

இலங்கையினை 'மீளிணக்கம் செய்தல்': பெண்கள் என்ன சொல்கின்றார்கள்

முப்பது சம்பவ கற்கைகள்

FOKUS

FOKUS WOMEN

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இலங்கையினை
'மீளிணக்கம் செய்தல்':
பெண்கள் என்ன சொல்கின்றார்கள்

முப்பது சம்பவ கற்கைகள்

இந்த வெளியீட்டில் தெரிவிக்கப்பட்ட நோக்குகள் மற்றும் கருத்துக்கள் பொருளின் கருத்தைப் பிரதிபலிக்கவில்லை.

வெளியிடுவோர் :

பொருள் விமென்

34 ஏ, சுலைமான் அவெனியூ,

கொழும்பு 5

இலங்கை

தொலைபேசி / தொலைநகல் +94112055404

வலைத்தளம் : <http://www.fokuskvinner.no> <http://www.fokuswomen.lk>

2016இல் பதிப்பிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது

அனைத்து உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டவை. இது பதிப்புரிமையுடையதுடன் மீள் விற்பனைப் பயன்பாட்டிற்கும் உரியதல்ல. ஆனால் இந்த வெளியீட்டைக் கற்பித்தல் நோக்கங்களுக்காகப் பிரதி செய்ய முடியும். பிற சந்தர்ப்பங்களில் பிரதியிடுவதற்கு, மீண்டும் வெளியீட்டில் பயன்படுத்த அல்லது மொழி பெயர்க்க, பதிப்புரிமையாளரிடமிருந்து முன்னரே எழுதப்பட்ட அனுமதியைப் பெற வேண்டும்.

விளக்கப்படங்கள் அட்டைப்படம்/உள் அட்டைப்படம் : தமயந்தி முத்துக்குமரனகே

இலங்கையின் மூல அறிவிற்கும் பதிப்பிற்கும் கட்டுப்பட்டது

முகவுரை

நல்லிணக்கம் என்றால் என்ன? நல்லிணக்கத்திற்கும் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கும் இடையில், நல்லிணக்கத்திற்கும் சமயத்திற்கும் இடையில் மற்றும் நல்லிணக்கத்திற்கும் நிலைமாறு கால நீதிக்கும் இடையில் ஒரு பிணைப்பு இருந்து வருகின்றதா? குறிப்பாக இந்தச் செயன்முறைகள் குறித்து பல்வேறு சமூகங்களைச் சேர்ந்த பெண்கள் என்ன கூறுகின்றார்கள் என்ற விடயம் முக்கியமானதாகும். இப்பெண்களுக்கு தமது அபிப்பிராயங்களை முன்வைப்பதற்கான ஒரு வெளி இருந்து வருகின்றதா? அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களை கொள்கை வகுப்பவர்கள் செவிமடுப்பதற்கான ஒரு வாய்ப்பு காணப்படுகின்றதா?

நல்லிணக்கம் தொடர்பாக தற்பொழுது இடம்பெற்றுவரும் உரையாடலில் காணப்படும் ஒரு இடைவெளியை நிரப்பும் தேவையின் காரணமாக இந்த அறிக்கை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. பல்வேறு தரப்பினர் 'நல்லிணக்கம்' என்ற பதத்தினை பல்வேறு பின்புலங்களில் பயன்படுத்தி வந்த போதிலும், இது தொடர்பாக பெண்கள் என்ன கூறுகின்றார்கள் என்ற விடயத்தை நாங்கள் அரிதாகவே செவிமடுத்து வருகின்றோம்.

இந்த சம்பவக் கற்கைகளில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கும் 30 பெண்கள் அவர்களுடைய இனம், வயது, கல்விப் பின்னணி மற்றும் தொழில் என்பவற்றின் அடிப்படையில் எழுந்தமானமான விதத்தில் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தார்கள். அனைவரையும் உள்ளடக்கிக் கொள்ளும் விதத்திலும், அனைவருக்கும் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கும் விதத்திலும் பல்வேறு பிரிவுகளைச் சேர்ந்த பெண்களின் குரல்களை உள்வாங்கிக் கொள்வதற்கென இதன் போது ஒரு முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் பெண்கள் ஆகியோரும், கலப்பினனங்களைச் சேர்ந்த பெண்களும் நேர்காணலுக்கு உட்படுத்தப்பட்டார்கள். இந்த மாதிரி செயற்பாட்டாளர்கள், கல்விமான்கள், ஒரு பல்கலைக்கழக மாணவி, அரசியல்வாதிகள், சர்வதேச அமைப்பு ஒன்றின் பிரதிநிதி ஒருவர், அரசாங்க உத்தியோகத்தார்கள், கம்பனித்துறையின் பிரதிநிதி ஒருவர், முன்னைய பெண் போராளி ஒருவர் மற்றும் இரானுவ விதவைகள் ஆகியோரையும் உள்ளடக்குகின்றது.

பொகுஸ் விமென் (FOKUS WOMEN) அமைப்பு இளம் பெண் செயற்பாட்டாளர்களிடம் இப்பொறுப்பை ஒப்படைத்ததுடன், அவர்கள் இப்பெண்களுடன் தனித்தனியான நேர்காணல்களை ஆழமான விதத்தில் நடத்தினார்கள். வேண்டுகோள்கள் விடுக்கப்பட்டிருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில், நேர்காணலுக்கு பதிலளித்தவர்களின் அடையாளம் இரகசியமாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. பொகுஸ் விமென் (FOKUS WOMEN) அமைப்பு இது தொடர்பாக பின்வருபவர்களுக்கு தனது நன்றியறிதலை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றது:

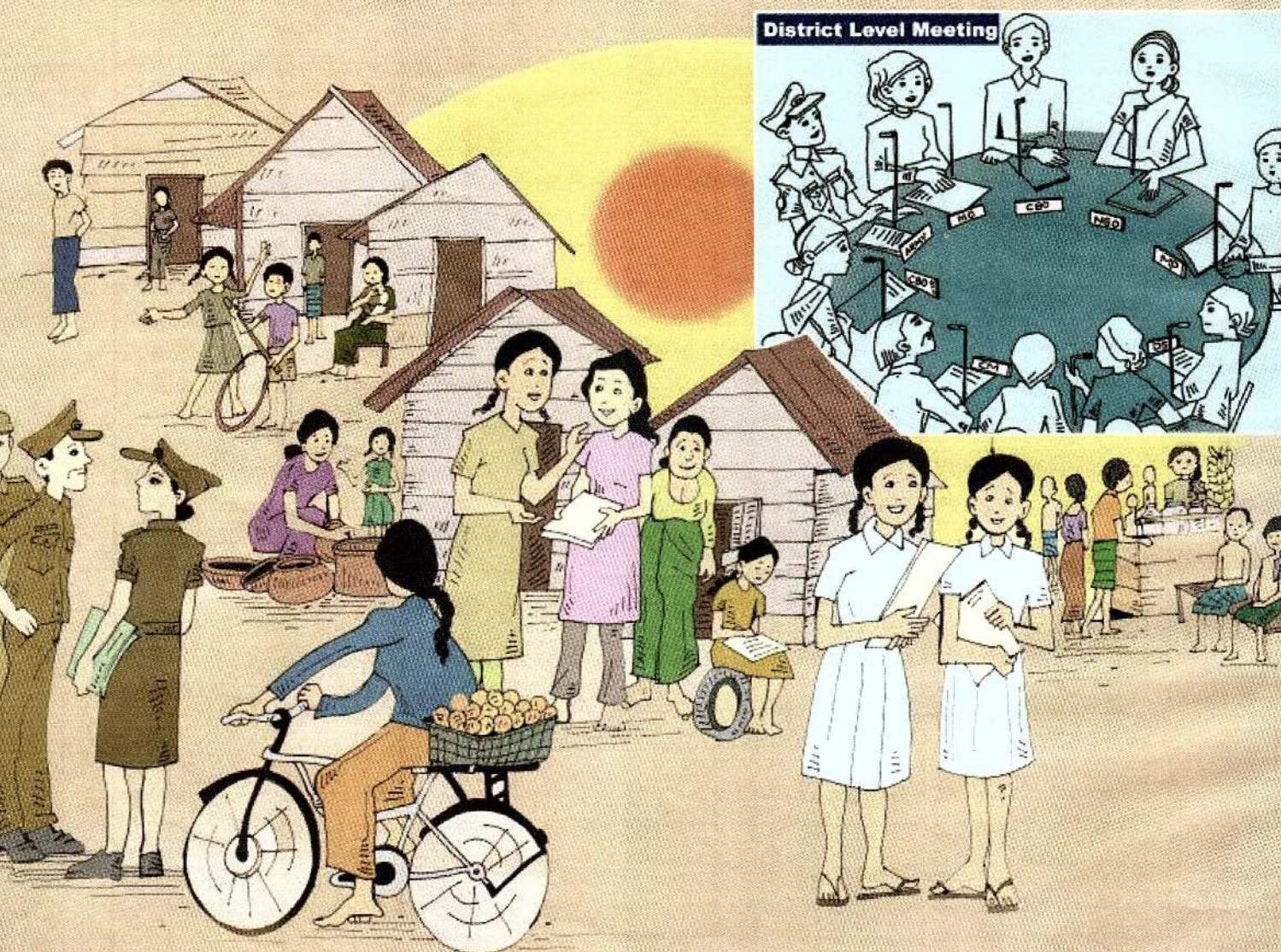
- 30 சம்பவக் கற்கையையும் எழுதி, பகுப்பாய்வு செய்தமைக்காக துளசி முத்துலிங்கம் அவர்களுக்கும்,
- தம்மை பொறுத்தவரையில் நல்லிணக்கம் என்பதன் பொருள் என்ன என்பது குறித்த தமது அபிப்பிராயங்களை தாமதமாகவே முன்வந்து பகிர்ந்து கொண்ட 30 பெண்மணிகளுக்கும்,
- நேர்காணல்களை நடத்திய அனுஷானி அமுகராஜா, ஹிஷாமா ஹமின், மதாரா ரன்முத்துகல, நிவேதா ஜெயசீலன் மற்றும் துளசி முத்துலிங்கம் என்போருக்கும்

இந்த அறிக்கை நாட்டில் தற்பொழுது இடம்பெற்று வரும் நல்லிணக்கச் செயன்முறையின் மீது செல்வாக்குச் செலுத்தும் என்றும், இலங்கையின் சிங்கள, தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் பெண்களின் குரல்களை முன்னணிக்கு எடுத்துவரும் என்றும் பொகுஸ் விமென் (FOKUS WOMEN) அமைப்பு நம்புகின்றது.

சியாமளா கோமஸ்
இலங்கைக்கான பணிப்பாளர்
பொகுஸ் விமென்

டிசம்பர், 2016

* இந்த சம்பவக் கற்கைகள் அனைத்தும் 2016 மே மாதம் முதல் செப்டம்பர் மாதம் வரை மேற்கொள்ளப்பட்டது.

District Level Meeting

இலங்கையினை ‘மீளிணக்கம் செய்தல்’: பெண்கள் என்ன சொல்கின்றார்கள்

முப்பது சம்பவ கற்கைகள்

இலங்கையின் தற்போதைய போருக்குப் பின்னரான வளர்ச்சியில், நாட்டினை ஜக்கியப்படுத்துவது தொடர்பில் நல்லிணக்கம் எவ்வாறான வகிபங்கினை ஆற்ற முடியும் என்பது குறித்து பல விவாதங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. போருக்குப் பிந்தைய சூழ்நிலையில் மக்கள், விசேடமாகப் பெண்கள் இதனை எவ்வாறு புரிந்து கொள்கின்றார்கள்? வெவ்வேறு மாவட்டங்கள், இனங்கள், மதங்கள் மற்றும் சமூக பொருளாதார நிலைமைகள் ஆகியவற்றினையுடைய பெண்களின் சிந்தனைகளை ஆவணப்படுத்துவதன் மூலம் அறிந்து கொள்ள பொருள் விமேன் முனைந்தது.

பெண்கள் உரிமைச் செயற்பாட்டாளர்கள், கல்வியலாளர்கள், போரினால் பாதிப்புற்ற பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பங்கள், முன்னாள் போராளிகள், மாணவர்கள், அரசு உத்தியோகத்தார்கள், இராணுவக் கணவரை இழந்த பெண்கள், அரசியல்வாதிகள், தனியார்துறையினைச் சார்ந்த பெண்கள், ஊடகவியலாளர்கள் போன்ற இலங்கையின் அனைத்து மாவட்டங்களினையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்ற சிங்களவர்கள், தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள், மற்றும் பறங்கியர்/கலப்புப் பாரம்பரியத்தினைச் சார்ந்த, வாழ்வின் அனைத்துப் படிநிலைகளிலும் உள்ள பெண்கள் நேர்காணப்பட்டனர். நேர்காணப்பட்டவர்கள் எழுந்தமான முறையில் தெரிவு செய்யப்பட்டதுடன், தற்கால சூழலில் நல்லிணக்கம் தொடர்பான அவர்களின் கருத்துக்களை உள்ளடக்கும் முகமாக சம்பவ கற்கைகள் அவர்களின் கண்ணோட்டங்களை உள்ளடக்கியிருந்தன.

அவர்கள் சமூகத்தில் தங்களுடைய நிலையினை எவ்வாறு நோக்குகின்றார்கள்? மற்றும் ஒட்டு மொத்தமாக நல்லிணக்கத்தினை அவர்கள் எவ்வாறு நோக்குகின்றார்கள் என விரிவான பதிவிடலினை கூட்டாக, பெண்கள் வழங்குகின்றார்கள். பின்தங்கிய கிராமங்களிலிருந்து பாராளுமன்றம் வரை சமூகத்தின் அனைத்து நிலைகளிலும் ஆண்கள் தீர்மானமெடுப்பவர்களாக மற்றும் கொள்கை வகுப்பவர்களாக இன்னும் காணப்படுதல் மற்றும் சமூகச் செயன்முறையில் பெண்கள் ஓரங்கட்டப்படுதல் ஆகிய சூழ்நிலையில் இது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததொன்றாகும். எவ்வாறான வகிபங்கினைப் பெண்கள் ஆற்ற நேர்கின்றது? அவர்கள் எவ்வாறு தங்களின் குரலினைக் கேட்கச் செய்ய முடியும்? நல்லிணக்கப் பொறிமுறை தொடர்பில் அவர்கள் உண்மையில் என்ன நினைக்கின்றார்கள்?, மற்றும் இது வரையில் அது அவர்களின் மீது எவ்வாறான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது? ஆகிய இந்த முப்பது சம்பவ கற்கைகளிலும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளவை அவர்களின் பார்வைக் கோணங்களின் உள்ளுணர்வை, பெற்றுக்கொள்வதற்கான முயற்சியாகும்.

பெண்கள் என்ன சொல்கின்றார்கள்? நல்லிணக்கம் தொடர்பான பார்வை

எமக்கு அடிக்கடி இலங்கையானது பல்வகைத்தன்மை வாய்ந்த நாடு எனவும் அதன் நிமிர்த்தமாக மக்களுடைய கருத்துக்களும் அனுபவங்களும் பல்வகைத்தன்மை வாய்ந்தது எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது. அதனுடைய வரையறைகளுக்குட்பட்ட வகையில் இந்த கற்கையானது ஏதேனுமொரு விடயத்தினை மீளவும் வலியுறுத்துகின்றது எனின், அது எம் மக்களிடையே உள்ள பல்வகைத்தன்மை பற்றியதே ஆகும்.

இங்கு உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள நேர்காணலுக்குட்பட்டவர்களின் நல்லிணக்கம் மீதான கருத்துக்கள் நேர்மறை மற்றும் நம்பிக்கை என்பதிலிருந்து எதிர்மறை மற்றும் அவநம்பிக்கை என்பது வரையானவற்றை உள்ளடக்குகின்றது. பெரும்பாலானோர் தாம் தற்போதைய அரசாங்கம் மற்றும் அதனுடைய நல்லிணக்கத்திற்கான பணிகள் தொடர்பில் அதிகளவான நம்பிக்கை கொண்டுள்ளதனை அழுத்திக் கூறுகின்றனர். ஆயினும் அவர்கள் கடந்த காலங்களில் பின்னடைவுகளை கவனித்துள்ளதுடன் தங்களுடைய நம்பிக்கையினை நிதானமாக கூர்மையான எச்சரிக்கையுடன் முன்னெடுக்கின்றனர். அவர்களுடைய எண்ணங்கள் சில கீழே தரப்பட்டுள்ளன:

“தற்போதைய இலங்கையின் சூழ்நிலையில், நல்லிணக்கம் என்பது இனங்களுக்கிடையிலான உறவினை பலப்படுத்துவதனைக் குறிக்கின்றது. இரண்டாவதாக, அது சகஜ நிலையினை அல்லது மோதலுக்கு முந்தைய நிலையினை மீண்டும் கொண்டுவருவதற்கான ஆற்றுப்படுத்தும் பொறிமுறையாகவும் அமைகின்றது.”

ஜுவையியா மொஹிதீன், அபிவிருத்திப் பணியாளர், முஸ்லிம், புத்தளம்

இதற்கு நேர்மாறாக, கிழக்கினைச் சேர்ந்த பெண் அபிவிருத்திப் பணியாளரொருவருடைய மற்றுமொரு கருத்து பின்வருமாறு அமைகின்றது.

“விசேடமாக, இலங்கையில் இந்த யுத்தத்துக்குப் பின்னரான சூழ்நிலையில் நல்லிணக்கம் அல்லது மீளணக்கம் என்பது என்னைப் பொறுத்த வரையில் சங்கடத்தினை தோற்றுவிக்கும் பதமாகும். வரலாற்றில் கட்டமைப்பு ரீதியான சில குறிப்பிட்ட சமூகங்களுக்கெதிராக பல தசாப்தங்களாக இடம்பெற்ற சமத்துவமற்ற நிலைமைகள் என்பவற்றால், மீளணக்கமென்னும் பதத்தை பயன்படுத்திவரும் முறை எனக்கு நம்பிக்கையூட்டுவதாக இல்லை”

சரளா இமானுவேல், அபிவிருத்திப் பணியாளர், மட்டக்களப்பு

ஏனைய பெரும்பாலான நேர்காணப்பட்டவர்களின் கருத்துக்கள், இப்பரப்பெல்லைக்குள் உள்ளடக்கப்படும் வகையில் இவர்களின் கருத்துக்களுடன் ஒத்திசைவதாக அல்லது மழுப்புவதாக அமைகின்றது.

நேர்காணப்பட்ட முப்பது பேருள், சிங்களவர்கள் பொதுவாக நல்லிணக்கத்திற்கான நேர்மறையான நம்பிக்கையினைக் கொண்டுள்ள அதேவேளையில் தமிழர்கள் மற்றும் பறங்கியர்கள் அவநம்பிக்கை மற்றும் எச்சரிக்கையினைக் கொண்டுள்ளமையினை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. முஸ்லிம்கள் எச்சரிக்கையுடனான நம்பிக்கையினைக் கொண்டுள்ளதுடன் நல்லிணக்க செயன்முறையானது சிங்களவர்களுக்கும் தமிழர்களுக்கும் இடையேயான உறவினை மையப்படுத்தியதாகவே அநேகமாக அமைகின்றதுடன் போரினாலும் (போரின் பின்னரும் அளந்தகம் மற்றும் பேருவளை சம்பவங்கள்) பாதிப்படைந்த முஸ்லிம்களை ஓரங்கட்டுவதாகவும் அமைகின்றது என்பதனைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர்.

“மாணவர்களுக்கு நல்லிணக்கம் என்பதற்கான வரைவிலக்கணத்தினை வழங்குவதனை விட, அவர்களுடைய சுயபுரிதலினை விரிவுபடுத்துவதே எனது கடமை என நான் எண்ணுகின்றேன். அவர்களுக்கான வரைவிலக்கணத்தினை வழங்குவது என்பது அரசானது நல்லிணக்கத்திற்கான வரைவிலக்கணத்தினை மிக விரைவாக வழங்குகின்றது என்ற எனது தனிப்பட்ட விமர்சனத்திற்கு அது முரணாக அமையும்”

விரிவுரையாளர், தமிழ், கொழும்பு

“வடக்கினைச் சார்ந்த முஸ்லிம் இனத்தினைச் சேர்ந்த பெண்ணொருவர் என்ற அடிப்படையில், நல்லிணக்கமானது பிரத்தியேகமாக எனக்கு தமிழ் பேசும் சமூகத்தவராக எமது அடையாளங்களை மீளப் பெறுதலினை குறிக்கின்றது. 1990 ஆம் ஆண்டில் எமது அடையாளம் எம்மிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டது. தற்போது நாம் எமது மதத்தின் பெயரால் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றோமே தவிர எங்களுடைய இனத்தின் அடிப்படையில் இல்லை. என்னைப் பொறுத்த வரை, என் சமூகத்தின் இனத்தினையும் அதனுடைய வேர்கள் மற்றும் பாரம்பரியத்தினையும் ஒப்புக் கொள்ளாதே எனது சமூகத்திற்கும் தமிழ்ச் சமூகத்திற்குமிடையில் இப்பகுதிகளில் நல்லிணக்கத்தினை அடைவதற்கான முக்கியமான விடயங்களாக உள்ளன.”

சிறீன் சரூர், செயற்பாட்டாளர், முஸ்லிம், மன்னார்

நல்லிணக்கத்தின் மீது நம்பிக்கை கொள்வதற்கான பெண்களுடைய காரணங்கள்

- **நல்லிணக்கத்திற்கு சார்பான அரசாங்கம்:** ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களினால் தலைமை தாங்கப்படுகின்ற தற்போதைய அரசாங்கமானது நல்லிணக்கத்தினை நோக்கி செயற்படுவதானது ஆறுதலினை அளிப்பதாக நேர்காணலில் பங்குபற்றிய பலரும் தெரிவித்தனர். அச்சத்தினை ஏற்படுத்திய முந்தைய அரசாங்கத்தின் ஒரு சமூகத்தவருக்கெதிராக இன்னொரு சமூகத்தவரை தூண்டிய செயற்பாடுகள் தற்போது முடிவுக்கு வந்ததாக கூறும் அவர்கள் அதன் நிமிர்த்தமாக நல்லிணக்கம் தொடர்பான வேலைகளை முன்னெடுக்கக் கூடியதாக இருப்பதாகவும் தெரிவித்தனர்.
- **கலாசாரத்தில் ஒற்றுமைகள்:** இலங்கையில் வாழும் சமூகத்தவர்கள் ஒத்த கலாசாரத்தினைக் கொண்டிருப்பதால் அவர்களின் சொந்த சாதனங்களில் விடும் போது அவர்கள் எந்தப் பிரச்சினையும் இன்றி ஒருவருக்கொருவர் இணைந்து அனுசரித்துச் செல்வார்கள் என்பது பெரும்பாலும் அடிக்கடி அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது.
- **போர் முடிவடைந்து விட்டது என்ற ஆறுதலும் சமூகங்களிடையே சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான விருப்பமும்:** சிலர் மற்றவர்களை விடவும் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்பது ஒப்புக் கொள்ளப்படலும், நீண்ட காலமாக நடைபெற்ற சிவில் யுத்தமானது பெரும்பான்மை மற்றும் சிறுபான்மை சமூகங்கள், சலுகை பெற்றோர் மற்றும் ஏழைகள் என நாட்டிலுள்ள அனைவரையும் பாதித்துள்ளது. சமூகங்களிடையே சமாதானத்தினையும் நல்லெண்ணத்தினையும் வளர்த்தெடுப்பதற்கு நாடு முழுவதும் பரவலான ஏக்கம் காணப்படுகின்றது.

நல்லிணக்கம் மீது அவநம்பிக்கை கொள்வதற்கான பெண்களின் காரணங்கள்

- **வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் கண்காணிப்புத்தன்மை என்பனவற்றில் பற்றாக்குறை:** அபிவிருத்திப் பணியாளர்கள் மற்றும் சமூகத் தலைவர்கள் என்ற அடிப்படையில் நல்லிணக்கத்திற்காக பணிபுரிவதற்காக அரசு தெரிவு செய்துள்ள, நேர்காணப்பட்ட பெண்களுள் நியாயமான எண்ணிக்கையிலானோர் அரசாங்கமானது நல்லிணக்க செயன்முறையினை ஊக்குவிப்பதற்காக எவ்வாறான உத்திகளைக் கையாள்கின்றது என்பது தொடர்பிலோ, இது வரை சேகரிக்கப்பட்ட தரவுகள் குறித்து என்ன செய்யப்படுகின்றது என்பது தொடர்பிலோ, மற்றும் அவர்கள் ஏற்கனவே செய்த வேலைகள் சார்ந்து எத்தகைய பின்தொடர் வேலைகள் செய்யப்படுகின்றது என்பது தொடர்பிலோ தமக்கு எதுவும் தெரியாது எனத் தெரிவிக்கின்றனர். மட்டக்களப்பினைச் சேர்ந்த செயற்பாட்டாளரான வாசுகி ஜெயசங்கர் என்பவரது மேற்கோளானது இதனை விளக்குகின்றது:

“மாவட்டரீதியிலான பெண்கள் குழுத் தலைவர் என்பதுடன் கொழும்பின் பிரதேசங்களை அணுகும் வாய்ப்பினைக் கொண்டவள் என்ற அடிப்படையிலும் அரசாங்கம் என்ன செய்கின்றது – நல்லிணக்க வேலைகள் எவ்வாறு செல்கின்றது, அவர்கள் எதனை அடைவதற்கு முயற்சிக்கின்றார்கள் என்பது தொடர்பில் எனக்கு இன்னும் விழிப்புணர்வில்லை. இது சிறந்ததல்ல. மக்களின் ஆலோசனைகளை உள்ளடக்குகின்றதும் நல்லிணக்க செயன்முறையின் முன்னேற்றப்படிநிலைகளை கண்காணிக்கக் கூடியதுமான வெளிப்படையான பொறிமுறையொன்றினை அரசாங்கம் உருவாக்க வேண்டும்.”

- **அரசியல் சூழ்ச்சிகள்:** ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதனைப் போன்று பெரும்பாலான நேர்காணலுக்குட்பட்டவர்கள் தற்போதைய அரசாங்கத்தினை நல்லிணக்கச் சார்பு அரசாங்கமாக பார்ப்பதுடன், முன்னைய அரசாங்கத்தின் ஒரு சமூகத்தவருக்கெதிராக இன்னொரு சமூகத்தவரை தூண்டிய செயற்பாடுகள் தொடர்பிலும் குறித்துரைத்தனர். பதிலளித்தவர்களில் அநேகமாக அனைவரும் இன மோதலின் தோற்றத்திற்கான காரணமானது சமூகங்களிடையே காணப்பட்ட உள்ளார்ந்த பிரச்சினைகளை விடவும் நாட்டில் நடந்த அரசியற் சூழ்ச்சிகளின் நிமிர்த்தமானதென பதிலளித்தனர். ஆகவே, 2009ஆம் ஆண்டில் போர் முடிவுக்கு வந்த பின்னரும் கூட இது நிறுத்தப்படாதது தொடர்பில் பலரும் எச்சரிக்கையுடன் இருக்கின்றனர். இவ்வாறான சூழ்ச்சிகளில் ஈடுபடுவது பெரும்பான்மையின அரசியல்வாதிகள் மட்டுமல்ல என்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டது. அனைத்து இனங்களினைச் சேர்ந்த அரசியல்வாதிகளும் இவ்விடயம் தொடர்பில் குற்றமிழைத்தவர்களாகப் பார்க்கப்படுவதுடன் இது தொடர்வதற்கான சாத்தியப்பாடுகள் உள்ளமை தொடர்பில் பதிலளித்தவர்களில் பலரும் கவலை கொண்டுள்ளனர்.
- **பெண்கள், சிறுபான்மையினர் மற்றும் அடித்தட்டு மக்களுடன் அர்த்தமுள்ள கலந்தாய்வுகள் இல்லாமை:** பெண்களால் மீண்டும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டதற்கமைய, தற்போதைய இலங்கையின் சனத்தொகையில் தம் பாலினம் 52 வீதத்தினைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாகத் தெரிவித்தனர். எனினும், உள்ளூர் கிராமிய சபைகளில் இருந்து பாராளுமன்றம் வரையில் நாட்டினை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி, நாட்டு மக்கள் அனைவரையும் பாதிக்கின்ற கொள்கை ரீதியிலான தீர்மானங்களை எடுப்பவர்கள் பெரும்பாலும் ஆண்களாகவே இருக்கின்றனர். பாலின உணர்திறன் முக்கியத்துவப்படுத்தப்படாத நாடொன்றிலே, பெண்களின் பிரச்சினைகளை புரிந்து கொள்வது தொடர்பில் பெரும்பாலான ஆண்கள் பாலினக் குருடர்களாக உள்ள நிலையில் இது பொருத்தமானதல்ல.
- **பெரும்பான்மையினச் சமூகத்தவர்களை உள்ளீர்த்து, மற்றையவர்களுடைய உண்மை நிலையினை புரிந்து அவர்களைச் சென்றடைந்து உதவுவதற்கு ஏற்ற வகையில் மிக குறைந்தளவான**

முயற்சிகள் செய்யப்பட்டு நல்லிணக்கத்திற்கான சுமையானது பெரும்பான்மை சமூகத்தவரை விட அதிகளவாக சிறுபான்மையினர் மீதே சுமத்தப்படுவதாக சிலநேரங்களில் உணரப்பட்டது.

- கொழும்பில் உள்ள கொள்கை மற்றும் தீர்மானம் எடுப்போர் கிராமப் புறங்களின் நாளாந்த வாழ்வியல் உண்மைகளை தெரிந்து கொள்ளவோ அல்லது உணர்ந்து கொள்ளவோ இல்லை என்பது தொடர்பில் தொடர் அழுத்தம் பிரயோகிக்கப்பட்டது. அவர்களைப் பாதிக்கின்ற கொள்கை மற்றும் தீர்மானங்கள் தொடர்பிலான அடித்தட்டு மக்களின் தகவல்கள் கீழிருந்து மேலாகப் பெறுவதற்கு போதுமான முயற்சிகள் இன்னும் செய்யப்படவில்லை. இவை அனைத்தும் கூட்டாக, கொள்கை வகுப்பாளர்கள் அர்த்தமுள்ள நல்லிணக்கத்தினை அடைவதற்கு எவ்வளவு தீவிரமாகச் செயற்படுகின்றார்கள் என்பது தொடர்பில் சந்தேகத்தினைத் தோற்றுவிக்கின்றது.

ஒவ்வொரு குழுவும் ஒவ்வொரு கதையினை சொல்கின்றதுடன் தேசமொன்றாக நாம் இந்த மாறுபட்ட கதைகளுக்கு என்றேனும் முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளோமா என்பதனைக் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். நல்லிணக்கப் செயன்முறையானது அனைத்துச் சமூகத்தவர்களது கதைகளையினையும் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

“நல்லிணக்க செயன்முறையினை ஆரம்பிப்பதற்கு நாம் தேசிய ரீதியிலான கதையொன்றை தயார் செய்ய வேண்டும். யாரோ நிதியுதவி அளிக்கின்றார்கள் என்பதற்காகவன்றி, உண்மையாகவே நாட்டில் தேவையுள்ளது என்ற அடிப்படையில், அடிப்படை காரணிகளை முகவரியிடவும் சமூகங்களை ஒன்றிணைப்பதன் முக்கியத்துவத்தினை உணர்ந்த அர்ப்பணிப்புடைய சிறந்த அறிவும் திறந்த உள்ளமும் உடைய சிலரினால் அது தயாரிக்கப்பட வேண்டும்”

பேரியல் அஷ்ரப், அரசியல்வாதி, முஸ்லிம், அம்பாறை

- **போதியளவான சட்டங்கள் இன்மை, பொது நிர்வாகம் மற்றும் மொழி:** பொலிஸ் நிலையம், வைத்தியசாலை உள்ளடங்கலாக அரசாங்க நிறுவனங்களில் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு (தமிழர்கள் மற்றும் சில மாகாணங்களில் முஸ்லிம்கள்) அரசு சேவைகளை அவர்களின் சொந்த மொழியில் வழங்குவதற்கு போதிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை என்பது தவறானதொரு நடவடிக்கையின் வடிவமாகப் பிரதானமாக சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது. இது பெரும்பாலும் ஓரங்கட்டுதலுக்கு இட்டுச் செல்வதுடன் சமூகங்களிடையே மோதல் ஏற்படவும் வழிவகுக்கின்றது.
- **ஊடகங்களின் தவறான பிரதிநிதித்துவம்:** இலங்கையின் ஊடகங்களை இன அடிப்படையில் பாகுபடுத்தலாம் எனப் பொதுவாக அறியப்படுகின்றது. இனவாத ஊடகங்கள் எவ்வாறு குறிப்பிட்ட நிகழ்வுகளை ஒருதலைப்பட்சமாக திரிப்புடுத்தி வெளியிடுவதன் மூலம் மேலும் சமூகங்களை ஒருவருக்கெதிராக தூண்டி விடுகின்றன என்பது அடிக்கடி மோதலுக்கான தோற்றுவாயாகச் சுட்டிக் காட்டப்படுவதுடன் வினைத்திறன் மிக்க நல்லிணக்கத்திற்கு எதிரானதாகவும் அமைகின்றது.
- **சர்வதேச சமூகம் எதிர். உள்நாட்டு சமூகம்:** நல்லிணக்கமானது தெளிவாக நாட்டிற்கான தேவை என அனைத்து பதிலளித்தவர்களும் இனங்காணுகின்ற அதேவேளை, செயன்முறையானது உள்ளூர் சமூகத்தின் உண்மையான தேவைகளினை பூர்த்தி செய்வதனை விட சர்வதேச சமூகத்தினை திருப்திப்படுத்த முயல்கின்றதா என சில அவநம்பிக்கைகளும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. அதேபோன்று, தற்போதைய செயன்முறையானது எவ்வளவு தூரம் உண்மையாகவும் அர்ப்பணிப்புடனும் செய்யப்படுகின்றது என்பது தொடர்பிலும் அவநம்பிக்கைகள் நிலவுகின்றன.

பெண்கள் என்ன சொல்கின்றார்கள்?

நல்லிணக்கம், நிலைமாறுகால நீதி, அபிவிருத்தி, சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பதல் என்பவற்றுக்கிடையிலான இடைத்தொடர்பு

நல்லிணக்கமானது நிலைமாற்றுக்கால நீதியுடனும் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பதலுடனும் நேரிடையான இடைத் தொடர்பினைக் கொண்டுள்ளது என அநேகமாகப் பதிலளித்த அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். அவர்களுக்கு அபிவிருத்தியுடனான அதனுடைய தொடர்பு பற்றி திட்டவட்டமாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் அவர்கள் திட்டவட்டமாகப் பதிலளிப்பார்களேயானால், அவர்கள் ‘அபிவிருத்தி’ என்பதனை வெறுமனே பாடசாலை மற்றும் வீதிகள் போன்ற உட்கட்டமைப்பினை மாத்திரம் குறிக்கும் வகையில் வரைவிலக்கணப்படுத்தவில்லை என்ற கருத்தில் கவனத்துடன் இருக்கின்றனர். அவர்கள் தங்களுடைய வரைவிலக்கணத்தினுள் மென்மையான கூறுகளான உயிர்வாழ்தல், ஸ்திரத்தன்மை, நிலைபெண்தன்மை, சகிப்புத்தன்மை, மீண்டுவரும் ஆற்றல் மற்றும் பொறுப்புக் கூறுதல் ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்கியிருந்தனர். அவ்வாறானதொரு நிலையில், அவர்கள் நல்லிணக்கத்திற்கான வலிதான இடைத்தொடர்பினைக் காண்கின்றனர்.

நிலைமாறுகால நீதி தொடர்பில்

இதற்கிடையில், இடைக்கால நீதியினை எவ்வாறு கையாள்வது என்பது தொடர்பில் வேறுபட்ட கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. இடைக்கால நீதி என்ற எண்ணக்கருவானது உண்மை, நீதி, நட்பு மற்றும் மீளாநிகழாமைக்கான உத்தரவாதம் ஆகிய தூண்களை உள்ளடக்குகின்றது. பதிலளித்தவர்களுள் ஒருவரான அரசியல்வாதியான பேரியல் அஷ்ரப் அவர்கள் வெவ்வேறு நாடுகள் போருக்குப்பின்னான மீளணக்கத்திற்கான நடவடிக்கைகளில் இடைக்கால நீதி தொடர்பில் வெவ்வேறு வழிமுறைகளைக் கொண்டிருந்தன எனச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். அனைத்து சமூகத்தவரிடையேயும் செயற்படக் கூடியதும் அவர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படக் கூடியதுமான வழிமுறையொன்றை இலங்கையானது கண்டறிய வேண்டும்.

தமிழ்ச் சமூகம் குறிப்பாக இந்த நடவடிக்கைகளை செயற்படுத்த வேண்டும் என வலியுறுத்தி வருகின்றது. சிங்கள சமூகத்தவர்கள் (ஆகக் குறைந்தது இங்கு தரப்பட்டுள்ள பதிலளிப்புக்களுக்கு அமைவாக) தமிழ்ச் சமூகத்தினை பெரும்பாலும் சார்ந்த காணாமற் போனோர் தொடர்பில் வலிதான பதில்கள் அவர்களின் குடும்பங்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்று தெரிவிக்கின்ற அதேவேளையில் குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்பட வேண்டுமா, இல்லையா என்பது தொடர்பில் தெளிவற்ற நிலைப்பாட்டினை கொண்டு முரணான நிலைப்பாட்டினை வெளிப்படுத்துகின்றார்கள்.

“அரசாங்கமானது போரின் போது நிகழ்ந்த தவறுகளுக்கு பொறுப்புக் கூறுவதுடன், காணாமற் போனோர், இழக்கப்பட்ட வாழ்வியல், முன்னாள் போராளிகளாகவும் முன்னாள் போராளிகளின் மனைவியராகவும் நாங்கள் எதிர்கொள்கின்ற பாதுகாப்பு தொடர்பான அச்சுறுத்தல் என்பன போன்ற தீர்க்கப்படாத பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வுகளை முன்வைக்கும் போதே நல்லிணக்கம் அர்த்தமுள்ளதாகும்”

முன்னாள் எஸ்.ரி.ரி.ஈ பெண் போராளி

அதேவேளையில் முஸ்லிம் சமூகத்தவர்கள் மீண்டும் ஓரங்கட்டப்பட்டுள்ளனர் அல்லது செயன்முறையினுள் முற்றுமுழுதாக கைவிடப்பட்டுள்ளனர். போரினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட மாகாணங்களான வடக்கு மற்றும் கிழக்கினைச் சேர்ந்த முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளின் குற்றவாளிகளாக பெரிதும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அமைகின்றனர். முஸ்லிம்களுக்கு பதிலளிக்க கடமைப்பட்டவர்களான தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் வீழ்த்தப்பட்ட பின்னர் அவர்களும் நிலைமாறுகால நீதியினை நாடிச் செல்ல வேண்டுமா? வெவ்வேறு இனங்களைச் சார்ந்தவர்களின் பன்மைத்துவக் கருத்துக்கள் இந்த சங்கடமான சூழல் பற்றி பதிவிடுகின்றன.

“நிலைமாறுகால நீதி எய்தப்படுவது மட்டுமே நல்லிணக்கத்தினைச் சாத்தியமானதாக்கும். இறந்தவர்கள் தொடர்பில் கவலைப்பட்டுக் கொண்டும் காணாமற் போனோரை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு அவர்களின் உறவுகளுக்கு என்ன நடந்தது என்பதனை கண்டறியப்படாது அவர்கள் முன்னோக்கி செல்லுமாறு எதிர்பார்க்க முடியாது”

உதயனி நவரட்ணம், பெண்கள் அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர், தமிழ், யாழ்ப்பாணம்

“நாங்கள் இழந்தவற்றை மீண்டும் திரும்பிப் பார்க்கும் போது, எமக்கு ஏதேனும் நீதி கிடைத்ததா என்பது கேள்விக்குறியே. இராணுவத்தில் பணிபுரிந்தவர்கள் மற்றும் இராணுவக் கணவரை இழந்த பெண்கள் தொடர்பில் பேசப்பட்டதும் சான்றழிக்கப்பட்டதுமான தருணங்கள் சில காணப்பட்டன. இவ் விழாக்கள் இல்லையெனின் மக்கள் இராணுவத்தில் பணிபுரிந்தவர்களையும் இராணுவக் கணவரை இழந்த பெண்களையும் ஞாபகத்தில் கொள்வதில்லை. சிங்களப் பத்திரிகைகள் எங்களை ஒருவார காலத்திற்கு மட்டுமே நினைவிற் கொள்கின்றன; அதேசமயம் எங்களுக்கு வாழ்நாள் அனுபவமாகும். பாதிக்கப்பட்டோர், இறந்தோர், மற்றும் வாழ்க்கைத் துணையை இழந்தோருக்கு எப்போதேனும் இழப்பீடு அல்லது நீதி கிடைக்குமா என்பது தொடர்பில் எனக்கு சந்தேகம் உள்ளது.”

இராணுவக் கணவரை இழந்த பெண், சிங்களவர், குருநாகலை

“நிலைமாறுகால நீதி என்பது நன்மையானது. எனினும் என்னைப் பொறுத்த வரையில் அது மிகவும் முக்கியமானதல்ல. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளினால் துரத்தப்பட்டு, அவர்கள் வீழ்ந்த பின்னரே மன்னாருக்கு திரும்பிச் செல்லக் கூடியதாக இருந்த முஸ்லிம் சமூகத்தவர் என்ற அடிப்படையில், வடக்கினைச் சேர்ந்த முஸ்லிம்களாகிய நாங்கள் அனுபவித்தவற்றிற்கு நிலைமாறுகால நீதியினை நாங்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை. நாம் அதனை நாடக் கூட இல்லை. எனது சமூகத்தின் பார்வையில் நிலைமாறுகால நீதி என்பது போலியானதாகும். யாரின் மீது பொறுப்பு சுமத்தப்படப் போகின்றது? யார் அதனை வழங்கப் போகின்றார்கள்? அவர்களினால் என்ன செய்ய முடியும்?”

ஜனூரியா பேகம், அபிவிருத்திப் பணியாளர், முஸ்லிம், மன்னார்

“சமூகங்களுக்கு அவர்களின் குறைகளைத் தாங்கிக் கொள்வதற்கான ஏற்பாடு தேவைப்படுகின்றது. உண்மைகளைக் கண்டறியும் ஆணைக்குழுவினால் அதனைச் செய்ய முடியும் எனினும் நல்லிணக்கத்திற்கு அது மாத்திரமே போதுமானதல்ல. தங்களுடைய கதைகளையும் அனுபவங்களையும் பகிர்பவர்கள் குற்றமிழைத்தவர்களுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளை வேண்டுகின்றனர். முன்னர் எப்போதும் அவ்வாறான நடவடிக்கைகளை எடுத்திராத நிலையில், இலங்கையானது உண்மைகளை கண்டறியும் ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகளுக்கமைவாக எதனையாவது செய்யும் என நீங்கள் நினைக்கின்றீர்களா? ஆயுதப் படையினரில் ஒருவரிடமிருந்தேனும் உண்மைகளை வெளிக் கொண்டு வருவது சாத்தியமாகும் என்பது தொடர்பில் நான் சந்தேகம் கொள்கின்றேன். எனவே, நடைமுறைச் சாத்தியமான வழியில் நாங்கள் நிலைமாறுகால நீதி தொடர்பில் பணியாற்ற வேண்டும்.”

பேரியல் அஷ்ரப், அரசியல்வாதி, முஸ்லிம், அம்பாறை

“நிலைமாறுகால நீதி என்ற எண்ணக்கருவானது உண்மை, நீதி, நட்சுடு மற்றும் மீளநிகழாமைக்கான உத்தரவாதம் ஆகிய தூண்களை உள்ளடக்குகின்றது. முதலில் இவையனைத்தையும் அடைவதற்கு உண்மையில் என்ன நடந்தது என்பது தொடர்பில் நேர்மையான ஏற்பு மற்றும் ஒப்புக் கொள்ளுகை அவசியமாகும். இது அரசாங்கத்தினால் மாத்திரமன்றி, போரின் விளைவுகளை அனுபவிக்காத போர் நடைபெற்ற பிரதேசங்களில் வசிக்காத சமூகத்தவராலும் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். அச்சமுகத்தவர்கள் உண்மையில் என்ன நடந்தது என்பதனை ஏற்றுக் (புரிந்துணர்வின் ஊடாக) கொள்ளாத போது, அவர்கள் நிலைமாற்றுகால நீதிச் செயன்முறைக்கு தடையாக அமைவார்கள்.”

வாகுகி ஜெயசங்கர், செயற்பாட்டாளர், தமிழர், மட்டக்களப்பு

அபிவிருத்தி மற்றும் நல்லிணக்கம் தொடர்பில்..

பொதுவான தொடர்ச்சியினை அவர்களின் கருத்துக்களில் காணக் கூடியதாக இருப்பினும், அபிவிருத்தி என்பதானால் கருதப்படுவது என்ன என்பது தொடர்பிலும் நல்லிணக்கத்துடன் அதனுடைய நேரடித் தொடர்பு பற்றியும் பெண்கள் வித்தியாசமான கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளனர்.

“அபிவிருத்தி பற்றி அபிவிருத்திப் பணியாளர்கள் கதைக்கின்ற போது, மென்மையான கூறுகளான உயிர்வாழ்தல், ஸ்திரத்தன்மை, நிலைபேண்தன்மை, சகிப்புத்தன்மை, மீண்டுவரும் ஆற்றல் மற்றும் பொறுப்புக் கூறுதல் போன்றவற்றினை அழுத்தமாக உரைக்கின்றனர். இவையனைத்தும் நல்லிணக்கம் என்பதன் உண்மையான வடிவத்திற்கு மிகவும் அத்தியாவசியமானவையாகும். இதுவே முன்னைய அரசாங்கம் செய்த பிழையாகும். அவர்கள் வெறுமனே வீதிகளையும் பாடசாலைகளையும் கட்டுவதன் மூலம் போரினால் பாதிப்பற்ற மக்களை ஆறுதற்படுத்த முடியும் என நினைத்தார்கள். அது முடியவில்லை.”

அரச அதிகாரி

“போரினால் பாதிப்பற்ற சமூகத்தவர்கள் தங்களுக்கென கேட்கின்ற அபிவிருத்தியானது மிகவும் அடிப்படையானதாகும். அவர்கள் வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களாலும், இராணுவத்தினராலும் கையகப்படுத்தப்பட்டுள்ள தங்களின் வளங்களினை திரும்பக் கையளிக்குமாறு வேண்டுகின்றார்கள். சட்டத்திற்கு விரோதமாக கைப்பற்றப்பட்ட அவர்களின் காணிகள், கடல் மற்றும் வனங்களை திருப்பிக் கையளியுங்கள்.”

சிறீன் சரூர், செயற்பாட்டாளர், முஸ்லிம், மன்னார்

“சமூக அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளைச் செய்த, தொடர்ந்து செய்கின்ற ஒருவர் என்ற அடிப்படையில், நாம் அனைவரும் ஒருங்கிணையின் மனப்பாங்கில் கூட நாங்கள் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்த முடியும்”

நீர்த்தி தனுஜா, சமூக அபிவிருத்தி செயற்பாட்டாளர், சிங்களவர், ஹம்பாந்தோட்டை

சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பதல் தொடர்பில்..

சரியாக நடைமுறைப்படுத்தப்படும் போது, சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்பதல் என்பது நல்லிணக்கம் மற்றும் நிலைமாற்றுகால நீதி என்பவற்றின் இயற்கையான விளைவாக அமையும் என நேர்காணப்பட்ட முப்பது பேருள் இருபத்தொன்பது பேர் தெரிவிக்கின்றனர். உண்மையான சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டும் எனில் அது உண்மையான நல்லிணக்கத்தினால் அதற்கு அடித்தளம் இடப்பட வேண்டும். அதனால், அர்த்தமுள்ள நல்லிணக்கம் கட்டியெழுப்பப்படுவதற்காக அவர்கள் காத்திருப்பதாகத் தெரிவித்தனர்.

“நல்லிணக்கத்திற்கு முன்னர் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்ப முயலக் கூட முடியாது. நீங்கள் முயற்சிப்பீர்களாக இருப்பின் அது வெறும் கண்துடைப்பாகவே அமையும். பல அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் இதில் ஈடுபடுவதனை நான் காண்கின்றேன். அடித்தளமாக உண்மையான நல்லிணக்கம் இல்லை என்பதால் அவ் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் செல்லும் போது, அவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட நல்லிணக்கமும் அழிந்து போகும். மாளிகையினைக் கட்டுவதற்கு முன் சிறந்த அடித்தளத்தினை இட வேண்டும். இல்லாது விடின், அனைத்தும் நொறுங்கி கீழே வந்து விடும்.”

ஜனூரியா பேகம், அபிவிருத்திப் பணியாளர், முஸ்லிம், மன்னார்

“அரசாங்கத்தின் துறைகளான நிறைவேற்றுத் துறை, சட்டவாக்கத்துறை, நீதித் துறை ஆகியவற்றில் அங்கம் வகிக்கும் நிறுவனங்களின் திறன்களை நாட்டின் அனைத்து பிரஜைகளுக்கும் பதிலளிக்க கூடிய வகையிலும் பொறுப்புக் கூறக் கூடிய வகையிலும் வலுப்படுத்துதலானது சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதின் பிரதான கூறாக அமைய முடியும். செயற்றிறன் மிக்கதும் பாரபட்சமற்றதுமான நிறுவனங்கள் சமூகத்தின் அனைத்துப் பிரிவுகளிலுமுள்ள பிரஜைகளிடையே அவர்களை நாளாந்தம் பாதிக்கும் பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கும் அவர்களின் அபிலாஷைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும் அரசுக்குள்ள திறன் தொடர்பில் நம்பிக்கை கொள்ள வைக்கும்”

சொனாலி தயாரட்ன, சட்டத்தரணி, சிங்களவர், கொழும்பு

“இனவெறியை தூண்டும் வகையில் காலத்திற்கேற்ப வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்ட முயற்சிகளினால் நல்லிணக்கத்திற்கும் சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்புவதற்குமிடையிலான தொடர்பை ஏற்படுத்துவது கடினமாக உள்ளது. சமூகங்களிடையேயான உள்வகுப்பு வாத ஒத்துழைப்பானது சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்ப முக்கியமானதாகும்.”

பெண் அரசியல்வாதி

நல்லிணக்கத்தில் மதத்தின் வகிபங்கு

பதிலளித்தவர்களில் சிலர் நல்லிணக்கத்தில் மதத்தின் பங்களிப்பினை தேவைப்படுத்தும் அதேவேளையில் பெரும்பாலானோர் அதனுடைய பயன்பாட்டினை எதிர்க்கின்றனர் அல்லது அது தொடர்பில் கவனத்துடன் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என குறிப்பிடுகின்றனர். அவர்கள் இனங்களுக்குப் புறம்பாக, மதத்தினை மோதலினை உருவாக்குகின்ற பிரதான காரணியாக கருதுகின்றதனால் மதத்தலைவர்களுக்கு அல்லது அதிதீவிர சமய உணர்வுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில் எச்சரிக்கையாக இருக்கின்றனர். அவர்களில் பலர் மக்களின் வாழ்வில் மதம் முக்கிய பங்காற்றுவதனை ஏற்றுக் கொள்ளினும், தனியாட்கள் அவற்றினை அமைதியான முறையில் பின்பற்றுவதற்கு வழியேற்படுத்துவது, அரச அங்கீகாரத்தினையும் முக்கியத்துவத்தினையும் வழங்குவதனை விடச் சிறந்ததாகும் எனத் தெரிவிக்கின்றனர்.

“மதம் முக்கியமானதெனினும் அது தனிப்பட்ட விடயமாக அமைய வேண்டுமே தவிர பொது விடயமாக அல்ல. அதனால், நல்லிணக்க நடவடிக்கைகளின் போது மதமானது முன்னிலைப்படுத்தப்படுவதனை நான் பரிந்துரைக்க மாட்டேன். மத உணர்வுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் எனினும், நல்லிணக்க செயன்முறைக்கு குந்தகம் விளைவிக்கும் வகையில் அவை கவனக்குறைவாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு, மக்களுக்குத் தீங்கினை ஏற்படுத்துவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். எனவே, உணர்திறனாகவும் விழிப்புணர்வாகவும் இருப்பதுடன் நல்லிணக்கத்தினுள் மதத்தினை எண்ணக்கருவொன்றாக அதிக முக்கியத்துவப்படுத்தாமல் இருப்பதே நன்று.”

ஜனூரியா பேகம், அபிவிருத்திப் பணியாளர், முஸ்லிம், மன்னார்

“மதத்தினால் வகிக்கப்படும் வகிபாகம் எதுவும் மதத்தினுடைய அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை மையப்படுத்தியதாக அமைய வேண்டும். எப்போதும் இது நடைபெறுவதில்லை. அடிப்படைவாதிகள் ஆவேசத்துடன் தெரிவிக்கின்ற ஆதரவானது நல்லிணக்க செயன்முறையினைப் பாதிப்பதாக அமைகின்றது.”

பேராசிரியை ஷார்யா ஸ்கார்னிவேல், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்

நல்லிணக்கத்தில் பெண்களின் வகிபங்கு

பதிலளித்த அனைவரும் நல்லிணக்கப் பொறிமுறையில் பெண்களுக்கு முக்கிய வகிபங்கு காணப்படுகின்றது என்பதனுடன் இணங்குகின்றனர். பெண்கள் மென்மையானவர்கள், அவர்கள் சிறந்த வளர்த்தெடுப்பாளர்களாதலால் முரண்பட்ட சமூகங்களிடையே நல்லிணக்கத்தினை கொண்டுவருவதற்கான சிறப்பாக முனைவோராக உள்ளனர் என்ற அடிப்படையில் சிலர் இவ்வாறான கருத்தினை தெரிவித்திருப்பினும், இது மட்டுமே காரணமல்ல என்பதில் மற்றையவர்கள் தெளிவாக உள்ளனர். மக்கள் பரம்பலின் அடிப்படையில், நல்லிணக்கப் பொறிமுறையில் ஆண்களுக்கு இணையாக சமமான வகிபங்கினை வகிப்பதற்கு பெண்களுக்கு அடிப்படையான உரிமை உண்டு என அவர்கள் கருதுகின்றனர்.

“மக்களை அவர்களின் கதைகளைச் சொல்லச் செய்யுங்கள். மக்கள், விசேடமாகப் பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் அவர்களின் கதைகளை சொல்ல விரும்புவதுடன் அவை கேட்கப்பட வேண்டும் என விரும்புகின்றனர். இக்கதைகள் கேட்கப்படவும் ஆவணப்படுத்தப்படவும் தேவையான களத்தினை உருவாக்குங்கள். ஆற்றுப்படுத்தலின் ஊடாக மாத்திரமன்றி, கலை, பாடலிசைத்தல் போன்ற பாதுகாப்பான களங்களின் ஊடாக இது செய்யப்பட வேண்டும்.”

வாசுகி ஜெயசங்கர், செயற்பாட்டாளர், தமிழர், மட்டக்களப்பு

பெரும்பாலாக பெண்கள் முறையான சமூக மற்றும் உட்கட்டுமான வசதிகள் இன்றி வருமானமீட்டுவர்களாகவும் வீட்டுப் பராமரிப்பாளர்களாகவும் இரட்டை வகிபங்கினை வகிக்கின்றதுடன் போருக்குப் பிந்தைய சூழலில் பெண்கள் பொருத்தமற்ற விகிதாசாரத்தில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதனை அவர்கள் தெரியப்படுத்துவது குறிப்பிடத்தக்கது. நாளாந்தம் அனைத்து இனங்களிலும் பெருமளவு எண்ணிக்கையிலான பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பங்கள் இச் சவால்களுக்கு முகங் கொடுப்பதானது அவர்களுடைய தேவைகளுக்கும் கருத்துக்களுக்கும் நல்லிணக்கப் செயன்முறையினுள் கணக்கிலெடுக்கப்படுவதனை அவசியமானதாகக் குகின்றது.

“போரினால் கணவனை இழந்ததுடன் அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்காக மேலதிகமான பொறுப்புகளை ஏற்றுக் கொண்டுள்ள பெண் தலைமைத்துவ குடும்பங்களானது விசேட தேவைகள் மற்றும் கருத்துக்கள் முதலிய பாலின அம்சக் கண்ணோட்டங்களினை நல்லிணக்க செயன்முறை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.”

சொனாலி தயாரட்ன, சட்டத்தரணி, சிங்களவர், கொழும்பு

பெண்களுக்கு என்ன வேண்டும்? அரசாங்கம் மற்றும் சிவில் அமைப்புக்களுக்கான பரிந்துரைகள்.

- **பொதுவான விவரணை:** ஒவ்வொரு சமூகமும் எவ்வாறு பாரபட்சப்படுத்தப்பட்டது என்பதனையும், அதிலிருந்தான விளைவுகள் எத்தகையவை என்பதனையும் உள்ளடக்கிய நிகழ்வுகள் மற்றும் புள்ளிவிபரங்கள் முழுமையான பொதுவான விவரணை ஒன்றினை தயாரிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு சமூகமும் தங்களுடைய கதையானது உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது என உணரத்தக்க வகையில் அனைத்து சமூகத்தவரினது கதைகளையும் கருத்திற் கொண்ட தேசிய கதையாக அது அமைய வேண்டும். இது மக்களை அவர்களின் பகுதிகளில் இருந்து வெளியே வந்து சமூகத்திலே மற்றையவர்கள் எவற்றினை அனுபவித்துள்ளார்கள் என்பதனை உணர்ந்து கொள்ள உதவும். இத் தேசிய விவரணத்தினை தயாரிப்பதற்கான நிகழ்வுகளையும் புள்ளிவிபரங்களையும் சேகரிப்பதற்கு அனைத்து நிலைகளிலும் ஆண்களும், பெண்களும் ஒன்றிணைந்து செயற்பட வேண்டும். செயன்முறையின் போது, வெவ்வேறு சமூகங்களைச் சேர்ந்த பெண்கள் அவர்களின் குறைகள் மற்றும் அனுபவங்களின் அடிப்படையில் என்ன சொல்கின்றார்கள் என்பது கேட்கப்பட வேண்டும். மதம் சார் கருத்துக்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளதனை உறுதிப்படுத்துவதற்காக அனைத்து சமூகத்தவர்களது மதத்தலைவர்களுடனும் இணைந்து பணியாற்ற வேண்டும். பின்னர், நாங்கள் இவ் விவரணத்தினை அனைவரும் பொதுவான விவரணத்தினை வைத்துக் கொள்வதற்காக நாடு முழுவதும் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.
- **நடுநிலையான மற்றும் செயற்றிறன் மிக்க பொதுத் துறை:** வேறுபட்ட சமூகங்களிடையே நம்பிக்கையினை ஏற்படுத்தும் வகையில் பொதுச் சேவை, பாதுகாப்புப் படைகள் மற்றும் பொது வழிமுறைகள் என்பன சமூகத்தின் சமூக அரசியற் படிநிலைகளைப் பிரதிபலிப்பதாக அமைய வேண்டும். குறுகிய அல்லது குறுங்கால அரசியல் அக்கறைகளிலிருந்து சுதந்திரமாக செயற்பட்டு நாட்டினதும் பிரஜைகளதும் நீண்டகால அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சி நிரலுக்குப் பணியாற்றக் கூடிய வகையில் பொதுச் சேவையானது மறுசீரமைக்கப்பட வேண்டும். பொதுத்துறையானது பொது நன்மைக்காக செயற்படுவதற்கு அனைத்து சமூக – அரசியற் குழுக்களுக்கும் பணிபுரியக் கூடிய தகுதி அடிப்படையிலான அமைப்பு மிகவும் அவசியமாகும்.
- **அரசாங்கத்தில் கட்டமைப்பு சீர்திருத்தங்களை அறிமுகஞ் செய்தல்:** மனித உரிமைகள் மற்றும் சட்டவாட்சியினை உள்ளடக்கிய பூரணமான கட்டமைப்பொன்று அரசினுடைய கிளைகளான நிறைவேற்றுத் துறை, சட்டத்துறை, நீதித்துறை ஆகியவற்றுக்கிடையில் சமநிலைச் சான்றினைப் பேணுவதற்கு பெரிதும் அவசியமாகும். அடுத்தடுத்து வந்த அரசாங்கங்கள் பல்லாண்டுகளாக கூறி வருகின்ற விடயங்களான மதிப்பு சார் கல்வி முறைமை, பொதுத்துறை மறுசீரமைப்பு, நிலச் சீர்திருத்தம் மற்றும் அரசியற் கட்சி சீர்திருத்தம் போன்றவற்றில் நாட்டிற்கு நீண்ட கால நன்மை பயக்கத்தக்க கடினமான முடிவுகளை எடுப்பதற்கு அரசியல் சார் ஆட்களினை தூண்டுவதற்கு பொதுவெளியில் பிரஜைகளின் அதிகளவான ஈடுபாடும் குடியியல் பொறுப்புடமையும் தேவையாக உள்ளது. சிறப்புரிமை மற்றும் ஆதரவு சார் முறைமைகளில் இருந்து விலகி மதிப்பு, பரஸ்பர மரியாதை, அனைவருக்கும் கண்ணியம் மற்றும் சமூக நீதி என்பவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கும் வகையில் சமூகமானது மாற்றத்தினை உள்வாங்க வேண்டும்.
- **அதிகாரப் பரவலாக்கம்:** அரசியலமைப்பினை மறுசீரமைப்பதுடன் மத்தியிலிருந்து மாகாணங்களுக்கு போதுமான அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறான

நடவடிக்கைகளின் மூலமாக அவர்களின் உரிமைகளுக்கு உரிய இடமளிக்கப்பட்டு அவர்கள் சமமாக நடாத்தப்படுவது உறுதிப்படுத்தப்படும்.

- **பெண்களுடைய அரசியற் பிரதிநிதித்துவத்தினை அதிகரிப்பதற்கு இட ஒதுக்கீட்டினை அறிமுகப்படுத்தல்:** உள்ளூராட்சி நிலையில் பெண்களுக்காக 25 சத வீதமான இட ஒதுக்கீடு என்பது அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இது மேல்நிலை நோக்கி மாகாண ஆளுகைகளுக்கும் பின்னர் இறுதியாகப் பாராளுமன்ற நிலைக்கும் எடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டும்.
- **பெண்களைத் தடுக்கின்ற தடைகளை நீக்குதல்:** மேற்கூறப்பட்ட செயன்முறையினை எளிதாக்குவதற்கு பெண்களை அரசியலில் ஆர்வத்துடன் பங்கெடுப்பதற்கு குந்தகம் விளைவிக்கும் தடைகளையும் ஒடுக்கு முறைகளையும் பற்றி கற்கை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். விசேடமாக அவற்றினை முகவரியிடும் விதிகள் மற்றும் ஒழுங்குகள் மூலமாக அத்தடைகளை நீக்குவதற்கு ஆர்வமாக செயற்பட வேண்டும். அதே நேரத்தில், பெண்கள் அரசியல் வட்டத்தில் வளர்வதற்கு கூடுதல் உதவிகள் (நேர்மறையான பாரபட்சம்) வழங்கப்பட வேண்டும். அரசியலுள் உள்நுழைவதற்கும் வளர்ச்சியடைவதற்குமான அவர்களுக்கான அனைத்து தடைகளும் நீக்கப்பட்டுள்ளது என்பதுடன் அவர்களுக்கு இனி விசேட ஆதரவு தேவைப்படாது என்று சொல்லக் கூடிய நிலை வரும் வரை அவ்வாறான ஆதரவு வழங்கப்பட வேண்டும்.
- **சீரமைப்பதற்கான சட்ட வழிமுறைகள்:** அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தத்தினைப் பொறுத்த வரையில், சட்ட மறுசீரமைப்பினைப் போன்று அமுலாக்கமும் சரிநிகர் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். சட்ட மறுசீரமைப்பு என்பது அமுலாக்க வழிமுறைகளை உள்ளடக்கி இருக்க வேண்டும் என்பதுடன் அர்த்தமுள்ளதாக அமைவதற்கு அமுலாக்கமானது சமூகத்தின் அடிமட்ட மக்களையும் சென்றடைய வேண்டும்.
- **சிறுபான்மையினப் பிரதிநிதித்துவம்:** இந்த அனைத்து அரசியற் செயன்முறைகளிலும் சிறுபான்மையினரும் உரிமை மறுக்கப்பட்டவர்களும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுவதனை உறுதிப்படுத்துவது அவசியமாகும். விசேடமாகப் பெண்கள், பொதுவான நிலையினைப் போன்று, இச் செயன்முறையானது கொழும்பின் மேல்வர்க்கத்தினரை மாத்திரம் மையப்படுத்தி அமையக் கூடாது. பாதிக்கப்பட்ட கட்சிக்காரர்களுக்கு நேரிடையான பிரதிநிதித்துவத்தினை வழங்குக - அவர்களின் குரலினை ஒடுக்க வேண்டாம். அவர்களினை பேச விடுவதுடன் அவர்களின் கருத்துக்களை செவிமடுக்கவும் வேண்டும்.
- **பெண்களின் விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவம்:** நிலைமாறுகால நீதி மற்றும் அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்பு உள்ளடங்கலாக அரசியற் செயன்முறையில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளவர்களில் 50 சதவீதமானோர் பெண்களாக இருப்பதனை உறுதிப்படுத்தவும்.
- **விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தல்:** நாட்டினைச் சீண்டுகின்ற பெண்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகள் தொடர்பில் ஊடகங்களை பயன்படுத்தி தகவல்களை பரப்புவதுடன் விழிப்புணர்வையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். இது உணர்வு நிலையில் பொது மாற்றத்தினை கொண்டுவர உதவுவதுடன் மாற்றத்திற்கான நேர்மறையான சிவில் இயக்கங்களையும் தூண்டும்.
- **சமூகங்களிடையே தொடர்பாடலுக்கு வழியேற்படுத்தல்:** பல்லின மாணவர் பரம்பலினை பல்கலைக்கழகங்களுள் கொண்டுவருதல், அரச அதிகாரிகளை வெவ்வேறு சுற்று வட்டாரங்களில் பணிக்கமர்த்துதல் போன்றவற்றின் ஊடாக முடியுமானளவு வித்தியாசமான இனத்தவர்களை

பரஸ்பரம் கலந்து கொள்ள செய்ய வேண்டும். மக்கள் அவர்களின் சமூகம் சார் எதிரொலி அறைகளில் இருந்து வெளியில் வந்து நாளாந்த அடிப்படையில் பிறருடன் பரஸ்பர உறவுடன் வாழ வகை செய்ய வேண்டும்.

- **இழப்பீடு / ஏற்றுக்கொள்ளுதல்:** கடந்த காலங்களில் நடைபெற்ற தவறுகளை ஒப்புக் கொள்க. இயலுமான இடங்களில் இழப்பீட்டினை (வீடுகள் மற்றும் ஆதனங்கள்) வழங்குவதுடன் இழப்பீட்டினை வழங்க முடியாத இடங்களில் ஒப்புக் கொள்க. (காணாமற்போன குடும்ப உறுப்பினர்கள் போன்ற சந்தர்ப்பங்களில்)
- **சிகிச்சை மற்றும் கலை மற்றும் ஏனைய வடிவங்களிலான வெளிப்படுத்தல்கள் மூலமாக கதைகளை ஆவணப்படுத்துதல்:** மக்களை அவர்களின் கதைகளைச் சொல்ல வைக்க. மக்கள், விசேடமாக பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் அவர்களின் கதைகளை சொல்லவும் அவை கேட்கப்படவும் விரும்புகின்றனர். அவ்வாறான கதைகள் கேட்கப்பட்டு ஆவணப்படுத்தப்படுவதற்கு தேவையான களங்களை உருவாக்குக. ஆற்றுப்படுத்துகை மூலமாக மட்டுமன்றி, கலை மற்றும் பாடுதல் போன்ற பாதுகாப்பான களங்கள் மூலம் மேற்கொள்ளப்படலாம்.
- **நினைவுச் சின்னத்தினை ஏற்படுத்துதல்:** போரினால் இறந்தவர்களை நினைவு கூருவதற்கும் மரியாதை செலுத்துவதற்குமாக தேசிய துக்க தினமொன்றை செயற்படுத்துதல்
- **உண்மை:** இறுதி யுத்தத்தின் போது உண்மையில் என்ன நடந்தது என்பதனை அரசாங்கமானது பெரும்பான்மையின சமூகத்தவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். போர் பிரதேசங்களில் உண்மையில் என்ன நடந்ததென்பது இன்னமும் அவர்களுக்கு சரியாக தெரியாதுள்ள நிலையில் முடிந்தவரையில் உண்மையானதும் விரிவானதுமான படத்தினை அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும். அப்போது தான் வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் நல்லிணக்கத்திற்காக அரசாங்கம் எடுக்கும் நடவடிக்கைகளை தென்பகுதிச் சமூகம் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும்.
- **தெற்கின் பார்வை:** தெற்கு உட்பட நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளில் நடந்த பல சோக அட்டூழியங்கள் வடக்கு மற்றும் கிழக்கிற்கு மீண்டும் சொல்லப்பட வேண்டும்.
- **ஆள்சார் சட்டங்களினை மறுசீரமைத்தல்:** ஆள்சார் சட்டங்களில் அவர்களுக்கு எத்தகைய சீர்திருத்தங்கள் தேவை என்பது அவர்களிடம் கேட்கப்பட வேண்டும். சமூகங்களுக்கு இச் சட்டங்கள் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்பதனை அரசாங்கமும் கொள்கை வகுப்பாளர்களும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அத்துடன், இச்சட்டங்கள் அவற்றின் தற்போதைய நிலையிலேயே இருக்க வேண்டுமா அல்லது சீரமைக்கப்பட வேண்டுமா என்பதும் கண்டறிப்பட வேண்டும்.
- **நிலைமாறுகால நீதிப் பொறிமுறைகளை உருவாக்குதல்:** நிலைமாற்றுகால நீதிக்கான பொறிமுறையானது அதனுடைய தூண்களான உண்மை, நீதி, நட்டஈடு மற்றும் மீள நிகழாமைக்கான உத்தரவாதம் என்பவற்றுடன் வெளிப்படையான மற்றும் நம்பகமான செயன்முறைகள் மூலமும் மற்றும் மறுசீரமைப்பின் மூலமாகவும் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.
- **ஊழல் மற்றும் பாரபட்சத்தினை அகற்றுதல்:** அரசியற் கட்சிகள் மற்றும் நாட்டின் அரசியல்வாதிகளிடமிருந்து சமூகங்களினை கட்டியெழுப்பவும், சகவாழ்வினை ஊக்குவித்து, பாகுபாடு மற்றும் அனைத்துவிதமான ஊழல்களை அகற்றவும் தேவையான அரசியல் விருப்பத்தினை உருவாக்குதலும் தக்கவைத்தலும்.

- **சுயாதீனமான பெண்கள் ஆணைக் குழுவினை உருவாக்குதல்:** மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவினைப் போன்று பெண்களுக்கெதிரான கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் வன்முறைகளை கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் நாட்டிலுள்ள அனைத்துச் சட்டங்கள், வழிமுறைகள் மற்றும் கட்டமைப்புக்களை ஆய்வு செய்வதற்கான அதிகாரத்துடன் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.
- **பெண்களுடைய பங்களிப்பினை அடையாளங் கண்டு கொள்வதுடன் அவற்றிற்கு சரியீடு செய்தல்:** ஊதியம் செலுத்தப்பட்ட மற்றும் செலுத்தப்படாத அடிப்படைகளில் பெண்கள் இச் சமூகத்திற்கு வழங்கிய பங்களிப்புக்களையும் மற்றும் பெண்களின் மதிப்பினையும் அடையாளங்காண்பதற்கான நியதிச்சட்டத்தினை உருவாக்க வேண்டும். பெண்களுக்கு நிலையான மற்றும் கண்ணியமான உறுதியான வாழ்க்கையினை உறுதிப்படுத்துவதற்காக சமூகப் பாதுகாப்பு கட்டமைப்பு (போரினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உடனடியான முன்னுரிமை அளிக்கும் வகையில்) உருவாக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகும்.
- **இனங்களுக்கிடையிலான நல்லிணக்கத்தினை உருவாக்குதல்:** கிராமப்புற, மாகாண மற்றும் மாவட்ட மட்டங்களில் சமூகங்களை ஒன்றிணைத்து கலந்துரையாடி அவர்களின் தேவைகளை கண்டறியச் செய்தல். மொழி, கலாசாரம், மதம், பாலினம் முதலியன தொடர்பில் இச் செயன்முறையில் சனத்தொகையில் சாத்தியமான அனைத்து மக்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த வேண்டும்.
- **சமாதானத்தினை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் சட்டங்களை இயற்றுதல்:** மதரீதியாக, இனரீதியாக அல்லது வேறேதேனும் வகையில் மோதல்களை தோற்றுவிக்கும் முகமாகச் செயற்படுபவர்கள் கடுமையாக கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும். இவ்விடயம் தொடர்பில் பிரச்சினைகளை உருவாக்குவதற்கு இடமளிக்கக் கூடாது.
- **சிறந்த நடைமுறைகள்:** விசேடமாக மோதலுக்குப் பிந்தைய சூழ்நிலையில், மற்றைய பன்மைத்துவ இனங்களையுடைய நாடுகள் சமாதானத்தினையும் ஸ்திரத்தன்மையினையும் கொண்டுருவதற்கு பயன்படுத்திய நடவடிக்கைகளை பற்றி கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இலங்கைக்கு மிகப் பொருந்தும் பொறிமுறையினை ஆராய்ந்து இங்கு பிரயோகிக்க வேண்டும்.
- **அரச இணையத்தளமொன்றை அறிமுகஞ் செய்து பராமரித்தல்:** நல்லிணக்க அபிவிருத்தி செயன்முறைக்கு ஒர்ப்பணிக்கப்பட்ட இணையத்தளமொன்றில் அரசாங்கமானது இது தொடர்பில் முன்னெடுக்கின்ற நடவடிக்கைகள் மற்றும் உபாயங்களை வெளிப்படுத்தி, பகிரங்கப்படுத்தி பொதுமக்கள் அதனுடைய சுவடுகளை அணுகுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும். மக்கள் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தக் கூடிய வகையிலும், கேள்விகளை கேட்டு பதில்களை பெறக் கூடியதாகவும் பின்னூட்டல்களை வழங்கக் கூடியதாகவும் ஊடாடுகளமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும்.
- **போரினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உணவுப்பாதுகாப்பு மற்றும் நிலையான வாழ்வாதாரங்களை உறுதிப்படுத்தல்:** நீண்டகால பிரச்சினைகளான நல்லிணக்கம் போன்றவற்றை நோக்கி நகருவதற்கு முன்னர், போரினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் அடிப்படையான தேவைகளான இவை கவனத்தில் எடுக்கப்படுவது மிக அவசியமாகும்.
- **மக்களுடைய உணர்திறன் தொடர்பில் விழிப்புடன் இருக்கவும் மக்களுக்கு சிறப்பான சேவையினை வழங்குவதற்கும் அரச அதிகாரிகளுக்குப் பயிற்சியளித்தல்:** நல்லிணக்கத்தினை விசேடமாக மனதிலிருத்தி இதனைச் செய்ய வேண்டும்.

- **நல்லிணக்கத்தினை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக குழுக்களை அமைத்தல்:** வித்தியாசமான இனங்கள், சமூக வகுப்புக்கள் மற்றும் பாலினங்கள் என்பவற்றினை சிறப்பாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் இக் குழுக்கள் அமைவதனை உறுதி செய்ய வேண்டும்.
- சமூகங்களில் நல்லிணக்கத்தினை ஊக்குவிக்கும் வகையில் செயற்றிறன் மிக்க மத்தியஸ்தர்களை பணியிலமர்த்தல்.
- **நீதியினை வழங்குதல்:** தவறிழைக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீதியினை வழங்குவதற்கு உறுதியானதும் செயற்றிறன் மிக்கதானதுமான சட்ட/ நீதி முறைமையினை அமுல்படுத்துதல்.
- **இளைஞர்களை அணுகுதல்:** நாட்டினுடைய எதிர்காலமான இளைஞர்களை நல்லிணக்க நிகழ்ச்சித்திட்டங்களில் முன்னிலைப்படுத்த வேண்டும்.
- **மும்மொழி (உத்தியோகபூர்வ மற்றும் இணைப்பு மொழிகள்) மூலமான கற்றல் வசதிகளை வழங்குதல்:** தொடர்பாடல் முக்கியமானது - இலங்கையில் மொழி தடையொன்றாக அமைகின்றது. எனவே அனைத்துப் பாடசாலைகளிலும் தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகள் கட்டாயமாக கற்பிக்கப்பட வேண்டும்.
- **பாடசாலைகள் பல்லினமானவையாக இருக்க வேண்டும்:** நாடுபூராகவும் காணப்படுகின்ற ஓரின கலாசார பாடசாலைகளான சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் பாடசாலைகளை நடாத்துவதனை ஊக்குவிக்காத நடைமுறையினைக் கொண்டுவருதல். அனைவருடனும் ஒன்றிணைந்து இந் நாட்டின் வேற்றுமையில் ஒற்றுமை உண்டு என்பதனை சிறுவர்கள் புரிந்து கொள்வதற்கு விடப்பட வேண்டும்.
- **விதிகள் மற்றும் கொள்கைகளை வினைத்திறனாக நடைமுறைப்படுத்தல்:** அரசாங்கமானது நல்லிணக்கத்தினை கொண்டுவருவதற்கான சிறப்பான சிந்தனையினை உள்வாங்கிய கொள்கைகளை ஏற்கனவே கொண்டுள்ளது. அவற்றினை வினைத்திறனாக அமுல்படுத்துவதிலேயே பிரச்சினைகள் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக, அரசு திணைக்களங்கள் அவற்றின் ஆவணங்களை தமிழ் பேசும் பிரதேசங்களுக்கு அனுப்பும் போது தமிழ் மொழிபெயர்ப்பினையும் இணைக்க வேண்டும் என அரசு கொள்கையொன்று காணப்படுகின்றது. இன்றைக்கு வரையில், இக் கொள்கையானது முறையாக அமுல்படுத்தப்படவில்லை.
- **மாகாண சபைகளின் வகிபங்கினை வரையறுத்தல்:** மத்திய அரசாங்கம் கையாள்பவற்றிற்குப் புறம்பாக, மாகாண சபைகள் எவற்றை கையாள வேண்டும் (அல்லது முடியும்) என்பது தொடர்பில் இன்னும் புரிந்துணர்வின்மையும், சந்தேகமும் காணப்படுகின்றது. நிறுவன ரீதியான உயர்தொழிற் குழுமமொன்றினை நியமித்து இவ்விடயம் தொடர்பில் கற்கையினை மேற்கொண்டு, மத்திய அரசாங்கம், மாகாண சபைகள், தொகுதிகளினை உருவாக்குகின்ற பொதுமக்கள் ஆகியோருக்கு அவர்களுடைய செயற்பாட்டின் வரையறைகள் எவையென தெளிவானதும் வெளிப்படையானதுமான விதிகளை உள்ளடக்கிய ஆவணத்தினை வெளியிட வேண்டும்.
- **பெண் அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கான ஆளணியினை அதிகரித்தல்:** அனைத்து மாவட்டங்களிலும் ஆண் அதிகாரிகளுக்கு சமமாக பெண் அதிகாரிகளை வேலைக்கமர்த்துவதுடன் வெவ்வேறு பிரதேசங்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்கவும் வேண்டும்.

- **அரசியல் ஒற்றுமையின்மையினை குற்றமாக அடையாளப்படுத்தல்:** விசேடமாக மத மற்றும் இன அடிப்படையில் அரசியற் கட்சிகள் மக்களினை பிளவுபடுத்தும் நடவடிக்கையினை அரசியலமைப்புக்குள் உள்வாங்குவதன் மூலமாக சட்ட விரோதமானதாக்குதல். இதனை மீறுபவர்களுக்கு கட்டாயமான கடுமையான தண்டனைகள் வழங்கப்பட வேண்டும்.
- **இலங்கையின் பிரஜைகள் அனைவருக்கும் சமமான உரிமைகளை உறுதிப்படுத்தல்:** மக்களுடைய கலாசார மற்றும் மத உரிமைகள் அரசியலமைப்பில் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.

சம்பவ கற்கைகள்

சம்பவ கற்கை - 01

பெயர் : பேரியல் இஸ்மாயில் அவ்ரப்
 தொழில் : அரசியல்வாதி
 வயது : 63
 இனத்துவ நிலை : இலங்கை முஸ்லிம்
 பணியாற்றும் மாவட்டம் : முன்னர் ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டணி அரசாங்கத்தில்
 (UPFA) அம்பாறை மாவட்டத்தைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்தவர்

மீளிணக்கம் சம்பந்தமான கருத்துக்கள்

மீளிணக்கம் என்பது ஒரு குழுவின் கருத்துக்களையும், நம்பிக்கைகளையும் வேறொரு குழுவின் கருத்துக்கள், நம்பிக்கைகளோடு இணங்குவது குறித்து எடுத்துரைப்பதோடு, அது உட்கிடையாக எமக்கிடையில் பிரச்சினைகள் எதுவும் இல்லாத ஒரு காலத்தையும் கருதுகின்றது. எனது அபிப்பிராயத்தில் மீளிணக்கம் என்பது அடிப்படையில் சகல ஜனசமூகங்களும் நலமாகவிருந்த காலத்துக்குத் திரும்பிச்செல்வது அல்லது அதை மீண்டும் கொண்டு வருவது என்பதாகும். நாம் மீண்டும் எங்கே செல்ல வேண்டும் அல்லது எந்தக் காலப்பகுதியில் சகல ஜனசமூகங்களும் திருப்திகரமாக விளங்கியது என்பது குறித்து எமக்குத் தெளிவான சிந்தனை ஏதாவது உள்ளதா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

நாம் ஒவ்வொருவரும் மீளிணக்கம் குறித்தும், மற்றும் அனைத்தும் நன்றாக இருந்ததென்று எண்ணும் காலப்பகுதிக்குத் திரும்பிச்செல்வது குறித்தும் எண்ணுகின்றோம் என்பது சம்பந்தமாக நேர்மையாகக் கேள்வி எழுப்பதல் வேண்டும். நாம் இலங்கையின் வரலாற்றை முறையாகப் பகுப்பாய்வு செய்தால், நாம் மகிழ்ச்சியாக இருந்த காலத்துக்குத் திரும்பிச்செல்வதற்கு எமக்கு நேரமிருக்குமென்று நான் நம்பவில்லை. மிகச்சிறிய ஒரு நாடாக விளங்கும் இலங்கை எப்பொழுதுமே பல விவகாரங்கள் சம்பந்தமாக பிளவடைந்தே இருந்து வந்துள்ளது. இந்தியாவைப் போன்று, முழுத்தேசமும் எழுந்துநின்று, சுதந்திரத்துக்காகப் போராடிய போது நாம் ஒரு தேசமென்றவகையில் எதையுமே பூரணமாக அனுபவிக்கவில்லை. இலங்கைக்கு ஒரு வித்தியாசமான அனுபவம் உள்ளது. வரலாற்றுரீதியாக, போராட்டங்கள் தனிமைப்படுத்தப்பட்டிருந்தன வென்பதோடு, பல்வேறுபட்ட நபர்கள் எம்மைப் பிரித்துவைத்திருந்த அதேவேளையில் எமது புவியியலும் எம்மை, எமது சொந்தச் சிறுநிலப் பகுதிகளினுள் திருப்தியுடன் வாழவைப்பதில் ஒரு பாத்திரத்தை நிறைவேற்றியிருந்தது.

இப்பொழுதுங்கூட யுத்தச்சூழல்குறித்தும், அது எம்மை எவ்வாறு பாதித்தது என்பது குறித்தும் பேசுகையில், வடக்கின் மக்கள் அனுபவித்தவற்றை நாட்டிலுள்ள ஏனையோர் அறியமாட்டார்கள். தெற்கையும், கிழக்கையும் பொறுத்தவரையிலும் யதார்த்தம் அதுவேயாகும். இவற்றின் மத்தியில் கொழும்பில் வசதியாக வாழ்ந்துகொண்டு, முழுத்தேசத்தினதும் கண்ணோட்டத்தில் மீளிணக்கங்குறித்து ஒவ்வொரு குழுவிடமும் சொல்வதற்கான ஒரு கதைக்கூற்று உள்ளது. ஒரு தேசமென்றவகையில் நாம் என்றாவது இப் பல்வகையான கதைகளுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கியுள்ளோமா எனும் வினாவை எழுப்பதல் வேண்டும். ஒரு மீளிணக்கச்செயல்முறை சகல ஜனசமூகங்களினதும் கதைகளைக் கவனத்திலெடுத்தல் வேண்டும். இலங்கை ஒரு நல்லிணக்கச் செயல்முறையை முன்னெடுப்பதுகுறித்து எவ்வாறு திட்டமிடுகின்றது என்பது எனக்குத் தெரியாது. மோதல் காலப்பகுதி மனதில் வைத்தே நாம் அதுகுறித்து எண்ணுகின்றோமோ என்பதும் எனக்குத் தெரியாது. யுத்தத்துக்கு முன்னரும் பல விவகாரங்கள் இருந்தன. சுதந்திரத்துக்கு முன்னரும், சுதந்திரம்பெற்ற காலப்பகுதியிலும் பல விவகாரங்கள் இருந்தன. இந்த விவகாரங்கள் அனைத்துக்கும் தீர்வுகாணும் வகையில் நாம் மீண்டும் பின்னோக்கிச்செல்ல முடியாதிருக்கலாம், ஆயினும் நாம் மோதலுக்கு இட்டுச்சென்ற முக்கிய விவகாரங்களையும், மூலகாரணங்களையும் அறிந்துகொள்ளுதல் வேண்டும்.

தற்போதுகூட எமக்குப் பல கரிசனைக் கவலைகள் உள்ளன. இந்தச் “சிங்களப் பௌத்த தேசத்தில் நாம் அவர்களுடன் மிகவும் பரிஷடன் நடந்து கொண்டிருக்கின்றோம். எங்களை தமிழர்களும், முஸ்லிம்களும் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும்” என்னும் வெற்று ஆரவாரப் பேச்சை அடிக்கடி பௌத்த மதகுருமாரிடமிருந்து கேட்கின்றோம். எமக்குப் பத்திரகை சுதந்திரம் உள்ளதென்பது உண்மையே. ஆயினும், பத்திரிகைகள் ஏன் இத்தகைய வெற்று ஆரவாரப் பேச்சுகளுக்கும், கதைக் கூற்றுக்களுக்கும் இத்தனை முக்கியத்துவம் வழங்கவேண்டும்? இத்தகைய குறுகிய கண்ணோட்டங்களைப் பெரிதாகப் பிரசுரிக்கும் பத்திரகை ஆசிரியர் எமக்கு எதைச் சொல்ல முயற்சிக்கின்றார்? இந்தச் சூழ்நிலை நாம் மீளிணக்கம் குறித்துப் பேச விரும்புகின்றோம்?

மீளிணக்கத்தில் தனிப்பட்ட பாத்திரம்

ஓர் அரசியல்வாதியென்றவகையில், நான் கல்முனையில் வசித்து, அப்பிரதேசத்தைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்தேன். இதன்விளைவாக, நான் தமிழ், சிங்கள மற்றும் முஸ்லிம் ஜனசமூகங்களைச் சேர்ந்த மக்களைச் சந்திப்பது சாத்தியமாயிற்று. சிங்களவர்களுக்கும், தமிழர்களுக்குமிடையில், அவ்வாறே முஸ்லிம்களுக்குமிடையில் பெருமளவிலான பிரிவினைகள் உள்ளன. அவர்கள் தமது சொந்த ஜனசமூகத்தை மாத்திரம் கொண்ட சிறிய கூட்டங்களில் வசிக்கின்றனர். ஏனைய ஜனசமூகத்தோடு எவ்வித இடைத்தொடர்புகளும் இல்லை. உதாரணமாக - முஸ்லிம்களுக்கு முஸ்லிம் பாடசாலைகளும், முஸ்லிம் கடைகளும், அவர்களின் சொந்த நிறுவனங்களும் உள்ளன. நான் அங்கு சென்றபோது எனது அலுவலகத்தினுள் அனைவரும் தாராளமாக வந்துபோகக்கூடிய வசதிகளை ஏற்படுத்தினேன். எனக்குச் சந்தர்ப்பம் கிட்டியபோதெல்லாம் சகல ஜனசமூகங்களையும் சேர்ந்த பெண்களோடு உரையாடினேன். ஒவ்வொருவரும் புண்பட்டிருந்தனர் என்னும் ஒரு விடயத்தை நான் மிகவும் தெளிவாக அறிந்துகொண்டேன். நான் பெருமளவிலான இடைத்தொடர்பாடல்களைக் கொண்டிருந்த சிங்களவர்களும் பல குடும்ப அங்கத்தினர்களை இழந்திருந்தனர். 80களில் ம. வி. முன்னணி (JVP) காலத்தில் இராணுவத்தின் செயற்பாடுகள் காரணமாக பல இளவயதுப் பையன்களை இழந்திருந்தனர். மோதலுக்குப் பின்னர் அவர்கள் அக்காலப்பகுதி குறித்து மறந்துவிட்டதாகத் தோன்றியது. அவர்களின் மன அதிர்ச்சி வடுக்கள் யுத்தகாலத்தில் இடம்பெற்ற விடயங்களோடு சேர்ந்து திரண்டு, சண்டையிடுவதற்கு இராணுவத்தைச் சேர்ந்த புத்திரர்களை இழந்த துயரம் அனைத்தும் சேர்ந்து இவையனைத்தும் தமிழ்மக்களுக்கெதிரான பாகுபாட்டு உணர்வுகளாக மாற்றம் பெற்றன. ‘நாம் அங்கிருந்தோம். அவர்கள் வந்து எம்மைக் கொன்றனர்’ என்றே சிங்கள ஜனசமூகத்தினர் கூறுகின்றனர். 2001இல் சுனாமியின் பின்னர் நான் தமிழ்ச்சமூகத்தின் பெண்களை அறிந்திருந்தேன். “நாம் அங்கிருந்தோம். அவர்கள் வந்து எம்மைக் கொன்றனர்” என்பதே இவர்களினதும் கதைக் கூற்றாகவுள்ளது. அவர்களுக்கு நடுவில் முஸ்லிம்கள் உள்ளனர். இவர்களோடு நாம் பேசியபோது, “நாம் அங்கிருந்தோம், தமிழர்களும், இராணுவத்தினரும் அங்குவந்து எம்மைக் கொன்றனர்” என்பதையே இவர்களும் கூறுகின்றனர். எனவே, இந்த ஜனசமூகங்கள் ஒருவரையொருவர் நம்பவில்லை. இந்த கதைக்கூற்றுக்களை உண்மையில் நீங்கள் பகுப்பாய்வு செய்தால், சகல ஜனசமூகத்தினருக்கும் அது ஒன்றாகவேயுள்ளது.

போர் நடந்து கொண்டிருந்த வேளையில், நான் மீளிணக்கம் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று விரும்பினேன். ஜனசமூகங்களை ஒன்றிணைத்து, பகைமையுணர்வுகளை அகற்றுவதற்குப் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டோம். ஆயினும் நாம் மீளிணக்கம் குறித்துச் சிங்கள சமூகத்துடன் பேசியவேளையில், “உண்மைதான், நாம் தமிழ்ச்சமூகத்தின்மீது கருணை காட்ட வேண்டும்” என்று சொல்லுவார்கள். ஆயினும், அவர்கள் மிகவும் உயர்ந்த இடத்திலிருந்து கொண்டு, கருணையைப் பெற்றுக்கொள்ள அருகதையற்றோருக்கு அதை வழங்குவதுபோல் விடயங்களைச் செய்கின்றனர். சமமான அருகதையுள்ளவர்களுக்குக் கருணைகாட்டுவது போன்று அதைச் செய்யவில்லை. “தமிழர்களும் சிங்களவர்களைப்போன்று நல்லவர்கள், எல்.ரீ.ஈ இன் நடவடிக்கைகளுக்காக அவர்களைக் குறைகூறக்கூடாது” என்று எவரும் கூறுவதை நான் கேட்டதில்லை. அப்படியானால், இந்த மீளிணக்கம் எப்படி, எங்கே வருகின்றது? இத்தகைய ஒரு கடந்த காலத்தை எவ்வாறு கையாளுவது? இத்தகைய உணர்வுகளை எவ்வாறு மீளிணக்கம் செய்வது?

மீளிணக்கத்தில் பெண்களின் பாத்திரம்

அரசியலை எடுத்துக்கொண்டால், நீங்கள் பேசவேண்டிய மிகச்சிறந்த நபர்கள் பெண்களாவர். முதல் சில மணித்தியாலங்களுக்கு வாக்களிப்பு நிலையங்களுக்குச் சென்றால், பெண்களின் வரிசைகளையும், ஆண்களின் வரிசைகளையும் ஒப்பிட்டால், பெண்களின் வரிசைகள் நீண்டவையாகும். இதற்கான வழமையாகச் சொல்லப்படும் காரணம் தமது ஏனைய அன்றாட வேலைகளைச் செய்வதற்கு முன்னராக வாக்களிக்கும் வேலையை முடித்துவிட விரும்புகின்றனர் என்பதாகும். எவ்வாறாயினும், பெண்கள் தமது வாக்களிக்கும் வேலை எத்தனை முக்கியமானதென்று எண்ணாவிட்டால், விளைவுகளுக்கு அது முக்கியமானதென்று எண்ணாவிட்டால், அவர்கள் காலையில் முதல்வேலையாக அங்குவந்து நிற்கமாட்டார்கள். பெண்களிடம் ஓர் அவசரத்தேவை சம்பந்தமான உணர்வும், அர்ப்பணிப்புணர்வும் காணப்படுகின்றன. தேர்தல் காலத்தில்கூட, தெருக்களில் பிரசாரத்தில் ஈடுபடுபவர்கள் பெண்களேயாவர். வீடு வீடாகச் செல்வோரும் அவர்களேயாவர். இதே வேலையை ஆண்கள் செய்வதானால் அவர்களுக்கு ஒரு போத்தல் மதுபானம் அல்லது ஒரு மதிய உணவுப்போதி அவசியமாகும். ஆயினும், பெண்கள் இதைச்செய்வது அவர்களின் அர்ப்பணிப்புணர்வு காரணமாக மாத்திரமேயாகும்.

பெண்களை மேலும் இலகுவாக அணுகலாமென்பதோடு, அவர்கள் மீளிணக்கச் செய்தியை மேலும் சிறந்த முறையில் பரப்புகின்றனர். ஆகவே, ஒரு தடவை மீளிணக்கச்செய்தி பெண்களின் இதயங்களில் ஆழமாகப் பதிந்ததும், அவர்கள் அதை முன்னெடுத்துச் செல்வார்கள். எனது அனுபவத்தில், மீளிணக்கத்தின் உண்மையான அர்த்தத்தைப் பெண்களை மேலும் இலகுவாகப் புரிந்துகொள்ளவைப்பது சாத்தியமாகும். கிராமப்புறங்களில் இப்பொழுதும் தாயே அடுத்த தலைமுறையினராகிய சிறுவர்களுக்கு யோசனையை வழங்குபவளாக இருக்கின்றாள். நாம் இலங்கையின் இச்சிறுவர் தலைமுறையினருடன் ஆரம்பிப்பது அவசியமாகும். நீங்கள் இப்பொழுது ஆரம்பித்தால் இன்னும் 20 வருடங்களிலாவது நிச்சயமாக எம்மால் ஓர் அமைதியான இலங்கையைக் காணமுடியும்.

மீளிணக்கச் செயல்முறையொன்றை ஆரம்பிப்பது எவ்வாறு?

முதலில் நாம் மீளிணக்கம் சம்பந்தமாக எதைச் சாதிக்கவிரும்புகின்றோம் என்பதை விளங்கிக்கொள்வது அவசியமாகும். நாம் பிரஜைகளென்றவகையில் சமத்துவம் எமது அபிலாஷையாகும். இனம் அல்லது மதம் எதுவாகவிருந்தபோதிலும், நாம் சமமாக நடத்தப்படுதல் வேண்டும். இது எனது நாடாகவிருப்பதால், நான் வேறு எவரைப்போலவும் நடத்தப்படக் கூடாது. இந்த நாட்டில் மீளிணக்கத்தில் ஆர்வமுள்ளவர்கள் அனைத்துக்கும் முன்பதாக தாம் ஏனையோரைச் சமமாக நடத்துகின்றார்களா என்பதைச் சொல்லவேண்டுமென்று நான் நினைக்கின்றேன். அவர்களது மனங்களில் அல்லது அவர்கள் சாதாரணமாகத் தமது நண்பர்களுடன் கதைக்கும் போது, அவர்கள் யாரைப்பற்றிப் பேசுகின்றார்களோ அந்த ஜனசமூகத்தினர் குறித்து அவர்களிடம் பாகுபாட்டு உணர்வு ஏதும் இருப்பதில்லையா? அனைத்துக்கும் முதலில் மீளிணக்கப்பணியில் ஈடுபட்டிருப்போர் அசையா நியமக் கருத்துகளிலிருந்தும், இனத்துவ மற்றும் மனிதநடத்தை குறித்த பொதுமைப்படுத்தல்களிலிருந்தும் விடுதலையாகவேண்டும்.

மீளிணக்கச் செயல்முறையொன்றை ஆரம்பிப்பதற்கு நாம் ஒரு தேசிய கதைக்கூற்றைத் தயாரிக்கவேண்டும். அதைச் அறிவு மிகுந்த, மற்றும் திறந்த இதயங்கொண்ட சிலர் தயாரிக்கவேண்டும். அவர்கள் சிலர் மீளிணக்கத்துக்கு யாரோ நிதியளிக்கின்றார்கள் என்பதற்காகவன்றி, அது உண்மையில் நாட்டின் தேவையென்பதையும், ஜனசமூகங்களை ஒன்றுபடுத்தவேண்டியதன் அவசியத்தையும் விளங்கிக்கொண்டு, மூலகாரணங்களுக்குத் தீர்வுகூறும் அர்ப்பணிப்புணர்வு கொண்டவர்களாக இருத்தல் வேண்டும்.

நாம் நிகழ்வுண்மைகளுடனும். புள்ளிவிபரப் பெறுமானங்களுடனும் சரித்திரத்தை ஆய்வுசெய்து ஒரு கதைக்கூற்றைத் தயாரிக்க வேண்டும். எவ்வாறு ஒவ்வொரு ஜனசமூகத்துக்குமெதிராகப் பாரபட்சங்கள் இழைக்கப்பட்டதென்பது குறித்தும், எமது நடவடிக்கைகளின் விளைவுகள் என்ன என்பது குறித்தும்

முழுமையான கதைகளை நாம் தயாரிக்க வேண்டும். இது ஜனசமூகங்களின் சகல தனிப்பட்ட கதைக் கூற்றுக்களையும் கவனத்தில் கொள்ளும் ஒரு தேசிய கதைக்கூற்றாகவிருத்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு ஜனசமூகமும் தனது கதைக்கூற்று உள்ளடக்கப்பட்டதென்று திருப்திகொள்ளல் வேண்டும். தேசம் ஒரு பொதுவான கதையைக் கேட்கவேண்டுமென்று நான் எண்ணுகின்றேன். பின்னர் மக்கள் தமது சிறு நிலப்பகுதிகளிலிருந்து வெளியேவந்து, ஏனைய சமூகங்களும் அதை அனுபவித்தனவென்பதை விளங்கிக்கொள்ளுவது இலகுவாகவிருக்கும். இத்தேசிய கதைக்கூற்றைத் தயாரிப்பதற்கும், நிகழ்வுண்மைகளையும், புள்ளிவிபரங்களையும், திரட்டிச் சமர்ப்பணம் செய்வதற்கும், சகல மட்டங்களிலும் ஆண்களும், பெண்களும், இணைந்து பணியாற்ற வேண்டியிருக்கும். இச்செயல்முறையில், பல்வேறு ஜனசமூகங்களின் பெண்கள் கூறுவதைச் செவிமடுக்க வேண்டியது முக்கியமானதாகும். அனுபவங்கள் மற்றும் மனக்குறைகள் என்றவகையில், அவர்கள் சொல்வதைக்கேட்பது முக்கியமானதாகும். மதத்தலைவர்களின் கருத்துகளும் எடுத்துரைக்கப்படக் கூடியதாக, சகல ஜனசமூகங்களையும் சேர்ந்த மதத்தலைவர்களோடு பணியாற்றுவதும் முக்கியமானதாகும். பின்னர் எம்மனைவருக்கும் ஒரு பொதுவான கதை கிட்டும் வகையில் நாம் இக்கதைக்கூற்றை முழுத்தேசத்துடனும் பகிர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

நிலைமாறுகால நீதி, அபிவிருத்தி மற்றும் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதுடன் மீளிணக்கப்பாட்டின் உறவினைப்புகள்

நிலைமாறுகால நீதியைப் பொறுத்தவரையில், எந்த அளவுக்கு நாம் ஈடுபடவேண்டுமென்றும், ஒவ்வொரு பொறிமுறையினுள்ளும் எவ்வளவு பிரயத்தனங்களைச் நாம் மேற்கொள்ளவேண்டுமென்றும் தீர்மானிக்க வேண்டியது அவசியமாகும். உத்தேச நிலைமாறுகால நீதிப்பொறிமுறைகளிலிருந்து நீங்கள் எவரையும் உதாசீனஞ் செய்ய முடியாது. உதாரணமாக - காணாமற்போன நபர்களுக்கான அலுவலகம் ஒரு நபருக்கு முக்கியமற்றதாகவிருக்கலாம். ஆயினும் வேறு நபர்களுக்கு அதுவே மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்ததாகவிருக்கலாம். இலங்கைக்கு உண்மையில் சில நிலைமாறுகால நீதிப்பொறிமுறைகள் அவசியம்தானா அல்லது அவற்றை ஏற்படுத்துவதற்கு எம்மைச் சிலர் வற்புறுத்துகின்றனரா என்பதையும் நாம் தீர்மானிக்க வேண்டும். மேலும் ஆணைக்குழுக்களை நிறுவுவது குறித்து நான் கரிசனை கொண்டுள்ளேன். பல வருடகாலமாக நாம் பல ஆணைக்குழுக்களைப் பார்த்துவிட்டோம். அவற்றால் எவ்வித பயனும் ஏற்படவில்லை. இந்த ஆணைக்குழுக்களை நிறுவுவதன் மூலம் யாரைத் திருப்பதிப்படுத்த முயலுகின்றோம்? ஒரு நாடென்ற வகையில் அவை எமக்கு அவசியமென்னும்போது மாத்திரமே நாம் ஆணைக்குழுக்களை அமைக்க வேண்டும். வெறுமனே வேறு தேசங்களைத் திருப்பதிப்படுத்தவல்ல.

ஜனசமூகங்களுக்கு அவசியப்படுவது தமது மனக்குறைகளைத் தாங்கிக்கொள்வதற்கான ஒரு வாய்ப்புநிலை மாத்திரமே. ஓர் உண்மை தேடும் ஆணைக்குழு அதைச் செய்யக்கூடியதாயிக்கும். ஆனால், அது மாத்திரம் மீளிணக்கத்துக்குப் பங்களிப்புச்செய்துவிட முடியாது. தமது கதைகளையும், அனுபவங்களையும் பகிர்ந்துகொள்வோர் குற்றமழைத்தோருக்கெதிராக ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று விரும்புவர். ஆயினும், இலங்கை இத்தகைய நடவடிக்கைகளை இதற்குமுன்னர் எப்பொழுதுமே எடுத்திராத போது, உண்மையறியும் ஆணைக்குழுவின் அறிக்கையின் விதப்புரைகள் சம்பந்தமாக ஏதாவது செய்யுமென்று எண்ணுகின்றீர்களா? ஆயுதப்படைகளைச் சேர்ந்த ஒரு நபரையேனும் தண்டிக்க முடியுமா என்பது எனக்குச் சந்தேகமே.

ஆகவே, நாம் நிலைமாறுகால நீதி குறித்து நடைமுறைக் கண்ணோட்டத்தில் பணியாற்றுவதல் வேண்டும். நாம் தேசியக் கதைக்கூற்றுக்கும் முக்கியத்துவம் வழங்குதல் வேண்டும். ஏனைய நாடுகளின் அனுபவத்தின் பேரில் நாம் செயலாற்ற முடியாது. எமது குழமைவுகளும், ஜனசமூகங்களும் மிகவும் வித்தியாசமானவை என்பதே இதற்கான காரணமாகும். தென்னாபிரிக்காவில் குற்றங்களைப் புரிந்தவர்கள் மீறல்களுக்கான பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இலங்கையிலுள்ள எவராவது அதைச் செய்ய விரும்புவார்களென்று எண்ணுகின்றீர்களா? அவர்களின் தலைமைத்துவம் இலட்சியத்துக்கான நேர்மையைக் கொண்டிருந்தனர். அங்கு அரசியல் விருப்புறுதி ஒன்று இருந்தது. லைபீரியாவின் அனுபவங்களும், பெண்கள் அங்கு

எவ்வாறு சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் ஈடுபட்டனர் என்பதும் முக்கியமானவை. அத்தகைய உதாரணங்களிலிருந்தே நாம் கற்றுக்கொள்வது அவசியம்.

ருவாண்டாவைப் பற்றிப் பேசுவதானால், அது பெரும்பான்மையான மக்கள் பெற்ற ஓர் அனுபவமாகும். முழு இலங்கையும் யுத்தத்தினால் அவ்வளவு தூரத்திற்குப் பாதிப்புறவில்லை. ஒரு தேசமென்றவகையில் நாம் ஒரு பொதுவான இலட்சியத்துக்காக எழுந்து நிற்கவில்லை. இதனால்தான் நாம் ஏதாவது செய்ய முயற்சிக்கும் ஒவ்வொரு தடவையும் மக்கள் தமது சொந்தப் பாகுபாடுகளையும், கடந்தகாலச் சமைகளையும் பாதுகாக்க முனைகின்றார்கள். ஒரு பொதுவான கதைக்கூற்று நாட்டின் ஒரு பொதுவான துன்பத்தினை நிரூபிக்க உதவும். பெண்கள் அதை அடுத்த தலைமுறையினருக்கும் கொண்டுசெல்ல உதவுவார்கள். லைபீரிய மற்றும் தென்னாபிரிக்கப் பெண்களுக்கு ஒரு தீர்வு அவசியப்பட்டது. பெண்கள் தாமே ஒன்றிணைந்து ஆரம்பித்த ஜனசமூக முன்முயற்சிகள் இருந்தன. இலங்கையில் பெண்கள் இப்பொழுதே மீளணக்கம் குறித்துப் பணியாற்றுவதற்கு எமக்குள்ள வாய்ப்புரிமையை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏனையோர் ஆரம்பிக்கும் வரையில் நாம் காத்திருக்கக்கூடாது. கொடையாளிகள் நிகழ்ச்சி நிரலைத் தயாரிக்கும் வரை நாம் காத்திருக்கக்கூடாது. துரதிருஷ்டவசமாக பெருமளவிலான விடயங்கள் கொடையாளர் நிதியளிப்பைப் பொறுத்துள்ளது. ஓர் இலட்சியத்துக்காகப் பணியாற்றுவோர், விசேடமாக இலங்கைப் பெண்கள், மற்றவர்கள் செய்ய வேண்டுமென்று காத்திருப்பதை நிறுத்தி, ஒன்றிணைந்து பணியாற்றி, ஒவ்வொருவருக்குமான பொதுவான விழுமியங்களை முன்னேற்றுவதற்கு ஆரம்பித்தல் வேண்டும்.

சம்பவ கற்கை – 02

பெயர் :	சுரளா இம்மானுவேல்
தொழில் :	அபிவிருத்திச் செயற்பாட்டாளர்
வயது :	38
இனத்துவ நிலை :	கலப்பு
பணியாற்றும் மாவட்டம் :	மட்டக்களப்பு
போரினால் நேரடியாகப் பாதிப்புற்றவரா? :	இல்லை

மீளணக்கம் சம்பந்தமான கருத்துக்கள்

விசேடமாக, இலங்கையில் இந்த யுத்தத்துக்குப் பின்னரான குழமைவில் நல்லிணக்கம் அல்லது மீளணக்கம் என்பது என்னைப் பொறுத்த வரையில் சங்கடத்தினை தோற்றுவிக்கும் பதமாகும். வரலாற்றில் கட்டமைப்பு ரீதியான சில குறிப்பிட்ட சமூகங்களுக்கெதிராக பல தசாப்தங்களாக இடம்பெற்ற சமத்துவமற்ற நிலைமைகள் என்பவற்றால், மீளணக்கமென்னும் பதத்தை பயன்படுத்திவரும் முறை எனக்கு நம்பிக்கையூட்டுவதாக இல்லை.

இப்பதம் பாதிப்புற்றோருக்கு விடயங்களை மன்னித்து, மீளணக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு, வாழ்க்கையைத் தொடருமாறு கூறுவது போலத் தோன்றுகின்றது. இதனால் இச்சொல்லை நான் அதிகம் பயன்படுத்துவதில்லை. நான் அதைப் பயன்படுத்தும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால் நான் நீதி மற்றும் வகைப்பொறுப்பு என்னும் சொற்களைப் பயன்படுத்துவதையும் உறுதி செய்து கொள்ளுகின்றேன். வரலாற்றுக் கட்டமைப்பு ரீதியான அநீதிகள் குறித்த விவகாரங்களுக்குத் தீவுகாண வேண்டுமென்னும் விடயத்தையும் தெளிவாக அடையாளப்படுத்த வேண்டும்.

உண்மையில், இலங்கையில் வாழும் வேறுபடும் சமூகங்களிடையே மீளிணக்கத்தை ஈட்டிக்கொள்வதென்பது மிகவும் அதிகமான எதிர்பார்ப்பாக இருக்கப் போகின்றது. அது சாத்தியமானது. ஆயினும் அது ஈட்டப்படுமா என்பதே கேள்வியாகும். அது நிச்சயமாகவே சமூகங்களுக்கிடையில் மாத்திரமன்றி, சமூகங்களினுள்ளும் ஈட்டப்படவேண்டியது அவசியமாகும். சமூகங்களினுள்ளும் யுத்தம் ஆழமான பிளவுகளையும், அவநம்பிக்கைகளையும் உருவாக்கியுள்ளது. இந்நிலைமை மேலும் தொடரும் நிலையே காணப்படுகின்றது. சமூகங்களினுள் அவசியப்படும் இந்த மீளிணக்கம், சமூகங்களுக்கிடையிலான மீளிணக்கத்தைவிடக் கடினமாகவிருக்கப் போகின்றது என்பதே எனது எண்ணமாகும்.

சமூகங்களுக்கிடையிலான மீளிணக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், வகைப்பொறுப்பு வாய்ந்த வரலாறுகள் கௌரவமும், மரியாதையும் நிறைந்த ஒருவழியில் வரையப்படுதல் வேண்டுமென்பதே எனது தனிப்பட்ட கருத்தாகும். நடந்த விடயங்களை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் மற்றும் அவற்றுக்கு வகைப்பொறுப்புக் கூறுதல் என்பவை சம்பந்தமான ஓர் உரிய செயல்முறை இடம்பெறுதல் வேண்டும். இந்தப் பல்கலாசார தேசத்தில் (வழக்கமாக வெற்றியாளரின் ஆதிக்கக் கதைக்கூற்றாகவிருக்கும்) செல்லுபடியான ஒரேயொரு வரலாறு மாத்திரம் இல்லை, சமமான செல்லுபடி நிலையைக்கொண்ட கொண்ட பன்முக வரலாறுகள் உள்ளன. இவற்றுக்குத் தீர்வுகாண்பது இங்கு வாழும் வேறுபட்ட சமூகங்களிடையே அங்கீகாரம் மற்றும் மரியாதையை உருவாக்கும் வாய்ப்புரிமையை ஏற்பதாகும்.

இந்த நாட்டின் பல்வேறு பிராந்தியங்களின் வேறுபடும் வரலாறுகளைத் திரட்டி, தொகுத்து நாடு முழுவதும் பரவலாக வழங்கி, விநியோகிப்பது அவசியமாகும். இந்த வரலாறுகள் பாகுபாடு கொண்ட தேசியக் கதைக்கூற்றுகளாகவன்றி, அவற்றை அனுபவித்த சமூகங்களில் வாடிவமைக்கப்படுதல் வேண்டும். ஒரே சமூகத்தினுள் வாழும் பெண்கள், ஆண்களைவிட வேறுபடும் வரலாறுகளைக் கொண்டிருப்பார்களென்பதால், இந்த வரலாறுகளில் பெண்களும் உள்ளடக்கப்பட வேண்டியதை உறுதிசெய்தல் வேண்டும். பல்வேறு பிராந்தியங்களிலும், இனத்துவக் குழுக்களிலும் அவர்களுக்கு வேறுபடும் வரலாறுகள் இருக்கும். உதாரணமாக ஒரு சிங்கள பெளத்த மதப் பெண்ணின் வரலாறு, ஒரு தமிழ் இந்துப் பெண்ணின் அல்லது முஸ்லிம் பெண்ணின் வரலாற்றை விட வேறுபட்டிருக்கும். அவர்களின் வாழிடங்களைப் பொறுத்து அவர்களுக்கு வேறுபடும் (அல்லது ஒத்தேவிதமான) வரலாறுகள் இருக்கும். அவர்கள் ஒருவரிடமிருந்து ஒருவர் கற்றுக் கொள்வதற்கும், மீளாய்வு செய்வதற்கும், விளங்கிக்கொள்வதற்கும் இச்சகல அம்சங்களும் ஒன்றிணைந்து உள்ளடக்கப்படுதல் வேண்டும்.

பெண்களின் கண்ணோட்டத்தில் மீளிணக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், மேற்குறிப்பிட்ட எனது தயக்கநிலைகள் பெண்ணுரிமைச் செயற்பாட்டாளரென்னும் எனது பணிகளிலிருந்து எழுவையாகும். மீளிணக்கம் என்ற பதம் குறித்த எனது விவகாரங்கள் படுக்கையறையிலிருந்து ஆரம்பித்து, இல்லத்தினுள்ளும் பின்னர் சமூகத்தினுள்ளும் வியாபிப்பவையாகும். எப்பொழுதும் “மீளிணக்கம் செய்துகொள்ளுங்கள்” என்று பெண்களைப் பார்த்தே கூறப்படுகின்றது. எமது தந்தைவழி கலாசாரங்களில் தாய்மார், சகோதரிகள், புத்திரிகள் மற்றும் மனைவியர் என்றவகையில் நாம் தொடர்ச்சியாகப் பேச்சுவார்த்தை மேற்கொண்டுவரும் அதிகார இயக்கவியலொன்று உள்ளது. இந்தக் கட்டமைப்புகளிலேயே மீளிணக்கமென்னும் சுமை பெண்கள் மீது திணிக்கப்படுகின்றது. இது கணவன்மாருடனும், ஏனைய குடும்ப அங்கத்தினருடனும், சமுதாயத்தில் ஏனையோருடனும் ஏற்படுத்திக்கொள்ளும் மீளிணக்கமாகும். “உனக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளைப் பொறுமையுடன் சகித்துக்கொள்” என்பதே அவர்களுக்குக் கூறப்படும் விடயமாகும். “உனது குடும்ப அங்கத்தினருக்கு அல்லது சமூகத்துக்கு அவமானம் ஏற்படுமென்பதால், உனது அடக்குமுறை குறித்து எவருடனும் பேசவேண்டாம்”. இவ்வாறாக, ஒரு பெண்ணின் இல்லத்திலிருந்து, பரந்த சமுதாயம் வரை வன்செயலென்பது வியாபிக்கின்றது. ஆகவே, இந்தக் சூழமைவிலும் நான் மீளிணக்கம் என்னும் சொல்லைப் பெரிதாக விரும்பி ஏற்றுக்கொள்ளும் ஒரு நபரல்ல.

மீளிணக்கத்திலான தனிப்பட்ட பாத்திரம்

நான் 25 வருட காலமாக யுத்தத்தினால் பாதிப்புற்ற சமூகங்களுடன் பணியாற்றிவரும் ஓர் அமைப்பில் இணைந்துள்ளேன். ஆயினும், நாம் “மீளிணக்கம்” போன்ற சொற்களைப் பயன்படுத்துவதில்லை. அதற்குப்பதிலாக, நாம் **பாரபட்சம், நீதி மற்றும் வன்செயலிலிருந்து விடுபட்ட சமூகம்** என்னும் சொற்களையே பயன்படுத்துகின்றோம். நாம் இன்னமும் பாரபட்சம், வன்செயல் மற்றும் அநீதி போன்ற முறைமை சம்பந்தமான விவகாரங்கள் குறித்தே பணியாற்றுவதால், நாம் பயன்படுத்தும் வார்த்தைகளும் அவற்றையே பிரதிபலிக்கின்றன.

இவ்வாறாக, சகல பெண்களும் தமக்கு வழங்கப்படும் கதைக்கூற்றுக்களையும், அவர்கள் செயற்படும் முறைமைகளையும், நிலைமாற்றமின்றிச் சவாலுக்கு உட்படுத்துதல் வேண்டும். இவ்வாறாக, உங்களைக் குறித்தே நீங்கள் கேள்வியெழுப்பினால், நீங்கள் உங்கள்மீதும், பரந்த சமூகத்தின்மீதும் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தலாம். ஆயினும், நீங்கள் ஒரு வலைப்பின்னலின் ஒரு பகுதியாகவிருந்தால், இத்தாக்கம் மேலும் வலுவுள்ள ஒன்றாக அமையும். தனிப்பட்ட பெண்கள் பரந்த, துடிப்பான செயற்பாடுகள் மற்றும் கூட்டுறவுகளின் ஒரு பகுதியாக வேண்டுமென்று நான் விரும்புகின்றேன். தனிப்பட்டரீதியாகச் சாதிக்க முடியாதவை, நிச்சயமாகவே ஒரு கூட்டுறவின் பலத்துடன் சாதிக்கப்படலாம்.

மீளிணக்கத்தில் பெண்களின் பாத்திரம்

மீளிணக்கம், நல்லாட்சி மற்றும் நிலைமாறுகால நீதி போன்ற சகல எதிர்காலச் செயல்முறைகளிலும் பெண்கள் கட்டாயமாக ஒரு பாத்திரத்தை வகித்தல் வேண்டும். இது அவர்களால் முடியுமா அல்லது முடியாதா என்பது குறித்த ஒரு வினாவல்ல. அவர்கள் நாட்டின் மக்கட்தொகையில் 50 வீதமானோர் என்பதால் அவர்கள் இதைக் கட்டாயமாகச் செய்யவேண்டுமென்பதே எனது வாதமாகும். இக்கோரிக்கைக்கு வலுச்சேர்க்கும்வகையில் அலுப்பூட்டும், இன்றியமையாத வாதம் போன்ற பெண்கள் மேலும் பரிவுள்ளவர்கள், சகிப்புத்தன்மை வாய்ந்தவர்கள், அன்பு செலுத்தக்கூடியவர்கள் என்னும் விடயத்தைக் கொண்டுவர விரும்பவில்லை. ஆயினும், நாம் மீளிணக்கச் செயல்முறையில் ஏன் ஒரு பாத்திரத்தை வகிக்க வேண்டும் என்பதற்கான நியாய விளக்கத்தைத் தேடவேண்டியதன் அவசியம் என்ன? நாமும் இந்த நாட்டின் உரிமைகள் கொண்ட குடிமக்களாவோம். இந்தக் காரணமே போதுமானதாகும்.

தற்போது பெண்கள் எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்களில் கைகளைக் கோர்த்துக் கொள்வதற்கும், கூட்டங்களில் பிரசன்னத்தை எழுத்து மூலம் உறுதிப்படுத்துவதற்குமான கண்துடைப்பாக மாத்திரமே பயன்படுத்தப்பட்டுவருகின்றனர். இந்த நிலைமை ஒழிந்து, பெண்கள் உண்மையான தீர்மானம் மேற்கொள்ளுதல் மற்றும் நடைமுறைப்படுத்தல் செயல்முறைகளில் பங்கேற்கும் வகையிலான மாற்றம் இடம்பெறுதல் வேண்டும்.

மீளிணக்கச்செயல்முறை முன்செல்வதாயின், தீர்வுகாணப்பட வேண்டிய, பிரத்தியேகமாகப் பெண்கள் குறித்த பெருமளவிலான விவகாரங்கள் உள்ளன: பாரபட்சமின்மை, சமஉரிமைகள், யுத்தத்தால் பாதிப்புற்ற பெண்களுக்கு நீதி கிடைத்தல் போன்றவையே இவையாகும். இவையனைத்திலும் மற்றும் மேலும் பரந்த விவகாரங்களிலும் பெண்கள் தமக்குரிய குரலை எழுப்புதல் வேண்டும்.

நிலைமாறுகால நீதி, அபிவிருத்தி மற்றும் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதுடன் மீளிணக்கத்தின் உறவினைப்புகள்

நிலைமாறுகால நீதியென்பது மீளிணக்கத்தைவிட மிகவும் விசாலமான பதமாகும். ஏனெனில் அது குற்றவியல் வழக்குத் தொடரல்கள், உண்மையறிதல் ஆணைக்குழுக்கள், ஈடுசெய்தல் நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் மற்றும் நிறுவன மறுசீரமைப்புகள் ஆகிய நான்கு தூண்களைக்கொண்டு விளங்குகின்றது. ஆகவே,

அது கடந்தகால அநீதிகளை மூடிமறைக்காமல், அவற்றுக்குத் தீர்வுகாணும் காத்திரமான தூண்களைக் கொண்டிருப்பதால், அது குறித்த எனது அவநம்பிக்கைவாதம் மிகவும் குறைவானதாகும். ஆகவே, இந்த முக்கிய விடயங்களுக்கு நிலைமாறுகால நீதியில் தீர்வு காணப்படுமெனில், உண்மையான மீளிணக்கம் நிச்சயம் சாத்தியமானதாகும்.

நிலைமாறுகால நீதி மற்றும் நல்லிணக்கம் சம்பந்தமான இச்செயல்முறைகளில், தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் மட்டங்களில் நிச்சயமாக பெண்கள் ஈடுபடுதல் வேண்டும். விசேடமாக, யுத்தம் மற்றும் வன்செயல்கள் குறித்த வரலாற்றினால் பாதிப்புற்ற பெண்கள் ஈடுபடுதல் வேண்டும். நிலைமாறுகால நீதிப் பொறிமுறையானது ஏன் மோதல் எழுந்தது என்பது சம்பந்தமான கட்டமைப்பு, வரலாற்று மற்றும் சமூக-பொருளாதார காரணங்களை ஆய்வுசெய்து, அதன் பல்வேறு கட்டங்களில் உண்மையில் என்ன நடந்தது என்பதையும் அறிதல் வேண்டும். உதாரணமாக- பாலியல் வல்லுறவைக் குறிப்பிடலாம். யுத்தத்தில் பங்குபற்றிய பல்வேறு நபர்கள் ஏன் பாலியல் வல்லுறவு சம்பந்தமாகக் குற்றஞ்சாட்டப்படுகின்றனர்? இவர்கள் ஏன் பாலியல் வல்லுறவுகளை மேற்கொண்டனர்? இவர்களின் உள்நோக்கங்கள் எவை? அவர்கள் எதைச் சாதிக்க முயன்றனர்? இறுதியில், இலக்கு வைக்கப்பட்ட பெண்கள் மீது இத்தாக்கம் எவ்வாறு அமைந்தது? இச்சூழமைவுகளில் இடம்பெற்ற பாலியல் வல்லுறவுகள் வெறுமனே தான்தோன்றித்தனமான, ஒரு பெண்மீது தாக்குதல் தொடுக்கும் விடயமல்ல, மாறாக அது ஜனசமூகங்களின் மீது இழைக்கப்பட்ட ஒரு முறைமையான நயவஞ்சகக் குடைகவிழ்ப்பு வேலை என்பதாலேயே நான் இவற்றைக் கேட்கின்றேன். மோதல் அல்லது யுத்தத்தின்போது பெண்கள் மீது இடம்பெறும் சமூக வன்செயல் அவர்கள் சேர்ந்துள்ள ஜனசமூகங்களின் கௌரவத்தைச் சீரழிக்கும் ஒரு முயற்சியாகும்.

நேரடியாகவே பெண்கள் பாதிப்புற்ற ஏனைய அம்சங்களும் உள்ளன. இவை பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பங்களும், அவர்கள் முகங்கொடுக்கும் சவால்களும், காணாமற்போனவர்களின் தாய்மார், சகோதரிகள் மற்றும் மனைவிமாரின் அவலநிலை போன்ற விடயங்களாகும். இதனால், அப்பெண்கள் இச்செயல்முறையின் பகுதியாக விளங்கவேண்டுமென்று நான் காத்திரமான முறையில் வலியுறுத்துகின்றேன்.

அபிவிருத்தியைப் பொறுத்த வரையில், இது சம்பந்தமான எனது எண்ணக்கருவாக்கம் சமூக-பொருளாதார சுதந்திரங்கள், மூலவளங்களைச் சமமான முறையில் பெற்றுக் கொள்ளுதல், தீர்மானம் மேற்கொள்வதில் சம்பந்தப்படல், ஒரு குரல் இருப்பதும், அதைப் பயன்படுத்துவதற்கான வழிவகைகள் இருப்பதும், சமூக அநீதிகளுக்குத் தீர்வுகாணும் பொறிமுறைகள் மற்றும் காணிச்சீர்திருத்தங்கள் என்பவை குறித்ததாகும். அதன்பின், மாத்திரமே மீளிணக்கமென்பது சாத்தியமாகும். இது உள்நோக்கத்தில் நல்லட்சி இடம்பெறும் அத்தகைய ஒரு காலகட்டத்திலேயே சாத்தியமான ஒன்றாகும். இல்லையேல், முறைமையே குறைபாடுகளைக் கொண்டதாயின் ஆரம்பத்தில் மோதலை ஏற்படுத்தியது இந்த முறைமையெனில் - அதேபோக்கில் தொடர்ந்தும் செல்வதால் நீங்கள் ஈட்டிக்கொள்ளக்கூடிய மீளிணக்கம் எத்தகையது? அதுவே எனது கேள்வியாகும்.

அரசாங்கத்தினதும், மதத்தினதும் பாத்திரம்

நான் நேரடியாக எதையும் காணவில்லையென்றபோதிலும், அரசாங்கம் ஜனசமூகங்களிடையே சில மீளிணக்க நடவடிக்கைகளுக்கு அனுசரணை வழங்குவதாகக் கேள்வியுற்றேன். இவை அனேகமாக சில மதத் தலைவர்களின் வழிகாட்டலில் இடம்பெறும் சில மதரீதியான செயற்பாடுகளாகுமென்றும் நினைக்கின்றேன்.

தனிப்பட்ட முறையில், மீளிணக்கச் செயல்முறை மதங்களிலிருந்து பிரிந்து சுயாதீனமானவையாக அமைய வேண்டுமென்று நான் நினைக்கின்றேன். அசையாநியமக் கருத்துப் பிரிவுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட வகையில் ஒருவரோடொருவர் கலந்துறவாடும் வழியொன்றை நாம் கண்டறிவது அவசியமாகும். இது வேகமாக இடம்பெறுவதாக எமக்குத் தெரியவில்லை. - அதாவது முஸ்லிம்கள், தமிழர்கள், சிங்களவர்கள் மற்றும்

பறங்கியராகிய எமக்கு அவ்வாறு தெரியவில்லை (இன்னும் நாம் பறங்கியர்களை நினைவில் கொண்டிருந்தால்). நாம் ஒருவரோடொருவர் பல்வகைமையான அடையாளங்கள் கொண்ட சக மனிதப்பிறவிகள் என்ற ரீதியிலும், குடிமக்கள் என்ற ரீதியிலும் பேசவேண்டியது அவசியமாகும். ஒவ்வொரு மதமும், பெண்கள் மீது பாரபட்சங்களையும், கட்டமைப்பு ரீதியான வன்செயல்களையும் அனுமதிப்பவையாகும். ஆகவே, மீளிணக்கச் செயல்முறையில் அவற்றுக்கு ஒரு பங்கிருப்பதை நான் ஆதரிக்க முடியாது.

அரசாங்கம் செய்யக்கூடிய ஏனைய விடயங்கள்

- முதலில், இங்குவாழும் வேறுபட்ட ஜனசமூகங்களின் நலன்களை மேலும் சிறந்த முறையில் பிரதிபலிக்கும் அரசியலமைப்பொன்றை ஏற்படுத்துவதை உறுதி செய்தல். ஒரு ஜனசமூகத்துக்கும், அவர்களின் மதத்துக்கும் முன்னுரிமை வழங்கியமையே இந்த மோதல்கள் அனைத்துக்கும் இட்டுச்சென்றது.
- வாக்களித்தவாறு, பிராந்தியங்களுக்கு அதிகாரப்பகிர்வை உறுதி செய்வது, இப்பிராந்தியங்களிலுள்ள யுத்தத்தால் பாதிப்புற்ற மக்கள் சில விடயங்களை உண்மையில் எதிர்பார்க்கின்றனர். ஆகவே, அரசாங்கம் அவர்களின் தேவைகளையும், விருப்பத்தையும் நேர்மையாக மதிப்பதை அவர்களுக்குக் காட்டவேண்டிய தேவை உள்ளது. இதை அரசாங்கம் செய்வதாக வாக்குறுதியளித்துள்ளது. அர்த்தமுள்ள ஒரு மீளிணக்கத்தை ஈட்டிக்கொள்வதற்கு இந்த விடயத்தில் தனது நேர்மையைக் காண்பிப்பது மிகவும் முக்கியமானதாகும்.
- இந்த அரசியல் செயல்முறைகள் அனைத்திலும் சிறுபான்மையோர் மற்றும் சலுகை மறுக்கப்பட்டோரின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிசெய்தல். விசேடமாக, பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிசெய்தல். இடைமாற்றக்கால நீதி மற்றும் அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தம் உள்ளிட்டவகையில், சகல அரசியல் செயல்முறைகளிலும் 50 வீதம் பெண்களின் ஈடுபாடும், பங்கேற்பும் இருப்பதை உறுதிசெய்தல். ஏன் இது செய்யப்பட முடியாது என்பதற்கான சாக்குப்போக்குகளைக் கூறவேண்டாம். தற்போது பெண்கள் மக்கட்தொகையில் 50 வீதத்திற்கும் அதிகமானவர்களாக உள்ளவர்கள் முக்கியமான இடங்களில் ஏன் எமக்கு உரிய பிரதிநிதித்துவம் கிட்டமுடியாது? எந்தக் காரணங்களும் கிடையாது. அதை உடனே செய்யுங்கள்.

சம்பவ கற்கை – 03

பெயர் :	வேண்டுகோளுக்கிணங்க குறிப்பிடப்படவில்லை
தொழில் :	பெண் அரசியல்வாதி
வயது :	வேண்டுகோளுக்கிணங்க குறிப்பிடப்படவில்லை
இனத்துவ நிலை :	வேண்டுகோளுக்கிணங்க குறிப்பிடப்படவில்லை

1. மீளிணக்கத்தின் கருத்து, இலங்கையில் அது வெற்றிபெறுவதற்கான வாய்ப்புகள் மற்றும் அதனை ஈட்டிக்கொள்ளும் வழிமுறைகள்

பெண்கள் உள்ளாந்த நிலையில் பல்வகைமையை அங்கீகரிக்கும் அதேவேளையில், சமாதான சகவாழ்வுக்கான பரந்த மனப்பான்மையைக் கொண்டவர்களாவர். இலங்கையின் ஜனத்தொகையில் 52 வீதத்தை கொண்டுள்ள பெண்கள் பல்வேறு பின்னணிகளையும், வாழ்க்கைத் தொழில்களையும் கொண்டுள்ளனர். மோசமான வறுமையில் வாழும் பெண்கள், தமது அமைப்புகளில் தலைமை ஸ்தானத்தில், முகாமைத்துவப் பதவிகளிலுள்ள பெண்கள், திருமணமானோர், திருமணம் ஆகாதோர், விவாகரத்துப் பெற்றோர் மற்றும் வாழ்க்கைத் துணையை இழந்தவர்கள் என்போர் இவர்களுள் உள்ளடங்குகின்றனர். பெண்கள் குழுக்களாக விடயங்களைக் கற்றுக்கொண்டு முன்னேறுவதால், நாட்டின் வடக்கு, கிழக்குப் பிரதேசங்களில் 90,000 பெண் குடும்பத் தலைவர்கள் உள்ள நிலையைச் சுட்டிக்காண்பிப்பது அவசியமாகும். பெண்கள் அணிகளில் அங்கத்தவராகச் செயற்படுவோராவர். வாழ்வின் பல துறைகளையும் சேர்ந்த பெண்களை ஒருங்கிணைப்பது மீளிணக்கத்துக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். பெண்கள் விடயங்களைப் பகிர்ந்துகொண்டு, ஒருவரிடமிருந்து ஒருவர் கற்றுக்கொள்ளும் ஆற்றல் கொண்டவர்கள் என்பதே இதற்கான காரணமாகும். அவர்களிடையே பல்வகைமை காணப்படினும், தமது கூட்டு அனுபவங்களில் காணப்படும் பொதுவான தன்மைகளை அவர்கள் எளிதில் கண்டுணரக்கூடியோராவர். பெண்களினதும், அவர்களின் கதைகளினதும் ஒன்றிணைவே என்னைப் பொறுத்த வரையில் மீளிணக்கமாகும். மேலும் பெண்கள், இச்செயல்முறையில் பரஸ்பரம் ஒருவருக்கொருவர் அதிகார வலுவை வழங்கக் கூடியவர்களாவர். அவர்கள் அதிக அளவிலான அதிகாரவலுக் கொண்டவர்களிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ளக் கூடியவர்களுமாவர்.

தற்பொழுது இலங்கையின் நிகழ்ச்சி நிரலில் மீளிணக்கம் உள்ளது என்பது எனது நம்பிக்கையாகும். ஆக்கபூர்வமான பணிவிளைவுகளை ஈட்டிக்கொள்வதற்கு ஆக்கபூர்வமான சிந்தனை அவசியமாகும். 2015 ஜனவரி 08 ஆம் திகதி அமையப்பெற்ற புதிய அரசாங்கம் சமாதானம், பாதுகாப்பு மற்றும் சுதந்திரம் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். இவை பெண்கள் தமது சாத்திய வளங்களை ஈட்டிக்கொள்வதற்கான வாழ்வாதாரமான தேவைகளாகும். மதங்கள் மீளிணக்கத்தில் கணிசமான பாத்திரங்களை வகிப்பவையாகும். ஒவ்வொரு பிரஜையும் தமது மதத்தைப் பின்பற்றும் சுதந்திரத்தைக் கொண்டவராவர். இத்தெரிவு எதுவாயிருப்பினும், சகல மதங்களும், விலை மதிப்பில்லாத, அமைதியான வாழ்க்கைக்கான தார்மிக மற்றும் ஒழுக்கநெறி வழிகாட்டல்களை வழங்குபவையாகும். மூன்றாவதாக, குடும்பங்களுக்குப் பெண்தலைவர்களின் அல்லது ஆண் தலைவர்களின் வழிகாட்டல் இருத்தல் வேண்டும். ஆக்கபூர்வமான சிந்தனை, மதம் மற்றும் குடும்ப வாழ்க்கை என்னும் இந்த விடயங்கள் தனிப்பட்ட வாழ்க்கைக்கான நிகழ்ச்சி நிரலாகத் தோற்றமளிக்கலாம். ஆயினும், நாம் தனிப்பட்ட சூழ்நிலைகளினூடாகவன்றி, பொது அமைதி மற்றும் ஒழுங்கு என்னும் குறியிலக்கை ஈட்டிக்கொள்ள முடியாது. தனிநபருக்கும், கூட்டுவாழ்க்கைக்குமிடையிலான இந்த இணைப்பற்றை ஏற்படுத்திக்கொள்வதனூடாக நாம் எம்மை முதலில் பரிசோதித்துக் கொள்வதற்கும், பின்னர் எமது குடும்பங்களுக்கும், இறுதியாக எமது சமூகங்களுக்கான அமைதியை உறுதி செய்து கொள்வதையும் நாம் கற்றுக் கொள்வது சாத்தியமாகும்.

2. சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் பெண்களின் பாத்திரம் மற்றும் நாம் இப்பாத்திரத்தை எவ்வாறு நிறைவேற்றுகின்றோம் என்ற விடயமும்

பெண்கள் இயல்பிலேயே சமாதானத்தைக் கொண்டு வருவோராவர். வீட்டிலாகவிருந்தாலும் சரி, பணியிடத்திலாயினும் சரி, பெண்கள் அனைவரினதும் தேவைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதன் மூலமும், பிரச்சினைகளுக்கு அமைதியான தீர்வுகளைத் தேடுவதனுடாகவும், குடும்பத்தின் கருவாகச் செயற்படுவதனுடாகவும் மீளணிக்கத்துக்கான முதல் முயற்சியை மேற்கொள்ளுபவர்களாகக் காட்சியளிக்கின்றனர். ஒவ்வொருவரும் எவ்வாறு நடத்தப்பட வேண்டும் மற்றும் ஏனையோரை நடத்துதல் வேண்டுமென்பதற்கு ஒரு பெண்ணின் நடத்தை உதாரணமாகும். ஒரு பெண்ணின் பிணக்குத் தீர்க்கும் திறன்கள் ஈடிணையற்றவையாகும்.

மூன்று பிள்ளைகளைக் கொண்ட ஒரு குடும்பத்தின் பெண் தலைவி என்ற வகையில் அவர்களின் தாயாகவும், தந்தையாகவும் விளங்கவேண்டிய பொறுப்பு எனக்குள்ளது. எனது துன்ப-துயரங்களினூடாக, குணப்படுத்துதல் மற்றும் குணமடைதல் குறித்த ஒரு வலுவான செய்தியை நான் இதேவிதமான குழல்களில் வாழும் பெண்களுக்கு வழங்க விரும்புகின்றேன். ஏனைய பெண்களுக்கும் எனது அனுபவம் ஏற்படக்கூடாது என்று நான் எண்ணுகின்றேன். எனது குடும்பத்தை வழிநடாத்தும் அதேவகையிலேயே எனது அமைச்சையும் வழிநடாத்துகின்றேன். இங்கு பெண்கள் மதிக்கப்படுவதோடு, ஒவ்வொருவரையும் எனது சொந்த உறவினைப் போன்று நடாத்துகின்றேன்.

3. மீளணக்கம், நிலைமாறுகால நீதி மற்றும் பெண்கள்

யுத்தம் முடிவடைந்து 7 வருடங்களாகின்றன. ஆயினும், பெண்களுக்கு இயல்பு நிலை திரும்பவில்லை. 30 வருடகால யுத்தத்தினால் மாற்றியமைக்கப்பட்ட அவர்களின் உலகம், உள-சமூக உதவிகள் கிட்டாதவிடத்து, மேலும் மோசமடைகின்றது என்று கூறலாம். புதிய அரசாங்கத்தின் கீழும் பெண்களின் மனக்குறைகளுக்குத் தீர்வுவென்பது மிகவும் மெதுவான, ஏனோதானோ என்ற வகையிலேயே முன்னேறுவதை, ஒருவர் ஏற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டும். பெண்களின் விவகாரங்களை எவ்வளவுதான் வெளிக்கொணர்ந்த போதிலும், அவர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிகளுக்குப் பரிகாரம் காண்பதென்பது எட்டாக்கனியாக இருந்து வருகின்றது.

இந்த விடயத்தில், ஒரு காத்திரமான, நடைமுறைப்படுத்தப்படக்கூடிய, சட்டக் கட்டுக்கோப்பை ஒரேயொரு சாத்தியமான தீர்வாகும். இந்தியா மற்றும் பங்களாதேஷ் போன்ற நாடுகளில் பெண்களுக்கும், சிறுவர்களுக்கும் எதிரான பாலியல் வன்முறையில் ஈடுபடுவோர் கடுமையான சட்டங்களினூடாகத் தண்டனை பெறுகின்றனர். இலங்கையில் இது நடைபெறுவதில்லை. குற்றவாளிகளைத் தண்டிப்பதற்கும், குற்றச்செயல்களை அச்சுறுத்திக் குறைப்பதற்கும் ஒரு வலுவான சட்டக் கட்டமைப்பும் குற்றவியல் நீதிமுறைமையும் அவசியமாகும். பெண்கள் அவர்களைப் பாதுகாத்து, அவர்களின் உரிமைகளை ஈட்டிக்கொள்வதற்கு உதவும் ஒரு சட்டகத்தின் கீழேயே மீளணக்கத்தில் தமது பாத்திரத்தை நிறைவேற்ற முடியும்.

4. அபிவிருத்தி, சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்பதல் மற்றும் பெண்கள்

அனைவரும் உள்ளடக்கப்படுவதனுடாக மாத்திரமே அபிவிருத்தியை ஈட்டிக்கொள்ளலாம். இவ்வாறாக, மீளணக்கமானது அபிவிருத்திக்கான ஒரு நிபந்தனைத் தேவையாகும். அபிவிருத்தியென்பது சகல ஜனசமூகங்களையும் உள்ளடக்குதல் வேண்டும். சமூகத்தில் இலகுவில் பாதிப்பறுக்கூடிய பிரிவுகளுக்கு உதவி மற்றும் நிவாரணம் என்பவற்றினூடாக ஆதரவு வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.

மீண்டும் மீண்டும் இனவாதத்தைத் தூண்டும் வகையில் வேண்டுமென்றே மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சிகள் காரணமாக மீளிணக்கத்துக்கும், சமாதானத்தைக் கட்டியழுப்புவதற்குமிடையிலான உறவிணைப்பை நிலைநாட்டுவது கடினமான பணியாகவே இருந்துள்ளது. சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்பும் விடயத்தில் ஜனசமூகங்களுக்கிடையிலான ஒத்துழைப்பு தீர்மானகரமானதாகும். ஜனவரி 28ஆம் திகதி பதவிக்கு வந்த அரசாங்கம் அனைவரையும் உள்ளடக்கும் வகையிலான தீர்மானம் மேற்கொள்ளலையும், கருத்தொருமிப்பு ஆட்சிமுறையையும் ஊக்குவிப்பது ஆறுதலளிப்பதாகவுள்ளது.

5. மீளிணக்கத்தை ஈட்டிக்கொள்வதற்கான தீர்வுகள் அவசியப்படும் வகையிலான பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் விவகாரங்கள்

பெண்கள் பல்வேறு காரணங்களின் நிமித்தம் உடல் மற்றும் உணர்ச்சிகள்தான் தன்மையில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதால், சமூகத்தின் பல தீங்கான விடயங்களுக்கு இலகுவில் பலியாகும் நிலைமைகள் உள்ளன. பாலியல் வன்செயல்களுக்குப் பலியானோருக்கு வயது எல்லைகள் இல்லை. சகல வயதுப் பிரிவினர்களாகிய பெண்களும், இதற்குப் பலியாகின்றனர். பாலியல் வன்முறையானது, வறுமை மற்றும் போதைப்பொருள் துஷ்பிரயோகம் என்பனவற்றின் நேரடி விளைவாகவுள்ளது. புலம்பெயர் தொழிலாளர் நிலைமை தீர்வுகளைக் கொண்டு வருவதற்குப் பதிலாக, உண்மையில் பல பிரச்சினைகளை உருவாக்கும் மூலகாரணமாகவுள்ளது. சமவரிமைகள் மற்றும் வாய்ப்புகள் இன்மையானது, பெண்கள் வெளிநாட்டு வேலைகளைத் தேடிச் செல்ல வைத்துள்ளது. அரசும், தனியார் துறையும் பாரபட்சமின்றி, பணியாற்றும் இடங்களில் வாய்ப்புக்களையும், பல்வகைமையையும் ஊக்குவிக்கும் வகையில் முன்வருதல் வேண்டும்.

6. மீளிணக்கத்தை ஊக்குவிக்கும் வகையிலான அரசின் முன்னெடுப்புகள்

புதிய ஜனாதிபதி பதவியேற்று ஒருவருடமும் இரண்டு மாதங்களுமாகின்றன. பாராளுமன்றம் மாற்றமுற்று 6 மாதங்களாகின்றன. அரசாங்கம் மேலும் 5 வருடகாலத்துக்குப் பதவியில் இருக்கலாம். மக்கள் பாரிய எதிர்பார்ப்புகளைக் கொண்டிருக்கையில், நீண்ட, 30 வருடகால யுத்தத்தின் சேதங்களை, குறுகிய காலத்தினுள் சரிசெய்துவிட முடியாது. மீளிணக்கத்தைக் குறுகிய வழிகளில் விரைவுபடுத்துவது எதிரான விளைவுகளை ஏற்படுத்தக் கூடியதாகும்.

சரியான திசைகளில் எடுக்கப்படும் திருப்திகரமான படிகள் அபிவிருத்தியடையாத பிரதேசங்களின் அபிவிருத்தி மற்றும் மக்களுக்கு மீண்டும் அவர்களின் சொத்துகளைக் கையளித்தல் என்பவற்றை உள்ளடக்குவதாகும். இதில் சொத்துக்களை மீளக்கையளிப்பது ஒரு பாராட்டுக்குரிய, நிலைபேறான தீர்வாகும். முன்னாள் போராளிகளுக்கு நிவாரணங்களும், சந்தர்ப்பங்களும் வழங்கப்படுகின்றன. இவை மீளொருங்கிணைப்புக்கான சிறந்த படிகளாகும். 30,000 க்கு மேற்பட்ட மாற்றுத்திறனாளிகள் 3,000.00 ரூபா உதவியைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர்.

சமாதானத்துக்கான நீண்டகாலத் தீர்வொன்று குறித்துக் கலந்துரையாடல்கள் இடம்பெறுகின்றன. மீளிணக்கத்துக்கான முயற்சிகள் தீவிர கருத்துணர்வாளர்களை உருவாக்கியுள்ளது. ஆயினும், அது தொடர்பிலும் தீவிரவாதக் கோரிக்கைகளை உதாசீனம் செய்யப்படுமென்ற நம்பிக்கை உள்ளது. தமிழ்த் தேசியக் கூட்டணித் தலைவர் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டமை ஒரு பாரிய, முன்னோக்கிய நகர்வாகும்.

7. மீளிணக்கத்தில் மதத்தின் பாத்திரம்

நாம் முன்னேறும் வகையில் மதத்தைக் கைவிட முடியாது. இலங்கையர்களுக்கு வலுவான கலாசார வேர்களும், அனேகமானோரின் வாழ்க்கைப் பாணியில் மதத்தின் பாத்திரமும் உள்ளன. அத்தோடு, மத சுதந்திரத்தையும், சமத்துவத்தையும் உறுதிசெய்வது மீளிணக்கத்துக்கு வாழ்வாதாரமாகும். மொழிக்கும், இனத்துவ நிலைக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ள வலியுறுத்துதல் காரணமாக, மதத்தின் பரிமாணம் அனேகமான சந்தர்ப்பங்களில் உரிய வழிகளில் நோக்கப்படாதிருக்கலாம்.

8. மீளிணக்கத்துக்கான அடுத்தபடிகள்

உள்ளூராட்சி மட்டத்தில் 25 வீதமான பெண்கள் பிரதிநிதித்துவத்துக்கான அங்கீகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இது மாகாண மட்டத்துக்கும், இறுதியில் பாராளுமன்ற மட்டத்துக்கும் எடுத்துச் செல்லப்படுதல் வேண்டும். எவ்வாறாயினும், போட்டியிடுவதற்குப் பெண்களும் முன்வரும் நிலைமையே மிகவும் கடினமான ஒன்றாகவிருக்கும். இதைச்செய்வதற்குச் சகல மட்டங்களிலுமுள்ள பெண்களுக்கு அதிகாரவலுவளிக்கப்படல் வேண்டும். குறித்துரைப்பாகப் சட்டப்பயிற்சி மற்றும் நிபுணத்துவம் கொண்ட நபர்கள் அரசியலில் இணைந்து, ஏனைய பெண்களுக்கு பால்நிலை சமத்துவத்துக்கு மிகவும் இன்றியமையாத காத்திரமான சட்டகத்தை வழங்குவதற்கு முன்வருதல் வேண்டும். 52 வீதமான பெண்களைக் கொண்ட ஒரு தேசத்தில், 5 வீதமான பெண்களே பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகளாகவுள்ளனர். பெண்கள் தமது ஜனசமூகங்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும்வகையில் முன்வருவதைத் தடுக்கும் பல்வேறு காரணிகள் உள்ளன. இதனால் அவர்கள் தொடர்ந்து குரலற்றவர்களாகவும், அதிகாரவலு அகற்றப்பட்டவர்களாகவும் உள்ளனர். பிரதிநிதித்துவ அரசியலில் பங்கேங்குமாறு பெண்களுக்கு ஊக்கமளிப்பது அரசாங்கத்தினதும், ஊடகங்களினதும் பொறுப்பாகும். பெண்ணுரிமைப் பரப்புரைக் குழுக்கள் கிராமிய மட்டங்களில் பெண்கள் தமது சமூகங்களையும், நலன்களையும், தேவைகளையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் வகையில் முன்வருமாறு தூண்டுதல் வேண்டும். வேலை தேடும் பெண்கள் மீது வசைச்சொற்களைப் பயன்படுத்தும் ஒரு சமூகத்தில், தேர்தலில் போட்டியிடுமாறு அவர்களை ஊக்குவிப்பது மிகவும் கடினமான பணியாகும். வேலைவாய்ப்பு விடயத்தில் ஆண்களினால் பெண்களின் வாய்ப்புகள் அபகரிக்கப்பட்டு, பெண்கள் விரக்தி நிலையிலும், ஒதுங்கியும் வாழ்கின்றனர். இப்பொழுது உண்மையில் தேவைப்படுவது அரசு மற்றும் அரசு அல்லாத அமைப்புகளின் அனுசரணையுடனான பெண்களுக்கான அதிகார வலுவூட்டலேயாகும்.

அரசியலமைப்பை உருவாக்குவதில் சட்டச் சீர்திருத்தங்களுடன் நடைமுறையாக்கமும் அதேயளவிலான முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டதாகும். தற்போதுள்ள சட்டங்களைச் சீர்திருத்தும் விடயம், வலுப்படுத்தி, அமுலாக்கும் பொறிமுறைகளுடன் இணைந்து செல்லுதல் வேண்டும். அது அர்த்தமுள்ளதாக இருக்க வேண்டுமாயின், இத்தகைய நடைமுறையாக்கம் சமூகத்தில் மிகவும் கீழ்நிலையில் காணப்படும் அடுக்குகளைச் சென்றடைதல் வேண்டும்.

சம்பவ கற்கை – 04

பெயர் : உதயனி நவரட்ணம்
 தொழில் : பெண்கள் அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்,
 வயது : 38
 இனத்துவ நிலை : தமிழ்
 பணியாற்றும் மாவட்டம் : யாழ்ப்பாணம்

மீளிணக்கம் சம்பந்தமான கருத்துக்கள்

மீளிணக்கமென்பது அனேகமான சந்தர்ப்பங்களில் அதன் நோக்கெல்லை மற்றும் முனைப்பெல்லை விடயத்தில் சரியாக விளங்கிக் கொள்ளப்படாத, மிகவும் பரந்த ஒரு சொற்பதமாகும். இலங்கையில் கொள்கை வகுப்போர் உள்ளிட்ட வகையில், பலர் மீளிணக்கமென்பது தேசியம் குறித்த விடயங்களோடு தொடர்புற்ற ஒரு விடயமென்று முன்கூட்டியே ஊகம் செய்கின்றனர். ஆயினும், எனது கருத்தில் அது தனிநபர் மற்றும் குடும்ப அலகுகளினுள் ஆரம்பிக்கும் ஒன்றாகும். குடும்பத்தின் அங்கத்தவர்களிடையே உணர்வொன்றிப்பு, விளக்கம் மற்றும் ஒத்துழைப்பு என்பவை இருந்தால் மாத்திரமே அவர்கள் சமூகத்தின் பயன்மிக்க பிரஜைகளாவர். இதுவே பின்னர் அவர்களுக்கு ஒரு சௌஜன்யமான, ஐக்கியமான தேசத்தைக் கட்டியெழுப்ப உதவும். ஆகவே, மீளிணக்கத்துக்கான ஆற்றல் என்பது அவசியமான உணர்வொன்றிப்பு மற்றும் புரிந்துணர்வைக் கொண்ட தனிநபர்கள் மற்றும் குடும்ப அலகுகளிலேயே ஆரம்பிக்கின்றது.

இலங்கையினுள் வாழும் வேறுபடும் சமூகங்களிடையே மீளிணக்கம் சாத்தியம் என்பது மாத்திரமன்றி, அது ஈட்டப்படக்கூடியதுமாகும். இந்த நாட்டில் வாழும் வேறுபட்ட ஜனசமூகங்கள் ஏற்கனவே தம்மிடையே ஒரு நல்ல விளக்கத்தைக் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் தமது விடயங்களைத் தாமே பார்த்துக்கொள்ளவிடப்பட்டால், ஒருவரோடொருவர் சௌஜன்யமான உறவுகளைப் பேணுவார்கள். எமது மக்களிடையே உள்ளூர் ஓர் உணர்வொன்றிப்பு, புரிந்துணர்வு, மற்றும் ஒத்துழைப்பு என்பவை காணப்படுவதால், எமது விடயங்களை நாமே தீர்மானிக்க அனுமதிக்கப்பட்டால் இவ்வாறே நாம் வாழ்வோம் என்று எண்ணுகின்றேன். எமக்கு வெளியார் தலையீடுகள் இல்லாத காலங்களில் நாம் இந்த விடயத்தை மிகச்சிறப்பாக வெளிப்படுத்தியுள்ளோம்.

மீளிணக்கத்தில் தனிப்பட்ட பாத்திரம்

யாழ்ப்பாணத்தில் அரசாங்கத்துக்காக பெண்கள் அபிவிருத்தி அலுவலராக பலருக்கு, விசேடமாகப் பெண்களுக்கு மீளிணக்கத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ள நான் உதவக்கூடிய ஒரு தனிச்சிறப்பான நிலையில் உள்ளேன். அவர்கள் எம்மிடம் வந்து, இத்தகைய ஒரு பதவி இருப்பதையும், அவர்களின் தேவைகளைக் கவனிப்பதற்கு பதவி அங்கத்தினர்கள் இருப்பதையும் காணும் போது இது அரசாங்க சேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதில் நம்பிக்கையைப் பெற்றுக் கொள்வது சம்பந்தமாக வெகுதூரம் செல்லும் ஒரு விடயமாகவுள்ளது.

தனிப்பட்ட முறையில், நான் எனது ஜனசமூகத்தில் விழிப்புணர்வை அதிகரிக்க முயலுகின்றேன். 'மற்றவர்' என்னும் நிலைபேறாக்கப்பட்ட எண்ணப்பாடுகளுடன் வரும் ஜனசமூகங்களைச் சேர்ந்த மக்களையும் நான் சந்திக்கின்றேன். ஏனைய சமூகங்கள் சம்பந்தமாக அசையா நியமக் கருத்துக்களை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்காகவும், சிலரை 'மற்றவர்கள்' என்று எண்ணும் நிலைமைக்காகவும் எம்மை நாமே குற்றஞ் சொல்லிக் கொள்ள வேண்டும். நாம் இவற்றை மதம், ஜாதி மற்றும் இனத்துவம் என்னும் அடிப்படையிலேயே செய்கின்றோம். என்னால் முடிந்தவரையில் நான் சந்திக்கும் அசையா நியமக்கருத்துகளுக்குத் தீவுகாண முயலுகின்றேன்.

எனது பணியில் பலர் என்னிடம் உதவி கேட்டு வருகின்றார்கள். காணாமற்போன உறவினர்களைத் தேடுவது, உடைந்த வீடுகளைத் திருத்துவதற்கு நஷ்டஈடு பெற்றுக்கொள்வது, இழந்த சொத்துக்களுக்கு மீண்டும் உரிமை கோருவது போன்ற விடயங்களில் நான் அவர்களுக்கு மிகச் சிறப்பான முறையில் உதவக் கூடியவர்களுடன் அவர்களை இணைப்பது மற்றும் அவர்களின் விடயங்களில் பின்தொடர் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது போன்ற விடயங்களில் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுகின்றேன்.

இத்தோடு, வேறுசில கருத்துக்களும் உள்ளன. நான் மீளிணக்கச் செயல்முறையை விரைவுபடுத்த வேண்டும். கிரம ஒழுங்கில் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வரும் சிங்கள உல்லாசப் பயணிகள் இருக்கின்றனர். ஆயினும், அவர்களுட்பலர் பொருட்கள் வாங்குவதற்காக கடைகளுக்குச் செல்லுவதைத் தவிர அதிகம் உள்ளூர் மக்களுடன் கலந்துரையாடுவதில்லை. அவர்கள் தமது சொந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்த வழிகாட்டிகளுடன் தமது பஸ்ஸினுள் சுற்றுலாச் செயற்பாட்டுச் சூழலினுள் இருக்கின்றனர். அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தை அனேகமாக ஒரு வெளிநாட்டைப் பார்ப்பது போலவே நோக்குகின்றனர். இதற்கு விசேடமான காரணம், மொழித்தடையும், உள்ளூர் மக்களுடன் இலகுவாகக் கலந்துரையாடுவதில் அவர்களுக்குள்ள தயக்கநிலையுமாகும். இது ஒரு ஜனசமூகம் மற்றது குறித்தக்கொண்டிருக்கும் அசையா நியமக்கருத்துக்களை மாற்றியமைப்பதில் உதவிகரமாக அமையவில்லை. இது எனது அபிப்பிராயத்தில் மீளிணக்கத்தில் ஒரு விரயமாக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பமாகும். மக்கள் தாமே தடைகளைக் கடந்து, கலந்துரையாடுவதில் தயக்கம்காட்டி, கூட்டாக ஒருவரிடமிருந்து மற்றவர் விடயங்களைக் கற்றுக்கொள்ள முடியாவிடில் இச்செயல்முறையில் ஒரு மூன்றாந்தரப்பினர் தலையிட்டு விடயங்களை ஏற்பாடுசெய்தல் வேண்டும். இத்தகைய செயல்முறைக்கு அரசாங்கத்தினால் அல்லது உதவி முகவர் அமைப்பினால் வசதி ஏற்பாடுகள் வழங்கப்பட்டால் பலர் இந்த வாய்ப்புகளை இறுகப்பற்றிக் கொள்வார்களென்பது நிச்சயமாகும்.

சிங்கள உல்லாசப் பிரயாணிகள் மத்தியில் சில விருப்பங்கொண்ட தன்னார்வத் தொண்டர்கள் தமது நேரத்தில் இரண்டு மணித்தியாலங்களை உதவியற்ற உள்ளூர் முஸ்லிம், தமிழ் மக்களுக்கு ஏதாவதொருவகையில், உதவும் பொறிமுறையொன்று அவசியமாகும். இதனால், அவர்கள் நேரடியாக உள்ளூர் மக்களின் சூழ்நிலைகள் மற்றும் விவகாரங்களைக் கண்டுணரும் வாய்ப்பு ஏற்படும். உதாரணமாக - தற்போது யாழ்ப்பாணத்தில் பல உதவியற்ற குடும்பங்கள் யுத்தத்தினால் அழிந்த தமது வீடுகளுக்குப்பதிலாக, பகுதி நிதியளிக்கப்பட்ட இந்திய வீடமைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் வரும் வீடுகளை நிர்மாணிப்பதற்குப் போராடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். வழங்கப்பட்ட கொடைகள் போதுமாக இல்லாத நிலை இருப்பதால், மேசன்மாருக்கு உரிய கூலிகளை வழங்க முடியாத நிலையிலுள்ளனர். அவர்கள் மத்தியிலான இத்தகைய தன்னார்வத் தொண்டர் பணி பெருமளவுக்கு மேசன்மாரின் கட்டணங்களைக் குறைக்க உதவும். இது சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் ஜனசமூகங்களுக்கிடையில் மேலும் சிறப்பான புரிந்துணர்வை வளர்க்க உதவும்.

மீளிணக்கத்தில் பெண்களின் பாத்திரம்

நீங்கள் குடும்ப அலகை எடுத்துக் கொண்டால், எப்பொழுதாவது முரண்பாடு எழுந்தால், மீளிணக்கமென்பது பெண்ணின் வேலையாகவே கருதப்படுகின்றது. அவளே புரிந்துகொண்டு, தாங்கிக்கொள்பவளாகவும், மன்னிக்கவேண்டியவளாகவும் இருக்கின்றாள். சமூகம் ஆண்கள் மீது இத்தகைய எந்த எதிர்பார்ப்பையும் கொண்டிருப்பதில்லை. இதனாலேயே எமக்குக் குடும்ப அலகினுள் முரண்பாடுகளும், இல்லத்தில் வன்செயலும் ஏற்படுகின்றன. இதில் இயைபுள்ள சகலதரப்பினரும் பணியாற்றி, அவசியமானவிடங்களில் விட்டுக்கொடுப்புகளையும், செய்தல் வேண்டும். இது பெண்களின் பொறுப்பாக மாத்திரம் இருக்குமாயின், இதனால் பயனேதும் ஏற்படப்போவதில்லை.

தேசிய மட்டத்தில் சமாதானம் இல்லாமையால், முரண்பாடுகள் அதிகமாகப் பெண்களையே பாதிக்கின்றன. இவ்வாறாக, உண்மையான மீளிணக்கமென்பது எம் அனைவருக்கும் முக்கியமான ஒன்றாகவுள்ளது. சிறிய மட்டங்களில் நாம் மீளிணக்கத்துக்கான பொறுப்புக்களைத் தாங்கவேண்டுமென்று

எதிர்பார்க்கப்பட்ட போதிலும், பெரிய மட்டத்தில் எமது கருத்துக்களை யாரும் கேட்பதுமில்லை. தீர்மானம் மேற்கொள்ள அனுமதிப்பதுமில்லை. தற்போது இது கருமப்படும்முறை பெண்களைச் சமாதானத்துக்குப் பொறுப்பானவர்களாக்கிவிட்டு, இதை ஈட்டிக்கொள்வதற்கான போதிய முகவராண்மை அதிகாரத்தை எமக்கு வழங்காதிருப்பதாகும்.

பேருபாய மட்டங்களில் பெண்கள் தீர்மானம் மேற்கொள்வது அதிகரிக்கப்படுதல் வேண்டும். இது உச்சநிலை அரசாங்க அமைப்புகளிலும், பாராளுமன்றத்திலும் இடம்பெறுதல் வேண்டும். நான் முன்பு கூறிய விடயங்கள் சம்பந்தமான இந்த நாட்டிலுள்ள பெண்கள் 'மீளிணக்கப்படுத்தும்' வகையில் சமூகமயப்படுத்தப்பட்டுள்ளனரென்று நான் எண்ணுகின்றேன். அதாவது கீழ்நிலையிலும், அமைதியாகவிருப்பதும், தமது கருத்துக்கள் மற்றும் தேவைகளை உறுதியாக முன்வைக்க இயலாதவர்களாகவும் இருப்பது. இது எமது அழிவுக்காகவே பயன்படுகின்றது. இந்த நிலை மாறவேண்டும்.

2002 போர்நிறுத்தப் பேச்சுவார்த்தைகள் இடம்பெற்ற வேளையில் அரசாங்கமோ, எல்.ரீ.ரீ.ஈ அமைப்போ தமது பெண் தலைவர்களிடமிருந்து போதிய உள்ளீடுகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முயற்சி மேற்கொள்ளாமையே அது தோல்வியடையக் காரணமாகவிருந்ததென்ற ஒரு கருத்து இங்கு நிலவுகின்றது. யுத்தநிறுத்தம் பின்னர் தோல்வியடைந்ததற்கு அதுவே ஒரேயொரு காரணமாக இல்லாதிருக்கலாம், ஆயினும் அது நிச்சயமாகவே அதற்கான ஒரு காரணமாக அமைந்திருந்தது. தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில், பேருபாய மட்டங்களில், மீளிணக்கச் செயல்முறையை நேர்மையாக முன்னெடுக்க வேண்டுமாயின், பெண்களின் தேவைகளும், அவற்றின் தீர்வுகளுக்கான அவர்களின் முடிவுகளும் அவற்றினுள் ஒன்றிணைக்கப்படுதல் வேண்டும்.

தவறு பெண்களுடையதல்ல. நாடு முழுவதிலுமுள்ள பெண்களின் குழுக்கள் மீளிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில் தாமதவே துடிப்பாக ஒருவரோடு ஒருவர் மீளிணக்கத்தினை ஏற்படுத்துவதற்கான ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் கூட்டுப்பணிகளில் ஈடுபடுகின்றனர். சிங்கள, தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் பெண்ணுரிமைக் குழுக்கள் துடிப்பாக ஒருவரோடொருவர் இணைந்து கூட்டுப்பணிகளில் ஈடுபடுகின்றன. வடக்கில் நாம் தெற்கிலுள்ள மற்றும் நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளிலுள்ள எமது சகோதர அமைப்புகளின் ஆதரவைக் கேட்கும்போதெல்லாம் பெற்றுக்கொள்ளுகின்றோம். ஆகவே, கிராமப்புற மட்டங்களில் நாம் ஏற்கெனவே ஓர் ஆரோக்கியமான நட்புணர்வு, மற்றும் கூட்டுறவு வலையமைப்பைக் கொண்டுள்ளோம். ஆரம்பவேலைகள் ஏற்கெனவே செய்யப்பட்டுள்ளன. அதைப்பயன்படுத்தி, மேலும் கட்டியெழுப்புவது செய்யப்பட வேண்டியதாகும்.

அபிவிருத்தி மற்றும் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதோடு, நிலைமாறுகால நீதியின் உறவிணைப்புகள்

நிலைமாறுகால நீதியை ஈட்டிக்கொள்வதில் மாத்திரமே, மீளிணக்கம் நிலைபேறாக அமையும். அவர்களுக்கு நடந்த விடயங்களுக்கு முதலில் தீர்வுகள் காணாமல் இறந்தவர்கள் குறித்து மக்கள் அழுது கொண்டும், காணாமற்போனோர் குறித்துக் கவலைப்பட்டுக்கொண்டும் இருக்கையில், அவர்கள் முன்செல்வார்களென்று எதிர்பார்க்கமுடியாது.

தற்போது போதிய நிலைமாறுகால நீதிகிட்டாமல் பாதிப்பறுவோர் அனேகமாக பெண்களாகவே உள்ளனர். கணவனை இழந்த பெண்களும், அரசியல் கைதிகளாகத் தடுப்புக் காவலிலுள்ளவர்களின் மனைவிமாரும் காணாமல் போனவர்களின் தாய்மாரும், மனைவிமாரும் இவர்களின் கூட்டுத்துயரங்களுக்குத் தீர்வுகள் காணப்படாமல் மீளிணக்கப் பிரயத்தனங்கள் முன்னே நகரமுடியாது.

அதேவேளையில், ஓர் உள்நூர் மட்டத்தில், பெண்கள் குறித்த சமூகத்தின் உள்ப்பாங்குகள் மாறவேண்டிய அவசியம் உள்ளது. விசேடமாக, கணவனை இழந்த பெண்கள் முன்னே வருவது அதிஷ்டம்கெடவைப்பது என்னும் எண்ணப்பாடுகள், மறுமணம் குறித்த சமூகத் தடைகள், பெண்தொழில் முயற்சியாளர்கள்

காண்பிக்கும் சுயாதீனமும் பலமும் என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். பெண்கள் தமது வாழ்வின் கட்டுப்பாட்டைத் தமது கைகளில் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாதென்றும், அவர்கள் ஒரு சொத்து என்பதும், எனவே அவர்கள் தந்தைக்கு, கணவனுக்கு அல்லது மகனுக்குச் சேவகம் செய்யும் நிலையிலேயே இருக்கவேண்டுமென்றும், இந்த மூவரும் இல்லாதநிலையில், அவர்களைத் தன்னிச்சையாகக் கட்டுப்படுத்தும் விதிகளை வைத்திருக்கும் பாரிய சமூகத்துக்கு அடிமையாக இருக்கவேண்டுமென்றும் கூறுவது சமூகத்தில் நிலைபெறாக்கப்பட்ட விடயங்களாகும். பல பெண்கள் கணவன்மாரை மற்றும்/அல்லது ஆண் பாதுகாவலர்களை இழந்துவிட்ட போருக்குப் பிந்திய சூழ்நிலையில் இந்தத் தன்னிச்சையான சட்டங்கள் குடும்பங்களுக்கு உணவளிக்க வேண்டிய கடப்பாட்டிலுள்ள, ஏற்கெனவே மனஅதிர்ச்சி வடுக்களுடன் வாழும் பெண்களை மேலும் நசுக்குவதற்கே பயன்படுகின்றன. இவர்களுக்கெதிரான தடைகள் அளவுக்கதிகமானவையாகும். இவைகளுக்குத் தீர்வு காணுதல் வேண்டும்.

தற்போதைய கலாசாரமும், சமூகக்கட்டமைப்புகளும் பெண்களை, அடிமை நிலையிலேயே வைத்திருப்பதால், பெண்கள் தமது வாழ்க்கையைத் தாமே பொறுப்பேற்றுக்கொள்வதற்கும், அதுகுறித்து வெட்கமடையாதிருப்பதற்கும், அவர்களுக்கு அதிகாரவலுவளிக்கப்படுதல் வேண்டும். உதாரணமாக - துஷ்பிரயோகங்களில் ஈடுபடும் கணவன் இருந்தால், தற்போது இடம்பெற்றுவரும் வீட்டுவன்செயல்களைத் தொடர்ந்தும் பொறுத்துக்கொண்டிருப்பதைவிடுத்து, அவனைவிட்டு நீங்கும்வகையில் அதிகாரவலுவளிக்கப்படுதல் வேண்டும். அவன் தனது சொந்தக்கால்களில் நின்று வாழ உதவும் வகையிலும், தங்கிவாழும் குழந்தைகள், முதியோர் மற்றும் மாற்றுவலுக்கொண்ட உடன்பிறந்தோருக்கு உதவும் வகையிலும், அவளுக்குத் தைரியம் வழங்கப்படுவதோடு, (பிள்ளைப் பராமரிப்பு, வசதியமைப்புகள், சமமான சம்பளம், கிரமமான பாதுகாப்பான பொதுமக்கள் போக்குவரத்து வசதிகள் போன்ற) சமூகரீதியான ஆதரவு அமைப்புகளும் இருத்தல் வேண்டும்.

அபிவிருத்தி, மீளணக்கம் மற்றும் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதோடு உறவினைப்புகள்

உட்கட்டமைப்பு அபிவிருத்திகளே அபிவிருத்தியென்று எமது சமூகம் முன்னாகும் செய்கின்றது. இருப்பினும், இதன் அடிப்படையில் உளவியல் - சமூக அபிவிருத்தியென்னும் தற்போது அதிகம் கவனிக்கப்படாத அம்சமொன்று உள்ளது. உதாரணம் - யுத்தத்தினால் மனஅதிர்ச்சி வடுக்களுடன் வாழும் அவர்களுக்கு வீடுகளையும், வாழ்வாதாரங்களையும் வழங்கி அவர்களை வாழ்க்கையைத் தொடருமாறு கேட்பது. யுத்தம் குறித்த அவர்களின் உளஅதிர்ச்சிகளுக்குத் தீர்வுகாணாமல் இதைச்செய்தால், இது தோல்வியடையும். மீளணக்கமில்லாத அபிவிருத்தி இறுதியில் சாத்தியமில்லாது போகும். இதற்குத் தீர்வு காண்பதற்கு உரிய சட்டச் செயல்முறைகளும், உண்மையான நோக்கங்களும் இருத்தல் வேண்டும். சுதந்திரமாகப் பேசுவதற்கும், தமது உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதற்கும், அவர்களுக்கு நிகழ்ந்த விடயங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அவற்றுக்குத் தீர்வுகள் காண்பதற்குமான வாய்ப்புவசதிகள் இருந்தால். உண்மையான மீளணக்கத்துக்கான ஒரு சிறப்பான சந்தர்ப்பம் உள்ளது. கொழுந்துவிட்டெரியும் விவகாரங்களை மறைப்பதனுடாக மீளணக்கத்தைக் கட்டியெழுப்ப முடியாது.

அதேவேளையில், சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்பும் பிரயத்தனங்கள் யுத்த வருடங்களில் இலங்கையில் மூன்று பிரதான இனக் குழுக்களும் (சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம்கள்) தனிவேறாக்கப்பட்ட ஜனசமூகங்களினுள், தமது சொந்த அயலவர்களுடனும், பாடசாலைகளுடனும், பிரிந்து சென்றுள்ளார்களென்பதைக் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொருவரினதும், முன்பே தீர்மானிக்கப்பட்டு விட்ட அசையா நியமக் கருத்துக்களை அகற்றுவதற்கு எமக்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தை வழங்கும் வகையிலான வாய்ப்புகள் அதிகம் இல்லை. இந்த முன்கூட்டியே ஏற்பட்டு விட்ட அசையாநியமக்கருத்துக்கள் யுத்த வருடங்களின் போது ஏற்பட்டவையாகும். இவை விசேடமாக, எமது ஜனப்பரவல் குழுக்களுக்குத் தகவல் வழங்கும் மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்களால், பிரசாரங்களால் வடிவமைக்கப்படுவையாகும்.

அரசாங்கத்தினதும் மதத்தினதும் பாத்திரங்கள்

சமீபவருடங்களில், பௌத்தர்களுக்கும், முஸ்லிம்களுக்கிடையிலான மோதல்கள் காண்பிப்பது போன்று, மதம் முரண்பாடுகளால் பிழைப்பு நடத்தும் ஒன்றாக வந்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது எமக்கு அவசியப்படுவது சர்வமத சௌஜன்ய செயற்பாடுகளாகும். ஆயினும், அரசாங்கம் தமது உத்தியோகபூர்வ மீளிணக்கச் செயற்பாடுகளில், மதத்தைப் பயன்படுத்தக் கூடாதென்றே நான் நினைக்கின்றேன். மதங்கள் தமது அணுகுமுறையில் பிளவுபடுத்தும் தன்மை கொண்டவையென்பதால், அவற்றை மீளிணக்கச் செயல்முறையினுள் அனுமதிக்காதிருப்பதே நல்லது. மீளிணக்கச் செயல்முறையினூடாக, வேறுபடும் இனத்துவக்குழுக்களும், ஜனசமூகங்களும் ஒருவரோடொருவர் கலந்துரையாடும்போது, அவர்கள் ஒருவரையொருவர் விளங்கிக் கொள்வதற்கும் சமூக நிர்மாணக் கருத்துக்களையும் மதங்களினால் ஏற்பட்ட அசையாநியமகருத்துக்களையும் போக்குவதற்கு உதவுமென்பதோடு, அவர்கள் தாம் அனுபவித்த முனைச்சலவைச் செயல்முறைகளிலிருந்தும் விடுபட உதவும்.

வேறுபடும் ஜனசமூகங்களுக்கிடையில் இவ்வாறு கலந்துரையாடுதல்களையும், இவ்வாறாக வேறுபடும் சமூகங்களுக்கிடையில் புரிந்துணாவையும் ஏற்படுத்தும் ஆயிரக்கணக்கான வழிகள் அரசாங்கத்துக்கு உள்ளன. இவற்றுட் சில பின்வருமாறு-

- பல்கலைக்கழகங்களிலுள்ள பல்வகைமையான இனத்துவக்குழு மாணவர்களை இயன்ற அளவுக்கு, கலந்துரையாடுவதற்கும், அரசாங்கம் வேறுபடும் உள்ளூர் பிரதேசங்களில் நியமங்களை மேற்கொள்வதற்கும் ஏற்பாடுகளைச் செய்தல். மக்கள் முறையே கடந்த காலத்தில் இடம்பெற்ற தவறுகளை ஏற்றுக்கொள்ளுதல், இயன்ற அளவுக்கு நட்புடிகளை வழங்குதல் (வீடுகள், சொத்துக்கள்) (காணாமற்போன குடும்ப அங்கத்தினர்கள் விடயத்தில்போன்று) பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுதல்
- குழுக்களினூடாக தவறுகளை மீளாய்வு செய்வதற்கும், மீண்டும் அவை இடம்பெறாத வகையிலுமான பேருபாயங்களை வகுத்தமைத்தல்.
- ஜனசமூகங்களினுள் ஜனசமூக விவகாரங்களுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கென சர்வ இனத்துவக்குழுக்களை அமைத்தல்.

மீளிணக்கம் மற்றும் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்பும் நடவடிக்கைகளினுள் பெண்களின் கருத்துக்களையும், தேவைகளையும் இணைத்துக் கொள்ளும்வகையில் அரசு துடிப்பாகச் செயலாற்றுவதல் வேண்டும். பேருபாய, உச்ச அமைப்புகளில் தீர்மானம் மேற்கொள்வதில் பெண்களின் பங்கேற்பை அதிகரித்தல் வேண்டும். அதேவேளையில் குறுகிய காலப்பகுதியில் நாடு முழுவதிலுமுள்ள கிராமப்புறப் பெண்களின் அமைப்புகளுடன் இணைந்து, பல்வேறு விவகாரங்களில் அவர்களின் உள்ளீடுகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல், பின்னர் இக்கருத்துக்களை அரசாங்கப் பேருபாயத் திட்டமிடலில் நேர்மையுடன் ஒன்றிணைத்தல் என்பவை அவசியமாகும்.

தற்போது இத்தகைய முன்னெடுப்புகளுக்கு எதிராகச் செயற்படும் பல தடைகள் உள்ளன. இவை பெண்களின் வெட்கம், மற்றும் அடக்கம் என்பனவற்றிலிருந்து, அவர்களின் கருத்துக்கள், தேவைகளை வெளிப்படையாகச் சொல்லமுடியாமல் தடைசெய்யும் சமூகக் கட்டமைப்புகள்வரை, உச்ச அமைப்புகளில் பேருபாயத் தீர்மானம் மேற்கொள்வோர்வரை (அதிகமான ஆண்களும், ஓரிரு பெண்களும்) பெண்களின் கருத்துக்களைப் பாரதூரமான முறையில் ஒன்றிணைப்பதற்கான விருப்பமின்மை காணப்படுகின்றது. இதை வெற்றிகொள்வதற்கு, பாரதூரமான ஒழுங்கமைப்புப் பணிகள் அவசியம். இவற்றினூடாக இறுதியாகப் பெண்களின் குரல்கள் செவிமடுக்கப்படுவதற்கும், அவர்களின் தேவைகளுக்குத் தீர்வுகள் காணப்படுவதற்கும் வழிபிறக்கும்.

சம்பவ கற்கை - 05

பெயர் :	வாககி ஜெயசங்கர்
தொழில் :	பெண்ணுரிமைகள் செயற்பாட்டாளர் / பல்வேறு வலையமைப்புகளுடன் கூட்டுப்பணியாற்றும் கலைஞர்
வயது :	49
இனத்துவ நிலை :	தமிழ்
பணியாற்றும் மாவட்டம் :	வடக்கு மற்றும் கிழக்கு

மீளிணக்கம் சம்பந்தமான கருத்துக்கள்

இப்பதத்தை எவ்வாறு தெளிவாக வரைவிலக்கணப்படுத்துவதென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. பல வருட காலமாக கூட்டுப்பணி வலையமைப்புகளில் நான் இந்தக் கருப்பொருள் குறித்து சேவை செய்தேனென்று கூறப்படுகின்ற போதிலும், இதுவே உண்மை நிலையாகும். அதற்கான ஓர் உண்மையான வரைவிலக்கணம் என்னிடம் இல்லை. இது சக-வாழ்வைக் குறிக்கின்றதா? யுத்தத்தின் கொடூர அனுபவங்களை ஏற்றுக்கொண்டு, மறந்து வாழ்க்கையைத் தொடருவதா? கடந்த காலத்தின் உள-அதிர்ச்சி வடுக்களையும், அநீதியையும் பற்றிச் சிந்திக்கையில், ஏதோவொரு வகையில், அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கை குறித்துச் சிந்திப்பதா? இது ஒரு யதார்த்தபூர்வமான எதிர்பார்ப்பா, நாம் இதை ஈட்டிக்கொள்வதற்குச் சரியான வழியில் முன்செல்லுகின்றோமா? அனைத்துக்கும் முன்னராக, மீளிணக்கம் எனும் ஆங்கிலச்சொல்லுக்குப் (Reconciliation) பொருத்தமான தமிழ்ப்பதமொன்று உள்ளதா? நாம் சேர்ந்து பணியாற்றும் தமிழ் வெகுஜனங்கள் இப்பதத்தை விளங்கிக் கொள்ளுகின்றார்களா? எனது அனுபவத்தைப் பொறுத்தவரையில் 'இல்லை' என்றே கூறுவேன். மீளிணக்கத்துக்காக தற்போது பயன்படுத்தப்படும் தமிழ் வடிவம் 'நல்லிணக்கம்' என்பதாகும். ஆயினும், நாம் பணியாற்றும் ஜனசமூக மக்கள் 'நல்லிணக்கம்' என்று கூறினால் குழப்பமடைவர். அவர்கள் விழித்துவிட்டு, 'அந்தச் சொல்லின் அர்த்தம் என்ன?' என்று கேட்கின்றனர்.

ஆகவே, எனது வினா, மீளிணக்கத்துக்காக நாம் இணைந்து பணியாற்றும் மக்கள் இத்தகைய ஒரு பதம் அதிகாரத்திலுள்ள சக்திகளால் உருவாக்கப்பட்டது என்பதை அறிவார்கள் என்பதாகும். ஒரு கொடூரமான யுத்தத்தை அனுபவித்த மக்கள் 'மீளிணக்கத்தை' ஈட்டிக்கொள்வதற்காக அரசாங்கமும், அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் துறையும், அவர்களுடன் இணைந்து பணியாற்றுவது அவர்களுக்குத் தெரியுமா? இல்லையென்றால், இந்த அனைத்து விடயங்களினதும் உண்மையான நோக்கம் என்ன?

இதுதொடர்பில், எனது நீண்டகாலப் பணியும், அனுபவங்களும், இத்தகைய விடுபாடுகள் குறித்து அவநம்பிக்கை வாதத்துக்கே இட்டுச்செல்கின்றன. இது அர்த்தமுள்ள ஓர் ஈடுபாடு இல்லாத நிலையையே காண்பிக்கின்றது.

மீளிணக்கத்திலான தனிப்பட்ட பாத்திரம்

நான் இயன்றவிடங்களில், கிராம மட்டத்திலுள்ள பெண்களை, சமூகத்தின் பல்வேறு அடுக்குகளினூடாகத் தீர்மானம் மற்றும் கொள்கை வகுப்போருடன் இணைக்கும் துடிப்பான பணியில் ஈடுபட்டுள்ளேன். ஆகவே, குரல்களும் கண்ணோட்டங்களும் முக்கியமானவையான பெண்களுக்கு (ஆயினும் அவர்களின் அபிப்பிராயங்களை எவரும் நாடிப்பெற்றுக்கொள்வதில்லை), அவர்களிடமிருந்து தொலைவிலுள்ள சமூக அடுக்குகளிலுள்ள, அவர்களுக்கானத் தீர்மானங்களை மேற்கொள்வோர் அவர்களின் குரல்களைக் கேட்பதற்கு நான் உதவுகின்றேன். எனது பிரயத்தனங்கள் அனைமமாகக் கிராம மட்டத்திலானவை என்பதோடு, அவை போன்றவிடங்களில் பெண்கள் செயல்முறையில், ஒரு பகுதியளவில் அவர்களை ஊக்கப்படுத்துகின்றன. நான் இதைச் செய்வது வடக்கு, கிழக்கில் வாழும் யுத்தத்தால் பாதிப்பற்ற பெண்களுடன் தனிப்பட்டரீதியில் அல்லது கவனக்குழுக்களாகக் கலந்துரையாடுதல் மூலமாக ஆகும்.

நான் சுயாதீன ஆராய்ச்சியாளர்களுடன் அவர்களின் ஆராய்ச்சிக் கருத்திட்டங்களிலும், கலை சம்பந்தமான கூட்டுப்பணிகளிலும் ஈடுபட்டுள்ள கலைஞர்கள் குழுக்களுடனும் இயைந்தும் பணியாற்றுகின்றேன். உதாரணமாக - தற்போது நான் திருகோணமலையில் வசிக்கும் ஒரு முஸ்லிம் பெண் கவிஞரின் கவிதை நூலுக்கான சித்திர விளக்கங்களை வரையும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளேன். இது இலங்கை GIZ அமைப்பு தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் கலைஞர்களைக் கூட்டுப்பணியாற்ற ஊக்குவிக்கும் வகையில் மேற்கொள்ளும் முன்னெடுப்பின் ஒரு பகுதியாகும்.

இத்தகைய செயற்பாடுகளும், முன்னெடுப்புகளும் முக்கியமானவையென்று நான் உண்மையில் நம்புகின்றேன். வடக்கு, கிழக்கில் வாழும் ஒவ்வொருவரையும் போலவே. நானும் யுத்தத்தினால் பாதிப்புற்றேன். இங்கு பலர் குண்டு வீச்சுகளாலும், நிலக்கண்ணி வெடிகளாலும் பயங்கரமான முறையில் இறந்தது போன்று, எனது குடும்பத்தினர் இறக்கவில்லையென்பதால் நான் அதிர்ஷ்டசாலியெனக் கூறவேண்டும். இருந்த போதிலும், என் தாயார் தனது ஆஸ்துமா நோய்க்கு முறையான மருத்துவ சிகிச்சை பெற்றுக்கொள்ள முடியாமல் யுத்தத்தின் மத்தியில் இறந்து போனார். அவ்வேளையில் நான் மட்டக்களப்பில் இருந்தமையால் அவரின் மரணச் சடங்கிலும் கலந்து கொள்ள முடியவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் 90களில் யுத்தம் இடம்பெற்ற வேளையில் அவர் மரணமடைந்தார். அந்த வேளையில், பிரயாணப்பாதைகள் எல்லாம் தடைப்பட்டிருந்தன. எனது தந்தையார் இறந்த வேளையிலும் இதே நிலைமைகள் மீண்டும் ஏற்பட்டன. எனது பெற்றோரின் இறுதிநாட்களில் நான் அவர்களுடன் இருக்க முடியவில்லை. என்னுடைய அம்மாவின் மரணச்சடங்குகளிலும் என்னால் கலந்துகொள்ள முடியவில்லை. இது எனக்கு என்றும் ஆறாத துன்பத்தைக் கொடுக்கும் ஒரு விடயமாகும்.

எனது குடும்பமும் யாழ்ப்பாணத்தில் தெல்லிப்பளையைச் சேர்ந்தது எனினும் நான் எனது சிறுபராயத்திலும் இளமைப் பருவத்திலும் நல்லூரிலேயே வாழ்ந்தேன். எனது குடும்பம் தொடர்ந்தும் அங்கேயே வசிக்கையில், 1995 இல் இடப் பெயர்வு வெளியேற்றத்திற்கு சிறிது காலத்திற்கு முன்னர், எனது கணவரின் தொழிலின் நிமிர்த்தமாக நான் மட்டக்களப்பிற்கு வசிப்பதற்காகச் சென்றிருந்தேன். வீட்டில் வைக்கப்பட்டிருந்த நான் வளரும் பருவத்தில் வரைந்த சகல சித்திரங்களும் தொலைந்து போய்விட்டன. 1990 வரையில் எமது வாழ்க்கையாகவிருந்த ஏனைய பல நினைவுப்பொருட்களும், மதிப்புள்ள அனைத்தும் தொலைந்துபோய்விட்டன.

மீளிணக்கத்தில் பெண்களின் பாத்திரம்

பல்வேறு இனத்துவக் குழுக்களிலுள்ள வேறுபடும் பெண்களின் அமைப்புகள் ஏற்கனவே இணைந்து பணியாற்றுகின்றன. இலகுவில் ஏனையோரை அணுகி, மீளிணக்கத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ளும் ஆற்றல் பெண்களிடமிருக்கின்றது. ஆயினும், அவர்கள் தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் முன்வரிசைகளில் உள்ளடக்கப்படாமை கவலையளிப்பதாகும். யுத்தத்தின் போதும், தற்போது யுத்தத்துக்குப் பின்னரான குழமைவிலும் இதுவே நிலைமையாகவுள்ளது. ஒருசில முக்கியமான பெண் தலைவர்களே முன்னிலையில் உள்ளனர். அவர்களிலும் அனேகமானோர் ஆண்களைப்போன்று சிந்திக்கவே பயிற்றப்பட்டுள்ளனர். போர்நிறுத்தச் சமாதானச்செயல்முறைக்காலத்தின்போது நாம் இதை அவதானித்தோம். யுத்தகாலத்தில் பேச்சுவார்த்தைகளின்போது இருந்த ஒரு சில எஸ்.ரீ.ஈ மற்றும் அரசாங்கப் பெண் தலைவர்கள் தமது முடிவுகளைப் பாதிப்பும் கிராமப் பெண்களைப்போலச் சிந்தித்து எடுப்பதில் பழக்கமற்றவர்கள் போலத் தெரியவில்லை. அவர்கள் ஆண்கள் மேற்கொண்ட முடிவுகளையே தாமும் ஏற்றுக்கொண்டனர்.

இப்பொழுது சில முன்னேற்றகரமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. இது ஒரு நல்ல அடையாளமாகும். உதாரணமாக - சமீபத்தில் அரசாங்கத்தினால் நடாத்தப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தச் செயல்முறையின் போது பல பெண்கள் தமது கருத்துக்கள் மற்றும் தேவைகள் குறித்து அடிப்படையாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டமையாலும் கலந்தாலோசிக்கப்பட்டமையாலும் அவர்களுக்கு ஆர்வக்கிளர்ச்சியும், மகிழ்ச்சியும் ஏற்பட்டன. அவர்கள் பலருக்கு இது வாழ்க்கையில் முதல் அனுபவமாகவிருந்தது. இது அவர்களுக்கும் புதிய விடயமல்ல என்பதால் ஜனசமூகத்தின் ஆண்கள் பெரிதாகப் பரபரப்படையவில்லை.

இது மனிதர்கள் நடாத்தப்படுவதிலுள்ள வேறுபாடுகளைத் தெளிவாகக் காட்டியது. ஆண்களிலும், பெண்களிலும் கருத்துணர்வுகள் வேறுபாடாக அமைந்தன. இச்செயல்முறை குறித்துப் பெண்கள் மகிழ்ச்சியடைந்ததால், ஆண்கள் அவநம்பிக்கைக்கு உள்ளாகினர்.

நாம் வாழ்வது பெரிதும் ஒரு தந்தை வழிக்கட்டமைப்பாகும். தற்போது கட்டமைப்புசார் சமத்துவமற்ற நிலைகள் பெண்கள் மீது திணிக்கப்படுகின்றன. மீளிணக்கச் செயல்முறையில் செல்ல வேண்டுமாயின், இவற்றுக்கு முதலில் தீர்வுகள் காணப்பட வேண்டும். ஒருசில காட்டிகளை வழங்கலாம்:

i. பெண்களின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்துதல்.

இது அவர்களின் வாழ்வில் இப்போது ஒரு மாபெரும் ஒடுக்குமுறையாகவுள்ளது. பாதுகாப்பின்மை காரணமாகப் பெண்களுக்குப் பெருமளவில் தமது சாத்திய வளங்களை ஈட்டிக்கொள்ள முடியாத நிலை உள்ளது. தனியாகப் பிரயாணம் செய்வதன் ஆபத்துகள், இருட்டில் பிள்ளைகள் வெளியில் இருப்பது, பிள்ளைகளை வீட்டில் தனியாக விட்டுச்செல்வது என்பவை அவர்கள் பாரிய ஜனசமூகத்துக்குப் பங்களிப்புச் செய்வதையும், தமது சொந்த நிலைபேற்றுத் தன்மைக்குப் பங்களிப்புச் செய்வதையும் தடுக்கின்றன.

ii. காணாமற்போனோர், காயமுற்றோர், மரணமடைந்தோர், துஷ்பிரயோகத்துக்கு ஆளானோர், பாதிக்கப்பட்ட காணிகள் மற்றும் சொத்துக்கள் சம்பந்தமான பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு தீர்வை ஒரேயடியாகக் காணுதல்.

iii. அவர்களின் வாழ்வாதாரங்களை ஒழுங்குபடுத்துதல், இதன்மூலம் நான் கருதுவது, பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்குச் சில கோழிகளையும், ஆட்டையும் வழங்குவதல்ல. தற்போது போரினால் பாதிப்புற்ற சகல பிரதேசங்களிலுமுள்ள தமிழ், முஸ்லிம், மற்றும் சிங்களப் பெண்கள் இடையீட்டில் ஸ்திரநிலைப் பொருத்தம் குறித்த எவ்வித சிந்தனையுமின்றி சில உதவிப் பொருட்களைப் பெறும் இரக்கத்துக்குரியவர்களாகவே நோக்கப்படுகின்றனர். திறன், அனுபவம், சூழல் மற்றும் குடும்பச் சூழல்கள் சம்பந்தமான ஒவ்வொரு பெண்ணினதும் ஆற்றலைக் கண்டறியும் முயற்சிகளைத் தயவுசெய்து மேற்கொள்ளுங்கள். இதன்பிரகாரம் இவர்களுக்கு வழங்கப்படும் வாழ்வாதார நடவடிக்கைகளை வகுத்தமையுங்கள்.

iv. நினைவுகள்: மக்கள் தமது கதைகளைக்கூற இடமளியுங்கள். மக்கள், விசேடமாகப் பாதிப்புற்ற பெண்கள் தமது கதைகளைக் கூறவும், அவற்றை யாராவது செவிமடுக்கவேண்டுமென்றும் விரும்புகின்றனர். இக்கதைகள் அனைத்தும் செவிமடுக்கப்பட்டு, ஆவணப்படுத்தப்படும் வாய்ப்புரிமையை வழங்குங்கள் இவை உளவள ஆற்றுப்படுத்தல்மூலம் மாத்திரமன்றி, கலை, பாடல்கள் மற்றும் வாய்ப்புரிமைகளினூடாகவும் செய்யப்படுதல் வேண்டும்.

நிலைமாறுகால நீதி, அபிவிருத்தி மற்றும் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதோடு, மீளிணக்கத்தின் இணைப்புறவுகள்

நான் இந்த எண்ணக்கரு வரைவிலக்கணம் சம்பந்தமாகவும், நிஜவாழ்க்கையில் அவை எவ்வாறு தொழிற்படுகின்றன என்பது குறித்தும் அவநம்பிக்கை கொண்டவளாவேன். இடைமாற்றக்கால நீதி என்னும் எண்ணக்கரு உண்மை, நீதி, ஈடுசெய்தல்கள் மற்றும் தீங்குகள் மீண்டும் இடம்பெறாதென்னும், உத்தரவாதம் எனும் நான்கு தூண்களில் நிற்பதாகும். முதலில் இவை அனைத்தையும் ஈட்டிக்கொள்வதற்கு, உண்மையில் நடந்த விடயங்களை நேர்மையுடன் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இது அரசாங்கத்தினால் மாத்திரம் செய்யப்படக்கூடாது. யுத்த காலத்தில் வாழும் நிலைகளின் விளைவுகளை எதிர்நோக்காத

பல்வேறு ஜனசமூகங்களினாலும் செய்யப்படுதல் வேண்டும். இந்தச் சமூகங்கள் உண்மையில் என்ன நிகழ்ந்ததென்பதை (விளங்கிக் கொள்ளாமையுடாக) ஏற்றுக்கொள்ளாத வரையில், அவர்கள் நிலைமறுகால நீதிக்குத் தடையாக விளங்கவே முயலுகின்றனர். இணைப்புற்ற ஜனசமூகங்களனைத்தும் பங்குபற்றினால் மாத்திரமே, இப்பொறிமுறைகளின் செயல்முறையை விளங்கிக்கொண்டு, ஏற்றுக்கொள்ளும்போது மாத்திரமே, உண்மையான மீளிணக்க முயற்சிகள் முன்செல்லும்.

பெண்கள் ஆண்களைவிட வித்தியாசமான கருத்துணர்வுகளைக் கொள்ளக்கூடியவர்களென்பதால், செயல்முறையில் பெண்கள் ஈடுபடுவதை உறுதிசெய்யுங்கள். இருந்தபோதிலும், ஆண்களின் கருத்துணர்வுகளுக்கே அதிக முக்கியத்துவம் வழங்கப்படுகின்றது. இது இவ்வாறிருக்கக்கூடாது. பெண்களே யுத்தத்தினால் அதிகம் பாதிப்புற்றனர். அவர்களே நிலைமறுகால நீதிமுறைமையுடாகத் தமது மரணமுற்ற மற்றும் காணாமற்போன உறவுகளுக்காக ஈடுசெய்தல்களைக் கோருகின்றனர். அவர்களின் உறவினர்கள் குறித்துக் கலந்துரையாடும்போது பயன்படுத்தப்படும் சொற்பதங்களை மாற்றவேண்டுமென்று கோரிக்கை விடுக்குமளவுக்கு அவர்கள் வலுமிக்கவர்களாவர். உதாரணமாக - தாம் தேடுவது 'காணாமற் போன ஆட்கள்' அல்ல. அவர்கள் 'காணாமற் போகச் செய்யப்பட்ட ஆட்கள்', காணாமற் போனவர்கள் வெறுமனே தாமதவே காணாமற் போகவில்லை, அவர்கள் காணாமற் போகச் செய்யப்பட்டனர். இதைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் இப்பொழுது சொற்பதங்களை மாற்றவேண்டுமென்று பெண்கள் இயக்கம் நடத்துகின்றனர்.

“நாம் எமது புத்திரர்களையும், சகோதரர்களையும், கணவன்மார்களையும் வன்னியில் இந்த இடங்களில் பாதுகாப்புப் படையினரிடம் கையளித்தோம்” என்று பெண்கள் தீர்மானமாகத் தெரிவிக்கின்றனர். “அரசாங்கம், பாதுகாப்புப் படையினரும் எங்களுக்கு அவர்கள் இப்பொழுது எங்கே இருக்கின்றார்கள் என்று தெளிவுபடுத்த வேண்டும், அல்லது சரியாக எவ்வாறு அவர்கள் காணாமற் போகச் செய்யப்பட்டனர் என்பதை விளக்க வேண்டும்”. அபிவிருத்தியைப் பொறுத்தவரையில், அபிவிருத்தியில் சில அம்சங்கள் உதவிகரமானவையென்பது உண்மையே. உதாரணமாக - வீதிகளையும், போக்குவரத்துகளையும் திறந்து வைத்தமை. அவை இறுதியில் பிரிந்திருந்த ஜனசமூகங்கள் மீண்டும் சந்தித்து ஒன்று கலப்பதைச் சாத்தியமாக்கியுள்ளன.

தொழிற்சாலைகளும். கைத்தொழில்களும் கிராம மட்டத்தில் மக்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் அனுகூலமானவையென்று என்னால் கூறமுடியாதுள்ளது. ஏற்கெனவே, சுரண்டப்பட்ட ஒரு ஜனக்கூட்டத்தை மீண்டும் சுரண்டுவது என்பது நாம் சிந்திக்க வேண்டிய ஒரு விவகாரமாகும். ஆகவே நாடு 'அபிவிருத்தியென்று' நோக்கும் ஒரு விடயத்தில் நான் பிரச்சினைகளைக் காணுகின்றேன். மொத்த உள்ஏர் உற்பத்தியையும், அகநிலையமையையும் உயர்த்துவது போதாது. நாம் உள்மையத்தில் பெண்களின் விவகாரங்கள், உள்ளிட்ட வகையில், வேறுபல பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணாதல் வேண்டும். இவை யுத்தத்தோடு தொடர்புற்ற விவகாரங்கள் மட்டுமல்ல, அவர்களின் தற்போதைய இல்லத்து யதார்த்தங்களும் இதில் உள்ளடங்குகின்றன.

ஒரு நிலைதகவுள்ள மீளிணக்கச் செயல்முறையுடாகச் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதாயின், நாம் நாடென்றவகையில் ஓர் அரசியல் விருப்பரிமையைக் காண்பித்தால் அது மாத்திரமே இத்தகைய மாற்றங்களைக் கொண்டுவரும். மக்கள் துடிப்பாகக் கலந்தாலோசிக்கப்படுதல் வேண்டும். செயல்முறை ஒளிவு மறைவற்றதாகவிருத்தல் வேண்டும். அது தற்போது இடம்பெறுவதாக எமக்குத் தோன்றவில்லை. உதாரணத்துக்கு, அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்புச் செயல்முறையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். இச்செயல்முறைக்கு உதவுவதற்காக மக்களைத் திரட்டி, பின்னூட்டல்களை வழங்கிய சிவில் சமூகச் செயற்பாட்டாளர்களாகிய எமக்கு, அரசாங்கம் இப்பின்னூட்டல்களை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்வதற்கு எண்ணுகின்றது என்பது நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் அரசியலமைப்பை மாற்றியமைக்கப் போகின்றார்களா? அவர்களின் திட்டங்கள் எவை? என்பது எமக்குத் தெரியாது. அவர்கள் எம்மைத் தேடி வந்த பின்னரும் எம்மை அரசாங்கம் பாரதூரமாகக் கருதவில்லையென்ற உணர்வே எமக்கு ஏற்படுகின்றது.

அரசாங்கத்தினதும், மதத்தினதும் பாத்திரம்

அரசாங்கம் சகல மட்டங்களிலுமுள்ள மக்களுக்குத் தகவல் வழங்கி, அவர்களைக் கலந்தாலோசிக்க வேண்டும். அவர்களின் உள்ளீடுகளைத் துடிப்பாகப் பயன்படுத்துதல் வேண்டுமென்பதோடு, அவர்களின் பின்னூட்டல்களுக்கு என்ன நடந்தது என்பதையும் (வீசிவிட்டார்களா என்பதையும்) தெரிவிக்க வேண்டும். கொழும்பிலுள்ள இத்தகைய ஏனையவர்களோடு தொடர்புகள் வைத்துள்ள மாவட்ட மட்டப் பெண்கள் குழுத் தலைவிகளென்ற முறையில் அரசாங்கம் இன்னமும் என்ன செய்கிறது என்பது எமக்குத் தெரியவில்லை. அவர்கள் எவ்வாறு மீளிணக்கப் பணியை முன்னெடுக்கின்றனர் என்றோ, அவர்கள் என்ன சாதிக்கத் திட்டமிடுகின்றனர் என்றோ எனக்குத் தெரியவில்லை. இது நல்ல விடயமல்ல. மக்கள் கலந்தாலோசிக்கப்படும் ஓர் ஒளிவு மறைவற்ற பொறிமுறையை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். அது கருமப்படும் போது அவர்களின் செயல்முறையைக் கண்டு, பின்தொடரக்கூடியதாயும் இருத்தல் வேண்டும்.

அரசாங்கம் யுத்தத்தின் போது உண்மையில் என்ன நடந்தது என்பது குறித்தும் பெரும்பான்மை மக்கட்தொகையினருக்குத் தகவல் வழங்கும் நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். இவர்களுட் பலருக்கு இன்னமும் அங்கு நடந்தது பற்றி எதுவுமே தெரியாதென்பதால், அவர்களுக்கு இயன்ற அளவுக்கு அனைத்து மடங்கும், உண்மையான தகவல்களை வழங்குங்கள். அரசாங்கம் வடக்கு, கிழக்கில் மீளிணக்கம் குறித்து எந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்ட போதிலும், அதன் பின்னர் மாத்திரமே தெற்கிலுள்ள மக்கள் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்வர். அது மாத்திரம் வெற்றிகரமாக இடம்பெறும் பட்சத்தில், எமது ஏனைய விவகாரங்கள் அனைத்தும் தானாகத் தீர்ந்துவிடும்.

உதாரணமாக - யுத்த வருடங்களின் போது, எனது தயாரும், பின்னர் தந்தையாரும், மரணமடைந்த வேளையில், கிழக்கில் வாழ்ந்த எங்களுக்கு அங்கு செல்ல முடியாதவாறு பாதைகள் மூடப்பட்டிருந்தன. இதனால் நான் அவர்களின் மரணச்சடங்குகளிலும் பிரசன்னமாகியிருக்க முடியவில்லை. எனது சிங்கள நண்பர்கள் எல்.ரீ.ரீ.ஈ அமைப்பு எமது பாதைகளை மூடியதா என்று கேட்டார்கள். சகல தீங்குகளும் எல்.ரீ.ரீ.ஈ காரணமாகவே எழுந்தனவென்று அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. எல்.ரீ.ரீ.ஈ அமைப்பு முஸ்லிம் மற்றும் சிங்கள ஜனசமூகங்களுக்கெதிராக மாத்திரமன்றி, சக தமிழ் மக்களுக்கெதிராகவும் பல அட்டூழியங்களில் ஈடுபட்டது. ஆயினும், மக்களுக்குத் துயரங்களை ஏற்படுத்தியவர்கள் அவர்கள் மாத்திரமல்ல. துப்பாக்கிச் சமர்களில் இடையில் அகப்பட்டோர், நேரடியாகச் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டோர், பழிவாங்கும் கொலைகள், நிலக்கண்ணி வெடிகள், கிளைமோர் தாக்குதல்கள், சிதறு குண்டுகள், மற்றும் எறிகணை வான் தாக்குதல்கள் என்பனவற்றால் மரணமடைந்த பல நண்பர்களும், தூரத்து உறவினர்களும் இருந்தனர். இவற்றுள் பல நிகழ்வுகளில் பாதுகாப்புப் படையினரும், இந்திய அமைதிப் படையினரும் (IPKF) ஒரு பாத்திரத்தை வகித்திருந்தனர். தெற்கின் மக்கள் இவை குறித்து எதையுமே அறிந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஒருவரால் மாத்திரமன்றி, பல செயற்பாட்டாளர்களால், இங்குள்ள மக்கள் மீது இடம்பெற்ற பல்வேறு அட்டூழியங்கள் குறித்து அவர்களுக்கு மேலும் சிறந்தமுறையில் தகவல்கள் வழங்கப்பட்டால், அதன் பின்னராக, தெற்கிலுள்ள சிவில் சமூக அமைப்புகளின் உதவியுடன் நாம் மீளிணக்கம் மற்றும் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்பும் செயல்முறையில் முன்னேற முடியும்.

இச்செயல்முறையில் மதத்தின் பாத்திரம் குறித்துப் பேசுவதாயின், அது இலகுவான ஒன்றல்ல. அது உதவக்கூடும். ஆயினும், மறுபுறத்தில் அது முழுச் செயல்முறைக்கும் ஒரு தடைக் கல்லாக அமைந்துவிடவுங் கூடும். கூருணர்வே முக்கியமானதாகும். அது கூருணர்வுடன் கையாளப்பட்டால், அதில் நல்ல விடயங்களுக்கான ஒரு சாத்தியவளம் உள்ளது.

பாரம்பரியமாக, இந்தப் பிரதேசங்களில், ஜனசமூகங்கள் தமது சொந்த முயற்சிகளின் பேரில், மத விழாக்களைப் பயன்படுத்தி, மற்றச் சமூகத்தினர்களுடன் செளஜன்யமான உறவுகளைக் கட்டியெழுப்பி உள்ளனர். உதாரணமாக - மட்டக்களப்பில் பல இந்து ஆலயங்களில், அவர்களின் திருவிழாக்களில் ஒருநாள் அவர்கள் மத்தியில் வாழும் முஸ்லிம் சமூகத்தினரைக் கௌரவிக்கும் வகையில் அர்ப்பணிக்கப்படுகின்றது.

திருவிழா ஆரம்பிக்கும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட தினத்தில் முஸ்லிம்கள் வைபவரீதியாக மதிப்புடன் வரவேற்கப்பட்டு, ஆலயங்களில் கொடிகள் ஏற்றப்படுகின்றன. இரண்டு சமூகங்களையும் சேர்ந்த முதியவர்கள் இதை ஆர்வத்துடன் நினைவு மீட்டுகின்றனர். யுத்தம் ஏற்படுத்திய முரண்பாடுகள் காரணமாக இப்பழக்கம் பல இடங்களில் தற்போது மறைந்துவிட்டது. முஸ்லிம் சமூகத்தின் மதம் என்பது மிகவும் கடுமையாக உரைசெய்யப்படுவதும் இதற்கான ஒரு காரணமாகும்.

மேற்கூறியது போன்று, ஜனசமூகங்கள் தாமதமே மதங்கள் மூலம் ஒருவரையொருவர் நெருங்கி வருகையில், அது சௌஜன்யத்தையும், பல்வகைமைக்கான மரியாதையையும் கட்டியெழுப்ப உதவுவதை நாம் காணலாம். ஆயினும், அது அரசாங்கத்தினால் மேலிருந்து கீழ்நோக்கிச் செல்லும் அணுகுமுறையில் நடைபெறுவதாயின், அதைச் செய்யும் வழிமுறைகள் குறித்து அவர்கள் மிகவும் கவனமாகவிருத்தல் வேண்டும். இச்செயல்முறையில் நன்மை, தீமை இரண்டுமே விளையக்கூடிய சாத்தியவள நிலை உள்ளது. அது எவ்வாறு கையாளப்படுகின்றது என்பதைப்பொறுத்த விடயமாகும்.

சம்பவ கற்கை – 06

பெயர் :	ஷார்யா ஸ்கார்னிவேல்
பதவி :	பேராசிரியை
வயது :	63
இனத்துவநிலை :	இலங்கையர்
பணியாற்றும் மாவட்டம் :	வடக்கு மற்றும் கிழக்கு

மீளிணக்கம்

மீளிணக்கமென்பது பிரிவுற்ற மக்களாகவன்றி, ஒரு தேசம் என்ற வகையில் சிந்திப்பதாகும். சகல மக்களுக்கும் பொதுவான அபிலாஷைகள் உள்ளன. அவற்றின் மீதே கவனம் செலுத்தப்படுதல் வேண்டுமேயொழிய, மக்கள் சார்ந்துள்ள மதங்கள் மற்றும் இனங்களின் அடிப்படையிலான அபிலாஷைகள் மீதல்ல. மீளிணக்கமென்பது ஐக்கியமுற்ற மக்களைச் சிந்திப்பதற்கு இட்டுச்செல்லும் ஒரு செயல்முறையாகும். ஒரு பெண் என்ற வகையில் நோக்கும் போதும், மீளிணக்கமென்பது ஒரேவிதமான கருத்தையே கொண்டுள்ளது. அது மேலும் அதிகமாக ஒரு தொகுதி மக்களாகச் சிந்திப்பதாகும். மீளிணக்கம் குறித்து ஓர் ஆண் சிந்திக்கும் செயல்முறையும் இதுவேயாகும். பெண்களின் முன்னுரிமைகள் வேறுபடுவதால், அவர்கள் மீளிணக்கத்தை ஈட்டிக்கொள்வதிலான தடைகளை வித்தியாசமான வழிகளில் நோக்கக்கூடும். ஆயினும் ஒரு செயல்முறை என்ற வகையில், அது ஒன்றேயாகும்.

பெரும்பான்மைச் சமூகம், குறிப்பாக, சிறுபான்மைக் குழுக்கள் பொதுச் சட்டத்திற்கு இணங்கிச் செல்ல வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்காமல், அவர்களின் கரிசனை விடயங்களை நோக்கினால், நாட்டில் மீளிணக்கம் ஏற்படுவது சாத்தியமானதாகும். அவர்கள் அவ்வாறு இணங்கிச் செயற்பட வேண்டுமென்ற கருத்தை அவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்டால், மீளிணக்கம் சாத்தியமற்றதாகும். மக்கள் அனுபவிக்கும் உளவதிர்ச்சி வடுக்களை விளங்கிக் கொண்டால், அவர்களுக்கு எத்தகைய அனுபவங்கள் ஏற்பட்டன என்பதை அங்கீகரித்தால் மீளிணக்கம் சாத்தியமாகும். நடந்த விடயங்களை மறந்துவிட்டு, முன்செல்வது என்பதை வலியுறுத்தினால் மீளிணக்கம் சாத்தியமில்லை.

சிறுபான்மையினர் நாட்டின் சகல சட்டங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பது பிரதான மனப்பாங்காகவிருப்பின், மீளிணக்கம் சாத்தியமாகாது. ஒரே குரல் மற்றும் ஒரேவிதமான அபிலாஷைகளை நோக்கி நகருவதென்பது ஒவ்வொரு ஜனசமூகத்தினதும் முக்கியமான விடயங்களைப் பேணிப் பாதுகாப்பதன் ஊடாகவே சாத்தியமாகும். இதன்பின்னரே ஒரு நாடு தேசிய விவகாரங்களில் ஒரே குரலில் பேசுவது சாத்தியமாகும்.

மீளிணக்கத்தில் பெண்களின் பங்கு

சமூகத்தில் பெண்களுக்குரிய இடத்தையும், பெண்களின் பொருளாதார நிலையையும் நோக்குகையில், சகல ஜனசமூகங்களுக்கும் பொதுவான வகையில் ஒரு விடயத்தைக் காணலாம். இது அவர்கள் அனைவரும் பொருளாதார ரீதியில் ஓரங்கட்டப்பட்டுள்ளனர் என்பதாகும். அவர்களால் மூலதனத்தைக் கட்டியெழுப்பவும் முடியாது. பொருளாதார உரிமைகளைப் பிரயோகிக்கவும் முடியாது. அவர்கள் ஏனையோரில் தங்கியிருப்பது, அவர்கள் இலகுவில் பலியாகும் தன்மையை அதிகரிக்கின்றது. ஜனசமூகங்களிடையே பார்க்கும்போது, ஆண்களைவிடப் பெண்களிடையே மேலும் பொதுவான தன்மைகள் காணப்படலாம். குடும்பத்தில் அவர்கள் வகிக்கும் பாத்திரம் (தங்கிவாழும் கலாசாரம் காரணமாக) தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் அதிகாரம் இல்லாமை போன்றவையே இவையாகும். பெண்களுக்கிடையே பகிர்வதல் என்பது சாத்தியமானதாகும் என்பதோடு, அவர்கள் இணைப்புப் பாலங்களாகவும் விளங்கக் கூடியோராவர். ஒரு முஸ்லிம் பெண் எதிர்நோக்கும் சில பிரச்சினைகளை ஒரு சிங்களப் பெண் எதிர்நோக்காதிருக்கலாம் என்ற போதிலும், ஒருவரையொருவர் புரிந்துகொள்வது இலகுவானதாகும். பெண்களை மீளிணக்கத்தில் பயனுள்ள பாத்திரங்களை வகிக்கச்செய்யும் வகையில் அவர்களிடையே பொதுவான அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக - சிங்களவர், தமிழர் மற்றும் முஸ்லிம்கள் உள்ள ஒரு மீனவ சமூகத்தில் பெண்களுக்குப் பொதுவான பிரச்சினைகள் காணப்படும்.

இவ்வாறாகப் பெண்கள் குடும்பம் மற்றும் காணி போன்ற முக்கியமான பல விடயங்களில் ஏனைய பெண்களுடன் இலகுவாகக் கலந்துரையாடலாம் என்பதாலும் அவர்களால் மீளிணக்கத்தில் ஒரு பிரதான பாத்திரத்தை வகிக்கமுடியும். பல்வேறு ஜனசமூகங்களைச் சேர்ந்த பெண்கள் ஒரே பிரதேசத்தில் வசிக்கும் இடங்களில் குடும்ப, சட்ட மற்றும் கலாசார அம்சங்களில் மேலும் ஆழமான புரிந்துணர்வு நிலவுகின்றது. அவர்கள் சலுகை மறுக்கப்பட்ட குழுவென்பதாலும், தாமே ஓரங்கட்டப்பட்டுள்ளோர் என்பதாலும், ஓரங்கட்டலின் விளைவுகளை அவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியும். இவ்வாறாக, இவர்களால் ஓரங்கட்டலின் ஏனைய வடிவங்களையும் விளங்கிக்கொண்டு, இணைக்கும் பாலங்களாகச் செயற்பட முடியும்.

உதாரணமாக, சமீபத்தில் இடம்பெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின்போது, இந்தியாவில் தும்புக்கைத்தொழில் எவ்வாறு கருமப்படுகின்றது என்பதைப் பார்வையிட்டு, விடயங்களைக் கற்றுக்கொள்வதற்கு தெற்கையும், கிழக்கையும் சேர்ந்த பெண்கள் அங்கு சென்றவேளையில், பொதுவான மொழியொன்று இல்லாத போதிலும், அவர்களிடையே ஓர் உறவு கட்டியெழுப்பப்பட்டிருந்தது. வித்தியாசமான மொழிகள், கலாசாரங்கள் இருந்த வேளையிலும், இது எவ்வாறு சாத்தியமாகியது என்று ஒருவர் கேட்கலாம். அவர்கள் ஒரேவிதமான விவகாரங்களுக்கு முகங்கொடுத்திருப்பார்களென்பதை ஊகிப்பது இலகுவானதாகும். இவை கடன்பெறுதல், உற்பத்திப்பொருட்களைச் சந்தைப்படுத்துதல், அவர்கள் சம்பாதித்த பணத்தை எவ்வாறு செலவிடுவது (பெண்களின் இரு குழுக்கள் விடயத்திலும் அவர்களின் வருமானங்கள் அவர்களின் குடும்பங்களுக்கே செலவிடப்பட்டிருக்கும்) மற்றும் அவர்களின் அபிலாஷைகள் (பிள்ளைகளுக்குக் கல்வியூட்டுதல் மற்றும் மேலும் வசதியான வீடுகள்) போன்ற ஒரேவிதமான விவகாரங்களாகும். இவை பாரிய தடைகளாகத் தோன்றியவற்றையும் கடந்து, தொடர்பாடல் செய்ய அவர்களுக்கு உதவியிருக்கும். அவர்கள் ஒரே விவகாரங்களை எதிர்நோக்குகின்றனர் ஒரு ஒரேவிதமான அபிலாஷைகளைக் கொண்டுள்ளனர்.

அத்தோடு, பெண்கள் காணி, வீடமைப்பு, வன்செயல் மற்றும் குடும்பத்திலும், ஜனசமூகத்திலும் அவர்களின் பாத்திரங்களில் குழப்பநிலைகள் போன்ற தீர்வுகள் அவசியப்படும் சில குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளை

எதிர்நோக்குகின்றனர். ஜனசமூகங்களிடையே மீளிணக்கத்துக்கு முன்னராக, இந்தப் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படுதல் வேண்டும். இந்த விவகாரங்கள் இடையில் நிறுத்தப்பட்ட கல்வி, பலவந்தத் திருமணங்கள், தம்பதிகள் ஒன்றாக வாழாவிடினும் உளவுதீர்ச்சி வடு தொடரும் நிலை, இவர்களுக்குப் பயிற்சியும், திறன்களுமுள்ள ஆளணியினர் உளவள ஆற்றுப்படுத்தல் வழங்கவேண்டிய நிலை என்பவையாகும். கல்வியையும், சுகாதார வசதிகளையும் பெற்றுக்கொள்வதற்கு பயிற்சிபெற்றவர்களின் உதவி அவசியப்படுகின்றது.

தனிப்பட்டவகையிலும், ஒரு பெண் என்ற முறையிலும், என்னால் பலவழிகளில் மீளிணக்கத்தை முன்னேற்ற முடியும். எனது விசேட விடயப்பரப்புகளாகிய சட்டக்கல்வி மற்றும் பயிற்சிகளினூடாக இதைச்செய்வது சாத்தியமாகும். எனக்கு ஆள்சார் சட்டங்களில் ஆழமான ஆர்வமுள்ளது. நான் ஆள்சார் சட்டம் மற்றும் குடும்பச்சட்டம் சம்பந்தமான கட்டுரைகளை எழுதி வருகின்றேன். சிறுவர் உரிமைகள் குறித்தும் எழுதுகின்றேன். இதில் எனது பாத்திரம் இந்தச் சட்டங்கள் குறித்த விளக்கத்தை ஏற்படுத்துவதாகும். ஆள்சார் சட்டங்கள் அவற்றின் உள்ளார்ந்த நிலைமைகள் காரணமாக மக்களுக்குப் பயன் விளைவிக்கக் கூடியவையாகும்.

உதாரணமாக, (இலங்கைத் தமிழர்களின் பாரம்பரிய சட்டமாகிய தேசவழமைச் சட்டத்தில் காணப்படும்) தேடியதேட்டம் என்பது குறித்த சட்டம் திருமணப்பங்குடைமையின் அபிலாஷைகள்மீது ஏற்படுத்தப்பட்டதாகும். இது இருதரப்பினரும் ஆதனங்கள் மீது சமமான உரிமையைக் கொண்டவர்கள் என்பதன் அங்கீகாரமும், இதுவே பூரணமான சமத்துவம் என்பதன் அங்கீகாரமும் ஆகும். இது பொதுச்சட்டத்தில் காணப்படாத ஒரு விடயமாகும். இது தேசவழமைச்சட்டத்தில் ஏன் ஒரு பகுதியாகியது என்பது குறித்து சிந்திக்கையில், இது பொதுச்சட்டத்தில் காணப்படும் அநீதியைப் போக்குவதால், இந்த எண்ணக்கருவின் மதிப்பை நான் உணருகின்றேன். பொதுச்சட்டமே ஏனையவற்றைவிட உயர்வானது என்னும் முடிவொன்று உள்ளது. ஆயினும், ஆள்சார் சட்டங்களின் சில அம்சங்கள் மிகவும் சிறப்பானவையாகும். தனிநபர்களுக்குச் சாதகமாய் அமைந்த ஒரு முஸ்லீம் ஆள்சார் சட்டமும் உள்ளது. சட்டங்களை மாற்றும் போது இந்த அம்சங்களுக்குக் கவனம் செலுத்துவது முக்கியமானதாகும்.

நான் சட்டச்சீர்திருத்தத்துக்கான குழுக்களில் (முஸ்லீம், தேசவழமை) பணியாற்றியுள்ளதால், இந்தச் சட்டங்கள் மற்றும் நிறுவனங்கள் குறித்த ஆழமான விளக்கத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும், அவை குறித்த சில கற்பனையான கூற்றுக்களையும், நம்பிக்கைகளையும் அகற்றுவதற்கும் என்னால் உதவ முடியும். எனது பாத்திரம் சட்டங்களை விளங்கிக் கொள்ளுதல், பல்கலைக்கழகத்தின் பாடவிதானத்தைப் பரிசீலனை செய்தல், நீதிபதிகளைப் பயிற்றுவதில், மாற்றங்களை நாம் ஏற்படுத்த முனையும் சகல ஜனசமூகங்களிலுமுள்ள குடும்ப அலகுகளுக்கு தகவல்களையும், அறிவையும் வழங்குவதன் மூலம் சமூகத்தில் சட்டங்குறித்த அதிகரித்த விழிப்புணர்வை உருவாக்குதல் என்பவையாகும். எந்தச் சீர்திருத்தப் பணியிலும், ஓர் இருவழிச் செயல்முறை அவசியப்படுவதோடு, இது மேலும் அர்த்தமுள்ள மீளிணக்கத்துக்கு இட்டுச்செல்வதுமாகும்.

கல்வி மற்றும் சட்டச்சீர்திருத்தத் துறைகளில் எனது பாத்திரம் பயிற்சி அம்சத்தில் உள்ளது. இது பெண்களுக்கும், ஜனசமூகத் தலைவர்களுக்கும், அரசாங்க மற்றும் நீதித்துறை அதிகாரிகள் என்போருக்குமான பயிற்சிகளை வகுத்தமைப்பதாகும். நான் அரசாங்க அதிகாரிகள் மற்றும் பொலிசாருக்கு குறுந்தவணைப் பயிற்சி நிகழ்ச்சித்திட்டங்களைத் தயாரிப்பதிலும் ஈடுபடுகின்றேன். நான் பல்கலைக்கழகங்களின் விஸ்தரிக்கப்பட்ட கல்விநெறிகளையும் தயாரிக்கின்றேன். நான் இந்த மக்கள் குழுக்களிடையே மாற்றங்களை ஏற்படுத்த முயலுகின்றேன். பல்கலைக்கழகத்தினாலும், மனித உரிமைகள் நிலையத்தினாலும், நடத்தப்படும் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களையும் நான் வகுத்தமைக்கின்றேன். நான் நிறுவனங்கள் குறித்த ஓர் ஆழமான விளக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றேன். எனது தற்போதைய செல்நெறி மேலும் பயனுள்ள சட்ட விடயங்களை ஆய்வு செய்வதாகும். ஆயினும் மீளிணக்கத்துக்கான அதிக தடைகள் நிலவக்கூடிய

குடும்பச்சட்டங்கள் போன்ற விடயப்பரப்புகளை ஆய்வு செய்வது மிகவும் முக்கியமானதாகும். வாணிபச் சட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், சமூகத்தின் வழமையான நடைமுறை மேலும் பயனுறுதியுள்ள வாணிபச் சட்டங்களை விரும்புவதும், கம்பனிச் சட்டங்கள் விளங்கிக்கொள்ளப்படக்கூடிய வகையில் மேலும் எளிமைப்படுத்தப்படுவதை விரும்புவதுமாகும். எவ்வாறாயினும், ஏனைய விடயப்பரப்புகளுள் (குடும்பச்சட்டம் போன்றவை) கூடுதலான பிரிவினைகள் உள்ளன. இவ்வாறாக, நான் இந்த வேறுபடும் தன்மைகளையும், காரணங்களையும் விளங்கிக் கொள்வதில் கவனஞ் செலுத்துவதோடு, இந்த வேறுபாடுகளை எவ்வாறு மதிப்பீடு செய்வது என்பது குறித்தும் மக்களுக்குக் கல்வியூட்டி வருகின்றேன்.

இதற்கு முன்னராக, நான் மனித உரிமைகள் நிலையத்தின் பணிப்பாளராகப் பணியாற்றினைன். நான் பயிற்சி மற்றும் உணர்வூட்டுதல் என்பவற்றில் ஈடுபட்டதோடு, யாழ்ப்பாணத்தில் ஜனசமூகங்களுடன் பணியாற்றிய நிகழ்ச்சித்திட்டங்களில் மீள்கவனம் செலுத்துவதற்கும் உதவி செய்தேன். இது பொகுஸ் (FOKUS) அமைப்புடன் கூட்டுப்பணியாக இடம்பெற்றதாகும். நாம் முன்று ஜனசமூகங்களில் பெண்களுக்கான ஒரு பொதுவான பாடவிதானத்தைப் பயன்படுத்தினோம். இது சமகாலத்தில் அவர்களின் பகுதிகளில் இடம்பெற்ற தீவிர கல்வி நிகழ்ச்சித்திட்டமாகும். இது 1325ஆம் இலக்க ஐ.நா. பாதுகாப்புச் சபைத் தீர்மானத்தின் உள்ளடக்கத்தை வழங்குவதற்கும் அப்பால் செல்வதாக அமைந்தது. நாம் உறவுகளைக் கட்டியெழுப்பியதோடு, தொடர்ந்தும் அவர்களுடன் பணியாற்றினோம். வடக்கிலுள்ள மக்கள் பாரிய தடைகள், பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகின்றனர். ஆகவே, எமது ஊழியர்களை அவர்களிடம் அழைத்துச் செல்வது மிகவும் பயனுள்ள ஒரு விடயமாக இருந்தது. இந்த நிகழ்ச்சித்திட்டம் ஒருவரும் முழுவதும் நிலைபேறாக இடம்பெற்றதொன்றாகும். இது ஆயுதப் படையினருக்கும், பொலிசாருக்குங்கூட வழங்கப்பட்டது. தேவையானது எதுவென்பது குறித்த ஒரு தெளிவான விளக்கத்தை நாம் பெற்றுக்கொண்டதாலும், இதன்பிரகாரம் எமது கற்பித்தலை நாம் அமைத்து ஒழுங்குபடுத்திக்கொண்டதாலும் நாமும் அதிலிருந்து பெருமளவு பயனைப் பெற்றுக்கொண்டோம்.

நிலைமாறுகால நீதி, அபிவிருத்தி மற்றும் சமாதானத்துடன் மீளினக்கத்தின் தொடர்புகள்

நிலைமாறுகால நீதிக்கும், மீளினக்கத்துக்குமிடையிலான ஓர் தொடர்பை ஏற்படுத்திக்கொள்வது சாத்தியமாகும். இடைமாற்றக்கால நீதியிலிருந்து பரிணமிக்கக்கூடியது என்னவென்றால், சில குறிப்பிட்ட விவகாரங்களை அனைவரினது கவனத்தையும் கவரும் வகையில், வெளிச்சமிட்டுக் காண்பிக்கக்கூடிய நிலையாகும். இந்த விவகாரங்களுக்குத் தீர்வுகள் காணப்படுகையில், ஒரு பொறிமுறை பரிணமிக்கும். இது அடுத்த படிநிலைக்குச் செல்வதற்குப் பெரிதும் உதவும்.

சட்டத்தின் வழமையான செயல்முறைகள் அனைத்தும் சீர்குலைந்த நிலை இலங்கையில் ஏற்பட்டது. இதனால் ஏற்பட்ட பாரிய குழப்பநிலையைக் கையாளுவதற்கான விசேட பொறிமுறைகளை வகுத்தமைக்க வேண்டியேற்பட்டது. இத்தகைய சூழ்நிலைகளை வழமையான நீதிமன்றங்களினால் கையாள முடியாது. நன்கு நிலைநாட்டப்பட்ட முறைமைகளின் அடித்தளங்கள் சிதைக்கப்பட்டுவிட்டதால், தற்போது எழுந்துள்ள உடனடி விவகாரங்களுக்குத் தீர்வுகாணும் வகையிலான ஒரு வித்தியாசமான முறைமையைக் கொண்டு வருவது அவசியமாகும். இத்தகைய ஒரு முறைமை இயல்புநிலையை ஓரளவுக்கு மீண்டும் ஏற்படுத்துவதற்கான ஒரு பாலமாகவும், குறுந்தவணைநோக்கில் விடயங்களைக் கையாளும் ஒரு வழியாகவும் செயற்படும். தீர்வு காணப்படுவதற்கான உடனடி விவகாரங்கள் உள்ளனவென்பதை ஏற்றுக்கொள்வது கட்டாயமாகும். காணி விவகாரங்களுக்கும். காணிச் சட்டங்களுக்கும் முன்னுரிமை வழங்கப்படுதல் வேண்டும். நீதிமன்றங்கள் இவற்றைப் பயனுறுதியுடன் கையாள முடியாதிருக்கக்கூடும். இதில் சம்பந்தமுற்ற செயல்முறைகள் மிகவும் இடைஞ்சல் நிறைந்தவையாகும். குறுந்தவணைத் தீர்வுகள் எதுவும் இல்லை. இடைமாற்றக்கால நீதி இல்லையெனில், விவகாரங்களுக்குத் தீர்வுகாண்பதற்கான அடிப்படையை ஏற்படுத்த முடியாது. இது உண்மையறியும் ஆணைக்குழுக்களுக்கும், வாழ்வாதாரங்கள், வீடமைப்பு, உட்கட்டமைப்பு மற்றும் இடம்பெயர்வுகளுக்கும் அப்பால் செல்வதாகும். இடைமாற்றக்கால நீதிக்கு இடமளிக்கப்பட்டதும், அது

அதைவிடப் பாரிய குறிக்கோளாகிய மீளிணக்கத்தை ஈட்டிக்கொள்ளும். இலங்கை பயனுறுதியுள்ளவகையில் இன்னமும் இடைமாற்றக்கால நீதியைத் தாபிக்காவிட்டாலும், அது மிகவும் இன்றியமையாததாகும்.

மீளிணக்கம் ஏற்படாவிடில், ஒரு செயற்கையான அபிவிருத்தி ஏற்படும். உட்கட்டமைப்பு, வேலைவாய்ப்பு, கல்வியைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் மற்றும் மேம்பட்ட சுகாதார வசதிகள் கிட்டும். இழப்பு மற்றும் துக்கம் அனுஷ்டிப்பு என்பவற்றுக்குத் தீர்வுகள் கிடைக்காது. இத்தகைய அபிவிருத்தியானது, துன்பம் மற்றும் இழப்புக்களை அனுபவித்த மக்களுக்கு ஒரு பூரணமற்ற நிவாரணத்தை மாத்திரமே வழங்கக்கூடியதாகவிருக்கும். அது நடந்த விடயங்களை அழித்துவிடமாட்டாது. அது ஒரு மனித இரக்க அணுகுமுறையையும் கொண்டிருக்கமாட்டாது. இங்கு பொருளாதாரத் தேவைகள் மாத்திரமே நிறைவேற்றப்படும். இது ஒரு பூரண மனித ஆளுமையைத் தழுவிவியதாக அமையமாட்டாது. இது மக்கள் தமது வாழ்வில் இழந்துவிட்ட விடயங்களை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. மக்களின் மனிதத்தன்மைக்கும் மதிப்பளிக்கப்படமாட்டாது. மனிதர்களின் மனிதத்தன்மைக்கு நேர்ந்த பாதிப்புகளுக்குத் தீர்வுகள் இல்லை.

நிரந்தர சமாதானம் என்பது மக்களுக்கு நேர்ந்த விடயங்களை விளங்கிக்கொள்வதும், அதன்மீது கட்டியெழுப்புவதுமாகும். அதற்கு இந்த அவலங்கள் மீண்டும் நிகழாது என்பதை உறுதிப்படுத்தும் கட்டுமானப் பொறிமுறைகள் அத்தியாவசியமாகும். மீளிணக்கமின்றி எந்தவிதமான நிரந்தர சமாதானமும் சாத்தியமற்றதாகும். விழித்தெழுந்த உணர்வுநிலையொன்று இல்லாதவரை, சமாதானத்தைக்கட்டியெழுப்புவது சாத்தியமில்லை. இலங்கை மீளிணக்கமற்ற அபிவிருத்தியை அல்லது மீளிணக்கத்தைக் கவனத்திற்கொள்ளாத அபிவிருத்தி மாதிரியொன்றைக் கண்டுள்ளது. அபிவிருத்தி முக்கியமானது. ஆயினும் அதுமாத்திரம் எப்பொழுதும் போதாது என்பதே இங்குள்ள விவகாரமாகும். ஒரு தேசம் நடந்தேறிய சகல நிகழ்வுகளுக்கும் முகங்கொடுத்தாலன்றி, கட்டியெழுப்புவதும் சாத்தியமில்லை பயனுறுதியுள்ள சமாதானத்தை ஈட்டிக்கொள்வதும் சாத்தியமில்லை.

அரசாங்கத்தினதும், மதத்தினதும் பாத்திரங்கள்

அரசாங்கத்திலும் பல விவகாரங்கள் அடங்கியுள்ளன. சட்டங்களும், பொதுநிருவாகமும் வேறுபடும் ஜனசமூகங்கள் விடயத்தில் உணர்வற்றவையாகும். உதாரணமாக, ஓர் அமைச்சு ஏற்பாடு செய்யும் பொதுமக்கள் தினத்தில்கூட தமிழ் பேசும் அதிகாரிகள் இருப்பதில்லை. பொலிஸ் நிலையங்களிலும், வைத்தியசாலைகளிலும் அவ்வாறு எவருமில்லை. மொழித்தடைகள் காணாமலாக நோயாளர்-வைத்தியர் தொடர்பாடலும் இடம்பெற முடிவதில்லை. அர்த்தமுள்ள உறவுகளை முன்னேற்றுவதற்கு மொழி முக்கியமானதென்பதை விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும். முற்காலத்தில் தமிழைப் பேசும் தகைமை சிவில் சேவையில் நுழைவதற்கு இன்றியமையாத ஒன்றாகவிருந்தது. எனது வாழ்க்கைக் காலத்திலும் நான் இதனைக் கண்டுள்ளேன். எனது தந்தையாருக்குத் தமிழ் தெரியும். அவர் அதனைச் சரளமாகப் பேசக்கூடியவர். இதனால் உறவுகள் இலகுவாகக் கட்டியெழுப்பப்பட்டன. ஒருவர் ஓர் அரசாங்க ஊழியராக இருப்பதற்கு மொழி மற்றும் கலாசார விளக்கம் என்பன அவசியமாகும். இப்பொழுது இந்த மொழியாற்றல் முக்கியமானதாகத் தென்படவில்லை. 1850இல் பிரித்தானிய அரசாங்க ஊழியர்களுக்குச் சிங்களம் கற்பிக்கப்பட்டது. (இந்த நடைமுறை அவர்களின் கடிதத் தொடர்பாடல்களிலிருந்து நிரூபணமாகின்றது) அவர்கள் தாம் கைப்பற்றிய தேசத்தின் மொழி, சட்டங்கள் மற்றும் பழக்க வழக்கங்களை அறிந்திருந்தனர். இப்பொழுது பெரும்பான்மைச் சமூகத்தினரைப் பிரதானமாகக் கொண்டுள்ள பகிரங்க சேவையிலுள்ளோர் இந்த கலாசாரங்களைப் புரிந்து கொள்வதில்லை.

அரசாங்கத்தின் கைகளில் கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் மீளிணக்க ஆணைக்குழுவின் (I.L.R.C) அறிக்கை உள்ளது. அது அவசியமான கொள்கைகள் குறித்த ஆலோசனைகளை வழங்குகின்றது. எவ்வாறாயினும், இந்த விதப்பறைகள் எந்த அளவுக்குக் கொள்கைகளாக மாற்றம் பெறுகின்றன என்பது எவரும் நிச்சமாகக் கூறமுடியாத பூடகமாகவே உள்ளது. அரசாங்கம் வாழ்வாதாரம் மற்றும் காணி விவகாரங்கள் சம்பந்தமாகச் செயல்படுகின்றது. ஆயினும் ஏனைய விடயங்கள் அப்படியே

உள்ளன. இப்பொழுது இந்த அரசாங்கத்திடமிருந்து அவசியப்படுவது அதிகாரப்பரவலாக்கம் மற்றும் அதிகாரப்பகிர்வு சம்பந்தமாக மேலும் ஒளிவுமறைவற்ற ஓர் உள்பாங்காகும். அரசாங்கத்திடம் யுத்தக் குற்றங்கள் உள்ளிட்ட வகையில், இவற்றின் தீர்வுகளுக்குத் தாம் ஏற்படுத்தவுள்ள பொறிமுறைகள் குறித்த நிலைப்பாட்டு ஆவணங்கள் இருத்தல் வேண்டும். அரசியலமைப்பைத் தீர்மானிக்கும் அடிப்படை விடயங்கள் குறித்த தமது நிலைப்பாட்டையும் அவர்கள் தெளிவாக்குதல் வேண்டும். பெருமளவிலான உரையாடல்கள் இடம்பெறுகின்றன. ஆயினும், குடிமக்கள் அடிப்படை விடயங்களை அறிந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. (உ-ம்: அதிகாரப்பகிர்வு) அரசாங்கம் காணாமற்போனவர்கள் விவகாரத்தையும், ஏனைய பதில் இல்லாத விடயங்களையும் எவ்வாறு கையாளவுள்ளது? அரசாங்கத்தின் கானிக்கொள்கை எது? சேதமுற்ற சொத்துகளுக்கு நட்புரு வழங்கப்படுமா? இல்லையெனில், மக்கள் கடன்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் தகுதி / ஆற்றல் உள்ளவர்களா? சட்டச்சீர்திருத்தத்தில் முன்னுரிமை விடயப்பரப்புகள் எவை? ஒரு தெளிவான திசைமார்க்கமும், ஒவ்வொரு விடயப்பரப்புக்கும் தீர்வு காணும் வகையில், நிலைப்பாட்டு ஆவணங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான குழுக்களும் அவசியமாகும். இத்தகைய நிலைப்பாட்டு ஆவணங்கள் தற்போதைய சூழ்நிலைக்குத் தீர்வு காண்பதில் பேருதவியாக அமையும். தேர்தல் காலங்களிலேயே நிலைப்பாட்டு ஆவணங்களைக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. எவ்வாறாயினும், முன்செல்லும் வழி அதுவல்ல. அரசாங்கம் ஒரு நெருக்கடி நிலைக்குத் தீர்வுகளைக் காண்பதில் ஈடுபட்டுள்ளதால், தெளிவு அவசியமாகும். நீண்டகாலக் குறியிலக்குகளும் அவசியப்படுகின்றன. இதற்கு முன்னரான காலங்களில் முறைமையின் ஒரு பகுதியாக விளங்கிய இந்த ஆவணங்கள் பொருளாதாரம் தொடங்கி பல்கலைக்கழகங்கள் வரை அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாட்டைத் தெரிவிப்பதோடு, பொதுமக்களுக்கு மிகவும் உதவியாகவும் அமையும்.

மீளினக்கத்துக்கான உடனடித் தேவை வலுவூட்டப்பட்ட அடிப்படை உரிமைகள் அத்தியாயத்துடன் கூடிய ஓர் அரசியலமைப்பை உருவாக்குவதாகும். அத்தோடு, தற்போது மக்கள் நடைமுறையிலுள்ள சட்டங்களைப் பயன்படுத்தவிடாது, தடங்கலேற்படுத்தும் சில தடைகளையும் அகற்றுதல் வேண்டும். அரசியலமைப்பை உருவாக்குவதற்கு முன்னராக கூடுதலான கலந்துரையாடல்களும், இப்போதிருப்பதைவிடக் கூடுதலான அளவில் அனைவரையும், அனைத்தையும் உள்ளடக்கும் விதத்தில் அது உருவாக்கப்படுவதும் முக்கியமானவையாகும். இது சகல ஜனசமூகங்களும் அரசியலமைப்பு தம்முடையதென்ற எண்ணத்தைப் பெற துணை நிற்கும். ஒளிவுமறைவு நிறைந்த ஒரு செயல்முறை மீளினக்கத்துக்கு இட்டுச் செல்லமாட்டாது. அத்தோடு, ஆள்சார் சட்டங்களையும் நன்கு ஆய்வு செய்தல் வேண்டும். இச்சட்டங்களில் எத்தகைய சீர்திருத்தத்தை அவர்கள் விரும்புகின்றனர் என்பது குறித்து ஜனசமூகங்களிடம் கேட்கப்படுதல் வேண்டும். இந்த ஜனசமூகங்களுக்கு இச்சட்டங்கள் எந்த அளவுக்கு முக்கியமானவை என்பதை அரசாங்கமும், கொள்கை வகுப்போரும் விளங்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். இச்சட்டங்கள் தற்போதைய நிலையில் தொடர்ந்தும் இருக்க வேண்டுமா? அல்லது அவற்றின் மூலவிடயங்கள் ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டுமா? என்பதையும் இனங்காணுதல் வேண்டும். இச்சட்டங்கள் ஏன் இன்னமும் நடைமுறையில் உள்ளனவென்று பெரும்பாலானோர் கேள்வியெழுப்புகின்றனர் இதற்குக் காரணம் இது அவர்களின் அனுபவத்தின் ஒரு பகுதியாக இல்லாதிருப்பதாகும். ஒரேசீரான சட்டம் ஆயினும், மீளினக்கத்துக்குத் தடையாகவிருக்குமென்பதால் அதை ஒரு ஜனசமூகத்தின் மீது திணித்தல் ஆகாது. இதில் சம்பந்தமுற்ற ஜனசமூகங்களே, இச்சட்டங்கள் தமக்கு எவ்வளவு முக்கியமானவையென்பதை எடுத்துரைக்க வேண்டும்.

ஜனசமூகங்களுக்கிடையே அதிகரித்த உரையாடல்கள் அவசியமாகும். ஜனசமூகங்களிடையே உறவுப்பாலங்களைக் கட்டியெழுப்பும் முயற்சியில் பல்வேறு வழிகளில் இது முக்கியமானதாகும். இதைப் பலவழிகளில் செய்யலாம். அரங்காற்றல் கலைகள், மற்றவரின் கலாசார, மதப் பாரம்பரியங்கள் மற்றும் விழாக்களைப் புரிந்து கொள்ளும் முயற்சிகள் போன்ற பல்வேறு மார்க்கங்கள் உள்ளன. பாடசாலைப் பாடவிதானம் அனைவரையும் உள்ளடக்கும் வகையிலும், மும்மொழிக் கொள்கையின் பிரகாரமும் உருவாக்கப்பட்டு, ஆயினும் பயனுறுதியுள்ள தொடர்பாடலுக்கு வழிசமைக்கும் வகைகளில் மாற்றங்களைச் செய்வதனுடாகவும் இதைச் சாதிக்கலாம். அத்தோடு, நீதிபதிகள் வேறுபட்ட ஜனசமூகங்களின் செயற்படும் விழுமியங்கள் குறித்து அறிந்து கொண்டு, அவர்கள் மீதான கூருணர்வை வெளிப்படுத்தும் வகையில்,

செயலாற்றும் நீதிபதிகளை உருவாக்குவதற்கான பயிற்சியை வழங்குவது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். வேறுபடும் குழுக்களிடையே அதிகரித்த ஒளிவுமறைவின்மையும், விளக்கமும் அவசியமாகும். ஜனசமுதாயங்கள் அன்னியப்படுதலுக்குத் தீர்வுகள் காணப்பட வேண்டும். இது இடையீடுகள் அவசியப்படும் ஒரு துடிப்பான செயல்முறையாகும்.

மீளிணக்கத்தில் மதமும் ஒரு பாத்திரத்தை வகிக்கக்கூடும். ஆயினும், மதம் கலந்துரையாடல் /செயல்முறைமீது ஆதிக்கம் வகிக்கமாட்டாதென்பது எனது நம்பிக்கையாகும். மதக்கோட்பாடுகள் (சகிப்புத்தன்மை குறித்த) ஒரு பாத்திரத்தை வகிக்கக்கூடும் என்ற போதிலும், நடைமுறையில் மதம் ஆளுமைகள் குறித்த ஒரு விளையாட்டாகும். மதம் வகிக்கும் எந்தப் பாத்திரமும் மதத்தின் இன்றியமையாத கோட்பாடுகளின் அடிப்படையிலேயே இடம்பெறுதல் வேண்டும். ஆயினும், இது எப்பொழுதும் இடம்பெறுவதில்லை. அடிப்படைவாதிகளே ஒலியெழுப்புவதாகத் தோன்றுகின்றது. இது மீளிணக்கத்துக்குப் பாதகமாகவேயுள்ளது. இன்றியமையாத கோட்பாடுகளுக்கு மதிப்பளிப்போர் முன்னணிக்கு வரவேண்டியது முக்கியமானதாகும். சமீபத்தில், இலங்கையில் முஸ்லிம்களின் மத நிறுவனம் பின்வரும் விடயங்கள்குறித்த தமது நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்தியது: கலப்புச்சமூகத்தில் வாழும் முஸ்லிம்கள், ஐ.எஸ்.ஐ.எஸ் (ISIS), ஏனைய மதங்கள் குறித்த உடன்பாங்கு போன்றவையே இவையாகும். இது ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் ஒரு தீவிரவாதி என்னும் கருத்தை அகற்றுவதால், இது முக்கியமான ஒன்றாகும். இத்தகைய ஒரு தனி யதார்த்த அமைப்பிலிருந்து வெளிவந்த பொதுவான கூற்று மிகவும் நல்ல விடயமாகும். சகல மதங்களிலிருந்தும் இது வெளிவருதல் வேண்டும். அது பரிணமிக்குமென்றால், மதங்கள் மீளிணக்கத்தில் ஒரு பாத்திரத்தை வகிக்கக்கூடும். ஒரு மதத்தின் புனிதமான அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் ஒரு பாத்திரத்தை வகிக்கலாமாயினும் அது இப்பொழுது நடைபெறவில்லையென்பதே பீதியூட்டுவதாகவுள்ளது.

இவை அனைத்துக்கும் மேலதிகமாக, பெண்களும் இச்செயல்முறையினுள் கொண்டு வரப்படுதல் வேண்டும். மீளிணக்கச் செயல்முறையினுள் பெண்களின் கண்ணோட்டங்களைக் கொண்டுவருவதற்கு அரசாங்கம் பெண்களின் குழுக்களுடன் கலந்தாலோசனைகளை ஆரம்பித்து, பாராளுமன்றப் பெண் அங்கத்தினர்கள் சிலரின் தலைமைத்துவத்தையும் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இவர்கள் சகல பெண்களின் சார்பிலும் குரல்கொடுக்க வேண்டிய தேவைப்பாடு உள்ளது. பெண்களின் அமைப்புகள் இச்செயல்முறைக்கான நடைமுறைச் சாத்தியமான ஆலோசனைகளை வழங்கக்கூடியவையாகும். அரசியலமைப்பு மன்றத்திலும் பெண்கள் இடம்பெறுதல் வேண்டும். பெண்களை இச்செயல்முறையின் ஒரு பகுதியாக்குவதில் அரசாங்கம் தற்போதுள்ள பொறிமுறைகளுக்கும் அப்பால் செல்லுதல் வேண்டும். பெண்களின் அமைப்புகள் சகல பிரதேசங்களிலும், சகல விடயப்பரப்புகளிலுமுள்ள இயைபுள்ள விவகாரங்கள் சம்பந்தமாகப் பணியாற்றியுள்ளனவென்பதை மனதில் வைத்து நோக்குகையில், அரசாங்கம் எந்த அமைப்பு எந்தத் துறையில் பணியாற்றுகின்றது என்பதை இனங்கண்டு, அரசியலமைப்புக் குறித்த உரையாடல்போன்ற பொறிமுறைகளைப் பயன்படுத்தி, இப்பெண்களின் அமைப்புகளை இச்செயல்முறையினுள் கொண்டுவரலாம்.

மகளிர் தேசியக் குழு மிகவும் துடிப்பாகச் செயலாற்றுகின்றது. பெண்களின் பங்கேற்புக்கென பயன்படக்கூடிய பல பொறிமுறைகள் உள்ளன. அரசாங்கம் பல கலந்தாலோசனைகளை நடத்தியிருந்த சீடோ (CEDAW) அறிக்கைக்கான மாதிரியையும் பயன்படுத்தலாம். மகளிர் விவகார அமைச்சு பெண்களின் குரலாக விளங்கக்கூடிய கலந்தாலோசனை ஆவணங்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டு வருகின்றது. இதில் ஒரு திறந்த அணுகுமுறை உணர்வு இல்லாத நிலை உள்ளது. அது மிகவும் அவசியமாகும். ஒவ்வொரு அமைச்சும், அமைப்பும் என்ன செய்கின்றன என்பதைப் பொதுமக்கள் அறியாதுள்ளனர். இது விமர்சனம் குறித்த பயம் மற்றும் அதன் விளைவுகள் குறித்த அச்சம் காரணமான ஒன்றாகவிருக்கலாம். கலந்தாலோசனை ஆவணங்களை அமைச்சின் இணையத் தளத்தில் வழங்கலாம். அவர்கள் அதில் பொதுமக்களின் பின்னூட்டல்களையும் கோரலாம். மீளிணக்கச் செயல்முறையினுள் மிக முக்கியமான ஆக்கக்கூறுகள், திறந்த அணுகுமுறையும், ஒளிவுமறைவின்மையுமே ஆகும்.

சம்பவ கற்கை- 07

பெயர் :	சிறீன் சரூர்
தொழில் :	செயற்பாட்டாளர்
வயது :	46
இனம் :	வடபகுதி முஸ்லிம்
தொழில் புரியும் பிரதேசம் :	வட மாகாணம்

என்னைப் பொறுத்த வரையில் நல்லிணக்கம் என்பது சமூக மாற்றமாகும். அங்கு பாகுபாடுகளோ வன்முறைகளோ இல்லை. ஆகும். இது மக்கள் அனைவரும் சமத்துவமாக நடத்தப்படுவதற்கும் அவர்களுடைய கருத்துக்களை, குறிப்பாக பெண்களும் சிறுபான்மையினரும் வெளிப்படுத்துவதற்கும் உரியதொரு முறைமையாகும்.

ஒரு பெண் என்ற வகையிலும் சிறுபான்மை இனத்தைச் சேர்ந்தவர் என்ற வகையிலும் இந்தப் போரினால் நான் தனிப்பட்ட வகையில் ஆழமாகப் பாதிக்கப்பட்டேன். மன்னாரிலிருந்து 1990ஆம் ஆண்டு விடுதலைப் புலிகளினால் வெளியேற்றப்பட்ட வடபகுதி முஸ்லிம்களில் நானும் ஒருவர். அதற்கு முன்னரும் போரில் நான் சில குடும்ப உறுப்பினர்களை இழந்துள்ளேன். எனக்கு பதினொரு வயதாயிருக்கும் போது, எனது தாத்தா ஆயுதக் குழு ஒன்றினால் கொல்லப்பட்டார்.

இச்சம்பவம் நடைபெற்ற காலப்பகுதியானது விடுதலைப் புலிகளின் காலத்திற்கு முந்திய காலப்பகுதி. இக்காலப்பகுதியில் தமிழர்களையும் முஸ்லிம்களையும் உள்ளடக்கிய பல்வேறு குழுக்கள் வடபகுதியில் இயங்கி வந்தன. எனது தாத்தா அவரது கிராமத்தில் பிரசித்தி மிக்க வியாபாரியாக இருந்தார். அவரது ஆதனத்துடன் இணைந்ததான கடற்கரையை பாவிப்பது தொடர்பாக குழுக்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட சர்ச்சை ஒன்றில் சுடப்பட்டே எனது தாத்தா இறந்தார். அவரைத் தொடர்ந்து, இராணுவத்தைக் குறி வைத்து விடுதலைப்புலிகளால் புதைக்கப்பட்ட கண்ணிவெடி ஒன்றில் சிக்கி எனது மாமா ஒருவர் உயிரிழந்தார். நாங்கள் அடையாளம் காணமுடியாதபடி அவரது உடல் சிதைந்திருந்தது.

நான் சிறுமியாயிருந்த காலப்பகுதியிலிருந்தே போரின் அழுத்தங்களுக்கு ஆளாகியிருந்தேன். இளம் பிராயத்தவர்களாயிருந்த போதிலும், சிலவேளைகளில் இறந்த உடல்களைத் தாண்டி நாங்கள் பாடசாலை செல்ல வேண்டியிருந்தது. எங்கள் அபலிலிருந்து எங்களோடு கூட வளர்ந்த தமிழ் முஸ்லிம் இளம் ஆண்கள் ஒவ்வொரு நாளும் கொல்லப்படுவதை நான் என் கண்களால் பார்த்திருக்கிறேன். அவர்கள் அரசாங்கத்தின் பாதுகாப்புப் படையினர் அல்லது அமைதி காக்கும் இந்தியப் படையினரால் குறி வைத்துத் தாக்கப்படுவது மட்டுமன்றி, துணைப்படைகளுக்கிடையில் ஏற்படும் உட்பூசல் காரணமாகத் தங்களுக்குள்ளேயும் மோதிக் கொள்வார்கள். பிந்திய எண்பதுகளில் அமைதி காக்கும் இந்தியப் படை மன்னாரிற்கு வந்தபோது அவர்கள் பெண்களை பாலியல் பலாத்காரம் செய்வார்கள் என்ற வதந்தியால் மக்களிடையே பயம் பரவியிருந்தது. குறிப்பாக சிவந்த நிறமுடைய பெண்களையே அவர்கள் குறி வைப்பார்கள் என்று பேசப்பட்டது. நான் ஒரு சிவந்த நிறமுடைய பெண்ணாக இருந்ததால் எனது பாதுகாப்புக் குறித்து எனது தாயார் கவலைப்பட்டார். அதனால், அவர் எனது தலைமுடியைக் குட்டையாக வெட்டி ஆண்கள் அணியும் ஆடைகளை அணியச் செய்தார். அவ்வாறு செய்தால் என்னை ஒரு ஆண் என நினைப்பார்கள் என்பது அவரது கணிப்பு. இந்தியப் படையினர் இங்கே இருந்த போது, பாலியல் பலாத்காரக் கதைகள், இப்பாலியல் பலாத்காரங்களுக்காக இந்தியப் படையினரை பழி தீர்ப்பதற்காக தனிப்பட்ட முறையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கொலைகள் என அனைத்தும் பெருகியிருந்தன. இவ்வாறு பழிதீர்ப்பதற்காகக் கொல்லப்பட்ட இராணுவத்தினரின் உடல்கள் மரங்களில் தொங்கிக் கொண்டிருப்பதை நான் கண்டிருக்கிறேன்.

1990இல் கடைசித் தடவையாக நான் மன்னாரை விட்டு பலவந்தமாக வெளியகற்றப்பட முன்னர், கொலைகள், ஊரடங்கு உத்தரவுகள், கடைசி நேர அறிவிப்பின் படி வெளியேறுவது, அடுத்தடுத்து வருகின்ற இடப்பெயர்வுகளுக்காக தொடர்ச்சியாக எமது உடைமைகளை பொதி செய்து கொண்டே இருப்பது போன்ற போரின் அனைத்து எல்லைகளுக்கும் நான் முகம் கொடுத்திருந்தேன்.

ஒரு குறிப்பிட்ட கால அவகாசத்திற்குள் தொடர்ந்து பலமுறை இடம்பெயர வேண்டியிருந்த போதும் இறுதியாக ஒருமுறை இடம்பெயர வேண்டி இருக்கும் என்பதையோ எமது சொந்த இடத்தை விட்டு நாம் நிரந்தரமாக 1990ல் விரட்டியடிக்கப்படுவோம் என்பதையோ நான் நினைத்துக் கூடப் பார்க்கவில்லை. மற்ற அனைத்து கஷ்டங்களுடன் ஒப்பிடும் போது இதுதான் ஜீரணிப்பதற்கு கடினமானதொன்றாக இருந்தது.

வடபகுதியைச் சேர்ந்த ஒரு முஸ்லிம் பெண் என்ற வகையில், என்னைப் பொறுத்தவரையில் நல்லிணக்கம் என்பது தமிழ் பேசும் வடமாகாணத்தவர் என்ற ரீதியில் எமது அடையாளத்தைத் திருப்பிப் பெறுவதொன்றாகவே இருந்தது. 1990ல் எமது அடையாளமானது நாம் துப்பாக்கி முனையில் எல்.ரீ.ரி இனால் வெளியகற்றப்பட்ட போது எம்மிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டது. தற்போது, நாங்கள் எங்கள் மதத்தை அல்லது இடம் பெயர்ந்தோர் அந்தஸ்தினை வைத்தே அடையாளப் படுத்தப்படுகின்றோமேயொழிய எமது இனத்தையோ அல்லது நாம் எப்பிரதேசத்தினை சேர்ந்தவர்கள் என்பதனையோ வைத்தல்ல. என்னைப் பொறுத்தவரையில், நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில் எனது சமூகத்தின் இன அடையாளம், வேர், பாரம்பரியம் ஆகியவற்றை மற்றவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வது மிகவும் முக்கியமானது.

நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில் எனது பங்கு பாத்திரம்

எனது தகைமைக்கு உட்பட்டு, இன வேறுபாடுகள், மதரீதியான துருவ நிலைப்படுத்தல்கள், மதவேறுபாடுகள் ஆகியவற்றுக்கிடையே பாலம் அமைத்து பெண்கள் அமைப்புகள் ஒன்று சேர நான் உதவி புரிந்துள்ளேன். உதாரணமாக, மன்னார் மாதர் அபிவிருத்தி ஒன்றியம் மற்றும் வடக்கிலுள்ள பெண்கள் செயற்பாட்டு வலையமைப்பு ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றை நிறுவுவதிலும் மேலும் பல பெண்கள் உரிமைகள் தொடர்பான குழுக்களை வெற்றிகரமாக அமைப்பதிலும் நான் ஒரு கருவியாக செயற்பட்டுள்ளேன். இக்குழுக்கள் தமது பிரதேசங்களுக்கு அப்பால் இயங்குவதையும் மற்ற சமூகங்களுக்கு உதவியாகவும் துணையாகவும் இருப்பதையும் நான் உறுதி செய்துள்ளேன்.

நல்லிணக்கத்தில் பெண்களின் பங்குபாத்திரம்

இவ்விடங்களில் பெண்களை உள்வாங்கிக் கொள்வது மிகவும் முக்கியமானது ஏனெனில், பெண்கள் போர் தொடர்பான சமத்துவமின்மைக்கு உட்பட்டது மட்டுமன்றி எங்கள் குரல்கள் வெளியே கேட்க முடியாதபடி சமூகத்தின் கீழ் நிலையில் எங்களை வைத்திருக்கும் பாரம்பரியமாகத் தொடரும் சமத்துவமின்மைக்கும் ஆளாகியிருக்கிறார்கள். இது மிகவும் கவனத்தோடு துல்லியமாக நோக்கப்பட வேண்டிய விடயம் என்பதுடன், எந்த முடிவெடுக்கும் கட்டமைப்பு ஒன்றிலும் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் அவசியம்.

தேர்தல் கட்டமைப்புக்கள் உட்பட போருக்குப் பிந்திய மீள்கட்டுமானம் தொடர்பாக உள்ள எல்லாக் கட்டமைப்புக்களிலும் உள்வாங்கப்படுவதற்கு பெண்கள் உழைக்க வேண்டும். நான் பெண்கள் பொது அலுவலகங்களில் பணி செய்வதை ஊக்குவித்து வருகிறேன். இதன் மூலம் ஒதுக்கப்பட்ட பெண்களின் பிரச்சினைகளுக்குப் போதுமான அளவு கவனம் செலுத்தப்படுவதை உறுதி செய்யலாம். இந்தக் கட்டமைப்புகள் போர் தொடர்பான அடக்கு முறைகளை மட்டுமன்றி, கலாசாரம், மதம் மற்றும் தேசியவாதம் மூலம் பெண்களை பலவீனமானவர்களாகவும் அடக்கப்பட்டவர்களாகவும் வைத்திருக்கும் பாரம்பரிய ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் அவசியம் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

கடந்த காலங்களில் போரானது பெண்களின் ஒடுக்கு முறைக்கு முக்கிய காரணமாக இருந்தாலும், அதனை மட்டும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு மற்றைய சமூக கட்டமைப்பு ரீதியான காரணங்களை கருத்திற் கொள்ளாமல் விடுதல் பொருத்தமானது அல்ல. பெண்கள் போரிற்கு முன்னரான காலப்பகுதியிலும் கூட ஒடுக்குமுறைக்கு ஆளாகியுள்ளனர். போர் அதனை மேலும் அதிகரித்துள்ளது. தற்பொழுது, போரிற்கு பின்னரான காலப்பகுதியிலும் கூட இந்த நிலைமை தொடர்கின்றது. தைரியமான பெண்கள் கொள்கை அமைக்கும் கட்டமைப்புக்களில் பங்கு கொள்வதற்கு முன்வந்து ஒடுக்கு முறைக்கான காரணங்களை தெரியப்படுத்துவதுடன் அவற்றை நிவர்த்தி செய்யவும் வேண்டும். இதனால் அவர்களும் அவர்களைப் போன்ற வேறு பெண்களும் பயனடைய முடியும்.

நிலைமாறுகால நீதி, அபிவிருத்தி மற்றும் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதற்கும் நல்லிணத்திற்கும் இடையிலான தொடர்புகள்.

நிலைமாறுகால நீதி: நாட்டில் நல்லிணக்கத்தை உருவாக்குவதற்கு, நிலைமாற்று நீதியின் நான்கு தூண்கள் என கருதப்படும் பொறிமுறைகளில் அடங்கும் நடவடிக்கைகள் வெளிப்படையாக கொண்டு நடத்தப்பட வேண்டும். மக்கள் தம்மை ஆறுதல்படுத்தவும், நம்பிக்கையை வளர்ப்பதற்கும், வாழ்வில் முன்னோக்கி செல்லவும் நிலைமாற்று நீதி அவசியமானது. நிலைமாற்று நீதியை நிலை நிறுத்துவதற்கான பொறிமுறைகள் “மற்போம் மன்னிப்போம்” என்பது மாத்திரமல்ல என்று இந்நாட்டு மக்களுக்கு உறுதி செய்யப்படல் வேண்டும். நாட்டில் நடைபெற்ற அக்கிரமங்களுக்கு காரணமானவர்கள், ஒரு வெளிப்படையாக இயங்கும் அமைப்பின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டு தகுந்த தண்டனைகள் வழங்கப்படல் வேண்டும். உண்மை, நீதி, இழப்பீடு, மீள நடைபெறாமை என்பன உறுதி செய்யப்படல் வேண்டும். இவ்வாறு நடைபெற்றால் மாத்திரமே நல்லிணக்கம் உருவாகுவதற்கான சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்.

இந்த நடவடிக்கைகளில் பெண்களின் பங்கு என்னவென எடுத்துவது அவசியமாகும். பெரும்பான்மையாக தாய்மார்கள், வயோதிபப் பெண்கள், மனைவிமார் மற்றும் சகோதரிகள் ஆகியோரே நிலைமாற்று நீதிப் பொறிமுறைகள் மூலம் நீதியை எதிர்பார்ப்பதைக் காண முடியும். இவர்களே தமக்கு நியாயம் மற்றும் பதில் வேண்டியும் வீதிகளில் போராட்டங்களை நடத்துவதிலும் அரசு இயந்திரத்துடன் மோதுவதிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர். பெண்கள் எந்த வித பாகுபாடுமின்றி சொந்த பிரச்சனைகள், குடும்ப பாரம் மற்றும் வேறுபட்ட இழப்புக்கள் காரணமாக போர்ச்சூழலில் ஆண்களை விட அதிகளவில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

அதே நேரத்தில், பிரச்சனைகளுக்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் போது பெண்களை மாத்திரம் அதிக அளவில் பாதிக்கப்பட்டவர்களாகவோ, பின்தங்கியவர்களாகவோ கருதுதல் தடுக்கப்பட வேண்டும். அவர்களது மேலதிக தகைமைகள் மற்றும் அவர்கள் தமது ஆண்துணையை இழந்த போதோ அல்லது ஆண்துணை அங்கவீனம் அடைந்தபோதோ குடும்பம், சமூகம், பொருளாதாரம் என்பனவற்றில் அவர்களது பங்களிப்பு என்பன முக்கியமாக எடுத்து நோக்கப்படல் வேண்டும். பெண்களது தேவைகளையும் பங்களிப்பையும் உரிய முறையில் எடுத்து நோக்குவதானது அவர்களையும் உள்ளடக்கிய நிலைமாற்று நீதிச் செயன்முறையினையும் அதன் நிமிர்த்தமாக அனைவருக்கும் நல்லிணக்கத்தையும் உருவாக்க முடியும்.

அபிவிருத்தி : போர் நிறைவுற்ற காலத்தில் இருந்து, அரசாங்கத்தின் முயற்சிகள் யாவும் அபிவிருத்தியுடனான நல்லிணக்கத்தை நிலைநாட்டுவதிலேயே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. நமது அரசாங்கம், போரினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களிடம் கலந்தாலோசிக்காது கட்டடங்கள் அமைப்பதையும், பெரும் வீதிகளை புனரமைப்பு செய்வதையுமே அபிவிருத்தியாக கருதுகின்றது. அடிப்படையில் இந்த அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் போர்குழலில் வெளியேற்றப்பட்டவர்களை நோக்காக கொண்டு எடுக்கப்பட்ட உட்கட்டுமான அபிவிருத்தியாகும். இந்த திட்டங்கள் வெளிநாட்டு பணப்பரிமாற்றம் மற்றும் வெளிநாட்டு முதலீடுகளை அதிகரிப்பதற்காக அமைக்கப்படுகின்றன.

போரினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களைச் சுற்றியே இவ்வபிவிருத்தி நடைபெற்றாலும் அவர்களைப் பெறுத்தவரையில் அபிவிருத்தி என்பது அவர்களது மனநிலை மற்றும் உடல்நிலை என்பவற்றை பாதுகாப்பதே. இரானுவத்தினராலும் வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களினாலும் பறிமுதல் செய்யப்பட்ட சொத்துக்களை அவர்கள் மீள்பெற வேண்டும். அவர்களிடம் இருந்த சொத்துக்கள், பாதுகாப்பு மற்றும் அபிவிருத்தி தேவைகள் என்ற பெயரில் சட்டத்துக்கு புறம்பாகவும், பலவந்தமாகவும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டுள்ளது. அவர்களிடம் இருந்து சட்டத்துக்கு புறம்பாக பறிமுதல் செய்யப்பட்ட நிலம், கடற்பகுதி மற்றும் வனப்பகுதி என்பன மீளளிக்கப்பட வேண்டும். மீளவர்கள் காலம் காலமாக செய்து வந்தபடி அவர்களது படகுகளை நிறுத்தி வைப்பதற்கென அவர்களது கடற்கரைகள் அவர்களிடமே கொடுக்கப்பட வேண்டும். உள்ளூர் மக்களின் அனுமதியின்றி கடற்கரை பிராந்தியத்தில் சுற்றுலா விடுதிகள் அமைப்பதை தடை செய்து, அந்த இடங்களை மக்களிடமே வழங்க வேண்டும். இப்படி செய்வதன் மூலம் ஏற்கனவே வசதி வாய்ப்புக்கள் உள்ள வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களை விட உள்ளூர் மக்கள் நன்மை அடைவர். எமது அரசாங்கம் நிலையான அபிவிருத்தி மற்றும் அபிவிருத்தியுடனான நல்லிணக்கத்தை அடைவதை உண்மையான நோக்காக கொண்டிருக்குமாயின், உள்ளூர் மக்களின் வாழ்வாதாரத்துக்கு பங்கம் விளைவிக்கும் நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி அவர்களின் வாழ்வாதாரத்தை புதுப்பிக்க வேண்டும். இப்பொழுது நடைபெற்று கொண்டிருக்கும் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் நல்லிணக்கத்தை அடைவதை ஊக்குவிப்பதில்லை, மாறாக பாதிக்கவே செய்கின்றன.

சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புதல்: நாட்டில் நல்லிணக்கத்தை உருவாக்க, சிங்கள அரசியல்வாதிகள் மற்றும் தலைவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து, முஸ்லிம்கள் உள்ளடங்கலாக தமிழ் பேசும் சிறுபான்மையினரின் சம உரிமைகளையும் மரியாதையையும் வழங்குவதற்காக அரசியல் உறுதிப்பாடு ஒன்றை வழங்காவிடின் உண்மையான சமாதானத்தை கட்டி எழுப்புதல் கடினமாகும்.

எமது அரசியல் யாப்பில் பாகுபாடு மற்றும் பாரபட்சம் என்பன ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளன. மதங்களில் பௌத்த மதத்திற்கும் இனத்தில் சிங்களவர்களுக்கும் முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளமை சிறுபான்மை இனத்தவருக்கு நேர்மைக்குப் புறம்பான பிரதிகூலங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளதை உறுதி செய்கின்றது. நாட்டில் வாழும் அனைவருக்கும் சம உரிமை வழங்கப்படுவதை உறுதி செய்வதற்கு, எமது அரசியல் யாப்பு மீள பரிசீலிக்கப்படல் வேண்டும்.

எமக்கு நேரம் போதுமானதாக இல்லை. எமது அரசாங்கம் நிலையான நல்லிணக்கத்தை பேணுவதற்கான நடவடிக்கைகளை எதிர்வரும் இரண்டு ஆண்டு கால பகுதியினுள் நடைமுறைப்படுத்தாவிடில் நீண்ட காலத்துக்கான நல்லிணக்கத்தை அடைவது மிகவும் கடினமாகும் என நல்லிணக்கம் மற்றும் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்பும் துறையில் பணியாற்றுவவர்கள் கவலை தெரிவிக்கின்றனர்.

மதம் மற்றும் அரசாங்கத்தின் பங்கு

தைப்பொங்கல், புதுவருடம், ஈத் போன்ற சமய விழாக்களை கொண்டாடுவதற்கான நடவடிக்கைகளை எமது நாட்டு அரசாங்கம் தற்போது தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கும் நல்லிணக்கத்திற்குமான அலுவலகத்தின் மூலமாக முன்னெடுத்து வருகின்றது. இந்நடைமுறைச் செயற்பாடானது, அனைத்து சமூகத்தினரையும் ஒன்று சேர்ப்பதற்கும், மத ஒருமைப்பாட்டை உருவாக்குவதற்கும் உதவி புரிகின்றது.

மும்முரமாக ஆரம்ப கட்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்ற மற்றுமொரு விடயம் நினைவு கூருதல். எமது அரசாங்கம் போரில் உயிரிழந்தவர்களை நினைவு கூரும் முகமாக வருடம் தோறும் நாடளாவிய ரீதியில் நினைவு நிகழ்வு ஒன்றை அறிமுகம் செய்ய திட்டமிட்டுள்ளது. இந்த மாதிரியான போரில் இறந்தவர்களை நினைவு கூறல் அவசியம் என்ற சமூகத்தின் தேவையை கருத்தில் கொண்டு நிகழ்வுகளை ஒழுங்கமைக்கும் அரசின் நிலையானது, சரியான திசையில் அரசு செல்வதையே எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இது போன்ற

ஆரம்ப நடவடிக்கைகள் காலம் கடந்து எடுக்கப்படுகின்றதாயினும், இறுதியில் நடைமுறைக்கு வருவது ஒரு நல்ல விடயம் ஆகும். போரில் உற்றார் உறவினர்களை இழந்தவர்களுக்காக வேண்டியேனும், அவர்களின் நினைவு கூர்வதற்கான ஏக்கத்தை பூர்த்தி செய்யவேனும் அரசாங்கம் இந்த நிகழ்வை நடைமுறைக்கு கொண்டு வரும் என நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

நல்லிணக்கத்தை உருவாக்குவதில் மதங்களின் பங்களிப்பு தொடர்பில் எனது நிலைப்பாடு இருமுகமானதாகும். மதப்பற்று உடையவர்கள் பலர் இந்த மாதிரியான நடவடிக்கைகளில் நம்பிக்கை உடையவர்களாக இருப்பார்கள். ஆனால் என்னைப் போன்ற சிலர் இதற்கு உடன்பட மாட்டார்கள். நான் மத தலைவர்கள் தொடர்பில் உயர்வாக நினைப்பதில்லை. எனினும், மத நம்பிக்கை உடைய பல மக்கள் அதிர்ச்சியில் இருந்து மீள்வதற்கும், வாழ்க்கையை கொண்டு தொடரவும் மதத்தின் மேல் அதிக நம்பிக்கை வைத்துள்ளதை நான் அறிந்துள்ளேன். மத நம்பிக்கை உடையவர்கள் விருப்பம் தெரிவித்தால் நல்லிணக்கத்தை உருவாக்குவதில் மதம் சார்ந்த நிகழ்வுகளுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட வேண்டும்.

எனினும் இந்த மனதிற்கு நிறைவான வழிமுறைகளுடன், மேலும் கிடைக்க வேண்டிய நீதி பொறுப்புக் கூறல் மற்றும் மீண்டொழைமையினை உறுதிப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் திடமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என நான் உறுதியாகப் பரிந்துரை செய்கிறேன். நல்லிணக்கத்தை உருவாக்க அரசாங்கம் முன்னெடுக்க கூடிய நடவடிக்கைகள் சில.

1. அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தத்தையும், மத்தியிலிருந்து மாகாணங்களுக்குப் போதுமான அதிகாரப் பகிர்வினையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்த நடவடிக்கைகளினூடு எல்லோரும் தம்முடைய உரிமைகளுடன் சமமாக நடத்தப்படுகிறார்கள் என்பதை உறுதி செய்ய வேண்டும்.
2. போரினாற் பாதிக்கப்பட்ட எல்லாச் சமூகத்திடமும், குறிப்பாகத் தமிழ்ச் சமூகத்திடம் பொது மன்னிப்பு கேட்கப்பட வேண்டும். இந்த நாட்டின் தலைவர்களிடமிருந்து பல்வேறு போரினாற் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு குறிப்பாகத் தமிழ் மக்களுக்கு போரின் போது நடந்தவை தொடர்பான ஓர் ஒப்புகை நீண்ட நாட்களாகக் கிடைக்க வேண்டியுள்ளது. இந்த மன்னிப்பு அறிக்கையில் நாட்டின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர் (ஜனாதிபதி) உண்மையை எடுத்துரைக்க வேண்டும். மேலும் இதுவரை அரசாங்கம் பதிலளிக்காது மழுப்பி வந்த போர்க் குற்றங்கள் மீதான வினாக்களுக்கும் அவர் பதில் கூற வேண்டும்.
3. நிலைமாற்று நீதிக்கான பொறி முறைகளின் நான்கு தூண்களான உண்மை, நீதி, இழப்பீடு மற்றும் இது மீண்டும் நிகழாதென்ற உத்தரவாதம் என்பன வெளிப்படையான மற்றும் நம்பகமான செயன்முறைகள் மற்றும் சீர்திருத்தங்களோடு இயற்றப்பட வேண்டும்.
4. சமூகங்களை உருவாக்குவதற்கு வேண்டிய அரசியல் அபிவிருத்தி தக்கவைப்பதோடு, இணைந்து வாழ்வதை ஊக்குவிக்கவும் வேண்டும். மேலும் நாட்டின் அனைத்து அரசியற் கட்சிகளுக்கிடையில் ஊழலினை இல்லாதொழிக்கும் அதேவேளையில் அரசியற்கட்சிகளின் தலைமைத்துவத்தினை வெளிப்படையானதாகவும் உருவாக்குவதுடன் பாகுபாட்டினையும் இல்லாதொழிக்க வேண்டும்.

இந்த எல்லாச் செயன்முறைகளிலும், அரசாங்கம் பெண்களது பங்கேற்பையும் உறுதி செய்ய வேண்டும். இதை நிகழ்த்துவதற்குத் தேவையான செயன்முறைகள் பின்வருமாறு.

1. முதலாவதாகப் பெண்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட 25வீத இட ஒதுக்கீட்டு இலக்கானது, உள்ளூராட்சி அமைப்புகளில் மட்டுமல்லாது பாராளுமன்றத்திலும் அடையப்படுகிறதென்பதை உறுதி செய்ய வேண்டும். இது அனைவரும் பார்க்கக் கூடியவொரு உறுதியான வடிவில் சாத்தியப்பட வேண்டும்.
2. ஒவ்வொரு அரசியற் கட்சியும், பெண்களுக்கான நியமங்களை உறுதிசெய்வதோடு, அவர்களை முடிவெடுக்கும் கட்டமைப்புகளில் இணைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த அரசியற் கட்சிகளில், தலைவர், செயலாளர், பொருளாளர் போன்ற பதவிகளை அடைவதற்குப் பெண்களுக்குப் போதிய வழிகள் ஏற்படுத்திக்கொடுக்கப்படல் வேண்டும். மேலும் அரசியற் கட்சிகளின் மத்திய செயற்குழுக்களில் பெண்களினது பிரதிநிதித்துவம் குறைந்தது ஐம்பது விதமாவது இருக்க வேண்டும்.
3. நாட்டில் நடைமுறையிலுள்ள அனைத்துச் சட்டங்கள், வழிமுறைகள் மற்றும் கட்டமைப்புகளை, பெண்கள் மீதான வன்முறை மற்றும் அடக்குமுறையினைத் தடுப்பதன் தொடர்புறுத்தி மீளாய்வு செய்யக்கூடிய உரிமையுடன் கூடிய மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு போன்றதொரு தன்னிச்சையான பெண்கள் ஆணைக்குழுவொன்று ஏற்படுத்தப்படல் வேண்டும்.
4. ஊதியத்துடன் கூடிய மற்றும் ஊதியமற்ற தொழில் இரண்டிலும் பெண்களின் மதிப்பு மற்றும் பங்களிப்பினை அங்கீகரிக்கும் சட்டவரையொன்று இயற்றப்பட வேண்டும். பெண்களுக்கான சமூகப் பாதுகாப்பு அமைப்பொன்று (போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு உடனடி முன்னுரிமையுடன்) அவர்களுக்கு ஒரு நிலையான மற்றும் கண்ணியமான வாழ்வினை உறுதி செய்யும் வண்ணம் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

முடிவு

போருக்குப் பிந்தைய இலங்கையில் உண்மையான நல்லிணக்கமானது சாத்தியமானதா இல்லையா என இக்கட்டத்திற் கூறுவது கடினமானதொன்று. இருப்பினும் நாங்கள் அதற்காக (நல்லிணக்கம்) முயல் வேண்டும். அதற்காக எங்களுக்குத் தேவைப்படுவது அரசியல் அபிலாசை மட்டுமே. பல்வேறு சமூகங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் ஒன்றாக இணைந்து வாழமுடியாதென்பது உண்மையல்ல. அவர்கள் உண்மையிலே மிகவும் சமூகமாக இணைந்து வாழ்கின்றனர். அதற்கான போதிய ஆதாரங்கள் உண்டு. மாறாக, அரசியல்வாதிகளும் அவர்களது இனம், மதம் அல்லது தேசியவாத எல்லைகள் மூலம் வரையறுக்கப்பட்ட கட்சி அரசியலுமே எங்களைப் பிளவுபடுத்த முயல்கின்றன. இது போன்ற பிரிவுகளை அரசியலாக்குவதை எங்களது அரசியல்வாதிகளாற் கடந்து செல்ல இயலுமெனில், நல்லிணக்கம் சாத்தியமானதொன்று மட்டுமல்ல, அடையக்கூடியதொன்றும் கூட.

சம்பவ கற்கை – 08

பெயர் :	வேண்டுகோளுக்கிணங்க பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை
தொழில் :	(முன்னாள் பெண் போராளி)
வயது :	34
இனத்துவநிலை :	தமிழ்
வசிக்குமிடம் :	வேண்டுகோளுக்கிணங்க குறிப்பிடப்படவில்லை

மீளிணக்கம் சம்பந்தமான கருத்துக்கள்

மீளிணக்கம் என்பது சகல ஜனசமூகங்களையும், மதங்களையும் சேர்ந்த மக்களுடன் செளஜன்யமாக வாழுவது என்பதாகும். இதன் கருத்து ஒரு சமாதானமான குழ்நிலையில் ஒன்றாக வாழ்வதும், ஒரே மட்டத்திலான வாழ்வாதாரச் சந்தர்ப்பங்கள், தகவலறியும், அரசியல் உரிமைகள் மற்றும் நீதியைப் பெற்றுக்கொள்ளும் நிலை என்பதாகும். அரசாங்கத்திற்கும், யுத்தத்திலிருந்து உயிர்பிழைத்தோர் என்றவகையில் எங்களுக்குமிடையிலான புரிந்துணர்வே மீளிணக்கத்தின் மிகவும் முக்கியமான பகுதியாகும். யுத்தத்தின் இறுதிக்கட்டத்தின்போது நாம் அரசாங்கத்தினால் பலியாக்கப்பட்டோராவர். அரசாங்கம் யுத்தத்தின்போதான தனது தவறுகளுக்கு வகைப்பொறுப்புக்கூறினால் மாத்திரமே மீளிணக்கம் அர்த்தமுள்ளதுகும். அவர்கள் தீர்க்கப்படாத பிரச்சினைகளுக்கும், காணாமல் போனவர்கள் சம்பந்தமாகவும், மக்கள் இழந்த வாழ்வாதாரங்கள் மற்றும் முன்னாள் போராளிகள் என்ற வகையிலும், முன்னாள் போராளிகளின் மனைவிமார் என்ற வகையிலும் நாம் எதிர்போக்கும் பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தல்களுக்குத் தீர்வுகள் வழங்கினால் மாத்திரமே இது சாத்தியமாகும்.

இலங்கையில் மிக அண்மித்த எதிர்காலத்தில் மீளிணக்கம் சாத்தியப்படுமென்று நான் நம்பவில்லை. யுத்தத்தில் உயிர்பிழைத்தவள் என்ற வகையிலும், யுத்தத்திற்கு பின்னர் இடம்பெற்ற பயங்கரமான சம்பவங்களில் அனுபவங்களைக்கொண்டவள் என்ற வகையிலும், நான் ஒவ்வொரு சம்பவத்தையும் நினைவில் வைத்திருக்கின்றேன். ‘மற்றவரை’ எம்மில் ஒருவர் என்று ஏற்றுக்கொள்ளுமளவிற்கு நான் இன்னமும் தயாராகவில்லை. அடுத்தவீட்டில் சிங்களக் குடும்பமொன்றுடன் நான் வசிக்கத் தயாரா? என்று நீங்கள் கேட்டால், அதற்கு நான் முடியாதென்று பதில் கூறுவேன். யுத்தத்தை அனுபவித்த சிங்கள மக்களும் இத்தகைய உணர்வையே கொண்டிருப்பார்கள் என்பது நிச்சயமாகும். இரண்டு ஜனசமூகங்களும் கலந்துறவாடாத, இன்னமும் கடந்த காலத்தை மறக்கத் தயாரில்லாத ஒரு நாட்டில் மீளிணக்கம் என்பது வேரோட முடியாது. தற்போதைய அரசாங்கம் நாட்டிற்கு ஒரு மேலும் சிறப்பான எதிர்காலத்தை உறுதிசெய்து, எமது பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண முயலுவதுபோலத் தோன்றுகின்றது. இந்த வருடத்தின் ஆரம்பத்தில் காணாமல் போனவர்களின் குடும்பத்தினர் பிரதேச செயலக அலுவலகங்களினூடாக கூட்டங்களுக்கு அழைக்கப்பட்டு, காணாமல் போன எமது குடும்ப அங்கத்தினர்கள் குறித்த பதிலொன்று எமக்கு வழங்கப்படுமென்றும், அவர்களை கண்டுபிடிக்கும் முயற்சிகள் உறுதிசெய்யப்படுமென்றும் அல்லது அவர்கள் உயிருடன் இருக்கின்றார்களா அல்லது இல்லையா என்பதைப்பற்றியாவது அறிவிக்கப்படுமென்றும் எமக்கு வாக்குறுதியளித்தார்கள். நான் இதை மீளிணக்கத்திற்கான ஒரு படியாக நோக்குகின்றேன். இது வெறுமனே ஒரு வாக்குறுதி மாத்திரமேயாகும். ஆயினும், இது எமக்கு முன்னர் வழங்கப்பட்ட வாக்குறுதிகளைவிட மேலும் சிறந்தது போல தோன்றுகின்றது.

காணாமல்போன எனது கணவர் இருக்கும் இடத்தை அறிவதற்கு நான் கடந்த எழு வருடங்களாக முயற்சி செய்து வருகின்றேன். ஆயினும் அவர் உயிருடன் இருக்கின்றாரா அல்லது இல்லையா என்ற தகவலை வழங்குவதாக அரசாங்கம் வாக்குறுதியளித்தது இதுவே முதற்தடவையாகும். இவர்கள் எவ்வாறு தங்களுடைய வாக்குறுதியை நிறைவேற்றப் போகின்றார்கள் என்பதைப் பார்ப்பதற்காக நான் காத்திருக்கின்றேன். எனக்கு தற்போதைய அரசாங்கத்தில் நம்பிக்கையுள்ளது: எவ்வாறாயினும், இந்த அரசாங்கம் சகலவற்றையும் மாற்றிவிடுமென்று நம்புவது முட்டாள்தனமானதென்று நான் நினைக்கின்றேன்.

மைத்திரி மாற்றத்தைக் கொண்டுவர விரும்பினாலும், இந்த அரசாங்கத்திலுள்ள ஏனைய அடிப்படைவாத மற்றும் பேரினவாதத் தலைவர்கள் தமிழருக்கு சாதகமாக அமையக்கூடிய எந்த மாற்றத்தையும் அனுமதிக்கமாட்டார்கள். முறைமையை மேலும் சிக்கலாக்குவதற்கு முயற்சி செய்யும் ஒரு கட்சியாகவோ அல்லது அரசியல்வாதியாகவோ எப்போதும் இருந்து கொண்டேயிருப்பார்கள்.

அனைத்திற்கும் முதலில், மக்களுக்கு மீளிணக்கம் என்றால் என்ன என்பது குறித்தும், அது எவ்வாறு முன்னெடுக்கப்படுகின்றது என்பது குறித்தும் தகவல்கள் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். மீளிணக்கம் குறித்து அல்லது நிலைமாறுகால நீதி குறித்து எனக்குப் போதிய அறிவில்லை. மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் என்ன செய்கின்றது என்பதும் எனக்குத் தெரியாது. இந்த நியதிகள் மற்றும் எண்ணக்கருக்கள் குறித்து எதுவுமே அறிந்திராத என்னைப் போன்ற ஆட்கள் இருக்கும்போது எம்மிடமிருந்து மீளிணக்கமென்றை எதிர்பார்ப்பது யதார்த்த பூர்வமானதல்ல. மீளிணக்கத்தையும், தேசிய ஐக்கியத்தையும் கொண்டு வருவதற்கு கிராமிய மட்டங்களிலுள்ள மக்களுக்கு இந்த எண்ணக்கருக்கள் மற்றும் செயல்முறை குறித்த தகவல்கள் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். இப்பொழுது நாடு முழுவதும் பெரும் எண்ணிக்கையிலான அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும், ஜனசமூக அடிப்படையிலான அமைப்புகளும் உள்ளன. இந்த அமைப்புகள் மீளிணக்கத்தை விளங்கிக்கொள்வதற்கு மக்களுக்கு உதவிசெய்யலாம். மீளிணக்கம் என்னவென்று விளங்கிக்கொள்ளும் ஒருவரே தனிநபர் மட்டத்தில் அல்லது ஜனசமூகமட்டத்தில் மீளிணக்கத்தை நோக்கிப்பணியாற்றமுடியும்.

மீளிணக்கத்தில் எனது தனிப்பட்ட பாத்திரம்

நான் ஓர் இல்லத்தரசியும், தாயுமாவேன். எனது குடும்பத்தின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதற்கே பெருமளவிலான நேரத்தைச் செலவிடுகின்றேன். எனது கணவர் விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் உளவுப்பிரிவில் ஒரு முக்கியமான அங்கத்தவராகவிருந்தார். அவர் காணாமல் போன நாளிலிருந்து இரானுவத்திடமிருந்தும், குற்றப்பலனாய்வு அதிகாரிகளிடமிருந்தும், ஜனசமூகத்திடமிருந்தும் பல பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கினேன். இரானுவத்தினரும், குற்றப்பலனாய்வுப் பிரிவினரும் எப்பொழுதும் என்னிடமிருந்து எனது கணவரைப்பற்றிக் கேள்விகள் கேட்க விரும்புகின்றனர். நான் எனது கணவரைத் தேடி அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்கள், முகாம்கள் மற்றும் அரசாங்க அலுவலகங்களில் பெருமளவு நேரத்தைச் செலவிட்டுள்ளேன். ஒரு பெண்ணுக்கு கணவர் இல்லாதிருக்கும் போது சமூகம் அவளைப்பற்றித் தீர்ப்புகள் வழங்குகின்றது: அவளை மதிப்பதில்லை. இது ஏற்கனவே பலியானோரை ஏதோவொருவழியில் மீண்டும் பலிகொள்வது போன்றதாகும். ஓர் இல்லத்தரசி என்ற முறையிலும், வெளியுலகத்துடன் வலுவான தொடர்புகள் இல்லாதவள் என்ற வகையிலும் இந்த நாட்டின் மீளிணக்கத்தை முன்னேற்றுவதற்கு என்னால் எதுவும் செய்யமுடியும் என்று நான் நம்பவில்லை. நான் எதிர்நோக்கும் விளைவுகள் காரணமாக நான் என்னுடைய அனுபவங்களை ஏனையோருடன் பகிர்ந்து கொள்வதற்குப் பயமாகவுள்ளது. இந்த நாடு என்னைப் போன்ற பெண்களுக்கு பாதுகாப்பான ஒன்றல்ல.

கடந்த வருடம் என்னுடைய கதையைத் தங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளுமாறு சனல் 4 என்னை வேண்டிக்கொண்டது. எனது கணவரும், நானும் முன்னாள் போராளிகள் என்ற காரணத்தினால் அவர்கள் யுத்தத்தின் பின்னரான நிலைமைகள் குறித்த அனுபவங்களை தம்மிடம் பகிர்ந்து கொள்ளுமாறு கேட்டார்கள். என்னுடைய அடையாளம் வெளிப்படுத்தப்படக் கூடாது என்ற நிபந்தனையின் பெயரில் அவர்களுடைய விவரணப் படத்தில் நான் பங்கேற்றேன். எமது கடந்த காலம் குறித்தும், எமது போராட்டங்கள் மற்றும் அனுபவங்கள் குறித்தும் பேசக்கூடிய நிலையில் இருப்பதே மீளிணக்கத்திற்கான முதலாவது படியென்று நான் நினைக்கின்றேன். சிங்கள மக்களுக்கு எதிரான எமது மனக்குறைகளைக் கைவிடுவதற்கு நாம் இன்னமும் தயாராகவில்லை. விடயம் இவ்வாறிருக்கையில், நாம் மீளிணக்கம் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று எவ்வாறு ஒருவர் எதிர்பார்க்க முடியும்? பத்து வருடகாலமாக நான் ஒரு போராளியாக இருந்தேன். விடுதலைப்புலிகளின் ஆட்சியின் கீழ் இவ்வளவுகாலமாக நான் வாழ்ந்தேன். கடந்த ஏழு வருடமாக இங்கு வாழ்வது வித்தியாசமாகவுள்ளது. சில வேளைகளில் மீளிணக்கம் என்பது என்னைப் பொறுத்தவரையில் அர்த்தமில்லாத ஒன்றாகவுள்ளது.

மீளிணக்கத்தில் பெண்களின் பாத்திரம்

சகல ஜனசமூகங்களிலுமுள்ள பெண்களை ஒன்றிணைப்பது மீளிணக்கச் செயல்முறையை இலகுபடுத்தும். இந்த நாட்டில் மேற்கொள்ளப்படும் அரசியல் தீர்மானங்களை கட்டுப்படுத்துவதற்கான சக்தி பெண்களிடம் இல்லாத போதிலும், பெண்கள் தமது சமூகங்களில் குழந்தைகளை மாற்றக்கூடிய சக்தியைக் கொண்டுள்ளனர். உழைப்பாளர் துறையில் நாடு முழுவதும் பெரும் எண்ணிக்கையிலான பெண்கள் உள்ளனர். அநேகமான வேலை பார்க்கும் பெண்கள் ஆடைக் கைத்தொழில், தேயிலைத் தோட்டங்கள் மற்றும் உணவு நிறுவனங்கள் போன்ற பாரிய கைத்தொழில்களில் உள்ளனர். இந்த இடங்களில் வேலைபார்க்கும் பெண்கள் அவர்களுடைய வேறுபாடுகள் எதுவாகவிருந்தபோதிலும், அவர்களிடையே நல்ல உறவுகள் இருந்தால், அதை மீளிணக்கமென்று கருத முடியும்.

எமது சமூகத்திற்கும், ஏனைய சமூகங்களுக்குமிடையிலான கலந்துறவாடலை அதிகரிக்கும் வகையில் அரசாங்கம் அல்லது தனியார் துறைகள் சகல மதங்களையும் இனக் குழுக்களையும் சேர்ந்த பெண்களை ஆட்சேர்ப்புச் செய்து, அவர்களை ஒன்றிணைந்து வேலை செய்ய அனுமதிக்கலாம். உதாரணமாக, யாழ்ப்பாணத்தில் ஆடைத் தொழிற்சாலையொன்று இருப்பின், சகல தொழிலாளர்களையும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தே ஆட்சேர்ப்புச் செய்வதற்குப்பதிலாக, சிங்கள மற்றும் முஸ்லிம் பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களையும் கூலிக்கு அமர்த்துவது ஏனைய பெண்களுடன் கலந்துறவாடுவதற்கு மிகவும் உதவியாக அமையும். இவ்வாறாக பெண்களிடையே தொடர்புகளும், புரிந்துணர்வும் ஏற்படும். நாம் கலந்துறவாடாத ஒரு சமூகத்துடன் நாம் எவ்வாறு மீளிணக்கம் செய்து கொள்வது? சில வேளைகளில் ஆடைத்தொழிற்சாலை ஊழியர்கள் ஏனைய மாவட்டங்களிலுள்ள தொழிற்சாலைகளுக்கு விஜயம் செய்வதாக நான் கேள்விப்படுகின்றேன். இது மக்கள் வலையமைப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கான நல்ல உதாரணமாகும். சகல ஜனசமூகங்களுக்கும் ஏனையோரைச் சந்திப்பதற்கும், கலந்துறையாடுவதற்குமான வாய்ப்புகள் வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.

யுத்தத்தால் பாதிப்புற்ற பிரதேசங்களிலுள்ள அநேகமான பெண்கள் வாழ்க்கைத் துணையை இழந்தவர்களாகவும், மாற்றுத்திறன் கொண்டவர்களாகவும், வறியவர்களாகவும் உள்ளனர். அரசாங்கம் அவர்களுக்கு இழப்பீடுகளை வழங்குவதன் மூலம் அல்லது வாழ்வாதார வாய்ப்புகளை வழங்குவதன் மூலம் அவர்களுடைய பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதில் கவனம் செலுத்துதல் வேண்டும். வாழ்வாதார வாய்ப்புகள் என்று கூறும்போது கடந்த சில வருடங்களாக எங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட கோழிகள், பசுக்கள் மற்றும் தையல் எந்திரங்கள் என்பவற்றை நான் கருதவில்லை. நான் கருதுவது ஒரு மாதாந்த வருமானத்தை பிறப்பிக்கக்கூடிய நிலைபேறான வாழ்வாதார வாய்ப்புகளையேயாகும். நாம் அன்றாட உணவு மற்றும் பிள்ளைகளின் கல்வி குறித்து பெரிதும் கவலைப்படுகின்றோம். இந்தப் பிரச்சினைகள் அனைத்தும் எம்முன்பாக நிற்கும்போது இலங்கையில் மீளிணக்கத்தை அல்லது சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவது குறித்துச் சிந்திப்பதற்கான நேரமோ, சக்தியோ எம்மிடமில்லை. அரசாங்கம் இப்பொழுது முக்கியமான விடயங்களைக் கையாளுவதற்கு முயற்சி மேற்கொண்டு, அதன் பின்னர் அவற்றினூடாக மீளிணக்கத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் ஒரு பொறிமுறையைக் கண்டறிய வேண்டும்.

நிலைமாறுகால நீதி, அபிவிருத்தி மற்றும் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதுடன் மீளிணக்கத்தின் இணைப்புறவுகள்

மீளிணக்கத்திற்கும், நிலைமாறுகால நீதிக்குமிடையில் ஒரு வேறுபாடு இருப்பதாக நான் நினைக்கவில்லை. மீளிணக்கம் எனும் எண்ணக்கருவைப்பற்றி நான் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றேன். ஆயினும் நிலைமாறுகால நீதி என்பது குறித்து இதுவரையில் நான் கேள்விப்பட்டதில்லை. மீளிணக்கமென்பது இலங்கையின் பிரஜைகள் தம்மிடையே பேதம் இன்றி பழகுவது என்று நான் நினைக்கின்றேன். நிலைமாறுகால நீதி ஈட்டிக்கொள்ளப்பட்ட மீளிணக்கத்தின் நிலைபேற்றுத் தன்மையையும், நம்பகத்தன்மையையும் உறுதிப்படுத்துமென்று நான்

நினைக்கின்றேன். அதைத்தவிர இந்த இரண்டு எண்ணக்கருக்களுக்குமிடையில் ஒரு தெளிவான வேறுபாட்டை என்னால் காணமுடியவில்லை.

அரசு மீளிணக்கத்தை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் நடைமுறைப்படுத்தும் ஏதாவது முன்முயற்சிகள் குறித்து எனக்கு எதுவும் தெரியாது. எவ்வாறாயினும், தற்போதைய அரசாங்கம் காணாமல்போன ஆட்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கும், எங்களுக்கு நீதி வழங்குவதற்கும் முயற்சி செய்கின்றதென்று நான் நினைக்கின்றேன்.

அபிவிருத்தி மீளிணக்கம் மற்றும் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கிடையிலான இணைப்புறவு

மீளிணக்கம் என்பது அனைவருக்கும் சமத்துவமான உரிமைகள் மற்றும் வியாபாரத்திலும் நுகர்வுப்பொருட்கள் விடயத்திலும், கல்வியிலும் சகல ஜனசமூகங்களுக்கும் நியாயமான சந்தர்ப்பங்களை வழங்குவதென்பதால் இலங்கையில் மீளிணக்கத்தை ஈட்டிக்கொள்வதன் மூலம் அபிவிருத்தி முன்தள்ளப்படும். எமது பிரச்சினைகள் அனைத்திற்கும் தீர்வு கிட்டினால், எமது பிரதேசங்கள் தெற்கிலுள்ள பிரதேசங்களைப்போன்று அபிவிருத்தியடைந்தால், நாம் சமாதானம் வந்துள்ளதென்று முன்னாகம் செய்யத் தொடங்கலாம். நாம் மீளிணக்கத்தை ஈட்டிக்கொண்ட பின்னரே சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவது ஆரம்பமாக முடியும்.

மீளிணக்கம் என்பது அபிவிருத்தியுடன் இயைபற்றதொன்றாகும். எம்மிடையே மீளிணக்கம் இருந்தாலும் சரி இல்லாவிட்டாலும் சரி அபிவிருத்தி இடம்பெறும். அபிவிருத்தியென்பது ஓர் இயற்கையான செயல்முறையானதாகவும், எமது நாட்டின் எதிர்காலத்திற்கு தீர்மானகரமானதாகவும் இருப்பதே இதற்கான காரணமாகும். ஆயினும், மீளிணக்கம் குறித்து நாம் இவ்வாறு கூறமுடியாது. இப்பொழுது இருப்பது போலவே மீளிணக்கம் இல்லாதபோதிலும் அபிவிருத்தியென்பது இருக்கும். உதாரணமாக, நாம் எமது அகநிலையமைவு, கல்வி மற்றும் விவசாயத்தில் மீளிணக்கம் இல்லாத நிலையிலும் அபிவிருத்தியைக் காணுகின்றோம். ஜனசமூகங்களிடையே மீளிணக்கமில்லாதிருப்பது அபிவிருத்தியை இப்பொழுது பாதிக்கின்றதென்று நான் நினைக்கவில்லை.

அரசாங்கத்தினதும், மதத்தினதும் பாத்திரங்கள்

மதம் மீளிணக்கத்தில் ஒரு முக்கியமான அம்சமல்ல. அநேகமான சந்தர்ப்பங்களில் மதங்கள் சிக்கல் நிறைந்தவையாகும். மதத்தலைவர்கள் மிகவும் அரிதாகவே சிறந்த தலைவர்களாகவோ, அல்லது அரசியல்வாதிகளாகவோ உள்ளனர். அவர்கள் மக்களைத் தமது சொந்த நிகழ்ச்சி நிரல்களுக்காக சாதாரியமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகின்றனர். மதத்தின் மோசமான செல்வாக்கு குறித்த போதியளவிலான உதாரணங்களை நாம் பார்த்துவிட்டோம். நாம் மதம் இல்லாமலேயே மீளிணக்கத்தை முன்னேற்றுவது மேலும் சிறந்ததாகும்.

ஜனசமூகங்களிடையே மீளிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் பெருமளவிலான விடயங்களைச் செய்யலாம்.

1. வேறுபடும் ஜனசமூகங்களைச் சேர்ந்த பெண்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து நட்புறவுகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ளும் வகையிலான கலாசார பயணங்களை அல்லது விழாக்களை ஒழுங்கு செய்வதன் மூலம் ஆட்களுக்கு, விசேடமாக பெண்களுக்கு ஏனைய ஜனசமூகங்களுடன் கலந்துரையாடுவதற்கான சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்தலாம். பெண்களின் கிராமிய அபிவிருத்திச் சங்கங்களும், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும் நாடு முழுவதிலும் காணப்படுவதால், பெண்களிடையே தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக்கொள்வது ஓர் இலகுவான விடயமாகவிருக்கும்.

2. யுத்தத்தினால் பாதிப்புற்றவர்கள் / உயிர்பிழைத்தவர்களின் விவகாரங்களுக்கு தீர்வுகாணுதல்: காணமல்போன குடும்ப அங்கத்தினர்களை தேடிக்கண்டுபிடித்தல், நஷ்டஈடுகளை வழங்குதல், வேலையின்மை குறித்த விவகாரங்களுக்கு தீர்வுகாணுதல், காணி விவகாரங்கள் மற்றும் முன்னாள் போராளிகளின் பாதுகாப்பு சம்பந்தமான விவகாரங்களுக்குத் தீர்வுகாணுதல்.
3. உயர்மட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் எந்தத் தீர்மானத்திலும் எமது பிரதிநிதிகளுக்கு ஒரு குரல் இருப்பதை உறுதிசெய்தல். தற்போது தேசிய அரசியலில் எமது குரலாக விளங்க வேண்டுமென்று நாம் தெரிவு செய்த அநேகமானோர் கட்சி அரசியலுக்குள் முடங்கிப்போய்விட்டனர். தமிழர் தேசியக் கூட்டணி விடயத்தில் கூட பல சிறிய கட்சிகள் இருக்கின்றன. ஏனைய கட்சிகள் விடயத்திலும் இதுவே உண்மை நிலையாகும். அரசியல்வாதிகளும், தீர்மானம் மேற்கொள்வோரும் தமது சொந்த நலன்களை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, மக்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண்பதற்குத் தம்மை அர்ப்பணிக்க வேண்டும்.
4. தீர்மானம் மேற்கொள்வதில் கூடுதலான பெண்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு பெண்களின் விவகாரங்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்குதல்: சந்தேகத்திற்கிடமின்றி, அவர்களின் மதம், மொழி, இனத்துவநிலை எதுவாகவிருப்பினும் பெண்களே மிகவும் பாதிப்புற்ற மற்றும் ஒடுக்குமுறைகளுக்கு உட்படும் குழுக்களாவர். எமக்கு வன்செயலுற்ற, பெண்களுக்கு நியாயமான சமூகமென்று இருப்பதை உறுதி செய்வதற்கு அரசாங்கம் தனது சக்திக்குட்பட்ட அனைத்தையும் செய்தல் வேண்டும்.

பெண்களுக்காக பேசுவதற்காக அதிகாரத்தில் கூடுதலான பெண்கள் இருப்பது முக்கியமானதாகும். கிராமிய மட்டங்களில் வாழும் பெண்களின் அபிப்பிராயங்களை பாராளுமன்றத்திற்கு எடுத்துச் செல்வதற்கான முறையான பேருபாயங்கள் இருத்தல் வேண்டும். தற்போது இந்த விடயத்தைச் செய்யக்கூடிய எந்தப் பேருபாயமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எமது பலபிரச்சினைகள் இன்னமும் தீர்க்கப்படாமல் இருப்பதற்கான ஒரு காரணம் அதுவாக இருக்கக்கூடும். எமது சமூகம் அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்காததால், பெரும் எண்ணிக்கையிலான பெண்கள் அரசியலில் பங்குபற்றுவதையோ, தம்மை முன்வியூகத்தில் கொண்டு செல்வதையோ விரும்பாமல் இருக்கின்றனர் என்பது எமக்கு விளங்குகின்றது. ஆயினும் ஏனைய பெண்களுக்கு உதவ விரும்பும் பெண்களுக்கு சமூகம் ஆதரவு வழங்கினால் அது மிகவும் நன்றாகவிருக்குமென நான் நினைக்கின்றேன். பெண்களுக்குப் போதிய ஆதரவும், அதிகாரமும் வழங்கப்பட்டால் அவர்கள் தனியாக நின்று மீளணக்கத்தைச் சாதிப்பார்கள்.

சம்பவ கற்கை – 09

பெயர் :	மகாலட்சுமி குருசாந்தன்
தொழில் :	மாவட்ட இணைப்பாளர், மன்னார் மாதர் அபிவிருத்தி ஒன்றியம் (MWDF)
வயது :	47
இனத்துவ நிலை :	தமிழ்
பணியாற்றும் மாவட்டம் :	மன்னார்

மீளிணக்கம் சம்பந்தமான கருத்துக்கள்

இலங்கையின் சிவில் யுத்தம் இங்கு வாழும் இனத்துவ சமூகங்களிடையே தொடர்ச்சியான மோதல்களை உருவாக்கி, அவர்களிடையே பிளவுகளை ஏற்படுத்தியது. இந்த மோதல்கள் மீண்டும் ஏற்படாதவகையில் பிளவுகளுக்குத் தீர்வு காண்பதே மீளிணக்கச் செயல்முறையாகும். பாதிப்புற்ற தரப்பினர் இத்தகைய ஒரு மீளிணக்கச் செயல்முறையில் எதை விரும்புகின்றனர், அவர்களின் தேவை என்ன என்பவற்றை மனதிற்கொள்வது முக்கியமானதாகும். நேரடியான நலன் பிரதிநிதிகளென்ற வகையில் ஓர் அர்த்தமுள்ள மீளிணக்கச் செயல்முறையின் நிலைபெற்றுத்தன்மையை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் அவர்களின் துடிப்பான பங்கேற்பும், அபிப்பிராயங்களும் இதில் உள்ளடக்கப்படுதல் வேண்டும்.

இந்தப் போருக்குப் பிந்திய சூழ்நிலையில் வெறுமனே இரண்டு ஜனசமூகங்கள் மாத்திரமன்றி, இந்த நாட்டில் வாழும் சகல ஜனசமூகங்களும் மீளிணக்கப்படுத்தப்படுதல் வேண்டும். இதுவரையில் இந்த அம்சம் கவனிக்கப்படாதிருப்பது ஏமாற்றமளிப்பதாகவுள்ளது. மன்னாரில் தமிழ்-சிங்கள மோதல்களைவிட, தமிழ்-முஸ்லிம் மோதல்களே இடம்பெறுவதால் நாம் எமது பிராந்தியத்தில் இந்த விடயத்தை மிகவும் ஆழமாக உணருகின்றோம்.

எவ்வாறாயினும், மீளிணக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேனவின் கீழுள்ள தற்போதைய அரசாங்கம் மேலும் சிறப்பானது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். ஒரு ஜனசமூகத்தை வேறொரு ஜனசமூகத்துடன் சிண்டுமுடித்துவிடும் நடைமுறையையேனும் அவர்கள் நிறுத்திவிட்டதுபோலத் தோன்றுகின்றது. இத்தகைய மோசமான செயற்பாடுகள் சமீபகாலங்களில் மன்னாரில் தமிழர்களுக்கும், முஸ்லிம்களுக்குமிடையில் இடம்பெற்றுள்ளதை நாம் கண்டோம். எம்மைப் பிளவுபடுத்தி, மோதல்களை ஏற்படுத்துவதில் அரசியல் ஒரு பிரதான பாத்திரத்தை வகித்தது. இப்பொழுது கூடுதலான பொறுப்புணர்வு வாய்ந்த ஓர் அரசாங்கம் எம்மிடையே மீளிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில் முன்முயற்சி எடுக்கும் என்று நம்புவோம். இது ஓர் இலகுவான செயல்முறையாக இருக்கப்போவதில்லை. ஆயினும், இப்பொழுது, தொலைதூரத்திலாவது சிறிய நம்பிக்கை ஏற்பட்டுள்ளது.

அரசாங்கம் சரியாக அமைத்துக்கொள்ள வேண்டிய சில பேருபாயங்கள் உள்ளன. தற்போது கிராம மட்டங்களில் வாழும் மக்களைப் பாதிக்கும் தீர்மானங்களும், கொள்கைகளும் நடைமுறைக்கிடப்படுவது மேலிருந்து கீழ்வரும் பொறிமுறைகளினூடாகவே ஆகும். மேல்நிலைகளிலிருப்போரிடம் சரியான மதிநுட்பத் தீர்ப்பாற்றலோ, அறிவோ இல்லாத காரணத்தினால், இவர்களின் அணுகுமுறை கிராம மட்டங்களில் வாழும் மக்களுக்கு உண்மையில் பொருத்தமற்றதாகவே உள்ளது. வழக்கம் போலவே, இதில் மிகவும் மோசமாகவே பாதிப்புறக் கூடிய நிலையிலுள்ளோர் பெண்களாவர். உதாரணமாக, யுத்தத்தினால் பாதிப்புற்றோருக்கான வீடமைப்புத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஜனசமூகச் சொத்துணர்வையும், பங்கேற்பையும் உறுதிப்படுத்துவதற்கென்று, இத்திட்டத்தை வகுத்தோர் சில பயனாளிகள் பங்களிப்புகள் குறித்தும் சிந்தித்தனர். இந்த வீடுகளை அமைக்கும்போது குடும்பத்தின் தேவைகளுக்கு உழைக்கும்

அதேவேளையில், வீடமைப்புக்கும் உடல் உழைப்பை வழங்கக்கூடிய உடல்நீதியான ஆற்றல் கொண்ட ஒருவர் இருப்பாரென்று முன்கூட்டியே ஊகம் செய்தனர். இது பெண்களின் தலைமையிலான குடும்பங்களைப் பூரணமாகவே ஓரங்கட்டியுள்ளது. திட்டமிடுவோர் இவர்களின் விசேட தேவைகளைக் கவனத்திற்கொள்ளாத தவறிவிட்டனர்.

பொதுவாகவே வடமாகாணத்தில் நிலவும் தந்தைவழிக் கட்டமைப்பு வரன்முறை நியமங்களின் பிரகாரம், பெண்கள் பாரம்பரியமாகவே வீட்டில் உணவுக்காக உழைப்போரான ஆண்கள்மீது தங்கிவாழ்வார்களாகவிருந்தனர். இந்த ஆண்கள் மேசன் வேலை, தச்சவேலை போன்றவற்றில் ஈடுபட்டிருந்தனர். ஆயினும், யுத்தம் பாரிய வீதத்திலான ஆண்கள் மரணமாவதற்குக் காரணமாகவிருந்ததால், இது பெண்களின் வாழ்வில் பெரும் குழப்பநிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இது அவர்களின் ஆற்றல்கள், அவர்களின் கடமைகள் மற்றும் அவர்களின் வேலைத்தகைமைகள் என்பவற்றுக்கிடையிலான பிரிவினைக் கோடுகளை மங்கவைத்துள்ளது. இக்கொந்தளிப்பான சமூக யதார்த்தங்களைக் கவனத்திற்கொள்ளாமல் விட்டது ஒரு பாரிய தவறாகும்.

ஆகவே, எதிர்காலத்தில் கிராமிய மட்டத்திலான மக்களைப்பாதிக்கும் விடயங்களிலாவது தீர்மானம் மேற்கொள்வதில் கீழிருந்து மேல்நோக்கிச்செல்லும் ஒரு செயல்முறை இடம்பெறுதல் வேண்டும். முறையான மீளணக்க விடயத்தில், அவர்களின் விருப்பங்கள், தேவைகள் குறித்து கிராமிய மட்டத்திலுள்ள மக்களிடம் நேராகவே கேட்டறிந்து கொள்ளுங்கள். தீர்வுகள் எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பதையும், அவர்களிடமே கேளுங்கள். இச்செயல்முறையில் பெண்கள் ஈடுபடுத்தப்படுவதை உறுதிசெய்வது மேலதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விடயமாகும்.

மீளணக்கத்தில் தனிப்பட்ட பாத்திரம்

நான் பிறந்து, வளர்ந்தது யுத்தத்தினால் மோசமாகப் பாதிப்புற்ற மன்னாரிலாகும். இரண்டு தடவைகள் யுத்தகாலத்தில் (1990களில்) இந்தியாவுக்கு இடம்பெயர்ந்ததால், எனது கல்வி தடைப்பட்டது. நான் முதல் தடவையில் சாதாரணதரப் பரீட்சைக்குத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தேன். இரண்டாவது சந்தர்ப்பத்தில் எனது உயர்தரப்பரீட்சைக்குத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தேன். நான் கல்வியில் கவனம் செலுத்தும், வகுப்பில் நல்ல நிலையிலிருந்த மாணவியாவேன். ஆயினும், இறுதியில் தீர்மானகரமான நேரங்களில் என்னால் பரீட்சைகளை எழுத முடியவில்லை. இதனால் எனது கல்வி சம்பந்தமான அபிலாஷைகளைப் பூரணமாகவே நிறுத்த வேண்டியேற்பட்டது. இதனால் ஏற்பட்ட விரக்தியுணர்வு காரணமாக இந்தியாவில் நாம் தங்கியிருந்த அகதிமுகாமில் நான் சமூகப்பணிகளில் ஈடுபட்டேன். யாரும் என்னிடம் கேட்காமலே நான் பொது மலசலகூடங்களைச் சுத்தம் செய்தேன். நானாகவே முன்வந்து பாடசாலைகளுக்குச் செல்லாத அகதிச் சிறுவர்களைக் கண்காணித்தேன். யுத்தத்தினால் உளஅதிர்ச்சி வடுக்களைச் சுமந்து நின்ற பெற்றோர் இவர்கள் மீது போதிய அளவு அக்கறை காண்பிக்கும் நிலையிலிருக்கவில்லை.

எனது சொந்தக் கல்வியும் சீர்குலைந்த நிலையிலிருந்ததால், நான் ஏற்கெனவே சீரழிந்த நிலையிலிருந்த அவர்களின் கல்வி மேலும் சீரழியக்கூடாதென்பதில் அக்கறை காண்பித்தேன். இந்தியாவில் எமது நலன்களுக்காகப் பணியாற்றும் (OFERR) ஈழத்து அகதிகளுக்கான புனர்வாழ்வு அமைப்பு எனது தன்னார்வப் பணியை அலுவலாணித்தது. என்னை அவர்களின் சுகாதாரப் பணியாளர்களுள் ஒருத்தியாக நியமித்தனர். இவ்வாறுதான் நான் உதவி முகவர் நிலையங்களினூடாகவும், ஜனசமூக அடிப்படையிலான அமைப்புகள் ஊடாகவும் சமூகப்பணி வாழ்க்கையினுள் பிரவேசித்தேன்.

இப்பொழுது மன்னார் மாதர் அபிவிருத்தி ஒன்றிய (MWDF) அமைப்பின் மாவட்டக் கூட்டிணைப்பாளரென்ற வகையில் பேசுவதாயின், நாம் இங்கு, மன்னாரில் பெருமளவிலான மீளணக்கப் பணிகளை ஆற்றியுள்ளோம். யுத்தத்துக்குப் பின்னரும் அரசியல்வாதிகள் இங்கு வாழும் இரு பிரதான ஜனசமூகங்களான தமிழர்களையும்,

முஸ்லிம்களையும் மோதல்களில் ஈடுபடவைத்ததால், விசேடமாக இப்பிராந்தியத்தில் எமது குழந்தைகள் மிகவும் சவால் மிக்கதாகவே அமைந்தன. ஆகவே, இச்சவால்களை வெற்றிகொள்வதற்கு நாம் கடினமாகப் பணியாற்ற வேண்டியிருந்தது. மீள்குடியேறும் முஸ்லிம் மற்றும் தமிழ் சமூகங்கள் தமது குழந்தைகளிலும், தேவைகளிலும் குறித்துரைப்பாக வேறுபட்டிருந்தனர். இரு சமூகத்தினரும் அனுபவித்த இடம்பெயர்வுகளின் தன்மைகள் மிகவும் வித்தியாசமானவையாக அமைந்திருந்ததே இதற்கான காரணமாகும். முஸ்லிம் சமூகம் 1990இல் 24 மணித்தியாலங்களுள் வெளியேற்றப்பட்டது தமிழ் மக்கள் யுத்தத்தின்போது காலத்துக்குக்காலம் இடம்பெயர்ந்தனர். இது 2006-2009 காலப்பகுதியில் உச்சநிலையை அடைந்தது.

ஆகவே, முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் யுத்தத்தால் வாழ்க்கைத் துணையை இழந்தவர்களும், மாற்றுத்திறனாளிகளும் குறைவான எண்ணிக்கையிலேயே உள்ளனர். எவ்வாறாயினும், அவர்கள் வாழிடங்களை விட்டு, தொலைவில் அகதி முகாம்களில் சுமார் 20 வருடகாலம் வாழ்ந்துவிட்டனர். அவர்கள் புறப்பட்டுச்செல்வதற்கு முன்னர் அவர்கள் வசமிருந்த சொத்துக்கள் அனைத்தும் பிடுங்கப்பட்டன. மீள்குடியேறுகையில், அவர்களின் பிரதான விவகாரங்களும், தேவைகளும், வடமாகாணத்தில் ஏனைய மாவட்டங்களில் மீள்குடியேறிய தமிழ் மக்களின் விவகாரங்கள், தேவைகளோடு ஒப்பிடுகையில் மிகவும் குறைவான முன்னுரிமையையே பெற்றன. இவையனைத்தும் நியாயமற்ற சதிவேலைகளாகும். இவற்றுக்கெதிராக, அவர்கள் தொடர்ந்து போராடுகின்றனர். அவர்களுக்கு நாம் இதில் ஆதரவு வழங்குகின்றோம்.

முரண்பாடுகள் முற்றுவதைத் தடுக்கும் நோக்கில் நாம் இரு இனத்துவ ஜனசமூகங்களிலும் வாழும் இளைஞர், யுவதிகளுடன் இணைந்து பணியாற்றுவதில் ஈடுபட்டோம். இதேவிதமாக, இதே குறிக்கோளுடன் நாம் பெண்கள் வலையமைப்புகளுடனும் இணைந்து பணியாற்றினோம். இதைத்தவிர, இந்தவிதமான அரசியல் சதிநாச வேலைகளில் சிக்க வேண்டாமென்று மக்களுக்கு அறிவுறுத்திப் பல கட்டுரைகளையும் எழுதி வெளியிட்டோம். ஜனசமூக மட்டத்தில், தமிழர்களோ, முஸ்லிம்களோ புதிதாகத் தம்மிடையே மோதல் முரண்பாடுகள் எழுவதை விரும்பவில்லை. ஆயினும், தீயநோக்கங்கொண்ட, மக்களை வஞ்சகத்துடன் கையாளும் இயக்கத்தை எதிர்த்துப் பாரிய அளவிலான வேலைகள் செய்யப்பட வேண்டியிருந்தன. இதையே மன்னாரில் செய்துவருகின்றோம்.

மீளணக்கத்தில் பெண்களின் பாத்திரம்

ஆண்களோடு ஒப்பீடாக நோக்குகையில், பெண்கள் சமுதாயத்தில் அமைதியையும், ஸ்திரநிலையையும் விரும்புகின்றனர். ஜனசமூகங்கள் யுத்தங்களில் ஈடுபடும்போது பெண்களும், சிறுவர்களுமே முதலில் பாதிப்புறுவார்கள் என்பதை அவர்கள் நன்கறிந்துள்ளனர். ஜனத்தொகையில் அண்ணளவாக ஐம்பது வீதத்தை கொண்டுள்ள நாம், சமுதாயத்தில் தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் அமைப்புகளில் விகிதாசாரரீதியிலான பிரதிநிதித்துவத்தைக் கொண்டிருந்தால், தற்போது காணப்படுவதுபோன்று யுத்தம் இலகுவான விருப்புத்தெரிவாக விளங்குவதைத் தவிர்ப்பதை உறுதிசெய்திருப்போம்.

இதற்குமாறாக, ஆண்கள் தந்தைவழி வரன்முறை நியமங்களால், மக்கட்தொகுதியில் அரைவாசிப்பேரான பெண்களின் தங்கிவாழும் யதார்த்தங்கள் மற்றும் இலகுவில் பலியாகும் தன்மைகள் குறித்த விடயங்களைக் காணமுடியாமல் அவர்களின் ஆண்வழிச் சிந்தனைச் சலுகைகள் அவர்களின் கண்களை மறைக்கின்றன. ஆயினும், எங்கள் சார்பிலும் அனேகமான முடிவுகளை மேற்கொள்வோர் ஆண்களேயாவர். அரசு மட்டத்தில் சட்டவாக்கங்களில் ஈடுபடுவோரிருந்து, கிராமிய மட்டங்களில் ஜனசமூகத் தலைவர்கள் வரையில் ஒரு விச்சான பாத்திரங்களில் அவர்கள் எடுக்கும் முடிவுகளிலிருந்து, அவர்கள் எவ்வளவு தூரத்திற்குப் பெண்களுக்கெதிரான பால்நிலை வன்முறை மற்றும் பாலியல் வன்செயல் போன்ற விவகாரங்களின் மூலத்தையோ, அவற்றுக்குத் தீர்வு காணும் வழிமுறைகளைப்பற்றியோ அறியாதிருக்கின்றனர் என்பதை விளங்கிக் கொள்ளலாம். பெண்கள் நேரடியாக, அதிகமாகப் பாதிப்பும் இந்த விடயங்களிலாவது ஏன் அரசு போதிய தீர்வுகளை ஈட்டிக்கொள்ளும் வகையில் தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் கட்டமைப்புகளில் அவர்களையும் உள்ளடக்க முடியாது?

இன்னமும் பெண்களின் சுதந்திரமான நடமாட்டத்துக்கும், அவர்கள் ஏனையோருடன் கலந்துறவாடுவதற்கும் பாரிய தடைகள் உள்ளன.

இதனால்தான் அனேகமான சந்தர்ப்பங்களில் பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பங்களினதும், குடும்பத்துக்காக உழைக்கும் பெண்களினதும் ஸ்திரநிலைக்கான பல்வேறு உதவிக் கருத்திட்டங்கள் தோல்வியைத் தழுவுகின்றன. இந்த விவகாரங்கள் அனைத்துக்கும் போதிய அளவிலான தீர்வுகளைக் காண்பதற்குப் பெண்கள் சகல மட்டங்களிலுமான தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் செயல்முறைகளில் உள்ளடக்கப்படுதல் வேண்டும். இது அரசாங்கத்திலிருந்து, கிராமிய மட்டங்களிலுள்ள ஜனசமூக அடிப்படையிலான அமைப்புகள் வரையில் யதார்த்தமாக வேண்டும்.

நிலைமாறுகால நீதி, அபிவிருத்தி மற்றும் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதோடு மீளினக்கத்தின் இணைப்புறவுகள்

நிலைமாறுகால நீதியென்பது உண்மை, நீதி, ஈடுசெய்தல் மற்றும் மீண்டும் இடம்பெறுதென்ற உத்தரவாதம் என்னும் நான்கு தூண்களை உள்ளடக்குவதாகும். இவையனைத்தும் நேர்மையாகச் செய்யப்பட்டால், இவை ஸ்திரநிலையை ஈட்டிக்கொள்வதற்கும், அதனுடாக இங்கு வாழும் ஜனசமூகங்களிடையே மீளினக்கத்தை உருவாக்குவதற்கும் பெரும் பங்களிப்பு வழங்கும். இன்றுங்கூட, மரணமுற்ற அல்லது காணாமற்போன குடும்ப அங்கத்தினர்கள், நண்பர்கள் குறித்த வினாக்களுக்கான விடைகளையும் மற்றும் / அல்லது நீதியையும் தேடிப் பலர் அலைகின்றனர். இன்றும் காணாமற்போன பிள்ளைகள் திரும்பி வருவார்களென்ற நம்பிக்கையில், தமது சக்தி முழுவதையும் இதற்காகக் செலவழித்துக்கொண்டு, எஞ்சியிருக்கும் பிள்ளைகளையுங்கூடச் சரியாகக் கவனிக்கமுடியாத நிலையில் பல பெற்றோர்கள் இருக்கின்றனர். நிலைமாறுகால நீதிப் பொறிமுறையினுடாக இத்தகைய மக்களுக்கு ஒரு நிறைவான முடிவை வழங்குங்கள். இவர்கள் தமது வாழ்வை முன்னெடுத்துச் செல்ல உதவுங்கள். அதன்பின்னர் மாத்திரமே ஒரு நிலையான மீளினக்கமென்பது சாத்தியமாகும்.

நிலைமாறுகால நீதியென்பது வித்தியாசமான வழிகளில் பாதிப்புற்ற குழுக்களை அவர்களின் குறித்துரைப்பான தேவைகளுக்கு மிகச்சிறப்பான வழியில் தீர்வு தேடும்வகையில் வித்தியாசமான வழிகளில் நடத்துவது சம்பந்தமானதென்பதை நினைவில்கொள்ளுதல் வேண்டும். போருக்குப் பிந்திய சூழ்மையில் நிலைமாறுகால நீதியைத்தேடும் பல்வகைமைகொண்ட குழுக்கள் உள்ளன.

- காணாமற்போனவர்கள் குடும்பங்கள்
- பெண்கள், போராளிச் சிறுவர்கள் மற்றும் கட்டாயமாக ஆட்சேர்ப்புச் செய்யப்பட்டோர் உள்ளிட்டவகையிலான முன்னாள் எல்.ரீ.ஈ.ஈ போராளிகள்
- (உதாரணமாக- உயர்பாதுகாப்பு வலயங்களில் இடம்பெறுவது போன்று) காணி மற்றும் ஏனைய சொத்துக்களை இழந்தவர்கள்
- பாலியல் வல்லுறவு உட்பட்டவகையில், யுத்தம் தொடர்பிலான பாலியல் வன்செயல்களை அனுபவித்தோர்

நன்கு வகுத்தமைக்கப்பட்ட நிலைமாறுகால நீதிப்பொறிமுறைகள் அவசியப்படுவோரென்று மக்களை நாம் வகுத்தமைக்கும் ஒரு சில அளவுகோல்களை மேலே பார்த்தோம்.

நிலைமாறுகால நீதியில் பெண்களின் பங்கேற்பு:

நிலைமாறுகால நீதி உள்ளிட்டவகையில், மீளினக்கச்செயல்முறையில் பெண்களின் 50% பிரதிநிதித்துவம் உறுதிசெய்யப்படுதல் வேண்டும். தற்போது பெண்களுக்கு அதிகாரவலுவோ, பிரதிநிதித்துவமோ இல்லாமை காரணமாக அவர்களுக்கெதிராக இடம்பெறும் பல்முனைத் தாக்குதல்களின் பின்விளைவுகளை எவரும் தெளிவாகக் கண்டுணரலாம். இவர்கள் பாதுகாப்பின்மை, பாலியல் இலஞ்சம், மிரட்டல், சுரண்டல், வெட்கஉணர்வு மற்றும் சமூக வசைச்சொற்கள் போன்ற பின்விளைவுகளை எதிர்நோக்கவேண்டிய நிலை உள்ளது. இவையனைத்துக்கும் போதிய தீர்வுகளைக் காணுவதாயின், விசேடமாக அரசியலிலும் பாராளுமன்றத்திலும் விகிதாசார நீதியிலான பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் அவசியமாகும்.

தற்போது பெண்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் உரிமைகள் குறித்த சட்டங்கள் மோசமான நிலையில் இருப்பதோடு, அவற்றின் நடைமுறையாக்கமும் மிகவும் மோசமான நிலையிலுள்ளது. இங்கு நீதிமன்றக் கட்டிடத்தில் ஒருவர் கல்லெறிந்தால், அவர் சிறைவாசம் அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதும், ஆயினும் அவர் ஒரு பெண்ணைப் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தினால் அவர் சுதந்திரமாக நடமாடமுடியுமென்பதும் (எமக்கு விரக்தியேற்படுத்தும்) கேலிக்குரிய விடயங்களாகும். தற்போது உள்நாட்டில் காணப்படும் இச்சட்ட முறைமை மிகவும் ஏமாற்றமளிப்பதாகும்.

நீதிமன்றங்களில் நீதியை நாடிச்செல்லும் பெண்களுள், தம்வழியில் போடப்பட்டுள்ள தடைகளை உடைத்தெறிந்து முன்செல்லக்கூடிய தைரியம் கொண்டவர்கள் வெகுசிலரே உள்ளனர். எனினும், அவர்கள் இவ்வளவு தூரம் வந்துவிட்டாலும், அரசியல்வாதிகளான ஆண்களும், மதத்தலைவர்களும் அவர்களின் வழக்குகளைக் குடை கவிழ்ப்பதற்குத் துடிப்பாகச் செயற்படுகின்றனர். சமுதாயத்தில் இத்தகைய பெண்களுக்கெதிராக மிகவும் மோசமான வசைச்சொற்களை அவர்கள் ஏற்படுத்துவதால், ஏனைய பாதிப்புற்ற பெண்கள் அவர்களின் உதாரணத்தைப் பின்பற்றத்தயங்குகின்றனர். எமது சார்பில் போராடுவதற்கு, அதிகாரவலுக்கொண்ட பதவிகளிலுள்ள மேலும் பல பெண்கள் முன்வந்து, இத்தாக்குதல்களை முறியடிக்கவேண்டும்.

இதேவேளையில், பெண்களுக்கெதிரான வன்செயல்களை ஒழிப்பதற்கு அரசு மேற்கொள்ள வேண்டிய ஒரு சில தீர்மானகரமான நடவடிக்கைகளைப் பின்வருமாறு விதந்துரைக்க விரும்புகின்றேன்:

1. வடக்கிலும், கிழக்கிலும் தற்போது பாலியல் துஷ்பிரயோகம், கொலை மற்றும் களவுகள் தாராளமாக இடம்பெறுகின்றன. இந்த அச்சமூட்டும் போக்குகளைத் தடுத்து நிறுத்தும் வகையில், கடுமையான சட்டங்களை வகுத்தமைத்து, நடைமுறைப்படுத்துதல் வேண்டும்.
2. கூருணர்வுடன் பாலியல் வல்லுறவு அல்லது துஷ்பிரயோகம் சம்பந்தமான வழங்குகளை விசாரிப்பதற்கு ஒரு விசேட நீதிசார் முறைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். தற்போதுள்ள முறைமை உளஅதிர்சி வடுவைக்கொண்டுள்ள பெண்களுக்கு மேலும் அதிர்ச்சிகளை வழங்கும் ஒன்றாகவேயுள்ளது. இக்காரணத்தினால் பல பெண்கள் தற்போதுள்ள சட்டமுறைமையினுள் நீதியைத்தேட விரும்பாதுள்ளனர்.
3. செயல்முறையை விரிவுபடுத்தும் விசேட நீதிமன்றங்களையும் ஏற்படுத்துதல் வேண்டும். ஒரு பாலியல் வல்லுறவு அல்லது கொலை வழக்கு பொதுமக்கள் அதை மறந்துவிடும் வரையில் இழுத்தடிக்கப்பட்டு, குற்றவாளிகள் இறுதியில் 'சான்றுகள் போதாமை' காரணமாகத் தப்பிச்செல்லும் நிலை இல்லாதொழிக்கப்படல் வேண்டும்.
4. பாலியல் வல்லுறவு, கொலை போன்ற பெண்களுக்கெதிரான வன்செயல்களில் குற்றவாளிகளுக்குப் பிணை வழங்கப்படக்கூடாது. இப்பொழுது அவர்கள் அரசியல்வாதிகள் அல்லது மதத்தலைவர்களின் உறவுகளாக இருந்தால் இலகுவாக வெளியில் வந்துவிடுகின்றனர்.

5. பெண்களின் உரிமைகள் சம்பந்தமான சர்வதேச உடன்படிக்கையான சீடோவில் (பெண்களுக்கெதிரான சகல வடிவங்களிலுமான பாரபட்சங்களையும் இல்லாதொழிப்பதற்கான சமவாயம்) இலங்கை கைச்சாத்திட்டுள்ள போதிலும், இது சம்பந்தமான பின்தொடர் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள அவசியமான சட்ட மற்றும் நீதிமுறைசார் முறைமைகளை அரசாங்கம் நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. பெண்களின் பாதுகாப்புக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள தற்போதைய சட்டங்கள்கூட முறையாக நடைமுறைப்படுத்தப்படாதிருப்பது துரதிருஷ்டவசமானதாகும். எமது பெண்கள் பொதுவாழ்க்கையில் கூடுதலாகத் துடிப்பாக ஈடுபடத் தீர்மானித்தாலும், அவர்களுக்கு வன்செயல்கள் குறைந்தபாடில்லை. தெருவில் ஓர் ஆண் துணையின்றி நடந்துபோனால்கூட இது இடம்பெறக்கூடும். இதுவொரு தனிநபருடைய அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட ஜனசமூகத்தின் பிரச்சினையல்ல. இது முழுத்தேசத்தினதும் பிரச்சினையாகும். இதற்குத் தீர்வு காண்பதற்காக அரசாங்கம் போதிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது அவசியமாகும்.
6. அரசாங்கம் இனத்துவநிலை, மொழி மற்றும் மதங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையில் அதன் குடிமக்கள் அனைவருக்குமே சேவை வழங்கும் வகையில் ஒரு மதசார்பற்ற அரசாக கருமப்படவேண்டியது அவசியமாகும். மிகவும் இலகுவில் பலியாகக்கூடியவர்களுக்கு முதலில் சேவையாற்றுவதற்கு முன்னுரிமை வழங்கவும். இது யுத்தத்தால் பாதிப்பற்ற பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்களை உள்ளடக்குவதாகும். உணவுப்பாதுகாப்புப் போன்ற அவர்களின் அடிப்படைத் தேவைகள் தொடர்பில் முதலில் கவனம் செலுத்தப்படுதல் வேண்டும்.

அபிவிருத்தி

ஏதாவது அர்த்தமுள்ள அபிவிருத்தி குறித்து ஒருவர் சிந்திப்பதற்கு முன்னர், மீளிணக்கம் ஏற்படவேண்டியது அவசியமாகும். அதற்கு காணிப்பிணக்குகள், மூலவளங்கள் ஒதுக்கியளிப்புகள், ஜனசமூகத்திற்கு சொந்தமான நிலங்களில் சமூகத்தின் பங்களிப்பின்றி மதவழிபாட்டிற்கான இடங்களையமைத்தல், பலவந்தமான குடியேற்றங்கள் போன்றவற்றிற்கு முதலில் தீர்வுகளைக் காணுதல் வேண்டும். தற்பொழுது இத்தகைய விவகாரங்கள் இன்னமும் ஜனசமூகங்களுக்கிடையிலான முரண்பாடுகளை ஏற்படுத்தி, அவை தொடர்ந்து நிலவச்செய்கின்றன.

இப்பொழுது நாம் தமிழர் பிரதேசங்களில் பலவந்த சிங்களக் குடியேற்றங்களைக் காண்கின்றோம். இவை அனைத்தும் நிறுத்தப்படுதல் வேண்டும். தற்போதைய சூழலில் மக்கள் அபிவிருத்தியடைய வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு ஒரு நிலையான, பாதுகாப்பான மற்றும் சௌஜன்யமான சூழலொன்றை உறுதிப்படுத்துவது அவசியமாகும். அதன்பின்னர் மாத்திரமே அவர்கள் ஒருவருக்குகொருவர் விரோதமான பேச்சுகள் மற்றும் மோதல்களை நிறுத்தி எதிர்காலம் குறித்த எண்ணங்கள் மற்றும் இலட்சியங்களில் கவனம் செலுத்தக்கூடியதாகவிருக்கும். இதனால் அவர்களுக்கும், பின்னர் நாட்டுக்கும் அபிவிருத்தி கிட்டும்.

சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதைப் பொறுத்தவரையில், மீளிணக்கச் செயல்முறை சரியாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டால், சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்பதல் தன்னியல்பாகவே தொடருவதாகும். அதன் பின்னர் ஜனசமூகங்களிடையே அவ்வப்போது ஏதாவது முரண்பாடுகள் எழுந்தாலும், அதை அவர்களுக்கிடையிலேயே தீர்த்துக்கொள்ளக்கூடிய முதிர்ச்சியும், ஆற்றலும் அவர்களுக்கு இருக்கும்.

ஆயினும், இப்போதுள்ள நிலையில் நாம் தெளிவாகவே, ஒரு ஸ்திரமான, போருக்குப்பிந்திய மீளிணக்கம் மற்றும் சமாதானத்தோடு கூடிய ஒரு தேசமென்று கூறமுடியாது. அப்படியாயின் வெளிநாடுகளில் வாழும் பல்வேறு குழுக்களிலுள்ள தமிழர்கள் திரும்பிவர விரும்பினால் திரும்பி வந்து மீண்டும் இங்கு குடியேறக் கூடியதாகவிருக்கும். ஆயினும், இதுவரை அவர்கள் அவ்வாறு செய்யவில்லை. அதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் இன்னமும் நீதிகேட்டு தமது துயரக்கதைகளை சர்வதேச சமூகத்திடம் கொண்டு செல்கின்றனர்.

யுத்தம் முடிவடைந்து பலவருட்காலங்களில், இங்குள்ள சிறுபான்மையினருக்கும், வெளிநாடுகளிலுள்ள அவர்களின் உறவினர்களுக்கும் இது அவர்களுக்கு வாழக்கூடிய ஒரு பாதுகாப்பான, ஒப்பரவான மற்றும் அமைதியான தேசமென்பதை உறுதிப்படுத்துவதில் ஏன் எமக்கு பெரிய முன்னேற்றம் எதுவும் ஏற்படவில்லை? இது குறித்து நாம் ஆழமாகச் சிந்திக்க வேண்டும்.

அரசாங்கத்தினதும், மதத்தினதும் பாத்திரங்கள்

அரசாங்கம் சமீபத்தில் இடைமாற்றகால நீதியை மீளாய்வு செய்வதற்கும், நடைமுறைப்படுத்துவதற்குமென ஒரு செயலணியை உருவாக்கியுள்ளது. இந்தப்பணி சம்பந்தமாக அவர்கள் இப்பொழுது பன்முகமட்டங்களில் விழிப்புணர்வை அதிகரித்து வருகின்றனர். தமது பணிநோக்கம் கடந்தகாலங்களில் இடம்பெற்ற சகலநிகழ்வுகளையும் மீளாய்வுசெய்து, அது மீண்டும் நிகழாமல் தடுப்பதேயென்று அவர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

எப்படியாயினும், மக்கள் இன்னமும் பயத்துடனேயே வாழ்கின்றனர். இவர்களின் கடந்தகால அனுபவம், அவர்கள் கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் மீளிணக்கம் சம்பந்தமான ஆணைக்குழு (LLRC) அல்லது அதேபோன்ற உண்மையறியும் ஆணைக்குழுக்கள் முன்பாக சாட்சியமளிக்கும்போது அவர்களுக்கு சி.ஐ.டி மற்றும் டி.ஐ.டி மற்றும் இராணுவ ஆளணியினரிடமிருந்து அச்சுறுத்தல்களையும், நிந்தைகளையும் பெற்றுக்கொள்வதாகவே இருந்துள்ளது. இந்த ஆணைக்குழுக்களிடமிருந்து அவர்களுக்கு முன்னேற்றகரமான விளைவுகளோ, அவர்களின் வினாக்களுக்கான பதில்களோ அல்லது நீதியோ கிடைக்கவில்லை.

இவ்வாறாக மக்கள், இடையிடையேவரும் அரசாங்கத்தின் இந்த நடவடிக்கைகள் குறித்து அநேகமாக நம்பிக்கையிழந்துள்ளனர். எவ்வாறாயினும், அரசாங்கம் எம்மிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட சகல தகவல்களையும் வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்யமுடியும், அல்லது என்ன செய்வார்கள் என்பதுபற்றி எமக்கு எதுவும் தெரியாது.

மதத்தைப்பொறுத்தவரையில், மக்கள் முறையே தமது மதங்களை கடைப்பிடிப்பதற்கான அடிப்படையரிமையை பாதுகாக்கும் வகையில் அவர்களுக்கு சுதந்திரம் இருக்க வேண்டுமென்று நான் நம்புகின்றேன். எவ்வாறாயினும், சகல மதங்களும் சமமாக மதிக்கப்பட வேண்டும். இப்பொழுது நாங்கள் காண்பது, பௌத்த மதத்திற்கு ஏனைய மதங்களைவிடக் கூடுதலான முன்னுரிமை வழங்கப்படுவதேயாகும். அது விரும்பக்கூடியதொன்றல்ல.

எனது சொந்த அபிப்பிராயத்தைப் பொறுத்தவரையில், மதங்களும், மதத்தலைவர்களும் மக்களை ஐக்கியப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் மத்தியில் கூடுதலான பிரிவினைகளை ஏற்படுத்தவே பணியாற்றுகின்றனர். ஆகவே, மீளிணக்கச் செயல்முறைகளினுள் மதங்களை சம்பந்தப்படுத்துவது குறித்து நாம் அவதானமாக இருக்க வேண்டும். இருந்த போதிலும், மக்களின் விருப்பங்களுக்கு கவனம் செலுத்துதல் வேண்டும். அவர்களில் பலர் மதவுணர்வுகளைக் கொண்டுள்ளனர். ஆகவே, மதம் மீளிணக்கத்தில் ஒரு பாத்திரத்தை வகிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்பினால், அவ்வாறே செய்யலாம். இல்லையென்றால், வெளிப்படையாக அது சம்பந்தமாக யாரும் கேட்காவிடின் அதைத் தவிர்த்துக்கொள்வதே நல்லதென்பது எனது விதப்புரையாகும்.

ஜனசமூகங்களிடையே மீளிணக்கத்தை ஊக்குவித்து, முன்னேற்றும் விடயத்தில் தற்போதுள்ள அரசாங்கத்திற்கான விதப்புரைகள்:

1. கிராமிய, மாகாண மற்றும் மாவட்ட மட்டங்களில் தமது தேவைகள் குறித்து ஒன்றிணைந்து செயற்படுவதற்கும், கலந்துரையாடுவதற்கும், அவற்றை இனங்காண்பதற்கும் ஜனசமூகங்களை ஒன்றுபடுத்துதல். சகல மொழிகள், கலாசாரங்கள், மதங்கள் மற்றும் பால்நிலைகளைச் சேர்ந்த மக்கள் எங்கு பரவியிருந்தாலும், அவர்களின் பிரதிநிதித்துவம் இதில் அவசியமாகும்.

2. அரசியல்துறையில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரிப்பதற்கான வழிமுறைகளை ஏற்படுத்துதல் வேண்டும்.
3. மேற்கூறிய செயல்முறையை இலகுபடுத்துவதற்கு தற்போது அரசியலில் பெண்கள் துடிப்பாக செயலாற்றுவதற்குத் தடையாக விளங்கும் அடக்குமுறைகள் குறித்து ஆய்வு செய்தல் வேண்டும். இதன்பின்னர் இவற்றுக்குத்தீர்வு காண்பதற்கென குறித்துரைப்பாக வகுத்தமைக்கப்பட்டுள்ள புதிய விதிகள் மற்றும் பிரமாணங்களினூடாக இத்தடைகளை நீக்கும் வகையில் துடிப்பாக பணியாற்றுவதல் வேண்டும். அதேவேளையில், அரசியல்துறையில் வளர்ச்சியடைவதற்காக பெண்களுக்கு மேலதிக உதவிகள், ஆதரவுகள் (ஆக்கபூர்வமான பாரபட்சம்) வழங்கப்படுதல் வேண்டும். அரசியல் அரங்கில் உயிரோட்டமுள்ளவகையில் அவர்களின் பிரவேசம் மற்றும் வளர்ச்சிக்கான சகல தடைகளும் நீங்கிவிட்டனவென்று கூறக்கூடிய வகையில் இப்பணி முன்னெடுக்கப்படல் வேண்டும். இதற்குப் பின்னர் அவர்களுக்கு விசேடமான ஆதரவு எதுவும் அவசியப்படமாட்டாது. இத்தகைய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படாவிடின், நாம் தனியாக நின்று எமது உரிமைகளை ஈட்டிக்கொள்ளும் வகையில் பெண்களுக்கு மாத்திரம் உரியதான அரசியல் கட்சியொன்றை ஆரம்பிக்கும் வலுக்கட்டாயநிலை ஏற்படும்.
4. சமாதானத்தை உறுதிப்படுத்தும் வகையிலான சட்டங்களை ஆக்கவேண்டும். மத, இனத்துவ அல்லது வேறு ஏதாவது மோதல் முரண்பாடுகளை ஏற்படுத்தும் வகையில் செயற்படுவோருக்கு எதிராக கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படல் வேண்டும். இந்தவிடயத்தில் தொந்தரவு கொடுப்போரைச் சகித்துக் கொள்ள வேண்டியதில்லை.
5. ஏனைய பல்கலாசார தேசங்கள், விசேடமாக மோதல்களுக்கு பின்னரான காட்சிநிலைகளில் சமாதானத்தையும், ஸ்திரநிலையையும் உறுதிப்படுத்துவதற்காக பயன்படுத்திய பொறிமுறைகளை ஆய்வு செய்தல் வேண்டும். இலங்கைக்கு மிகவும் பொருத்தமான பொறிமுறைகளை பகுப்பாய்வு செய்து, அவற்றை இங்கு பிரயோகிக்க வேண்டும்.
6. வெளிநாடுகளில் வசிக்கும் எமது மக்களையும் மீளிணக்க செயல்முறையில் ஈடுபடுத்த வேண்டும். அவர்களை முற்றாக ஒதுக்கி வைக்கக்கூடாது. இலங்கையில் மீளிணக்கம் மற்றும் அபிவிருத்திக்காக பணியாற்ற விரும்பும் பலர் அவர்கள் மத்தியில் உள்ளனர். அவர்களுடன் இணைந்து கொள்வதும், அவர்களின் ஆலோசனைகளையும், தீர்வுகளையும் பெற்றுக்கொள்வதும் மதிப்பு வாய்ந்ததாக இருக்கக்கூடும்.
7. மீளிணக்கம் சம்பந்தமான சகல பேருபாயங்கள் மற்றும் நடவடிக்கைகள் குறித்து விபரம் வழங்கும் வகையிலான மீளிணக்கம்/அபிவிருத்தி செயல்முறைக்கு அர்ப்பண உணர்வுகொண்ட ஓர் அரசாங்க இணையத்தளத்தை ஆரம்பித்துப் பேணுவது முக்கியமானதாகும். இது மக்கள் அனைவரும் தெளிவாகக் காணக்கூடிய ஓர் ஒளிவு மறைவற்ற செயல்முறையாக இருத்தல் வேண்டும்.
8. இதனை மக்கள் தமது கருத்துகளை எடுத்துரைத்து, வினாக்களை எழுப்பி, பதில்களைப் பெற்று, பின்னூட்டல்களை வழங்கக்கூடிய ஒரு கலந்தாய்வு இணையத்தளமாக மாற்றுவதல் வேண்டும்.

சம்பவ கற்கை – 10

பெயர் :	ரஜினி சந்திரசேகரம்
தொழில் :	பெண்கள் உரிமை செயற்பாட்டாளர்
வயது :	45
இனம் :	தமிழ்
தொழில்புரியும் மாவட்டம் :	வடமாகாணம்

மீளிணக்கத்துக்கான கருத்துகள்:

மீளிணக்கம் என்பது முரண்பாடுகளால் பிளவுற்ற சமூகங்கள் மீண்டும் ஒன்றுசேரும் செயன்முறையாகும். எனவே, இலங்கையில் இச்செயன்முறையானது யுத்தத்தினால் பிளவுபட்ட சமூகங்களின் மீளிணக்கத்தை உள்ளடக்கும்.

சிறுபான்மை இனச்சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்கள் உரிமைச் செயற்பாட்டாளராக அடிக்கடி என்னிடம் கேட்கப்படும் விடயமானது, ஒரு பெண் என்ற முறையில் மீளிணக்கம் குறித்து எனது புரிந்துணர்வு என்ன என்பதாகும். இதற்கு மறுமொழியாக, மீளிணக்கம் தனிப்பட்ட வீடுகளில் ஆரம்பமாகின்றபடியாலும், பெண்கள் வீடுகளில் சமாதானத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் வளர்க்கப்படுகின்றபடியாலும், அவர்களே மீளிணக்கத்துக்குச் சிறந்தவர்கள் என்னும் காலாகாலமாக நடைமுறையிலுள்ள சிந்தனையை இங்கு நான் கூறவிரும்பவில்லை. அநேகமானோர் இவ்வகையான கட்டுப்படுத்தும் சிந்தனையை வெளிப்படுத்துகின்றனர். பெண்கள் சனத்தொகையின் அரைவாசியாகக் காணப்படுவதால் அவர்களுக்கு மீளிணக்கச் செயல்முறையில் இடமளிக்கவேண்டும் என்பதே நான் சொல்ல முன்வந்த சாதாரணக் கூற்றாகும்.

இதைக்குறித்து எனக்கு ஏற்படும் ஆழமான ஏமாற்றம் என்னவென்றால், பெண்களுக்கு குறிப்பிடத்தக்கவகையில் பங்களிப்பதற்கான ஆற்றல் இல்லை என்னும் குறுகிய கண்ணோட்டம் இருப்பதால், நாம் இந்நாட்டின் மீளிணக்கச் செயல்முறையில் புடைச்சாய்வான எல்லைக்கு தள்ளப்படுகின்றோம் என்பதேயாகும். தற்பொழுது இது எனக்குக் கவலையைக் கொடுக்கும் விடயமாகக் காணப்படுகிறது. இவ்வெளிப்படையான வேறுபாடு, ஒப்பரவாதல் செயல்முறையில் தகுந்த முறையில் முக்கிய பங்கேற்க, பெண்களாகிய எமக்கிருக்கும் வாய்ப்பை தடைசெய்கின்றது.

எப்படியெனினும், இலங்கையிலுள்ள சமூகங்களுக்கிடையேயான மீளிணக்கத்தைச் செயன்முறையில் நடைமுறைப்படுத்த முடியும் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கை உண்டு. கடந்த காலங்களில் நடைபெற்ற தவறுகளையும் அவற்றை எவ்வாறு நிவர்த்திசெய்து கூட்டமைப்பாக முன்செல்வது எப்படி என்பதையும் ஆராய, நான் ஏற்பாடு செய்யும் கலந்துரையாடல்களில் அவதானித்தது என்னவென்றால், மக்கள் ஒருவரை ஒருவர் ஆதரித்து, மன்னித்து, பழையதை மறந்து முன்னேற ஆர்வம் கொண்டுள்ளனர் என்பதேயாகும். இச்செயன்முறை நீண்டகாலமெடுப்பினும், நான் இம்மக்களை கண்டறிந்திருப்பதால் இது நிச்சயமாக முடியும் என்பது எனது நம்பிக்கையாகும். அரசியல்வாதிகளும், அரசியல் அதிகாரிகளுமே சமூகங்களைப் பிரிக்கின்றனர், சமூகங்கள் தாமாகவே இதனைச் செய்வதில்லை. அவர்கள் மாத்திரம் இதனை நிறுத்தினால், மீளிணக்கம் எமது சமூகங்களிடையே நிச்சயமாக நடைபெறும்.

எப்படியெனினும், இதனை எய்துவதற்கு பெண்களின் பங்கேற்பு அத்தியாவசியமாகும் இதன்மூலம் நான் கொழும்பில் குளிருட்டப்பட்ட அறைகளில் அமர்ந்திருக்கும் பெண்களை மாத்திரம் குறிப்பிடவில்லை. கீழ்மட்டத்திலுள்ள பெண்கள் ஒப்பரவாதலில் எந்தவொரு அளவிலேனும் ஈடுபட வேண்டும். அவர்களே

அதிகளவில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இதனை எவ்வாறு திறமையான முறையில் முன்னேற்றி, செயற்படுத்த வேண்டும் என்பதை கற்றுக்கொள்ளவும், அதனை திட்டமிடவும் இவர்களது பங்கேற்பு அவசியமாகும்.

ஒப்புரவாதலில் தனிப்பட்டவர்களின் பங்கு

அனேகமாக நான் செய்யும் வேலை, பெண்கள், முரண்பட்ட இனத்துவக் குழுக்களுக்கிடையே உறவுகளைக் கட்டியெழுப்புவதை குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள தமிழ் முஸ்லிம் சமூகங்கள், இவை முல்லைத்தீவிலுள்ள தமிழ் சிங்கள மற்றும் சமூகங்கள் என்பனவாகும். நான் அவர்களை குழுக்களாக ஒருவரோடொருவர் கருத்துப் பரிமாறவும், ஒருவரோடொருவர் வேலைசெய்யவும் ஒன்றுசேர்க்கிறேன். இதன்மூலம் அவர்கள் புரிந்துணர்வுடன் ஒருவரோடொருவர் நட்பை ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடியும். சமூகங்களிலுள்ள பெண்கள் இவ்வாறான நட்பை ஏற்படுத்தினால், அவர்கள் நீடிக்கும் உறவுகளைக் கொண்டிருக்கலாம்.

இதைத் தவிர, நான் தனிப்பட்டவிதத்தில் எல்லா இனங்களையும் சேர்ந்த, யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கும் கைகொடுத்து, அவர்களோடு உரையாடச் செயல்படுகிறேன். இது மிகவும் முக்கியமானது. பெண்களின் யுத்த மனஅதிர்ச்சி சம்பந்தப்பட்ட ஆவணப்படுத்தப்படாத அநேக கதைகள் காணப்படுகின்றன. அநேகர் தமது சோகக் கதைகளை கேட்பாரின்றி கருந்துயரத்திற்கு உட்படுகின்றனர். இப்படிப்பட்ட மக்களின் சுகத்திற்கும், மன ஆறுதலுக்கும் செவிமடுத்தல் பெருமளவில் உதவுகின்றது. அத்துடன், யுத்தத்தினால் ஏற்பட்ட ஜனசமூகங்களுக்கிடையேயான பிளவினால், பெண்களின் பலதரப்பட்ட அனுபவங்களைக் கற்றுக்கொள்ளலாம். அவர்கள் சிங்களவர்களானாலும், முஸ்லிம்களானாலும் அல்லது தமிழர்களானாலும் சரி, முக்கியமாக கீழ்மட்டங்களில், அனைவரும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். எனக்குச் சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும் வேளைகளில், நான் இக்கதைகளை, இவர்களுக்கு நீதியை வழங்கக்கூடிய குழுக்களுக்கும், நிறுவனங்களுக்கும் கொண்டுசெல்லுகிறேன்.

மீளினக்கத்தில் பெண்களின் பங்கேற்பு

முரண்பாடுகள் ஏற்படும் சந்தர்ப்பங்களில், பெண்களே அதிகமாகத் தாக்கப்படுகின்றனர். இவ்வாறான வேளைகளில், அவர்களின் மீறல்கள், உரிமைகள் விசாரிக்கப்பட்டு, அவற்றை நிவர்த்தி செய்வதற்கான வழிமுறைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். உதாரணமாக, பெண்கள் நன்மதிப்பு இழத்தல், பாதுகாப்புப் பிரச்சனைகள் மற்றும் அவர்களுடைய காணி உரிமைகள் என்பன அவர்கள் நேரடியாக முகங்கொடுக்கும் சில சந்தர்ப்பங்களாகும். எனவே, அவர்கள் தாம் முகங்கொடுக்கும் குறிப்பிட்ட சவால்களுக்கு, திட்டமிட்டுச் செயல்படும் உரிமைகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அநேகமாக, இவ்வாறான பால்நிலைச் சவால்களை ஆண்கள் கணக்கெடுப்பதில்லை.

உதாரணமாக, அண்மையில் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள தமிழ் முஸ்லிம் சமூகங்கள் ஒன்று சேர்ந்து, எமது சமூகம் முன்னேற அவசியமானவற்றை முதன்மைப்படுத்தும் வகையில் செயல்பட்டனர். முஸ்லிம் சமூகத்தின் வழக்கப்படி கூட்டத்திற்கு ஆண்கள் மட்டும் வருகை தந்து - அவர்களுடைய சமூகத்தில் தற்போதுள்ள முதன்மையான தேவை வடிகால் பாதைகளை அமைப்பதே என்று கூறினர். எப்படியெனினும், நாம் சென்று பெண்களைச் சந்தித்த வேளையில் அவர்கள் சொன்னது என்னவென்றால், வடிகால்களைவிட வீடுகளுக்கு மலசல கூடங்களே அவசியம் என்பதாகும். இங்கு பெண்கள் முக்கியமாகக் கருதிய அந்தரங்கத் தன்மைக்கும், பாதுகாப்பிற்கும் ஆண்கள் மதிப்புக் கொடுக்கவில்லை. எனவே அவர்கள் தங்கள் சமூகத்தின் மீள்குடியேற்றத்திற்கு அவசியமான உடனடித் தேவைகளை முன்வைக்கும்பொழுது, பெண்களின் முக்கிய தேவைகளைக் கருத்திற்கொள்ளவில்லை.

அதேபோல், வாக்களிக்கும்போது, சில சமூகங்களில், யாருக்கு வாக்களிப்பது என்பதை ஆண்களே தீர்மானிக்கின்றனர். எனவே சில அரசியல்வாதிகள் தமது தேர்தல் பிரசாரங்களில் பெண்களின் சார்பாகப் பேசுவதில்லை. இது ஒரு செயற்பாட்டுச் சவாலாக எடுக்கப்பட்டு மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும்.

மிக முக்கியமாக, பாலியல் வல்லுறுவு மற்றும் பாலியல் துஸ்பிரயோகம் என்பன உடனடியாகக் கையாளப்பட வேண்டும். அநேகமாக, இவ்வாறான யுத்தப் பெருங்குற்றங்கள் சரியான முறையில் கையாளப்படுவதில்லை. பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு ஆதரவு காட்டும் பாணியில், அவர்களை ஆலோசனை பெற்றுக்கொள்ளுமாறு கூறல். மீளிணக்கத்துக்காக தேசிய மட்டத்தில் வேலை செய்யும் ஆண் தலைவர்கள், இந்த நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக நீதிமுறையில் செயற்படவோ, அல்லது இவ்வாறான செயல்கள் மீண்டும் நடக்காதவிதத்தைத் தடைசெய்யவோ போதுமான அக்கறை காண்பிப்பதில்லை.

பாகிஸ்தான் மகளிர் ஒரு குழுவாகச்சென்று பங்காளதேசப் பெண்களிடம், 1971ம் ஆண்டு யுத்தத்தில் பாகிஸ்தான் இரானுவத்தினால் செய்யப்பட்ட பாலியல் வல்லுறுவுக் குற்றங்களுக்காக மன்னிப்பு கேட்டதைப்போன்று, நடந்தவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு மன்னிப்புக் கோரி குணப்படுத்தலை ஏற்படுத்தும் வகையில், சகல ஜனசமூகங்கள் மத்தியிலும் பெண்கள் தலைவிகளாக நியமிக்கப்பட வேண்டும்.

இவ்வழிமுறைகள் மீளிணக்கத்துக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை, எனினும் எமது ஆண் தலைவர்கள் இவ்வாறான வழிமுறைகளைக் கருத்திற்கொள்ளவோ, அவற்றை முக்கியத்துவப்படுத்தவோ முன்வருவது நடைபெறாத காரியமாகும்.

நிலைமாறுகால நீதிப் பொறிமுறை, முன்னேற்றம், சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்பதல் என்பவற்றுக்கும் மீளிணக்கத்துக்கும் இடையேயான தொடர்பு:

நிரந்தரமான சமாதானம் மற்றும் எதிர்கால முன்னேற்றம் என்பவற்றை எய்துவதற்கு, ஒப்புரவாதலும் நிலைமாறுகால நீதிப்பொறிமுறையும் சமந்தரமாக ஒன்றிணைந்து செயற்பட வேண்டும். நிலைமாறுகால நீதிப்பொறிமுறை மூலம் நியாயத்தைத் தேடினால் அது மீளிணக்கமாகும்.

செயன்முறையை பாதிக்கக்கூடும் என்று சிலவட்டாரங்கள் அச்சம் தெரிவித்துள்ளன. நான் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டேன். இலங்கையில் யுத்தம் நிறைவுற்ற நிலையில், மீளிணக்கம் கருத்தளவில் ஏற்பட வேண்டுமாயின் இடைமாற்றுக்கால நீதி அவசியமாகும்.

நியாயத்தைத் தேடும் காணாமற்போன மற்றும் உயிரிழந்தவர்களின் தாய்மார் மற்றும் மனைவிமார் நியாயத்திற்காக பிரசாரம் செய்யும் பொழுது, அவர்கள் தேடும் தீர்வு கிடைக்கும் வரை அவர்களுக்கு முன்னோக்கிச் செல்ல இயலாது. அவர்களுடைய தேவை என்னவென்றால், காணாமற்போன மற்றும் உயிரிழந்த அவர்களுடைய மகன்மார், மகள்மார்கள் மற்றும் சொந்தக்காரரின் பெயரில் நீதியைப் பெறவேண்டும் என்பதேயல்லாமல், மீளிணக்கம் அல்ல என்பதேயாகும். இவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீதி வழங்கப்பட்ட பின்பே மீளிணக்கத்தை நடைமுறைப்படுத்த முடியும்.

முன்னேற்றத்தைப் பொறுத்தவரை, தனிக்குழுக்களுக்கு இடையேயான முரண்பாடுகள் தொடரும்வரை உண்மையான முன்னேற்றம் ஏற்படமாட்டாது. இவ்வடிப்படையில் ஏற்படும் முன்னேற்றப்பணி, மீண்டும் பிளவுபடும்வரை, பிளவுகளைத் தற்காலிகமாக மூடி மறைக்கும் செயலாக மாத்திரமே அமையும். அர்த்தமுள்ள முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டுமென்றால் முதலில் மீளிணக்கம் நல்லமுறையில் நடைபெற வேண்டும்.

உதாரணமாக, யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள தமிழ், முஸ்லிம் சமூகத்தினர், பிரச்சனைக்கு முன்பு ஒரே பாடசாலைகளுக்குச் சென்றிருந்தாலும், தற்பொழுது வெவ்வேறு பாடசாலைகளுக்கே செல்லுகின்றனர். இது முன்னேற்றச் செயற்பாடல்ல. இது இவ்விரு சமூகங்களுக்கிடையேயான பிரிவினையை மேலும் வலுப்படுத்துகின்றது. இது, மோதல்களின்பின் ஏற்பட்ட செய்கையும், அதனை நிவர்த்திசெய்ய எடுக்கப்பட்ட குறைபாடுள்ள மீளிணக்கத்தின் விளைவுமாகும்.

மீளிணக்கத்துக்கும், சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கும் இடையிலான தொடர்பை எடுத்துக்கொண்டால், அவை இரண்டும் அத்தியாவசியமானவையாகவும், இலங்கையில் அவை ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்தவையாகவும் காணப்படுகின்றன. பிணக்கின் காரணமாகவும், வட பகுதிகளில் சிறுபான்மையினரின் மேல் செலுத்தப்பட்டும் 'சிங்களம் மாத்திரம்' மற்றும் பௌத்தம் எனும் ஆதிக்கத்தின் விளைவாகவும் யுத்தத்தில் வெற்றியீட்டிய வரலாற்றுத் திருப்புமுனையைக் கண்டுக்களிக்க வாகனங்களில் திரளாக வந்திறங்கும் சிங்கள மக்களை காணும் போதும், இன்னும் நான் கலக்கமடைகின்றேன்.

அண்மையில் நான் கொழும்பிற்கு பஸ்வண்டியில் பிரயாணம் செய்தபொழுது, சாரதி சிங்களப் பாட்டுகளை போட்டிருந்தார். வழமையாக தமிழ் பிரதேசங்களில் தமிழ் பாட்டுகளும், சிங்களப் பிரதேசங்களில் சிங்களப் பாட்டுகளும் போடப்படுவது சகஜம். இத்தருணத்தில் நாம் வடக்கில் இருக்கும்பொழுது சிங்களப் பாட்டுகள் போடப்பட்டன. நான் எழுந்துபோய் சாரதியிடம் தமிழ் பாட்டை போடச்சொன்னேன். நான் இதனை குறுகிய மனப்பான்மையுடன் செய்யவில்லை. ஆனாலும், எங்கள் மேல் செலுத்தும் இவ்வாதிக்கத்தின் விளைவாக, நாம் வழமையாக சிங்கள மொழியின் மீதும், பௌத்த மதத்தின் மீதும் கொண்டிராத சீற்றம் கொள்ளுகின்றோம். இப்பிளவுகளை குணப்படுத்த, மீளிணக்கத்தையும், சமாதானத்தையும் கட்டியெழுப்புவதற்குமான உண்மையுள்ள நிரந்தரமான செயல்முறை ஏற்பட வேண்டும். எனினும், இது தற்போது நிகழ்வதை என்னால் காணமுடியவில்லை.

மீளிணக்கத்தில் பெண்களின் தேவைகளைக் கருத்திற்கொள்ளுதல்

மீளிணக்க நடவடிக்கைகளின் போது, தனிப்பட்ட விதத்தில் பெண்களின் விவகாரங்கள் குறிப்பிடப்பட்டு தீர்க்கப்பட வேண்டும். இப்படிப்பட்ட விவகாரங்களில் சில பின்வருமாறு:

1. பால்நிலை அடிப்படையிலான வன்செயல் மற்றும் பெண்களுக்கெதிரான பாலியல் துஷ்பிரயோகம் என்பவற்றிற்கான துரிதமான தீர்வு, நீதிப்பொறிமுறை தற்போதைய போலியான நிலைமையில் இல்லாமல், உகந்தமுறையில் செயல்பட வேண்டும்.
2. பெண்களின் நன்மதிப்பும், உரிமைகளும் பல்வேறு வகையில் எவ்வாறு துஷ்பிரயோகிக்கப்படுகின்றன என்பதை கற்று, அவற்றிற்கு தீர்வு காணல். பெண்களைக்கொண்டு இவற்றிற்கு தீர்வுகாண செயற்றிட்டங்களமைத்தல். தற்போது நடைமுறையிலுள்ளவாறு, பெண்கள் விவகாரங்களைப்பற்றி தீர்மானம் எடுப்பதற்கு, ஆண்கள் மட்டும் அல்லது அவர்கள் அதில் பெரும்பான்மை பங்கு கொள்ளும் வகையில் செயற்படமுடியாது.
3. பெண்களுக்கு பாகுபாடு காட்டும்வகையில் சமூகங்களில் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் சமுதாய நீதிமுறைகளை அகற்ற வேண்டும். தமிழ்ப் பெண்களுக்கு தேசவழமையும், முஸ்லிம் பெண்களுக்கு சாரியா என்பனவும் அச்சமூகங்களுக்கு உள்ளிருக்கும் ஆண்கள் இவற்றிற்கு தீர்வுகாண்பதை தடுக்கக்கூடும். ஏனெனில் தந்தைவழி சமூகநீதிமுறை அவர்களுக்குச் சாதகமாக அமைகின்றன. பெண்கள் அவற்றிற்கு தனிப்பட்டமுறையில் முகங்கொடுப்பதைத் தடைசெய்கின்றனர். அரசாங்கம் இது தொடர்ச்சியாக நடைபெறுவதைத் தடை செய்ய வேண்டும்.
4. உயிரிழந்தோர் மற்றும் காணாமற்போனவர்களின் தாய்மார் மற்றும் மனைவிமார் கேட்கும் இடைமாற்றுக் கால நீதியைச் செயல்படுத்த வேண்டும்.
5. அவர்களுடைய சொந்தக்காரர் திரும்பாவிட்டால், அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டிய இழப்பீட்டைப்பற்றி பாதிக்கப்பட்ட பெண்களிடம் கேட்க வேண்டும். உகந்த இழப்பீட்டை

வழங்க வழிவகுக்க வேண்டும். இது காணாமற்போன சொந்தங்களாகவோ அல்லது பாதுகாப்புப் படையினரால் கைப்பற்றப்பட்டு, தம்வசம் வைத்துள்ள காணியாகவோ இருக்கலாம்.

அரசாங்கத்தினதும், மதத்தினதும் பங்கேற்பு:

அநேகமாக மக்களிடையே காணப்படும் முரண்பாடுகளுக்கு மதங்களே காரணமாக இருக்கின்றன என்பது எனது தனிப்பட்ட நம்பிக்கையாகும். சமூகங்கள் தமது மதங்களைப் பின்பற்ற சுயாதீனம் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் நீதிமயமாக்கப்பட்ட மீளிணக்கப் படிமுறைகளிலிருந்து வெளியேற்றப்பட வேண்டும். மதம் தனிப்பட்ட காரியமேயன்றி, பொதுவானதல்ல.

எவ்வாறாயினும், மீளிணக்கத்தை முன்னேற்ற அரசாங்கம் வேறு படிமுறைகளைக் கையாளலாம். இது குறித்து என்னுடைய பரிந்துரைகள் பின்வருமாறு:

1. அரசியலமைப்பை மதசார்பற்ற வகையில் திருத்தம் செய்து, நாட்டிலுள்ள சகல இனங்களையும், மதங்களையும் மதித்து, கட்டுப்படுத்தி செயற்படும் வகையில் அமைத்தல்.
2. யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் உணவுப் பாதுகாப்பு மற்றும் நிலைபேறான வாழ்வாதாரம் என்பவற்றை உறுதிப்படுத்துதல். அவர்கள் நீண்டகால நடவடிக்கைகளான மீளிணக்கம் குறித்து சிந்திக்க முன்பாக அவர்களுடைய அடிப்படைத் தேவைகள் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
3. முக்கியமாக மீளிணக்கத்தை மனதிற்கொண்டு, அரசியல் அதிகாரிகள் மீளிணக்கத்தை மக்களுடைய தேவைகளை அறிந்து அவர்களுக்கு திறமையாகச் சேவை செய்யக்கூடிய மனநிலையைக் கொண்டிருக்கும் வகையில் பயிற்சியளிக்கவேண்டும்.
4. மீளிணக்கத்தை முன்னெடுக்க குழுக்களை அமைக்க வேண்டும். இக்குழுக்கள் வித்தியாசமான இன சமுதாய மட்டங்கள் மற்றும் இருபாலாரினதும் பிரதிநிதித்துவம் இடம்பெறும் வகையில் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
5. இச்சமூகங்களில் மீளிணக்கச் செயற்பாட்டை நடைமுறைப்படுத்த, செயற்றிறனுள்ள இடையிட்டாளர்களைத் தெரிவு செய்தல் வேண்டும்.
6. பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீதியை வழங்க, ஒரு பலமான சட்ட, நீதி முறையை உறுதிப்படுத்திச் செயல்படுத்த வேண்டும்.

பெண்களின் கண்ணோக்கை உறுதிப்படுத்தவும், மேற்கண்டவகையில் சரியான பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிசெய்யவும், அரசாங்கம் தமது செயற்றிட்டம் தீட்டுவோரை நாட்டிலுள்ள பெண்கள் குழுத்தலைவர்களான, சமூகத்தின் அடித்தளத்திலிருந்து மேல்நோக்கிய சகல சமுதாய அடுக்குகளிலுமுள்ள பெண்களோடு உரையாடலை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

மேலும் ஊடகங்களைப் பயன்படுத்தி, நாட்டை ஆட்கொண்டிருக்கும் பெண்களின் மீதான பாதிப்புகள் பற்றிய தகவல்களைப் பரப்பலாம். இது பொதுமக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் மாற்றத்திற்கான ஆக்கபூர்வமான சிவில் இயக்கத்தை ஏற்படுத்தும்.

சம்பவ கற்கை – 11

பெயர் :	மேனகா கந்தசாமி
தொழில் :	பொதுச் செயலாளர் இலங்கைத் தொழிலாளர் செங்கொடிச் சங்கம்
வயது :	50
இனத்துவநிலை :	தமிழ்
பணியாற்றும் இடம் :	கண்டி (தலைமையகம்) மத்திய மாகாணம், தென்மாகாணம் மற்றும் கேகாலை மாவட்டம்

தொழிற்சங்கவாதி, தொழிலாளர் மற்றும் பெண் உரிமைகள் பரப்புவரையாளர், சுயாதீன ஆலோசகர்

1991 முதல் பெருந்தோட்டத்துறை தொழிலாளர்களினதும், நாடு முழுவதிலுமுள்ள ஏனைய தொழிலாளர்களினதும் நலன்களுக்காக மேனகா கந்தசாமி பரப்புவரைய செய்துவருகின்றார். அவர் பெருந்தோட்டத்துறை ஊழியர்களான பெண்களுடனும் ஏனைய துறையிலுள்ள பெண்களுடனும் பணியாற்றி வருகின்றார். அவர் கண்டி செங்கொடிப் பெண்கள் இயக்கம் (செங்கொடி சங்கத்தின் பெண்கள் பிரிவு) மற்றும் கண்டி வீட்டுப் பணியாளர் சங்கம் இரண்டினதும் தாபகராவார். இவர் 1991 ஆம் ஆண்டு முதல் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களை ஒன்றுதிரட்டி பின்னர் செங்கொடிப் பெண்கள் இயக்கமாக 2005 ஆம் ஆண்டு தாபித்தார். அதே காலப்பகுதியில் வீட்டுப்பணியாளராக தம்மை அடையாளங்காணாத வீட்டுப்பணிப்பெண்களையும் அணிதிரட்டி, 2012 ஆம் ஆண்டு வீட்டுப் பணியாளர் சங்கத்தை பதிவுசெய்தார். அவர்களின் கூட்டுரிமைக்காகப் போராடும் சங்கங்களாக அவர்களை ஐக்கியப்படுத்தினார் பல பின்னடைவுகளைத் தொடர்ந்து இந்த அமைப்பு 2012இல் முறையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டது. இவரது பணிகளாக அணிதிரட்டல், ஆராய்ச்சி, பரப்புவரை, பயிற்சிகளை வழங்குதல், அரசு மற்றும் தொழிற் சங்கங்களுடனான பேச்சுவார்த்தைகள், ஆலோசனைச் சேவை, மற்றும் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், வெளியீடுகள் என்பவற்றினூடாக பரப்புவரைகளைச் செய்தல் என்பவாறாகக் காணப்படுகின்றது.

மீளிணக்கமும், பெண்களும்

செயற்பாட்டாளர்களின் பன்மைத்துவம் நிலவும் இடங்களில் எவருமே அநீதிக்கோ, உரிமைகள் அபகரிப்புக்கோ ஆளாகக்கூடாது. என்னைப்பொறுத்தவரையில் இதுவே மீளிணக்கமாகும். நீதியான, அமைதியான சமுதாயம் குறித்த கருத்தொருமிப்பொன்று இருத்தல் வேண்டும். மீளிணக்கத்தில் பால்நிலை ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கு இடமில்லை. இலங்கையின் மோதல் முரண்பாடுகள் நிறைந்த வரலாற்றின் காரணமாக, நாம் மீளிணக்கத்தை யுத்தகாலப்பகுதிக்கும், யுத்தத்தால் பாதிப்பற்ற பிரதேசங்களுக்கும், நபர்களுக்கும் வரைவுபடுத்தும் போக்கு காணப்படுகின்றது. எவ்வாறாயினும், மீளிணக்கத்துக்கு நான் வழங்கிய வரைவிலக்கணத்தின் பிரகாரம், பதற்றங்களால் பிளவுற்ற எந்தச் சமூகத்துக்கும் இது முக்கியமானதாகவுள்ளது. மேலும், இலங்கையில் யுத்தத்தால் பாதிப்பற்ற அனைவருக்கும், அரசு முன்முயற்சிகளிலிருந்து, அடிப்படையான குடும்ப அலகுகள் வரை மீளிணக்கம் அவசியப்படுகின்றது. எவ்வாறாயினும், மீளிணக்கத்தின் பெயரால் மேற்கொள்ளப்படும் பல முன்முயற்சிகள் இந்த எண்ணக்கருவின் ஓர் ஆழமற்ற, மேற்போக்கான விளக்கத்துடனேயே செய்யப்படுகின்றன. இதற்கு நேரெதிராக, இது, சில சந்தர்ப்பங்களில், பல தலைமுறைகளின் பணியை அவசியப்படுத்தும் ஓர் ஆழமான எண்ணக்கருவாகும். மூலகாரணங்களையன்றி, அறிகுறிகளைக் கையாளுவது மீளிணக்கத்துக்கான ஆழமற்ற அணுகுமுறையாகும்.

இலங்கையில் சமூகங்களிடையே மீளிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்குப் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் ஓர் இன்றியமையாத பரிமாணமாவர். விசேடமாக, பெருந்தோட்டப் பெண் தொழிலாளர்கள் அநீதிகளுக்கும், பாரபட்சங்களுக்கும், மறைமுகமான வழிகளில் வன்செயல்களுக்கும் ஆளாகி வருவோராவர். எனது நிலைப்பாடு

இலங்கையில் மீளிணக்கத்தைக் ஈட்டிக்கொள்வதற்கு அவசியப்படுவோரும், இன்றியமையாதோரும் பெண்களே என்பதாகும்.

இலங்கையில் மீளிணக்கத்தை புரிந்துகொள்ளுதல்

இலங்கையர்கள் நட்புடனும், சமாதானத்துடனும் வாழ்ந்த காலப்பகுதிகள் குறித்த வலுவான உதாரணங்கள் காரணமாக, இலங்கையில், மீளிணக்கத்தை ஈட்டிக்கொள்வது சாத்தியமென்று நான் எண்ணுகின்றேன். எவ்வாறாயினும், அரசியல் தேவைகளுக்கு உகந்த நிலை மற்றும் பக்கச்சார்பு அரசியல் என்பவை இத்தகைய சமாதான சகவாழ்வு நிலைத்திருப்பதை அனுமதிக்கவில்லை. இவ்வாறாக, இலங்கையர்கள் என்ற வகையில் மீளிணக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கான 'மரபணுக்கள்' எம்முள் காணப்படுகின்றன. இலங்கைச் சமுதாயத்தினுள் கலாசாரம், இனத்துவம், மதம் மற்றும் வர்க்கம் என்பனவற்றின் அடிப்படையில் வகுப்பின்படுத்தப்பட்டுள்ள தனித்தன்மை வாய்ந்த குழுக்கள் உள்ளன. இந்தக் குழுக்களிடையே பல பிரச்சினைகள் காணப்படுவதோடு, தனித்தன்மை வாய்ந்தவையாக குழுக்களில் உள்ளார்ந்த பிரச்சினைகளும் உள்ளன. மீளிணக்கத்துக்காகப் பணியாற்றுவோர் இந்தப் பிரச்சினைகள் சம்பந்தமான சிறப்பான விளக்கத்தைக் கொண்டிருப்பது அவசியமாகும்.

மீளிணக்கத்துறையில் பல செயற்பாட்டாளர்கள் உள்ளனர். இவர்கள் பல பொறுப்புகளைப் பயனுறுதியுடன் நிறைவேற்றவேண்டியோராவர். இவர்கள் அரசு, மற்றும் அரசுசார்ந்த செயற்பாட்டாளர்கள், அரசு சாராத குழுக்கள், உழைப்பாளர்கள் மற்றும் தொழிற்சங்கங்கள் போன்றவற்றை உள்ளடக்குகின்றனர். அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் பாத்திரம், முக்கியம் வாய்ந்ததாகும். ஒரு குறித்துரைப்பான காலத்தைக்கொண்ட கருத்திட்டத்தினுள்வராத, நீண்ட நாள் குறியிலக்குகள் மற்றும் பணியிலக்குகளுடன் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும் மீளிணக்கத்தில் முக்கிய செயற்பாட்டாளர்களாக விளங்குவது சாத்தியமாகும்.

மீளிணக்கம் குறித்துச் சிந்திக்கையில், அனேக சந்தர்ப்பங்களில், சிறுவர்கள் உதாசீனஞ் செய்யப்படுகின்றனர். இவர்களின் மனங்களிலேயே விதைகள் தூவப்படுவதால், இது ஒரு மிகமோசமான செயலின்மையாகலாம். ஆசிரியர்களும், பெற்றோர்களும் தாம் சிறுவர்களுக்குக் கூறும் விடயங்கள் சம்பந்தமாக அவதானமாக இருத்தல் வேண்டும். பகைமை மற்றும் வெறுப்புணர்வை வளர்க்கும் விதைகளை அவர்கள் தூவக்கூடாது. இனத்துவப் பிரிவுநிலைகள் வளர்க்கப்படாமல், அகற்றப்படுதல் வேண்டும். இது அடுத்த தலைமுறையினருள் இனவாதக் கருத்துக்கள் சென்றடையாமல் தடுப்பதற்கு மிகவும் முக்கியமானதாகும். சமீபகாலங்களில் சில இனவாதக் குழுக்கள் ஜனாஞ்சக உணர்வுகளுக்குத் தூண்டுதலளிப்பதனுடாக, சமூகத்தில் இலகுவாக ஊறிப்பரவும் நிலைக்குச் சென்றதை நாம் கண்டோம். மீளிணக்கத்தை நோக்கிப் பணியாற்றுவோரின் செயற்பாடுகள் இவர்களின் பிரிவினைவாத நடவடிக்கைகளை விஞ்சி மேற்செல்லுமளவுக்கு இருத்தல் வேண்டும். வெகுஜன ஊடகங்களுக்கும் ஒரு முக்கியமான பாத்திரம் உள்ளது. மீளிணக்கத்துக்கெதிரான திசையில் பிரிவினைகளை மோசமாக்கும் வகையில் ஊடகங்கள் செயலாற்றும் இரண்டு வழிகள் உள்ளன. ஒன்று பக்கச்சார்பு அரசியலில் பங்கேற்பதன் மூலம் தம்மை அறியாமலேயே பிரிவினைவாத விதைகளைத் தூவுதல், மற்றது பிரதான பிரவாக ஊடகங்களினுடாகத் தந்தைவழி எண்ணக்கருத்துக்களை மேலும் மோசமாக்குதல். சர்வதேச மகளிர் தினக் கொண்டாட்டங்களும் அழகு சாதனைப் பொருட்கள் மற்றும் சமையல் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களுடன் பால்நிலை அசையா நியமக் கருத்துக்களுடன் தொடர்புபட்ட நிலையில் இடம்பெறுவது மிகவும் கவலையளிப்பதாகும். இறுதியாக, சகல செயற்பாட்டாளர்களினதும், நடவடிக்கைகளைக் கண்காணிப்பதற்கும், நுண்ணாய்வு செய்வதற்கும் பிரிவினை நடத்தைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குமான அவசியம் உள்ளது. இதைச் செய்வதற்கான பொறுப்பு சந்தேகமின்றி, அரசையே சார்ந்ததாகும்.

மீளிணக்கத்தில் பெண்களின் பாத்திரம்

மீளிணக்கத்தில் ஒரு தீர்மானகரமான பாத்திரத்தை பெண்கள் வகிக்கின்றனர். எவ்வாறாயினும், அனேகமான சந்தர்ப்பங்களில், பெண்களைப் பங்கேற்க அனுமதிக்க வேண்டிய வலுவூட்டும் பொறிமுறையமைப்புகள் தோல்வி காணுகின்றன. உதாரணமாக 2016 ஆம் ஆண்டு அரசாங்கத்தால் கொண்டுவரப்பட்ட தொழிலாளர்களின் தேசிய குறைந்தபட்ச வேதனச் சட்டமானது வீட்டுப்பணியாளர்களை உள்ளடக்கவில்லை. அரசின் பாத்திரம், சமூகத்தில் இலகுவில் பாதிப்படையக்கூடியவர்களைப் பாதுகாப்பதாக இருக்க வேண்டுமே தவிர, அவர்களை மேலும் மோசமாக்குவதாக அமையக் கூடாது.

ஒவ்வொரு தனிநபரும் முக்கியமான ஒருவராவார். தனிநபர்களின் சிந்தனைச்செயல்முறைகள் பாரிய சமூகப் பின்விளைவுகளாக மாற்றம் பெறுகின்றன. இதனால்தான் நான் சிந்திக்கும் விடயங்கள் குறித்து மிகவும் அவதானமாக இருக்கின்றேன். புறவயரீதியில் சிந்திப்பதாயின், கற்றுக்கொண்ட மோசமான விடயங்களைக் கைவிடுவதும், மீண்டும் கற்றுக்கொள்வதும், எமது சிந்தனையில் பாகுபாடுகளை இனங்கண்டு, அகற்றுவதும் மிகவும் முக்கியமானதாகும். ஒரு தொழில்துறை இயலுமையில் நான் செய்யும் விடயங்கள் தவிர்ந்த வகையில், நான் என்னைச் சுற்றியுள்ள பெண்களுக்கு வலுவூட்டி, பாகுபாடுகளைக் காணுமிடங்களில் அவை குறித்து அறிவூட்டி, தம்சார்பில் குரலெழுப்ப முடியாதவர்கள் சார்பில் பேசுகின்றேன். எனது தொழில்துறை மற்றும் தனிநபர் பிரயத்தனங்கள் அனைத்தும் இத்திசையிலேயே செலுத்தப்படுகின்றன. மீளிணக்கத்தின் செறிந்த சாரத்தை நோக்குகையில், அங்கு தனிநபர்களின் பங்களிப்புகளும், அவர்களின் சிந்தனைச் செயல்முறைகளும் முக்கியமான வகையில் இடம்பெற்றிருப்பது இன்றியமையாததாகும்.

எனது பணி மீளிணக்கத்தோடு நேரடித் தொடர்பற்ற ஒன்றாகத் தோன்றலாம். ஆயினும், மீளிணக்கம் என்பது மூலவளங்கள் மற்றும் வாய்ப்புகளைச் சமமாகப் பகிர்வதென்பதாயின் எனது பணியும் உண்மையில் மீளிணக்கத்தோடு தொடர்புற்றதேயாகும். எமது தொழிற்சங்கங்களில் பெண்களின் தலைமைத்துவத்தை ஊக்குவிப்பதற்கு நாங்கள் பெரும் முயற்சியெடுக்கின்றோம். சமமான கூலிகள், சமமான வாய்ப்புகள் மற்றும் பால்நிலைக் கூருணர்வுமிக்க வேலைவாய்ப்பு என்பவை அனைத்தும் பெண்களின் உழைப்பாளர் உரிமைகளோடு சம்பந்தமுற்ற விடயங்களாகும். வலுவூட்டல் மற்றும் சரியான அறிவை பெற்றுக் கொள்ளும்போது பெருந்தோட்டங்களின் பெண் தொழிலாளர்கள் பெருமளவு விடயங்களைச் சாதிக்கும் ஆற்றல் கொண்டவர்களாவர். சமீபத்தில் தாம் வேலை பார்த்து வந்த ஒரு முடிக்குரிய காணியின் தனியார்மயமாக்கல் பெருந்தோட்டப் பெண் தொழிலாளர்களின் எதிர்ப்புக் காரணமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. பெருந்தோட்டப் பெண் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்துவதில் பெருமளவுக்குப் பங்களிப்புச் செய்யக்கூடிய வாழ்வாதாரம், நிலைபேறான அபிவிருத்தி, திறன் மற்றும் அறிவு அபிவிருத்தி என்பவை குறித்த முன்முயற்சிகள் இல்லாத நிலையே காணப்படுகின்றது. எனது பணி முதனிலையாக மூன்று அடுக்குகளில் இடம்பெறுவதாகும். கிராமிய மட்டத்தில் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களுடன் பணிபுரிந்து அவர்களை வலுவூட்டுதல், அரசாங்கம் மற்றும் கொள்கை வகுப்போர் மீதான அழுத்தங்களை ஏற்படுத்துவதும், பரப்புரை மேற்கொள்வதும் மற்றும் தொழிற் சங்கங்களுக்கிடையிலும், சேர்ந்து வேலை செய்யக்கூடிய நிறுவனங்களுக்கிடையிலும் ஓர் ஒருமைப்பாட்டை வலுப்படுத்துவதுமாகும்.

பெண்களின் தலைமைத்துவம்

வரலாற்று ரீதியாக, தலைமைத்துவ ஆற்றல்கள் குறித்த வாய்ப்புக்கள் பெண்களிடமிருந்து அபகரிக்கப்பட்டே வந்துள்ளன. இவ்வாறே, பெண்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கிட்டுமபோது, அவர்கள் மிகச்சிறப்பான தலைவர்களாக விளங்க முடியுமென்பதும் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. பெண்கள் தலைமைத்துவப் பதவிகளை ஏற்றுக்கொள்ள மனதின்றி இருக்கின்றனர் எனவும் ஒரு வலுவான குற்றச்சாட்டு உள்ளது. பெண்களுக்கு அதிகார வலுவூட்டி, அவர்களைத் தலைமைப் பதவிகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் நம்பிக்கையூட்டுவது எளிதானதென்று நான் நினைக்கின்றேன். கடினமான விடயம் என்னவென்றால், தந்தைவழி முறைமைகளில் பெண் தலைவர்களை நிலையாக வைத்துக்கொள்வதாகும். பெண்கள் உள்ளடங்கலாக, எத்தனைபேர்

பெண்களைத் தலைவர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராகவுள்ளனர்? உதாரணமாக ஓர் ஆணையும், பெண்ணையுங்கொண்ட இணைத்தலைவர்கள் அதிகாரிகளுடன் பேசும்போது, அவர்கள் ஆணைப்பார்த்தே பேசுவதை நான் காணுகின்றேன். பெண் தலைமைத்துவத்தை ஊக்குவித்து, முன்னேற்றுவதற்குப் பயிற்சியும், வாய்ப்புகளும், ஒரு வலுவூட்டும் குழுவும் அவசியமாகும்.

நிலைமாறுகால நீதி, அபிவிருத்தி, சமாதானத்தைக் கட்டியழுப்புதல் மற்றும் மீளிணக்கம்

மேற்கூறிய அனைத்தும் தொடர்பற்ற எண்ணக்கருக்களாகும். அவற்றைத் தனித்தனியாக வைத்து நோக்க முடியாது. நிலைமாறுகால நீதி மீளிணக்கத்துக்கான ஒரு முன்நிபந்தனையாகும். நீதியையும், சமாதானத்தையும் நோக்கிய அரசியல் மற்றும் சட்ட நடவடிக்கைகளிலுள்ள இடைவெளிகளை இனங்கண்டு, அவற்றை இட்டுநிரப்புவதாயின், இந்த எண்ணக்கருக்களை முழுமையாக நோக்குதல் வேண்டும். மனிதவள அபிவிருத்தியும், பொருளாதார அபிவிருத்தியும் ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்களாகும். அபிவிருத்தியைக் கணிப்பீடு செய்வதற்கும், ஓர் 'அபிவிருத்தியுற்ற' தேசத்தை இனங்காணுவதற்கும் ஒரு மனித உரிமைகள் மற்றும் ஜனநாயக அடிப்படையிலான அளவுகோலே மென்மேலும் அதிகமான அளவில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இது மேலே குறிப்பிடப்பட்ட சகல எண்ணக்கருக்களும் ஒன்றிலொன்று தங்கி நிற்பவை என்பதையும், பரஸ்பரம் ஒன்றையொன்று வலிமைப்படுத்துபவை என்பதையும் மீளவலியுறுத்துகின்றது.

மதமும், மீளிணக்கமும்

மீளிணக்கம் ஒரு மதம் கலக்காத செயல்முறையாகவிருப்பதே மிகச்சிறப்பானதாகும். மீளிணக்கத்தை மதத்தோடு குழப்பிக் கொள்ளக்கூடாது. மத விசுவாசமும், அதைப் பிரயோகிக்கும் அதிகாரமும் ஒருவரின் தனிப்பட்ட விடயங்களாகும். அதேவேளையில், மீளிணக்கமென்பது மானிட உணர்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட விடயமாகும். அனைத்து மதங்களிலும் பொதுவாகக் காணப்படும் சமாதானத்திலேயே எமது கவனம் செறிந்திருத்தல் வேண்டும். மதம் அமைதிக்கான ஒரு கருவியாக விளங்கமுடியுமென்ற போதிலும், மிக அதிகமான சந்தர்ப்பங்களில் இதற்கு எதிர்மறையான விடயங்களையே நாம் கண்டுள்ளோம். சமாதானத்தைக் கட்டியழுப்புதல் மற்றும் சமாதான சகவாழ்வு சம்பந்தமான பொதுவான கடப்பாடுகளிலிருந்து நழுவிச்செல்வதற்கு மதக்கோட்பாடுகள் தவறானமுறையில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன. பிரிவினையைக் கொண்டு வரவும், சமூகப் பிளவுணர்வுகளைத் தூண்டிவிடவும் அவை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

முடிவுகளும், விதப்புரைகளும்

மீளிணக்கத்துக்கான முயற்சிகளுக்கு முன்னராகப் பிளவுகளுக்கான மூலகாரணங்கள் கண்டறியப்படுதல் வேண்டும். இதற்கான ஆராய்ச்சி ஆழமானதாகவும், அனைத்துமடங்கும் ஒன்றாகவும் இருத்தல் வேண்டும். பெண்களின் பாதுகாப்பும், இலகுவில் பலியாகும் தன்மையும் நாடு முழுவதிலுமுள்ள பெண்களின் பொதுவான பிரச்சினையாகும். வறுமையில் வாடும் கணிசமான எண்ணிக்கையிலான பெண்களைக் கல்வியறிவின்மையும் மேலும் பாதிக்கின்றது. சட்டச் சீர்திருத்தமும், தற்போதுள்ள பொறிமுறைகளின் நடைமுறையாக்கமும் மிகவும் முக்கியமான விதப்புரைகளாகும். மீளிணக்கத்தில் அலையாகப் பரவும் தாக்கம் தனிநபர் சிந்தனையிலிருந்து ஆரம்பித்து, குடும்பங்களுக்கும், ஜனசமூகங்களுக்கும், நாடு முழுவதற்கும் பரந்து செல்லுதல் வேண்டும்.

சம்பவ கற்கை - 12

பெயர் :	வேண்டுகோளுக்கிணங்க பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை
பதவி :	உளவியல் சிகிச்சை ஆலோசகர், சமூகப்பணியாளர், சமூக உளவள ஆற்றுப்படுத்தல் பயிலுனராக இருந்தவர், தன்னார்வத்தொண்டர் மற்றும் தொண்டர் ஆசிரியை
வயது :	26
இனத்துவ நிலை :	முஸ்லிம்
வதிவிடம்: கொழும்பு :	கொழும்பு

மீளிணக்கமும், பெண்களும்

எனது அபிப்பிராயத்தில் மீளிணக்கம் என்பது நட்புறவுகளினூடாக புரிந்துணர்வைக் கட்டியெழுப்புவதாகும். மனிதவர்க்கம் முழுவதிலும் காணப்படும் ஒரு நிச்சயமான குணவியல்பு பல்வகைமையாகும். நாம் அனைவரும் வித்தியாசமானவர்கள். இதன் பிரகாரம் எமது கண்ணோட்டங்களும் வேறுபடுகின்றன. இக்கண்ணோட்டங்கள் அனைத்தையும் தொகுத்து ஒன்றுக்குவதே மீளிணக்கமாகும். பல தசாப்த கால யுத்தத்தினால் பாதிப்புற்ற ஒரு தேசமென்ற வகையில், மீளிணக்கம் எம்மனைவருக்கும் முக்கியமானதொன்றாகும். மீளிணக்கத்திற்கு மிகவும் தீர்மானகரமான முன்னிபந்தனை நம்பிக்கையாகும். நீதியும், மன்னிப்பு வழங்குதலும் அதே போன்று முக்கியமானவையாகும். இந்த அம்சங்களின்றி, மீளிணக்கச் செயல்முறையை இலகுவடுத்த முடியாது. மீளிணக்கத்தை முன்செலுத்தும் சாத்தியவளத்தை கொண்டுள்ளவர்கள் பெண்களேயாவர்.

இலங்கையில் மீளிணக்கம் என்பது ஈட்டிக்கொள்ளப்படக் கூடிய ஒரு நோக்கெல்லையுள் உள்ளதென்று நான் நினைக்கின்றேன். யுத்தம் பல்லாயிரக்கணக்கானோரை பல்வேறு வழிகளில் காயப்படுத்தியுள்ளது. இந்தக் காயங்களை ஏற்படுத்திய குற்றவாளிகளுக்கும், பாதிப்புற்றோருக்குமிடையில் ஒரு நல்ல புரிந்துணர்வு எட்டப்பட்டால் மாத்திரமே குணமடைதல் என்பது இடம்பெற முடியும். மீளிணக்கத்தை ஈட்டிக்கொள்வதற்கு அரசாங்கமும், சிவில் சமூகமும் ஒன்றிணைந்து, பிரயத்தனங்களை மேற்கொள்ளுதல்வேண்டும்.

மீளிணக்கத்தை ஈட்டிக்கொள்ளும் வழிமுறைகள்

இலங்கை ஒரு பன்மைத்துவ சமூகமாகும். இந்தப் பன்மைத்துவம் நடைமுறையில் செயற்படுவதற்கு பல்வகைமைகளிடையே புரிந்துணர்வைக் கட்டியெழுப்பதல் வேண்டும். இந்த பன்மைத்துவ சமூகம் வெற்றிகரமாகச் செயற்பட முடியாமைக்கான முக்கிய காரணம், ஒருவரோடு ஒருவர் உணர்வொன்றிப்பை ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடியாமையாகும். இதனாலேயே 'மற்றவரை' பகைத்துக் கொள்வதற்கும், மனிதத்தன்மையற்றவரென்று அவரைக் காண்பிப்பதற்குமான போக்குகள் எழுகின்றன. ஆரம்பத்தில் 'உரையாடலை ஊக்குவிக்கும்' படிநிலை எவ்வளவுதான் கடினமாகவிருந்த போதிலும், நாம் இந்த விளக்கத்தை பெற்றுக்கொள்வதற்கு தொடர்ச்சியான பிரயத்தனங்களை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். சகல மதங்களும் சகிப்புத்தன்மை, மரியாதை மற்றும் சகலருக்குமான விழுப்பம் என்பவை குறித்துப் போதிக்கின்றன. மீளிணக்கம் என்பது கிராமியமட்டங்களில் வாழும் மக்களுக்கும் ஏற்றுச் செயற்படக்கூடியதொன்றாக இருத்தல் வேண்டும். மீளிணக்கத்தில் பின்வரும் ஐந்து மூலகங்களும் முக்கியமானவையென நான் கருதுகின்றேன்.

1. யுத்தத்தின் காரணமாக எழுந்துள்ள உள அதிர்ச்சி வடுக்களுக்கும், காயங்களுக்கும் தீர்வுகாணப்பட வேண்டும். குணமடையாதநிலையில் பாதிப்புற்றோர் முன்செல்லமுடியாது. இதற்காக, பாதிப்புற்றோரும், குற்றமிழைத்தோரும் தம்மிடையே தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ளக்கூடியதாக இருத்தல்வேண்டும்.

2. மக்களைத் தொடர்புடுத்துவதில் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் மற்றும் மத நிறுவனங்கள் போன்ற அரசு அல்லாத செயற்பாட்டாளர்களுக்கு ஒரு முக்கிய பாத்திரமுள்ளது.
3. யுத்தத்திற்குப் பின்னரான சூழமைவில் பல பெண்கள் குடும்பங்களில் தலைவர்களாக உள்ளனர். இவர்களுக்கு நிலைபேறான வழிகளில் பொருளாதார ரீதியிலான மற்றும் தனிப்பட்ட ரீதியிலான அதிகார வலுவூட்டல் அவசியமாகும்.
4. எமது விதிமுறையான மற்றும் விதிமுறையற்ற முறைமைகளிலிருந்து வன்செயல் என்பது பூரணமாக அகற்றப்படுதல் வேண்டும்.
5. ஆளுமை வலுவூட்டல் என்பது சமாதானத்தை ஈட்டிக்கொள்வதற்கான ஒரு நிலைபேறான வழிமுறையாகும். இலங்கையில் இது பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் கவனிக்கப்படுவதில்லை. ஆக்கபூர்வமான வலிமைப்படுத்தலும், ஆற்றலைக் கட்டியெழுப்புவதும் நான் விதந்துரைக்கும் வழிமுறைகளாகும்.

மீளிணக்கத்தை நோக்கிச் செய்யப்படும் முயற்சிகளில் தனிப்பட்ட ஈடுபாடு

தற்போது நான் ஓர் இளைஞர் பரிமாற்ற நிகழ்ச்சித் திட்டத்தில் சம்பந்தமுற்றுள்ளேன். வன்செயல் மற்றும் யுத்தத்தால் பாதிப்புற்ற கடந்த காலத்தைக் கொண்ட இளைஞர்கள் குழுவொன்று மட்டக்களப்பு, காலி மற்றும் யாழ்ப்பாணம் போன்ற மாவட்டங்களுக்கிடையே வாழ்க்கைத் தொழில்பயிற்சி, அதிகாரவலுவூட்டல் மற்றும் புதிய அனுபவங்கள் நிறைந்த ஒரு மூன்று வருடகால நிகழ்ச்சித் திட்டத்திற்கென அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றனர். பங்கேற்போர் பல்வேறுபட்ட கலாசாரங்கள் மற்றும் ஜனசமூகங்களிலிருந்து தெரிவுசெய்யப்படுகின்றனர். அவர்களுக்கு அவர்களின் தாய்மொழியைவிட வேறுமொழிகள் கற்பிக்கப்படுவதோடு, வேறு கலாசார அனுபவங்களையும் பெற்றுக் கொள்ளுகின்றனர். இவர்கள் தமது ஜனசமூகங்களுக்குத் திரும்பிவந்து, ஏனைய இளைஞர்களையும் இந்த வகையில் கட்டியெழுப்பவேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. யுத்தத்தால் பாதிப்புற்ற பிரதேசங்களிலுள்ள அநேகமான இளைஞர் யுவதிகள் தமக்கு அதிகார வலுவூட்டல் எதுவும் இல்லாமையால், எதிலும் ஈடுபடுவதற்கான மனவறுதியற்றவர்களாக இருக்கின்றனர். இந்த அனுபவம் பெறும் செயற்பாடு நான் முதலில் மீளிணக்கத்தைப்பற்றி கூறியவிடயங்களோடு தொடர்புபுற்றுள்ளது. அதாவது 'மற்றவரை' புரிந்து கொண்டு, அவருடன் உணர்வொன்றிப்பை ஏற்படுத்திக்கொள்வது.

மீளிணக்கம், நிலைமாறுகால நீதி, அபிவிருத்தி மற்றும் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புதல்

இந்த நான்கு எண்ணக்கருக்களுள் மிகவும் பிரதானமான பணி சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதென்று நான் நினைக்கின்றேன். அவையனைத்தும் கடந்த காலத்தை நிகழ்காலத்துடன் மீளிணக்கம் செய்து, எதிர்காலத்தினுள் முன்னோக்கி நகர்த்தும் முயற்சியில் மிகவும் முக்கியமானவையும், தீர்மானகரமானவையுமாகும். அவையனைத்தும் நீதி மற்றும் சமாதானம் குறித்தும், சமாதானம் வருவதற்கு முன்னர் நீதி எவ்வளவு அவசியம் என்பது குறித்தும் எடுத்துரைக்கின்றன. தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் செயல்முறையின்போது கொள்கை வகுப்போர் இந்த எண்ணக்கருக்களை தமது மனதில் இருத்துதல்வேண்டும். இது நடைபெற வேண்டுமானால், அவைகுறித்தும், அவற்றின் தார்ப்பரியங்கள் குறித்தும் அவர்கள் அறிந்திருக்கவேண்டும்.

பெண்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்கள்

மோதல் முரண்பாடுகளினால் பெண்கள் பாதகமாகப் பாதிக்கப்படுகின்றனர். இவர்களின் இலகுவில் பலியாகும் தன்மைகள் பெருக்கமடைவதால், இந்த நிலைமைகளை ஏனையோர் சாதாரியமாக பயன்படுத்தும் வகையிலான விடயங்களை உருவாக்குகின்றனர். முன்பே கூறியவாறு, குடும்பங்களின் பெண் தலைவர்கள் பலர் ஒரு குடும்பத்தை வழிநடத்தக்கூடிய தனிப்பட்ட மற்றும் பொருளாதார மூலவளங்கள் இல்லாதவர்களாக இருக்கக்கூடும். பெண்களுக்கு அதிகாரவலுவூட்டப்படுதல் வேண்டும். ஒரு பெண்ணுக்கு கல்வியளித்து அதிகாரவலுவூட்டுவதன் மூலம் ஒரு குடும்பத்தை மற்றும் ஒரு முழுச் சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்புவது சாத்தியமாகும்.

மதமும், மீளிணக்கமும்

மதம் முக்கியமானதும், மீளிணக்கத்தில் விசேடமாக வன்செயல்களை தவிர்த்துக்கொள்ளும் ஒரு வழியாகப் பயன்படக்கூடியதுமாகும். துரதிருஷ்டவசமாக, இது யதார்த்தமாக அமையவில்லை. மீளிணக்கத்தை ஈட்டிக்கொள்வதில் சமாதானமான மதக்கோட்பாடுகளுக்கு மீண்டும் செல்வது ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடும்.

மறுபுறத்தில், தனிப்பட்ட சுயகட்டுப்பாடு, சுய - பிரமானப்படுத்தல் மற்றும் புதிய அனுபவங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளுதலுடாகவும், மதம் சம்பந்தப்படாத வகையில் மீளிணக்கத்தை ஈட்டிக்கொள்ளலாம்.

முடிவுகளும், விதப்புரைகளும்

அரசு ஒரு முக்கியமான பாத்திரத்தை வகித்தல் வேண்டும். ஏற்கனவேயுள்ள பாகுபாடுகளும், பிரிவினைகளும் மேலும் மோசமாக்கப்படக்கூடாது. மூலவளங்களையும், அனுகூலங்களையும் சமமாக பகிர்ந்து வழங்குவது ஜனசமூகங்களுக்கிடையில் தவறான விளக்கங்களைத் தவிர்ப்பதோடு, தமக்கு எதிராக தவறிழைக்கப்பட்டது என்றுணரும் சமூகங்களைத் திருப்தி செய்யவும் உதவும். அரசாங்க முயற்சிகளில் ஒளிவு மறைவின்மையும் இருத்தல் வேண்டும். சகல செயற்பாட்டாளர்களிடமிருந்தும் கிட்டும் ஒத்துழைப்பும், கூட்டிணைப்பும் ஒன்றிணைந்த முயற்சிகளுக்கு பங்களிப்பை வழங்கும். முடிவுறுத்தலில்லாது துயரப்படும் மக்களுக்கு துக்கம் கொண்டாடுவதற்கும், இத்தகைய முடிவுறுத்தலைத் தேடியறிந்து கொள்வதற்கும் அனுமதி வழங்கப்படுதல் வேண்டும். ஓரங்கட்டப்பட்ட பெண்கள் சமூகத்தில் மீண்டும் ஒன்றிணைக்கப்படவும், அதிகார வலுவூட்டப்படவும் அவசியமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்.

சம்பவ கற்கை – 13

பெயர் :	அனுஷா அலஸ் (தொழிலாளர் சட்டத்தரணி, பிராண்டிக்ஸ் கூட்டாண்மை சமூகப்பொறுப்பின் தலைவர்)
தொழில் :	கூட்டாண்மைச் சமூகப் பொறுப்பு மற்றும் கூட்டாண்மைத் தொடர்பாடல் என்பவற்றின் தலைவர், பிராண்டிக்ஸ். இலங்கை
வயது :	41
இனத்துவ நிலை :	தொழில் புரியும் இடம்
வதிவிடம்: கொழும்பு :	பிராண்டிக்ஸ் (பிராண்டிக்ஸின் பணி கிழக்கிலிருந்து கீழ்நோக்கி நாடு முழுவதும் வியாபித்துள்ளது)

நல்லிணக்கமும் பெண்களும்

நல்லிணக்கம் பற்றிய எனது புரிதல் இரண்டு பகுதிகளை உடையது. முதலாவது அச்சொல் ஏற்படுத்தும் பொதுவான தாக்கம். வடக்கு மற்றும் கிழக்கு இலங்கையின் 'பாதிக்கப்பட்ட' மக்களை 'பாதிக்கப்பட்டவர்கள்' என்றோ அல்லது 'உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தோர்' என்றோ அடையாளப்படுத்தாமலிருப்பது முக்கியமானது. அவர்கள் அவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டவர்களாக உணர்கிறார்களா என என்னால் நிச்சயமாகக் கூற முடியாது எனினும், நாங்கள் அவர்களை அவ்வாறு அடையாளப்படுத்துவதன் மூலம் அவர்களை அவ்வாறு உணர வைக்கிறோம் என உறுதியாகக் கூற முடியும். மேலும் இவ்வாறு அவர்களைப் பாதிக்கப்பட்டவர்களென அடையாளப்படுத்துதல் அவர்களை வலுவற்றவர்களாக உணரச் செய்யும். நல்லிணக்கத்தின் உண்மையான நோக்கமானது, அவர்களை மீண்டும் பிரதான சமூகத்திற்கு அழைத்து வருவதும், அதனுடன் அவர்களை ஒருங்கிணைப்பதுமே ஆகும்.

இரண்டாவதாகப், போரின் மிகவும் மோசமான தாக்கம் பெண்கள் மீதானதே. பெண்களே நிலைமைக்குத் தக்கபடி தங்களை இயைபுபடுத்திக் கொள்வதில் வல்லவர்கள் என்பதும், அவர்களே அதிக நெகிழ்திறனும், தாக்குதிறனும் உடையவர்கள் என்பதும் நிரூபிக்கப்பட்ட உண்மை. இங்கே அவர்களுக்கான வாய்ப்புக்களே குறைவாக உள்ளன. இப்பெண்களின் சிலருக்கு அவர்கள் அப்போது இருக்கும் சூழ்நிலைகளிலிருந்து வெளியே வருவதற்கான எந்த வழிகளும் இல்லை. அப்பெண்களிற்கு உதவி தேவை. ஆனால் அந்த உதவி அவர்களை 'பாதிக்கப்பட்டவர்கள்' என அடையாளப்படுத்தக் கூடாது நாங்கள் வழங்கும் இவ்வாறான பல உதவிகள் நம்மை நாமே உயர்த்திக் கொள்வதை நோக்கியே இயங்கக் கூடும். நான் அதைப் பிழையானதொரு மனப்பாங்காக் காண்கிறேன். உண்மையில் அவர்கள் எங்களிடமிருந்து கற்றுக் கொள்வதை விட, எங்களால் அவர்களிடமிருந்து அதிகம் கற்றுக்கொள்ள முடியும். என்னைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களைக் கண்ணியமாகவும், மரியாதையுடனும் நடத்துவதென்பதே நல்லிணக்கத்தின் அடைப்படையாக இருக்க வேண்டும். இது சம்பந்தமாகச் சிந்திக்கையில், நான் எப்போதும் சுனாமி பற்றிய அனுபவங்களைப் பிரமிப்புடன் நினைவுகூர்கிறேன். வடக்குச் சமூகம், தமது நெகிழ்திறன் காரணமாகச் சுனாமியிலிருந்து விரைவாகவும், சிறப்பாகவும் மீண்டது. ஏனெனில், அவர்கள் போரினைக் கடந்து வந்தவர்கள். இது நாட்டின் ஏனைய சமூகங்களிடமிருந்து முற்றிலும் மாறானது அந்த அனர்த்தம் நிகழ்ந்து ஒரு தசாப்தம் கழிந்த பிறகும், அவர்கள் அதிலிருந்து மீண்டும் வருவதற்கு இன்னுமே போராடுகின்றனர். வாய்ப்புகளுக்கான தேவை இங்கு மிகவும் அதிகமாக உள்ளது. அது எவ்வளவு பெரிதெனில், நீங்கள் அவர்களுக்கு ஒரு அங்குலத்தை வழங்கின், அவர்களால் அதிலிருந்து ஒரு மைல் செல்ல இயலும் இந்த வாய்ப்புக்களுக்கான தேவை எல்லாப் பாதிக்கப்பட்ட சமூகங்களிடம் உள்ளது. அதனைத் தெற்கு மறக்கக் கூடாது.

இலங்கையில் நல்லிணக்கம்

இலங்கையில் நல்லிணக்கமென்பது சாத்தியமானதொன்றே. அதனைச் சாத்தியமாக்குவதில், பொது மக்களுக்கும், தனியார் துறையினருக்கும் பெரும் பங்குண்டு. அரசின் கவனம் அரசியல் மீதுள்ளது. மேலும் ஒரு அரசாங்கத்திற்கு எப்போதும் சில வரம்புகள் உள்ளன என்பதே நிதர்சனமாகும். இது வைகாசி 2016இல் இலங்கை எதிர்நோக்கிய வெள்ளப்பெருக்கின்போது உணரப்பட்டது. நல்லிணக்கத்தினையும், வளர்ச்சியையும் தலைமை தாங்கிச் செல்லும் சுமையானது பொது மக்கள் மற்றும் தனியார்துறை மீதே உள்ளது. எனினும் இது ஒரு சவாலற்ற செயன்முறை எனக் கருதின் அது தவறானது. மேலும் இங்கு செய்வதை விடச் சொல்வதே எளிது. மனப்பாங்குகள் மாறவேண்டும் என்பதை இங்கு நான் பெரிதும் வலியுறுத்த விளைகிறேன். மேலும், அடிப்படைச் சிங்களத் தமிழ் இனவாதத்தினை நாங்கள் கடந்து வந்துவிட்டோம் எனவும் நான் உணர்கிறேன். ஏனெனில் அண்மைக் காலங்களில் எவரிடமும் நான் அவ்வாறானதொரு இனவாதத்தினைக் கண்டதில்லை.

நடைமுறையைச் சார்ந்து நோக்கும்போது, சுயமேம்பாடே பிரதானமானது. வருமானத்திற்கும், பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்குமான ஒரு வழிமுறையை வழங்குதல் கட்டாயமானதொன்று. இது நடப்பின், நல்லிணக்கமென்பது வெகுதொலைவில் இல்லை. மேலும் இது நாடு முழுவதும் நிகழ வேண்டும். அத்துடன் இது ஒரு சமூகத்தினை மட்டும் மேம்படுத்தலும் அல்ல. சமூகங்களை ஒன்றிணைத்தலினை அடுத்த தலைமுறையுடன் ஆரம்பிப்பது முக்கியமானதொன்று. சிறார்கள் மற்றும் இளம் பிராயத்தினர் இன வேறுபாடற்றவர்களாக, அதாவது இன வேறுபாடுகளினை அறியாதவர்களாக வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டும். இலங்கையர் எனும் எமது பொதுவான அடையாளமே எமது பலம். முக்கியமானதொன்றெனிலும், துரதிஷ்டவசமாக இன்று காணவியலாதவொன்று யாதெனில், தமது மேன்மை குறித்த உணர்வில் முழுகி விடாமல், மக்களாற் தமது வேறுபாடுகள் குறித்துப் பெருமை கொள்ள முடியுமென்பதே.

நல்லிணக்கத்திற் பெண்களின் பங்கு

நல்லிணக்கத்தினை ஏற்படுத்துவதில் பெண்களுக்கு நிச்சயமாக ஒரு முக்கிய பங்குண்டு. பெண்கள் ஒப்பீட்டளவில் அதிகளவு உணர்ச்சிகரமானவர்கள். மேலும் அவர்கள் இலகுவில் மன்னிக்கக்கூடியவர்கள். நல்லிணக்கத்தினை ஏற்படுத்துவதில் அவர்கள் பங்களிக்கும் ஒரு முக்கியமான வழி யாதெனில் சிறார்கள் எவ்வாறு வளர்த்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் என்பதே. போரைத் தவிர வேறெதையும் அறிந்திராத ஒரு தலைமுறையை இலங்கை கொண்டுள்ளது. அந்தத் தலைமுறையின் காயங்கள் ஆற்றப்பட வேண்டும். இது சுயமேம்பாடு, கல்வி மற்றும் திறன்களைப் பயிற்றுவித்தல் மூலமே சாத்தியமானது. பெண்களைப் பாதிக்கப்பட்டவர்களென அடையாளப்படுத்துவதை நான் விரும்பவில்லை. உண்மையில் அவர்களுக்கு எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகத் தேவையானது வாய்ப்புக்களேயாகும். பிராண்டிக்ஸ் அதிலேயே கவனம் செலுத்துகிறது நாங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு அடிப்படைத் தேவைகள், வாய்ப்புகள் மற்றும் அவற்றுக்கான திறவுகோலை வழங்க முயற்சி செய்கிறோம். பெண்கள் அவர்களிடம் இருப்பதை வைத்து என்ன செய்ய முடியுமோ, அதைச் செய்வார்கள் அவர்களின் வளர்ச்சிக்கு ஒரு சந்தப்பமே போதுமானது.

கூட்டாண்மைச் சமூகப் பொறுப்பின் தலைவரெனும் வகையில், நான் 'உதவி' செய்வதை ஒரு தொண்டாகப் பார்ப்பதை விடக் கடமையாகவே பார்க்க விளைகிறேன். பிராண்டிக்ஸ் சமூகத்திற்குத் திருப்பிக் கொடுக்கவேன நிறையவே உள்ளது. பிராண்டிக்சின் தொண்ணூறு சதவீதமான தொழிலாளர்கள் பெண்களேயாவர். அவர்களிற் பெரும்பான்மையோர் தமது குடும்பத்திற்கு தனித்து வருமானமீட்டுவாராவர்.

நல்லிணக்கம், நிலைமாறுகால நீதி மற்றும் அபிவிருத்தி

நீதிக்கான தேடலானது பழியுணர்ச்சியாக மாறக்கூடாது. பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அவர்களது இட்பாடுகளிலிருந்து மீண்டு வருவதற்குப் பொருளாதார ரீதியில் அது மேம்படுத்தப்படல் வேண்டும். போரின் காரணமாக அவர்கள் தங்கள் வீடுகளை விட்டு வெளியேறினார்கள். இப்போது அவர்களது காணிகளும், சொத்துக்களும் திருப்பியளிக்கப்பட வேண்டும். முறையாக அவர்களுடையது எதுவோ, அதைக் குறைக்க முடியாது.

நல்லிணக்கமும் வளர்ச்சியும் ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள் போன்றவை. இதில் ஒன்றில்லாமல் இன்னொன்று அமைய முடியாது. வளர்ச்சியே நல்லிணக்கமாகும். நல்லிணக்கம் வளர்ச்சிக்கு இட்டுச் செல்லும். இவை இரண்டும் ஒன்றாகப் பயணிப்பவை. இருப்பினும், இவ்விரு குறிக்கோள்களும் ஒன்றுடனொன்று போட்டியிடுவதை அனுமதிக்காதிருப்பது முக்கியமானது. அது இக் குறிக்கோள்களில் ஒன்றினை அடைவதைத் தோல்வியுறச் செய்யும். இவற்றில் ஒன்றினை அடைவது, மற்றதை அடைவதற்கு ஒப்பானதாகும்.

நல்லிணக்கத்தின் முன்பு பெண்களுக்கு ஏற்பட வேண்டிய மாற்றம் எது?

பெண்களின் நிலை பற்றியும், அவர்களது தேவைகள் பற்றியும் அரசு அறிவூட்ட வேண்டும். அமைப்பில் ஒரு பெரிய எண்ண மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும். தகுந்தவர்கள் தமக்குத் தகுந்த வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும். பெண்களின் பிரச்சினைகள் பற்றி எதுவும் அறியாத ஒரு ஆணோ, இல்லை ஒரு பெண்ணோ, பெண்கள் மீது தாக்கம் செலுத்தக் கூடிய எந்தவொரு பதவியையும் வகிக்கக் கூடாது. நான் கல்வி எனச் சொல்லும் போது, தகுதி அல்லது பட்டம் தாண்டிய கல்வியையே குறிப்பிடுகிறேன். ஒரு பெரும் மாற்றத்தைக் கொண்டு வரக்கூடியது யாதெனில், தலைவர்களிடம் பெண்களது பிரச்சினைகள் தொடர்பில் ஏற்படும் விழிப்புணர்வேயாகும். பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் முக்கியமான தேவையொன்றாகும். அரசியலில் மட்டுமன்றி நிறுவனங்களுக்கும் இது பொருந்தும்.

மேலும் நல்லிணக்கம் மற்றும் வளர்ச்சி என்பவற்றில் ஈடுபட்டுள்ள பல்வேறு துறைகளுக்கும், நிறுவனங்களுக்குமிடையே எந்தப் போட்டியும் இருக்கக் கூடாது. அவர்களெல்லோரும் ஒரே குறிக்கோளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஒத்த இலக்குகளை அடைவதில் ஒற்றுமையும், ஒருமித்த உணர்வும் முக்கியமானவையாகும். வேறு உள்நோக்கங்கள் ஏதுமிருப்பின் அவை களையப்பட்டு, ஒரே முடிவினைத் தேடிய பயணத்திலும், பொதுவான பிரச்சினைகளைக் கையாள்வதிலுமே கவனஞ் செலுத்தப்பட வேண்டும். இது சவாலானதொன்று. இங்கும் செய்வதை விடச் சொல்வதே எளிது.

நல்லிணக்கத்தில் அரசின் பங்கு

புதிய அசினால் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்பது தொடர்பில் நான் நம்பிக்கையுடனிருக்கிறேன். மாற்றுவழி யாதெனில், அப் பணியை வளர்ச்சித்துறையிடம் கையளிப்பதாகும். அரசோ அல்லது வேறு எந்தத் துறையோ, யாராகவிருப்பினும், எந்தவொரு அரசியலுக்கும் இங்கு இடமில்லை. இலங்கை நல்லிணக்கத்தை எட்டுவதற்கு நீண்ட தூரம் பயணிக்க வேண்டும் எனினும், நல்லிணக்க முயற்சிகள் 'அரசியலினால்' குழப்பப்படும்போது, அப்பணி மேலும் கடினமாகின்றது. ஒரு நாடாக, ஆண் மைய மற்றும் ஆண் தலைமை சார்ந்த சிந்தனையையே நாம் கொண்டுள்ளோம் என்பது ஆபத்தானதொன்று. முதற் பெண் பிரதமரையும், முதற் பெண் மத்திய வங்கி ஆளுநரையும் இந்த நாடே உலகிற்கு அளித்தது என்பதை எண்ணும்போது வியப்பே மேலிடுகிறது. இந்த நிலை மாற வேண்டும். அதற்கான வளமும், வழியும் புதிய அரசிடம் உள்ளது.

நல்லிணக்கத்தின் மதங்களின் பங்கு

நல்லிணக்க முயற்சிகளிலிருந்து மதங்களை விலக்கி வைக்க வேண்டும். மதம் மிகவும் தனிப்பட்ட விடயமாகும். அதனால் அது பல்வகைப்பட்ட கலாசாரங்களையுடைய ஒரு நாட்டை ஒன்றிணைக்கும் முயற்சிகளில் பங்குவகிக்க முடியாது. மேன்மையைப் பறைசாற்றுவதிலும் நல்லிணக்கத்தின் பொருளுக்கு

எதிரானது. உதாரணமாகக் கிறிஸ்தவர்கள் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில் சிறந்தவர்கள் எனச் சொல்லின், அது பிளவையும், பகையையுமே விதைக்கும். மதப் பிளவுகள், மதஞ்சார்ந்த போரொன்றுக்கு இட்டுச் செல்லக் கூடும். இனப் போரொன்றிலிருந்து தன்னை மீளக் கட்டியெழுப்பப் போராடிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு நாட்டினால் அவ்வாறானதொரு போரொன்றுக்கு இடமளிக்க முடியாது.

சம்பவ கற்கை – 14

பெயர் : தரிஷா பஸ்ரியன்ஸ்
தொழில் : பத்திரிகையாளர்
வயது : 36
இனம் : குறிப்பிட விரும்பவில்லை
தொழில் புரியும் இடம் : கொழும்பு

நல்லிணக்கமும் பெண்களும்

நல்லிணக்கமானது இதயங்களிலும் மனங்களிலும் அத்தியாவசியமாகப் பழக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும். பால்நிலையானது நல்லிணக்கத்தில் பெரும் பங்கு வகிக்கவில்லை என்றே நான் கருதுகிறேன். நாம் இலங்கையர் என்பதே முக்கியமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படவேண்டியதும் கருத்தில் கொள்ளப்படவேண்டியதுமான விடயம் ஆகும். இந்த பொதுத்தன்மையானது வேற்றுமைகளை மறந்து கொண்டாடப்பட வேண்டிய விடயம். இலங்கையில் நல்லிணக்கத்தை உருவாக்கும் விடயத்தில், வடக்கிற்கும் தெற்கிற்கும் இடையில் நம்பிக்கையை கட்டி எழுப்புவதை கருத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என நான் கருதுகிறேன். காலப்போக்கில் தவறாகத் திசை திருப்பப்பட்டு மக்களிடையே வளர்க்கப்பட்ட போர் தொடர்பான எண்ணங்கள் மாற்றப்படல் வேண்டும் இதற்கு தொடர்பாடல்களும், கருத்தாடல்களும் அவசியமானவை ஆகும். வேறுபட்ட மக்களிடையே தொடர்புகளை உருவாக்குதலானது, நாம் அனைவரும் ஒரு சில வேற்றுமைகளை விட பல ஒற்றுமைகளை கொண்ட மனிதர்கள் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள உதவி புரியும்.

இலங்கையில் நல்லிணக்கம்

இலங்கையில் நல்லிணக்கமானது அடையப்படக்கூடிய நிலையில் உள்ளதென்றே நான் நினைக்கின்றேன். நான் எனது வேலையின் மூலம் அறிந்து கொண்டது என்னவெனில், உரிமைகளானது சமூகம் மற்றும் இட வேறுபாடின்றி அனைவருக்கும் உரிய உரிமைகளாகும். அனைவரும் தமக்கான உரிமைகளை எடுத்து நோக்குவதன் அவசியத்தை உணர்ந்தவர்களாகவே உள்ளனர். வடக்கு மற்றும் தெற்கு வாழ் மக்கள் போரினால் பாதிக்கப்பட்டமையின் பொதுவான தன்மை எடுத்து நோக்கப்படல் வேண்டும். பொதுமக்கள் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பொதுவான முறைகள் பேச்சுவார்த்தையை ஆரம்பிப்பதற்கு ஒரு காரணியாக அமையலாம். நாம் பாதிப்புக்களிலிருந்து மீள்வதற்கான வழிமுறைகளை இதிலிருந்து பெற்றுகொள்ளலாம்.

நீங்களும் என்னைப்போல் பாதிக்கப்பட்டுள்ளீர்கள் என உணர்தலும் ஏற்றுக்கொள்தலும், இரு குழுக்களுக்குமிடையே நல்லிணக்கத்தை உருவாக்குவதற்குப் போதுமானதும் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்காகப் பேசப்பட வேண்டிய வார்த்தைகளாகவும் அமையும். இன்றைய காலகட்டத்தின் அடிப்படையில், தற்போதைய அரசாங்கம் நல்லிணக்கத்தை உருவாக்குவதற்கான சந்தர்ப்பங்களை குழப்பமடையச் செய்யாமலிருப்பதால் நல்லிணக்கத்தை எட்டுதல் மிகவும் சாத்தியமானது. பொது மக்கள் நல்லிணக்கத்துக்கான மொழியை பேச ஆரம்பித்திருப்பதையும் நான் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

நல்லிணக்கத்தில் பெண்களின் பங்கு

பெண்கள் நல்லிணக்கத்தில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றனர். பெண்கள் அவர்களின் ஆண்துணையை போரின் போதும் போர்காலப்பகுதியிலும் இழந்தபின்னர் தனித்து விடப்பட்டிருப்பதனால், அவர்களே பெரும்பான்மையாக பாதிப்புக்குள்ளானவர்களாவர். போரின் பின்னர் பெரும்பாலான பெண்கள் தனித்துவமான தலைமைத்துவப் பதவிகளில் இருந்து தமது குடும்பத்தையும் கிராமங்களையும் நடாத்தி வருகின்றனர். அதேபோல் போரின் பின்னரான பல பிரச்சினைகள் பெண்கள் தொடர்பானவையாகக் காணப்படுகின்றன. நல்லிணக்கம் உருவாகுவதற்கு தடையாக அமையும் பல காரணிகளும் பெண்கள் தொடர்பானவையே ஆகும்.

நான் பொதுப்படையாகப் பேசவில்லை. ஆயினும், பெண்களுக்கு பரிதாபம் பார்க்கும் தன்மை அதிகளவில் காணப்படுகிறது. அவர்கள் மற்றையவர்களின் கஷ்டங்களை தமது கஷ்டமாக உணர்ந்து கொள்ளும் தன்மை கொண்டவர்கள். இவ்வாறு போரினால் ஏற்பட்ட பாதகமான அனுபவங்களின் பொதுவான தன்மையை உணர்ந்து கொள்ளுதல் நல்லிணக்கத்தை அடைவதின் முக்கிய அம்சமாகும். பெண்களின் திறமைகள் அறியப்பட்டு தகுந்த சந்தர்ப்பங்கள் வழங்கப்படுமாயின், அவர்கள் நல்லிணக்கத்தை அடைவதற்கான வழிமுறைகளை கொண்டு நடத்தக்கூடிய தகைமை உடையவர்கள்.

ஒரு பெண்ணாக நல்லிணக்கத்தில் எனது பங்களிப்பை தெளிவுபடுத்துவதை விட ஒரு ஊடகவியலாளராக எனது பங்களிப்பை தெளிவு படுத்த விரும்புகின்றேன். நான் ஒரு பொழுதும் துப்பாக்கி. இராணுவக் கட்டுப்பாடு, மற்றும் போருக்கு எதிரான பாதுகாப்பு என்பவை பற்றி பெரிதாக அக்கறை செலுத்தியதில்லை. போர் நடைபெற்ற காலப்பகுதியில் கூட, எனது எழுத்துக்கள் அதிகம் மக்கள் தொடர்பானவையாகவே இருந்தன. நான் போரில் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட இழப்புக்கள் தொடர்பாகக் கவனம் செலுத்துவதையே விரும்பினேன்.

நமது நாடானது தனது இறைமைக்காகவேனும் நல்லிணக்கத்தை அடைய வேண்டும் என நான் விரும்புகிறேன். நாம் ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளுக்காகவோ, ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்காகவோ நல்லிணக்கத்தை அடைய வேண்டிய அவசியமில்லை. நல்லிணக்கம் எமக்கும் எமது நாட்டுக்கும் எவ்வளவு அவசியமானது என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். இதே மாதிரியான போர் நிலைமை எதிர்காலத்தில் மீள நடைபெறுவதை தடுக்க நல்லிணக்கம் கட்டாயம் உருவாக்கப்படல் வேண்டும். எனது எழுத்துக்களின் முக்கியமான அம்சமாக 'மற்றைய' பக்கத்தின் கதையைக் கூறுதல் அமைந்தது. தனிப்பட்டவர்களும், சமூகங்களும் உணர்ந்து கொண்ட 'மற்றையவரின் வலி' எந்த வகையிலும் குறைவுபட்டதல்ல. இது வடக்கின் கதையை தெற்கிற்கும், தெற்கின் கதையை வடக்கிற்கும் சொல்வதாகும்.

நல்லிணக்கம், நிலைமாறுகால நீதி, சமாதானத்தை கட்டி எழுப்புதல்

நல்லிணக்கமும் நிலைமாறுகால நீதியும் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று வேறுபடுத்த முடியாதது. நமது நாட்டில், குறைந்தது ஒரு சமூகத்திலாவது தமது கஷ்டங்கள் மற்றும் போரினால் ஏற்பட்ட அவலங்கள் அடையாளப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பு நிலவி வருகின்றது. இந்த எதிர்பார்ப்பானது, மக்கள் தங்கள் வருத்தத்தைத் தெரிவிக்கவும், போரினால் ஏற்பட்ட அவல நிலையையும் அனுபவங்களையும் உறுதிப்படுத்த வேண்டிய அவசியத்தையும் காட்டி நிற்பதுடன் நல்லிணக்கத்தை உருவாக்குவதில் மிகவும் அவசியமானது ஆகும்.

உண்மைகளை அறிந்து கொள்வதற்கு நல்லிணக்கத்தை பண்டமாற்று செய்ய முடியும் என்ற எண்ணமும் சிலரிடையே காணப்படுகின்றது. எந்த ஒரு சமூகமோ, தனி மனிதரோ நல்லிணக்கத்தை அடைய வற்புறுத்தப்பட முடியாது. தற்போது போர்குற்றங்கள் மற்றும் வழக்குகள் தொடர்பான பெருமளவிலான விவாதங்கள் இடம்பெற்று வருகின்றன. போரினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு முடிவையோ நீதியையோ வழங்காத பட்சத்தில் வழக்கு விசாரணையானது பயனற்ற ஒரு விடயம் ஆகும். ஆகவே, என்னைப் பொறுத்தவரையில்

குற்ற விசாரணையை விட உண்மையைக் கண்டறிதலே அதிமுக்கியமானது. பாதிக்கப்பட்டோர் தமக்கு குற்றமிழைத்தவர் என கருதுபவர்கள், அவர்கள் முன்னிலையில் கொண்டு வரப்படல் வேண்டும்.

பாதிக்கப்பட்டோரின் கதைகள் வெளிக் கொணரப்பட்டு அறியப்படல் வேண்டும். போரினால் ஏற்பட்ட கஷ்டங்களில் இருந்து மீள்வதற்கும் முன்னோக்கிச் செல்வதற்கும், குற்றங்களுக்கான முடிவு காணப்படுதல் அவசியமாகும். மற்றும் தெற்கு பகுதியிலும் பெருமளவிலான பாதிப்புக்கள் ஏற்பட்டது என ஏற்றுக் கொள்ளுதல் அவசியமாகும். அவர்களின் அனுபவங்கள் புறக்கணிக்கப்படக்கூடாது. போரினால் ஏற்பட்ட அவலங்களில் இருந்து முற்றாக மீள்வதற்கு, பாதிக்கப்பட்ட அனைவரினதும் கீட்டங்களும் உண்மையானதும் பொதுவானதுமாகும் என உணர்ந்து கொள்ளப்பட வேண்டும்.

நல்லிணக்கத்தில் பெண்களின் பங்களிப்பு

நல்லிணக்கத்தை அடைய முன்னர், பெண்கள் முகம்கொடுத்த பலவகையான பிரச்சனைகள் வெளிக்கொணரப்பட வேண்டும். ஏனெனில் பெண்களே அதிகளவில் பாதிக்கப்பட்டவர்களும் போரினால் பின்தள்ளப்பட்டோரும் ஆவர். பாலியல் வன்முறைகள், பெண்கள் மேம்பாடு, பெண்களை தலைமைத்துவ பதவிகளுக்கு கொண்டுவருதல், நில உரிமை, மற்றும் வாழ்வாதாரப் பிரச்சனைகள் என்பன கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டிய முக்கியமான விடயங்கள் ஆகும். நல்லிணக்கம் தொடர்பான பெண்களின் நோக்கானது நல்லிணக்கத்தை அடைவதில் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றது. ஏனெனில் போருக்கு பின்னரான காலப்பகுதிகளில் பெண்களே சமூக அளவிலும் தனிப்பட்ட முறையிலும் முக்கிய பங்களிப்பு செய்து வருகின்றனர். ஆகவே அவர்களின் கருத்துக்கள் கருத்திற் கொள்ளப்படுதல் முக்கியமானதாகும்.

நல்லிணக்கத்தில் நாட்டின் பங்கு

நல்லிணக்கத்தில் அரசாங்கத்தின் பங்கு மிகவும் முக்கியமானதாகும். ஏனெனில் அரசாங்கத்தின் செயற்பாடுகள் நல்லிணக்கத்தில் முழு நாட்டினதும் பங்களிப்புக்கு வழிவகுக்கும். எமது தற்போதைய அரசாங்கம் போர் நிறைவுற்று நீண்ட காலத்தின் பின்னர் நம்பிக்கையான நிலைமாற்று நீதி பற்றி ஆலோசனை நடத்த ஆரம்பித்துள்ளது. எமது அரசாங்கம் போரில் தமது சொந்த நிலங்களை இழந்தவர்களுக்கு நிலங்களை மீள வழங்க முடிவு செய்துள்ளமை ஒரு நல்ல அறிகுறியாக காணப்படுகின்றது. பொது மக்கள் ஆளுநர்களை நியமித்தமை இன்னுமொரு முன்னேற்றகரமான படிமுறை ஆகும். நாம் வடக்கிற்கு விஜயம் செய்த பொழுது இராணுவத்தினரின் நடவடிக்கைகள் குறைக்கப்படாமல் இருக்கின்றமையை அவதானிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. இராணுவத்தினரின் செயற்பாடுகள் அவர்களின் குடியிருப்புக்களுக்குள்ளேயே தற்போது வரையறுக்கப்பட்டிருப்பது நம்பிக்கையளிப்பதாகும். அதிகாரப்பகிர்வு தொடர்பான கருத்துக்கள் புதிய அரசியல் யாப்பில் சேர்க்கப்படுதல் தொடர்பான பேச்சுக்கள் நம்பிக்கைக்கான அடையாளமாகத் திகழ்கின்றது.

இருப்பினும், அரசாங்கம் நிலைமாற்று நீதிப் பொறிமுறை மற்றும் கைதிகளின் பிரச்சனைக்கான தீர்வு போன்ற பல செயற்பாடுகளில் பின்னடைவு காட்டி வருகின்றது. அரசாங்கம் உயர்ந்த வாக்குறுதிகளை வழங்கிய போதும், நிலைமாற்று நீதியை உருவாக்குவதற்கும் அதனை கொண்டு நடத்துவதற்குமான அரசியல் உறுதிப்பாடு அரசாங்கத்திடம் உள்ளதா என்பது கேள்விக்குறியே. நல்லிணக்கத்துக்கான இலக்கை அடைவதற்கு அரசியல் தலைவர்கள் தமது தொகுதிகளில் வெற்றி அடைதல் அவசியமாகும்.

நல்லிணக்கத்தில் சமயத்தின் பங்கு

கட்டாயமில்லாத போதும், சமய தலைவர்கள் நல்லிணக்கத்தை உருவாக்கும் செயன்முறைகளில் தலைமைத்துவம் வகித்தலில் தவறொன்றும் இல்லை. ஆயினும், ஒவ்வொரு சமயத்தினதும் பகுத்தறிவுள்ள, விவேகமான மற்றும் நடுநிலையான பிரிவுகள் கருத்துக்களை வடிவமைப்பதில் தாக்கம் செலுத்துவது முக்கியமான அம்சம் ஆகும். தெற்கில் வாழும் மதவாதம் கொண்ட சில பௌத்த துறவிகள் நல்லிணக்கத்துக்கு

முட்டுக்கட்டையாக இருப்பதை அவதானித்துள்ளோம். இவ்வாறான சம்பவங்கள் மற்றைய மதத்தை சார்ந்தவர்களினால் ஏற்படுவதும் நினைவுபடுத்தப்பட வேண்டியது. வடக்கில் கத்தோலிக்க மதகுருக்களும், ஆயர்களும் பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் காணாமல் போனோர் தொடர்பான பிரச்சினைகளில் பங்களிப்பு செய்தமை ஒரு சிறந்த உதாரணம் ஆகும். இலங்கையில் பெரும்பாலான மக்களுக்கு அவர்களின் மதம் முக்கியமானதாக இருப்பதனால், சமய தலைவர்களின் நேரிய பங்களிப்பானது மக்களை அடிப்படையாக கொண்ட நல்லினக்கம் உருவாகுவதற்குத் தனித்துவமான உத்வேகத்தை வழங்குவதுடன் ஒரு சிறந்த தூண்டுகோலாகவும் அமையும்.

சம்பவ கற்கை – 15

பெயர் :	வேண்டுகோளுக்கிணங்க பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை (கல்வியியலாளர்)
பதவி :	விரிவுரையாளர்
வயது :	36
இனம் :	தமிழ்
தொழில் புரியும் இடம் :	கொழும்பு

நல்லினக்கமும் பெண்களும்

நல்லினக்கத்தை வரையறுப்பதை நான் இலகுவானதாகக் கருதவில்லை. அதில் தனித்துவமான கருத்துக்கள் இணைந்திருப்பதாக கருதப்படுகிறது. நல்லினக்கம் எனும் சொற்கூறு உருவாக்கும் விவாதங்கள் என்னைப் பொறுத்தவரை பிரச்சனையானதொன்றாகும். இது ஏனைய சில கோரிக்கைகளை ஒடுக்குவதற்கான கருவியாகப் பயன்படுத்தப்படலாம். மேலும், சமூக கலாசார மற்றும் சமய கருத்துகள் நல்லினக்கத்தை இழுபறி நிலைக்கு உள்ளாக்கியுள்ளன. எனினும், நல்லினக்கம் என்பது எதுவல்ல என என்னால் கூற முடியும். இது மற்றைய சில விடயங்களை இழப்பதனால் வழங்கப்படக் கூடிய மன்னிப்பு முறை அல்ல. நமது நாடு நல்லினக்கத்துக்கான வாய்ப்புக்களைத் திரித்துக் கையாளுவதனால், நாடளாவிய ரீதியில் நல்லினக்கத்தை எடுத்து நோக்குதல் கடினமான விடயம் ஆகும்.

நமது நாடானது நல்லினக்கம் தொடர்பான கருத்துக்களை மக்களிற்கு வலிந்து திணிப்பதை விட மக்களை நல்லினக்கம் தொடர்பாக அவர்களின் சொந்த கருத்துக்களை கொண்டிருக்க அனுமதிக்க வேண்டும் என நல்லினக்கத்தின் பரந்த அடித்தளம் பரிந்துரை செய்கிறது. நல்லினக்க செயன்முறையில் நேரமும் முக்கியமான காரணி ஆகும். நல்லினக்கமானது காலப்போக்கில் தானாகவே உருவாகும் என கருதுவதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இங்கே உலகியல் தன்மையானது கருத்தில் எடுக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் கட்டாயம் கருத்தில் எடுக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகும்.

மற்றவர்களைப் போலவே பெண்களுக்கும் நல்லினக்கமானது அவர்கள் வாழும் குழுவைப் பொறுத்தது ஆகும். நல்லினக்கம் பற்றிய எனது கருத்துக் கூட நான் வாழும் குழுவைப் பொறுத்ததே. வெளிப்படையான சமூக அரசியல் மற்றும் பொருளாதார பாகுபாடுகள், ஓரங்கட்டப்படலுக்கு எதிராகப் பெண்கள் போராட வேண்டியுள்ளது. இதில் முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டிய விடயம் யாதெனில், பெரும்பாலான வேறுபடுத்தல்கள் நன்றாகத் தெரிந்தே செய்யப்படுகின்றன.

இலங்கையில் நல்லிணக்கம்

இலங்கையில் நல்லிணக்கம் உருவாகுவது சாத்தியமானதாயினும் அதனை நெறிப்படுத்த அதிகமான சிந்தனைத்திறன் அவசியமாகும். நல்லிணக்கத்தை அடைவதற்கான நிகழ்தகவு மிகவும் சிக்கலானது. மற்றும் நல்லிணக்கத்தை அடைவதில் வேறுபட்ட நபர்களுக்கு வேறுபட்ட பொறுப்புக்கள் உள்ளன. நல்லிணக்கத்தை நோக்கிச் செயற்பட இந்த சிக்கல் தன்மையை உணர்ந்து உள்வாங்கிக் கொள்ளுதல் அவசியமானதாகும்.

இரண்டாவதாக, பரிந்துரை செய்யப்பட்ட குறித்த வகையான நல்லிணக்கத்துக்கு பின்னரான அரசியல் நடவடிக்கைகள் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளப்படல் வேண்டும். நான் உணர்ந்து கொண்ட வரையில், நல்லிணக்கம் என்பதற்கு சிறந்த வரைவிலக்கணம் இல்லாத பட்சத்தில், நாம் எதிர்பார்க்கும் நல்லிணக்கம் எப்படியானது என மக்களுக்கு உணர வைத்தல் அவசியம்.

நல்லிணக்கமானது கிட்டிய எதிர் காலத்தில் அடையப்படுவதை என்னால் அவதானிக்க முடியவில்லை. ஏனெனில் சில சமூக பிளவுகள் நமக்கிடையே ஆழமாக வேருன்றி உள்ளன. இந்த பிளவுகளை இல்லாமல் செய்வது வெறுமனே இனவேறுபாட்டை எடுத்துநோக்குவது மட்டுமன்றி வகுப்பு, மதம், பால்நிலை வளங்களின் கிடைக்கும் தன்மை மற்றும் சமூக பொருளாதார வேறுபாடுகள் அனைத்தையும் எடுத்து நோக்குதலாகும். இந்த கருத்தானது இன அடிப்படையிலான நல்லிணக்கத்தை மட்டுமே நோக்காகக் கொள்ளாமல் தேசிய நல்லிணக்கத்தை அடிப்படையாக கொண்டு தெரிவிக்கப்பட்டது.

நல்லிணக்கத்தில் பெண்களின் பங்கு

பெண்கள் ஏற்கனவே தமது நாளாந்த வாழ்க்கையில் நல்லிணக்கத்துக்குப் பங்காற்றி வருகின்றனர். எனினும் பெண்கள் மாத்திரமே நல்லிணக்கத்திற்காக பங்காற்ற வெண்டும் என்ற கட்டாயம் எதுவும் இல்லை. பாரம்பரியமாக பெண்கள் சமாதானத்தை உருவாக்குபவர்கள் என்றே கருதப்படுகின்றனர். அது ஒரு சாதாரணமான பணி அல்ல.. சமூக ரீதியில் அதிகளவில் பாரபட்சத்தோடு நடத்தப்பட்ட ஒரு குழுவிடம் அவ்வாறான பங்களிப்பை எதிர்பார்ப்பது சாத்தியமானதல்ல. நல்லிணக்கத்தை அடைவதில் தமக்கும் மிகப்பெரிய அளவிலான பொறுப்புக்கள் உள்ளமையை ஆண்களும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

நல்லிணக்கத்தை அடைவதில் எனது பங்களிப்பை நான் கல்வியலாளர் என்ற வகையில் எடுத்து நோக்குவதை முக்கியமாக கருதுகிறேன். நல்லிணக்கம் பற்றி ஒவ்வொரு தனிநபரும் தனிப்பட்ட புரிதல்களை கொண்டிருப்பார்கள் என்பதையும் நான் மீள வலியுறுத்துகிறேன். மாணவர்களிடம் நல்லிணக்கத்தை வரைவிலக்கணம் செய்வதனை விட, நல்லிணக்கம் பற்றிய அவர்களின் தனிப்பட்ட கருத்துக்களை வெளிக்கொணர்வதையே நான் எனது கடமையாகக் கருதுகின்றேன். மாணவர்களுக்காக நல்லிணக்கத்தை வரைவிலக்கணப்படுத்தலானது, அரசு தனிப்பட்ட புரிதல்களாக இருக்க வேண்டிய நல்லிணக்கத்தின் வரைவிலக்கணத்தை தனது அரசியல் நிரோட்டத்திற்கு ஏதுவாக மாற்றுகின்றது என்ற எனது விமர்சனத்துக்கு எதிரானது ஆகும். வேறு வகையில் கூறினால், இதுவே நல்லிணக்கத்தை அடைவதற்கான முதற் படிமுறை ஆகும். உதாரணமாக, மக்களின் தனிப்பட்ட கருத்துக்கள் ஏதுவாக இருப்பினும் அவற்றை வெளிக்கொணர்தல்.

தனிப்பட்ட முறையில், எனது வாழ்க்கை முறையை தெரிவு செய்யும் போதும், மக்களுடன் தொடர்பு கொள்ளும் போதும் விழிப்புணர்வுடன் இருக்க முயற்சி செய்வேன். வாழ்க்கையை ஒருவர் எவ்வாறு வாழ்கின்றார் என்ற விழிப்புணர்வுடன் இருத்தல் மிகவும் முக்கியம். நான் தொழில் ரீதியாக மொழியியலில் ஆர்வம் கொண்டுள்ளேன். ஆகையால் இலங்கையில் காணப்படும் மொழி ரீதியான பிரச்சனைகளை ஆராய்வதில் ஆர்வம் கொண்டுள்ளேன். ஏனெனில், நாரும் நாட்டு மக்களும் மொழி ரீதியான பிரச்சனைகளை தடுக்க மிகுந்த பொறுப்புடையவர்களாகவுள்ளனர்.

நல்லிணக்கம், நிலைமாறுகால நீதி, சமாதானத்தை கட்டி எழுப்புதல் மற்றும் அபிவிருத்தி

இந்த கருப்பொருட்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்திருப்பதுடன், ஒன்று இன்னொன்றைக் கட்டியெழுப்ப உதவுகின்றது. இவை ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து தொழிற்படுவதால், அவற்றை பிரித்து ஆராய்வதும், இவற்றை கொண்டு படிமுறையான செயற்பாடுகளை ஒழுங்கு செய்வதும் கடினமாகும். இவை ஒன்றுடன் ஒன்று சேர்ந்து காணப்படுவதால், இவை ஒன்றுக்கொன்று இணையாகவே தொடரப்படல் வேண்டும். இவற்றை பாகுபடுத்தி பார்த்தல் ஒரு ஆரோக்கியமற்ற செயற்பாடு என்பதுடன், ஒரு நாடே அவ்வாறு செய்தல் மிகவும் ஆரோக்கியமற்றதாகும்.

இந்த விதிமுறைகள், வரைவிலக்கணங்களின் அடிப்படையில் ஏற்றப்பட்டுள்ளன. மற்றும் அவை அவற்றின் தொழில்நுட்ப வரையறைகளுக்குள் கட்டுப்படுத்தப்பட முடியாதவை. நான் நிலைமாற்று நீதியை ஒரு சட்ட ரீதியான கருப்பொருளாக பார்க்கவில்லை. அவ்வாறு நோக்குதல் ஒரு மட்டுப்பாட்டைத் தோற்றுவிக்கும். அதேபோன்று சமாதானத்தைக் கட்டி எழுப்புதலானது, சமாதானம் மற்றும் பிரச்சனைகளுக்கான தீர்வு என்ற பாடத்திட்டத்தில் உள்ள வரைவிலக்கணங்களுக்குள் கட்டுப்படுத்த முடியாதது.

பெண்களுக்கான நல்லிணக்கம்

நல்லிணக்க செயன்முறையில் பெண்களின் நோக்கு மற்றும் கருத்துக்கள் என்பனவற்றை சேர்த்துக் கொள்ளுதல் அவசியமானது. ஆலோசனை மற்றும் மீள்கட்டுமானச் செயன்முறைகளின் போது சனத்தொகையின் ஒரு பகுதியை ஒதுக்கி வைத்தலானது மிகவும் ஆபத்தான மற்றும் முட்டாள்தனமான செயலாகும். எனினும், பால்தலை அடிப்படையை எங்கு உபயோகிக்கிறோம் என்பதில் மிகவும் கவனம் செலுத்தல் அவசியம் ஆகும்.

நல்லிணக்கத்தை அடையும் முன்னர் பெண்களுக்காக செய்யப்பட வேண்டிய பொறுப்புக்கள் பல உள்ளன. பெண்களுக்கான பாலியல் உரிமைகள், பொருளாதார உரிமைகள் கல்வி மற்றும் தொழில் உரிமைகள் என்பன முக்கியமான பகுதிகள் ஆகும்.

சமூக கலாசார பார்வையை மாற்றியமைத்தலும், கையாளுதலும் மிகவும் கடினமான விடயம். சமூகம் மற்றும் கலாசாரத்தால் முடியமைக்கப்பட்ட பாரபட்சமான அணுகுமுறைகள் மற்றும் நடத்தைகளை முறியடித்தலும் மிகவும் கடினமாகும். இலங்கையில் உள்ள சமூகங்களில் கலாசாரம் ஆழமாக வேருன்றி இருப்பதனால் உரிமை அடிப்படையிலான அணுகுமுறைகளைக் கையாளுவது கடினம். ஒருவேளை பாரபட்சத்துக்கு எதிராக போராடுதல் என்பது வேறு விதமாக எடுத்து நோக்கப்படல் வேண்டும். ஒருவர் திடமான சமூக கலாசார விழுமியங்கள் கொண்ட சமூகத்தில் பிறந்து வளரும் போது அவரின் சிந்தனை செயன்முறைகள் அனைத்தும் பின்தங்கியே காணப்படும். எனவே சிலவேளைகளில் உரிமை மற்றும் கலாசாரம் என்பன ஒன்றை ஒன்று தவறான வழிக்கு இட்டுச் செல்லலாம். நான் உரிமைகளையே முக்கியமானதாக எடுத்து நோக்குகின்றேன். எனினும் துரதிஷ்டவசமாக இலங்கை மக்களின் சிந்தனைப்போக்கு, உரிமைகளை வரவேற்கவும் கையாளவும் ஏற்றதாக அமையவில்லை.

நல்லிணக்கத்தில் நாட்டின் பங்கு

நான் நாட்டை விட பல அரசியல் சமூக நிறுவனங்களால் எடுக்கப்பட்ட பல முயற்சிகளைப் பற்றி அறிந்து வைத்துள்ளேன். எனது கருத்தின்படி அரசாங்கமானது பாலியல் கூருணர்வுள்ள அணுகுமுறையின் அவசியத்தை அறிந்துள்ள போதும், அதனைப் புறக்கணித்து அலட்சியமாக நடந்து கொள்கிறது. ஆகையால் நாட்டின் முயற்சிகள் யாவும் பின்தங்கியே காணப்படுகின்றன.

எமது புதிய அரசாங்கம் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்துக்காகப் போராடுவது ஒரு நல்ல முன்னெடுப்பாக காணப்பட்டனும் அது ஒரு கண் துடைப்புக்காகச் செய்யப்படுவதற்கான சாத்தியக் கூறும் காணப்படுகின்றது. பெண் தலைவர்களினதும் பெண் தலைவர்கள் தொடர்பான அணுகுமுறைகளும் சமூகத்தின் குறிகாட்டியாக திகழ்கின்றது.

மதமும் நல்லிணக்கமும்.

நல்லிணக்கத்தை அடைவதில் சமயத்தின் உள்ளடக்கம் அவசியமற்றதாக இருக்கின்ற போதும் அதனை உள்ளடக்காமல் இருப்பதற்குரிய காரணங்களும் எதுவுமில்லை. எமது சமூகத்தில் திடமான சமய முறைகள் காணப்படுகின்றன. ஆகையால் சமய முறைகள் நல்லிணக்க செயன்முறையைப் பாதிப்பதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் அதிகம் உள்ளது. இலங்கையில் நல்லிணக்கத்தை மீள கட்டியமைப்பதற்குச் சமய விழுமியங்கள் முக்கிய காரணியாக அமையலாம். நல்லிணக்க கோட்பாடுகள் யூத கிறிஸ்துவத்தில் வெளிப்படையாக உட்பொதிந்திருக்கிறது எனும் கருத்தானது மற்ற சமூகத்தினிடையே குழப்பத்தை உருவாக்கலாம். எனவே நல்லிணக்கமானது உள்ளூர் சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு மீள கட்டமைக்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு மதங்களும் சமாதானத்தினை கட்டி எழுப்புவது தொடர்பாக தமக்குரிய கருத்தியல்களைக் கொண்டிருப்பினும், அவற்றின் அணுகுமுறையில் சில மாற்றங்களை உண்டாக்குவதன் மூலமும், சமய நிறுவனங்களை உரிய இடத்தில் வைப்பதன் மூலமும் நல்லிணக்கத்தை அடைய முடியும். நல்லிணக்கம் பற்றி மதங்கள் வேறுபட்ட கருத்துக்களை கொண்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக, பௌத்த மதத்திலிருந்து அமைதி, இந்து மதத்திலிருந்து பழிவாங்கல் அல்லது சமனாக நீதி வழங்கும் தன்மை? கிறிஸ்தவ மதத்திலிருந்து மன்னிக்கும் தன்மை ஆகிய வேறுபட்ட கருத்துக்களை எடுத்து ஒன்றிணைப்பதன் மூலம் நல்லிணக்கம் அடையப்படலாம்.

சம்பவ கற்கை - 16

பெயர் :	வேண்டுகோளுக்கிணங்க குறிப்பிடப்படவில்லை
பதவிப் பெயர் :	அரசாங்க உத்தியோகத்தர்
வயது :	52
இனத்துவநிலை :	வேண்டுகோளுக்கிணங்க குறிப்பிடப்படவில்லை
வயது :	வேண்டுகோளுக்கிணங்க குறிப்பிடப்படவில்லை

மீளிணக்கம் சம்பந்தமான கருத்துக்கள்

மீளிணக்கம் எனும்போது நான் கருதுவது, யுத்தத்தினால் பாதிப்புற்ற மக்களின் குறித்துரைப்பான தேவைகளைச் சரியாக இனங்கண்டு, அவர்களைத் திருப்திப்படுத்தும் வகையில் பணியாற்றுவதாகும். யுத்தத்தினால் பாதிப்புற்ற ஒரு பிரதேசத்தில் பணியாற்றும் ஒரு அரசாங்க உத்தியோகத்தர் என்ற வகையில், மீளிணக்கமென்பது அரசு சட்டங்களுடன் முரண்படக்கூடிய முன்னெடுப்புக்களை உள்ளடக்கக்கூடுமென்று நான் நினைக்கின்றேன்.

உதாரணமாக, வட மாகாணத்தின் மீன்பிடிப் பிரதேசங்களுக்கு தெற்கின் மீனவர்கள் வருவதால் ஏற்படும் மீனவர்களிடையிலான முரண்பாட்டைக் கூறலாம். இலங்கையின் மீனவர்கள் எப்பாகத்திலும் மீன்பிடிக்கலாம் என்று சட்டம் கூறுகின்றது. ஆயினும், தெற்கின் மீனவர்கள் வடக்குப் பிரதேசங்களுக்கு வந்து, புதிதாக மீன்குடியேறிய வடபகுதி மீனவர்களின் வளங்களைச் சுரண்டிச் சூறையாடுவதை நாம் அனுமதித்தால், மீளிணக்கச் செயல்முறை மீண்டும் பின்னடைவுகளையே சந்திக்கும்.

நான் சிங்கள அரசியல்வாதிகளை மட்டுமன்றி, பொதுவாகவே அரசியல்வாதிகளை இந்த விடயத்தில் குறை கூறுகின்றேன். தெற்கிலுள்ள சந்தர்ப்பவாத அரசியல்வாதிகளைப் போலவே. இங்குள்ள தமிழ் அரசியல்வாதிகளும் மீளிணக்க பாதையைக் குடைகவிழ்க்கும் வாதப்பிரதிவாதங்களில் ஈடுபடுகின்றனர். அவர்கள் விடயங்களை இணக்கப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, மக்களைப் பிரிக்கவும், பிளவுகளை அதிகரிப்பதற்குமே முயலுகின்றனர்.

இவர்கள் தாம் போதிக்கும் விடயங்களை நடைமுறையில் பிரயோகிப்பதில்லை. நாம், தமிழ் மக்கள், சிறுபான்மையினம் என்ற வகையில், எமக்குச் சட்டநிலைத்தகவுள்ள சுதந்திரங்கள் மற்றும் உரிமைகள் உள்ளனவென்று நினைத்தால், நாம் இதே உரிமைகளை எம்மத்தியில் வாழும் ஏனைய சிறுபான்மை இனங்களுக்கும் வழங்குதல் வேண்டும். ஆயினும், தமிழ் அரசியல்வாதிகள் வெட்கக்கேடானதும், ஏமாற்றமளிப்பதுமான முறையில் முஸ்லிம்களின் உரிமைகளையும், அவர்களுக்கு உரியதான விடயங்களையும் மறுப்பதைக் நாம் காணுகின்றோம்.

பெண்களின் கண்ணோட்டங்களும், யுத்தத்தின் பின்விளைவுகளும்

எமது மக்கள், பிரத்தியேகமாகப் பெண்கள், பாரிய இன்னல்களுக்கு முகங் கொடுத்துள்ளனர். ஒரு பெண் என்றவகையில், நான் மீண்டும் ஒரு யுத்தம் உருவாவதை விரும்பவில்லை. யுத்தம் மக்கள் மீது கொண்டுவந்த கொடுமையான விளைவுகளை நான் கண்டேன். தொடர்ந்தும் அவற்றைப் பார்த்தும் வருகின்றேன். இளைஞர் மற்றும் சிறுவர்கள் மத்தியிலான பாதிப்புகள், பெண்கள் மத்தியிலான அபாயகரமான நிலைமைகள், சுரண்டல்கள், சமூக ரீதியான கொந்தளிப்புகள் அனைத்துக்கும் யுத்தம் காரணமாகவிருந்துள்ளது. இதனால் மீண்டும் ஒரு யுத்தம் ஒருபோதும் எமக்குத் தேவையில்லை.

ஒரு அரசாங்க உத்தியோகத்தர் என்றவகையில், உள்ளூர் இளைஞர்கள், யுவதிகளிடமிருந்து வேலைவாய்ப்புக்கோரி எனக்கு விண்ணப்பங்கள் வருகின்றன. இவர்கள் சாதாரணதரப் பரீட்சையில் சிறப்பாகச் சித்தியடைந்த போதிலும், வலுக்கட்டாயமாக விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பினால் படைகளில் சேர்க்கப்பட்டவர்கள் அல்லது யுத்தத்தினால் இடம்பெயர்ந்து கல்வி சீர்குலைந்தவர்களாவர். அவர்கள் தெளிவாகவே, இப்பொழுது புத்திக்கூர்மையும், ஆற்றலுங் கொண்ட வளர்ந்த நபர்களாவர். ஆயினும், உயர்தரக் கல்வித் தகைமைகளின்றி அவர்களுக்கு அரசாங்கத்துறையில் வேலைவாய்ப்புகள் வழங்கப்பட முடியாத நிலையுள்ளது. இவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகளை வழங்கும் வகையில் இத்தகைய கடுமையான அளவுகோல்களை மீறிச் செயல்பட முடியாமலிருப்பது குறித்து நான் பெரிதும் வருந்துகின்றேன். அவர்கள் தமது கட்டுப்பாட்டுக்கு அப்பாற்பட்ட குழந்தைகளால் பலியானோராவர். அவற்றின் பின்விளைவுகளை இன்னமும் தமது வாழ்வில் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். இவர்கள் இப்பொழுது நாம் அனைவரும் இழந்துவிட்ட ஒரு தலைமுறையின் பகுதியாகவுள்ளனர். இது வாழ்க்கை நியாயமற்றது மற்றும் அது தொடர்ந்தும் அவ்வாறே இருக்குமென்பதைத் தினமும் நினைவூட்டும் ஒரு விடயமாகவுள்ளது.

இந்த அனுபவங்களின் பின்னர், கிராம மட்டங்களிலுள்ள மக்கள் மேலுமொரு யுத்தத்தைப் பூரணமாக நிராகரிக்கின்றனர். ஆயினும், தமது வழமையான நலன்கள் குறித்துச் சிந்திக்கும் சிலர் தேவையற்ற வாதப்பிரதிவாதங்களின் மூலம் அவர்களின் இரத்தத்தைக் கொதிக்க வைக்க முயலுகின்றனர். இத்தகையவர்களின் நடவடிக்கைகளும், மீளிணக்கச் செயல்முறையைப் பின்னடையச் செய்கின்றன.

எவ்வாறாயினும், இலங்கையில் மீளிணக்கம் சாத்தியமென்று நான் எண்ணுகின்றேன். ஒரு சிறிய தேசத்தில் நாம் வாழுகின்றோம். யுத்தத்துக்குச் சென்ற சிங்களவர் மற்றும் தமிழரெனும் இரு பிரதான இனத்துவக் குழுக்களிடையே, வேற்றுமையையே ஒற்றுமையையே அதிகமாகக் காண முடிகின்றது. எம்மிடையே ஒரேவிதமான கலாசாரங்கள், மதங்கள், மொழிகள், விழாக்கள் மற்றும் உட்பாப்பாங்குகள் போன்ற விடயங்கள் உள்ளன. ஆகவே, நாம் இணைந்து வாழுவதற்குத் தடையாகவிருப்பது எது? எம்மிடையே இணக்கப்படுத்தப்பட முடியாத வேறுபாடு எதுவுமில்லை.

இதை அறிந்து கொள்வதற்கு நாம் கொழும்பு நகரைப் பார்ப்பதே போதுமானதாகும். இங்கு வேறுபடும் ஜனசமூகங்கள் நன்கு ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு, சகவாழ்வு வாழுகின்றன. இதை நாம் நாடு தழுவிய வகையில் ஏன் ஈட்டிக்கொள்ளக் கூடாது? அது முடியாத காரியமல்ல.

மீளிணக்கத்தில் தனிப்பட்ட பாத்திரம்

முதலில் உணவுப் பாதுகாப்பு, நிலைபேறான தொழில்வாய்ப்பு, பெண்கள் மற்றும் சிறுவர் உரிமைகள் போன்ற மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தலே இப்பொழுது நிலவும் அவசரத் தேவைகள் என நான் நினைக்கின்றேன்.

யுத்தத்தினால் பாதிப்புற்ற மக்களின் உள அதிர்ச்சி நிலைகளுக்குத் தீர்வு காணும் வகையில் ஒரு பரந்த வீச்சிலான குணப்படுத்தல் சிகிச்சை முறைகளைக் கிடைக்கச் செய்வதும் தீர்மானகரமான தேவையாகவுள்ளது. இது உளவள ஆற்றுப்படுத்தல் மற்றும் கலைகள் மூலமான சிகிச்சை என்பவற்றையும் உள்ளடக்குதல் வேண்டும். இதுவரையில் மக்களுக்குத் தவறான தகவல்கள் வழங்கப்பட்ட சகல விடயங்களிலும் அவர்கள் விழிப்புணர்வூட்டப்படுதலும், அவசியமென்று நான் நம்புகின்றேன். இது இன்றைய நிலைக்கு இட்டுச்சென்ற அவர்களின் வரலாறுகள் சம்பந்தமான விடயங்களாகும். சகல தரப்புகளைப் பொறுத்த வரையிலும் பெருமளவிலான தேசியவாத தகவல்திரிபுகள் எங்கும் காணப்படுகின்றன. இவை மனக்குறைகள், பலிக்கடாநிலை, மற்றும் / அல்லது இலக்குவைக்கப்படுவோர் மத்தியில் இயல்பாகப் பரிணமிக்காத எரிச்சலூட்டும் உணர்வுகள் என்பவற்றுக்கு இட்டுச் செல்கின்றன. இதன்கருத்து, பொதுமக்கள் தாமாகவே இந்த அபிப்பிராயங்களை உருவாக்கிக் கொள்வதோ, அல்லது முடிவுகளுக்கு வருவதோ இல்லை என்பதாகும். நச்சுத்தன்மான கதைகள் அவர்கள் மத்தியில் பரப்பப்படுகின்றன. மீளிணக்கத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதாயின், இவற்றை நிச்சயம் சவாலுக்குட்படுத்துதல் வேண்டும்.

ஒரு அரசாங்க உத்தியோகத்தர் என்ற எனது பாத்திரத்திலிருந்து, நான் இவை சம்பந்தமான பெருமளவு பணிகளை ஆற்றுவது சாத்தியமாகவிருந்தது. இவை மீளிணக்கத்துக்குப் பங்களிப்பவையாகும். மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை ஆய்வு செய்து, அவற்றுக்குத் தீர்வு காணும் நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் வகையிலும், யுத்தத்தால் பாதிப்புற்றோருக்கு உளவள ஆலோசனைகளை வழங்கும் வகையிலும் நான் முறையான செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டுள்ளேன்.

உணவுப் பாதுகாப்பும் நிலைபேறான வாழ்வாதாரங்களும் மனிதர்களைத் தொடர்ச்சியாகப் பாதித்து வரும் நிலையில், அதற்கும் மேலதிகமாக, சட்டபூர்வமான ஆவணங்கள் மற்றும் சான்றிதழ்கள் தொலைந்து போனமை, வைத்தியக் கவனப் பராமரிப்பின்மை போன்ற வேறு பல அடிப்படைத் தேவைகள் இல்லாத நிலையும் காணப்படுகின்றது. யுத்தத்தால் பாதிப்புற்ற சாதாரண மக்கள் தாமாகவே பட்டினங்களுக்குப் பயணம் செய்து, அதிகாரத்துவவாத நடவடிக்கை முறைகளைத் தாண்டி, அடையாள அட்டைகள் மற்றும் காணி ஆவணங்கள் போன்ற சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள இயலாதோராகவுள்ளனர். ஆகவே, நாம் இதற்குப்பதிலாக, இச்சேவைகள் மக்களை நோக்கிச் செல்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்துள்ளோம். அதிகாரிகளும், வைத்தியர்களும் கிராமம் கிராமமாகச் செல்வதற்கும் மக்களுக்கு நேரடியான இடம்பெயர் சேவைகளை வழங்கி, அவர்களது வாழ்க்கையை இலகுவாக்கக்கூடிய வகையில் நாம் அவர்களுக்கு வாகன வசதிகளை வழங்கியுள்ளோம்.

விசேடமாகப் பெண்களுக்கெதிரான பால்துன்ப அடிப்படையிலான வன்செயல்களுக்குத் தீர்வு காணும் வகையில் யுத்திகளை வகுத்தமைக்கக் கூடிய அரங்குகளையும் ஏற்படுத்தியுள்ளோம்.

பெண்கள் மற்றும் சிறுவர் உரிமைகள் சம்பந்தமாக நாம் கிரம ஒழுங்கிலான பயிற்சிகளையும் உள்ளூர் மக்களுக்கு வழங்கி வருகின்றோம். இப்பொழுது எமது ஜனசமூகங்களில் பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்

உரிமைகளைப் பிரதான பிரவாகப்படுத்துவது மிகவும் முக்கியமான ஒரு தேவையாகவிருப்பதால், நாம் இவற்றுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளோம்.

மீளிணக்கத்தில் பெண்களின் பாத்திரம்

மீளிணக்கம் அவசியப்படும் சமூகங்களில் பிரதான பாத்திரத்தை வகிக்கக் கூடியவர்கள் பெண்களே என்று நான் கூறுவேன். அவர்கள்தான் மோதல் முரண்பாடுகளால் மிகவும் மோசமாகப் பாதிப்பறுகின்றனர். இவ்வாறாக அவர்களே மீளிணக்கத்தை ஈட்டிக்கொள்வது எவ்வாறு என்பது சம்பந்தமாகவும், மீண்டும் ஒருபொழுதும் இத்தகைய பரிமாணங்களில் யுத்தம் இடம்பெறாதிருப்பதை உறுதிசெய்வது எவ்வாறு என்பது குறித்தும் புத்திசாலித்தனமான, நடைமுறைச் சாத்தியமான அறிவுரையை வழங்கக்கூடியவர்களும் ஆவர்.

யுத்தத்துக்குப் பின்னான மீளக்கட்டியெழுப்பதல் மற்றும் மீளிணக்கத்தில் பணியாற்றுவதல் அரசு மற்றும் அரசாரசு முகவர் நிலையங்கள் குறித்துரைப்பாகப் பெண்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றும் வகையில் முன்னெடுக்கப்படும் பொருளாதார அபிவிருத்தியை ஆய்வு செய்தல் வேண்டும். அவர்களின் வாழ்வாதாரங்கள், வீடமைப்பு, அவர்களின் பிள்ளைகளுக்கான கல்வி - இத்தேவைகள் அனைத்துக்குமாக, பெண்களின் குறித்துரைப்பான தேவைகளையும், ஏற்றுச்சமாளிக்கும் ஆற்றல்களையும் கவனத்திற் கொண்டு திட்டங்கள் வகுக்கப்படுதல் வேண்டும்.

பெண்கள் வலிமை வாய்ந்தவர்களும், ஆற்றல் மிக்கவர்களுமாவர். ஆயினும், எமது சக ஆண் பணியாளர்கள் எமக்கு அந்த அங்கீகாரத்தை வழங்குவதில்லை. நான் தலைமை வகிக்கும் கிராம மற்றும் மாவட்ட மட்டக் கூட்டங்களில் பெண்கள் சில வேலைகளுக்குத் தகுதியற்றவர்களென்ற பாகுபாடு மிக மோசமாக நிலைபெறாக்கப்பட்டுள்ளதால், அனேகமான சந்தர்ப்பங்களில் அவர்கள் 'அவள் ஒரு பெண்' என்று சொல்லுவதே போதுமான தர்க்கமென்று நினைக்கின்றனர்.

சமீபத்தில் விவசாயச் சங்கமொன்றுக்குப் பொறுப்பாகவிருந்த ஒரு கிராமத் தலைமை அதிகாரி, கிராமத்துக்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ள அரசாங்க விவசாய உத்தியோகத்தர் நன்றாக வேலை செய்வதில்லை என்று என்னிடம் தெரிவித்தார். நான் என்ன பிரச்சினை என்று அவர்களிடம் கேட்டேன். ஆண்களே இடம்பிடித்திருந்த விவசாயிகள் சங்கம் 'அவள் ஒரு பெண்' என்று தெரிவித்தது. ஒரு பெண்ணாக இருக்கின்றாள் என்பது ஒரு செல்லுபடியான முறைப்பாடல்லவென்று நான் அவர்களுக்குக் கூறினேன். அவள் தனது வேலையில் எவ்வாறு தவறிழைக்கின்றாள் என்பதை அவர்கள் குறித்துரைப்பாகத் தெரிவிக்க வேண்டுமேயொழிய, அவளின் பால் என்பது எந்த விதத்திலும் இயைபுள்ள விடயமல்ல.

இவ்வாறே, எங்கள் அலுவலகத்தைச் சுத்திகரிப்பதற்கு ஒருவரைத் தேடியபோது, எனது பதவியினருள் ஓர் ஆண் அங்கத்தவர் ஒரு பெண்ணை வேலைக்கமர்த்துவதே சிறப்பானதென்று தெரிவித்தார். அவரின் வாதம் ஆணைவிட ஒரு பெண் மேலும் சிறந்தமுறையில் துப்புரவு செய்வாள் என்பதாகவிருக்கவில்லை. ஒரேவிதமான வேலைக்குப் பெண்ணுக்கு ஆணைவிடக் குறைவாகக் கூலிகொடுக்கலாமென்பதே அவரின் யோசனையாகவிருந்தது. அரசாங்கம் இத்தகைய தன்னிச்சையான அளவுகோல்களைப் பயன்படுத்துவதில்லையென்று நான் அவருக்குக் கூறினேன். ஆணாகவிருந்தாலும்கூட, பெண்ணாகவிருந்தாலும்கூட அவர்கள் ஒரு குறிப்பிடப்படும் நேரத்தினுள், ஒரேவிதமான வேலையைச் செய்தால் அவர்களுக்கு சமமான வேதனமே வழங்கப்படுமென்பதையும் எடுத்துரைத்தேன்.

எவ்வாறாயினும், பரந்த ஜனசமூகத்தில் விடயம் இவ்வாறில்லை. ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் பாலியல் அடிப்படையில் வேறுபடும் கூலிகளே வழங்கப்படுகின்றன. இப்பிராந்தியங்களில் செயற்படும் உழைப்பாளர் நியமங்களுக்குச் சவால்விடுவது கடினமானதாகும். ஆயினும், சிறிய வழிகளில் நான் இதை மாற்ற முயலுகின்றேன்.

பெண்கள் அதிகாரப் பதவிநிலைகளில் இருப்பதை ஆண்கள் காணுகின்றனர். நான் ஒரு சிரேஷ்ட அரசாங்க உத்தியோகத்தரென்பதை அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடிகின்றது. நான் இந்த நிலைக்கு முழுக்க முழுக்கத் தகுதி அடிப்படையிலேயே வந்துள்ளேன் என்பதையும், தாம் எனக்கு மரியாதை வழங்க வேண்டுமென்பதையும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றனர். ஆயினும், தமது நோக்கங்களாகிய பெண்களைத் தமக்குச் சமமானவர்களாக ஏற்றுக்கொள்வதுதான் அவர்களுக்குப் பிரச்சினையாகவுள்ளது. இவை மனங்களில் நன்கு நிலைபேறாக்கப்பட்டுள்ள சமூக ரீதியான எண்ணப்பாடுகளாகும். இவற்றை மாற்றுவதும், இல்லாதொழிப்பதும் அவசியமாகும்.

நிலைமாறுகால நீதி, அபிவிருத்தி மற்றும் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதோடு மீளிணக்கத்தின் உறவிணைப்புகள்

மீளிணக்கமென்பது இதயங்களிலிருந்து வருதல் வேண்டும். இத்தகைய நிலைக்கு வருவதற்கு இதயங்களும், மனங்களும் அமைதியடைய வேண்டுமெனில், மக்கள் அங்கு சென்றடைய வேண்டிய பாலத்தை அமைப்பது இடைமாற்றக்கால நீதியுடனேயே சாத்தியமானதாகும்.

மக்கள் விடயங்களுக்குத் தீர்வு கண்டு, தமக்கும் தமது அன்புக்குரியவர்களுக்கும் நடந்த விடயங்களை ஏற்றுக்கொண்டு, அமைதி காண வேண்டும். இதன்பின்னரே, அவர்களால் வாழ்க்கையில் முன்செல்ல முடியும். இத்தகைய விவகாரங்கள் என் மனதிலும் ஆழமாகப் புதையுண்டு கிடக்கின்றன. எனது சொந்தச் சகோதரர்களுள் ஒருவர் இராணுவ ஒட்டுப்படைகளால் கடத்திச் செல்லப்பட்டு கொலைசெய்யப்பட்டார். இன்னுமொரு சகோதரர் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப் (EPRLF) இயக்கத்தில் இணைந்து, பின்னர் இராணுவத்தினரால் பிடிக்கப்பட்டு சித்திரவதை செய்யப்பட்டார். பின்னர் ஒருவாறு வெளிநாட்டுக்குத் தப்பிச்சென்றார். எனது மூத்த சகோதரர் போராளிகளால் கொல்லப்பட்ட பின்னர் இவரின் உடலைக்கூட இன்றுவரை எம்மால் பார்க்க முடியவில்லை எனும் நிகழ்வுண்மை என்னால் மறக்கமுடியாத துயரமாகவுள்ளது. இத்தகைய துன்பத்தை எமக்கு விளைவித்தோர் அது அரசாங்க இராணுவமாக இருக்கலாம் அல்லது எமது சொந்தத் தமிழ்ப் போராளிகளாகவிருக்கலாம், அது சம்பந்தமான ஒரு முடிவு எமக்கு அவசியமாகும். இக்குற்றச்செயல்களுக்குரிய நீதி வழங்கப்படுவது எமக்கு முக்கியமானதாகும். இல்லையேல், அர்த்தமுள்ள ஒரு மீளிணக்கத்துக்கு இடமில்லை.

இச்செயல்முறையில் பெண்களின் கண்ணோட்டங்களுக்கும், அபிப்பிராயங்களுக்கும் இடமளிப்பது முக்கியமானதாகும். காணாமற்போனவர்கள் குறித்த ஆணைக்குழு விசாரணை அமர்வுகளில் கிரம ஒழுங்கில் கலந்து கொள்பவர்களை நோக்கினால் அவர்களுள் பெரும்பாலானோர் பெண்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். அவர்களே அதிக அளவில் இடைமாற்றக்கால நீதி அவசியப்படுவோராவர். இவர்கள் இறந்த அல்லது காணாமற்போன தமது அன்புக்குரியவர்களின் படங்களைச் சுமந்தவாறு பதில்களையும், நீதியையும் கோரி நிற்கின்றனர். இவர்களின் குரல்கள் செவிமடுக்கப்படுவதும், இவர்களின் வினாக்களுக்கு விடைகள் வழங்கப்படுவதும், இவர்கள் நாடும் நீதி நிலைநாட்டப்படுவதும் முக்கியமானவையாகும்.

அபிவிருத்தி மற்றும் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதோடு மீளிணக்கத்தின் இணைப்புறவுகள்

அபிவிருத்திச் செயல்முறை ஓரளவுக்கு மீளிணக்கத்தில் உதவுகின்றது. கிராமிய உட்கட்டமைப்புகளில் மேம்பாடுகள் / வாழ்வாதாரங்கள் மற்றும் வேலைவாய்ப்புப் பிறப்பாக்கத்துக்கு உதவுகின்றன. இவை அடிப்படையான உணவுப் பாதுகாப்பு மற்றும் நிலைபேற்றுத்தன்மைக்கு இட்டுச்செல்வதனுடாக, மீளிணக்கத்துக்கும் வழிசமைக்கலாம்.

சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதைப் பொறுத்தவரையில், முதலில் மீளிணக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளாமல், இதைச்செய்யமுடியாது. ஒன்று மற்றதைத் தொடர்ந்து வருதல் வேண்டும்.

மீளிணக்கச் செயல்முறை மற்றும் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புதல் என்பவை முழுத் தேசத்தையும்விட, நாட்டின் சில முக்கிய பிராந்தியங்களிலேயே கூடுதலான கவனம் செலுத்தி, முன்னெடுக்கப்பட வேண்டிய விடயங்களென்று நான் நினைக்கின்றேன். வேறு வார்த்தையில் கூறுவதாயின், சில பிராந்தியங்களுக்கு ஏனையவற்றைவிடக் கூடுதலான இத்தகைய பணிகள் அவசியப்படுகின்றன. உதாரணமாக - வட மாகாணத்தின் பல பிரதேசங்களில் யுத்தம் இடம்பெற்ற பலவருட்காலமாக எமது குரல்கள் மாத்திரமே ஒலித்த ஒரு தனிக் கலாசாரச் சூழலுக்குப் பின்னர், சமீபத்தில்தான் நாம் ஒரு பல்கலாசாரச் செல்வாக்குக்கு முகங்கொடுத்தோம். இப்பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் சிங்கள மற்றும் முஸ்லிம் மக்களைக் குறித்த பல தவறான எண்ணப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளனர். இவற்றுக்கான பிரதான காரணம் போராளிகளும், அரசியல்வாதிகளும் மேற்கொண்ட தவறான பிரசாரங்களாகும். இந்த மக்கள் சமீபத்திலேயே ஏனைய ஜனசமூகங்களுடனும் கலந்துறவாடி, தமது சொந்த அபிப்பிராயங்களை ஏற்படுத்திக்கொள்வதற்கான வாய்ப்பைப் பெற்றுள்ளனர்.

இதற்கு நேரெதிராக, வவுனியாவில் விடயங்கள் வித்தியாசமாகவுள்ளன. இங்கு யுத்தம் இடம்பெற்ற காலத்திலும் தமிழர்களும், சிங்களவர்களும், முஸ்லிம்களும் இணைந்து வாழ்ந்துள்ளனர். இங்கு அவர்கள் மத்தியில் ஏற்கெனவே செளஜன்யமான உறவுகளும், ஆரோக்கியமான புரிந்துணர்வுகளும் உள்ளன. இந்த நிலைமை ஏனைய மாவட்டங்களில் காணப்படாத ஒன்றாகும்.

சம்பவ கற்கை - 17

பெயர் :	வேண்டுகோளுக்கிணங்க குறிப்பிடப்படவில்லை
பதவிப் பெயர் :	அரசாங்க உத்தியோகத்தர்/அரச அதிகாரி
வயது :	54
இனத்துவநிலை :	வேண்டுகோளுக்கிணங்க குறிப்பிடப்படவில்லை
வயது :	வேண்டுகோளுக்கிணங்க குறிப்பிடப்படவில்லை

மீளிணக்கம் சம்பந்தமான கருத்துக்கள்

மீளிணக்கமென்பது இலங்கையில் வாழும் வேறுபட்ட சமூகங்கள் வாய்ப்புரிமைகளையும், ஏனைய மூலவளங்களையும் ஒருவரோடொருவர் சமமாகவும், ஒப்புரவாகவும் பகிர்ந்துவாழும் நிலையாகும்.

ஒரு பெண் என்ற வகையில், மோதல் முரண்பாடுகளால் அதிகம் பாதிப்புறுவோர் பெண்களே என்பதையும், மீளிணக்கம் மற்றும் சமாதானத்தினால் அதிகம் நன்மையடைவோர் பெண்களே என்பதையும் என்னால் கூறமுடியும். நாம் எமது குடும்பங்களைப் பாதுகாக்கவும், எமது பிள்ளைகளைப் பாதுகாப்பான சூழலில் வளர்ப்பதற்கும், ஒரு துடிப்பான ஜனநாயக சமூகத்தில் அவர்களுக்குத் தரம் வாய்ந்த கல்வி, மற்றும் வேலைவாய்ப்பை உறுதி செய்யவும் விரும்புகின்றோம். சுருக்கமாகக் கூறுவதாயின், நாம் அனைத்து அடங்கும் வகையிலான ஸ்திரநிலையையும், நிலைபெற்றுத்தன்மையையும் நாடி நிற்கின்றோம். இவை அனைத்தையும் ஈட்டுவதற்கு, போருக்குப்பிந்திய இத்தேசத்தில் எமக்கு மீளிணக்கம் அவசியமாகும்.

நாம் அனுபவித்த துன்பதுயரங்கள் எண்ணற்றவையாக இருந்தபோதிலும், மீளிணக்கம் ஈட்டப்படக்கூடியதென்று நான் இன்னமும் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளேன். ஜனநாயக ஸ்திரநிலை மற்றும் அனுபவத் திரட்டல்களைக் கொண்ட நீண்ட வரலாறுள்ள தெற்காசியாவின் ஒரு பகுதியாக இலங்கை விளங்குகின்றது. இவற்றுள் ஒருசில நாடுகள் இராணுவ ஆட்சி மற்றும் வேறு சர்வாதிகார ஆட்சிகளை நோக்கிய செல்நெறிகளைக் காண்பித்தபோதிலும், இலங்கையும், இந்தியாவும் பல்லாண்டுகாலமாக இத்தகைய போக்குகளால் பாதிப்புறுவில்லை.

மேலும், 3-4 பிரதான ஜனசமூகங்களே இங்கு வாழுகின்றனர். இவர்கள் இரண்டு பிரதான மொழிகளையே பேசுகின்றனர். நாம் ஒருவரோடொருவர் கலாசார ஒற்றுமைகளைக் கொண்டுள்ளோம். 1957 இற்கு முன்னர் நாம் ஒன்றிணைந்து வாழ்ந்தோம். கல்வி கற்றோம், ஒன்றிணைந்து வேலைசெய்தோம். மீண்டும் அந்தநிலைக்குச் செல்வது இன்னமும் சாத்தியமாகவே உள்ளது. மக்கள் உள்ளார்ந்த நிலையில் இனவாதிகள் அல்ல என்பதை நான் இன்னமும் நம்புகின்றேன். தமது சொந்த உள்நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காக அரசியல்வாதிகளே மக்களிடையே பிளவுகளை உருவாக்குகின்றனர். இலங்கையில் மோதல் முரண்பாடென்பது தானாகவே தோன்றியதொன்றல்ல. அது தூண்டிவிடப்பட்டதும், சுயநோக்கங்களுக்காக ஏனையோரைத் தந்திரமாகக் கையாளுவோரால் ஏற்படுத்தப்பட்டதுமாகும். இத்தகைய, தந்திரமான கையாளுதல்கள் நிறுத்தப்பட்டால் நாம் பல்வேறு இனத்துவநிலைகளைச் சேர்ந்த இலங்கையரென்றவகையில் இங்கு ஒற்றுமையாக வாழமுடியும்.

நானும், யுத்தத்தால் பாதிப்புற்றேன். தும்பாக்கிச் சண்டைகளின் இடையில் அகப்பட்டும், நிலக்கண்ணிவெடிகளாலும், எனது கணவர் தன்னுடைய மூன்று சகோதரர்களை இழந்தார். நான் யாழ்ப்பாணத்தில் எனது பிள்ளைப்பருவத்தில் வளர்ந்த இல்லத்தை இழந்தேன். பின்னர் வவுனியாவில் நாம் கட்டிய வீட்டையும் இழந்தேன். அது ஒரு புத்தம் புதிய, கச்சிதமான வீடாகும். எனது சொத்துக்கள் பாதுகாப்புப் படையினரால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. கடற்படை வவுனியாவில் இருந்த எனது சொத்தில்

ஒரு முகாம் அமைத்திருந்தது. அது 25 வருடங்களுக்குப் பின்னர், 2010 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு என்னிடம் கையளிக்கப்பட்டது.

இந்த நாட்டில் உயிர் பிழைத்திருந்த அதிஷ்டசாலிகளில் நானும் ஒருவர் என்பதை அறிந்திருந்ததால், நான் முறையீடு செய்யவில்லை. எமது சொந்தக் குடும்பத்தினுள் எவரும் இறக்கவில்லை, கைகால்கள் இழக்கவுமில்லை. எனது கணவரும் நானும் நிலையான வேதனங்களைச் சம்பாதித்ததால், யுத்தகாலத்தில் எமது பிள்ளைகளைப் பராமரிக்க முடிந்தது. அதற்காக, நான் நன்றியுடையவளாக இருக்கின்றேன். எனது உறவினர்கள் பலர் இத்தகைய அதிஷ்டமில்லாதவர்களாகவிருந்ததால், அவர்கள் பெரும் எண்ணிக்கைகளில் வெளிநாடுகளுக்குத் தப்பியோடினர். எனது சுற்றத்தின் வலையமைப்பில் எனது குடும்பம் மாத்திரமே இங்கு இலங்கையில் எஞ்சியிருந்தது. யுத்தம் இடம்பெற்ற போதிலும், எனது கணவரும், நானும் இங்கேயே தங்கியிருப்பதென்ற உணர்வுபூர்வமான முடிவை எடுத்தோம். இங்குதான் எமது வேர்கள் உள்ளனவென்பதும், எமது பிள்ளைகள் இங்கேயே வளர வேண்டுமென்று நாம் விரும்பியதுமே இதற்கான காரணங்களாகவிருந்தன.

இப்பொழுது, தனிப்பட்ட முறையில் நான் பெண்கள் குழுக்களுடன் இணைந்து கல்விமான்களுடனும், ஏனைய பல்வகைமையான துறைகளின் பல்வேறு தொழில்சார் நிபுணர்களுடனும், வேறுபடும் ஜனசமூகங்களிடையே மேலும் சிறப்பான புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்தும் வகையில் பணியாற்றி வருகின்றேன். நாம் ஓர் உத்தியோகபூர்வமற்ற, ஆயினும் நன்கு வலையமைக்கப்பட்ட சிந்தனை முயற்சியாளராக, முனைப்பாக ஒருவரை ஒருவர் சென்றடைந்து, எண்ணப்பிரவாகமுறையிலும், ஒருவரிடமிருந்து ஒருவர் கற்றுக் கொள்ளும் வகையிலும் செயற்படுகின்றோம்.

ஒரு அரசாங்க அதிகாரி என்ற எனது உத்தியோகபூர்வ பதவியின் ஆற்றலைப் பயன்படுத்தி, நான் சில அபிவிருத்தி மற்றும் மீளணக்க நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை நான் இணைந்து பணியாற்றும் ஜனசமூகங்களில் நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளேன். உதாரணமாக - யுத்தம் முடிவடைந்ததும் வவுனியாவில் பல திறமைகளைக் கொண்ட கிராமப்புற இளைஞர்களின் எதிர்கால நலன்களை அபிவிருத்தி செய்யும் ஒரு நிகழ்ச்சித்திட்டத்தை நான் வகுத்தமைத்தேன். நாம் ஊக்க ஆர்வமும், அறிவுத்திறனும் கொண்ட கிராம இளைஞர்களை பல்கலைக்கழகங்களில் ஒரு மூன்று மாத கால விஸ்தரிப்பு நிகழ்ச்சித் திட்டத்துக்கெனத் தெரிவு செய்தோம். இங்கு இவர்களுக்கு, ஒரு பரந்தவீச்சிலான கல்விநெறிகளும், நடைமுறைச் செயற்பாட்டு அனுபவங்களும், தமது ஜனசமூகங்களில் கிடைக்கக்கூடிய இயற்கை மற்றும் மனிதவளங்களை இனங்கண்டு, பயன்படுத்தும் வியாபாரத்தொழில் திட்டமிடல், கழிவு முகாமைத்துவம், உளவியல் - சமூக நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள், தலைமைத்துவச் செயலம்வுகள், மீளணக்கம் மற்றும் வேறுபடும் ஜனசமூகங்களுக்கிடையிலான வலையமைப்புப் பணிகள் ஆகியன தொடர்பிலான பயிற்சிகளும் வழங்கப்பட்டன.

இதை நான் 2011 ஆம் ஆண்டில் வவுனியாவில் அரசு அதிகாரியாக பணியாற்றிய காலத்தில் ஒரு யு.என்.டி.பி (UNDP) நிதியளிப்புக் கருத்திட்டமாக ஆரம்பித்தேன். அது உடனடியாகவே வெற்றியளித்தது. விரைவிலேயே வட மாகாணத்திலுள்ள ஏனைய அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களும் இதுபோன்ற கருத்திட்டங்களை ஏற்றுச்செயற்பட்டனர். அது இப்பொழுது கிழக்கு மாகாணத்துக்கும் வந்துள்ளது. இந்த நிகழ்ச்சித்திட்டம் உயர்தர வகுப்புகளில் கல்விகற்று, பல்கலைக்கழகங்களுக்குச் செல்லமுடியாமல் வீடுகளில் மனச்சோர்வுடன் இருக்கும் இளைஞர், யுவதிகளுக்கு அதிகாரவலுவை வழங்கும் ஒன்றாகும். தமது வாழ்க்கைப்பணி எதிர்பார்ப்புகள் கிராமங்களில் நிறைவேறாததாலும், அவர்களின் அபிலாஷைகள் பெற்றோர்களின் மரபுரிதியான வாழ்வாதார முயற்சிகளில் இணையமுடியாத அளவுக்கு உயர்வாகவிருப்பதாலும், இவர்கள் வேலைவாய்ப்பற்ற நிலைக்குச் செல்லும்போக்கு காணப்பட்டது.

இந்த இளைஞர், யுவதிகள் எமது மாவட்டங்களில் கவனிப்பாரற்ற மனிதவளங்களாக இருந்தனர். எனவே எமது நிகழ்ச்சித்திட்டம் உண்மையில் இவர்களின் சாத்தியவளங்களைப் பூரணமாகப் பயன்படுத்திக்

கிராமங்களை அபிவிருத்திசெய்யும் ஒன்றாகவிருந்தது. இவர்களினூடாக நாம் தொலைதூரங்களிலுள்ள அவர்களின் ஜனசமூகங்களுக்குச் சக்திவாய்ந்த ஊக்க ஆர்வக் கருத்துகளையும், நடைமுறை அபிவிருத்தி நோக்கங்களுடன் கூடிய முறைமைகள்சார் பரப்புரையையும் பரவலாக வழங்கக்கூடியதாவது. அனைத்தும் அடங்கும்வகையில் அது மிகவும் பயனுள்ள ஒரு முறைமையாகவுள்ளது.

மீளிணக்கத்தில் ஒரு பெண்ணின் பாத்திரம்

இந்த நேரத்தில் மீளிணக்கத்தில் பெண்களின் அதிக பங்கேற்பை எம்மால் காணமுடியவில்லை. அரசியலில் அவர்களின் பங்கேற்பு மிகக்குறைவாக இருப்பதே இதற்கான காரணமாகும். (எதிர்பார்த்தவாறே மீளிணக்கத்தை குழப்பியடிக்கும்) அரசியல்வாதிகளின் கைகளில் மீளிணக்கமென்று அழைக்கப்படுவது சிக்கியுள்ளதால், மீளிணக்கச் செயல் முறையின் முன்னணியில் பெண்களைக் காண முடியாதுள்ளது.

தமது விவகாரங்களைக் கையாளும் வகையில் இது பிரஜைகளின் கைகளில் விடப்பட வேண்டுமென்பதே மிகச்சிறந்த யோசனையாகும். இத்தகைய ஒரு சூழ்நிலையில் பெண்கள் தமது பாத்திரத்தை நிறைவேற்றலாம். சகல ஜனசமூக அடிப்படையிலான அமைப்புகளும், மற்றும் ஏனைய பெண்களின் அரங்குகளும், குழுக்களும் ஒரு மாபெரும் சக்தியாக வெளியே வருதல் வேண்டும். அவர்கள் மீளிணக்க முகாமைத்துவச் செயல்முறையை அரசியல்வாதிகளின் கைகளிலிருந்து பறித்தெடுத்தல் வேண்டும். ஆழப்பத்திலிருந்தே எம்மைப் பிரித்து வைத்தவர்கள் இந்த அரசியல்வாதிகளேயாவர். எம்மை ஒன்றிணைப்பார்களென்று நம்பி, நாம் இவர்கள்மீது தங்கியிருக்கக்கூடாது.

நிலைமாறுகால நீதி, அபிவிருத்தி மற்றும் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதோடு மீளிணக்கத்தின் உறவிணைப்புகள்

நிலைமாறுகால நீதியென்பது பாதிப்புற்றோருக்கு ஆறுதலையும், இழப்பீடுகளையும் வழங்குவதாகும். இரண்டு செயல்முறைகளும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக செயற்படக்கூடிய வகையில், மீளிணக்கச் செயல்முறை நிலைமாறுகால நீதிக்குச் சமாந்தரமாக இடம்பெறுதல் வேண்டும். இல்லையேல் அது வெற்றியளிக்கமாட்டாது. இதை நாம் எமது சொந்த ஜனசமூகங்களில் புனர்வாழ்வுபெற்ற விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பின் போராளிகளுக்கும், அவர்கள் ஒருகாலத்தில் ஆட்சிநடத்திய அவர்களின் சொந்த ஜனசமூகங்களுக்குமிடையில் பார்க்கலாம். அரசாங்கம் போராளிகளுக்குப் புனர்வாழ்வளிக்கப் பெருமளவு முதலீடுகளைச் செய்த அதேவேளையில் அவர்களால் ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட பொதுமக்களுக்கு எதுவுமே செய்யவில்லை. முன்னாள் போராளிகள் புனர்வாழ்வு முகாம்களிலிருந்து வெளியே வந்ததும் மக்கள் தம்மைக்குறித்துக் கோபத்துடனும், பகைமையுணர்வுடனும் இருப்பதைக் கண்டனர். இந்த நிலைமை இப்பொழுதும் ஜனசமூகத்தினுள் பிளவுகளையும், முரண்பாடுகளையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றது.

மீளிணக்கம் குறித்துப் பேசுகையில் நாம் அனேக சந்தர்ப்பங்களில் மறந்துவிடும் ஓர் அம்சம், ஜனசமூகங்களுக்கிடையிலான, மீளிணக்கத்தைவிட ஜனசமூகங்களினுள் அவசியப்படும் மீளிணக்கமாகும். யுத்தகாலங்களின்போது ஒரே ஜனசமூகத்தின் பிரிவுகள் தம் மத்தியிலிருந்த ஏனையோரை ஒடுக்குமுறைகளுக்கு உள்ளாக்கினர். இந்த முரண்பாடுகளில் பல இதுநாள்வரையில் ஆழமாகப் புரையோடிப்போயுள்ளன. நாம் இவற்றுக்கும் தீர்வுகளைக் காணும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதே மிகச்சிறப்பானதாகும்

அபிவிருத்தியைப் பொறுத்தவரையில், நான் இதை வெறுமனே ஓர் உட்கட்டமைப்பு அபிவிருத்தியாகப் பார்க்கவில்லை. எமது அரசியல்வாதிகள் உள்ளிட்டவகையில் எம்முள் பலர் செய்யும் தவறு இதுவேயாகும். உண்மையான அபிவிருத்தி சுகாதாரம், போஷாக்கு, கல்வி, வேலைவாய்ப்பு என்பவற்றை உள்ளடக்கியதாகவிருந்தல் வேண்டும். இவை அனைத்தும் சமகாலத்தில் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டால், அதன் பின்னர் மீளிணக்கம் உண்மையில் சாத்தியமாகும்.

அபிவிருத்தித் தொழில் வல்லுநர்கள் அபிவிருத்தி பற்றிப் பேசுகையில், உயிர் வாழ்க்கை, ஸ்திரநிலை, நிலைபேற்றுத்தன்மை, சகிப்புத்தன்மை, மீளெழுச்சி ஆற்றல், வகைப்பொறுப்பு போன்ற விடயங்களையே அதிகமாக வலியுறுத்துகின்றனர். முன்னைய அரசாங்கம் செய்த தவறு இதுவேயாகும். வெறுமனே தெருக்களையும், பாடசாலைகளையும் நிர்மணிப்பது யுத்தத்தால் புண்பட்ட மக்களைக் குணப்படுத்திவிடுமென்று அவர்கள் நினைத்திருந்தனர். அது நடைபெறமுடியவில்லை.

நான் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு வருகைதரு விரிவுரையாளராக முதுமானி மாணவர்களுக்கு அனர்த்த முகாமைத்துவக் கல்விநெறியொன்றில் கற்பிக்கின்றேன். 2013 கல்விக் குழுவில் ஒரு சிங்கள மாணவர் கிளிநொச்சியிலுள்ள எனது தமிழ் நண்பர் பளபளக்கும், புதிய, தார்வீதி குறித்து தாம் அரசாங்கத்துக்கு நன்றி பாராட்டவில்லையென்றும், தமது மக்கள் பட்டினியால் வாடுவதே இதற்கான காரணமென்றும் கூறுகின்றார். வீதியை வெட்டிச் சாப்பிடமுடியாதென்பதாலும், அவர்களுக்கு முதலில் தேவைப்பட்டது உணவே என்பதாலும், அவர் வெறுப்புற்றிருந்தார். அது உண்மையா? யுத்தத்தினால் பாதிப்புற்ற ஒரு ஜனசமூகத்தின் முதனிலைத் தேவை உணவுப் பாதுகாப்பாகவிருக்கையில், அரசாங்கம் இதை உதாசீனம் செய்து, இதற்குப் பதிலாகத் தெருவை அமைத்தது ஏன்?" என்று கேட்டார்.

இது சிங்கள மக்கள் தமது சக பிரஜைகளான தமிழ் மக்கள் அனுபவிக்கும் துன்ப துயரங்களை மாத்திரம் விளங்கிக்கொண்டால், அவர்கள் உணர்வொன்றிப்புடனும், புரிந்துணர்வுடனும் அவர்களுக்கு உதவிக்கரம் நீட்டுவார்களென்பதை காண்பிக்கின்றது. தமது தேசத்தில் ஒவ்வொரு ஜனசமூகமும் 'மற்றவருக்கு' என்ன அநீதி நடக்கின்றது என்பதை அறியாதவகையில் தனது சொந்தக் கூட்டினுள் தகவலற்று, வாழும் நிலை பிரச்சினையின் ஒரு பகுதியாகவுள்ளது.

சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு கருப்பொருள் என்ற வகையில், அது எவ்வாறு இத்தோடு தொடர்புற்றுள்ளது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. சரியான சூழமைவு இதுவல்ல. சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதென்பது சிறிய முரண்பாடுகளைத் தீர்ப்பதற்கு நாம் கையாளும் ஒரு விடயமாகும். உதாரணமாக - இரண்டு கிராமங்கள் ஒரு பொதுக்கிணறு சம்பந்தமாக முரண்படுவதைக் கூறலாம். ஆயினும், இங்கு சூழ்நிலை மிகமிகப் பாரதாரமான ஒன்றாகும். இவ்வாறாக, தேவைப்படுவது மீளணக்கமேயன்றி, சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதல்ல.

அரசாங்கத்தினதும், மதத்தினதும் பாத்திரம்

மிகச்சிறப்பான வழிமுறைகளென்று பார்க்கையில், மீளணக்கத்தை உறுதி செய்வதற்கு அரசாங்கம் பின்வரும் விடயங்களைச் செய்தல் வேண்டும்:

1. மதரீதியில் அல்லது இனத்துவரீதியில் பாரபட்சங்களுக்கு வழிசெய்யும் சகல வாசகங்களையும் அரசியலமைப்பில் இருந்து அகற்றுதல்.
2. தமது வேறுபடும் ஜனசமூகங்களுக்கு பிரத்தியேகமாக சேவை செய்யும் தனிப்பிரிவுப் பாடசாலைகளை இல்லாதொழித்தல். தமிழ்ப் பாடசாலைகளென்றும், சிங்களப் பாடசாலைகளென்றும், முஸ்லீம் பாடசாலைகளென்றும் எதுவுமே இருக்கக்கூடாது. மாணவர்கள் சொந்த மொழியை முடிவு செய்யும் விருப்புத் தெரிவுடனும், மதங்களைத் தனிவேறாகக் கற்கும் விருப்புத் தெரிவுடனும் கூடிய பொதுவான, மதக்கலப்பற்ற பாடசாலைகளே இருத்தல் வேண்டும்.
3. தற்போது நாட்டில் செயற்படும் தொடர்பாடல் தடைகளை நீக்குதல். பாடசாலைகளில் தமிழைப் பேசுவோர் கட்டாயமாகச் சிங்கள மொழியையும் சிங்களம் பேசுவோர் கட்டாயமாக தமிழ்மொழியையும் கற்றுக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

4. அரசியல் கட்சிகள், விசேடமாக இனம் மற்றும் மதம் சம்பந்தமான விடயங்களில் மக்களிடையே பிளவுகளை ஏற்படுத்துவதையோ, அவற்றைச் சாதாரியமாகப் பயன்படுத்துவதையோ சட்டவிரோதமாக்கி, இதை அரசியலமைப்பில் வைத்தமைத்தல்.
5. இலங்கையின் சகல பிரஜைகளுக்கும் சமமான உரிமைகள் உறுதிசெய்யப்படுதலும், அரசியலமைப்பில் அவர்களின் கலாசார மற்றும் மத உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படுதலும்.
6. மாகாணங்களுக்கான அதிகாரப்பகிர்வை உறுதிசெய்தல்.
7. மாகாண அரசாங்கங்கள் எவற்றைக் கையாள வேண்டும், மற்றும் மத்திய அரசாங்கம் எதைக் கையாள வேண்டும் என்பது சம்பந்தமாக இன்னமும் சந்தேகங்களும், புரிதலின்மையும் காணப்படுகின்றன. இந்த விடயத்தை ஆய்வுசெய்யும் தொழில்சார் விற்பன்னர்களின் நிறுவன அமைப்பொன்றை ஏற்படுத்தி, வழிகாட்டல்கள் குறித்த, ஒரு தெளிவான, ஒளிவுமறைவற்ற ஆவணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு, மாகாண அரசாங்கங்களையும் மத்திய அரசாங்கத்தையும், அவற்றின் வாக்காளர்களாகிய பொதுமக்களையும் நெறிப்படுத்துவதோடு, பிரிவினைக்கோடுகள் எவையென்பதைத் தெளிவாகக் குறித்துரைத்தல் வேண்டும்.

மீளிணக்கச் செயல்முறையிலும், மதம் ஒரு பாத்திரத்தை வகிக்கலாம். மதம் மக்களின் வாழ்வில் ஒரு முக்கியமான பாத்திரத்தை வகிக்கின்றது. முஸ்லீம்களைப் போன்ற சில ஜனசமூகங்கள் தம்மை இனத்துவரீதியாவன்றி, மதத்தை வைத்தே அடையாளப்படுத்துவதை நாம் அறிவோம். அது அத்தனைதூரம் அவர்களுக்கு முக்கியமானதொன்றாகும். ஆகவே, இதை நாம் அங்கீகரித்தல் வேண்டும்.

எவ்வாறாயினும், சிலர் மதங்கள் குறித்தும், மதத்தலைவர்கள் குறித்தும் மிகவும் அவதானமாகவுள்ளனர். அவர்கள் மதத்தலைவர்கள் ஏனையோரைச் சூசகமாகப் பயன்படுத்துவதை அறிந்திருப்பதே இதற்கான காரணமாகும். நான் கூறுவது என்னவென்றால், அவர்கள் மற்றவர்களைச் சாதாரியமாகப் பயன்படுத்தும் சாத்தியவளம் குறித்து அறிந்து கொண்டு, இதை மீளிணக்கத்துக்காகப் பயன்படுத்த வேண்டும். மக்கள் தமது மதத்தலைவர்களின் போதனைகளுக்குச் செவிசாய்க்கின்றனர். ஆகவே, இத்தகைய தலைவர்கள் ஜனசமூகங்களைப் பிரிப்பதற்கு அனுமதிக்காமல், ஜனசமூகங்களை இணைத்து, ஐக்கியப்படுத்துவதற்கு அவர்களைத் தம்மோடு சேர்த்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

பெண்களின் விவகாரங்களுக்குத் தீர்வுகாண்பதும், பங்கேற்புப் பிரதிநிதித்துவமும்

மீளிணக்கம் முன்னோக்கி நகர வேண்டுகோளின், அரசாங்கம் பெண்களின் குறித்துரைப்பான பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகளைக் காணுதல் வேண்டும்.

1. நிலைமாறுகால நீதியின் பிரத்தியட்சமான விவகாரங்களுக்குத் தீர்வு காணுதல். பாதிக்கப்பட்ட சகல பெண்களினதும் முறைப்பாடுகளும் செவிமடுக்கப்பட்டு, அவற்றுக்குத் தீர்வுகள் சாத்தியமாயின், தீர்வுகள் வழங்கப்படல் வேண்டும் அல்லது இழப்பீடுகள் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். இது தமிழர்கள் மாத்திரமன்றி, சகல ஜனசமூகங்களையும் சேர்ந்த பெண்கள் விடயத்திலும் பொருந்துவதாகும். சகல பெண்களுமே இன்னல்களால் பாதிப்பற்றனர். ஆகவே, அவர்கள் எந்த வழிகளில் பாதிப்பற்றார்கள் என்பதைக் கண்டறிந்து, அவற்றுக்குத் தீர்வு காணுதல் வேண்டும்.
2. பெண்களினதும், சிறுவர்களினதும் பாதுகாப்பு உறுதி செய்யப்படல் வேண்டும்.

3. அவர்களின் பொருளாதார ஸ்திரநிலைக்கு ஏற்பாடு செய்தல்.

4. பெண்களின் அதிகார வலுவின்மை மற்றும் இலகுவில் பலியாகும் தன்மை என்பவற்றைத் துஷ்பிரயோகம் செய்யும் சுரண்டல் முகவர்களின் செயற்பாடுகளை நிறுத்துதல் வேண்டும். இவர்கள் மோசடியான வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு முகவர்கள், சிறு நிதியளிப்பு நிறுவனங்கள் மற்றும் பாரிய வட்டிவீதங்களில் நாணயக்கடன்கள் மூலம் விற்பனை செய்யும் குத்தகைக் கம்பனிகள் போன்றோராவர். இந்த முகவர்கள் அனைவரும் கிராமப்புறங்களுக்குப் படையெடுக்கின்றனர். இவர்கள் தம்மைச்சுற்றி விரிக்கப்படும் வலை குறித்து அறிந்து கொள்ளும் வகையற்ற. இலகுவில் பலியாகும் கிராமப் பெண்களுக்கு தமது பொருட்களையும், சேவைகளையும் கடுமையான நிபந்தனையின்பேரில் விற்பனை செய்கின்றனர். யுத்தத்துக்குப் பின்னரான இந்நிலையில், இந்தச் சமூகவியாதி குறித்து அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி, பெண்களை பாதுகாக்க வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது.

5. கொழும்பிலுள்ள கொள்கை வகுப்போர் கிராம மட்டங்களிலுள்ள பெண்களுடன் கலந்துபேசி விடயங்களை அறிந்து கொள்ளும் வகையில் மீளிணக்கச் செயல்முறையை ஒழுங்குபடுத்துதல் வேண்டும். கல்விமான்களும், அபிவிருத்தி மற்றும் ஏனைய தொழில் வல்லுநர்களும், மதத்தலைவர்களும், ஜனசமூக அடிப்படையிலான அமைப்புகளிலுள்ள பெண்களும், தம் மத்தியில் ஒன்றிணைந்து மீளிணக்க நடவடிக்கைகளை எவ்வாறு மிகச்சிறப்பாக நடைமுறைக்கிடுவதென்பது குறித்து எண்ணப்பிரவாகரீதியில் முடிவுகளை எடுத்தல் வேண்டும். பிரதிநிதித்துவப் பங்கேற்பு மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

இதேவேளையில், கிராம மட்டங்களில் வாழும் பெண்கள், தாமே தம்மை ஒழுங்கமைத்துக் கொண்ட, அரசாங்கம் அலட்சியம் செய்யமுடியாத ஒரு சக்தியாக மாறுதல் வேண்டும். நாடு முழுவதும் ஐக்கியமுற்ற தொழிலாளர்கள், ஆசிரியர்கள், வைத்தியர்களின் தொழிற்சங்கங்கள் இருப்பதுபோலவே, இவ்வாறாக அரசாங்கத்துடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தும் சக்தியை நாடு முழுவதிலுமுள்ள பெண்கள் அமைப்புகளும் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதிகாரவலுவை அரசாங்கம் தருமென்று பார்த்துக் கொண்டிருக்காமல், உங்கள் சொந்த அதிகாரவலுவை மீண்டும் உங்கள் கைகளில்.

சம்பவ கற்கை - 18

பெயர் :	ஜனாநியா பேகம்
பதவிப் பெயர் :	ஓர் அரசுசாரா நிறுவனத்தில் (NGO) கருத்திட்ட உத்தியோகத்தர்
வயது :	44
இனத்துவநிலை :	வடபகுதி முஸ்லிம்
பணியாற்றும் மாவட்டம் :	மன்னார்

மீளிணக்கம் சம்பந்தமான கருத்துக்கள்

மீளிணக்கமென்பது எமது இதயங்களிலிருந்து வரவேண்டும். இது தடைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட வகையில், கலாசாரங்களுக்கிடையிலான புரிந்துணர்வு மூலம் ஏற்படுத்தப்படும் சௌஜன்யம் சம்பந்தமான அகச்சுயநிலை உணர்வாகும். இச்செயல்முறையில் பெண்களுக்கு உரிய இடம் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். ஒரு பெண் என்ற வகையிலும், உதவி முகவர் நிலையமொன்றின் வெளிக்களப் பணியாளர் என்ற வகையிலும், மன்னாரில் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் ஜனசமூகங்களைக் கொண்ட பல்லினக் கிராமங்களுக்கு விஜயங்களை மேற்கொள்ளும் ஒருவர் என்ற வகையிலும், பெண்கள் மீளிணக்கத்தில் கூடுதலான இசைவாக்கத்தைக் கொண்டவர்கள் என்பதை நான் கண்டறிந்துள்ளேன். அவர்கள் சிந்தனையில் குறுகிய பிரிவினைவாதம் குறைவாகவிருப்பதோடு, நட்புணர்வுகளை ஏற்படுத்திக்கொள்வதில் ஆண்களைவிடத் துரிதமாகச் செயற்படுவேராவர். பெண்கள் மேலும் கூடுதலாகவும், துடிப்பாகவும் ஈடுபட்டுப் பணியாற்றும்போது மீளிணக்கப் பணிகளின் வெற்றிக்கான வாய்ப்புகள் அதிகமாகுமென்று நான் நம்புகின்றேன்.

எமது கலாசாரங்களில் பெண்களுக்கு எதிரான அதிகமான கட்டமைப்பீரீதியான பாரபட்சங்கள் நிலவுகின்றன. ஆகவே, எதிர்காலத்தில் என்றாவது ஒரு நாள் பால்நிலை மீளிணக்கமும் யதார்த்தமாகுமென்று நான் நம்புகின்றேன். பெண்கள் சமூகத்துக்குப் பங்களிப்புச் செய்யும், விவேகமுள்ள அங்கத்தினர்கள் என்ற வகையில் அவர்களுக்குரிய அங்கீகாரமும், மரியாதையும் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். இந்த நிலை இப்பொழுது காணப்படுவதில்லை.

புத்தம் சம்பந்தமான தனிப்பட்ட அனுபவம்

1990இல், தீர்மானகரமான 17 வயதில், ஒரு முஸ்லிம் என்ற காரணத்தால் நான் வட மாகாணத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டேன். அந்தவேளையில் நான் உயர்தர வகுப்பில் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருந்தேன். எனது முதலாம் வருடக் கல்வியை மாத்திரமே பூர்த்தி செய்திருந்தேன். நான் படிப்பில் மிகவும் திறமைசாலியாக இருந்ததோடு, என் பெற்றோர் என்னைப்பற்றிப் பாரிய எதிர்பார்ப்புக்களைக் கொண்டிருந்தனர். ஆயினும், அங்கிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட பின்னர், என் கல்வி எவ்வித நம்பிக்கையும் அற்ற நிலையில் சீர்குலைந்தது. 1990இல் நான் மீள்குடியேறிய புத்தளத்தில், பாடசாலைகளுக்கு இடம்பெயர்ந்த அனைத்துப் பிள்ளைகளுக்கும் வாய்ப்பு வழங்குவதற்கான வளங்கள் காணப்படவில்லை. அதனால் எமக்குப் பாடசாலைக்குச் செல்ல முடியவில்லை. மீண்டும் மீண்டும் இடம்பெற்ற முயற்சிகளின் பின்னர் அடுத்த ஆண்டில் மாலைவேளைகளில் எமது ஜனசமூகம் அவர்களின் பாடசாலைகளில் வகுப்புகளை நடத்த அனுமதித்தனர். அவர்களின் ஜனசமூகத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளைகள் காலை வேளையில் தமது படிப்பை முடித்த பின்னர் இது இடம்பெறக்கூடியதாகவிருந்தது.

என் பெற்றோர்கள் முதியோர்களாகவும், வெளியேற்றத்தின் பின்னர் மோசமாகப் பாதிப்புக்கு உட்பட்டோராகவும், வேலை எதுவும் செய்ய முடியாதோராகவும் இருந்தனர். எனது தந்தைக்குப் பக்கவாதம் ஏற்பட்டிருந்தது. வெளியேற்றத்துக்கு முன்னர் அவர் செல்வந்தராகவும், நிலச்சொந்தக்கார விவசாயியாகவும் இருந்தார்.

குடும்பம் உயிர் பிழைப்பதற்காக நான் காலை வேளைகளில் ஓர் உள்வூர் பண்ணையில் கூலி வேலைக்குச் சென்றேன். மாலை வேளைகளில் உயர்தர வகுப்புக்குச் சென்று வந்தேன். அந்தநேரத்தில் உயர்தரத்தில் சித்தியடைந்து, பல்கலைக்கழகம் செல்லும் என் நம்பிக்கை, எதிர்பார்ப்புகள் அனைத்தும் சிதைந்து போய்விட்டன. ஆகவே, நான் கல்வியில் அதிக கவனம் செலுத்தவில்லை. முன்னுரிமைகள் மாற்றம் பெற்றுவிட்டன. இப்பொழுது, பல வருடங்கள் கழிந்த நிலையில், பல்கலைக்கழகக் கல்வியைப் பெறமுடியாமல் போனமை குறித்து நான் பெரிதும் வருந்துகின்றேன்.

2009இல் யுத்தம் முடிவடைந்து நாம் மன்னாருக்குத் திரும்பி வந்ததும், இரண்டு தசாப்தங்கள் கழிந்த நிலையில் எமது ஊரை அடையாளங்காண முடியவில்லை. கிராமம் முழுவதும் காடு வளர்ந்திருந்தது. சில வீடுகள் இன்னமும் இருந்த போதிலும், எமது வீடு இங்கு இருக்கவில்லை. அது பூரணமாகவே அழிவடைந்திருந்தது. அது ஒரு பெரிய கல்வீடாகும். அங்கு எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சியும், சிரிப்பும் நிறைந்திருந்தன. அங்குதான் நாம் வளர்ந்தோம். வேறு எந்தக் கட்டிடமும் ஒருபோதும் அதற்கு இணையாக முடியாது. இப்பொழுதும் அந்த வீட்டை அடிக்கடி என் கனவுகளில் காணுகின்றேன்.

தற்போது நான் ஓர் ஓலைக்கூரை வீட்டில் வசிக்கின்றேன். மன்னார் முஸ்லிம்களின் வீட்டுத் தேவைகளை அமைச்சர் றிசாட் பதியூதின் நிறைவேற்றுகின்றாரென்று தமிழ்ச் சமூகத்தினர் எண்ணுவதால், இப்பிரதேசத்திலுள்ள இந்திய வீடமைப்புத்திட்டத்தினுள் நாம் உள்ளடக்கப்படவில்லை. அவர் முதலில் முஸ்லிம்களோ தமிழர்களோ தனக்கு மிகவும் நெருக்கமானவர்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றுகின்றார். நான் ஒரு சாதாரண கிராமப்பெண் ஆவேன்.

சுற்றுப்புறக் கிராமங்களிலுள்ள பலர் தமது நிரந்தரக் கல்வீடுகளைப் பெற்றுள்ளனர். ஆயினும், எனது குடும்பத்தினர் இன்னமும் ஓலைக் குடிசையிலேயே வசிக்கின்றோம். இருந்த போதிலும், எமது அயலிலுள்ள தமிழ்ச் சமூகத்தினர் நாம் றிசாட் பதியூதனுக்கு ஆதரவாகவுள்ளோமென்று குற்றம் சுமத்துகின்றனர். நாம் இதற்குப் பதிலாக தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்புக்கு (TNA) வாக்களித்தால் எமக்கு என்ன உரிமைகள் கிட்டுமென்று இவர்கள் சிந்திக்கின்றார்களா? தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பிலுள்ள எவராவது எமக்காகப் பேசுகின்றாரா, அல்லது எமது தேவைகள் குறித்துச் சிந்திக்கின்றார்களா? தமிழ் அரசியல்வாதிகள் எம்மை முஸ்லிம்களென்று ஓரங்கட்டும் வரையில், எமக்கு எமது சொந்த முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளுக்கு வாக்களிப்பதைத் தவிர வேறு தெரிவு எதுவுமில்லை.

இது மிகவும் துக்ககரமான நிலையாகும். நாம் ஒருங்கிணைப்பும், மிளிணக்கமும் ஏற்பட வேண்டுமென்று விரும்புகின்றோம். ஆயினும், எமது அரசியல்வாதிகளே எம்மைப் பிரிக்கின்றனர்.

மீளிணக்கத்தில் தனிப்பட்ட பாத்திரம்

முதலில் இதயங்களில் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டுமென்று நான் உறுதியாக நம்புகின்றேன். ஆகவே, எனது முன்னுரிமை எப்பொழுதும் எனக்கே சவால் விடுவதாக உள்ளது, - எனது கருத்துக்கள், பாகுபாடுகள் மற்றும் ஆற்றல்களை மீளாய்வு செய்து, மாற்றிக் கொள்வதும், இச்செயல்முறையின் ஊடாக வளர்ச்சியடைவதும் முக்கியமானதாகவுள்ளது. ஒவ்வொரு தனிநபரும் இவ்வாறு முயற்சி செய்து, தம்மைப் பரிசீலித்துக் கொள்வார்களாயின், அவர்களுக்குப் பிடிக்காத விடயங்களையும், சமூகத்தில் அமைதியாக வாழ்வதற்குப் பொருத்தமற்ற விடயங்களையும் மாற்றிக் கொள்வார்களாயின், முழு நாட்டிலுமே ஒரு மாற்றம் ஏற்படும்

இதைத்தவிர, நான் பணியாற்றும் உதவி முகவர் நிலையம் எனக்கு வழங்கும் வாய்ப்புகளையும் நான் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகின்றேன். எனது சொந்த முன்னெடுப்புகளாக மீளிணக்கத்துக்கான பெருமளவு பணிகளை நான் ஆற்றி வருகின்றேன். ஜனசமூகப் பணிகளில் நான் சாதிக்க வேண்டிய சில இலக்குகளை எமது அலுவலகம் எனக்கு வழங்கியுள்ளது. நான் இவற்றை ஈட்டிக்கொள்வதோடு,

இதற்கும் அப்பால் சென்று, எனது சொந்த இலக்குகளையும், குறியிலக்குகளையும் ஈட்டும் வகையிலும் செயற்பட்டு வருகின்றேன். இதைச் செய்யும் வகையில் நான் என்னை ஓர் ஒளிவு மறைவற்ற, மக்கள் நம்பக்கூடிய விழுமியம் நிறைந்த பெண்ணாக மாற்றிக் கொள்வதற்குத் துடிப்பாக முயற்சி செய்துள்ளேன்.

எனது தனிப்பட்ட குறியிலக்கு கிராம அடிமட்டத்திலிருந்து ஒரு பெண்கள் குழுவைக் கட்டியழுப்புவதும், இது ஒருநாள் எண்ணிக்கையில் வளர்ச்சியுற்று, மாவட்டங்களுக்குப் பரவி, அதன் பின்னர் நாடு ஒரு பரந்த இயக்கமாக வளர்ந்து, ஒருவரோடொருவர் நெருங்கிய இணைப்புறவுகளைத் தாபித்துக் கொள்வதுமாகும். இத்தகைய ஒரு குழுவை நான் ஏற்கெனவே தாபித்துவிட்டேன். KESSA, GROUP என அழைக்கப்படும் இக்குழு ஆரம்பத்தில் மன்னாரில் ஐந்து கிராமங்களைச் சேர்ந்த பெண்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டதாகும். அது இப்பொழுது மேலும் பல கிராமங்களுக்கு விரிவடைந்துள்ளது. நாம் நிலையாக வளர்ச்சியுற்று வருகின்றோம்.

ஆரம்ப கால ஐந்து கிராமங்களும் நிலையற்ற தமிழ்-முஸ்லிம் உறவுகளின் வரலாற்றைக் கொண்டவையாகும். 1990இற்கு முன்னர் இப்பிரதேசம் முழுக்க முஸ்லிம்கள் வசித்த மற்றும், விவசாயம் செய்த இடமாகும். எல். ரீ.ரீ.ஈ அமைப்பு எம்மை 1990இல் வெளியேற்றியதன் பின்னர், அவர்கள் இங்கு தமிழர்களைக் குடியேற்றினர். இங்கு வந்தவர்களில் அனேகமானோர் விடுதலைப் புலிகளின் குடும்பங்களில் அங்கத்தவர்களாவர். 2006-2009 காலப்பகுதியில் யுத்தத்தின் இறுதிப்படிநிலைகளின் போது இடம்பெயர்ந்தனர். 2009இன் பின்னர் இடம்பெயர்ந்த தமிழ்க்குடும்பங்கள் மீள்குடியேற வந்தவேளையில், காணி தமதென எண்ணிக்கொண்டிருந்த முஸ்லிம்களும் திரும்பி வந்தனர். அவர்கள் இரண்டு தசாப்தகாலமாக இங்கு வசிக்கவில்லை. உடனடியாகவே காணிகள் யாருக்குச் சொந்தமாக வேண்டும் என்பது சம்பந்தமான முரண்பாடுகள் எழுந்தன. ஆரம்பத்தில் இரு ஜனசமூகங்களுக்கிடையிலான உறவுகள் மோசமான நிலையிலிருந்தன. நானும் இக்கிராமங்களுக்கருகில், எனது சொந்தப் பிரதேசத்தில் மீள்குடியேறிய போது, அது நச்சுத்தன்மை கொண்ட சூழலாகவிருந்தது. இரு சமூகங்களுமே பகைமை உணர்வுடனும், பழிவாங்கும் உணர்வுடனும் ஒருவருக்கொருவர் பேசாது வாழ்ந்தனர். தொடர்பாடல்கள் எதுவும் இருக்கவில்லை. வழியில் சந்திக்கும்போது காரி உமிழ்ந்தனர்.

நான் இந்த தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் கிராமங்களைச் சேர்ந்தவர்முனைக் கொண்டு பெண்கள் குழுவை அமைக்க முற்பட்டபோது, அது அனேகமாக இயலாத ஒரு பணியாகவே தோன்றியது. அவர்கள் பழமொழியில் கூறுவதைப் போல கீரியும், பாம்பும் போல இருந்தனர்.

எவ்வாறாயினும், இப்பொழுது வந்து அவர்களைப் பாருங்கள். ஒருசில வருடங்களில் அவர்கள் சிறந்த சிநேகிதிகள் ஆகிவிட்டனர். ஒருவரின் வீட்டில் இன்னொருவர் உணவு உண்கிறார்கள். படுத்து உறங்குகின்றார்கள். தேவையான போது ஒருவருக்கொருவர் துடிப்பாக உதவி செய்கின்றனர். உண்மையான அன்புப்பிணைப்பில் கட்டுண்டு வாழுகின்றார்கள். இது பார்ப்பதற்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி ஏற்படுத்துவதாகவுள்ளது. கிராமங்களில் இந்த மாற்றம் பரிணமிப்பதை நான் தனிப்பட்ட முறையில் அவதானித்துள்ளேன். இதுவே நான் தொடர்வதற்கான உணர்வுக்கத்தை எனக்கு வழங்குகின்றது. இத்தகைய வலையமைப்புகளும், நட்புணர்வுகளும் நாடு முழுவதும் துளிர்க்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகின்றேன்.

மீளிணக்கத்தில் பெண்களின் பாத்திரம்

மீளிணக்கம் வெற்றியடைவதற்குப் பெண்களின் பங்கேற்பு இன்றியமையாததாகும். ஒவ்வொரு வெற்றிகரமான ஆணுக்கும் பின்னால் பெண் ஒருத்தி இருக்கின்றாள் என்பது மிகவும் சரியான ஒரு விடயமாகும். அது தனிப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு மாத்திரம் மட்டுப்பட்ட, அனைவரும் அறிந்த ஓர் விடயமல்ல. அது ஜனசமூகத்தழுவிய, அரசு தழுவிய ஒரு விடயமாகும். ஆண்கள், பெண்களைக் கலந்தாலோசிப்பது தனியாகத் தீர்மானங்களை எடுக்கும் போது, அவர்கள் தோல்வியடைவது நிச்சயம். ஆகவே நீங்கள் வெற்றியைக் காணவிரும்பினால், பெண்களையும் உள்ளடக்கி அவர்களைக் கலந்தாலோசியுங்கள்.

நாடு முழுவதிலுமுள்ள கட்டமைப்பு நிறுவனங்களில் பெண்களுக்குக் கூடுதலான பிரதிநிதித்துவம் கிட்டுதல் வேண்டும். இது கிராமிய மட்டங்களிலான அமைப்புகளிலிருந்து, பாராளுமன்றம் வரையில் இடம்பெறுதல் வேண்டும். அரசியலில் எமக்குக் கூடுதலான பிரதிநிதித்துவம் அவசியமாகும். இக்கட்டமைப்புகளில் ஆண்கள் ஆதிக்கம் வகிகின்றனர். இந்த நிலையைப் பெண்கள் மாற்றியமைக்க வேண்டும். இதற்கு, பெண்கள் இக்கட்டமைப்புகளில் தமக்குரிய இடங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு அரசின் சில துடிப்பான கொள்கைகளும் அவசியமாகும். இது அரசாங்க வேலைகளுக்கும் பொருந்தியமைவதாகும். சமீபத்தில் அரசாங்க அலுவலக இலக்கங்களைக் குறித்துக் கொள்வதற்கு நான் தொலைபேசி விபரக்கொத்தைப் புரட்டினேன். அப்பொழுது, அனேகமாக ஆண்களே உயர் பதவி அனைத்தையும் நிரப்புவதைப் பார்த்தேன். பிரதி நிலையாளர்கள் பதவிகளே பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகின்றன. இந்த முறைமையை மாற்ற வேண்டும். அரசாங்க உயர்மட்டப் பதவிகளிலும் கூடுதலான பெண்கள் இருப்பது அவசியமாகும்.

நிலைமாறுகால நீதி, அபிவிருத்தி மற்றும் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதுடன் மீளிணக்கத்தின் இணைப்புறுவுகள்

நிலைமாறுகால நீதி நல்லது. ஆயினும் அது தீர்மானகரமானதல்ல என்பது எனது அபிப்பிராயமாகும். விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பினால் வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம் ஜனசமூகத்தில் ஓர் அங்கத்தவர் என்ற வகையிலும், விடுதலைப் புலிகள் அழித்தொழிக்கப்பட்ட பின்னர் மீண்டும் நாம் திரும்பி வந்தவர்கள் என்ற வகையிலும், நாம் அனுபவித்த விடயங்களுக்கு நிலைமாறுகால நீதி மூலமாக எதுவும் கிடைக்குமென்று நான் நம்பவில்லை. நாம் அதைக் கேட்கவில்லை. எமது ஜனசமூகத்தினரின் கருத்தில், நிலைமாறுகால நீதியென்பது போலியானதாகும். யாரைப் பொறுப்புக்கூற வைப்பது? நியாயம் வழங்கப்போவது யார்? அவர்களால் என்ன செய்ய முடியும்?

எமது காணிகளைத் திருப்பித்தருவதா? எமது வீடுகளை அவை இருந்த நிலையிலேயே திருப்பித்தருவதா? எம்மிடமிருந்து பிடுங்கப்பட்ட சகல செல்வங்களையும் திருப்பி ஒப்படைப்பதா? இவை சம்பந்தமாக எமக்கு எதுவித நம்பிக்கையும் இல்லை. இவற்றைப்பற்றி நாம் கலந்துரையாடுவதுமில்லை. இதனால் என்ன பிரயோசனம்? மேற்கூறிய அனைத்துக்கும் இழப்பீடுகள் கிட்டினாலும், அது எங்கள் உளஅதிர்ச்சி வடுக்களை நீக்கிவிடுமா? எமது மண்ணைவிட்டு வெளியேறி நாம் வாழ்ந்த வருடங்களைத் திருப்பித் தந்துவிடுமா? இவ்வாறாக, எமக்கான இடைமாற்றக்கால நீதிப்பொறிமுறை எதுவுமின்றி, நாம் தமிழர்களுடன் மீளிணக்கத்தை நாடி நிற்கின்றோம்.

எவ்வாறாயினும், நிலைமாற்றக்கால நீதியைக்கோரும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் அங்கத்தவர்களின் விடயம் வேறுபட்டதென்று தெரிவிக்க வேண்டும். தமிழ்த் தாய்மார்கள் உளஅதிர்ச்சி வடுக்களுடன், கவனிப்பாரின்றி, தமது காணாமற்போன பிள்ளைகள் சிறைகளில் சித்திரவதைகளுக்குப் பின்னர் இன்னமும் எங்காவது உயிருடன் இருக்கக்கூடுமா என்பது சம்பந்தமாக நம்பிக்கையின்றி வாடுவதை நான் பார்த்திருக்கின்றேன். அது ஒருவருக்கு மிகவும் பயங்கரமான ஒரு நிலைமையாகும். எந்தத் தாய்க்குமே அந்த நிலைமை ஏற்படக்கூடாது. பிள்ளைகள் இறந்துவிட்டார்கள் என்றாலும், அந்த உண்மையான பதில் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுதல் வேண்டும். அவர்களைப் பொறுத்தவரையில், நிலைமாறுகால நீதி மிகவும் அவசியமாகும். அவர்கள் உண்மைகளை அறிந்து, ஏற்றுக்கொண்டு, விடயங்களை உணர்வுரீதியாக முடிவுறுத்தி, முன்செல்வதற்கு உதவ வேண்டும்.

யுத்தத்தால் பாதிப்புற்ற பெண்களுக்கு, விசேடமாக கணவனை இழந்த பெண்களுக்கு சமூகத்தில் பாதுகாப்பற்றநிலை காணப்படுகின்றது. ஆகவே, நிலைமாறுகால நீதி இப்பாதுகாப்புக் குறைபாட்டை நீக்குதல் வேண்டும். நிலைமாறுகால நீதியின் உண்மை, நீதி மற்றும் மீண்டும் இடம்பெறாமை குறித்த உத்தரவாதம் என்பவை மாத்திரமன்றி, இத்தகைய இன்னலுறும், ஓரங்கட்டப்பட்ட பெண்களின் சுமைகளைக் குறைப்பதற்குத் தீர்மானகரமான இழப்பீடுகளும் அவசியமாகும். குடும்பத்தில் உணவுக்காக உழைக்கும் ஆண்கள் இல்லாத நிலையில், தாமும் உழைக்கக்கூடிய ஆற்றல் இல்லாத நிலையில், அவர்களின்

வாழ்க்கையை நிலைபேறாக்க அவசியமான இழப்பீடுகள் இன்றியமையாதவையாகும். ஆகவே, நிலைமாறுகால நீதியென்பது ஆண்களைவிடப் பெண்களுக்கு மேலும் முக்கியமானதாகும்.

அபிவிருத்தியைப் பொறுத்த வரையில், அங்கும் ஏதாவது இணைப்புறவை என்னால் காண முடியவில்லை. இதன் கருத்து யுத்தத்தால் பாதிப்புற்ற பிரதேசங்களில் அபிவிருத்தி தொடர்பிலான பணிகள் நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்பதல்ல. அவை தொடரலாம். ஆயினும், அது எவ்வாறு மீளணக்கத்துக்கு இட்டுச் செல்லுமென்பது புரியவில்லை. உதாரணமாக - அரசாங்கம் கிளிநொச்சியில் அமைத்துள்ள தெருக்களும், கட்டிடங்களும் மீளணக்கத்தைக் கொண்டுவந்துவிட்டதாகத் தெரியவில்லை.

சமாதானத்தைக் கட்டியழுப்புபவது மற்றும் மீளணக்கத்துக்கிடையிலான தொடர்பு குறித்துப் பேசுகையில், மீளணக்கத்துக்கு முன்னதாகச் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவது குறித்துப் பேசவும் முடியாது. அவ்வாறான முயற்சியொன்றை மேற்கொள்வது வெறும் கலந்துரையாடலாகவே இருக்கும். பல அரசாங்கப்பற்ற நிறுவனங்கள் தற்போது இதில் ஈடுபட்டிருப்பதைக் காண முடிகின்றது. அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் போய்விட்ட பிறகு அவர்கள் கட்டியெழுப்புவதாகக் கூறப்படும் சமாதானம் என்று அழைக்கப்படுவதும் போய்விடும். சமாதானத்துக்கு அடிப்படையான மீளணக்கம் உண்மையில் காணப்படாமையே இதற்கான காரணமாகும். மேற்கட்டுமானத்தை அமைப்பதற்கு முன்னர் அத்திவாரமொன்று அவசியமாகும். இல்லையேல் அனைத்தும் சரிந்து விழுந்துவிடும்.

அரசாங்கத்தினதும், மதத்தினதும் பாத்திரங்கள்

மதம் முக்கியமானது. ஆயினும், அது ஒரு தனிப்பட்ட விடயமாகவும் இருத்தல் வேண்டும். அது ஒரு பொது விடயமாக மாறுதல் ஆகாது. ஆகவே, மீளணக்க நடவடிக்கைகளில் அதற்கு முன்னுரிமை வழங்க வேண்டுமென்று நான் கூறமாட்டேன். எவ்வாறாயினும், மத உணர்வுகளுக்குக் கவனம் வழங்கப்படல் வேண்டும். அவை குறித்துச் சிந்தனையற்ற விதத்திலும், அதன் மூலம் மக்களைப் புண்படுத்தும் விதத்திலும் நாம் செயற்படக்கூடாது. இவ்வாறு நடந்துகொண்டால் மீளணக்கச் செயல்முறைகளில் பின்னடைவு காணக்கூடும். ஆகவே கூருணர்வுடனும், விழிப்புணர்வுடனும் இருத்தல் வேண்டும். வெளிப்படையாக மதத்தை மீளணக்கத்தில் ஒரு கருப்பொருளாகக் கொண்டு வரவேண்டாம்.

மீளணக்கத்தை முன்னேற்றுவதற்கு அரசாங்கம் என்ன செய்யலாம்? நான் பின்வரும் விதப்பிரகாரை முன்வைக்க விரும்புகின்றேன்:

1. மதம், இனத்துவநிலை, மொழி மற்றும் பால்நிலை குறித்த எவ்வித பக்கச்சார்புகள் மற்றும் பாகுபாடுகள் அற்ற விதத்தில் ஓர் அரசியலமைப்பை நடைமுறைப்படுத்துதல்
2. மீளணக்கம் சம்பந்தமான மாநாடுகளிலும், குழுக்களிலும் 50 வீதமான பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை ஏற்படுத்துதல். இவர்கள் மத்தியில், கிராமத்து அடிமட்டங்களைச் சேர்ந்த மற்றும் அவர்களுடன் ஆராய்ச்சிகளில் ஈடுபட்டுக் கலந்துரையாடக்கூடிய பெண்களுக்கு ஒரு நியாயமான பிரதிநிதித்துவம் இருத்தல் வேண்டும். இச்செயல்முறை வழமைபோல் கொழும்பின் சலுகை பெற்ற வர்க்கத்தினரால் மாத்திரம் முன்னின்று வழிநடத்தப்படக் கூடாது. கொழும்பில் இடம்பெறும் அரசாங்கங்களில் கொழும்பிலுள்ள தமிழ்ப் பெண்கள் யுத்தத்தினால் பாதிப்புற்ற கிராமியத் தமிழ்ப் பெண்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் வகையில் தெரிவு செய்யப்படுவதை நான் நம்பிக்கையினத்துடன் அவதானித்துள்ளேன். இத்தகைய அடையாள நடவடிக்கைகள் போலியானவையாகும். பாதிப்புற்ற தரப்பினர்களுக்கு நேரடியான, போதிய பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்பட வேண்டும். அவர்களின் குரல்களை அடக்க வேண்டாம். அவர்கள் பேச வேண்டும். அவர்களின் குரல்கள் செவிமடுக்கப்படல் வேண்டும்

வெளிப்படையாகக் கூறுவதாயின், அரசாங்கம் இது சம்பந்தமாக ஏதாவது செய்யக்கூடுமென்றோ, பணியாற்றாமென்றோ நான் நம்பவில்லை. அவர்களின் நல்லெண்ணங் கொண்ட செயற்பாடுகளும் தோல்வி காணும். அதிகாரத்துவ வாதமும், சலுகைநிலை வாதமும் அரசாங்கத்தினுள்ளும், அதன் பல்வேறு நிறுவன அங்கங்களினுள்ளும் நிலைபேறாக இடம்பிடித்துள்ளமையே இதற்கான காரணமாகும். அரசாங்க அலுவலகங்களில் வேலை பெற்றுக் கொள்ளும் கிராம மட்டத்திலிருந்து வருவோர்கூட, காலப்போக்கில் இந்த அதிகாரத்துவவாத, சலுகைநிலைவாத வாழ்க்கைப் போக்கை ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றனர். இவை அரசாங்க அதிகாரிகள் என்றவகையில் தமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய வரப்பிரசாதங்களென்று அவர்கள் நினைப்பதே இதற்கான காரணமாகும். அவர்கள் ஏனையோர் அவர்களின் அலுவலகங்களுக்குச் சென்று அவர்களை “ஐயா” என்றும் “அம்மணி” என்றும் அழைப்பதை விரும்புகின்றனர். ஆயினும், இவர்கள் அவர்களின் மரியாதையைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வகையில் அதிக வேலை எதுவும் செய்வதில்லை.

உதாரணமாக - அரசாங்கம் கிராமிய மட்டங்களிலான மக்களுடன் பணியாற்றுவதற்கும், அவர்களுக்கு அதிகாரவலுவை வழங்கவுமென கிராம அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தார்கள் மற்றும் பெண்கள் அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தார்கள் என்ற பதவிகளை உருவாக்கியுள்ளது. ஆயினும், எனது அனுபவத்தில் எமது மாவட்டத்தில் கடமைக்கெனத் தங்கியுள்ள இந்த இருவகையான குறிப்பிட்ட அதிகாரிகள் அவர்களின் வேலை, வெளிக்களப் பணி அடிப்படையிலானது என்ற போதிலும், எமது கிராமங்களுக்கு ஒரு நாளும் வருவதில்லை. இவர்கள் தமது குளிருட்டப்பட்ட அலுவலகங்களில் இருந்து கொண்டு, ஏதாவது சேவையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக இவர்களைத் தேடிச்செல்லும் கிராமவாசிகளுடன் மேட்டுக்குடி ஆணவத்துடன் பேசுவதையே கூடுதலாக விரும்புகின்றனர். இவர்கள் தமது பணிப்பாணையை நிறைவேற்றுவதில்லை என்பதை நன்கு அறிந்திருந்தபோதிலும், இதுகுறித்து எம்மால் எதுவும் செய்யமுடிவதில்லை.

ஆகவே, அரசாங்கம் வந்து பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு வழங்குமென்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. கிராமப்புறத்து அடிமட்ட மக்களைச்சேர்ந்த ஒருவரென்றவகையில், நான் கிராமிய மட்டங்களில் எமது சொந்தப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகளைக்காணக்கூடிய வலிமைபடைத்த அமைப்பொன்றை உருவாக்கும் வகையில் மக்களை அணிதிரட்டி வருகின்றேன். அதுவே சாத்தியமான ஒரேயொரு வழியாகும்.

சம்பவ கற்கை - 19

பெயர் :	மாங்கரட் குருஸ்
பதவிப் பெயர் :	முன்னால் உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தோர் தன்னர்வ சமூகப் பணியாளர்
வயது :	59
இனத்துவநிலை :	தமிழ்
பணியாற்றும் மாவட்டம் :	மன்னார்

யுத்தத்தினால் ஏற்பட்ட தனிப்பட்ட அனுபவம்

எமது மன்னார் பிரதேசத்தில் 1985 அளவில் யுத்தம் தீவிரமடைந்திருந்த வேளையில், நான் திருமணமாகி, குழந்தைகளுடன் இருந்தேன். நாம் எறிகணைத் தாக்குதல்கள், குண்டுவிச்சுக்கள், மற்றும் துப்பாக்கி வேட்டுக்கள் மத்தியில் இடம்விட்டு இடம் சென்று கொண்டிருந்த நேரத்தில் பிள்ளைகளின் தொடர்ச்சியான கல்வி, புகலிடம், உணவு போன்றவற்றை உறுதி செய்வது மிகக்கடினமான காரியமாக இருந்தது.

பிள்ளைகள் வளர்ந்தபோது, அவர்களை உயிருடன் வளர்ப்பது மாத்திரமன்றி, அவர்கள் போராளிகளால் பலவந்தமாகப் படைகளில் சேர்க்கப்படுவது, இரானுவத்தினரால் தான்தோன்றித்தனமாகக் கைது செய்யப்படுவது என்பனவற்றிலிருந்து பாதுகாப்பது என்பன மிகவும் பயங்கரமான கரிசனைக்குரிய விடயமாகின. நான் என் பிள்ளைகளைத் தீவிரமாகக் கண்காணித்த வேளையிலும், ஒரு பிள்ளையை எஸ்.ரீ.ரீ.ஈ அமைப்பின் பலவந்தப் படைச்சேர்ப்பு நடவடிக்கையில் இழந்துவிட்டேன். இன்று அவர்கள் அனைவரும் உயிடன் இருப்பது ஆறுதலாக இருந்த போதிலும், அவர்கள் மனஅதிர்ச்சி மற்றும் வடுக்களுடன் வாழுகின்றனர். விசேடமாக, பலவந்த ஆட்சேர்ப்புக்கு ஆளான எனது மகன் இன்னமும் தீவிர உளஅதிர்ச்சி வடுவுடன் வாழ்க்கையை நடத்துகின்றார். இவர் பாதத்தில் ஒருபகுதி துண்டிக்கப்பட்டு, கஷ்டப்பட்டு நடக்கின்றார். அவர்கள் அனைவரும் (இரண்டு மகள்மார், நான்கு மகன்மார்) உடலில் குண்டுகளின் சிதறிய பாகங்களோடு வாழுகின்றனர். இது அவர்களுக்குப் பல வருட காலமாகப் பல உளவியல் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

எனது குடும்பம் உட்பட, பலரின் விடயங்களில் எவ்வித பொருளாதார எந்திரநிலையும் இல்லாத விதத்தில் தொடர்ச்சியாக இடத்துக்கிடம் அலைந்து திரிதலானது, பல குடும்பங்களின் சிதைவடையும் நிலைக்கு இட்டுச்சென்றது. எனது கணவர் குடும்பத்துக்குக் கவனப்பராமரிப்பு வழங்குவதை நிறுத்தி, வேறு பெண்களுடன் தொடர்புகளை வைத்துக் கொள்ள ஆரம்பித்தார். குடிக்கவும் ஆரம்பித்து, வீட்டில் பெருந்தொல்லையாக மாறியதால் அவரை விவாகரத்துச் செய்ய நேர்ந்தது. எமது கலாசாரத்தில் விவாகரத்து ஒரு பெண் மீது கொணரும் பின்விளைவுகள் மோசமானவையாகும். ஆயினும், எம்மைத் துஷ்பிரயோகங்களுக்கு ஆளாக்கும் ஒரு மனிதருடன் வாழ்வதைவிட, விவாகரத்து சிறந்ததென்று நான் முடிவு செய்தேன். 1990இன் பின்னர் நான் தனித்து நின்று என் பிள்ளைகளை வளர்த்தேன். எனது மகள்மாரின் பாதுகாப்புக் கருதி அவர்களை மன்னார் பட்டினத்திலிருந்து எனது சகோதரி ஒருவரிடம் அனுப்பி வைத்தேன். அவர்களுள் ஒருத்தி 18 வயதில் கல்வியைக் கை விட்டு, ஒருவருடன் காதல் தொடர்பில் போய்விட்டாள். இவளைத்தவிர, ஏனைய பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் நான் கல்வி வழங்கினேன். இவளையும், பலவந்தமாகப் படையில் சேர்த்து, இன்று உளஅதிர்ச்சி நெருக்கீடுகளால் ஒரு வேலையைத் தொடர்ந்து செய்வதற்கு ஆற்றலில்லாத எனது மகளையும் தவிர, ஏனையோர் அனைவரும் இன்று சம்பாதிக்கின்றனர். சமூகத்தில் கருமப்படும் அங்கத்தவர்களாகியுள்ளனர்.

எனது இரண்டாவது மகன் 2008இல் பலவந்தமாகப் படையில் சேர்க்கப்பட்ட வேளையில், அவன் யுத்தத்தால் பாதிப்புற்ற கிராமப்புறங்களில் ஓர் அரச சார்பற்ற நிறுவனத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தான். இந்த

வேளையில், எனது மற்றப் பிள்ளைகள் அனைவரும் யுத்தப் பாதிப்புகள் குறைவாகவிருந்த, அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த, மன்னார் பட்டினத்துக்குத் தப்பிச்சென்றனர். எவ்வாறாயினும், இந்த மகன் யுத்தத்தால் பாதிப்புற்ற மக்களிடையே பணியாற்றும் ஒரு சர்வதேச அரச சார்பற்ற நிறுவனத்தில் வேலை செய்ததால், தன்னுடைய சொந்தப் பாதுகாப்புக் கருதி அவர்களைக் கைவிட்டு வரமுடியாதென்று வர மறுத்துவிட்டார். ஆகவே, நான் அவனுடன் தங்கியிருந்தேன். எவ்வாறாயினும், அவன் எஸ்.ரீ.ரீ.ஈ அமைப்பினால் பலவந்தமாகப் படையில் சேர்க்கப்பட்ட பின்னர், அவனுடன் சகல தொடர்புகளையும் இழந்துவிட்டேன். 2009 மே மாதம் வரை அவனை நான் மீண்டும் பார்க்கவில்லை. இந்தவேளையில் நானும் முள்ளிவாய்க்கால் வரையில் இடம்பெயர்ந்திருந்தேன். என் மகனுக்கு என்ன நடந்ததோ என்றெண்ணி, நான் கடும் மனஅதிர்ச்சியில் இருந்தேன்.

2009 மேயில் யுத்தத்தின் இறுதிப் படிநிலைகளில், யாரோ அவன் வழியில் ஒரு தேவைக்கேற்ற தற்காலிக அமைப்பு வைத்தியசாலையில் சுயநினைவின்றிக் கிடப்பதைக் கண்டதாகத் தெரவித்தார்கள். நான் உடனடியாக அங்கு ஓடிச்சென்று அவனைத் தேடிக்கண்டுபிடித்தேன். அவன் பாரதூரமான காயங்களுடன், அரைமயக்கத்தில் கிடந்தான். நாம் பாதுகாப்பான இடத்தைத் தேடிச்செல்லும் நோக்கத்தில் பாதுகாப்புப் படையினர் இருந்த இடத்தை அடைந்தபோது, அவன் எஸ்.ரீ.ரீ.ஈ அமைப்பினால் பலவந்தமாக அவர்களின் படையில் சேர்க்கப்பட்டிருந்ததாக அவர்களிடம் சொல்ல வேண்டாமென்று அவனுக்குக் கூறினேன். எஸ்.ரீ.ரீ.ஈ அமைப்புடன் இருந்தவர்கள், பலவந்தமாக ஆட்சேர்ப்புச் செய்யப்பட்டோர் உள்ளிட்ட வகையில், அவர்களிடம் சரணடைய வேண்டுமென்று மீண்டும் மீண்டும் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். இத்தகைய போராளிகளின் நிலை மிக மோசமாகுமென்று நாம் அச்சமடைந்தோம். ஆகவே, இரானுவத்தின் கைகளில் காத்திருந்த தலைவியிலிருந்து அவனைப் பாதுகாப்பதற்கு நான் முயற்சி செய்துகொண்டிருந்தேன். ஆயினும், நான் படைவீரர்களுக்கு அருகில் சென்றபோது, அவர்கள் அவன் எஸ்.ரீ.ரீ.ஈ அமைப்புடன் இருந்தவனா என்று கேட்டார்கள். என் மகன் 'ஆம்' என்று தலையாட்டினான். நான் எதுவும் செய்வதற்கு முன்னரே அவர்கள் உடனடியாக அவனைக் கொண்டு சென்றுவிட்டனர். நான் துயரத்தில் வீரிட்டழுதேன். இப்பொழுதுதான் அவனைக் கண்டுபிடித்தேன். உடனடியாகவே அவனை இழந்தும் விட்டேன்.

அதன் பின்னர், மெனிக்பாயில் ஓர் அகதியாக வாழ்ந்த காலத்தில், நான் பொலிசாரிடமும், இரானுவத்தினாரிடமும் அல்லது வருகைதரும் சர்வதேச உதவிப் பணியாளர்களிடமும் எனது மகனைத் திரும்பவும் பெற்றுக்கொள்ள உதவுமாறு கெஞ்சி மன்றாடினேன். கவலையால் நான் துடித்துக் கொண்டிருந்தேன். சிறைபிடிக்கப்பட்ட எஸ்.ரீ.ரீ.ஈ போராளிகளுக்கு அரசாங்கம் செய்யவிருந்த விடயங்கள் குறித்த பயமுட்டும் கதைகள் எங்கும் உலாவின.

என்னால் சிங்கள மொழியில் பேச முடியும் என்பதால், வருகைதரும் அரசாங்க அதிகாரிகளுடன் அவர்களுடைய மொழியில் கதைத்தேன். அவர்கள் எனது மகன் பாதுகாப்பாக இருப்பதாகவும், அவனுக்கு எவ்வித தீங்குகளும் நேரமாட்பாதென்றும் கூறியபோதிலும், நான் அவற்றை நம்பவில்லை. சர்வதேச அவதானிப்பாளர்கள் வருகை தரும்போது, நான் அவர்களிடம் ஓடிச்சென்று, எனக்குத் தெரிந்த சில ஆங்கில வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தி அவர்களுடன் கதைத்தேன். "எனக்கு என் பிள்ளைகள் வேண்டும். எனக்கு என் பிள்ளைகள் வேண்டும்" என்ற வார்த்தைகளையே எனக்குச் சொல்லத் தெரிந்திருந்தது. நான் மீண்டும், மீண்டும் அதையே சொன்னேன். அவர்களின் வித்தியாசமான உச்சரிப்புடன் கூடிய ஆங்கிலத்தை என்னால் விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. ஆயினும், அவர்கள் எனக்கு ஆறுதல் வழங்க முயலுகின்றனர் என்பது புரிந்தது. ICRC அமைப்பைச் சேர்ந்த ஒரு வெள்ளைக்காரப் பெண்மணி போதியளவுக்கு அவருடன் கதைக்க முடியாத எனது விரக்திநிலையில் நான் கண்ணீர்விட்டு அழுதபோது என்னை இறுகக் கட்டியணைத்துக் கொண்டார். என் மகன் நல்லவன் என்பதை அவருக்குச் சொல்ல விரும்பினேன். அவனது இளமைக்காலத்தை தனது மக்களுக்குச் சேவையாற்றுவதிலேயே கழித்திருந்தான் என்பதையும், அவன் உயிரைக் காப்பாற்றத் தப்பியோடும் வாய்ப்பு இருந்த வேளையிலும், மக்களுக்காக அவ்வாறு செய்ய விரும்பவில்லை என்பதையும் சொல்ல விரும்பினேன். எஸ்.ரீ.ரீ.ஈ அமைப்பு அவனைப் பலவந்தமாகச் சேர்த்துக்கொண்டது அவனுடைய தவறல்லவென்றும், ஆகவே அவன்

கைதுசெய்யப்படவோ, தண்டிக்கப்படவோ கூடாதென்றும் தெரிவிக்க விரும்பினேன். ஆயினும், என்னால் முடியவில்லை. நான் பேசிய சர்வதேச மற்றும் அரசாங்க அதிகாரிகள் எனக்கு உணவு, சாக்லேட்டுகள் மற்றும் மருந்துகளைத் தருவதன் மூலம் எனக்கு ஆறுதல் வழங்க முயன்றனர். “இல்லை, இல்லை, இல்லை, எனக்கு என் பிள்ளைகள் வேண்டும்” என்று தொடர்ந்தும் கூறியவாறு அவர்கள் தந்த பொருட்களைத் தள்ளிவிட்டேன்.

ஒரு மாதத்தின் பின்னர் எனது கூடாரத்தில் நான் சுருண்டு படுத்துக்கொண்டிருந்தேன். ஒருவர் வந்து அரசாங்கம் தான் தடுத்துவைத்திருக்கும் எஸ்.ரீ.ரீ.ஈ போராளிகளுக்குப் புனர்வாழ்வு முகாம்களை அமைத்திருப்பதாகவும், பல்வேறு முகாம்களில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் போராளிகளின் பெயர்ப்பட்டியலை வெளியிட்டிருப்பதாகவும் தெரிவித்தார். அன்றைய தமிழ் செய்மதிப்பத்திரிகையான வீரகேசரியில் முதல் தொகுதிப் பெயர்கள் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தன. எனது மகனின் பெயரும் அதில் காணப்பட வேண்டும். எத்தனையோ வருடங்களில் முதல்தடவையாக எனக்கு உயிர் வந்தது. வீரகேசரிப் பத்திரிகையின் பிரதியொன்றைத் தேடி நான் வெளியே ஓடினேன். முகாமிலிருந்த ஒரு குடும்பம் மாத்திரமே அப்பத்திரிகையை வாங்கியிருந்தது. அவர்களைத் தேடி ஒவ்வொரு கூடாரமாக ஓடினேன். பத்திரிகை கிடைத்தபோது, அங்கு உண்மையிலேயே எனது மகனின் பெயரும் இருந்தது. இது இறுதியில் அவன் உயிருடனும், நன்றாகவும் இருப்பதற்கான நிரூபணமாகும். நான் பத்திரிகையைச் சுருட்டி, அதை ஒரு கொடி போன்று என் தலைக்கு மேல் ஆட்டினேன். நான் மகிழ்ச்சியால் திணறிக்கொண்டிருந்தேன்.

இந்த நல்ல செய்தி எனக்குப் புத்துயிர் வழங்கியது. நான் மீண்டும் முகாமில் உயிர்த்துடிப்புடன் எனது தன்னார்வச் சமூகப்பணியைத் தொடர்ந்தேன். மெனிக்பாமில் துப்புரவு என்பது மிகவும் சீரழிந்த நிலையிலிருந்தது. எங்கும் ஈக்கள் ஒலியெழுப்பியவாறு மொய்த்துக் கொண்டிருந்தன. ஆரம்பத்தில் திறந்த வெளிகளே மலசலகூடங்களாகியிருந்தன. ஈக்கள் அங்கிருந்து இரைந்து கொண்டே திறந்த சமையலறைகளுள் வரும். இங்கு பெரிய அண்டாக்களில் உணவு தயாரிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும். நான் எனது துவாயை ஈரமாக்கி, குசினிப் பிரதேசத்துக்குச் சென்று ஈக்களை விரட்டினேன்.

எனக்கு சிங்கள மொழியைப் பேசமுடியுமென்பதால் தாம் இரானுவத்துக்கும், பொலிஸ் ஆளணியிருக்கும், வைத்தியசாலைக்கும் சொல்ல வேண்டிய விடயங்களை மொழிபெயர்த்துச் சொல்வதற்காக உதவிகேட்டு என்னிடம் வந்தனர். நான் மிகவும் விருப்பத்தோடு இந்த உதவியைச் செய்தேன். எவ்வாறாயினும், நான் இந்த உரைபெயர்ப்பு வேலையைச் செய்ய விரும்பாத சந்தர்ப்பங்களும் இருந்தன. அது என்னையும் ஆக்களோடு முரண்பட வைத்துவிடும் என்பதே இதற்கான காரணமாகும். உதாரணமாக - ஒருமுறை முகாமில் இருந்த இரண்டு குடும்பங்களிடையே ஒரு வன்செயல் முரண்பாடு எழுந்தது. ஒரு நபர் கையில் ஒரு கத்தியையும் வைத்திருந்தார். இந்த விடயத்தைத் தீர்த்துவைப்பதற்குப் பெலிஸார் வந்தனர். இரு தரப்பினருடனும் கதைப்பதற்கு அவர்களுக்கு மொழிபெயர்ப்பாளர் ஒருவர் அவசியப்பட்டதால், முதலில் என்னை அழைத்துச் செல்ல வந்தனர். அவர்கள் என்னை நெருங்கி வருவதைக் கண்டதும், அவர்களின் நோக்கம் எனக்கு விளங்கியது. நான் அந்த இடத்தைவிட்டு ஓடத்தொடங்கினேன். அவர்கள் என்னைத் துரத்தி, என்னை மிகவும் இக்கட்டானநிலைக்கு ஆளாக்கினர். நான் அந்த விடயத்தில் சம்பந்தமுற விரும்பவில்லை. முகாமில் அரைவாசித் தூரம் பொலிஸார் என்னைத் துரத்திய பின்னர், ஆட்கள் எம்மை வேடிக்கை பார்த்த பின்னர், இது எவ்வளவு கேலிக்கூத்தான ஒரு விடயம் என்பதை உணர்ந்து நான் நின்றவிட்டேன். ஏதாவது தனிப்பட்ட குற்றமொன்றிற்காகப் பொலிசார் என்னைத் துரத்துகின்றார்கள் என்னும் எண்ணம் ஆட்களுக்கு ஏற்படுவதை நான் விரும்பவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் நான் இருக்கும் இடத்துக்கு வந்ததும், மொழிபெயர்க்க வேறு எவரும் இல்லாத காணரத்தால் நானே மொழிபெயர்க்க வேண்டியதாயிற்று. இன்றுவரை, மெனிக்பாமில் என்னுடன் தங்கியிருந்த மக்கள் எனக்கு நன்றி பாராட்டுகின்றனர். நான் அவர்களுக்கு ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளராகவும், எந்தவிதமான தொல்லை, தொந்தரவு சம்பந்தமாகவும் தேடிச் செல்லக்கூடிய ஒரு நபராகவுமிருந்தேன். இப்பொழுது, யுத்தத்தின் பின்னர் நான் எனது கிராமத்தில் மீள்குடியேறியுள்ளேன். மன்னார் பட்டினத்திலுள்ள எனது வளர்ந்த பிள்ளைகள் எனக்கு ஆதரவாக

உள்ளனர். இதேவேளையில், நான் இன்னமும் ஸ்திரநிலை மற்றும் மீளிணக்கத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் சமூகப்பணிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றேன்.

மீளிணக்கம் சம்பந்தமான கருத்துக்கள்

நாம் மனிதாபிமானத்துடன் மனிதர்களாக வாழுவது எவ்வாறு என்பதைக் கற்றுக் கொள்ளும் போது, நாம் மீளிணக்கத்தை ஈட்டிக்கொள்ளலாம். மோதல் முரண்பாடு, புரிந்துணர்வு மற்றும் உணர்வொன்றிப்பு இல்லாமை மற்றும் ஏனையோரைப் புரிந்துகொண்டு உதவும் ஆற்றலின்மை அனைத்துக்கும் காரணம் எம்மத்தியில் மனிதத்தன்மை இல்லாமையாகும்.

நான் கிரம ஒழுங்கில் சென்று தங்கும் சிங்கள நண்பர்கள் உள்ளனர். அவர்கள் என்னை மிகவும் நேசித்த போதிலும், கோபம் ஏற்படும் வேளைகளில் ஏனைய சிங்களவர்களைக்கூடப் பறைத்தமிழரென்று ஏசுகின்றனர். இது அவர்களின் பாகுபாட்டுணர்வின் ஆழத்தைக் காண்பிக்கின்றது. ஒரு வேளை இதை அவர்களே அறியாதவர்களாகவும் இருக்கக்கூடும். இத்தகைய புண்படுத்தும் வார்த்தைகளை என்முகத்துக்கு நேரே பயன்படுத்தியதை நான் சுட்டிக்காட்டிய போது அவர்கள் மிகவும் வெட்கமடைந்தனர். அவர்கள் என்னைப் புண்படுத்தும் நோக்கத்தில் அதைக் கூறவில்லையென்று என்னை அறுதல்படுத்த முயலுகின்றனர்.

அவர்கள் என்னைப் புண்படுத்தும் வகையில் அதைச் செய்யவில்லையென்று நான் உண்மையாகவே நம்புகின்றேன். ஆயினும், அது அர்த்தமற்ற ஒன்றாகும். தமிழராகிய நாம் இத்தகைய பாகுபாடுகளுக்கு முகங்கொடுக்கின்றோம். எம்முள் இருக்கும் இந்த ஆழமான பாகுபாடுகளை விட்டொழிக்க நாம் முயற்சி செய்யாத வரையில், எம்மிடையே மீளிணக்கம் ஏற்பட முடியாது.

நிலைமை சாத்தியமற்றதாகத் தோன்றுவதால், முயற்சியைக் கைவிடுவது ஒரு விருப்புத்தெரிவாக இருத்தல் ஆகாது. நான் இயன்ற சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் தமிழர், முஸ்லிம் மற்றும் சிங்கள ஜனசமூகங்களிடையிலான மீளிணக்கத்துக்காகத் துடிப்பாகச் செயலாற்றிவருகின்றேன். எனது முயற்சிகள் ஒரு நிரந்தரமான மீளிணக்கத்தைக் கொண்டுவருமா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் சிந்தித்து எனது நேரத்தை, நான் வீணாக்குவதில்லை. முயற்சி செய்வதும், வெற்றி கிட்டும் வரை தொடர்ந்து முயற்சி செய்வதும் அனைவரினதும் கூட்டுக் கடமையாகும்.

மீளிணக்கத்தில் தனிப்பட்ட பாத்திரம்

மீளிணக்கம் ஒருவரின் சொந்த மனதினுள் முதலில் உருவாக வேண்டுமென்று நான் உறுதியாக நம்புகின்றேன். இதன் பின்னர், இது குடும்பத்தினுள்ளும், கிராமத்திலும், பின்னர் பரந்த சமூகத்தினுள்ளும் வியாபித்துச் செல்லுதல் வேண்டும். எனது சிறிய கிராமத்தினுள் என்னால் தீர்வு காண முடியாத, மோதல் முரண்பாடுகள் இருந்தால், தேசிய ஐக்கியத்துக்காக வேலை செய்வதால் என்ன பயன்?

எனது சொந்தக் கிராமத்திலுள்ள தமிழ் கிறிஸ்தவர்கள், இந்துக்கள் மற்றும் முஸ்லிம்களை ஐக்கியப்படுத்துவதற்கு நான் துடிப்பாகப் பணியாற்றி வருகின்றேன். தற்போது கிராமத்தில் உள்ளூர் இந்துக் கோவிலிலிருந்து ஒலிபெருக்கியில் வரும் பாரிய சத்தம், நியாயமான நேரங்களையும் கடந்து ஒலிப்பதால், இது பெரும் பிரச்சினையாகவுள்ளது. எனது வீடு கோவிலுக்கு நேராக எதிர்ப்பக்கத்தில் அமைந்திருப்பதால், அதுவே மிகவும் மோசமாகப் பாதிப்புறுகின்றது. நான் ஒரு கிறிஸ்தவப் பெண்ணாகவிருக்கும் நிலையில் முறைப்பாடுகளை மேற்கொண்டால் முரண்பாடு எழக்கூடிய சாத்தியக்கூறு உள்ளது என்பது எனக்குத் தெரியும். அருகிலுள்ள அந்தக் குடும்பங்களும் முறையிட்டுள்ளன. ஆயினும், பலன் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. எமது கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் தலைவர் (RDS) ஓர் இந்து ஆவார். கோவில் நிர்வாகிகள் ஒலிபெருக்கியில் பக்திப் பாடல்களின் சத்தத்தைக் குறைக்காவிடில், நாம் பொலிசில் முறைப்பாடு செய்வோமெனக் கூறினர்.

இரவிலும், அதிகாலைப் பொழுதுகளிலும் இத்தொல்லை மிகவும் மோசமாகவுள்ளது. ஆயினும் முரண்பாடு அதிகரிப்பதை நான் விரும்பாதிருப்பதால், அவ்வாறு செய்ய நான் விரும்பவில்லை.

ஒரு கிறிஸ்தவர் என்ற வகையில், சகல மதங்களுக்கும் மதிப்பளிக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகின்றேன். நான் கடவுளுக்கு வேண்டுதல் செய்ய விரும்பினேன். ஆயினும், அதைச் செய்வதற்கு எனது சொந்தக் கிறிஸ்தவ தேவாலயத்துக்கு நான் செல்லவில்லை. சொர்க்கத்திலுள்ள இந்து மற்றும் கிறிஸ்தவக் கடவுள்களுக்கிடையில் முரண்பாடு எழுவதும் எனக்கு விருப்பமில்லை. நான் நேரடியாகவே இந்துக்கோவிலில் கடவுளாகிய அம்பாளிடம் சென்று, கற்பூரம் கொளுத்தி, இந்த விடயத்தைப் பொறுப்பேற்குமாறு பிரார்த்தனை செய்தேன். வெகுவிரைவிலேயே ஒலிபெருக்கி முறைமை பழுதடைந்தது. அம்பாள் என் பிரார்த்தனைக்குச் செவி சாய்த்ததாக நான் எண்ணினேன். நான் கோவிலுக்குச் சென்று, மீண்டும் கற்பூரம் எரித்து என் நன்றியைச் செலுத்தினேன்.

நான் நீண்டகாலமாக இப்பிரதேசத்தில் பணியாற்றும் ஜனசமூக அமைப்புகளுடனும், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களுடனும் இணைந்து தன்னார்வத் தொண்டில் ஈடுபட்டு வருகின்றேன். எமது அபலில் பொது நன்மை கருதி இடம்பெறும் ஏதாவது நிகழ்ச்சித்திட்டம் குறித்து நான் கேள்வியுற்றால், உடனே நான் அத்துடன் இணைந்து கொள்ளுகின்றேன். அவர்கள் என்னை அடிக்கடி ஜனசமூக அணிதிரட்டல் சேவைக்குப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

உள்ளூரில் திருமணம் அல்லது மரணச்சடங்கு ஏதாவது இடம்பெறும் வேளையில், நான் அங்கு இருக்காவிடில், என்னைத் தேடுவார்கள். இந்த நிகழ்வில் எனது பிரசன்னத்தை அவர்கள் மதிப்பதால் மாத்திரமன்றி, நான் இந்த நிகழ்வுகளுக்காகப் பெருமளவிலான தயாரிப்பு வேலைகளில் ஈடுபடுவதாலும் என்னைத் தேடுவார்கள். எனது சொந்தப் பொன்மொழி நான் அணுகி வருவதைக் கண்டால் மக்கள் மகிழ்ச்சியடையக் கூடிய விதமாக வாழ வேண்டும் என்பதாகும். “ஐயோ, இந்தப் பக்கம் வருவது மார்கரட் மாமியா! என்று யாரும் அதிர்ச்சியுடன் கூறாது, இதோ மார்கரட் மாமி வருகின்றார்!” என்று மகிழ்ச்சியுடன் கூறுவதையே நான் கேட்கவிரும்புகின்றேன். ஆயினும், நான் போகும் இடமெல்லாம் ஊழலையும், தவறான நிருவாகத்தையும் கண்டிப்பதால், இது எப்பொழுதும் சாத்தியப்படுவதில்லை. இது சிலவேளைகளில் தவிர்க்க முடியாதவாறு மோதல்களுக்கு இட்டுச் செல்லுகின்றது.

பிரயாணம் செய்வதையும், ஏனையோரைச் சந்திப்பதையும், அவர்களுடன் மீளினக்கச் செயல்முறையில் ஒன்றிணைவதையும் நான் பெரிதாக மதிக்கின்றேன். எனக்கு நீண்ட தூரங்கள் தனியாகப் பிரயாணம் செய்ய முடியாது. ஆயினும், சமாதானத்துக்காகப் பணியாற்றும் அமைப்புகள் இந்த வாய்ப்புகளை வழங்கும்போது அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றேன். எமது ஜனசமூகங்களில் பலர் கிணற்றுத் தவளைகளாகவே வாழ விரும்புகின்றனர். ஏனைய ஜனசமூகங்களை நேரடியாகச் சந்திக்காது, எமது பாகுபாட்டு உணர்வுகளுடன் வாழ்வதில் திருப்தி காணுகின்றோம். நாம் இயன்ற சந்தர்ப்பங்களில் பிரயாணங்களில் ஈடுபட்டு, ஏனைய ஜனசமூகங்களுடனும் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி, எமது மனங்களையும் கருத்துகளையும் விரிவாக்கம் செய்வதனுடாக இந்த விலங்குகளை உடைத்தெறிவது அவசியமாகும்.

சமீபத்தில், உள்ளூர் கிறிஸ்தவ அரசு சார்பற்ற நிறுவனமாகிய வாழ்வோதயம் அமைப்புடன் யுத்தத்தால் பாதிப்புற்ற தமிழ்ப் பெண்களுள் ஒருத்தியாக, பதுளையிலுள்ள யுத்தத்தால் பாதிப்புற்ற சிங்களப் பெண்கள் குழுவொன்றுடன் தங்குவதற்காகச் சென்றிருந்தேன். எமது கிறிஸ்தவ மதகுருவும், அவர்களின் பௌத்த மதகுருவும் மிகச்சிறந்த அன்னியோன்னியச் செயலினக்கம் கொண்டிருந்ததால், அவர்கள் இத்தகைய உறவைத் தமது ஜனசமூகங்களிடையிலும் துளிர்விடச் செய்ய விரும்பினர். அவர்களில் ஆண்களுட் பலர் இராணுவத்தில் பணியாற்றுவவர்கள். எமது குழுவில் இருந்த பலர் எல்.ரீ.ஈ. அமைப்பில் இருந்தோராக இருந்த போதிலும், இனத்துவப் பிளவுக்கோட்டின் இருபக்கமும் யுத்தத்தால் பாதிப்புற்ற பெண்கள் என்ற வகையில், நாம் ஒருவரையொருவர் நெருங்கி, வலுவான நட்புறவுகளை ஈட்டிக்கொள்வது சாத்தியமாயிற்று.

கிராமத்தில் முதலில் பிரவேசித்த போது, துணிகள் காயப்போடுமிடங்களில் இராணுவச் சீருடைகளைக் கண்டபோது சிறிது குழப்பமேற்படுத்துவதாகவே இருந்தது. ஆயினும் பெண்கள் கருணையுடனும், பரிவிரக்கத்துடனும் நடந்து கொண்டனர். அவர்கள் விரைவிலேயே எம்முடன் நட்புணர்வுடன் பழக ஆரம்பித்தனர். ஆண்களில் பலர் கடமைக்காகச் சென்றிருந்தனர். அல்லது கிராமத்தில் எம்மிடமிருந்து விலகியிருந்தனர். எம்மைச் சந்திக்க நேர்ந்தால் கருணையுடனும், பரிவிரக்கத்துடனும் நடந்துகொண்டனர். இராணுவப் படைவீரர்களைச் சாதாரண கிராமவாசிகளாக அவர்களின் வீடுகளில் பார்ப்பது வித்தியாசமான காட்சியாகவிருந்தது.

இப்பொழுது நான் KESSA குழுவில் ஓர் அங்கத்தவராகவுள்ளேன். நாம் சமூக சேவை நோக்கங் கொண்ட ஒரு தன்னார்வத் தொண்டர் வலையமைப்பாவோம். நாம் மன்னார் கிராமங்களில் சுகாதார விடயங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு மக்களுக்கு உதவுதல் மற்றும் எமது கிராம மக்களுக்குத் தேவையான சட்ட அல்லது ஏனைய விடயங்களில் கிராம ஒழுங்கில் ஈடுபட்டுப் பணியாற்றுகின்றோம். நாம் குடும்ப, ஜனசமூக மற்றும் பால்நிலை முரண்பாடுகளுக்கும் தீர்வுகளைக் காணுகின்றோம். நாம் எம்மை ஒரு கிராமிய அடிப்படையிலான அமைப்பாக ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்ட போது, ஏனைய கிராமத்தவர்கள் எம்மைக் கேலி செய்தனர். எமது பணிப்பாணை சட்டநிலைத் தகவற்றது என்று தெரிவித்து நாம் தீவிரென்று முனைத்தவர்கள் என்றும் கூறினர். இப்பொழுது, இரண்டு வருடகால கருமப்பாடுகளின் பின்னர், நாம் எமது ஜனசமூகத்தில் ஆற்றும் பணிகளுக்காகப் பரந்த அளவிலான அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுள்ளோம். முரண்பாடுகளில் நாம் இடையீடு செய்தபோது 'இது உங்கள் வேலையா?' என்று கேட்டவர்கள் இப்பொழுது தமது முரண்பாடுகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கு எம்மை அழைக்கின்றனர். மனைவிமாரை அடித்தவர்களும், எம்மையும் தாக்குவோமென்று அச்சுறுத்தியவர்களுமான ஆண்கள் இப்பொழுது எம்மைக் கண்டவுடன் ஒளிந்து கொள்ளுகின்றனர்.

மீளிணக்கத்தில் பெண்களின் பாத்திரம்

பெண்கள் இயற்கையாகவே உணர்ச்சிகளால் அதிகம் பாதிப்புறுவோராவர். ஆகவே, நாமே முரண்பாட்டு மோதல்களின் விளைவைக் கூடுதலாக உணர்ந்தோராவோம். ஆகவே, விசேடமாக நாமே சமாதானத்துக்காகவும், ஸ்திரநிலைக்காகவும் போராடுவோராவோம். ஆரம்ப வயதிலிருந்தே மீளிணக்கத்துக்கான ஆற்றல் எம்முள் இயல்பாகவே அமைந்துள்ளது. கணவன்மர்கள், மாமிமார், பிள்ளைகள் அனைவரிடமிருந்தும் மோதல் சாத்திய வளங்களைக் கொண்ட உறவுகளினூடாக நாம் பயணம் செய்ய வேண்டியுள்ளது. ஆகவே, நாம் இத்திறன்களைப் பரந்த சமூகத்துக்கும் விஸ்தரிக்கலாம்.

நிலைமாறுகால நீதி, அபிவித்தி மற்றும் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதுடன் மீளிணக்கத்தின் இணைப்புறவுகள்

இப்பொழுது, யுத்தத்தால் பாதிப்புற்ற மக்களாகிய நாம் நிலைமாறுகால நீதி முறைமை என்னும் தோற்றப்பாட்டினால் ஏமாற்றப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றோம். இது ஒரு கண்துடைப்பும், யதார்த்தத்தில் நடைபெறாத ஒரு விடயமுமாகும். காணாமற்போன உறவினர்கள் எங்கோ உயிருடன் இருப்பார்களென்னும் நம்பிக்கையை வைத்திருக்கும் எம்மத்தியிலுள்ளோர் தற்போதைய சனாதிபதி மைத்தரிபால சிறிசேன பதவிக்கு வந்ததும் இறுதியில் தமது இன்னல்களுக்கு முடிவொன்று கிட்டுமென்று நினைத்தனர். அவர் இத்தகைய தீர்க்கப்படாத பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு வழங்குவதாக வாக்குறுதியளித்தார். எனினும், இன்றுவரை காணாமற்போன தமது உறவினர் குறித்து ஏதாவது தகவல் பெற்றுக் கொண்ட எவருமில்லை. இவர்கள் உறவினர்கள் இறந்துவிட்டனரென்று அறிந்தவர்களைப் போலன்றி, உணர்ச்சிகளின் முடிவுறுத்தல் எதுவுமின்றித் தவிக்கின்றனர். என் உறவினர் பலர் இறந்துள்ளனர். எனினும், நான் அவர்கள் திரும்பி வருவார்களென்ற எதிர்பார்ப்பிலும், தற்போது அவர்கள் பாதுகாப்புடன் இருக்க வேண்டும் என்ற பீதியிலும் திரிசங்கு சொர்க்க நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கவில்லை. நான் அவர்களுக்காக மனம் நொந்து, அவர்களின் நினைவில் மெழுகுவார்த்தி ஏற்றிப் பிரார்த்திக்கின்றேன். இது காணாமற்போனவர்களின் குடும்பங்களுக்கு அவசிமான குணப்படுத்தல் மற்றும் அங்கீகார நிலையாகும். இவர்கள் காத்திரமான

நிருபணங்களைக் கண்டாலொழிய, தமது அன்புக்குரியவர்கள் இறங்கிருக்கக் கூடுமென்பதை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

எனது பிள்ளைகள் அனைவரும் உயிர் பிழைத்தபோதிலும், என் அன்புக்குரிய மருமகன் ஒருவர் உயிரிழந்தார். இவரின் மரண ஆண்டு நினைவுத்தினத்தில் நான் மெழுகுதிரி ஏற்றிப் பிரார்த்திக்கின்றேன். நான் துயரப்படுகின்றேன். ஆயினும், அவர் மரணமடைந்துவிட்டாரென்று நிச்சயமாகத் தெரியுமென்பதால் ஏதோ ஒருவகையிலான உணர்வுகளின் முடிவுறுத்தல் உள்ளது. இதற்கு நேரெதிரான விதத்தில், என் அடுத்த வீட்டுப்பெண், புதிதாக மணமுடித்த இளம்பெண், 1990 இல் கணவன் காணாமற் போன போதிலும் (திருமணம் செய்த பெண்ணின் அடையாளமாகிய) குங்குமப்பொட்டை இன்னமும் அழிக்கவில்லை. விதவை என்றவகையில் அவளுக்குப் பல அனுகூலங்கள் கிட்டுமென்ற போதிலும், விரும்பினால் மறுமணம் செய்துகொள்ளலாம் என்ற போதிலும், அவள் கணவன் இறந்து விட்டதைப் பதிவு செய்ய மறுக்கின்றாள். சிறைக்கூடங்கள், தடுப்புக்காவல் நிலையங்கள், உண்மைதேடும் ஆணைக்குழுவென்று சகல இடங்களுக்கும் இன்னமும் ஓடித்திரிகின்றாள். இவளின் கணவன் 1990இல் பாதுகாப்புப்படையினர் எமது கிராமத்தில் சுற்றிவளைப்பு நடத்திய போது, அவர்களால் பிடித்துச் செல்லப்பட்டான். அவனுடன் வேறு பலரும் அவர்களால் பிடித்துச் செல்லப்பட்டனர். இது நாள்வரை அவர்களைப்பற்றி எவ்வித தகவலும் இல்லை.

யுத்தத்தன்போது காணாமற் போனவர்கள் மாத்திரமல்ல, பாலியல் வல்லுறவு போன்ற வழக்குகளிலும் நீதிமன்றங்கள் தீர்ப்பு வழங்காமல் அவற்றை வருடக்கணக்கில் இழுத்தடித்து வருவதையும் பார்க்கின்றோம். இது எவ்வாறு நீதியாகும்? இது பாதிப்புற்ற பெண்ணின் உளஅதிர்ச்சி வடுவுக்கு மேலும் சுமைகளை அதிகரிக்கும் நீண்டகாலத் தண்டனையாகும்.

மீளிணக்கத்துக்கு நிலைமாறுகால நீதி அவசியமென்பது உண்மையாகும். அது நேர்மையுடனும், பயனுறுதியுடனும் மேற்கொள்ளப்படும் உண்மையான நிகழ்வாகவிருத்தல் வேண்டும். இச்செயல்முறை ஏற்கெனவே உளஅதிர்ச்சிகளுடன் வாழ்வோருக்கு, மேலும் உள அதிர்ச்சிகளை வழங்காது, அவர்களைக் குணப்படுத்துவதாக அமைதல் வேண்டும்.

அபிவிருத்தியுடன் இணைப்புறவுகள்

மீளணிக்கத்துக்கு அபிவிருத்தி அவசியமென்று நான் நினைக்கின்றேன். ஆயினும், அபிவிருத்தி கிராமிய மட்டங்களைக் கவனத்திற் கொள்வதாக அமைதல் வேண்டும். பட்டினங்களிலுள்ள இந்த வளவளப்பான பிரதான வீதிகளும், கட்டிடங்களும் கிராமப்புறங்களில் எமது அபிவிருத்திக்குப் பங்களிப்புச் செய்யவில்லை. அது பெரிய கம்பனிகளுக்கும், கார்களில் கொழும்புக்கும், யாழ்ப்பாணத்தக்கும் ஓடித்திரிவோருக்கும் உதவியுள்ளது, எமக்கல்ல.

இது கடந்தகாலத்தில் எமது கிராமங்களில் நாம் வழக்கமாகப் பார்த்த பயணம் செய்யும் வியாபாரிகளையும் இல்லாமல் செய்துவிட்டது. முன்பு சிங்கள மற்றும் முஸ்லிம்கள் எமது வீடுகளுக்குத் தெற்கிலிருந்து பொருட்களைக் கொண்டு வந்தனர். (செய்திகளையும், நல்லெண்ணத்தையும் கொண்டு வந்தனர்) அவர்கள் மூன்று மொழிகளையும் பேசக்கூடியவர்களாக இருந்தனர். நாங்கள் அவர்களை வீட்டினுள் அழைப்போம். நலன் விசாரிப்பதோடு, தெற்கிலிருந்து செய்திகளையும் கேட்போம். அவர்களிடமிருந்து பொருட்களை வாங்குவோம். அடுத்த பயணத்திலே தெற்கிலிருந்து கொண்டு வரவேண்டிய குறித்துரைப்பான பொருட்களையும் கூறிவைப்போம். இவ்வாறே, எமது மக்களுள் சிலர் வடக்கிலிருந்து தெற்குக்குப் பொருட்களை விற்பதற்கும் கொண்டு சென்றனர். அது கிராமிய அடிப்படையில் அமைந்த வாங்கி, விற்கும் வலையமைப்பாகவிருந்தது. அது நாம் பொருட்களைப் பட்டினத்தில் வாங்குவதைவிட மலிவாக, எமது வீட்டு வாசலில் வாங்கவும், விற்கவும் அதேவேளையில் ஏனைய ஜனசமூகத்துடன் கலந்துறவாடவும்

வழிசமைத்த ஒரு வலையமைப்பாக விளங்கியது. ஆயினும், இந்த முறைமை இப்பொழுது அனேகமாக மறைந்துவிட்டது. இது எனக்கு மிகவும் கவலையளிப்பதாகவுள்ளது. இப்பொழுது இந்த எளிமையான, நேர்மையான வியாபாரிகளுக்குப் பதிலாகப் பெரிய, சுரண்டல் நோக்கங்கொண்ட கூட்டாண்மைகள், பொருட்களை மிகவும் சமையான வட்டிவீதங்களில் கடனுக்கு விற்பனை செய்கின்றன. தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் மற்றும் தளபாடங்கள் போன்ற விலையுயர்ந்த பொருட்களை இக்கம்பனிகள் விற்பனை செய்கின்றன. நாம் ஆடைகளையும், ஏனைய பொருட்களையும் வாங்குவதற்குப் பட்டினத்துக்குச் செல்ல வேண்டியுள்ளது. அது எமக்கு மிகவும் பணச்செலவு மற்றும் நேர்ச்செலவு மிக்க விடயமாகவுள்ளது. எளிமையான வியாபாரிகள் வீடுகளுக்கு வந்துபோன நாட்களை மிகவும் கவலையோடு எண்ணிப் பார்க்கின்றேன்.

யுத்த வருடங்களில் நடுப்பகுதியில் அவர்கள் வருவது நின்று போனது. எல்.ரீ.ரீ.ஈ அமைப்பு அவர்கள் உளவாளிகள் என்றும், அவர்களை வர அனுமதிப்பது தமது உயிருக்கு ஆபத்தாக முடியுமென்றும் நினைத்தனர். யுத்தம் முடிவற்றபின்னர் கூட, அவர்கள் வரவில்லை. இதன் விளைவாக, எமது கிராம அடிப்படையிலான பொருளாதாரங்களுக்குப் பெருமளவிலான நட்பம் ஏற்பட்டது.

சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதுடனான இணைப்புறவுகள்

மீளிணக்கத்துக்கும், சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்குமிடையில் ஓர் இணைப்புறவு இருப்பது உண்மையாகும். ஆரம்பத்தில் (மீளிணக்கத்தினூடாக) ஒரு நல்ல உறவு இருந்தால் மாத்திரமே, உண்மையான சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புதல் சாத்தியமாகும். இல்லையேல், அது போர்நிறுத்த காலத்தில் எல்.ரீ.ரீ.ஈ அமைப்பினாலும், இராணுவத்தினராலும் கட்டியெழுப்பப்பட்ட சமாதானத்தைப் போன்றே அமையும். அது எவ்வாறு முடிவடைந்தது என்பது எம் அனைவருக்கும் தெரியும். மன்னாரைச் சேர்ந்த ஒரு கிராமவாசி என்ற வகையில், நான் எல்.ரீ.ரீ.ஈ அமைப்பும், இராணுவமும் அடிக்கடி சண்டையிடுவதைப் பார்த்திருக்கின்றேன். யுத்த நிறுத்தத்தின் போது இதே தரப்பினர் தேசிய தொலைக்காட்சிகளில் கைகுலுக்குவதைக் கண்டபோது, நான் அது உண்மையாக இருக்கக்கூடாது என்று சிந்தித்தேன். துரதிஷ்டவசமாக, பின்னர் இடம்பெற்ற நிகழ்வுகள் காண்பிப்பது போன்று, அது உண்மையாக இருக்கவில்லை. அது எல்லாமே வெறும் கண்துடைப்பாகவும், ஏமாற்றமாகவுமிருந்தது.

மதத்தின் பாத்திரம்

நாம் மத நம்பிக்கையுள்ளோராவோம். முறையே எமது மதங்கள் எமக்கு மிகவும் முக்கியமானவையாகும். ஆகவே, மீளிணக்கத்தில் அவற்றுக்கும் ஒரு பாத்திரம் இருத்தல் வேண்டும். ஆயினும், சகல மதங்களையும் உள்ளடக்கி மதிக்கும் விதத்திலும், ஒரு (அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட) மத ஆதிக்கத்துக்கு இடமளிக்காத வகையிலும், இது கவனமாகச் செய்யப்படுதல் வேண்டும்.

இது உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளித்துக் கையாளப்பட்டால், மக்கள் ஆறுதலடைவார்கள். இது உணர்வற்ற முறையில் கையாளப்பட்டால், எமக்கு அவசியமான மீளிணக்கத்துக்குப் பதிலாக, அதிகரித்த மோதல் முரண்பாடுகளே ஏற்படும். ஆகவே, நாம் கவனமாகச் செயற்பட வேண்டியது அவசியமாகும். பல மதங்களைச் சேர்ந்தோர் பங்கேற்கும், ஜனசமூகக் கூட்டங்களில் என்னை ஏனையோர் ஒரு பிரார்த்தனையுடன் ஆரம்பிக்குமாறு கூறுகையில், நான் எப்பொழுதும் அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய, ஒரு பொதுவான பிரார்த்தனையையே பயன்படுத்துகின்றேன். நான் நேரடியாக யேசு கிறிஸ்துவை நோக்கிப் பிரார்த்தனை செய்யும் ஒரு ரோமன் கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவப் பெண்ணாக இருந்தபோதிலும், பொதுக்கூட்டங்களில் “ஆண்டவராகிய யேசுவே, உங்கள் நாமத்தில்.....” என்று கூறுவதற்குப் பதிலாக, “எம் அனைவரையும் படைத்துக் காக்கும் கடவுளே, உங்கள் உதவிக்கு நன்றி கூறுகின்றேன்” என்று சொல்லுகின்றேன். கடவுள் என்பது ஒரு பொதுவான வார்த்தையாகும். ஆகவே, சகல மத சமூகங்களும் இத்தகைய ஒரு பிரார்த்தனையில் உள்ளடக்கப்படுகின்றன.

ஒரு தனிநபர் என்ற வகையில், முஸ்லிம்களுக்கு அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் என்றும் இந்துக்களுக்கு 'வணக்கம்' என்றும் கூறுவதில் எந்தவிதப் பிரச்சினைகளும் இல்லை. சகல மதங்களுக்கும் மதிப்பளிக்க வேண்டும். எமது பொதுவான அம்சங்கள் உயர்வாக மதித்துக் கொண்டாடப்பட வேண்டும். விசேடமாக, மீளிணக்கச் செயல்முறை காலப்பகுதியின்போது, எமது வேறுபாடுகள் வலியுறுத்தப்படலாகாது.

மீளிணக்கத்தை ஈட்டிக்கொள்வதில் அரசாங்கத்தின் பாத்திரம்

ஜனசமூகங்களிடையே மீளிணக்கத்தை ஈட்டிக்கொள்ளும் வகையில் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டிய விடயங்கள் சம்பந்தமான எனது விதப்புரைகள் பின்வருமாறு:

1. கல்வியில் தரப்படுத்தலை இல்லாமற்செய்தல். இதுவே யுத்தத்துக்கு இட்டுச்சென்று.
2. சகல பாடசாலைகளும், சகல மூன்று மொழிகளையும் கற்பித்தல் வேண்டும். இந்த நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் ஒருவரோடு ஒருவர் உரையாடும் ஆற்றல் இருத்தல் வேண்டும். மொழித் தடைகளை நீக்குதல் வேண்டும்.
3. அரசசேவைகள் எமக்குத் தமிழ்மொழியில் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். இதுநாள் வரை, பொலிஸ் நிலையங்களில் எமது முறைப்பாடுகள் சிங்களமொழியில் எழுதப்படுவதால், அங்கு செல்வதே பீதியளிக்கும் விடயமாகவுள்ளது. எம்மைக் கையொப்பமிடுமாறு கேட்கும்போது, நாம் என்ன விடயத்தை உறுதிப்படுத்திக் கையொப்பமிடுகின்றோமென்பது எமக்குத் தெரியாதுள்ளது.
4. பெண்கள் மீதான பொலிஸ் பாரபட்சங்கள் ஒழிக்கப்படுதல் வேண்டும். எனது கிராமத்தில் ஒரு தன்னார்வச் சமூகப் பணியாளர் என்ற வகையில் நான் மீண்டும், மீண்டும் அவதானித்த விடயம் பொலிசார் இல்லத்து வன்செயல் குறித்த முறைப்பாடுகளைப் பாரதூரமாக எடுக்காதிருப்பதும், மனைவிக்கு எதிராகக் கணவனுடன் பக்கச்சார்பாக நடந்து கொள்வதுமாகும். அவர்கள் பெண்ணுரிமைகள் குறித்துக் கூடுதலான கூருணர்வு மற்றும் விழிப்புணர்வுடன் செயற்படக்கூடிய வகையில் அவர்களுக்கப் பயிற்சிகள் வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.
5. ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் வித்தியாசமான கூலிகள் வழங்கும் நடைமுறை ஒழிக்கப்படுதல் வேண்டும். எமது பால்நிலையின் பிரகாரமன்றி, எமது வேலைக்கு ஏற்றவிதத்திலேயே, கூலிகள் வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.
6. சகலருக்கும் பொருந்தக் கூடிய வகையில் அரச அதிகாரிகளும், அரசியல்வாதிகளும் பொது நன்மைக்காகச் செயலாற்ற வேண்டும். ஒரு ஜனசமூகத்தை இன்னுமொரு ஜனசமூகத்துக்கு எதிராக ஏவிவிடுவோர், அரசாங்கப் பதவிகளுக்கு இலாயக்கற்றவர்களென்று பதவி நீக்கம் செய்யப்படுதல் வேண்டும்.

மீளிணக்கத்தை உறுதி செய்யும் வகையில், பெண்களின் விவகாரங்களுக்குத் தீர்வு காணுதல்

மீளிணக்கம் என்பது நேர்மையுடன் ஈட்டிக் கொள்ளப்பட வேண்டுமெனில், தீர்க்கப்பட வேண்டிய பெண்களின் விவகாரங்கள் பல உள்ளன. மிகவும் அவசரமாகத் தீர்வுகாணப்பட வேண்டிய விடயங்கள் பின்வருமாறு:

1. வேலைவாய்ப்பு / வாழ்வாதாரத்தை வழங்கி உணவுப்பாதுகாப்பு மற்றும் நிலைபெற்றுத்தன்மையை உறுதிசெய்தல்: இவை இல்லாவிடில், ஒரு பெண்ணின் சொந்த இல்லத்தில் கூட மீளிணக்கம்

இருக்க முடியாது. இத்தகைய குழமைவுகள் கணவருடனும், பிள்ளைகளுடனும் மோதல் முரண்பாடுகளுக்கு இட்டுச்செல்லும்.

2. வலையமைப்புகளைச் சென்றடையும் வாய்ப்பும், ஆட்களின் பரந்த வலையமைப்புகளுடன் தொடர்புகளும்: இவர்கள் அரசாங்க அதிகாரிகள், ஜனசமூக அடிப்படையிலான அமைப்புகள் மற்றும் சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளர்கள் போன்றோராவர்.
3. கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்கள் மற்றும் பெண்கள் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்கள் போன்ற எமது கிராம அடிப்படையிலான அமைப்புகளில் வெளிப்படையான, வகைப்பொறுப்புள்ள ஆட்சிமுறை (கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்கள், மற்றும் பெண்கள் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்கள்). இவை பொதுமக்களாகிய எங்களுக்குப் பணியாற்றவும், வகைப்பொறுப்புக் கூறவும், ஏற்படுத்தப்பட்டவையாகும். இவை குடும்பப் பக்கச்சார்பு மற்றும் சர்வாதிகாரத்துடன் நடந்துகொள்வதற்கான பாடங்களை மகிந்த ராஜபக்ஷ ஆட்சிக் குழுவிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டது போல நடந்து கொள்ளுகின்றன.
4. இந்த ஜனசமூக அடிப்படையிலான அமைப்புகளில் பெண்களுக்கான இடமும், அனுகூலங்களும்: RDS அமைப்புகள் ஆண்களுக்கு மாத்திரம் உரியவையல்ல. ஆயினும், அவர்கள் பெண்களை ஒதுக்குவதால், நாம் WRDS அமைப்புகளை நிறுவ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டோம். ஆயினும், அரசாங்கமும், அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களும் கிராம அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் மற்றும் கூட்டங்கள் சம்பந்தமாக RDS அமைப்புகளுடன் மாத்திரமே தொடர்புகளை வைத்துக் கொள்ளுகின்றனர். ஆகவே, பெண்களாகிய எமக்கு இந்த விடயங்களில் பங்கேற்பு மிகவும் அவசியமாகும். எனது கிராமத்தில் நாம் இன்னமும் இத்தகைய ஓர் இடத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காகப் போராட்டம் நடத்துகின்றோம். பெண்கள் அதிகம் பேசி, நிகழ்ச்சிகளைக் குழப்புவதால், நாம் கூட்டங்களில் கலந்துகொள்வதைத் தாம் விரும்பவில்லையென்று ஆண்கள் தெரிவிக்கின்றனர். எம்மைப் புறமொதுக்குவதற்கு அவர்களுக்கு எந்த உரிமையும் கிடையாது. ஆயினும், இதனுள் நுழைவது எமக்கு இன்னமும் பெரிய சவாலாகவே உள்ளது.
5. நாம் வாக்களித்த அரசியல்வாதிகள் விசேடமாக நாம் வாக்களித்த உள்நாள் அரசியல்வாதிகள் எம்மைச் சந்தித்து. தாம் அளித்த தேர்தல் வாக்குறுதிகளில் எத்தனை நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன என்பதை எமக்கு விளக்குவதற்கு வழி செய்யப்படல் வேண்டும்.
6. யுத்தத்தால் பாதிப்புற்ற மக்களுக்கான உதவிகள், கொடைகள் மற்றும் கருத்திட்டங்கள் பெண்கள் தலைவர்களாகவுள்ள குடும்பங்களின் (FHH) தேவைகளைக் கவனத்திற் கொள்ளுதல் வேண்டும். அனேகமான விடய நிகழ்வுகளில் இப்பெண்கள் யுத்தத்தில் கணவன்மாரைப் பறிகொடுத்தோரும், குடும்பத்துக்காக உழைப்பவர்களும், ஆயினும் இன்னமும் ஓர் ஆணின் இடத்தை எடுக்கும் வகையில் சமூகத்தினால் அதிகாரவலு வழங்கப்படாதோருமாவர்.

உதாரணமாக - இங்குள்ள வீடமைப்புத் திட்டங்களைப் பாருங்கள். இவை ஆண் தலைமையிலான குடும்பங்களுக்காக, சம்பாதிக்கக்கூடிய உடல்வலுக்கொண்ட, அதேவேளையில் கட்டுமானப் பணியில் மேசன் வேலை செய்யக் கூடியவர்களுக்காக வடிவமைக்கப்பட்டவையாகும். வீட்டு நிர்மாண ஆதரவிலில் மூன்றிலொரு பகுதியும், மேசன்வேலையும் பயனாளிகள் குடும்பத்திலிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. ஆண்கள் இதை ஏற்றுச் சமாளிக்கலாம். ஆயினும், அவர்கள் எங்களை, எனது குடும்பத்தைப்போன்ற பெண் தலைமையிலான குடும்பமொன்று இதை ஏற்றுச் சமாளிக்குமென்று எவ்வாறு எதிர்பார்க்கலாம்? நான் தன்னம்பிக்கை நிறைந்த, வலுவான ஒரு பெண்ணாவேன். நானே கட்டுமானப் பணிகளுக்குப் பங்களிப்பு வழங்குவதாகக் கூறினேன்.

ஆயினும், இது என்னால் முடியவில்லை. நான் பாரிய கடனுக்குள் மூழ்க வேண்டியிருந்தது. இருந்தும், இன்னமும் எனது வீடு பூர்த்தியடையவில்லை. தற்போதைக்கு நான் நிர்மாண வேலையை நிறுத்தியுள்ளேன். இதை நான் மேலும் தொடர முடியாத நிலையுள்ளது.

7. பாதுகாப்பு: எல்.ரீ.ரீ.ஈ அமைப்பு இருந்த காலத்தில் அவர்கள் பெண்களின் பாதுகாப்பைப் பாரதூரமான ஒரு விடயமாக எடுத்தனர். அந்த நாட்களில் எந்த ஆணுமே தெருவில் எம்மைப் பார்த்து விசில் அடிக்கக் கூடத் துணியவில்லை. அத்தகைய செயல்களுக்கான தண்டனைகள் பாரதூரமானவையாகவே இருந்தன. இதனால், அந்தநேரத்தல் ஆண்கள் எம்முடன் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தத் துணிவின்றி இருந்தனர். அந்த நாட்களில் நான் ஓர் இளம்பெண்ணாக இருந்தேன். ஆயினும் இப்பொழுது, ஒரு வயதுமுதிர்ந்த பெண் என்ற நிலையிலும், எனக்குப் பாதுகாப்பு இருப்பதாக நான் எண்ணவில்லை. இது தெருக்களில் மாத்திரமல்ல. எனது சொந்த வீட்டினுள்ளும் எனக்குப் பாதுகாப்பு உணர்வு இல்லை.

யாருமே உடைத்துக்கொண்டு, உள்ளே புகுந்துவிடமாட்டார்கள் என்ற உணர்வில், இரவில் வீட்டைப் பூட்டிக்கொண்டு நிம்மதியாக என்னால் உறங்க முடிவதில்லை.

எனினும், பல்வேறு இடம்பெயர்வுக் காலப்பகுதிகளில். நான் திறந்த வெளிகளில் உறங்கியுள்ளேன். மரங்களுக்குக் கீழே படுத்து உறங்கியுள்ளேன். இந்த நாட்களில் காவலுக்கு அருகில் நிற்கும் எல். ரீ.ரீ.ஈ போராளிகள் எம்மைப் பாதுகாப்பார்களென்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருந்தது. இப்பொழுது அந்தப் பாதுகாப்பு உணர்வு எமக்கு இல்லாது போய்விட்டதாக நினைத்து ஏங்குகின்றோம். பெண்கள் என்ற வகையில், எம்மால் இயன்றதை வழங்குவதற்கு அத்தகைய பாதுகாப்பு உணர்வு எமக்கு மிகவும் அவசியமாகும்.

நாம் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகள் காண்பதற்கும், பெண்களின் இந்த விவகாரங்கள் அனைத்துக்கும் தீர்வுகள் காண்பதற்கும் அரசாங்கம் பெண்களின் சொந்த உள்ளீடுகளைப் பெற்றுக்கொள்வதை உறுதிசெய்தல் வேண்டும்.

கிராம மட்டங்களில் கருமப்படும் பல பெண்களின் குழுக்கள் உள்ளன. அரசாங்கம், கிராமங்களிலிருந்து தகவல்களையும், பின்னூட்டல்களையும் திரட்டிக் கொள்ளும்போது, அவர்கள் ஆண் ஆதிக்கமுள்ள RDS அமைப்போடு மாத்திரம் பேசாது, எம்முடனும் பேசவேண்டும். அவர்கள் தாம் வருவதாக WRDS மற்றும் பெண்கள் குழுக்களுக்கு அறிவித்துவிட்டு, அங்குவந்து எமது உள்ளீடுகளையும் திரட்டிக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

அரசியலிலும் எமக்கு அதிகரித்த பிரதிநிதித்துவம் அவசியமாகும். இது உள்ளூர் மற்றும் மத்திய அரசாங்க மட்டங்களில் நிதர்சனமாக வேண்டும். எவ்வாறாயினும், அரசாங்கம் ஆசனங்களை வழங்கிவிடுமென்று நாம் எதிர்பார்க்கவில்லை. நாம் அரசியல் ரீதியில் துடிப்பாகச் செயற்படுவதற்கும், அர்த்தமுள்ள பங்களிப்புக்கான அறிவைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கும் நாம் கிராம மட்டங்களில் எம்மைக் கட்டியெழுப்பி வருகின்றோம். அரசாங்கம் தனது முறைக்கு நாம் அரசியலில் பிரவேசிக்கும் வழிமுறைகளை எளிதாக்குதல் வேண்டும். அரசாங்கம் உள்ளூர் அரசியலில் பெண்களுக்கு 20% கோட்டாவைக் கொண்டு வந்துள்ளது. இது ஓர் ஆரம்பம் மாத்திரமேயாகும். அரசியல்துறையில் நாம் பிரவேசிப்பதற்கும், வளர்ச்சியுறுவதற்கும் பல தடைக்கற்கள் போடப்படுகின்றன. ஆகவே, அரசாங்கம் துடிப்பாக இத்தடைகளை இனங்கண்டு, நீக்குவதில் துடிப்பாகச் செயலாற்றுவதில் வேண்டும். பெண்களும் ஆட்சிச் செயல்முறையில் பங்குகொள்ள இடமளியுங்கள், எமது சொந்தப் பிரச்சினைகளுள் பலவற்றை நாமே தீர்த்துக்கொள்வோம்.

சம்பவ கற்கை – 20

பெயர் :	வேண்டுகோளின் அடிப்படையில் பெயர் குறிப்பிடப்படுவது தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது
தொழில் :	முன்னாள் இராணுவ அதிகாரி
வயது :	49
இனம் :	சிங்களவர்

நல்லினக்கம்

மோதலுக்கு பல காரணங்கள் இருந்தன என்பதுடன், இன்றும் கூட சில காரணங்கள் அடையாளங் காணப்படாது உள்ளன. மக்கள் நடாத்தப்படுவதில் வேறுபாடுகள் காணப்பட்டமை மற்றும் மனித குலத்திற்கான அவமதிப்பு என்பவற்றிலிருந்து மோதலானது ஆரம்பமாகியது. அனைவருக்கும் ஒரே மாதிரியான உரிமைகள் காணப்பட வேண்டும். (உயிர் வாழ்தல், இயக்கம், சமயம், மொழி, அரசியல் போன்றன) அனைவரும் இலங்கையர் என நினைக்க வேண்டும்.

சமூகமொன்று பிள்ளைகளுக்கு ஆதரவு வழங்கி அவர்களை திறமைசாலிகளாக உருவாக்கியதனை சிறுவர்களாக இருந்தபோது பல சந்தர்ப்பங்களில் கேள்விப்படக் கூடியதாக இருந்தது. இது அச்சமூகத்தினை சேர்ந்தவர்கள் தொழிற் சந்தைக்குள் பிரவேசித்தவுடன் மற்றைய சமூகத்தினர்களால் அணுக முடியாத ஒப்பற்ற உயரத்தினை எட்டுவதற்கு வழியேற்படுத்தியது. அவ்வாறான விடயங்கள் நடைபெறக் கூடாது. அனைவருக்கும் அணுகுவதற்கான வாய்ப்பு சமமாக வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதுடன், ஒரேவிதமாக நடாத்தப்பட வேண்டும். சமூகமொன்று நியாயமற்ற நன்மைகளைப் பெறுகின்ற போது அது சிறந்த பொருளாதார வாய்ப்பிற்கு வழிவகுப்பதுடன் மற்றைய சமூகத்தினரை காயப்படுத்துவதுடன், பகைமை மற்றும் ஏமாற்ற உணர்வினை தோற்றுவிப்பதால் அரசு இத்தகைய பிரச்சினைகளை ஆய்ந்தறிவதற்கு நேரம் ஒதுக்குவதுடன் அப்பிரச்சினைகளுக்கான காரணத்தினையும் தீர்க்க வேண்டும்.

இவ் உணர்வுகள் பின்னர் மோதல் மற்றும் வன்முறை வெடிக்க காரணமாகும். குழுக்கள் வன்முறையில் ஈடுபடுவதற்கான சாத்தியப்பாடுகள் அதிகமென்பதால் தனிநபர்களின் உணர்வுக் காயங்களிலும் பார்க்க குழுக்களின் உணர்வுக் காயங்கள் மிகவும் ஆபத்தானவை. சமூகத்தில் புரிந்துணர்வு குறைவாகவுள்ளது. மனிதத்துவம் மற்றும் அதனுடைய பொருள் தொடர்பிலும் புரிந்துணர்வில் பற்றாக்குறை உண்டு. இப் புரிதல் தொடர்பான பற்றாக்குறையானது கொலை முதலிய பல பிரச்சினைகள் சமூகத்தின் மத்தியில் தோன்ற வழியேற்படுத்துகின்றது. அத்தகைய உணர்வுகளை தீர்க்காமலும் அவ் உணர்வுகளுக்கான பின்னணிக் காரணிகளை தெரிந்து கொள்ளாமலும் சமாதானத்தினை ஏற்படுத்த முடியாது.

முப்பது வருட போரினைத் தொடர்ந்து, இலங்கையில் இன்னும் பல பிரச்சினைகள் சாம்பலின் கீழான தீ போன்று காணப்படுகின்றது. மக்கள் மத அடிப்படையில் அல்லது அவர்களின் சமூக அடிப்படையில் பிறருக்கு உதவுகின்றனர். அவர்கள் அதே சமூகத்தினை சேர்ந்தவர்களுக்கும் அவர்களுடைய மத நம்பிக்கைகளை பின்பற்றுபவர்களுக்கும் மாத்திரமே உதவி செய்கின்றனர். இன அல்லது மத அடிப்படையில் அன்றி நியாயமாக வேலை செய்கின்ற நேர்மையான சமூகமொன்றே தேவையானதாகும். நாட்டிலுள்ள நிபுணர்கள் இது போன்ற பிளவுகளுக்கப்பால் சென்று நாடு முழுவதிற்கும் நன்மையளிக்கும் ஒத்திசைந்த குழுவாக வேலை செய்ய வேண்டும்.

நல்லிணக்கத்தில் பெண்களின் வகிப்பங்கு

போரில் பங்குபற்றுவவர்களாக ஆண்கள் இருப்பினும், பெண்களே நாளாந்தம் வாழ்வின் ஒவ்வொரு பகுதிகளிலும் பாதிக்கப்படுவதால், நல்லிணக்கத்தில் பெண்களுக்கு வகிப்பங்குண்டு. இவ்வேதனைகள் பெண்களை எதிர்ப்பு நடவடிக்கையில் ஈடுபடச் செய்வதுடன் மாற்றத்தினைக் கோரவும் வழியேற்படுத்துகின்றது. அவர்களின் உணர்திறனானது அவர்களுடைய எதிர்பாலினரை விட அதிகமாக உணர வைக்கின்றது.

மிகச் சரியான நபர்களை நல்லிணக்கப் பொறிமுறையில் உள்ளடக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். தகுதியும் திறனும் வாய்ந்த நபர்களே உள்ளீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதுடன் அவர்கள் அதனை உணர்திறனுடன் அணுக வேண்டும்.

மக்களின் இதயத்தினை தொடுவதும் அவர்களினை பயத்திற்குள்ளாக்குவதுமான பிரச்சினைகள் நல்லிணக்கப் பொறிமுறையில் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும். எந்தவொரு மோதலினதும் அடிப்படைக் காரணிகளை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். பாதிக்கப்பட்டவர்களுடன் கலந்துரையாடுவதன் மூலம் மிகச் சிறிய காரணிகளைக் கூட அடையாளங் காண வேண்டும். தற்போது நாட்டில் சமாதானம் நிலவுவதனால் நல்லிணக்கத்திற்கான முயற்சிகள் மேலும் செய்யப்பட வேண்டும். ஊடகங்களில் காட்டப்படுவது உண்மையா இல்லையா என்பதில் தெளிவற்ற நிலை காணப்படுகின்றது.

நான் ஒரு உளவள ஆலோசகராக அல்லது வேறேதும் எனது சொந்தத் திறன் அடிப்படையில் நல்லிணக்கத்தில் பங்களிக்க விரும்புகின்றேன். உயர் தொழிற் தகைமையினை பெற வேண்டியிருந்ததால் நான் உளவள ஆலோசனையில் டிப்ளோமாவினைப் பெற்றேன். இருப்பினும் என்னால் உத்தியோகப்பூர்வமாக உளவள ஆலோசனையினை வழங்குவதற்கான வாய்ப்பினைப் பெற முடியவில்லை. என்னால் நாட்டுக்கு அதிகளவான சேவையினை வழங்க முடியும் என நான் உணர்கின்றேன். எனவே நான் உளவள ஆலோசனையில் தன்னார்வத்துடன் ஈடுபடுகின்றேன். உணர்திறன் மிக்க செவிகளையும் உதவி செய்யும் கரங்களையும் வேண்டுவவர்களுக்கு நான் நேரம் ஒதுக்குகின்றேன். நான் தியான பயிற்றுவிப்பினைப் பெற்றுள்ளமையால் என்னால் உளவள ஆலோசனை, தியானம், அதிகாரமளித்தல், தர்மம் தொடர்பிலான கலந்துரையாடல்கள் போன்ற சேவைகளை வழங்க முடியும். நான் பிறரை மேம்படுத்தும் வேலைகளை தொடர்ந்தும் செய்ய விரும்புவதுடன் அதனை அனுபவிக்கவும் செய்கின்றேன்.

பெண்ணொருவர் வலுவானவரும் அதிகமான செயற்றிறனும் உள்ளவர் ஆவார். என்னுடைய உளவள ஆலோசனை அனுபவத்தில் பெண்கள் எதிர்போக்குகின்ற பிரச்சினைகள் எனக்குத் தெரியும். குடும்பமொன்றில் முக்கியமாக கருதப்பட்டாலும் கூட அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் அரிதாகவே, குடும்பத்தினுள்ளும், அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. குடும்பத்தினுள் உள்ள பிரச்சினைகள் பல இன்னும் சமூகத்தினுள் பகிரப்படாமல் உள்ளன. இலங்கையில் பரவலாக தெரிந்த அங்கீகரிக்கப்பட்ட உளவள ஆலோசனைச் சேவைகள் அரிதாகவே உள்ளன. இருப்பினும் கவனமாக தேடும் போது அவ்வாறான சேவைகள் காணப்படுகின்றன. அவை அங்கொடை போன்ற நிறுவனக் கட்டமைப்பினை விடுத்து மனநல மையத்திற்கான கட்டமைப்பினை எடுக்க வேண்டும். குறைந்தபட்சமாக, யோகாவினை இணைத்து, அவ்விதமான சேவைகளை முன்னிறுத்தியதான தியான மையத்தினை தொடங்க வேண்டும். அங்கு மக்கள் மதிப்பிடப்படாத வகையில் உளவள ஆலோசனைக்குச் செல்ல முடியும்.

நான் என்னுடைய கணவரை இழந்து விட்டேன். அவரினை திருப்பிக் கொண்டு வர முடியாது. தகவலின்மை என்பதனை நான் பிரச்சினையாகக் கருதவில்லை. எனினும், அவரின் பெற்றோர் இன்னும் அழுது புலம்புகின்றார்கள். இப்பிரச்சினை தனிப்பட்ட நிலையில் இருந்து பார்க்கப்படல் வேண்டும். இது வாழ்நாள் முழுவதுமான உறவுகளைப் பாதிக்கின்றது. எனவே அனைத்து தகவல்களும் (காணாமற் போனோர் மற்றும் கொலை செய்யப்பட்டோர் தொடர்பில்) பகிரங்கமாகவும் வெளிப்படைத் தன்மையாகவும் கிடைக்கப் பெற

வேண்டும். மேலும், இது போன்ற விடயங்கள் மீண்டும் நடைபெறக் கூடாது. அரசின் ஆதரவு கிடைக்கப் பெறும் போதே 100% ஆன நல்லினக்கம் சாத்தியமாகும்.

நல்லினக்கமும் நிலைமாறுகால நீதி, அபிவிருத்தி மற்றும் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதுடன் அதனுடைய தொடர்பும்

அபிவிருத்திக்கும் நல்லினக்கத்திற்குமிடையில் நேரடியான தொடர்பு உண்டு. இவ்விரண்டும் ஒரே நேரத்தில் இரு இணை கோடுகளாக நடைபெற வேண்டும். பெண்கள் அபிவிருத்திக்கும் நல்லினக்கத்திற்கும் ஆதரவு வழங்க முடியும். சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதும் இடை நிலை நீதியும் ஒன்றுடனொன்று இணைந்தவையாக நல்லினக்கத்துடன் நேரடித் தொடர்பு கொண்டவையாக அமைகின்றன. சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு நல்லினக்கம் அத்தியாவசியமானது.

இரு கட்சிக்காரர்களும் தொடர்ந்து பாதிக்கப்பட்டுள்ளதுடன் குற்றவுணர்வினையும் கொண்டுள்ளனர். சமத்துவமும் நீதியும் நாட்டிற்குத் தேவை. அவை இல்லாதுவிடின், தற்போதைய விசேடமான இளையோர் மாறி வரும் சூழ்நிலையில் மோதல் உருவாகும். சமத்துவமும் நீதியும் இல்லாதுவிடின், முன்னைய நிலையினை விட அதிக ஆபத்தான மோதல் உருவாகும்.

பெண்களால் எதிர்நோக்கப்படும் அனைத்துப் பிரச்சினைகளும் தீர்க்கப்பட வேண்டும். பெண்கள் அவர்களது வெவ்வேறுபட்ட வகிபங்கின் காரணமாக, பொருளாதார ரீதியிலும் உளவியல் ரீதியிலும் அதிகளவாகப் பாதிக்கப்படுகின்றனர். குடும்பத்தில் பெண்கள் மன அழுத்தத்திற்கு உள்ளானால், அனைத்தும் பாதிக்கப்படும் என்பதால் அவர்களது தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படுவதுடன் உளவியல் நலனும் கவனிக்கப்படல் வேண்டும். தற்போது இலங்கையில் தாய்மாரின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கான எந்தவொரு இடங்களும் இல்லை. இது தொடர்பில் நான் அக்கறை கொண்டுள்ளதுடன் எதிர்காலத்தில் அது போன்றதொரு இடத்தினை உருவாக்கவே நான் விரும்புகின்றேன்.

அரசு மற்றும் மதத்தின் வகிபங்கு

நல்லினக்கத்திற்காக அரசாங்கமானது பலவற்றை செய்ய முடியும். நாட்டில் திறமையை முறையாக பயன்படுத்தாத பல திறமையான பெண்கள் காணப்படுகின்றனர். வாழ்க்கைத் துணையை இழந்த பெண்களில் கூட பல திறமையான பெண்கள் வீட்டில் இருக்கின்றார்கள். (அவர்களின் திறமையினை பயன்படுத்துவதில்லை) அவர்களுடைய திறன்கள் செயற்றிறனாகப் பயன்படுத்தப்படின் நாடு நன்மையடையும். திறன்களை அடையாளங் காண்பது மிகவும் முக்கியமானதாகும். இருப்பினும், இலங்கையில் இது சிறப்பாக செய்யப்படவில்லை. மேலும் திறனற்றவர்கள் அல்லது பொருத்தமற்றவர்களுக்கு பதவிகள் வழங்கப்படும் அதேவேளையில் திறமையானவர்கள் அடையாளங் காணப்படாமலும் முறையாகப் பயன்படுத்தப்படாமலும் உள்ளனர். இது செயற்றிறன் அற்றதாகும். இதனை நிவர்த்தி செய்வதற்கு அரசு ஏதேனும் பொறிமுறையினை செய்யலாம் என்பதுடன் செய்யவும் முடியும்.

பெண்களை நல்லினக்க பொறிமுறைக்குள் உள்ளீர்ப்பதற்கான செயற்பாடுகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும். என்னுடைய உயர்ந்த பட்சத் திறனினை பயன்படுத்தி (அது போதுமானதா என எனக்குத் தெரியாதுள்ள போதும்) தன்னார்வ உளவள ஆலோசகர் என்ற அடிப்படையில் நான் எனது வகிபங்கினைத் தனியொருவராகச் செய்துள்ளேன். ஏனெனில் எனக்கு அது எவ்வாறு முறையாகச் செய்யப்படுகின்றது என்பது தெரியாது. எனது நாட்டின் விருத்திக்கு பணியாற்ற வேண்டும் என்ற எனது விருப்பத்தினைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என நான் விரும்பின் நான் கற்றுக் கொள்வதற்கு நிறைய இருக்கின்றது.

நல்லினக்கத்திற்காக அரசானது பல முயற்சிகளை எடுத்துள்ளது என ஊடகங்கள் குறிப்பிடிலும் இவை வெற்றியளித்துள்ளனவா என எனக்கு திட்டவட்டமாகத் தெரியவில்லை.

மதம் என்பது தனிப்பட்ட முன்னுரிமையாகும். அது தொடர்பாக தீர்மானிப்பது தனிப்பட்டவர்களினைப் பொறுத்தது. ஒருவர் பிறிதொருவரை மத மாற்றத்திற்கு உட்படுத்த முடியாது என்பதுடன் மக்களுக்கு தாங்கள் விரும்புகின்ற மதத்தினைப் பின்பற்றுவதற்கான சுதந்திரத்தினை வழங்க வேண்டும். ஒவ்வொரு மதத்திலும் உள்ள நல்ல விடயங்களை கவனத்தில் எடுக்க வேண்டியதே செய்யப்பட வேண்டும். இருப்பினும் அனைத்து மக்களும் ஒரே மதத்தினை பின்பற்றுகின்ற போது நல்லிணக்க பொறிமுறையில் மதத்தின் வகிபங்கு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. அத்தகைய நிலைமை காணப்படின் ஒரே மதத்தின் அடிப்படையில் செல்வது நியாயப்படுத்தப்பட முடியும். அவ்வாறு இல்லாத போது, தனியொரு மதத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பது முறையற்றதாகும்.

சம்பவ கற்கை – 21

பெயர் :	ரத்தான் அருகடுபட்டபெண்டிகே நீர்த்தி தனுஜா
தொழில் :	சமூக அபிவிருத்திப் பணியாளர்
இனம் :	சிங்களவர்
வயது :	59
மாவட்டம் :	அம்பாந்தோட்டை

போரானது அவரை எவ்வாறு பாதித்தது?

நாட்டில் உள்ள அனைவரும் போரானது தம்மைப் பாதிக்கின்றது என உணர்வதால் அது என்னையும் பாதித்தது. தெற்கிலிருந்து பல ஆண்கள் இரானுவப் படையினராக போருக்கு சென்று உயிரிழந்துள்ளனர். போக்குவரத்துப் பயணம் கிட்டத்தட்ட இயலாத காரியமாகி சிக்கலுக்குள்ளானது. விதித்தடைகளும் பாதுகாப்பு பரிசோதனைகளும் நடமாடுகையில் குறுக்கீடுகளை ஏற்படுத்தியது.

நல்லிணக்கம்

நல்லிணக்கம் என்பது சமூகங்கள் அல்லது கட்சிக்காரர்களிடையே மோதலின்றியதும் பரஸ்பர கூட்டுறவுக்கு வித்திடுகின்ற பரஸ்பர புரிந்துணர்வும் உள்ளதான நிலைமையினைக் குறிக்கின்றது. சமூகங்களுக்கிடையிலான கலந்துரையாடல் மூலமாக சமூகப்பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதுடன் புரிந்துணர்வையும் எட்ட முடியும்.

கோட்பாட்டு ரீதியில், நல்லிணக்கத்தின் நன்மையானது ஆண்களாலும் பெண்களாலும் சமமாக அனுபவிக்கப்படுகின்றது. எனினும் நடைமுறையில், 2015 ஆம் ஆண்டு அரசியலில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தின் பின்னரே நாட்டில் நல்லிணக்கம் என்பது பொதுவான பேசும் பொருளாகியது. நடைமுறையில் எவ்வாறான நல்லிணக்கமும் விசேடமாகப் பெண்களுக்கு காணப்படுவதாக தெரியவில்லை. நல்லிணக்கம் என்பது அரசியல் சாமராஜ்யத்தினுள் மட்டுமே காணப்படுகின்றது. இலங்கை பல்வின சமூக மற்றும் மத நாடாக காணப்படுவதனால் நல்லிணக்கம் அவசியமாகின்றது. முதலில் மக்கள் தங்களை இலங்கையர்களாக உணர வேண்டும்.

தேசிய ஐக்கியம் என்பது அனைத்து மக்களையும் மனிதர்கள் என்ற அடிப்படையில் ஒன்றிணைத்து வேலை செய்வதனைக் குறிக்கும். போர் மற்றும் பயங்கரவாதத்தினால் உருவாக்கப்பட்ட பிளவுகளை சீரமைப்பதாக இது அமைய வேண்டும். நாங்கள் எங்களது தொழிற்தகைமையின் அடிப்படையில் அனைத்து சமூகத்தினருடனும் வேலை செய்துள்ளோம். எனினும், அனைத்து சமூகங்களிடையேயும் பிளவுகளும்

வேறுபாடுகளும் காணப்படுகின்றது. நாடொன்றில் அவ்வாறான வேறுபாடுகளைக் கொண்டிருப்பது பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவிக்கும். தேசிய ஒருமைப்பாடானது நல்லிணக்கத்திற்கு மிகவும் அவசியமாகும். மேலதிகமாக, நாட்டுக்குள் அணுகுமுறைகள் மாற்றப்படல் வேண்டும். அணுகுமுறையே சமூகத்தினுள் அனைத்தையும் தீர்மானிக்கின்றது. நல்லிணக்கத்திற்கு உதவாத பெருமளவிலான பாரம்பரிய சிந்தனைகளும் அணுகுமுறைகளும் காணப்படுகின்றன. அனைத்து அணுகுமுறைகளும் சமாதானத்தினை மேம்படுத்தும் வகையில் அமைதல் வேண்டும்.

நல்லிணக்கத்தில் பெண்களின் வகிப்பங்கு

சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் பெண்கள் பிரதான பங்கினை வகிக்க வேண்டும். குடும்பத்தினுள் கூட, அவர்கள் உணர்வுபூர்வமானவர்களாகவும் மிகவிரைவாக முடிவுகளுக்குள் செல்லாதவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். எனவே, நாட்டினுள் காணப்படுகின்ற வேறுபாடுகள் தொடர்பான பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வுகளைக் காண்பதற்கும் நல்லிணக்கத்தினை எட்டுவதற்கும் அவர்களே சிறந்த தெரிவாக அமைகின்றனர். நல்லிணக்கத்திற்கான சவால்களுக்கான தீர்வுகளைக் காண்பதற்கும், மக்களை நல்லிணக்க பொறிமுறைக்குள் உள்ளீர்ப்பதற்குமான தகைமை மற்றும் பலம் என்பன பெண்களிடம் காணப்படுகின்றன. இப்பலமும், தகைமையும் நல்லிணக்கத்தினை நோக்கி பெண்கள் செயற்படவும் சமூகங்களையே ஒற்றுமையினை ஏற்படுத்தவும் பெண்களுக்கு சாத்தியப்பாட்டினை ஏற்படுத்துகின்றன.

பெண்களால் சமூகத்திற்கு அதிகளவில் செய்ய முடியும் எனினும் அவர்களின் உண்மையான பங்களிப்பு என்பது அதிகாரம் எனும் கோட்பாட்டுடன் இணைந்துள்ளது. அவர்களுக்கு அதிகாரம் காணப்படும் எனின், எந்தவொரு பெண்ணும் அதிகளவான வேலைகளை செய்யவும், பரப்புரை அல்லது செல்வாக்கினை செலுத்தவும் முடியும். எனினும், பெண்ணொருவர் அதிகாரமற்றதும் எந்தவொரு தாக்கத்தினையும் ஏற்படுத்த முடியாததுமான சூழ்நிலையில் வாழ்வாராயின் அவளால் தனித்து தான் விரும்பும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்த முடியாது. அதனால் பெண்கள் ஒன்றிணைந்து செயற்பட வேண்டும். ஆணாக இருப்பினும் பெண்ணாக இருப்பினும் விடயமொன்றுக்காக தனித்து செயற்படுவது சர்வாதிகாரத் தன்மையை உருவாக்கும் என்பதால் கடினமானதாகும். ஒன்றிணைந்து வேலை செய்வதன் மூலமாக நேர்மறையான தாக்கத்தினை ஏற்படுத்த முடியும்.

நல்லிணக்கத்தினை விசேடமாக கவனத்தில் கொள்கின்ற செயற்றிட்டங்களில் நான் பணிபுரியவில்லை எனினும், தெற்கின் சமூகத் தலைவர்களினை (பெண்கள்) வடக்கு மற்றும் கிழக்குடன் இணைக்கின்ற வருகைப் பரிமாற்ற நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றியுள்ளேன். நாங்கள் அனுபவங்களை பகிர்ந்து கொண்டதுடன் மற்றையவர்களின் கலாசாரத்தினையும் புரிந்து கொண்டோம். போரினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் மனதில் மற்றையவர்கள் தொடர்பில் பொதுவான கோபம் காணப்படுகின்ற போதிலும் இந்நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் மூலம் நாங்கள் அவற்றை போக்கி நாம் அனைவரும் ஒரே மாதிரியானவர்கள் என்பதனை அவர்கள் பார்ப்பதற்கு செய்துள்ளோம். மேலதிகமாக, எங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு தமிழினை கற்பிக்கின்றோம். வருகைப் பரிமாற்ற நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் முடிவில் எங்களால் அவர்களை விட்டுப் பிரிய முடியாதிருந்ததுடன் அவர்கள் எங்களுடன் இன்னும் தொடர்பில் இருப்பதுடன் தங்களின் வீட்டு விசேடங்களுக்கு எங்களை அழைத்தல் போன்றவற்றையும் மேற்கொள்கின்றனர்.

சமூக அபிவிருத்தியில் ஈடுபடுகின்ற மற்றும் தொடர்ந்து ஈடுபடுகின்ற நபரொருவர் என்ற அடிப்படையில் அனைவரும் ஒன்றிணைவார்களாயின், நாங்கள் அணுகுமுறைகளில் கூட மாற்றத்தினை ஏற்படுத்த முடியும். சில நேரங்களில் சமூகமொன்றினிடையே நல்லிணக்கமோ, ஒற்றுமையோ காணப்படுவதில்லை. மற்றையவர்களின் அணுகுமுறைக்கோ அல்லது நம்பிக்கைகளுக்கோ மரியாதையோ அல்லது புரிந்துணர்வோ காணப்படுவதில்லை. இவ் அணுகுமுறைகளுக்கு மரியாதை அளிக்கவும் அவ் மரியாதை மற்றும் புரிந்துணர்வின் மூலமாக சமாதானமான சமூகத்தினை கட்டியெழுப்பவும் அவ்வாறான சமூகமொன்றினை கட்டியெழுப்புவதற்கு

விருப்பமுள்ள மக்கள் ஒன்றிணைக்கப்பட வேண்டும். சில நிகழ்வுகளில் சலோக அட்டைகளுடன் கத்தி கோஷமிடுவதனை பார்க்க மனிதர்களாக ஒன்றிணைந்து வாழ்வது சிறப்பானதாகும்.

நல்லிணக்கமும் நிலைமாறுகால நீதி, அபிவிருத்தி மற்றும் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதுடன் அதனுடைய தொடர்பும்

வாழ்வதற்கான உரிமையினை பிரித்தெடுக்க முடியாது. அநீதி எற்படும் போது, குடும்பத்தினுள் பாதிப்பு ஏற்படுகின்றது. இல்லாது போன அன்புக்குரியவர்களுக்காக குரலெழுப்புவது முக்கியமானதாகும். நாம் குடும்பத்தினைக் காப்பாற்ற வேண்டும். அண்மையில் நடந்த அனைத்துக்கும் சரியான நேரத்திலான தேவை உள்ளது. இடைநிலை நீதி தொடர்பான பிரச்சினைகளால் பெண்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் கணவர்மாரியையும் குடும்பங்களினையும் இழந்துள்ளனர். அவர்கள் தங்களின் குடும்பங்களினை பாதுகாக்கின்ற போது அவர்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். மேலதிகமாக, இப்பெண்கள் வடக்கு கிழக்கில் வாழும் பெண்களுக்கு இணையான வேதனைகளை அனுபவித்துள்ளார்கள் என்பதனை அவர்கள் உணர வேண்டும் என்பதுடன் இழக்கப்பட்ட அவர்களின் அன்புக்குரியவர்கள் தொடர்பில் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து செயற்பட வேண்டும்.

அபிவிருத்தியும், நல்லிணக்கமும் ஒன்றுடனொன்று இணைந்தது. தற்போதுள்ள சூழ்நிலையில் அவ்வாறான நிலைமை காணப்படாத போதும், கோட்பாட்டு ரீதியில் நல்லிணக்கம் காணப்பட சமாதானம் அவசியமாகும். அவர்களுடைய இழப்புக்களை நினைத்து இரு சாராரும் வேதனைப்பட்டும், தொடர்ந்தும் வேதனையிலும் உள்ளனர். அவர்களுக்கு சிறிது சமாதானம் தேவை. உளவியல் முரண்பாடானது வாய்மொழி ரீதியிலான முரண்பாட்டுக்கு வழிவகுக்கின்றது. எனவே, அனைவருக்கும் நல்லிணக்கத்தினை ஏற்படுத்துவதே தேவையாகும்.

மரியாதைக்குரிய சமூகமொன்றினை உருவாக்குவதற்கு, எமக்கு சமாதான கட்டியெழுப்பலும், நல்லிணக்கமும் ஒருங்கே அவசியமாகும். இதனை அடைவதற்கு எங்களுக்கு சமாதானம் அவசியமாகும் என்பதுடன் நாங்கள் அதற்காக பங்களிக்கவும் முடியும். சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்ப நல்லிணக்கமானது அத்தியாவசியமானது. அது இல்லாமல், தனிநபர்கள் தொடர்ந்தும் பிறர் தொடர்பில் தீங்கான மனப்பாங்கினை வெளிப்படுத்துவதால் சமாதானம் இருக்க முடியாது.

அரசு மற்றும் மதத்தின் வகிபங்கு

நல்லிணக்க செயல்முறையில் பகுதியாக இருப்பதற்கு பெண்களுக்கு அதிகளவான தலைமைத்துவ வாய்ப்புக்கள் அவசியமாகும். தற்போது, பாராளுமன்றத்தில் வெறுமனே 4 வீதமான பங்களிப்பே காணப்படுகின்றது. எனினும், நாங்கள் பாராளுமன்றிலும் உள்ளூராட்சி சபைகளிலும் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தினை அதிகரிக்க வேண்டும்.

பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு மாவட்ட ரீதியிலான ஆணைக்குழுவொன்றினை அமைக்க முடியும். சட்ட அரங்கில் பெண்களின் பிரச்சினைகளை கையாளுவதற்கு பால்நிலை உணர்திறன் குழு அல்லது நீதி விசாரணை அமைப்பொன்று அவசியமாகும். தற்போது, கற்பழிப்பு உள்ளடங்கலாக அவர்களுடைய பிரச்சினைகள் நீதிமன்றங்களில் பகிரங்கமாக விவாதிக்கப்படுவதுடன் அது பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் மற்றும் யுவதிகளுக்கு மனஅதிர்வை உருவாக்குகின்றது. இதனைத் தடுப்பதற்கு, உணர்வுரீதியான திறனுள்ள மக்களுடன் பொருத்தமான இடத்தில் அமையும் தனிப்பட்ட விசாரணை அவசியமாகும்.

மேலதிகமாக, உயர் தொழில்களில் உயர் பதவிகளை எட்டுவதற்குப் பெண்களுக்கு அதிகளவான கல்வி வாய்ப்புக்கள் கிடைக்க வேண்டும். பெண்கள் என்ன செய்ய வேண்டும், செய்யக் கூடாது என்பதனை வரையறுத்து உள்ளூர் பாரம்பரியங்களும் மதங்களும் அவர்களை கட்டுப்படுத்தியுள்ளன. அவை பெண்கள்

என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதனையும் எவ்வாறு வாழ வேண்டும் என்பதனையும் கூறுகின்றன. பெண்களின் நன்மைக்கு பாதகமாக அமையும் சில கோட்பாடுகள் சமூகத்தினை அவர்களை வேறுமாதிரியான கண்ணோட்டத்தில் பார்க்குமாறு கோரி அவர்கள் சில சேவைகளைப் பெறுவதில் இருந்து தடுக்கின்றன. பெண் என்பது சமூகவியற் கருத்தாகும். பெண்களை சமூகத்தில் இரண்டாம் நிலைக்குத் தள்ளாது அவர்களுக்கு சமத்துவமான உரிமைகளை வழங்க வேண்டும். நாம் இவ்வாறான தவறான கருத்தேற்புக்களில் இருந்து விடுபட வேண்டும்.

நல்லிணக்க செயல்முறைக்கு மதமானது அவசியமில்லை. இலங்கை பன்மைத்துவ மதங்களை கொண்ட நாடென்பதால் அது விரோதங்களை உருவாக்குவதுடன் மதத்தினால் விதந்துரைக்கப்படுபவை மூலம் நாம் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றோம். எனவே, நல்லிணக்கமானது மதத்தினை மையப்படுத்தி அமையக் கூடாது.

தற்போதைய அரசாங்கமானது, வாழ்க்கையை மீளவும் கட்டியெழுப்புவதற்கான வாய்ப்புக்களை வழங்குவதன் மூலமும், போரின் போது காணாமற் போன மற்றும் இறந்தவர்களின் விடயங்களை கவனத்தில் கொள்வதன் மூலமும் போரின் பாதிப்புக்களை குறைக்க முடியும். தற்போதும் நாடு முழுவதும் பல இடம் பெயர்ந்தோரின் முகாம்கள் காணப்படுவதுடன் அவர்களின் வாழ்வாதார நிலைமைகள் தொடர்பில் விசாரணைகள் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும். சுதந்திரமானதும் முற்போக்கானதுமான வாழ்க்கையினை வாழ்வதற்கு அவர்களுக்கு சொந்தமான குழந்தைகள் அவசியமாகும். இவற்றிற்கு மேலதிகமாக, அரசாங்கமானது மத தலையீடுகள் இன்றி சமூக அபிவிருத்திக்கான பல செயற்றிட்டங்களை ஆரம்பிக்க முடியும்.

மேலதிகமாக, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களினை மக்கள் மரியாதையுடன் பொது முன்மாதிரியாக பார்க்க கூடிய வகையில் பாராளுமன்றமானது தார்மிகக் கல்விக்கான மூலமாக காணப்படல் வேண்டும். எனினும் இலங்கைப் பாராளுமன்றின் நிலைமை அவ்வாறில்லை. பாராளுமன்றமானது தன் சொந்த அக்கறைகளின் பொருட்டான பிரச்சினைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றதே தவிர மக்களின் தேவைகள் தொடர்பில் கவனத்தில் கொள்வதில்லை. எனவே, வேதனைக்குள்ளானவர்கள் தொடர்ந்தும் வேதனைக்குள்ளாகின்றனர். இலங்கையில் கவனிப்பதன் மூலம் கற்றுக் கொள்வதற்கான இடங்கள் எதுவுமில்லை.

கொள்கை முடிவுகளை எடுப்பதற்கு நல்லிணக்கம் வழிகாட்ட வேண்டும். சமத்துவமாக சமூகத்தினை உருவாக்குவதற்கு, எங்கெல்லாம் மாற்றம் செய்யப்பட வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் மாற்றம் செய்யப்பட வேண்டும். அவ்வாறு செய்வதற்கு பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் அவசியமாகும். நல்லிணக்க செயல்முறையினை வடிவமைத்து நடைமுறைப்படுத்தி கட்டுப்படுத்துவது வரையில் பெண்களின் பங்களிப்பு உள்வாங்கப்பட வேண்டும். பெண்களை ஈடுபடுத்தாத போது, ஆண்களின் கருத்துக்களின் ஊடான சிந்தனைகளை அத்திட்டங்கள் வெளிப்படுத்துகின்ற போது அவை பெண்களுக்கு பயனளிக்காது போகின்றன. அடித்தட்டு நிலையில் அதிகளவான பயிற்சிப்பட்டறைகளை நடாத்தி பெண்கள் (கணவனை இழந்த பெண்கள் பெண் குடும்பத் தலைவிகள் மற்றும் முதுமை பிரச்சினையை எதிர் கொள்வோர் போன்றோர்) அவர்களின் சிந்தனைகளையும் பரிந்துரைகளையும் பகிர வழி செய்யப்பட வேண்டியது அவசியமாகும்.

தேசிய ஒருமைப்பாடு மற்றும் நல்லிணக்கத்திற்கான அலுவலகமானது சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்பவும் நல்லிணக்க முயற்சியினை மேற்கொள்வதிலும் ஈடுபடுகின்றது. எனக்குத் தெரிந்த வகையில் அரசாங்கத்தினால் மேற்கொள்ளப்படும் ஒரேயொரு வேலைத்திட்டம் இதுவேயாகும். பெரிய வார்த்தைகள் உச்சரிக்கப்படலும் சாதாரண மனிதர்களினால் இதனை புரிந்து கொள்ள முடியாதுள்ளது. அரசியல் அரங்கில் மாத்திரமே புரிந்து கொள்ளப்படுகின்றது. இவ் வார்த்தைகள் ஊடகங்கள் மூலம் தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டும். ஊடகங்களுக்கு மிகப் பெரிய வகிப்புகண்டு.

சம்பவ கற்கை - 22

பெயர் : வேண்டுகோளுக்கிணங்க பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை
இனம் : சிங்களவர்
வயது : 33
இராணுவ கணவரை இழந்த பெண்

நல்லிணக்கம்

நல்லிணக்கம் என்பது சமூகங்களுக்கிடையேயும் இனங்களுக்கிடையேயும் இணக்கத்தை ஏற்படுத்துதல் ஆகும். ஒரு பெண்ணாக, மக்களின் மனங்களில் ஒற்றுமையும் நல்லிணக்கமும் இருத்தல் வேண்டும் என நினைக்கிறேன். நாம் அனைவரும் ஒன்றாக சிந்தித்தல் வேண்டும். ஆயினும், இதனை செய்ய முடியாதுள்ளமை கவலைக்குரியது. பெண்கள் எப்பொழுதும் சமூகத்திற்கு முகம் கொடுக்க வேண்டும், மற்றும் கணவரை இழந்த பெண் ஒருவராக எல்லாவற்றையும் நான் தனித்து செய்ய வேண்டிய நிலையுமுள்ளது. மக்கள் ஒருவர் இன்னொருவரிடமிருந்து வேறுபட்டு காணப்படுகின்றனர், மற்றும் சிலர் கொடூரமானவர்கள். நாங்கள் சமூகத்திடம் நல்லிணக்கத்தை எப்பொழுதும் எதிர்பார்க்க முடியாது.

வாழ்க்கைத் துணையை இழந்த பெண்கள் எப்பொழுதும் பரிதாபம் காட்டப்பட வேண்டியவர்கள் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. நான் 11 வருடங்களாக கணவரை இழந்த பெண்ணாக வாழ்ந்து வருகின்றேன். ஆரம்ப காலத்தில் நான் ஒருவருடனும் தொடர்புகள் வைத்திருந்ததில்லை. கஷ்டமான விடயங்களுக்கு முகம் கொடுக்கின்ற உறுதியான மனநிலை எனக்கு இருந்ததில்லை. ஆயினும், கடந்து வந்த அனுபவங்கள் மூலம் தற்பொழுது கஷ்ட நிலையை என்னால் எதிர்கொள்ள முடிகிறது. ஒரு காலப்பகுதியில் கணவரை இழந்த பெண்களாகிய நாங்கள் ஆபத்துக்குள்ளானவர்களாக காணப்பட்டோம். பஸ் நிலையம், கடைகள் போன்ற பொது இடங்களிலும் கூட இது காணப்பட்டது. சில பொதுமக்கள் எம்மை சிறுமைப்படுத்தாமலும், பலவீனர்களாக உணரவிடாமலும் உதவியுள்ளனர். ஆயினும், அவர்கள் ஒன்று அல்லது இரண்டு சதவீதமான மக்களே ஆவர். மக்களின் அணுகுமுறைகளை நாம் ஒருபோதும் மாற்ற முடியாது.

சமூகத்தில் நல்லிணக்கத்தை உருவாக்குவது சாத்தியமானது. சமய நம்பிக்கைகள் மற்றும் சிந்தனை முறைகளின் அடிப்படையில் மக்கள் வேறுபட்டவர்களாக காணப்படலாம். சிங்களவர், தமிழர் மற்றும் பௌத்தர்கள் என எம்மை வேறுபடுத்தி பார்க்காமல் இலங்கையர் என கருதுதல் வேண்டும். மக்கள் அவ்வாறு கருதாமல் இருப்பது கவலைக்குரியது. நாங்கள் அனைவரும் திறந்த மனதுடன் சிந்திக்க வேண்டும். அத்தோடு, தமிழர் அனைவரும் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்தை சார்ந்தவர்கள் என நினைப்பது தவறாகும். எனது கணவர் போரில் இறந்தாலும் கூட நாம் அவர்களை வெறுக்க முடியாது. நாம் அனைவரும் இலங்கையர் என சிந்தித்தால் இன்னொரு போர் உருவாகாமல் தடுக்க முடியும். சிங்கள மக்கள் தமிழ் மொழியையும் தமிழ் மக்கள் சிங்கள மொழியையும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இனங்களுக்கிடையினான கலப்பு திருமணங்களும் உதவி செய்யக் கூடியது. நாம் எமது அணுகுமுறைகளில் பிரச்சனைகளைக் கொண்டுள்ளோம். சமூகம் ஒன்று சேர சிந்திக்காவிட்டால் பெரியளவிலான பிரச்சனைகள் உருவாகும்.

நல்லிணக்கத்தில் பெண்களின் பங்களிப்பு

நான் சமய அடிப்படையில் எந்தவித பாகுபாடும் காட்டியதில்லை. சமூகத்தில் எல்லாருடனும் சேவையாற்ற விருப்பமுடையவள். நல்லிணக்கத்தை அடைவதற்கான வழிமுறைகளை யாராலும் சிந்திக்க முடியும். ஆயினும், ஒரு தனிநபராக எல்லாவற்றையும் செய்து முடிப்பது சாத்தியமற்றது. சமூகம் சேர்ந்து செயற்பட்பால், அனைத்து மக்களும் நன்மை அடையலாம். ஆனால் இப்பொழுது இது ஒரு பிரச்சனையே இல்லை.

பிரச்சனைகளுக்கான மூலகாரணத்தை அறிந்து, அதற்கான தீர்வுகள் காணப்பட வேண்டும் என நான் நம்புகின்றேன். இது பிரச்சனைகளை குறைப்பதற்கு வழிவகுக்கும். முதலில் குடும்ப மட்டத்திலான பிரச்சனைகளும் அதன் பின்னர் சமூக மட்டத்திலான பிரச்சனைகளும் எடுத்து நோக்கப்படல் வேண்டும்.

சமூகம் எமது நடத்தையை கொண்டே எம்மை மதிப்பீடு செய்யும். அத்துடன், நாம் மக்களுடன் எவ்வாறு நடந்து கொள்கிறோம் என்பதையும் கவனித்துக் கொள்ளும். நான் எல்லோருடனும் கதைப்பது வழக்கம் மற்றும் என்னால் முடிந்தவற்றையும் செய்துள்ளேன். நான் மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு தயக்கம் காட்டுவதில்லை. நான் செய்வது சிறியதொரு உதவியாயினும் தயங்காமல் செய்வேன். யாரும் தவறு செய்தாலோ, பிழையான ஏதும் செயலில் ஈடுபட்டாலோ அவர்களுக்கு நேரடியாகவே அவர்களது தவறை எடுத்துக்கூறுவேன். நான் செய்ய நினைப்பதை செய்வதற்கு பணமோ, அரசியல் பலமோ தேவையானதல்ல. பெண்களாகிய நாம் பேசும் போது மக்கள் கவனத்தில் எடுப்பர் ஆயினும் சிலர் கவனத்தில் எடுப்பதில்லை.

எமது நம்பிக்கைகள் எதுவாயிருப்பினும், சமூகத்தில் பெண்களுக்கு மரியாதையும் அவமரியாதையும் உள்ளது. சில ஆண்களும், பெண்களும் பெண்களின் கருத்துக்களை கவனத்தில் எடுப்பதில்லை. இன்றைய சமூக கட்டமைப்பில் பெண்கள் ஆண்களுக்கு இரண்டாம் நிலையில் இல்லை. பெண்கள், ஆண்களை விட அதிகம் சகிப்புத்தன்மை கொண்டவர்கள். பெண்கள் சமூகத்திற்குப் பல சேவைகள் செய்த போதும் அவர்களுக்குரிய அங்கீகாரம் கிடைத்ததில்லை. பெண்கள் முன்வருவதற்கு ஆண்கள் அனுமதிப்பதில்லை. சில நேரங்களில் பெண்கள் தம்மை குறித்த மட்டத்திற்குள் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய நிலையில் உள்ளனர். கோட்பாடு ரீதியான எல்லைகள் காணப்படாத போதும் செயன்முறை ரீதியாக எல்லைகள் இருப்பதனை அனுபவம் ரீதியாக உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

நான் பொகுஸ் விமென் நிறுவனம் நடத்திய ஆய்வில் பங்குபற்றினேன். ரணவிரு சேவா நிறுவனத்திலும் ரணவிரு சேவைகள் கூட்டுத்தாபனத்திலும் பத்து வருடங்களாக பணியாற்றியுள்ளேன். அங்கு பணியாற்றும் போது அங்கவீனமுற்ற போராளிகளையும் போரில் உயிர் நீத்தவர்களின் பெற்றோர்களையும் மனைவிமாரையும் கண்டுள்ளேன். ரணவிரு சேவா நிலையத்தின் அங்கத்தவர்களை சந்திப்பதற்காக நான் பல்வேறு இடங்களுக்குச் சென்றுள்ளேன். அவர்களின் துயரங்களைப் பார்க்கக்கூடியதாக இருந்தது. தமது கட்டுமான பணியில் உள்ள வீடுகளுக்கு போதியளவு பணம் இல்லாதபோதும் சில அங்கவீனமுற்ற போராளிகள் தமது சொந்த உழைப்பில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். வேறு நபர்களால் தமது மனைவிமாருக்கு ஏதேனும் பிரச்சனைகள் ஏற்படுமோ என்ற பயத்தில் வாழ்வதாகவும் அவர்கள் தெரிவித்தனர்.

சில போரினால் பாதிக்கப்பட்ட கிராமத்தவர்கள் இந்த நிலையைப் புரிந்து கொள்ளாமல் இவர்களின் பாதிப்புக்களை தமது சுயநலத்துக்காக பயன்படுத்துபவர்களிடம் பலியாகி வருகின்றனர். மக்கள் தொலைநோக்கு சிந்தனை இன்றி உணர்ச்சி வசப்பட்டு முடிவுகளை எடுப்பதனால் பல இன்னல்களுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. கிராமத்தவர்களுக்கு இவ்வாறான பிரச்சனைகள் தொடர்பாக விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சிகளை வழங்குவதன் மூலம் அவர்கள் சிறந்த முடிவுகளை எடுப்பதற்கு வழி செய்யலாம். நாம் மக்களின் வீடுகளுக்கு சென்று எம்மால் முடிந்த உதவிகளைச் செய்து வருகின்றோம் ஆயினும் சில மக்களுக்கு உளவியல் ரீதியான உதவி தேவைப்படுகின்றது. அவ்வாறான உதவி தேவைப்படுவோரை நாம் உரிய சேவை வழங்குவோரிடம் அனுப்பியுள்ளோம். இதனையே ரணவிரு சேவா நிறுவனத்தில் பணியாற்றும் ஆண்களும், பெண்களும் அவர்களின் சகாக்களுக்கு செய்து வருகின்றனர்.

இரானுவ கணவரை இழந்த பெண்கள் தமது இரண்டாவது துணையுடன் மகப்பேற்று ரீதியான சுகாதார பிரச்சனைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. ஏனெனில் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்புக்கள் அவர்கள் உறுதியான முடிவுகளை எடுக்கும் போது குறுக்கிடுகின்றன. இவர்கள் பாதிப்புக்களுக்கும் தேவைகளுக்கும் முகம் கொடுத்திருந்தமையால், தமது புதிய ஆண் துணையின் அன்பான வார்த்தைகளினால் தவறாக வழிநடத்தப்படுகின்றனர். மற்றும் அவர்களின் மனநிலை காரணமாக தவறான முடிவுகளை எடுத்து

வருகின்றனர். கணவரை இழந்த பெண்கள் பலர் தூரநோக்கோடு ஆழமாக சிந்திக்காமல் மேலோட்டமான முடிவுகளை எடுத்து வருகின்றனர். இது எனக்கு மனவருத்தத்தை அளிக்கின்றது. ஒருவர் கணவரை இழந்த பெண் ஒருவரை வருத்தப்படுத்துவார் என்பது ஆச்சரியத்துக்கும் வேதனைக்குமரியது. உதாரணமாக ஒரு விதவை தனக்கு நஞ்சுட்டி தற்கொலை செய்து கொண்டார். கணவனை இழந்த பெண்கள் தமக்கு நன்கு தெரிந்தவர்களை தவிர வேறு யாருடனும் சமூகத்தில் வேலை செய்வதில்லை. அவர்கள் தமக்கு வீடு மற்றும் தமது பிள்ளைகளுக்கு உரிய கல்வி தவிர வேற எந்தவிதமான ஆடம்பர பொருட்கள் மீதும் விருப்பம் காட்டுவதில்லை. ஆனால் அவர்கள் சில நேரங்களில் உரிய திட்டங்களுடன் இருப்பதில்லை. கணவரை இழந்த பெண்கள் பலர் மற்றவர்களை அதிகளவில் நம்புவதாலும் உப்பாவியாக இருப்பதாலும் சுய வேலைத்திட்டங்களை ஆரம்பித்து அதிகளவில் பணத்தை இழந்துள்ளனர். இவர்களுக்கு என்ன தேவை என்பதை நன்கு உணர்ந்து அவர்களின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வது கட்டாயம் ஆகும். இவ்வாறான செயல்திட்டங்களை பெண்கள், சக பெண்களுக்காகவும், கணவரை இழந்த பெண்களுக்காகவும் முன்னெடுத்துச் செய்ய வேண்டும்.

நல்லிணக்கமும் நிலைமாற்று நீதி, அபிவிருத்தி மற்றும் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்பதிலும்

நாம் இழந்தவற்றை மீட்டுப்பார்க்கும் போது நமக்கு நீதி கிடைத்ததா என்பது ஒரு கேள்விக்குரியதே. இராணுவத்தில் பணியாற்றுவவர்களும், கணவரை இழந்த பெண்களும் பாராட்டி கௌரவிக்கப்பட்ட தருணங்களும் உள்ளன. அந்த நிகழ்வுகள் இல்லாத தருணங்களில் மக்கள் இராணுவத்தினரையோ, கணவரை இழந்த பெண் களையோ நினைத்துப்பார்ப்பதில்லை. சிங்கள பத்திரிகைகள் எம்மை ஒரு வாரத்துக்கே ஞாபகம் வைத்திருந்தன. ஆனால் எமக்கு இது ஒரு வாழ்நாள் அனுபவம். போரினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கோ, உயிரிழந்தவர்களுக்கோ, கணவரை இழந்த பெண்களுக்கோ ஏதாவது இழப்பீடு அல்லது நீதி வழங்கப்படும் என்பது சந்தேகத்துக்குரியதே.

போரில் உயிரிழந்திருந்தாலோ, அங்கவீனமுற்றிருந்தாலோ ஒரே மாதிரியான இழப்பீடுகள் வழங்கப்பட வேண்டும். கணவரை இழந்த பெண்கள் சிலர் இருமடங்கான இழப்பீடுகளை பெறும்போதும் கணவரை இழந்த வேறு சில பெண்களுக்கு எதுவுமே கிடைப்பதில்லை. இதனைப்பார்க்கும் போது, எமது அரசாங்கத்திடம் சரியான தகவல்கள் உள்ளதா என்பது சந்தேகத்துக்குரியதே. இழப்பீடுகளை பெற்றுக் கொள்வதற்கு எப்பொழுதும் ஒரு அடிப்படை நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. சிலர் தமது கடின உழைப்பின் மூலம் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளனர். மற்றும் சிலர் மோசக்காரர்களிடம் ஏமாந்துள்ளனர். தகுதியுடையவர்களுக்கு வழங்க என குறைந்தளவிலான பணத்தொகையை ரணவிரு சேவா சன்சதா நிறுவனம் பெற்றுக் கொள்கிறது. ஆயினும் வளங்கள் சரியான முறையில் பகிர்ந்தளிக்கப்படவில்லை. வாயளவில் கூறப்பட்ட போதும் பெருமளவில் வழங்கப்படவில்லை. நான் பத்து வருடங்களாக ரணவிரு சேவைகள் கூட்டுத்தாபனத்தில் பணியாற்றிய போதும் எனது பிள்ளைக்காக எந்தவிதமான புலமைப்பரிசிலும் பெற்றுக் கொண்டதில்லை. நிகழ்வுகள் வெறுமனே விளம்பரத்துக்காகவே ஒழுங்கு செய்யப்படுகின்றன. மக்களுக்கான நீதி வழங்கப்படாமல் அவர்கள் கஷ்டங்களுக்கு முகம் கொடுத்து வருகின்றனர்.

இதனால் மாதம் ஒரு தடவை என கூட்டங்கள் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட போதும் சிலரே அதில் பங்கு கொள்கின்றனர். எமது பிரதேச செயலக பிரிவிலிருந்து மொத்தம் 200 பேரில் 30 தொடக்கம் 40 பேரே பங்கு கொள்கின்றனர். ஒரு செயற்குழுவை நிர்ணயிப்பதற்கு தேவையான அளவு அங்கத்தவர்கள் எம்மிடம் இல்லை. இந்த கூட்டங்களில் கலந்து கொள்வதன் மூலம் கணவரை இழந்த பெண்கள் அதிகளவில் நன்மை அடையலாம். நாம் எந்த நேரமும் அவர்களிடம் சென்று அவர்களுக்கான இழப்பீடுகளை பெற்றுக்கொடுக்க முடியாது. கணவரை இழந்த சில பெண்கள் தமக்கென ஒதுக்கப்பட்ட இழப்பீடுகளை பெற்றுக் கொள்வதில் ஆர்வம் காட்டுவதில்லை. அவர்கள் இவ்வாறு அக்கறை இன்றி காணப்படுவது அவர்களது குறைபாடு ஆகும். கணவரை இழந்த இன்னும் சில பெண்கள் இழப்பீடுகளைப் பெறுவதற்கான தகுதி இல்லாமலேயே அவற்றை பெற்று வருகின்றனர்.

ரணவிரு சேவைகள் கூட்டுத்தாபனக் கூட்டங்களில் பங்கு பெறுவதனால் நாம் சமூக உறவுகளைப் பேணி வருகின்றோம். ஒவ்வொரு பிரதேச செயலக பிரிவின் கீழும் ஐந்து ரணவிரு சேவா நிலையங்கள் காணப்படுகின்றன. நாம் விடயங்களை கலந்தாலோசிப்பதன் மூலம் உலகத்தில் நடப்பவற்றை அறிந்து கொள்கின்றோம். ஆயினும் கணவரை இழந்த பெண்கள் முகம் கொடுக்கும் சில பிரச்சனைகளுக்கு எம்மால் தீர்வுகள் எடுக்க முடியாதுள்ளது. போரினால் பாதிக்கப்பட்ட கணவரை இழந்த பெண்களின் குறைநிறைகளைக் கேட்டறிய சிறந்த பொறிமுறைகள் கையாளப்பட வேண்டும்.

அணுகுமுறைகளில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டிய தேவையும் நமக்கு உள்ளது. ரணவிரு சேவா நிறுவனத்தின் மீது நம்பிக்கை உருவாக்கப்பட வேண்டும். மக்கள் தமக்கு நன்மைகள் இருப்பினும் அவர்கள் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்வதில்லை. ரணவிரு சேவைகள் கூட்டுத்தாபனத்தினால் ஒழுங்கு செய்யப்படும் கூட்டங்கள் உளவியல் ரீதியான உதவிகளை வழங்கி வருகின்றன. அத்தோடு அன்னதானம் வழங்கல், நினைவு தினங்கள் அனுஷ்டித்தல் மற்றும் சமய பாதயாத்திரைகளை ஒழுங்கு செய்தல் போன்றவற்றையும் செய்து வருகின்றனர்.

நல்லிணக்கமும் அபிவிருத்தியும் ஒரே மாதிரியானவை. இரண்டிலும் முன்னோக்கி செல்ல வேண்டியது முக்கியம் ஆகும். எமது நாடு போரினால் அபிவிருத்தி அடையவில்லை. மக்களுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வளங்கள் காணப்பட்டன. ஆனால் தற்பொழுது மக்கள் சமாதானமாக வாழ்வதுடன் அபிவிருத்தியின் நன்மைகளை அனுபவிக்கின்றனர். மக்கள் தமது முயற்சிகளில் ஒற்றுமையாக நல்லிணக்கத்தை நோக்கி செயற்பட வேண்டும். ஒற்றுமையில்லாமல் ஒரு சமூகத்தில் மக்கள் வாழ முடியாது. வளர்ச்சிக்கு ஒற்றுமை மிகவும் முக்கியமானது. ஒற்றுமையானது முதலில் எங்களுக்குள்ளும் பின்னர் வீடு மற்றும் சமூகத்திலும் உருவாக்கப்பட வேண்டும். குடும்பம், சமூகம் மற்றும் நாடு அனைத்தும் ஒற்றுமையாக இருத்தல் வேண்டும். வேறுபட்ட கருத்துக்களுக்கிடையே முரண்பாடு ஏற்பட்டால் மக்களை ஒன்று சேர்ப்பது கடினமாகும். வெறுப்பின் அடிப்படையில் குடும்பத்தில் கூட எந்தவிதமான முடிவுகளும் எடுக்கப்படமுடியாது. ஒருவர் நாட்டை முன்னேற்ற நினைத்தால் அதற்கு எதிராக இன்னொருவர் செயற்படுவார்.

நல்லிணக்கம் இல்லாமையால் அதிக பிரச்சனைகள் உருவாகியுள்ளன. நல்லிணக்கம் இல்லாமல் சமாதானம் இல்லை. மக்கள் சுயநலவாதிகளாக இருப்பதனால் நிறைய பிரச்சனைகள் உள்ளன. சிறியளவிலான விடயங்கள் சேர்ந்து போரிற்கு வழிவகுத்துள்ளன. தாம் போரில் வெற்றியடைந்ததாக சிலர் நினைக்கலாம் ஆயினும் மக்களுக்கு எஞ்சிய அனைத்தும் அழிவுகளே. தமிழ் மக்களுக்கு சிங்கள மக்களிடம் இருந்து குறிப்பிட்டளவுக்கு பிரச்சனைகள் காணப்பட்டது மற்றும் அவை போரிற்கு வழிவகுத்தது. மக்கள் தம்மை இலங்கையர் என்று எடுத்து நோக்கினார்களேயானால் அவர்கள் சுயநலவாதிகளாக இருக்க முடியாது. நல்லிணக்கம் ஏற்படுமேயானால் எதிர்காலத்தில் போர்கள் ஏற்படமாட்டாது.

நல்லிணக்கத்தையும் சமாதானத்தையும் அடைவதற்கு, கணவரை இழந்த பெண்களின் பிரச்சனைகள் கருத்திலெடுக்கப்பட வேண்டும். பெருமளவிலான கணவரை இழந்த பெண்களுக்கு சமூகத்தின் மீது நம்பிக்கை ஏற்படுவதில்லை. அவர்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படுவதற்கான காரணங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். நம்பிக்கை உருவாக்கப்படுமாயின் அவர்களும் இணைந்து செயற்படுவர். இல்லை எனில் அவர்கள் முன்வந்து சமூகத்தில் சேவையாற்ற மாட்டார்கள். மக்களிடையே நம்பிக்கை வலுப்பெறுமேயானால், அவர்களுக்கிருந்த பிரச்சனைகள் அனைத்தும் இல்லாது போய்விடும். ஆரம்பகாலத்தில் நானும், கணவரை இழந்த ஏனைய சில பெண்களும் தன்னம்பிக்கையுடன் இருந்ததில்லை. ரணவிரு சேவைகள் கூட்டுத்தாபனத்தினால் வழங்கப்பட்ட சேவைகள் மூலமும் எமது சொந்த அனுபவங்கள் மூலமும் சமூக பரிமாற்றங்களை கொண்டு நடத்துவதில் நாம் இப்போது சிறப்படைந்துள்ளோம்.

கணவரை இழந்த பெண்களுக்கு மக்களின் மரியாதை தேவை. ஏனெனில் நாங்கள் கடந்த காலத்திலும், தற்போதைய காலத்திலும் அதிகளவில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளோம். எங்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும்

இல்லை. ஏனைய பெண்களுக்கு அவர்களின் கணவர்கள் மூலம் பாதுகாப்பு உறுதிபடுத்தப்படுகிறது. வேறுபட்ட சம்பவங்களால் நாம் சுமைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என நான் நினைக்கவில்லை. அத்துடன், நடைபெறும் சம்பவங்களுக்கு நாம் இளகிய மனதுடன் முகம் கொடுக்க வேண்டும். நாம் மற்றவர்களுக்கு நல்லவர்களாக நடந்துகொண்டால், நாம் நன்றாக இருப்போம் என நான் நம்புகின்றேன். மரியாதை வழங்கப்படின் நல்லிணக்கம் சாத்தியமானதே.

அரசாங்கத்தினதும் சமயத்தினதும் பங்களிப்பு

ரணவிரு சேவா நிறுவனத்தின் மூலம் ஒழுங்கு செய்யப்படும் சில நிகழ்ச்சிகளின் மூலம் எமது நாடு நல்லிணக்கத்தில் பங்களிப்பு செய்கின்றது. வீட்டுத்திட்டங்களை அமைத்தல், பிள்ளைகளின் கல்வித் தேவையை பூர்த்தி செய்தல் போன்ற சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்க அவர்கள் உதவிகளை வழங்குகின்றனர். ஒப்பந்தக்காரர்கள், மேசன்மார் போன்ற வளங்களை அளிப்பதன் மூலம் அவர்களின் சொந்த நிலங்களில் வீடமைக்க உதவி செய்கின்றது. பயனாளிகள் ரணவிரு சேவைகள் கூட்டுத்தாபனத்தினுடனான அவர்களது முன்னைய உறவினாடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். கணவரை இழந்த சில பெண்கள், கூட்டங்களுக்கு ஒழுங்காக சமூகம் தாராமையினாலும், சரியான வீட்டு முகவரிகளை வழங்காமையாலும், அலுவலகத்திற்கு ஒழுங்காக சமூகம் தாராமையாலும் இந்த சலுகையை தவற விட்டுள்ளனர். அத்தோடு கணவரை இழந்த சில பெண்கள் நன்கொடைகள் பெறுவதற்கு ரணவிரு சேவா நிலையத்தை நாடுவதற்கு தயக்கம் காட்டியுள்ளனர்.

ரணவிரு சேவா நிறுவனம் முச்சக்கர வண்டிகளை கொள்வனவு செய்வதற்கு கடனுதவிகளை வழங்கியுள்ளது. இந்த கடன் பணம், உதவி வழங்கப்பட்ட பெண்களின் மாதாந்த வருமானத்தில் இருந்து கழிக்கப்படும். திருமணமாகிய போராளிகளின் பெற்றோருக்கும் கடனுதவி வழங்கப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு பிள்ளைகளை பாடசாலையில் இணைத்துக் கொள்வதற்கும் பணம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. கணவரை இழந்த பெண்களின் சுயவேலைத்திட்டங்களுக்காக பண உதவி வழங்கப்பட்டுள்ளது. எனினும் இந்தப் பணம் கணவரை இழந்த சில பெண்களின் அடிப்படை தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கே போதுமானதாக இல்லை. மற்றும் கணவரை இழந்த சில பெண்கள் நிதி முகாமைத்துவத் திறமை குறைந்தவர்களாகவே உள்ளனர். தற்பொழுது அவர்களுக்கு நிதி முகாமைத்துவம் கற்பிக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு நாட்டின் நிதி மற்றும் சட்டம் தொடர்பான கல்வியறிவு வழங்கப்படுகின்றது. அத்தோடு 15 வயதுக்கு மேற்பட்ட பிள்ளைகளுக்கான நிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. ரணவிரு சேவா நிறுவனம் புதிய முகாமைத்துவத்தின் கீழ் கணவரை இழந்த பெண்களின் முன்னேற்றத்துக்கு வழி செய்யும் என நம்புகின்றேன்.

மக்களிடையே நல்லொழுக்கத்தை உருவாக்குவதனால் நல்லிணக்க செயன்முறையில் சமயம் கட்டாயம் இணைத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். இது மக்களுக்கு ஒருவகையான ஆறுதலையும் வழங்குகின்றது. எல்லா சமயங்களும் ஒரே மாதிரியான நல்ல விடயங்களையே போதிக்கின்றன.

தேசியவாதத்தைப் புகுத்தாமல் அரசாங்கமும் இந்த செயன்முறையில் பங்களிப்பு செய்யலாம். அரசாங்கம் வார்த்தை பிரயோகங்களில் கவனமாக இருத்தல் அவசியமாகும். மக்களை அவர்களின் இன, மத அடிப்படையில் பாசுபடுத்த வேண்டிய தேவை இல்லை. அத்தோடு கலப்புத் திருமணங்களும் வரவேற்கப்பட வேண்டும். எந்தவிதமான அவசர நிலையின் போதும் அனைவரும் ஒன்று திரள வேண்டும். இது மொழிகளுக்கிடையிலான பிரச்சனைகளை தவிர்க்க உதவும். அத்தோடு, ஒவ்வொரு சமூகத்தினரும் மற்றைய சமூகத்தினரது மொழியை கற்றுக்கொள்ள முடியும். இதன்மூலம் பிரிவினைச் சிந்தனை சமூகத்தில் ஊடுருவுவதை தடுக்க முடியும். எனது கிராமத்தில் இவ்வாறான நிலையே காணப்படுகின்றது. இங்கே மக்கள் அனைவரும் ஒற்றுமையாக வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

பாராளுமன்றத்தில் அங்கம் வகிக்கும் பெண்கள் தமது விருப்பங்களை மாத்திரமே கவனித்து கொள்கின்றனர். ஆனால் மற்றைய பெண்களின் உண்மையான தேவைகளை அவர்கள் அறிந்து கொள்வதில்லை. பெண்கள்

தமது அனுபவங்களையும், அறிவாற்றலையும் ஏனைய பெண்களுக்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டும். பெண்களுக்கு தலைமைத்துவப் பயிற்சி மற்றும் செயலமர்வு வழங்கப்பட வேண்டும். ஆகையால் பெண்களுக்கு எவருடனும் பணியாற்றக்கூடிய திறமை கிடைக்கும். மற்றும் அவர்களால் நாட்டுக்கு மேலும் சேவையாற்ற முடியும்.

சம்பவ கற்கை – 23

பெயர் :	ஷீலா ரத்னாயக்க
இனம் :	சிங்களவர்
வயது :	51
தொழில் :	நிர்வாக இயக்குனர், ரஜரட்ட பிரஜா கேந்திரிய

நல்லிணக்கம்

இன மோதலின் காரணமாக நாடனாது நீண்ட கால போரினை அனுபவித்துள்ளது. இரு சமூகங்களுக்கும் சாதகமான சூழலினை உருவாக்குவதனை நல்லிணக்கம் என்பது குறிக்கின்றது. ஒவ்வொரு சமூகத்தவரும் பிற சமூகத்தவரை எதிரியாகப் பார்க்கின்றனர். நல்லிணக்கமானது மக்களின் இதயங்களில் ஆழமாகப் புதைபுண்டு, பொய் மற்றும் கசப்பினை தோற்றுவிக்கின்ற பிணக்குகளை, இனவாத உணர்வுகளைத் தூண்டாமல் விவாதிப்பதற்கு வழியேற்படுத்துகின்றது. ஒவ்வொரு சமூகத்தவரும் பிற சமூகத்தவரே பிரச்சினைக்குப் பொறுப்பு என நினைக்கின்றனர். இரு சமூகத்தினருக்கும் என்ன நடந்ததென வெளிப்படுத்தவும், தம் இதயத்திலுள்ள வெறுப்பினை வெளிக்கொணரவும் களம் அமைக்கப்பட வேண்டும். மக்கள் தம்மை முழுமையாக வெளிப்படுத்துவதற்கு திறந்த அரங்கினை உருவாக்குவது அவசியமாகும்.

அரசு கொள்கைகள் இரு சமூகத்திற்கும் பொதுவானதாக அமைய வேண்டும். அவ்வாறான சூழலில் நல்லிணக்கத்தினை எய்துவது சாத்தியமாகும். மக்களிடையே நட்புணர்வு இருக்க வேண்டும். ரஜரட்ட பிரஜா கேந்திரவினுடைய ஊழியர்கள் கூட அரசினால் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட 'நேகம் யேம' (பரிமாற்ற வருகைகள்) திட்டத்தின் மூலமாக தமிழ் சமூகம் தொடர்பில் நல்லதொரு புரிதலினைப் பெற்றுக் கொண்டுள்ளனர். சமூகங்களுக்கிடையிலான பரஸ்பர புரிந்துணர்விற்குத் தடையாக மொழியும் தொழிற்படுகின்றது. ரஜரட்ட பிரஜா கேந்திரிய நல்லிணக்கத்தினை நோக்காக கொண்டு நிகழ்வுகளை ஒழுங்கமைக்கின்றது. அதனுடைய அங்கத்தவர்கள் சிங்களப் பெண்கள் மட்டும் தம் அன்பிற்குரியவர்களை இழக்கவில்லை; தமிழ் பெண்கள் கூட போரினால் தங்களுடைய கணவர்மாரையும் குடும்பங்களையும் இழந்துள்ளனர் என்பதனை புரிந்து கொண்டுள்ளனர்.

நல்லிணக்கத்தில் பெண்களின் வகிப்பங்கு

நல்லிணக்க செயன்முறைக்காக பெண்களால் அதிகம் செய்ய முடியும். புதிய நிகழ்ச்சிகளை உருவாக்குவதன் மூலம் இளைஞர்களது அணுகுமுறையினை மாற்றுவதனை நோக்கமாகக் கொள்ள வேண்டும். இரு தரப்பினது கதைகளையும் இளைஞர்கள் கேட்க வேண்டியது அவசியமாகும். பெண்கள் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளை நேர்மறையாக கையாள வேண்டும். மத நிகழ்ச்சிகளும் ரஜரட்ட பிரஜா கேந்திரியவின் செயற்றிட்டங்களும் அவர்களுக்கு அவ்வாறு செயற்படுவதற்கு உதவி செய்கின்றன. பெண்களுக்கு கொள்கைகளில் தாக்கம் செலுத்த முடியும் எனினும் அதற்காக அவர்கள் அரசியலில் ஈடுபட வேண்டும்.

குடும்பமொன்றில் தாய் பிரதான பங்கை வகிப்பதுடன் குடும்பத்திற்குள்ளான நல்லிணக்கத்தில் பிரதான வகிபங்கினையும் கொண்டுள்ளார். பெண்களுக்கு அவர்களது பிரதேசத்திலும், அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களின் நிகழ்ச்சிகளிலும் அதே வகிபங்கு வழங்கப்படல் வேண்டும். பரிமாற்ற நிகழ்ச்சிகளும், அனுபவப் பகிர்வுகளும் சமூகங்களுக்கிடையே புரிந்துணர்வை கட்டியெழுப்ப உதவி புரியும். ரஜரட்ட பிரஜா கேந்திரியவினால் முன்னெடுக்கப்படுகின்ற இளைஞர்களினது பங்களிப்புடனான பரிமாற்ற நிகழ்ச்சிகள் போன்ற இளைஞர்களின் ஈடுபாட்டினை பெறுவது நல்லதொரு நடைமுறையாகும். மற்றைய தரப்பினரும் போரினால் இழப்புக்களை சந்தித்துள்ளார்கள் என்ற புரிந்துணர்வானது, போரானது வீரம் சார்ந்ததல்ல என்பதனையும் தலைவர்களும் படையினரும் கதாநாயகர்கள் அல்ல என்பதனையும் விளங்கிக் கொள்ள உதவி செய்துள்ளது. போரானது சமூகத்திற்கு ஏற்படுத்தும் ஊழின் அடிப்படையில் அதனை பகிரங்கமாக கண்டனத்திற்கு உட்படுத்துவதற்கு அவர்களுக்கு போதுமான புரிதல் தற்போது உள்ளது.

நான் நல்லிணக்கம் தொடர்பான பயிற்சி நிகழ்வுகளில் பங்குபற்றியுள்ளதுடன் பொகுஸ் விமெனின் ஆராய்ச்சி நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றியுமுள்ளேன். இந்நிகழ்வுகளின் ஊடாகப் பெற்றுக் கொண்ட அறிவு மற்றும் அனுபவத்தினைக் கொண்டு தற்போது நாங்கள் இளைஞர்களுக்கும், யுவதிகளுக்குமான நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை ஆரம்பித்துள்ளோம்.

நல்லிணக்கமும் நிலைமாறுகால நீதி, அபிவிருத்தி மற்றும் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதுடன் அதனுடைய தொடர்பும்

நிலைமாறுகால நீதிக்கான செயன்முறையானது நல்லிணக்கத்தினை நோக்கி வழிகாட்டுகின்றது. இது சுய விழிப்புணர்வையும், நம்பிக்கையையும் உருவாக்குகின்றது. பாரபட்சமற்ற நல்லிணக்கத்தினை உருவாக்க நிலைமாறுகால நீதி தேவைப்படுகின்றது. இடைநிலை நீதி என்பது காணமாற் போனோர் தொடர்பான தகவல்களை அணுகுவதற்கான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்துவதனையும் அவர்களை நினைவு கூருவதனையும் குறிக்கின்றது. மீண்டும் உணர்வுகளை வெறுப்புக்குள்ளாக்கலாம் என்பதே இதிலுள்ள அபாயமாகும். பெண்கள் கோபத்தினைக் குறைக்க விரும்பினும் நியாயத்தினை தொடர விரும்புகின்றனர். அபிவிருத்திக்கு நல்லிணக்கமானது அவசியமானதாகும். இல்லாது விடின், அது சில மக்களுக்கு கிடைக்காமற் போய்விடும்.

மேலதிகமாக, நல்லிணக்கம் இல்லாத போது காணிகளின் சொந்தத்தினை தெளிவாகத் தீர்மானிக்க முடியாது போய்விடும். காணி மற்றும் அதனுடைய சொந்தமானது தெளிவாக வரையறுக்கப்படுவதுடன் அதற்கான எழுத்து மூலமான உறுதியானது உரித்துடைய உடமையாளர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும். எந்தவொரு அபிவிருத்திக்கான முயற்சியிலும் நல்லிணக்கமானது கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

நல்லிணக்கம் காணப்படின் மாத்திரமே சமாதானம் கட்டியெழுப்பப்பட முடியும். இதயத்தில் வலியினையும் வேதனையினையும் கொண்டுள்ள மக்களால் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்ப முடியாது. பகை மற்றும் போரினால் வேதனைக்குள்ளான மக்கள் இயல்பு நிலைக்கு வருவது மிகவும் முக்கியமாகும்.

பெண்ணொருவர் கணவனை இழக்கும்போது போது அனைத்தையும் இழக்கின்றார். கணவனை இழந்த பெண்ணினது உரிமைகள் உத்தரவாதப்படுத்தப்படுவதுடன் அவரது சுய நம்பிக்கையானது கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும். மேலும், உளவியல் தேவைகள் தொடர்பில் உளவியல் ஆலோசனைகள் வழங்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் பாரிய இழப்புக்களை அனுபவித்துள்ளதுடன் அவர்களின் வாழ்வு இயல்பு நிலைக்கு கொண்டுவரப்பட வேண்டும். மேலும், அவர்கள் இழந்ததை மீளப் பெற வேண்டும். இது நடைபெறுமாயின், நல்லிணக்கத்தினை அடைய முடியும். காணி தொடர்பான கொள்கைகள், திருமணத்திற்கான ஆகக் குறைந்த வயதெல்லை போன்ற கொள்கைகள் மாற்றப்பட வேண்டும். திருமணத்திற்கான ஆகக் குறைந்த வயதெல்லை 18 என்பதனால் 16 வயதிலேயே பாலியல் ரீதியான உறவுகளில் ஈடுபடுகின்ற பல சிறுமிகள் திருமணத்திற்காக காத்திருக்க வேண்டி ஏற்படுகின்றது. இது அவ்வாறு இருக்கக் கூடாது என்பதுடன் அவர்களது பாதுகாப்பினை கருத்திற் கொண்டு சட்டமானது திருத்தப்பட வேண்டும்.

அரசு மற்றும் மதத்தின் வகிபங்கு

பெண்களால் எதிர்நோக்கப்படுகின்ற பிரதான பிரச்சினைகளாகவும் நல்லிணக்க செயன்முறையின் ஊடாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டியதாகவும் காணி மற்றும் உளவியல் பிரச்சினைகள் காணப்படுகின்றன. எந்தவொரு நல்லிணக்க செயன்முறையும் உருவாக்கப்படும் போதே நீண்ட காலத்திற்கும் பயனளிக்கும் வகையிலுமான குறிக்கோள்களினைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். காணிகளுக்கான அவசரத் தேவையுடையவர்களுக்கு காணிகளானவை நிதி மற்றும் கடனுடன் கையளிக்கப்பட வேண்டும். இக்கருத்துக்கள் அனைத்தும் முன்மொழியப்பட்டிருப்பினும், அவை செயற்படுத்தப்படுவதற்கான அறிகுறிகள் இல்லை.

இலங்கையானது பல மதத்தினரையும் கொண்ட நாடாகும். எனவே அனைத்து மதங்களும் சம அந்தஸ்தினைப் பெற வேண்டும். மதமொன்று பிறிதொரு மதத்தினை விட முன்னுரிமை பெறக் கூடாது. உதாரணமாக, பௌத்த மதத்திற்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படுமாயின் நல்லிணக்கத்தினை அடைய முடியாது. அனைத்து மதங்களும் மரியாதைக்குரிய வகையில் சமத்துவமாக பேணப்படுகின்ற நிலையில் செயன்முறையானது மதச்சார்பானதாக அமையலாம். அப்போது நல்லிணக்கத்தினை அடைய முடியும். ஆனால் உண்மையில், செயன்முறையானது மதம் சார்பானதாக இருக்கத் தேவையில்லை. அதுவொரு உலகளாவிய மனிதவுரிமை என்பதால் யாரும் தமக்கு விரும்பிய மதத்தினை பின்பற்ற முடியும்.

கணவரை இழந்த பெண்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் குறிக்கோள்கள் அளிக்கப்படுவதுடன் எதிர்காலத்திற்கான பயிற்சியும் வழங்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் அமிழ்ந்துள்ள தங்கி வாழும் மனநிலையில் இருந்து வெளி கொணரப்பட வேண்டும். மேலும், பெண்கள் அரசியலுக்கு வருவதற்கு ஊக்குவிக்கப்படுவதுடன் வன்முறையினையும், குற்றத்தினையும் விட அரசியலில் அதிகமிருக்கின்றது என்பது முன்னிலைப்படுத்தப்பட வேண்டும். பாராளுமன்றத்தில் பெண்களுக்கு இட ஒதுக்கீட்டினை வழங்குவது வினைத்திறனாக அமையும். போரினால் ஏற்பட்ட பாதிப்புக்களில் இருந்து மீள்வதற்கான ஆதரவு தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும். அவர்கள் அதிலிருந்து மீளாது விடின், எங்களால் நல்லிணக்கத்தினை அடைய முடியாது. சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளுக்கு அடைய தனி நபர்கள் மாற்றமடைய வேண்டும்.

சம்பவ கற்கை - 24

பெயர் : ரணவீர முதியன்சலாகே தக்ஷண
இனம் : சிங்களவர்
வயது : 47
தொழில் : பெண்கள் அபிவிருத்தி பணியாளர்

நல்லிணக்கம்

நல்லிணக்கம் என்பது மோதலுடன் தொடர்புடைய கட்சிக்காரர்களிடையே உறவினை உருவாக்குதலாகும். நாட்டில் நல்லிணக்க நிகழ்ச்சித் திட்டம் இருப்பின் அதில் பெண்களை ஈடுபடுத்துவது நல்ல விடயமாகும். அவர்களே மோதலினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்பதுடன் செயல்முறையில் அங்கம் வகிப்பதானது அவர்களுக்கு நன்மையளிக்கும்.

இலங்கைக்குள் நல்லிணக்கத்தினை எட்ட முடியும். எனினும், மிகவும் அழுத்தமான பிரச்சினையாக மொழி தொடர்பான பிரச்சினை காணப்படுகின்றது. நல்லிணக்கத்தினை நோக்கமாக கொண்ட நிகழ்ச்சித் திட்டங்களின் ஊடாக இதனை குறைக்க முடியும். மக்கள் பிளவுபடின், சமூகங்களிடையே புரிந்துணர்வு இருக்க முடியாது.

தேசியத்துவம் மற்றும் சமூகங்கள் என்பன வேறுபாடானவை என்பதுடன் பெரும்பான்மையான மூன்று சமூகத்தவருக்குமான நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். அடித்தட்டு நிலையில் கூட, மொழி தொடர்பான பிரச்சினைகள் தோன்றுகின்றன. எனவே, மக்களுக்கு மொழியினைக் கற்பதற்கான வாய்ப்புக்கள் வழங்கப்படல் வேண்டும். மேலும் சமூகங்களிடையே கலந்துரையாடல்கள் கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும். பிரதான பிரச்சினை கலாசாரம் அல்ல. மொழிப் பிரச்சினையே பிரதானமானதாகும். மற்றையவர்களுடைய மொழியினைக் கற்பதற்கான களத்தினை உருவாக்குவது தேசிய ஒருமைப்பாட்டினை எட்டுவதற்கு உதவி புரியும்.

நல்லிணக்கத்தில் பெண்களின் வகிப்பகு

பெண்களே சமாதானத்திற்கான பாதையாக அமைகின்றனர். ஆண்களுடன் ஒப்பிடுகையில், யாருடனும் நட்பாகுவதற்கான திறனினை பெண்கள் அதிகமாகக் கொண்டுள்ளனர். குடும்பத்திலும் கூட நல்லிணக்கத்திற்கான பிரதான இணைப்பாக பெண்கள் அமைகின்றனர். மற்றையவர்களின் வலியினை பெண்களால் உணர்ந்து கொள்ள முடியும் என்பதால், பெண்கள் நல்லிணக்கத்தில் முக்கிய வகிபங்கினை ஆற்ற முடியும். கலந்துரையாடல்கள் மூலம் அவரால் மக்களை ஒன்றிணைக்க முடியும்.

பெண்கள் அபிவிருத்தி பணியாளர் என்ற அடிப்படையில் தகவல்களையும் அறிவினையும் பகிரும் வகையில் அடித்தட்டு மக்களுடன் நாங்கள் பணியாற்றுகின்றோம். மேலதிகமாக, நாங்கள் சமூகத்தில் உள்ள பிறருடன் எங்களது அனுபவங்களை பகிர்கின்றோம். அவர்கள் பிரச்சினைகளை சந்திக்கின்ற போது நாங்கள் அவர்களை சரியான பாதைகளை நோக்கி வழிநடத்துகின்றோம். பெண்களாக எங்களின் தனிப்பட்ட தகைமையின் அடிப்படையில் எங்களால் நல்லிணக்கத்திற்கு பங்களிப்பு செய்ய முடியும். நாங்கள் பங்குபற்றிய பயிற்சிப்பட்டறைகளின் ஊடாக இவ்விடயம் தொடர்பிலான அறிவினைப் பெற்றுக் கொண்டோம். நாங்கள் பிரிவுகளை உருவாக்காது அனைவருடனும் அவர்கள் சிங்களவர்களா, தமிழர்களா அல்லது முஸ்லிம்களா என்ற வேறுபாடின்றி கதைத்து பணி புரிகின்றோம். மேலும், அவர்கள் என்ன மொழியினைப் பேசுகின்றார்கள் என்பதற்குப் புறம்பாக பெண்கள் அபிவிருத்திப் பணியாளர்களாகிய நாங்கள் அனைவரும் நட்புறவினைப் பேணுகின்றோம்.

பெண்கள் நல்லிணக்க செயன்முறையில் அங்கம் வகிக்க வேண்டும். அல்லாது விடின், அது பிரச்சினைகளை உருவாக்குகின்றது. எனினும், அவர்களுக்கு அதில் பங்களிக்க சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படமாட்டாது. என்னுடைய அலுவலக ரீதியிலான பயிற்சியாக கணிப்பிடப்படுகின்றதான இருநாட் பயிற்சியினை, நான் கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டுள்ளேன். பல்வேறு சமூகங்களையும் சேர்ந்த பெண்கள் அபிவிருத்திப் பணியாளர்களுக்கு அரசு கரும மொழிகள் திணைக்களமானது மொழிகள் தொடர்பான பயிற்சிப் பட்டறைகளையும் நிகழ்ச்சிகளையும் நடாத்தி வருகின்றது. இதுவே என்னை இவ்வழி நோக்கி ஆற்றுப்படுத்தியது. இது இல்லாது விடின், இவ்விடயம் தொடர்பில் எனக்கு எவ்விதமான வெளிக்கொணர்தல் அனுபவங்களும் இருந்திருக்காது. பெண்கள் அபிவிருத்திப் பணியாளர்கள் என்ற எங்களின் தகைமை அடிப்படையில், எங்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற நெறிவறுத்தல்களின் ஊடாகவும் எங்களிடம் கையளிக்கப்படுகின்ற நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் மூலமாகவும் செயன்முறையுடன் இணைந்து பணியாற்ற முடியும். நாங்கள் செயன்முறையுடன் நேரடியாகத் தொடர்புபடுவது பயனளிப்பதாக அமையாது. மூன்று சமூகத்தினரையும் சம அளவில் உள்வாங்குகின்ற பரிமாற்ற மற்றும் பயிற்சி நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் திறன் மிக்கவையாக அமையும்.

நல்லிணக்கமும் நிலைமாறுகால நீதி, அபிவிருத்தி மற்றும் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதுடன் அதனுடைய தொடர்பும்

காணாமற்போனோருடன் தொடர்புடைய பிரச்சினைகளை இடைநிலை நீதியானது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். குடும்ப உறுப்பினர்களை இழந்தவர்களுக்கு பொருத்தமான இழப்பீடுகள் செலுத்தப்பட வேண்டும். காணிகளை இழந்தவர்கள் மீளக் குடியமர்த்தப்பட வேண்டும். எந்த வகையான அநீதியுடனும் தொடர்புடைய குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். இறுதியாக, நியாயமானது நிலைநாட்டப்பட்டு, பயம் விலக்கப்பட வேண்டும்.

காணாமல் போதலின் காரணமாக பல பெண்கள் தனியாகவுள்ளனர். அவர்களுக்கு காணியினதோ அல்லது உரிமையினதோ உரித்து இல்லை. சில (தமிழ்) பெண்களால் கடனை கூட பெற முடியவில்லை. சிங்கள சமூகத்தினைப் போன்று, தமிழ்ப் பெண்களால் அவர்களினை ஆள்கின்ற சட்டத்தின் விசேட ஏற்பாடுகளின் காரணமாக அவர்களுக்கு காணிகளுக்கான அணுகலும் உரிமமும் கிடைப்பதில்லை. மேலும் காணியானது கணவன் அல்லது மூத்த மகன் போன்ற குடும்பத்தின் ஆண்களுக்கே வழங்கப்படுகின்றன. உரிமத்திற்கான சான்றிதழ்களை இழந்தமைக்காக அவர்களுக்கு நட்டயீடு வழங்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் மற்றவர்களிடம் இருந்து பிரித்து வைக்கப்பட்டுள்ளதுடன் இது மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும்.

நல்லிணக்கமானது அபிவிருத்தியினை நோக்கி செல்லுகின்றது. அனைத்து பிரிவுகளிலும் அபிவிருத்தியினை எட்டுவது அவசியமாகும். எனினும், பிரிவொன்றில் நல்லிணக்கம் இல்லை எனில் அபிவிருத்தியினை அடைய முடியாது. அபிவிருத்தியென்பது வெறுமனே பல வீதிகள், உட்கட்டமைப்பு வசதிகள், கல்வி, அனைத்து சேவை பிரிவுகள் முதலானவற்றை உருவாக்குவதல்ல. அவை அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டும்.

போரானது மோதலுடன் தொடர்புடைய கட்சிக்காரரிடையே பயத்தினை தோற்றுவித்துள்ளது. மக்களிடையே பரஸ்பர நட்புணர்வு கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டியது அத்தியாவசியமானதாகும். அப்போது, மக்கள் ஒருவரையொருவர் பயத்துடன் பார்க்க மாட்டார்கள். இது சமாதானத்தை கட்டியெழுப்ப வழியமைக்கும். கிராமத்தவர்கள் ஒற்றுமையுடன் வாழ்வதுடன் அவர்களுக்கிடையில் நல்லதொரு உறவு காணப்படுகின்ற போதும் அரசியல் அவர்களுக்கிடையில் விரிசலினை ஏற்படுத்துகின்றது. இவ்வாறாக ஒற்றுமையாக வாழ்கின்ற மக்கள் மற்றைய சமூகத்தினைச் சேர்ந்தவர்களை பார்க்கின்ற போது பிரச்சினை இருப்பதாக கருதுவதில்லை. அரசியலே பயத்தினையும் நம்பிக்கையின்மையையும் ஏற்படுத்துகின்றது.

நல்லிணக்கத்தின் ஊடாக சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவது அவசியமாகும். சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்புவதினை தனியாக மேற்கொள்ளின், ஒரு சமூகத்தவர் பிற சமூகத்தவர் தொடர்பில் நல்ல

அபிப்பிராயத்தினைக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். மற்றையவர்கள் தொடர்பில் நல்ல அபிப்பிராயம் காணப்படின் அங்கு நம்பிக்கை நிலவும். அன்பினை தனியாக அடைய முடியாது. அரசாகவோ அல்லது மக்களாகவோ ஒருவர் தனித்திருக்க முடியாது, பாலங்களை கட்டியெழுப்புவது அவசியமாகும். இது ஏதேனும் வழியில் ஒன்றிணைத்து செய்யப்பட முடியுமெனின், மக்கள் விரைவாகவும் இலகுவாகவும் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் வழிமுறைக்கு வர முடியும் என்பதுடன் சமாதானத்தினை அடைவது இலகுவாக அமையும்.

நல்லிணக்கம் எய்தப்பட வேண்டுமெனில், பெண்களால் எதிர்நோக்கப்படுகின்ற காணிப் பிரச்சினை போன்றவை தீர்க்கப்பட வேண்டும். கணவரை இழந்த பெண்கள் பலருக்கு அவர்களின் வாழ்வாதார தரத்தினை கட்டியெழுப்புவதற்கான சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் மரியாதையுடன் வாழ்வதற்கு வழியேற்படுத்தப்பட வேண்டும். தற்போது அவர்கள் சமூகத்துடன் இணைவதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை. அதுவொரு நல்ல வழக்கம் அல்ல என அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றது. கணவரை இழந்த பெண்களுக்கு உதவி செய்தல் என்ற போர்வையில் பிற மக்கள் நன்மை அனுபவிக்கின்றனர். கணவரை இழந்த பெண்கள் நலன்களை பெறுவதற்காக இராணுவ முகாம்களுக்குச் செல்லும் போதும் கூட நடக்கின்றது. இப்பெண்கள் அனைத்துப் பிரச்சினைகளையும் தனியாக தீர்க்க வேண்டியுள்ளதால் அவர்களுக்கு சுயவேலைவாய்ப்பிற்கான வாய்ப்புக்கள் அளிக்கப்பட வேண்டும். பல அமைச்சுக்கள் ஈடுபடுவதால் தற்போதைய சூழ்நிலையானது முன்னையதிலும் பார்க்க சிறப்பாக காணப்படுகின்றது. மேலும், ஓய்வூதிய விடயங்கள் தொடர்பில், கணவரை இழந்த பெண்கள் நல்லதொரு தொகையினைப் பெறுவதுடன், அவர்கள் மறுமணம் செய்யும் போது அத்தொகை நிறுத்தப்படுவதில்லை.

அரசு மற்றும் மதத்தின் வகிபங்கு

நல்லிணக்கத்தினை ஊக்குவிக்க அரசானது பல வழிகளில் ஈடுபடுகின்றது. சுயவேலைவாய்ப்பின் ஊக்குவித்தலும் அதற்கு உதவி செய்தலும், மகளிர் மற்றும் சிறுவர் விவகார அமைச்சின் ஊடான வீட்டுத்திட்டங்கள், கடன்கள், தரவுத்தளத்தினை பேணுவதற்கான பெண்கள் தொடர்பான கருத்துக் கணிப்புக்கள், பெண்களுக்கான பயிற்சிகள், சிறுவர்களுக்கு பயிற்சி மற்றும் கல்வி வாய்ப்பு, பெற்றோரை இழந்த சிறுவர்களுக்கான உதவி போன்ற உதவிகள் இதனுள் அடங்கும்.

நல்லிணக்கப் பொறிமுறையில் மதத்திற்கு வகிபங்கொன்று உண்டு. ஆலயம், கோவில், கிறிஸ்தவ வழிபாட்டிடம், என்பன நல்லிணக்கத்திற்கு அதிக உதவி செய்ய முடியும். உதாரணமாக அவர்கள் முஸ்லிம் மத்தியஸ்தினைப் போதிக்க முடியும். இது மற்றையவர்களை மதம் மாற்றுவதற்கோ அல்லது பிறரின் குரல்வளைக்குள் மதத்தினை திணிப்பதற்காகவோ இல்லை. இதுவொரு பகிர்ந்திடும் எண்ணத்துடன் செய்யப்பட வேண்டியதாகும். மதமானது தடையொன்றாகக் கருதப்படாத போது, முரண்பாடு காணப்பட மாட்டாது.

மொழியானது பிரதான பிரச்சினையாகக் காணப்படுவதுடன் நாட்டின் பிரதான இரு மொழிகளை அனைவரும் கற்க வேண்டும். அமைச்சினால் உருவாக்கப்பட்ட வடக்கிற்கும் தெற்கிற்குமான பரிமாற்ற நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் நல்லிணக்கப் பொறிமுறைக்கு உதவி செய்யும். மேலதிகமாக, சமூகமொன்றுக்கு உரித்தான பிரத்தியேக திறன்களை பிறருடன் பகிர்ந்து கொள்ள முடியும். உதாரணமாக, வடக்கு மக்களின் சமையல் கலையினை தெற்கிலுள்ள பெண்களுக்கு கற்பிக்க முடியும். இதனை மறுதலையாகவும் செய்ய முடியும். இருப்பினும் பயிற்சித்திட்டங்களற்ற வெறுமனேயான வருகைகள் பயனுள்ளதாக அமையாது. நல்லிணக்கத்திற்கான எந்தவொரு முயற்சியும் வெறுமனே வருகை பரிமாற்றம் என்பதனையும் தாண்டி இரு சமூகத்தவருக்கும் புதிய திறன்களை வளர்த்துக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பினை வழங்கும் பயிற்சித் திட்டங்களையும் உள்ளடக்கி அமைய வேண்டும்.

பெண்கள் போரின் காரணமாக எப்போதும் வேதனையினை அனுபவித்துள்ளனர். அரசாங்கமானது அதிகளவான பெண்களை நல்லிணக்க பொறிமுறையினுள் உள்ளடக்க வேண்டும். தற்போதும் கூட, பெண்கள் அலுவலக மட்டத்திலேயே பயன்படுத்தப்படுகின்றார்கள். ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் பயிற்சியானது வழங்கப்பட வேண்டும். அத்துடன் அணுகுமுறையும் விருத்தி செய்யப்பட வேண்டும். நாங்கள் நல்லிணக்கத்தினை அடைய வேண்டுமெனில் நேர்மறையான எண்ணத்துடன் செயற்பட வேண்டும். பொருள் தொடர்பான விடயங்களிலும் பார்க்க, தனிப்பட்ட ஆன்மீக அம்சத்தினை நோக்கிய வகையில் அமைகின்ற நிகழ்ச்சிகளே அவசியமாகும். அரச அதிகாரிகள் அரசாங்கத்தின் நிதியினை பகிர்ந்தளிப்பதால் அவர்கள் அவ்வாறான தேவைகள் தொடர்பில் உணர்ந்து கொள்வதில்லை. தொடர்ச்சியாக ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கங்கள் நலத்திட்டங்களை வழங்கியிருப்பினும் மக்கள் அத்தகைய பயிற்சி மற்றும் நன்மைகளை பயன்படுத்துவதற்கான நேர்மறையான எண்ணத்தினைக் கொண்டிருக்காமையால் அவற்றின் முழுமையான நன்மை பெறப்படவில்லை. அவர்களுடைய எதிர்மறையான எண்ணத்தினை நேர்மறையானதாக மாற்றுவதற்கான முயற்சிகள் செய்யப்பட வேண்டும். தற்போது மக்களிடையே புரிந்துணர்வு குறைவாக அமைகின்றது. அவர்கள் தங்களை சுற்றியே இருக்கின்றனர். அவர்கள் பிறருடன் அபிமானத்துடன் நடக்க வேண்டும் எனினும், குடும்ப அலகுகளானவை பிள்ளைகளை தங்களை பற்றி மட்டுமே சிந்திக்கச் செய்கின்றதும், தங்களுடைய உணவையோ அல்லது வளங்களையோ நண்பர்கள் அல்லது அயலவருடன் பகிர்ச் செய்யாத வகையில் உருவாக்கியுள்ளன.

சம்பவ கற்கை - 25

பெயர் : பேராசிரியை சித்ரலேகா மௌனகுரு
 இனம் : தமிழர்
 வயது : 69
 தொழில் : ஓய்வு பெற்ற பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியை, பெண்களின் பிரச்சினைகள் தொடர்பான தனிப்பட்ட ஆலோசகர், எழுத்தாளர்

நல்லிணக்கம்

நல்லிணக்கம் என்பது மக்கள் தங்களுக்கு விரும்பியவாறு வாழ்தலாகும். சண்டையற்ற வகையில், அவர்களுக்கு மேசையில் போதுமான உணவு, போதுமான அளவு வீடு, சுகாதார வசதிகள், போக்குவரத்து வசதிகள் மற்றும் ஓய்வு என்பன கிடைக்க வேண்டும். அவர்கள் மகிழ்வாக வாழ்வதுடன் ஒருவருக்கொருவர் கதைக்க வேண்டும்.

இலங்கைச் சூழலில், பெண்களே மோதலினால் பெருமளவில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதால் அவர்களுக்கே நல்லிணக்கம் பொருளுடையதாக இருக்கின்றது. வடக்கு கிழக்கு உட்பட நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் வசித்த பெண் என்ற அடிப்படையில், எனக்கு வெவ்வேறு சமூகத்தினரை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் நண்பர்கள் பலர் உள்ளனர். 1990களிலும் (நான் யாழ்ப்பாணத்தில் வசித்த காலங்கள்) 2000இலும் (நான் கிழக்கு மாகாணத்தில் வசித்த காலங்கள்) போக்குவரத்து மற்றும் தொடர்பாடலில் காணப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளினால் எனது நண்பர்களை என்னால் சந்திக்க முடியவில்லை. மோதலானது 1980களில் ஆரம்பித்ததாக பலராலும் பார்க்கப்படுகின்ற போதிலும் 1950களின் பிற்பகுதியில் ஆரம்பித்ததாகவே நான் அதனைப் பார்க்கின்றேன்.

எனக்கு அப்போது ஜந்து வயதாக இருந்த போதும், மோதலுக்கு முன்னரான காலத்தினை, அப்போதைய நாட்களின் பொதுவான நிலைமையினை என்னால் பார்க்க முடிகின்றது. நாங்கள் பாடசாலை மாணவர்களாக இருந்த போது தேசிய கீதத்தினை தமிழில் பாடுவதனை வழமையாகக் கொண்டிருந்தோம். அப்போது சமாதான நிலை இருந்தது. வீட்டு எல்லைகள் மற்றும் குடும்பப் பிணக்குகள் தொடர்பில் நான் கேள்வியுற்றிருந்த போதிலும், இன அடிப்படையிலான மோதல் தொடர்பில் கேள்வியுற்றிருக்கவில்லை. உண்மையில் எனது தந்தை பயிற்சிக் கல்லூரியில் ஆசிரியராக பணியாற்றியதால் நான் முஸ்லிம் கிராமத்தில் வாழ்ந்துள்ளேன். (அங்கு முஸ்லிம் மாணவர்கள் கல்வி கற்றனர்) எனது குடும்பம் தமிழாக இருந்த போதிலும் முஸ்லிம் குடும்பத்தினரிடையே நான் தமிழ் என்பதால் வேற்றுமையாக உணர்ந்ததில்லை. நான் இப்போது முஸ்லிம்களை 'அவர்கள்' என குறிப்பிடினும் உண்மையில் அப்போதைய நாட்களில் 'நாம்' என்பதாகவே இருந்தோம். நான் அங்கு எட்டு தொடக்கம் ஒன்பது ஆண்டுகள் வரை வசித்தேன். நாங்கள் நிலத்தையும் நீரையும் மற்றும் விவசாயமும் மீன்பிடியையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட கலாசாரத்தை பகிர்ந்து கொண்டோம். நாங்கள் கடல், தொட்டி, குளம், மரங்கள், காடுகள் என்பவற்றைப் பகிர்ந்து கொண்டோம். முஸ்லிம் மாணவர்கள் எனது வீட்டிற்கு வருவதனை வழமையாகக் கொண்டிருந்த அதேவேளையில் நான் அவர்களது பிள்ளையாக நடாத்தப்பட்டேன். ஆடையணிதல் என்பதில் கூட பெண்களுக்கு அடையாளத்துவ ஆடைகள் காணப்படாமையால் நான் எவ்வித வேறுபாடுகளையும் உணரவில்லை. முஸ்லிம் பெண்கள் தங்கள் தலையினை சேலையினால் முக்காடிடுவர். அடையாள அரசியல் மற்றும் முஸ்லிம்களுக்கும் தமிழர்களுக்குமான வேறுபாடு மாற்றப்பட வேண்டும். இது என்னை தனிப்பட்டரீதியில் பாதிக்கின்றது. தற்போது நாங்கள் முஸ்லிம் வீடுகளுக்குச் செல்வோமாயின், தமிழ் சமூகமானது முஸ்லிம்களுடன் நட்பு பாராட்டும் வேற்று மனிதர்களாக எம்மைப் பார்க்கின்றது.

உண்மையில் இலங்கையில் வெவ்வேறு சமூகத்தினரை நல்லிணக்கப்படுத்துவது என்பது கடினமானது. எனினும் இதுவொரு சிறிய நாடென்பதால் அது சாத்தியமற்றதாகி விடாது.

நான் இம்மோதலினை வளங்களுக்கான சண்டையாகப் பார்க்கின்றேன். இங்கு பெருமளவான இயற்கை வளங்கள் பகிர்ந்து கொள்வதற்கு இருக்கின்றன. வறள் நிலப்பரப்பைச் சேர்ந்த சிங்களவர்கள் வடக்குக் கிழக்கில் குடியேறியவுடன் வளங்களைப் பகிர்தல் என்பது பிரச்சினைக்குள்ளானது. பின்னர் அரசியற் சந்தர்ப்பவாதம் மேலோங்கியதுடன் சமூகங்களுக்கிடையிலான வேறுபாடுகள் ஊக்குவிக்கப்பட்டன. தேர்தல்களின் போது தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் ஓரங்கட்டப்பட்டனர். அம்பாறை மாவட்டம் பல இனத்தவரை கொண்ட பௌத்தீகரீதியில் பெரியதொரு மாவட்டமாகும். இவ்விடத்தில் காணிப் பிரச்சினை தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட கற்கை ஒன்றில் தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் வெறுமனே 40முஆன காணியினை கொண்டுள்ள அதேவேளையில் 60%ஆன காணி பயன்படுத்தப்படாமல் உள்ளது. தீகவாவி விகாரை இப்பிரதேசத்திலேயே அமைந்துள்ளது. அந்நிலங்கள் விகாரைக்குச் சொந்தமானவை என ஆராய்ச்சியாளர்களால் நேர்காணப்பட்ட பௌத்த துறவி ஒருவர் தெரிவித்துள்ளார். முரசொலி ஒலிக்கின்ற பிரதேசம் வரையிலான நிலங்களின் அளவு கோவிலுக்குச் சொந்தமானது என அவர் விளக்கியுள்ளார். ஒலியின் எல்லை என்பது முரசு எவ்வாறு உருவாக்கப்பட்டது, முரசினை அறைகின்ற நபர், அதனைக் கேட்கின்ற நபரின் ஆற்றல் போன்ற பல காரணிகளில் தங்கியுள்ளது என்பதனால் இதனை நான் நகைப்பிற்கு உரியதாக நோக்குகின்றேன். இவ்வாறான விவாதங்கள் பெரிய பிரச்சினைகளுக்கு இட்டுச் செல்கின்றன. உதாரணமாக முஸ்லிம்கள் இப்பிரதேசத்தில் கால்நடைகளை இழந்துள்ளதுடன் சுனாமியின் போது அனைத்து சமூகத்தினரும் காணியினையும் இழந்துள்ளனர். இப்பிரதேசத்தில் அனைத்துச் சமூகத்தவர்களாலும் பகிரப்படக் கூடிய வகையில் வளமான காணியும் பெருமளவான நீர்வளமும் காணப்படுகின்றது. இப்பிரதேசத்தில் வாழுகின்ற மக்கள் அறுபது வருடங்களாக அங்கு வசிப்பதால் அவர்களை தற்போது அப்புறப்படுத்த முடியாது. அரசாங்கமானது நிருவாக செயன்முறைகளின் மூலமாக காணிப்பிணக்குகளை தீர்க்க முடியும். இது அரசியல் விருப்பினால் இலகுவாக தீர்க்கப்பட முடியும். அரசியல் விருப்பானது நடைமுறைப்படுத்தப்படுமா என்பதே எனது வினாவாகும். தற்காலத்தில் நாம் நாட்டில் ஸ்திரமற்ற அரசியலையே காண்கின்றோம். நான் நல்லிணக்கத்தினை முழுவதுமாக மறுதலிக்க விரும்பவில்லை. நல்லிணக்க முயற்சிகள் எடுக்கப்படுவதுடன் அது எய்தப்படவும் வேண்டும் என்றே நான் விரும்புகின்றேன்.

'தேசிய ஒருமைப்பாடு' என்ற பதம் தொடர்பில் எனக்கு சந்தேகமுள்ளது. பல்லின சமூகத்தில் வாழும் மக்கள் மற்றைய சமூகங்களையும் மொழிகளையும் ஏற்றுக் கொள்வதுடன் மற்றையவர்களின் கலாசாரத்தினுள் உள்ளீர்த்துக் கொள்வதற்குப் பதிலாக வாழ்வதற்கான தங்களுடைய சொந்த வழிகளை கண்டுபிடித்துக் கொள்ளும் நிலையினை நான் காண்கின்றேன். அவர்கள் போக்குவரத்துச் செய்கின்ற போதும் வியாபாரத்தினை கொண்டு நடாத்தும் போதும் ஒருவருக்கொருவரை புரிந்து கொள்ளவும் ஒவ்வொருவரது வழிகளை விளங்கிக் கொள்ளவும் வழியேற்படுத்துகின்றது. இது மக்களினை ஏற்றுக் கொள்ளவும் மற்றும் பெருமளவு மோதலின்றி வாழவும் உதவுகின்றது.

ஒருமைப்பாடு திணிக்கப்பட வேண்டும் என நான் நினைக்கவில்லை. ஒருமைப்பாடு சமூகத்தின் உள்ளிருந்து வர வேண்டும். சிறுவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அம்பாந்தோட்டைக்கும், தென் மாகாணத்தினைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டக்களப்பிற்கும் பயணப்பட வைக்கின்ற நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் சில காணப்படுகின்றன. அவர்கள் பிற கலாசாரங்களை ஒருபோதும் அனுபவித்ததில்லை என்பதால் அவர்களுக்கு இது தேவையாயுள்ளது. போரின் போது, பிரயாணம் செய்வதற்கு அதிகமான இடங்கள் இல்லை என்பதால் இச்சிறுவர்கள் பயணிக்கவும் தங்கள் பொழுதை இன்பமாக கழிக்கவும் விரும்புகின்றனர். அவ்வாறான நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் நிறுத்தப்படக் கூடாது. ஒருமைப்பாடு அல்லது நல்லிணக்கத்திற்கான செயற்றிட்டமொன்றில் பணம் கிடைக்கின்றது என்பதற்காக அல்லது அத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் பரந்தளவான புரிந்துணர்வு மற்றும் முன்னோக்கின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். செயற்றிட்டங்கள் அவ்விரண்டு இலக்குகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே எழுதப்படுவதுடன் அவை சமூகங்களின் மீது திணிக்கப்படுகின்றன. அவை கொழும்பில் அல்லது வெளிநாடொன்றில் வைத்து எழுதப்பட்டு உள்ளூர் சமூகங்கள் மீது பிரயோகிக்கப்படுகின்றன. எனினும் தொடர்புற கட்சிக்காரர்களால் தயாரிக்கப்படும் இத்திட்டங்கள் உள்ளூர் சமூகங்கள் வாழ்ந்து வந்தத்கப்படுத்தியுள்ள வழிபாட்டு முறைகள் மற்றும் கலாசார ஒற்றுமைகளை பிரதிபலிப்பதில்லை.

அரசியற் சூழ்நிலையில் ஒருமைப்பாட்டினை நோக்கும் போது, சிறுபான்மையின மக்கள் தங்களது கலாசாரம் மற்றும் மதம் என்பன மூழ்கடிக்கப்படும் அதேவேளையில் பெரும்பான்மையினரது கலாசாரம், மதம் மற்றும் மொழி ஆகியவை ஆதிக்கம் செலுத்துவதாகக் கருதுகின்றனர். இவ்வாறான பாங்கே தற்போது காணப்படுகின்றது. விடயங்கள் புரிந்துணர்வு மற்றும் உணர்திறனுடன் செய்யப்பட வேண்டும். நான் தேசிய ஒருமைப்பாடு என்ற கோட்பாட்டினை ஏற்றுக் கொள்ளாததால் தேசிய ஒருமைப்பாடு தொடர்பில் பதிலளிக்கவில்லை.

நான் தற்போது மட்டக்களப்பில் வசிப்பினும் அவ்வப்போது கொழும்பிலும் வசித்துள்ளேன். நல்லிணத்திற்காக பேசுவதற்காக நான்கொழும்பில் இருந்தபோது வீதிகளிலும் பேருந்துகளிலும் பெயர் பலகைகளைக் கண்டுள்ளேன். அங்கு தமிழில் பல எழுத்துப் பிழைகளும் பிழையான சொற்பதங்களும் காணப்படுகின்றன. பொலன்னறுவை அருங்காட்சியகம் அழகானது எனினும் அங்கு தமிழ் எழுத்துப் பிழைகள் காணப்படுகின்றன. நான் பல ஆண்டுகளாக மொழியினை கற்பிக்கும் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியுள்ளேன். நான் பிழைகளை பொறுத்துக் கொள்வதில்லை. யாரும் இதனைப் பற்றி கவலைப்படுதில்லை. இது என்னை சோகத்திற்குள்ளாக்குகின்றது. குறிப்புணர்வாக, இப்பிழைகளைத் திருத்துவதற்கு மக்கள் (அல்லது அரசாங்கத்தினால் உருவாக்கப்பட்டுள்ள பல்வேறு அமைப்புகள்) சிறிய செயற்றிட்டமொன்றை தயாரித்து அமுல்படுத்தலாம். இக்குறிப்புணர்வுகள் எளியவையாகவும் நடைமுறையானதாகவும் இருப்பதால் இவ் வேலையினை அரசு முன்னெடுக்கலாம். இது மக்களின் நம்பிக்கையினை கட்டியெழுப்பும்நூ மக்கள் தற்போது இடைவெளியொன்றைக் காண்கின்றார்கள். தவறுகளைத் திருத்துவதற்கான எந்தவொரு முயற்சியும் இதுவரையில் செய்யப்படவில்லை. நான் சிறிய விடயங்களில் கல்வியியாளர்கள் அல்லது கலைஞர்கள் இவ்வேலையை செய்வதனை பார்த்துள்ளேன். தேசிய மொழிகள் ஆணைக்குழு தமிழ் மொழிக்கான சொற்களஞ்சியத்தினை மீள்பதிப்பிப்பதுடன் அல்லது மேம்படுத்தல்களை உருவாக்கலாம். அவர்கள் 1996இல் இதனைச் செய்ய ஆரம்பித்தனர். அவர்கள் கடுமையாக பணிபுரிந்து வார்த்தைகளை கோர்த்திருப்பினும் அது தொடர்பிலான இறுதி முடிவுகள் எதுவும் இதுவரையில் இல்லை. கணினி செயலிழந்ததால் அனைத்தும் இழக்கப்பட்டதாக எமக்கு இலகுவாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. எமக்கு நூலகங்களில் அதிகமான தமிழ் புத்தகங்கள் வேண்டும். கொழும்பில் தொடர்மாதிகள் காரணமாக வீதிகளில் இன சமத்துவம் மாற்றமடைந்துள்ளது. இத்தொடர்மாதிகளில் பெருமளவான தமிழ் மக்கள் உள்ளனர். புத்தகங்கள் என்பது சிறுவர்களுக்கு ஈடுபாட்டுடன் இணைந்திருக்க ஏதாவதொன்று காணப்படுகின்றது என்பதாகப் பொருள்படுகின்றது. அவர்கள் இந்தியாவிலிருந்தும் இங்கிருந்தும் புத்தகங்களைப் பெறலாம்.

நல்லிணக்கத்தில் பெண்களின் வகிபங்கு

பாரம்பரியமாக எமது நாட்டிலும் மற்றும் அனைத்து கலாசாரங்களிலும் பெண்கள் பிணக்குகளை சமரசம் செய்பவர்களாக உள்ளனர். ஆண்களும் பிணக்குகளைத் தீர்ப்பதில் ஈடுபடுவதுடன் அவர்களை விலக்கிவிடவும் கூடாது. பெண்கள் பெரும்பாலும் வீட்டினுள் இருப்பதுடன் குடும்ப சண்டைகளை கானும் அதேவேளையில் ஆண்கள் வீட்டிற்கு வெளியில் விடுதிகளிலும் வேலையிடங்களிலும் மற்றும் கடலிலும் கழிக்கின்றனர். சகோதரர்களுக்கிடையில் சண்டை ஏற்படுகின்ற போது தாயார் தலையிடுவார். குடும்பத்தினுள் காணப்படுகின்ற இவ்வாறான அனுபவங்கள் மூலம் அவர் இணக்கப்பாடு மற்றும் தீர்க்கும் ஆற்றல்களை விருத்தி செய்து கொள்கின்றார். குடும்பத்தினுள் பிரச்சினைகள் அனைத்தும் அவரையும் பாதிப்பதனால் தாயாராக அனைத்து கட்சியினருடனும் கதைத்து தீர்க்கின்றார். எனினும் பெண்கள் எப்போதும் சமாதான விரும்பிகளாக இருப்பதில்லை. சில பெண்கள் சண்டைக்காரர்களாகவும் திமிர் பிடித்தவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். இருப்பினும் பொதுவில், குடும்பத்தில் உள்ள அவர்களின் வகிபாகம் காரணமாக திறமை வாய்ந்தவர்களாக இருக்கின்றனர். எனவே இலங்கைச் சூழலில் பிணக்குகளை தீர்ப்பது தொடர்பான வகிபங்கிலேயே பெண்களை நல்லிணக்கம் தொடர்பில் நான் பார்க்கின்றேன்.

பெண்களுக்கு பிணக்குகளை தீர்த்துக் கொள்வதற்கு அதிக வாய்ப்புக்கள் உள்ளதால் தேசிய சூழலில் அத்தகைய வாய்ப்புகள் தொடர்பில் பெண்கள் உள்ளீர்க்கப்பட வேண்டும். 2002இல், நாட்டில் பெண்களின் நிலை தொடர்பிலான கணக்கெடுப்பொன்றினைத் தொடர்ந்து தெற்கு, கிழக்கு மற்றும் வடக்கிலிருந்தான அமைப்புக்கள் (பெண்கள் போர்ச் சுமையினை தாங்கியவர்கள் என எண்ணுபவர்கள்) பால்நிலை உபகுழுக்கள் பேச்சுவார்த்தை மேசையில் பால்நிலை பிரச்சினைகளை பிரதிபலிப்பதற்காகவும் பேச்சுக்களை பால்நிலை உணர்வுதிறன் மிக்கவையாக மாற்றுவதற்கும் உருவாக்கப்பட வேண்டுமென விரும்பின. இது அரசாங்கத் தரப்பினாலும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தரப்பினாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதுடன் நாம் ஆயிரக்கா மற்றும் வேறு நாடுகளிலிருந்து பால்நிலை விடயங்கள் தொடர்பான நிபுணர்களை அணி திரட்டினோம். அவர்கள் வடக்குக் கிழக்கில் உள்ள பெண்களையும், அரசு உத்தியோகத்தர்களையும், தமிழீழ விடுதலைப் புலி உறுப்பினர்களையும் சந்தித்தனர். அவர்கள் பெண்களின் பிரச்சினைகளை பேச்சுவார்த்தை மேசைக்கு இடுவதற்கு முன்மொழிந்தனர். அதுவொரு குறுகிய காலத்திற்கான சமாதானமாயினும் பெண்களுக்கு பல அவாக்கள் இருந்தன.

தனியொரு பெண்ணாக, என் வாழ்வின் இப்பகுதியில், நான் எழுதுவதுடன் தொடர்ந்தும் எழுதுவேன். எனக்கு கலை மற்றும் கவிதைகள் தொடர்பில் ஆர்வமுண்டு. அதிஸ்டவசமாக எனக்கு அடிப்படைச் சிங்களம் தெரியுமென்பதால் என்னால் முச்சக்கர வண்டி ஓட்டுனர்களுடன் உரையாடி கண்காட்சிகள் மற்றும் இசை நிகழ்ச்சிகளுக்கு செல்ல முடிவதுடன் சிங்கள நாவல்களை ஆங்கிலத்திற்கு மொழிபெயர்க்கவும் முடிகின்றது. நான் அச்சு ஊடகத்தில் நிகழ்ச்சிகளை (கண்காட்சி போன்றன) விமர்சனம் செய்கின்றேன். நான் மும்மொழிகளாலான கவிதைத் தொகுப்பின் (‘கவிதைகள் பேசட்டும் - 2010’) இதழாசிரியராக பணியாற்றினேன்.

நான் பால்நிலை பிரச்சினை மற்றும் மனித உரிமைகள் தொடர்பில் ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்ப்புக்களைச் செய்துள்ளதுடன் அவை பிரசுரிக்கப்பட்டும் உள்ளன. நான் தமிழில் ‘பிரவாகம்’ பிரசுரத்தில் பணியாற்றியதுடன் தமிழில் ‘சொல்’ என்பதனின் இதழாசிரியராகவும் இருந்துள்ளேன். இது அண்மைக்காலங்களில் பிரசுரமாகவில்லை. (நான் மட்டுமே இதனுடைய இதழாசிரியர் இல்லை) நான் சஞ்சிகைக்கு ‘சொல்’ என்ற பெயரினை வழங்கினேன். (இது 2005/06 காலப்பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது) ‘சொல்’ என்பது வார்த்தையினைக் குறிப்பதுடன் அது பெயர்ச் சொல்லாகவும் வினைச் சொல்லாகவும் பெண்கள் தம் சிந்தனைகளை பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதனை குறியீடாக வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

நல்லணக்கமென்பது உணவிற்கும் மகிழ்விற்குமான உரிமை உங்களுக்கு உண்டென்பதனை குறிப்பதுடன் வளங்களுக்கும் நீதிக்குமான உரிமை உங்களுக்கு மறுக்கப்படவில்லை என்பதனையும் குறிக்கின்றது. நீதி உள்ளதுடன் அது கிடைக்கத்தக்கதாகவும் உள்ளது. அது மறுக்கப்படின் அநீதியாகும். இவை இக்கோட்பாடுகள் தொடர்பான இலகுவான விளக்கங்களாகும். இன்று மறுக்கப்பட்டுள்ள நீதியே நல்லணக்கமாகும். மக்கள் தொடர்பிலான ஆட்கொலை, துப்பாக்கிச் சூடு, வெள்ளை வான் கடத்தல்கள், விசாரணைகள் இன்றிய தடுத்து வைப்பு போன்ற நிகழ்வுகள் நீதி மறுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதற்கான அர்த்தங்களாகவுள்ளன. மக்களை நீதியின்றி திருப்திப்படுத்த முடியாது. அது இயற்கையாகவே இணைக்கப்பட்டுள்ளது. அது அவர்களுடைய இறந்த கால / நிகழ்கால / எதிர்காலப் பிரச்சினைகளுக்கானது. இம்முன்று பிரிவுகளிலும் பதில்களைத் தேடும் போது மறுப்பிருக்கக் கூடாது என்பதுடன் எப்போதும் நீதி காணப்பட வேண்டும். நீதி என்னவென்பதனை எம்மால் வெளிப்படுத்த முடியாது. ஒருவர் போரினை அனுபவித்தவுடன் கதைக்க வேண்டும். சில பெண்கள் ‘தண்டனை வழங்குவதற்கு நான் யார்? கடவுள் அதனைப் பார்த்துக் கொள்வார்’ என எம்மைக் கேட்டனர். அவர்கள் தாங்கள் குற்றம் புரிந்தவர்களைத் தண்டிக்க விரும்பவில்லை.

எனினும், கடத்தப்பட்ட ஒருவரின் இளம் மனைவி தனக்கு மரணச் சான்றிதழோ, பணமோ அல்லது வீடோ வேண்டாமென்றும் நீதியே வேண்டும் என்றும் தெரிவித்தார். “எனது கணவருக்கு என்ன நடந்ததென, எனக்குத் தெரிய வேண்டும்” என அவர் கூறினார். ‘எனது மகன் ‘அப்பா எங்கே’ எனக் கேட்கும் போது

மரணச் சான்றிதழைக் காட்டச் சொல்கின்றீர்களா? நான் அவனுக்கு என்ன நடந்ததென்று சொல்ல வேண்டும். எவ்வாறு நடந்தது கொடுப்பீர்கள்? அவர் இருந்திருப்பின் நான் எத்தனை பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்திருப்பேன்? அவரது பொருள்கோடலினைக் கேட்டு நான் அதிர்ந்து விட்டேன். அவர்கள் குழந்தைகள் தொடர்பில் அவர்களது சொந்தப் பொருள்கோடல்களைக் கொண்டுள்ளார்கள். அவர்கள் ஆழமாகவும் தத்துவார்த்தமாகவும் யோசித்துள்ளார்கள். நாம் அவர்களுடன் கதைக்கவோ, கற்பிக்கவோ போகக் கூடாது. வேலை செய்யக் கூடிய குழந்தையொன்றுக்குள் இதனைச் சேர்த்தலுக்கு இவை அனைத்தும் தொடர்பான புரிந்துணர்வு தேவை என்பதுடன் அதன் பின்னரே முன்மொழிவுகள் தயாரிக்கப்பட வேண்டும். நான் என்னுடன் பணிபுரிந்தவரையும் மாணவரொருவரையும் இழந்துள்ளேன். இது நாள் வரையில் எமக்கு அவருக்கு என்ன நடந்ததென தெரியாதுள்ளதோடு என்னுடைய பிற நண்பர்களும் காணாமற் போயுள்ளனர். மட்டக்களப்பில், அம்மக்கள் பலவந்தமாக இல்லாமற் போகச் செய்யப்பட்டமையால் “காணாமற் போன” என்ற வார்த்தையினைப் பயன்படுத்த வேண்டாம் எனக் கூறுகின்றனர்.

நல்லிணக்கமும் நிலைமாறுகால நீதி, அபிவிருத்தி மற்றும் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பதலுடன் அதனுடைய தொடர்பும்

நிலைமாறுகால நீதி, சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்பதல் மற்றும் அபிவிருத்தி என்பன அமைதியானதும் விருத்தியானதுமான குழந்தையைக் கட்டியெழுப்ப உதவுகின்றது. நான்கு அல்லது ஐந்து வீதிகளுடன் நெடுஞ்சாலைகளை அமைப்பதே அபிவிருத்தி என நான் நினைக்கவில்லை. நான் கூட போக்குவரத்தினை அடிப்படத் தேவையாகப் பார்ப்பதுடன் அபிவிருத்திக்கு அது தேவை என்பதனை ஏற்றுக் கொள்கின்றேன். உதாரணமாக, கட்டட பொருட்கள் போக்குவரத்துச் செய்யப்பட வேண்டும். அதற்கான செயற்படத்தக்க நிலைமையில் சாலையில் தாமதம் அல்லது தடுப்புக்களின்றி இருக்க சமாதானம் அவசியமாகும். மேலும் சாலைகள் தடுப்புச் சுவரின்றி விருத்தி செய்யப்படுகின்ற காய்கறிகள் அவற்றிற்கான இடத்தினை அவை புதிதாக இருக்கும் போதே சென்றடைய முடியும்.

இலங்கையில் சமூகங்களிடையே நிச்சயமாக நல்லிணக்கம் எட்டப்பட முடியும். நல்லிணக்கமானது முறிந்த உறவுகளை சீரமைக்கும். சமாதானம் என்பது விரிவானதும், ஆழமானதும் என்பதால் நல்லிணக்கமின்றி அதனை அடைய முடியாது. வீட்டில் சமாதானத்தினை எவ்வாறு பெறுகின்றீர்கள்? பெண்கள் பாலியல் வல்லுறவுக்குட்படுத்தப்படுவது தொடர்பிலும் துஷ்பிரயோகத்திற்குட்படுத்தப்படுவது தொடர்பிலும் எவ்வாறு எடுத்துக் கொள்வது? அப்போது சமாதானம் எங்கே? நான் இரவில் முச்சக்கரவண்டியில் செல்ல அச்சமடைவதுடன் எனது அச்சத்தின் காரணமாக வாடகை வண்டிக்கு அதிக பணம் செலுத்த நேர்ந்தால் எனக்கு அங்கே சமாதானம் இல்லை.

நாம் சாதி, மதம் முதலியவற்றால் பிரிவடைந்துள்ளதுடன் பெண்கள் ஆண்களாலும், சிறுவர்கள் பெரியவர்களாலும் ஒடுக்கப்படுகின்றனர். அங்கு திறன்கள் ஒடுக்கப்படுகின்றன. இளைஞர்களின் பங்களிப்பின்றி எதிர்காலத்தில் சமாதானத்தினை எவ்வாறு அடைவீர்கள்? சமாதானத்தினையும் அதன் பொருளினையும் விளங்கிக் கொள்வதற்கு, வீதியில் உள்ள மக்கள் சமாதானம் தொடர்பில் என்ன நினைக்கின்றார்கள் என அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அவர்களுடைய கருத்துக்கள் மிகவும் முக்கியமானவையாகும். நாம் உயர்வாகத் திட்டங்களையும் கோட்பாடுகளையும் உருவாக்கலாம். ஆனால் சிறு வியாபாரம் செய்பவர்கள் என்ன நினைக்கின்றார்கள்? சமாதானம் என்பது உணர்வு ரீதியிலான அரசியல் முயற்சிகளால் மட்டும் தொடங்கப்படுவதில்லை. மாறாக, அங்கு ஜனநாயக விழுமியங்களும் பங்களிப்புச் செய்கின்றன.

நாங்கள் இங்கு அடையாளப்படுத்துகின்ற அனைத்தும் தொடர்புபடுகின்றன. நல்லிணக்கத்தினை எட்டுவதற்கு சாத்தியமான முழுமையான தீர்வு தேவை. இந்நாட்டில் பெண்கள் சுரண்டப்படுகின்றனர். பால் தொடர்பில் விரிவான தரவுகள் கிடைக்காமையால், ஆண்களையும் பெண்களையும் எவ்வாறு ஒரே பிரச்சினை வெவ்வேறாகத் தாக்குகின்றது என எமக்குத் தெரியாதுள்ளது. சமூகத்தின் பரந்தளவான அக்கறையான பாலின சமத்துவம் தொடர்பில் அரசாங்கமானது கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதற்கு இது மற்றுமொரு உதாரணமாகும். தற்போது

பகிடிவதை மற்றும் பால்நிலை சார்ந்த வன்முறைகளை கட்டுப்படுத்தும் நோக்கில் பல்கலைக்கழகங்களில் பால்நிலை சமத்துவம் மற்றும் ஒப்புரவு அலகுகளை அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்றது. இதுவொரு நல்ல முயற்சியெனினும், சிலர் இம்முயற்சியானது பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் மட்டுமன்றி தேசிய ரீதியிலும் கையாளப்பட வேண்டும் எனக் கூறுகின்றனர். எனினும் இவ்வாதமானது நடைமுறை சாத்தியமின்மைக்கு வழிவகுக்கின்றது. இம்முயற்சிகள் நடைமுறைப்படுத்தக் கூடிய திட்டங்களாக அமைய வேண்டும்.

நான் நல்லிணக்க செயன்முறைகளை ஒருங்கிணைக்கின்ற செயலகத்தில் அமைந்துள்ள நல்லிணக்க பொறிமுறைகள் தொடர்பான ஆலோசனை செயலணியில் பணியாற்றுகின்றேன். இதுவொரு அரசாங்க முயற்சியாயினும், கல்வியியலாளர்கள், சட்டத்தரணிகள், ஆராய்ச்சியாளர்கள், சமூக அமைப்புக்கள், அரச சார்பற்ற அமைப்புக்கள் மற்றும் பல்கலைக்கழக கல்வியியலாளர்கள் ஆகிய சிவில் சமூகப் பிரதிநிதிகளையும் உள்ளடக்குகின்றது. இது அரச சார்பான அமைப்பல்ல.

அரசு மற்றும் மதத்தின் வகிபங்கு

நடைமுறையில், மதத்திற்கொரு வகிபங்கு உண்டு. இங்கு தனியொரு தத்துவமோ அல்லது தனிப் பிரதிநிதித்துவமோ இல்லை. நான் மிக ஆழமாக பௌத்த தத்துவங்களை நோக்கி ஈர்க்கப்பட்டுள்ளேன். இந்து மதம் தத்துவம் சார்ந்த அல்லது சடங்கு சார்ந்த பல தத்துவ இழைகளைக் கொண்டுள்ளது. சிங்கள மற்றும் முஸ்லிம் மக்களிடையே அளுத்தமை பிரதேசத்தில் நிகழ்ந்த, அரசியற் தலையீட்டுடன் முஸ்லிம் மக்கள் தாக்கப்பட்ட சம்பவத்தினைப் போன்று மதம் வேறுபாடுகளை உருவாக்கும் காரணியாகவும் பரிணமிக்கின்றது. அடிப்படைவாதம் முக்கிய சித்தரிப்புக்களில் காணப்படுவதுடன் இது தொடர்பில் மிகவும் விழிப்பாகவும் இருக்க வேண்டும். உதாரணமாக, நல்லிணக்கத்திற்கு ஆதரவு வழங்காத, சாதிப்பிரிவுகளும் மத உட்பிரிவுகளும் காணப்படுகின்றன.

அரசாங்கமானது பிரஜைகளுக்கு செவியாய்க்க வேண்டுமெனினும், அரசு அவ்வாறு செய்கின்றதா என்பது தொடர்பில் நான் விழிப்பாகவில்லை. இதுவொரு சிறிய நாடாயினும் அரசியல் ரீதியில் நெகிழ்வானது. அதுவொரு கடினமான பாதையெனினும் அவர்கள் மக்களுக்கு செவி சாய்க்க வேண்டும். மக்களின் வாழ்வின் ஒவ்வொரு நிலைகளிலும் நல்லிணக்கம் பிரதிபலிக்கும் வகையில் தற்போதைய அரசாங்கமானது அரசியல் மற்றும் நிருவாக ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இது இலங்கையின் நிருவாகப் பொறிமுறையில் பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்பதுடன் மக்கள் நன்மையும் பெறுவர். இங்கு இனவாத பிரசாரமும் உள்ளது. இவ் ஆயத்துக்களின் வழியாகச் செல்வதென்பது எளிதானதல்ல. எதனையும் செய்ய முன்னர், புத்திசாலித்தனமாகவும் மூலோபாயமாகவும் விடயங்களைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில், மொழி பற்றிய வன்முறைச் சர்ச்சை இருந்தது. அதனை விசாரிப்பதற்கு ஜனாதிபதி அதிகாரிகளை அங்கு அனுப்பினார். இது முக்கியமானதாகும். இவ்வாண்டு சுதந்திர தினத்தின் போது தேசிய கீதமானது இரு மொழிகளிலும் இசைக்கப்பட்ட சைகையானது வரவேற்கப்பட்டதுடன், தமிழ் மக்களை மகிழ்வுக்குள்ளாக்கியது. எனினும், அத்துடன் நிறுத்தப்படக் கூடாது. சைகைகள் பெப்ரவரி 4இல் மட்டுமானதாக அமையக் கூடாது. அச்சைகைகள் தொடரப்பட வேண்டும். நாம் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சந்தர்ப்பமொன்றில் உள்ளோம். அதிகாரத்திலுள்ளவர்கள் தாம் மரணிக்கும் வரை அதிகாரத்திலிருக்க விரும்புகின்றனர். அவர்கள் இவ் அணுகுமுறை தொடர்பில் மீளவும் சிந்திக்க வேண்டும். நீங்கள் இறக்கும் போது ஒன்றுமிருக்கப் போவதில்லை. அதிகாரத்தினை நீங்கள் உங்களுடன் எடுத்துச் செல்ல முடியாது.

நாம் அனைத்திலும் அதிகமான பெண்களை உள்ளடக்க வேண்டும். நல்லிணக்கப் பொறிமுறை தொடர்பான ஆலோசனைப் பிரிவிலுள்ள நாம் பொது மக்களிடமிருந்து பின்வருவன தொடர்பில் சமர்ப்பிப்புக்களை (கருத்துக்களை) கோருகின்றோம்: அரசாங்கத்தினால் முன்மொழியப்பட்டுள்ள நல்லிணக்கம் தொடர்பான நான்கு பொறிமுறைகள், நிலைமாறுகால நீதிக்கான தூண்கள், மற்றும் மக்களால் முன்வைக்கப்படுகின்ற

ஏதேனும் விடயங்கள். இங்கு, பெண்களுடன் பணிபுரிந்த அனுபவமுள்ள பெண்கள் அதிகளவான உள்வீடுகளை கொண்டுவர முடியும்.

பெண்கள் அவர்களின் பிள்ளைகளையும் எதிர்காலத்தினையும் நினைத்து உணர்வுடன் இதில் ஈடுபடுகின்றார்கள். பெண்களை உள்ளீர்க்க வேண்டுமென்பதால் நாம் அவர்களை உள்வாங்கியுள்ளோம் என நான் பரிந்துரைக்கவில்லை. பொறுமை, இராஜதந்திரம் மற்றும் பேச்சுவார்த்தைத் திறனுடைய உறுதியான பெண்களைச் சேர்க்கவும். நாம் இச்சந்தர்ப்பத்தினை தவற விடக் கூடாது. எதுவும் எளிதில் நிகழ்ந்து விடாது. நுட்பமான இக்கணத்தினை உணர்ந்து இந்நுட்பத்தினை நாம் பாதுகாக்க வேண்டும்.

சம்பவ கற்கை – 26

பெயர் :	கலாநிதி பச்சுரா அஸ்மி
பதவி :	சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், புவியியல் பீடம், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
இனம் :	இலங்கை முஸ்லீம்
வயது :	46
தொழில் புரியும் இடம் :	கண்டி

நல்லிணக்கமும் பெண்களும்

நல்லிணக்கம் என்பது குறிப்பாக ஒரு பிரச்சினைக்குப் பின்னரான வேறுபட்ட கருத்துக்களையும், அனுபூதுமுறைகளையும் கொண்ட வேறுபட்ட மக்களை ஒன்று சேர்க்க உதவுவதாகும். சிந்தனை மற்றும் வாழ்க்கை முறையின் பன்முகத்தன்மை என்பது ஒரு பல்லின சமூகத்தின் பண்பாகும். வேறுபட்ட சமூகங்களுக்கும், தனிநபர்களுக்கும் இடையேயுள்ள இடைவெளிகளுக்கு பாலம் அமைப்பதில் பெண்கள் பெரும் பங்காற்றுகின்றனர்.

இலங்கையில் நல்லிணக்கம்

இலங்கையில் நல்லிணக்கத்தை அடைவது மிகவும் கடினமான போதிலும், அது சாத்தியமானதாகும். இது சாத்தியமானது என இலங்கையின் கடந்த காலத்தை வைத்து என்னால் கூற முடியும். ஒரு கால கட்டத்தில் எல்லா சமூகத்தினரும் ஒன்று சேர்ந்து சமாதானமாக வாழ்ந்துள்ளனர். முப்பது வருட போர்ச்சுழலும் அதற்கு பின்னரான சில வருடங்களும் சமாதானமான சகவாழ்வுக்கு இடையூறுகளை ஏற்படுத்தியிருப்பது ஆபத்தானது. ஆயினும், அவை நமக்கு ஒரு பாடமாக அமைந்துள்ளன. பாகுபாடு மற்றும் வெறுப்பு ஆகியவற்றால் ஏற்பட்ட சமைகளை நாம் அனைவரும் எதிர்நோக்கியுள்ளோம். கடந்த மே மாதம் ஏற்பட்ட வெள்ளப் பெருக்கு இலங்கையர்களிடையேயான நல்லிணக்கத்தை எடுத்துக் காட்டும் ஒரு சந்தர்ப்பமாக அமைந்தது. எந்தவித பாகுபாடோ, சுயநலமோ இன்றி புரிந்துணர்வையும், உதவி செய்யும் மனப்பாங்கையும் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

வெளியாட்களினால் வடிவமைக்கப்பட்ட நல்லிணக்கப் பேச்சுவார்த்தையானது சிறந்த ஒரு தெரிவாக அமையாமல் இருக்கலாம். நல்லிணக்க செயன்முறையானது இலங்கையரின் விருப்பத்திற்குரியதாகவும், இலங்கையரினால் செயல்படுத்தப்பட்டு அவர்களுக்கு பயனுடையதாகவும் இருத்தல் அவசியமானதாகும். குறிப்பிட்ட வழிமுறைகளில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. சமாதானத்தை கட்டியெழுப்பதல் மற்றும்

நல்லிணக்கம் போன்ற துறைகளில் பணியாற்றுவார்களினால், இதே போன்ற பிரச்சனைகளை முகம் கொடுத்த வேறு நாடுகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட வழிமுறைகள் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் இலங்கை தனித்துவமான சில பிரச்சனைகளுக்கு முகம் கொடுத்துள்ளமையால், தீர்வுகளும் இலங்கையின் சூழ்நிலைக்கு தனித்துவமாக இருத்தல் அவசியமாகும்.

இந்த செயன்முறையானது முதலில் வீடுகளிலும் பின்னர் பாடசாலை மற்றும் அமைப்புகளிலும் ஆரம்பிக்கப்பட முடியும். சமூக மட்டத்திலான முயற்சிகளிற்கு முன்னர் வீட்டுச் சூழலே சிறந்த ஒரு ஆரம்பக் கட்டம் ஆகும். நல்லிணக்கத்தில், அரசியல் சட்டம் மற்றும் கலாசாரம் போன்ற வேறுபட்ட பரிமாணங்கள் உள்ளன. இவற்றில் என்னைப் பொறுத்தவரையில் கலாசார நல்லிணக்கம் மிகவும் முக்கியமானதாகும். பாடசாலைகளில் பாடப்புத்தகங்கள் மூலம் மற்றையவர்களின் கலாசாரத்தை மதிக்கும் தகைமை அடையப்படல் அவசியமாகும். ஒருவர் இன்னொருவருடைய மொழி மற்றும் கலாசார விழுமியங்களை அறிந்து வைத்திருத்தல் தகுதியை அடிப்படையாக கொண்ட கல்வி முறைக்கு ஒரு சிறந்த உதாரணமாகும். அதேபோன்று பெற்றோர்களும், பல்வகைமை மற்றும் சகிப்புத்தன்மை தொடர்பான கல்வியின் தேவையுடையவராக உள்ளனர். இவ்வாறான கல்வி முறைகள் வெளியிலிருந்து உட்படுத்தப்பட முடியாது என்பதும், அதேவேளை உட்படுத்தப்பட்டல் வேண்டும் என்பதும் கருத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டிய முக்கிய விடயங்கள் ஆகும்.

2015 ஜனாதிபதி தேர்தலின் பின்னர் குறிப்பிட்டளவு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருப்பினும், போரிற்கு பின்னரான மற்றும் முந்தைய அரசியல் அமைப்பின் கீழ் பௌத்த மற்றும் முஸ்லீம் சமூகத்தினரிடையே உருவாக்கப்பட்ட அழுத்தம் இன்னும் மக்களின் மனங்களிலிருந்து முற்றாக அகற்றப்படாமல் இருப்பது சமகால பிரச்சனையாகும். ஆகையால், நல்லிணக்க செயன்முறையானது போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு மட்டும் என வரையறுக்கப்படாமல் நாடு முழுவதும் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். எதிர்காலத்தில் ஏற்படக்கூடிய அழுத்தங்கள் எதிர்வு கூறப்பட்டு, தொலைநோக்கு தற்காப்பு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படல் வேண்டும்.

சமாதான மற்றும் அபிவிருத்தி குறிகாட்டிகளில் இலங்கையானது மலேசியா மற்றும் சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளுடன் ஒத்திருக்காமல் இருப்பது எனக்கு மிகவும் கவலையளிக்கின்றது. முன்னொரு காலகட்டத்தில் இலங்கை இது போன்ற நாடுகளுடன் சமநிலையில் காணப்பட்டது. எமது தனிப்பட்ட பாதிப்புக்களுக்கு அப்பால், போரினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அழிவுகள் நாம் அனைவரும் கூட்டாக எதிர்நோக்கிய ஒரு விடயமாகும். நாம் எதிர்பார்க்கும் அபிவிருத்தியான சூழலில் எமது எதிர்கால சந்ததியினர் வாழ்வதற்கு நல்லிணக்கம் அவசியமாகும்.

நல்லிணக்கத்தில் பெண்களின் பங்களிப்பு

நல்லிணக்கத்தில் பெண்களின் பங்களிப்பு மிகவும் முக்கியமானதாகும். போரினால் எல்லா சமூக பெண்களும் பாதிக்கப்பட்டமைக்கு இலங்கை ஒரு உதாரணம் ஆகும். ஆகையால் நல்லிணக்க செயன்முறையில் பெண்களை இணைத்துக் கொள்வது முக்கியம் ஆகும்.

பாரம்பரியமாக, நல்லிணக்கத்திலும் சமாதானத்திலும் பெண்கள் பங்குடையவர்களாக கருதப்பட்டு வருகின்றனர். நல்லிணக்கம், பிரச்சனைகளை தீர்த்தல் மற்றும் விட்டுக்கொடுத்தல் என்பன பெண்களிடம் இயற்கையாக காணப்படும் திறமைகளாக கருதப்படுகின்றன. போரின் பின்னரான காலகட்டத்தில் பெண்கள் நாட்டிலும் சமூகத்திலும் முக்கியமான தலைமைத்துவ பதவிகளை அடைந்துள்ளனர். பெண்கள் தலைமைத்துவ பதவிகளை கையாள்வதற்கான திறமைகளை கொண்டுள்ளனர் என்பதற்கு இது ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

பொருளாதார சமத்துவமின்மையே போர் உருவாகுவதற்கான காரணம் என்ற ஒரு தத்துவார்த்த கருத்தும் காணப்படுகின்றது. இந்த கருத்து அங்கீகரிக்கப்படாவிடினும், போருக்கு பின்னரான காலப்பகுதியில்

பொருளாதார அதிகாரமளித்தலின் முக்கியத்துவத்தினை குறைத்து கருத முடியாது. வேறுபட்ட நிறுவனங்கள் பெண்களின் பொருளாதார முன்னேற்றத்துக்கு சேவையாற்றியுள்ளன. பெண்கள் தமது தனிப்பட்ட பொருளாதார அபிவிருத்தி தொடர்பான கதைகளைப் பகிரும் போது நாம் ஒரு படி பொருளாதார நல்லிணக்கத்தை நெருங்கியுள்ளோம் என கருதலாம்.

நான் ஒரு கல்வியியலாளராக வகுப்பறையில் நல்லிணக்கத்தை உருவாக்க முயற்சி செய்கின்றேன். நான் பல்வகையான மொழிப்பின்னணி உடைய மாணவர்களுக்கு விரிவுரையாற்றுகின்றேன். வகுப்பறையில் தமக்கு விருப்பமான மொழியில் பங்களிப்பு செய்வதற்கு அவர்களுக்கு அனுமதியளித்துள்ளேன். இந்த இளம் சமுதாயத்தினர் தமக்கு நன்றாக தெரிந்த தமது சமூகத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களுடன் மாத்திரம் சேர்ந்து செயற்படும் தன்மையை கொண்டுள்ளனர். நான் வகுப்பில் குழுச் செயற்பாடுகளுக்கு மாணவர்களை நியமிக்கும் போது, மாணவர்கள் தமது சுவாத்தியமான வலயத்திலிருந்து வெளிவர உதவி செய்கின்றேன். நான் மற்றவர்களுடன் இணைந்து செயற்பட உந்துதல் அளிக்கின்றேன். நான் கற்பிக்கும் பாடங்கள் பெரும்பாலும் சனத்தொகை பற்றியதாகும். ஆகையால், மாணவர்கள் கலந்து செயற்பட சந்தர்ப்பம் வழங்குகின்றேன். இன்னொரு போர் உருவாகாமல் தடுப்பது, இலங்கையராகிய எமது பிரதான குறிக்கோள் ஆகும். ஆகையால் என்னுடைய வகுப்பறையை கல்வி நடவடிக்கைகளுக்கு அப்பால் இந்த நோக்கத்திற்காக பயன்படுத்துகிறேன். ஒரு மாணவனோ அல்லது மாணவியோ இதனை உணர்ந்து கொண்டால் அவர்கள் மற்றையவர்களை வழிநடத்த முடியும் என்பது எனது நம்பிக்கை ஆகும்.

நல்லிணக்கம், நிலைமாறுகால நீதி, அபிவிருத்தி

அபிவிருத்திக்கு நல்லிணக்கம் மிகவும் முக்கியமானதாகும். அபிவிருத்திக்கான எந்த ஒரு திட்டத்திலும் சமாதானமான பின்புலம் அவசியமாகும். இதற்கு இலங்கையின் கடந்த காலம் ஒரு படிப்பினையாகவும் சிறந்த ஒரு உதாரணமாகவும் காணப்படுகின்றது. சமூகத்தினிடையேயான நம்பிக்கை மற்றும் சமாதானமான பின்புலம் என்பன அபிவிருத்திக்கு இன்றியமையாதனவாகும்.

போரிலிருந்து மீண்டுவரும் நாடுகளுக்கு நிலைமாற்று நீதி முக்கியமானதாகும். சமூகத்தினிடையே சந்தேகம் மற்றும் அவநம்பிக்கை வேருன்றியுள்ளது. நல்லிணக்கத்துக்கான எந்தவொரு செயன்முறையும் தோல்வியடைவதற்கு முன்னர் சமூகத்தினிடையே காணப்படும் நம்பிக்கையின்மை நீக்கப்படல் வேண்டும். நம்பிக்கையைக் கட்டியெழுப்பும் செயல்திட்டங்கள் மிகவும் முக்கியமானதாகையால் அவை சிறப்பான முறையில் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். நல்லிணக்கமானது நீண்டகால மற்றும் தொடர்ச்சியான செயன்முறை என்பதை அனைவரும் உணர்ந்து கொள்ளல் அவசியமாகும்.

நல்லிணக்கமும், சமாதானத்தை கட்டியெழுப்பதிலும் ஒன்றோடொன்று இணைந்தது ஆகும். நல்லிணக்கம் என்பது ஒரு செயன்முறை என்பதுடன் நல்லிணக்கத்தை அடைய அதிக காலம் தேவைப்படும். கடந்த காலத்தில் நடைபெற்ற தவறுகளை உணர்ந்து கொள்ளுதல் என்பது அவை மீள நடைபெறாமல் செய்வதற்கு அடிப்படையான அம்சமாகும். நல்லிணக்கத்துக்கும், சமாதானத்தை கட்டியெழுப்பதற்குக்கும் இடையில் அத்தியாவசிய தொடர்பு காணப்படுகின்றது. மற்றும் அவை ஒன்றையொன்று செயற்படுத்துவதில் பெரும் பங்களிக்கின்றன.

பெண்கள் தொடர்பான தீர்க்கப்பட வேண்டிய பிரச்சினைகள்

பெண்களால் முகம் கொடுக்கப்படும் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு, கல்வி, தகவல்களை அணுக முடிதல், தனித்து முடிவெடுக்கும் தகைமை, பொருளாதார விருத்தி என்பன எடுத்து நோக்கப்படல் அவசியமாகும். இவ்வாறான பிரச்சினைகள் பெண்களின் அபிவிருத்தியை மாத்திரம் இல்லாமல் நல்லிணக்க செயன்முறையை முழுவதுமாக பாதிக்கக் கூடியன.

பெண்கள் ஒருபொழுதும் ஒரே விதமான குழுக்களை உருவாக்குவதில்லை என்பது எடுத்து நோக்கப்பட வேண்டிய ஒரு அம்சமாகும். பால்நிலையில் உள்ள பல்வகைத்தன்மை உணர்ந்து கொள்ளப்படல் வேண்டும். வேறுபட்ட நிறுவனங்கள் கீழ்மட்ட அளவில் பெண்களிற்கான உரிமைகளை வாங்கிக் கொடுக்க போராடுகின்றபோதிலும், கொள்கையளவிலான பெண்களின் பங்களிப்பு குறைவாகவே காணப்படுகின்றது.

அவர்களது கருத்துக்கள் எந்த அளவில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது என்பது எனக்கு நிச்சயமாக தெரியாது. பெண்களுக்கான பொருளாதார அபிவிருத்தி கூட்டங்கள் கீழ்மட்ட அளவில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்த போதும் அவர்களால் போதிய அளவு உள்ளீடுகளை வழங்க முயாதிருந்தமை ஒரு குறையாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. ஏனெனில் இவ்வாறான கூட்டங்கள் பெண்களுக்கு பொருத்தமற்ற நேரங்களில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தன. இவ்வாறான கூட்டங்களை ஒழுங்கு செய்யும் பொது பெண்களுக்கு இருக்கும் வேறுபட்ட கடமைகள் கருத்தில் எடுக்கப்படவில்லை. ஆயினும் இவ்வாறான சிறிய முக்கியமான விடயங்களை கருத்தில் எடுக்காமல் விடுதலானது பெண்கள் கொள்கை உருவாக்கும் மட்டத்தில் தமது கருத்துக்களை தெரிவிப்பதற்கு முடியாமல் போகும் பின்விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன.

நாட்டினால் செய்யப்பட்டவை மற்றும் செய்யப்படக்கூடியவை

குழந்தைகளை மாற்றியமைப்பதில் பாடசாலைக்கல்வியின் தாக்கம் மீது எனக்கு அதீத நம்பிக்கை உள்ளது. இடைநிலை பாடசாலைகளில் குடியுரிமைக்கல்வியின் அறிமுகமானது கருத்தில் எடுக்கப்பட வேண்டிய முதல் படிமுறை ஆகும். பெற்றோரை தமது பிள்ளைகளுடன் கல்வி பயிலும் சகமானவரின் வேறுபட்ட கலாசார பின்னணியை உணர்ந்து கொள்ள வைத்தல் இந்த படிமுறையின் விரிவாக்கப்பட்ட வடிவமாக கருதலாம்.

கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின் மீது அதிகளவில் விமர்சனங்கள் எழுந்துள்ளமையால் அவர்களின் பரிந்துரைகள் மீது எனக்கு திருப்தி இல்லை. மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவிற்கு எதிராகக் கூட பல கோரிக்கைகள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக அவர்கள் மனுதாரர்களின் கோரிக்கைகளை நிவர்த்தி செய்ய நீடித்த காலம் எடுக்கின்றனர். இவ்வாறான பொறுப்புக்கள் மற்றும் முக்கியமான அதிகாரம் கொண்ட பங்குதாரர்கள் திறம்பட செயல்பட வேண்டும். அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் மற்றும் சர்வதேச அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்கள் சமூக மட்டத்தில் அரசாங்கத்தை விட அதிகவான செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதாக நான் எண்ணுகின்றேன். அரசு திட்டங்கள் அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரலை கொண்டிருப்பது இதற்கான காரணமாக இருக்கலாம். நேர்மையான மற்றும் மக்களை அடிப்படையாக கொண்ட நிகழ்ச்சி திட்டங்கள் மாத்திரமே வெற்றி அடைய முடியும். அரசியல்வாதிகள் மக்களின் நீண்ட காலப்பிரிவினைகளை பயன்படுத்தி தப்பி வாழ்வதால், எமது அரசியல் கட்டமைப்பு மக்கள் ஒன்று சேர்வதற்கு வழிவகை செய்யமாட்டாது. இது ஒரு வெற்றிகரமான நல்லிணக்கத்திற்கு பாதிப்பாக அமைகின்றது. ஆகவே நல்லிணக்க பொறிமுறைகள் அரசியல் கட்டமைப்புக்களின் தலையீடு இன்றி நன்கு பகுத்தாய்வு செய்யப்பட்டு முன்னெடுக்கப்படல் வேண்டும்.

நல்லிணக்கமும் சமயமும்

நல்லிணக்கத்திற்கு சமய ரீதியான பரிமாணம் இருத்தல் வேண்டும் என நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். சமய பிணைப்புக்களிலிருந்து கலாசார அடையாளங்களை நாம் பிரித்துப் பார்க்க முடியாது. ஆகவே மத மற்றும் கலாசார நல்லிணக்கத்தை அடைவதற்கு சமய ரீதியான பரிமாணம் நல்லிணக்கத்தின் சேர்த்துக் கொள்ளல் என்பன அவசியமாகும். முக்கியமாக இலங்கை நாட்டுக்கு இது பொருத்தமானது. தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளுக்கும் இலங்கை அரசாங்கத்துக்கும் இடையில் நடைபெற்ற போரானது இரு வேறு இனத்துக்கும், சமயத்தினருக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட போராகக் கருதப்படுகின்றது.

அண்மைக்காலங்களில் பொது பலசேனாவும் இஸ்லாமிய சமயவாதிகளும் வேறுபட்ட சமய சமூகத்தினிடையே மேலும் பிரிவினையை ஏற்படுத்த முயற்சி செய்கின்றனர். இலங்கை மத பல்வகைமை கொண்ட நாடாக

விளங்குவதாலும், சில முக்கியமான மதங்களின் வாசஸ்தலமாக இருப்பதாலும், ஒட்டுமொத்த நல்லிணக்கத்தை அடைவதற்கு சமய ரீதியான பரிமாணம் அவசியம் ஆகும். பெரும்பாலான சமயத்தினர் தமது சமயம் தவிர்ந்த ஏனைய சமயங்கள் பற்றி எதுவும் அறிந்திராமல் உள்ளனர். மற்றவர்களை மதிப்பதற்கு இது ஒரு ஆரம்பப்படியாக திகழ்வதால் நாம் ஏனையவர்களின் சமய விழுமியங்கள் பற்றி அறிந்து வைத்திருத்தல் அவசியமாகும். அண்மையில் எனது மகன் மத பல்வகைமை தொடர்பான கணிப்பீடு ஒன்றின் ஆராய்ச்சித் தேவைக்காக வேதாகமம் ஒன்றை கேட்டிருந்தார். அவர் வேதாகமத்தை வாசித்த பின்னர் திருகுரானுக்கும் வேதாகமத்திற்கும் இடையில் பலவகையான ஒற்றுமைகள் இருப்பதை ஏற்றுக் கொண்டார். இவ்வாறு இலங்கையில் அனைவரும் மற்றையவரது மத விழுமியங்களை அறிந்து கொள்வதன் மூலம் சமய ரீதியான நல்லிணக்கத்தை அடைய முடியும்.

சம்பவ கற்கை – 27

பெயர் : ஜாவேரியா மொஹிதீன்
பதவி : நிர்வாக இயக்குனர் (முஸ்லிம் பெண்கள் அபிவிருத்தி நம்பிக்கையகம்)
இனம் : முஸ்லீம்
வயது : 47
தொழில் புரியும் இடம் : புத்தளம் வடகிழக்கு

நல்லிணக்கம்

நல்லிணக்கம் பற்றி என்னிடம் இருவேறு அர்த்தங்கள் உள்ளன. நிகழ்கால இலங்கையில் இனங்களுக்கிடையிலான உறவை பலப்படுத்துதல், இரண்டாவதாக, மக்களை சகஜ நிலைக்கு கொண்டு வரவும், மோதலுக்கு முன்னிருந்த அரசியல் நிலையை எட்டுவதுடன் இது மக்களை ஆறுதலடைய செய்யும் ஒரு செயன்முறையாக விளங்குகிறது.

நல்லிணக்கமும் இலங்கையும்

இலங்கையில் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்று எனக்கு நம்பிக்கை உள்ளது. ஆயினும், இது ஒரு கடினமான நீண்டகால செயன்முறை ஆகும். மொழியே இதில் மிகப்பெரிய பிரச்சினையாக திகழ்கின்றது. வேறுபட்ட மொழிகள் காரணமாக சிங்களவர் மற்றும் தமிழர் போன்ற சமூகத்தினிடையேயான சமூகமான உறவில் தாக்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வேற்று மொழியினருக்கிடையிலான பிரச்சினைகளை தீர்த்து வைக்கும் மிகப்பெரிய பொறுப்பு எமது நாட்டுக்கு உள்ளது. தற்போதைய மொழிக்கட்டமைப்பானது நல்லிணக்கத்தை அடைவதற்கு பொருத்தமற்றதாகும். மொழி வேறுபாட்டினால் ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினைகள் அதிகளவிலானவை மற்றும் பல தரப்பட்டவை ஆகும். எனினும் அவை முற்றாக இனங்காணப்படாமல் காணப்படுகின்ற போதிலும் எங்கும் பரவலாக காணப்படும் பிரச்சினையே ஆகும்.

என்னைப் பொறுத்த வரையில் இந்த நல்லிணக்க செயன்முறையானது தேவையற்ற வகையில் துரிதப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்றே கூறுவேன். இதற்கு நல்லிணக்கச் செயன்முறையின் பொருத்தமான தேவையை சரியாக உணர்ந்து கொள்ளாமையே காரணம் ஆகும். சர்வதேச சமூகத்துக்கு அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும் பொருட்டே இந்த நல்லிணக்க செயன்முறை ஆங்காங்கே புகுத்தப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறான சூழ்நிலை, நாம் உள்ளார்ந்த உந்துதலினாலோ மற்றும் நேர்மையான நோக்கத்திலோ தான் எமது

நாட்டின் நல்லிணக்கத்தை எதிர்பார்க்கிறோம் என்பதில் சந்தேகத்தை விளைவிக்கின்றது. தேவைகளை அறிந்து கொள்ளல், முறைகளை அறிந்து கொள்ளல், செயன்முறைப்படுத்தல் போன்ற படிமுறைகள் மூலம் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டிய அதிகரித்துக்கொண்டு செல்லும் ஒரு செயற்பாடே நல்லிணக்கம் ஆகும். துரிதப்படுத்தல் ஆனது, திறமையான நீண்டகால முடிவுகளை அடைய வழிவகுக்காது. நல்லிணக்கமானது மனித மனங்களையும் அவர்களது அணுகுமுறைகளையும் அடிப்படையாக கொண்டே தோற்றுவிக்கப்பட வேண்டியிருப்பதால், அதனை ஒரு குறுகிய செயன்முறையாகக் கருத முடியாது. இந்தக் காரணத்தினால் நமது நாட்டில் குறுகிய எதிர்கால கட்டத்தில் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதை எதிர்பார்க்க முடியாது. அர்த்தமுள்ள நல்லிணக்கத்தை அடைவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் முன்னரை விட தற்காலத்தில் அதிகரித்துள்ளன. அரசியல் சமூக நிறுவனங்கள் அரசாங்க நல்லிணக்க செயன்முறையில் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டமை ஒரு நல்ல அறிகுறியாகும்.

நல்லிணக்கம் பற்றிய அரசாங்கத்தின் நோக்கானது, நடைமுறை செயற்பாடுகளில் மிகவும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. அவை எல்லா நேரங்களிலும் மக்களின் நோக்கை பிரதிபலிப்பதாக காணப்படுவதில்லை. இந்த செயன்முறைகள் அடிமட்டம் வரை எடுத்துச் செல்லப்பட்டதா மற்றும் மக்களின் கருத்துக்கள் பெறப்பட்டதா என்பது விடை தெரியாத ஒன்றாக இருந்து வருகின்றது. பெறப்பட்ட கருத்துக்களின் அடிப்படையிலேயே இவை உருவாக்கப்பட்டவை என்பது நம்பத்தகுந்த விடயமல்ல. ஒட்டுமொத்தமாக 25 மாவட்டங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் 10 கிராம சேவகர் பிரிவுகள் இருப்பதாக கருதுவோமாயின், ஆராய்ச்சியாளர்களும், பேரறிஞர்களும் அந்த இடங்களுக்கு சென்று மக்களின் கருத்துக்களை கேட்டறிந்து கொள்வதற்கு குறைந்தது ஒவ்வொரு பிரிவிற்கும் ஒரு மாதமாவது தேவைப்படும். மக்களின் வேறுபட்ட கருத்துக்களை சேகரித்து அவற்றை உரிய முறையில் பதிவு செய்து உயரதிகாரிகளிடம் சமர்ப்பிப்பதற்கு முன்னர் மீளாலோசனைக்காக உரியவர்களிடம் எடுத்துச் செல்லல் என இந்த செயன்முறையில் நீண்டகாலம் எடுக்கும்.

இலங்கையின் போர் வரலாற்றில் முஸ்லீம்கள் நேரடியாக முகம்கொடுக்கும் பிரச்சினைகளும் முக்கியமானதாகும். இந்த முப்பது வருட போர் வரலாறு சிங்களவர்களுக்கும் தமிழர்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட மோதல்களை மாத்திரமே நோக்காகக் கொண்டுள்ளது. மற்றும் முஸ்லீம்களுக்கு எதிராக மிருகத்தனமான வன்முறைகளும் அறீதியும் இழைக்கப்பட்டிருந்த போதும், அவர்களின் கசப்பான அனுபவங்களும், ஞாபகங்களும் வரலாற்றில் சேர்க்கப்படவில்லை. இவ்வாறான உண்மைகள் மறுக்கப்படுவதானது நல்லிணக்கத்தை அடைவதற்கு வழிவகுக்காது.

நல்லிணக்கமும் பெண்களும்.

பெண்கள் பாதிக்கப்பட்ட பகுதியினருக்கும் அரசாங்கத்துக்கும் பாலமாக செயற்படுகின்றனர். நல்லிணக்க செயன்முறையில் பெண்களின் பங்களிப்பு அதிகளவாக இருப்பதனால் அவர்கள் கட்டாயமாக இணைத்துக் கொள்ளப்படல் வேண்டும். இவர்களது கருத்துக்கள் மேலிடத்துக்கு எடுத்துச் செல்லப்படல் வேண்டும். நல்லிணக்கம் தொடர்பாக உள்ளூர், தேசிய, சர்வதேச மட்டத்தில் ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சனைகள் கருத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படல் வேண்டும். இலங்கையினுள்ளே நல்லிணக்கம் தொடர்பான அறிவாற்றல் மற்றும் விளக்கங்கள் குறைவானதாக காணப்படுகின்றது. மக்களிடம் அறியாமையை நீக்குவதற்கு இது மக்களை சென்றடைவது அவசியமாகும்.

பெண்களின் தலைமையில் இயங்கும் குடும்பங்களில் நிலவும் பெருமளவிலான பிரச்சனைகளுக்கு நிரந்தரமான தீர்வுகள் எட்டப்படல் வேண்டும். ஏனெனில் இந்தப் பிரச்சினைகள் அதிகளவிலும் அதிகரித்த நிலைமையில் இருந்தபோதும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு செல்லப்படவில்லை. இவர்களது பிரச்சனைகளுக்கு நிரந்தர தீர்வு காண்பதற்கு சட்டங்களை மறுசீரமைத்தலே சிறந்த தெரிவாகும்.

பாலியல் வன்முறைகள் தீவிரமாக அதிகரித்துள்ள பிரச்சனை ஆகும். விசாரணைகளை நடத்துவதற்கு நேரத்துக்கு நேரம் வேறுபட்ட ஆணைக்குழுக்கள் அமைக்கப்பட்ட போதும் பொருத்தமான தீர்வுகள் எட்டப்படவில்லை. விசாரணைகள் மற்றும் தீர்வுகள் வழங்கப்படுவது நடைமுறைப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

பெண்களுக்கிடையிலான உறவு வலுப்படுத்தப்படல் வேண்டும். தமிழர் மற்றும் முஸ்லீம்களுக்கிடையிலான பிளவு, தமிழ் சிங்கள பிரச்சனைகள் எனப்படும் போர்வையினால் மூடி மறைக்கப்படுவதும் ஒரு ஆபத்தான பிரச்சினையே ஆகும். இவ்வாறான பெண்களுக்கிடையிலான பிரிவினைகள் அகற்றப்படுமாயின் அவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து தமது பிரச்சனைகளுக்கு எதிராக குரல் கொடுக்க முடியும். பெண்களின் பொருளாதார நிலைமை மற்றும் உள்சமூக நிலைகளில் காணப்படும் பிரச்சனைகள் கவனத்திலெடுக்கப்படல் வேண்டும்.

நல்லிணக்க செயன்முறையில் பெண்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் போது, முக்கியாக பாதிக்கப்பட்ட பெண்களின் கருத்துக்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படல் வேண்டும். இதன்போது பல்வேறான குழந்தைகளில் சமூகத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களின் பங்களிப்புக்கு இடமளிக்கப்படல் வேண்டும். பெண்களின் நலன் கருதி அமைக்கப்படும் ஆணைக்குழுக்களிலும் இந்த விடயம் கருத்திலெடுக்கப்படல் வேண்டும்.

பாதிக்கப்பட்ட பெண்களின் கருத்துக்கள், அரசு சமூக நிறுவனங்கள் ஊடாகவோ, நேரடியாகவோ, அல்லது கிராம மட்டத்திலோ பெற்றுக்கொள்ளப்படலாம். கிராமங்களில் வாழும் பெண்களின் கருத்துக்கள் பெருமளவில் ஒதுக்கப்பட்டதாகவோ அல்லது முழுமையாக சேர்க்கப்படாமலோ காணப்படுவதனால், அவர்களின் கருத்துக்கள் மிகவும் முக்கியமானதாகும். இவர்களே உண்மையில் அதிகளவில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்பது கவலைக்குரிய விடயமாகும். பெரும்பாலும் இவ்வாறான கலந்துரையாடல்கள், அறிவாற்றல் கொண்ட கல்வி கற்ற சமூகப் பெண்கள் மத்தியிலேயே முன்னெடுக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு நேரடியாக பாதிக்கப்படாத பெண்களை கொண்ட குறுகிய வட்டத்தினுள் மாத்திரம் தகவல்கள் தொடர்ச்சியாக பரிமாறப்படுவது தடுக்கப்பட்டு, சமூக அரசியல் தலையீடுகளினால் கீழ்மட்ட அளவில் அதிகளவில் பாதிக்கப்பட பெண்களின் பங்களிப்பு அதிகரிக்கப்படல் வேண்டும்.

நல்லிணக்கமும் அபிவிருத்தியும்

ஒன்றுபட்ட சமூகமே ஒரு சமுதாயத்தில் எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படை ஆகும். வழிகளும் தீர்வுகளும் ஒரு பிளவுபட்ட சமூகத்தில் பயனற்றவை. மக்களிடையேயான உறவுகளை பலப்படுத்துதல் சமுதாயத்தின் மிகப்பெரிய மைல்கல் ஆகும். அரசாங்கம் இன்றையளவில் பொதுவான சாதாரணமான உதவிகளையே வழங்கியுள்ளது. இனங்காணப்பட்ட பாதிக்கப்பட்டோர் கொண்ட குழுக்களுக்கு எந்தவிதமான உதவிகளும் செய்யப்படவில்லை. குடும்பத்தலைவிகளும் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களும் இதில் உள்ளடங்குகின்றனர். போர் முடிவடைந்து பல வருடங்கள் ஆகியும் பெரும்பாலான இடப்பெயர்வு ஏற்பட்ட மற்றும் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களைச் சேர்ந்தோரின் நில உரிமை தொடர்பாக எந்தவித நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படவில்லை. மற்றையவர்களுடன் ஒரேமாதிரியான அளவுகோல் மூலம் வகைப்படுத்தப்படாமல், பெண் குடும்பத் தலைவிகள் தனிப்பட்ட முறையில் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படல் வேண்டும். உதாரணமாக ஒரு இல்லத் தலைவி, தனது எல்லா வகையான பொறுப்புகளுக்கும் குறைந்த வருமானத்துக்கும் மத்தியில் ஒரு பொதுவான வீட்டுத் திட்டத்துக்கு இரண்டு இலட்சம் ரூபாய்கள் கொடுக்க வேண்டியிருப்பின், அவரால் அது அவரது பிரச்சனையை தனித்துவமாக எடுத்து நோக்கல் வேண்டும். பெண்களுக்கு அவர்களின் தனிப்பட்ட பிரச்சனைகளை கவனத்தில் எடுத்து கொண்டு சலுகை அடிப்படையில் தேவைகள் நிறைவேற்றப்பட வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

சில நடவடிக்கைகள் பெயரளவிலேயே எடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகையால் அடிமட்ட அளவில் மாற்றங்களை அவதானிப்பது கடினமாகவே உள்ளது. அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரல்கள் மற்றும் அரசியல் தலையீடுகள் இதற்கு

முக்கிய காரணங்களாக திகழ்கின்றன. நல்லினக்கம் என்ற பெயரில் பரவலாக குறுகிய காலத்துக்கென எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் தீவிரமான நேர்மையான முயற்சிகளாக கருதப்பட முடியாது. இவ்வாறான செயற்பாடுகள், இருக்கும் சூழ்நிலையை அத்தி இலையால் மறைப்பது போலாகும். பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவமானது, பெண்களின் அணுகுமுறைகளை சேர்த்துக்கொள்வதில் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றது. இது தொடர்பாக பெரும்பாலான வாதப்பிரதிவாதங்கள் இடம்பெற்ற போதிலும், உண்மையான தீவிரமான பேச்சுவார்த்தைகள் இடம்பெற்றதாக தெரியவில்லை. அரசியல் கட்சிகளுக்கு பெண் பிரதிநிதிகளை நியமிப்பதில் முக்கியமான பொறுப்பு உள்ளது. இந்த பிரச்சினையை எந்த விதமான முடிவுமின்றி நீண்டகாலமாக கலந்துரையாடல் மட்டத்திலேயே மட்டும் காணப்படுகின்றது. பெண் பிரதிநிதிகள் தேசிய மட்டத்திலோ பிரதேச மட்டத்திலோ அரசியலில் ஈடுபடுவதை மற்றும் அரசியலில் முன்வருவதை தடுப்பதற்கென பல்வேறு மட்டங்களில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் நம்புகின்றேன்.

சமயமும் நல்லினக்கமும்

நல்லினக்கத்துக்கு சமய ரீதியான பரிமாணம் மிகவும் முக்கியமாகும். மனித உரிமைகளை உணர்ந்து கொள்ள, மத ரீதியான உரிமைகள், மத ரீதியான அதிகாரங்கள் என்பன அவசியமானதாகும். அதனை மறுத்தல், பிரச்சனைகளும் கசப்பான அனுபவங்களும் ஏற்படுவதற்கு வழிவகுக்கும்.

சம்பவ கற்கை – 28

பெயர் :	சொனாலி தயாரத்ன
பதவி :	அபிவிருத்திப் பணியாளர் மற்றும் சட்டத்தரணி
இனம் :	இலங்கையர், சிங்களவர் - பறங்கியர்
வயது :	43

நல்லினக்கம்

நல்லினக்கமானது நாட்டின் அரசியற் சமூகக் காரணிகள், வரலாற்று நிகழ்வுகள், மக்களின் மதிப்பு மற்றும் அபிலாசைகள் போன்ற தகவலளிப்புக்களினை கொண்டுள்ளதால் அதனை திட்டவட்டமாக வரையறுப்பதென்பது சுலபமானதல்ல. கடந்த காலங்களின் ஆவணப்படுத்தல்கள் மற்றும் ஆராய்ச்சிகளிலிருந்து பார்க்கின்ற போது திட்டவட்டமான வரைவிலக்கணமொன்று இல்லை என்பது புலனாகின்றது. இலங்கையில், நல்லினக்கம் தொடர்பில் வேறுபட்ட வரைவிலக்கணங்களும், எதிர்பார்ப்புக்களும் உள்ளன. நல்லினக்கமென்பது சமூகத்தினுள் உள்வரும் நிகழ்வொன்றாக இருப்பதுடன் அதற்கு சமூக மற்றும் தனிப்பட்ட பரிணாமங்களும் உள்ளன. கடந்த கால சமூக அநீதிகளை ஒப்புக்கொள்ளவும், பரிகார வழிமுறைகளை அடையாளங் காணவும், மோதலுக்கான அடிப்படையினை அல்லது ஆணிவேரினை அடையாளங் காணவும் ஒன்றிணைந்த சந்தர்ப்பமொன்றாக இது அமைகின்றது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் இச்செயன்முறையானது இன அரசியல் மோதல்களுக்கு அப்பாற்பட்டதாக அமைகின்றது. எளிதில் மறைகின்ற சமீபத்திய வரலாற்றில், இலங்கையானது இனம் மற்றும் மத அடிப்படையில் காலனித்துவத்திற்குப் பின்னர் அரசியலாக்கப்பட்டதுடன் மற்றைய காரணிகளுடன் காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களின் கொள்கையான பிரித்தாளும் கொள்கையையும் கண்டு அனுபவித்துள்ளது. நாம் இளைஞர்களின் கிளர்ச்சிகளையும் மற்றும் முப்பது வருட காலமான வெறித்தனமான இன அரசியல் யுத்தத்தினையும் அனுபவித்துள்ளோம். இன அரசியல் மோதலினைத் தாண்டி, சமூகத்தின் பல பிரிவுகளில் உள்ளவர்களும் வெவ்வேறு வழிகளில் அடிப்படை மற்றும் முறையான சமூக நீதியினை அனுபவித்துள்ளனர். பெரும்பாலான கட்டமைப்பு மற்றும் செயற்பாட்டுத் தடைக்கற்காளானவை

தேசிய மட்டத்திலிருந்து உள்ளூர் மட்டங்கள் வரையான சிறந்தவர்களை அரசியற் தீர்மானமெடுத்தல், பொதுக் கொள்கையினை தீர்மானித்தல், மற்றும் வளங்களை கட்டுப்படுத்தல் ஆகியவற்றை சாத்தியமாக்கிய சிறப்பிமைகள் மற்றும் ஆதரவு முறைமைகளினை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

மிகவும் பாதிக்கப்பட்டவர்களை பேச்சுவார்த்தையினதும் தீர்மானமெடுக்கும் பொறிமுறையிலும் மையமாக வைத்து முழுமையான மற்றும் நெகிழ்வான அணுகுமுறையான நல்லிணக்கத்திற்கான தேவை உள்ளது. இது எளிதானதோ அல்லது சாதாரணமானதோ பணியல்ல. நல்லிணக்கப் பொறிமுறையினை முன்னெடுத்துச் செல்பவர்கள் மக்களின் கருத்துக்களையும் கோரிக்கைகளையும் கணக்கிலெடுக்க வேண்டியுள்ளதுடன் இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலம் வரை செல்லும் மோதலுக்கான அடிப்படைக் காரணங்களையும் கருத்திலெடுக்க வேண்டிய பிரயத்தனத்திற்குப்படுகின்றனர். இலங்கையில் நல்லிணக்கமானது சாத்தியமானதொன்றாக இருக்கின்ற போதும் அது பரந்துபட்ட பொது அக்கறை மற்றும் நாட்டினுடைய நீண்டகாலத் தேவையினை மனதிலிருத்தும் அரசியல் சக்திகள், நிர்வாகிகள் மற்றும் அனுசரணையாளர்களின் திறனில் தங்கியுள்ளது. செயன்முறையினை கொண்டு நடாத்துவதற்கான மக்களின் ஆதரவிலேயே அரசியல் எதிர்காலம் தங்கியுள்ளது. தங்களுடைய அக்கறைகள் சமரசத்திற்குள்ளாக்கப்படலாம் என்று நினைக்கின்ற பெரும்பான்மையான சிங்கள பௌத்த சமூகமானது செயன்முறையின் சாத்தியப்பாட்டில் முக்கியமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்துமென்பதால் அவர்களும் செயன்முறைக்குள் தொடர்புபடுத்தப்படல் வேண்டும். எனவே, செயன்முறை வெற்றி பெற வேண்டுமெனில் அவர்களின் அக்கறைகள் மற்றும் அச்சங்கள் (உணரப்பட்டவையும் மற்றும் உண்மையானவையும்) ஆகியவை சிறுபான்மையினரின் கவலைகள் மற்றும் அக்கறைகளுடன் சேர்த்து கருத்திலெடுக்கப்படல் வேண்டும். சமூகத்தின் அனைத்துப் பிரிவினரும் நல்லிணக்கப் பொறிமுறையினையும் அரசினது கடந்த கால அநீதிகளை கருத்திலெடுத்து அனைவருக்கும் பொருந்தக் கூடிய தீர்வுகளை வழங்குவதற்கான திறனையும் நம்ப வேண்டும்.

நல்லிணக்க செயன்முறையானது அர்த்தமுள்ளதாகவும் நம்பகமானதாகவும் இருத்தல் வேண்டும் என்பதுடன் மோதலுக்கான அடிப்படைக் கட்டமைப்புக் காரணங்களையும் புரிந்து கொள்ளல் வேண்டும். அடிப்படைக் கட்டமைப்பு பிரச்சினைகளை அடையாளம் காண்பதுடன் அதுபற்றிப் பேசுவதும் செயன்முறையை எளிதாக்கும். அடிப்படை மட்டத்தில் சமூகங்களுக்கிடையில் மோதல்கள் இருக்கின்ற போதிலும் தேசிய செயற்பாட்டாளர்கள் அவற்றினை அரசியலாக்குவதன் மூலமே பிரச்சினை பெரிதாகியது. இலங்கையின் இன அரசியல் மோதலானது பெரும்பாலும் அரசுக்கும் குடிமக்களுக்கும் இடையிலானதாக அமைந்துள்ளது. அரசானது பாரபட்சமான கொள்கைகள் மற்றும் நடைமுறைகளினை தொழில், கல்வி, பொதுப் பாதுகாப்பு, நில நிர்வாகம், பொது நிர்வாகம் போன்றவற்றில் பின்பற்றியதால் சிறுபான்மையினரது சம உரிமைகளை மீறியதுடன் அவர்களின் நம்பிக்கையினையும் குலைத்துள்ளது.

நல்லிணக்கம் மற்றும் தேசிய ஒற்றுமையினை அடைவதற்கான வாய்ப்புக்களுள் ஒன்றாக மோதலினுடைய அடிப்படைக் கட்டமைப்புப் பிரச்சினைகளை அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்த செயல்முறையின் மூலம் கையாள்வது அமைய முடியும். குடியியல் மற்றும் அரசியல், சமூக, பொருளாதார, கலாசார மற்றும் சுற்றுச் சூழல் உரிமைகளை பாதுகாக்கின்ற விரிவான மனித உரிமைகள் கட்டமைப்பினை உருவாக்குகின்ற அதேவேளையில் அரசாங்கத்தின் பிரிவுகளான நிறைவேற்று துறை, நிர்வாகத் துறை, நீதித்துறை என்பவற்றுக்கிடையில் பெருமளவான சமநிலைச் சரிபார்த்தல்களை உருவாக்கவும் வேண்டும்.

மேலதிகமாக, பொதுச் சேவை, பாதுகாப்புப் படைகள் மற்றும் பொது பொறிமுறைகள் என்பன வேறுபட்ட சமூகங்களிடையே நம்பிக்கையினை கட்டியெழுப்பும் வகையில் சமூகத்தின் பெரும் சமூக அரசியற் தளத்தினை பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் வகையில் அமைய வேண்டும். பொதுச் சேவையானது குறுகிய அரசியல் அக்கறைகளிலிருந்து தனித்துவமாகி நாட்டினதும் பிரஜைகளினதும் நீண்டகால அபிவிருத்திகளை பூர்த்தி செய்யும் வகையில் சீர்திருத்தப்பட வேண்டும். பொதுத் துறையினை பொது நன்மையின் பொருட்டு செயற்படுத்துவதற்கு அனைத்து சமூக அரசியற் குழுக்களினையும் திருப்திப்படுத்தக் கூடிய தகுதி அடிப்படையிலான அமைப்பு உருவாக்கப்படல் வேண்டும்.

தரமான விநியோகத்தினை நோக்கமாகக் கொண்ட மதிப்புக்கள் சார் கல்விமுறையினை மீள அறிமுகப்படுத்தும் வகையில் பெருமளவிலான கல்விச் சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்படல் வேண்டும். இது குடியியற் கடமையுணர்ச்சியினை ஊக்குவிப்பதுடன் உலகளாவிய பொருளாதாரத்தின் வேகமாக வளர்ச்சியடைந்து வரும் தேவைகளை எதிர்கொள்ளத்தக்க அறிவாற்றல் மற்றும் தொழிநுட்ப, மென்திறன்களை இளம் தலைமுறையினருக்கு வழங்க உதவுகின்றது. கல்விச் சீர்திருத்தமானது முரண்பாடுகளைத் தீர்ப்பதற்கான கட்டமைப்பினுள் பரஸ்பர கண்ணியம் மற்றும் மரியாதை என்பனவற்றுடன் மனித உரிமைகள் மற்றும் குடியியல் பொறுப்புடமைகள் என்பவற்றுடனான சகவாழ்வு மற்றும் வன்முறையற்ற வழிகளை உள்ளீர்க்க வேண்டும். இந்நாட்டில் அண்ணளவாக 20%ஆன இளந்தலைமுறையினர் வேலையற்று உள்ளனர். அதன் நிமிர்த்தமாக, வேலையின்மை அல்லது குறைவேலையின் நிமிர்த்தமான விரக்தி மற்றும் தொழிலுக்கு தேவையான அடிப்படை திறமைகளை மேம்படுத்துவதற்கு சாத்தியமான வாய்ப்புக்கள் இல்லாததன் காரணமாக இளைஞர்கள் அரசு செயற்பாட்டாளர்கள் அல்லது படைபினரால் சூழ்ச்சியாகப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புக்கள் உள்ளன. தகுதி அடிப்படையிலான வேலை முறைமை இன்மையால் (சிறப்புரிமை மற்றும் ஆதரவு சக்தி என்பவற்றின் வகிபங்கு தொடர்வதால்) இவ்விரக்தி மேலும் அதிகமாகின்றது. வேலையின்மை அல்லது குறைவேலை பிரச்சினைக்கு பாலினப் பரிணாமமும் உள்ளது. பெண்கள் ஆண்களை விட கற்றவர்கள் என புள்ளிவிபரங்கள் கூறினும் பெண்கள் தொழிற்சாலைகளில் மூன்றிலொரு பகுதியினையே பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றனர். இறுதியாக, பெறுமதிவாய்ந்த வளமும் வருமானமீடுவதுமான நிலத்திற்கான அணுகல் என்பது முக்கியமானது. உற்பத்தி திறன் மிக்க நிலத்திற்கான அணுகலின்மை என்பது தலைமுறைகளாக பாதிக்கப்பட கூடிய சமூகப் பிரிவினரை சமூகப் பொருளாதார ரீதியில் மோசமான நிலைக்குத் தள்ளியுள்ளது. நிலம் தொடர்பான சீர்திருத்தங்கள் நீண்ட காலதாமதத்திற்கு உள்ளாகின்றன. முக்கியமாக, ஆண்களை விட அதிக இடையூறுகளை எதிர்கொள்ளும் மற்றும் பாலினம் காரணமாக அதிகமான இடர்களை எதிர்கொள்ளும் பெண்களுடைய தேவைகளையும் அச்சீர்திருத்தங்கள் கவனத்திலெடுக்க வேண்டும். (உதாரணமாக, பொதுவான காணிச் சட்டங்களின் கீழ்)

நல்லிணக்கத்தில் பெண்ணொருவருடைய வகிபங்கு

நல்லிணக்க செயன்முறையானது மோதல் மற்றும் சமாதானத்திற்கான பாலினப் பரிணாமத்தினைப் பார்த்து உள்ளடக்கல் வேண்டும். பெண்களும் ஆண்களும் மோதலினை வெவ்வேறுபட்ட வழிகளில் அனுபவித்தும் அதனால் தாக்கப்பட்டும் உள்ளனர். மோதலினால் கணவர்மாரினை இழந்து அவர்களின் குடும்பங்கள் தொடர்பில் மேலதிக பொறுப்புக்களை கொண்டுள்ள நாடுமுழுவதிலுமுள்ள பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பங்களின் கருத்துக்கள் மற்றும் விசேட தேவைகள் போன்ற பாலின அம்சங்களும் கண்ணோட்டங்களும் நல்லிணக்க செயன்முறையில் கவனத்திலெடுக்கப்படல் வேண்டும். பெண்கள் ஆண்கள் இல்லாத நிலையில் அவர்களின் குடும்பங்களையும் மற்றும் சமூகத்தினையும் மீளக் கட்டியெழுப்ப வேண்டும்.

பெண்களின் மீதான தாக்கம் வித்தியாசமானதென்பதால் நல்லிணக்கச் செயன்முறையில் பெண்களுக்கு வித்தியாசமான பல வகிபங்குகள் உள்ளன. ஒர்த்தமுள்ள வகையில் பெரும்பாலான பெண்களை நல்லிணக்க செயன்முறையினுள்ளும் அரசியல் செயல்முறைகளுக்குள்ளும் உள்வாங்குவதன் மூலம் கூட்டாக அல்லது சமூகப் பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கான வாய்ப்பு அதிகரிக்கின்றது என்பதனை ஆராய்ச்சிகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. பெண்கள் வித்தியாசமான அனுபவங்களை கொண்டிருப்பதால் பேச்சுவார்த்தை மேசைக்கு வேறுபட்ட பார்வைக் கோணங்களைக் கொண்டுவர முடியும். பெண்கள், ஆண்களை விடக் குறைந்த அச்சுறுத்தல்களை உடையவர்கள் என அறியப்படுவதுடன் சமுதாயச் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதில் ஆர்வமாக ஈடுபடுபவர்களாகவும் அறியப்படுகின்றார்கள்.

பெண்களுக்கு சமவரிமை மற்றும் நல்லிணக்கத்திலும் பாதுகாப்பிலும் அங்கீகாரம் என்பவற்றை வழங்க அரசினை வலியுறுத்துகின்ற சர்வதேச தராதரங்களுக்கு இணங்க ஒழுக்குதல் முக்கியமானதாகும். ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பாதுகாப்புச் சபையின் தீர்மானம் 1325 மற்றும் அதனைத் தொடர்ந்ததான தீர்மானங்களுடன்

இணங்கி ஒழுததலென்பது அரசானது நிறுவனங்கள், மோதல் தவிர்ப்பு, மற்றும் தீர்மானமெடுக்கும் பொறிமுறை என்பவற்றில் பெண்களின் குறைபிரதிநிதித்துவ பிரச்சினையினை களையும் முகமாக அரசானது திட்டவட்டமான செயற்பாடுகள் மற்றும் நீண்டகாலத் திட்டமிடல் என்பவற்றை மேற்கொள்கின்றது என்பதனை குறிக்கின்றது. தீர்மானமெடுக்கும் செயன்முறையில் சம அதிகாரம் மற்றும் அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும். இலங்கையில் மக்கள் தொகையில் 50%இற்கு அதிகமானவர்கள் பெண்கள் எனவும், ஆண்களை விடக் கல்வி கற்ற பெண்கள் அதிகமானவர்கள் எனவும் புள்ளிவிபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. எனினும், இந்நிலையானது சமூகத்தில் பெண்களின் அரசியற் பிரதிநிதித்துவம் மற்றும் பொருளாதார வலுவாக்கம் தொடர்பில் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தும் வகையில் உருவாக்கப்படவில்லை.

இலங்கையில் பெண்களின் அரசியற் களத்தில் உள்ளீர்ப்பதென்பது நல்லிணக்கம் மற்றும் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் செயன்முறைக்கு விமர்சனரீதியில் முக்கியமானதாகும். 2012இல் பாராளுமன்றத்தில் 5.8%ஆன பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் காணப்படுகின்ற அதேவேளையில் மாகாண சபைகளில் 4%ஆகவும் உள்ளூராட்சி சபைகளில் 1.9%ஆகவும் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சி மட்டங்களில் மேலும் குறைந்து செல்கின்றது. 2016ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் உள்ளூராட்சி மன்றங்களில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தினை 25% ஆக இட ஒதுக்கீடு செய்வதற்கு ஊக்குவிக்கப்படுகின்றது. இது எவ்வாறான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என அடுத்து வரும் உள்ளூராட்சித் தேர்தல்களில் பொறுத்திருந்து பார்க்க வேண்டும். இக்கொள்கை அளவீடானது வெற்றி பெறுவதற்கு, வாழ்வின் அனைத்து பகுதிகளிலிருந்தும் தங்களின் அரசியல் நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதற்கு தகுதிவாய்ந்த பெண்களை இட ஒதுக்கீட்டின் மூலம் உள்ளூராட்சி மன்றங்களுள் உள்ளீர்க்க வேண்டும்.

அரசியல் மற்றும் நல்லிணக்கப் பொறிமுறையில் பெண்கள் வினைத்திறனாகப் பங்குபற்றுவதற்கு அவர்களின் பொருளாதார வலுவாக்கம் விமர்சனரீதியில் முக்கிய பங்களிப்புக் காரணியாக அமைகின்றது. பொருளாதார முறையில் பெண்கள் இலங்கையின் 3/1 பங்கையே முறைசார் தொழிற்படையில் பெறுகின்றனர். ஆண்கள் பொருளாதார மற்றும் வணிக மேல்மட்டங்களில் தீர்மானமெடுப்பதில் ஏகபோக உரிமையினைக் கொண்டுள்ளனர். இப்பிரிவுகள் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் தங்கள் திறன்களை மெருகேற்றுவதற்கு உள்ள வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளில் பெண்களுக்குள்ள தேவைகளைக் கருத்திலெடுக்கத் தவறுகின்றன. எனது வேலையில் போருக்குப் பிந்தைய மீட்பு மற்றும் அபிவிருத்தியில் குறிப்பாக நல்லிணக்கத்தின் கொள்கை அடிப்படையில் அடிப்படை மற்றும் கட்டமைப்பு ரீதியான பிரச்சினைகள் தொடர்பில் கவனம் செலுத்தி வருகின்றேன். முன் நோக்கிப் பார்க்கையில், நிறுவனச் சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் அரசியலமைப்பு உருவாக்க செயன்முறை என்பவற்றின் ஊடாக மோதலுக்கான கட்டமைப்புப் பிரச்சினைகளை கையாள்வதனை தொடர்ந்தும் ஊக்குவிக்கும் முகமாக செயற்படுவதில் எனக்கு அக்கறை உண்டு. நிலையான அபிவிருத்திக்கான இலக்குகள் தொடர்பான உருமாறும் நிகழ்ச்சித்திட்டமும் அதன் நிமிர்த்தமான யாரையும் பின்தங்கியிருக்க விடாமைக்கான நோக்கமும் பிரச்சினைகளை அனைத்து மட்டத்தினரது ஆதரவு மற்றும் சிறப்பரிமையுடன் கையாள்வதற்கான களத்தினை அமைக்கின்றது. இந்த அமைப்புக்கள் சமூகப் பொருளாதார மற்றும் பாலினப் பாதையில் சமுதாய பிரிவுகளில் ஓரங்கட்டப்படுவதுடன் அவர்களது முழுத்திறனையும் உணர்வதனைத் தடுக்கின்றது.

நல்லிணக்கமும் நிலைமாறுகால நீதி, அபிவிருத்தி மற்றும் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதுடன் அதனுடைய தொடர்பும்

சர்வதேச சட்டத்தின் கீழ் ஏற்றுக் கொண்டு அமுலாக்க விளைவு கொடுக்க வேண்டிய சர்வதேச மனித உரிமைகள் கொள்கைகளினை நல்லிணக்க செயன்முறை தொடர்பில் தகவலளிக்க வேண்டும். எங்களுடைய சர்வதேசக் கடப்பாடுகளைப் பொறுத்த வரையில், நாடு முழுவதிலும் ஆலோசனை மற்றும் கலந்துரையாடல் செயன்முறையின் மூலம் நல்லிணக்கம் தொடர்பில் ஒருவருக்கொருவர் பொருந்திக் கொள்ளக் கூடிய புரிந்துணர்வை உள்ளூர் மட்டத்தில் உருவாக்கிக் கொள்வது இன்றியமையாதது என நான் கருதுகின்றேன். அவ்வாறான செயன்முறையானது, சமூகத்தில் ஓரங்கட்டப்பட்ட மற்றும் வலுப்படுத்தப்படாத பிரிவுகளையும்

உள்ளடக்க வேண்டும். அது கீழிருந்து மேலாக உருவாக்கப்படுவதுடன் இலங்கையர் அனைவராலும் உரிமை கொள்ளப்படல் வேண்டும். இது போன்றதொரு செயலானது சமூகத்திலும் எமது மதிப்பு பொறிமுறையிலும் அர்த்தமுள்ள மாற்றத்தினை ஏற்படுத்துவதற்கான இயந்திரமாகப் பயன்படுத்தப்பட முடியும்.

நல்லிணக்கமானது அபிவிருத்தியுடன் பல வழிகளில் தொடர்புபடுகின்றது. இலங்கையின் மோதலுக்கான அடிப்படை காரணியாக சுதந்திரத்திற்கு முன்னரும் பின்னரும் அரசாங்கத்தினால் கல்வி, தொழில் வாய்ப்பு, நிலப் பயன்படுத்துகை, பொதுப் பாதுகாப்பு மற்றும் குடியியல் நிர்வாகம் முதலியன தொடர்பில் பின்பற்றப்பட்ட பாரபட்சமான கொள்கைகளும் செயற்பாடுகளுமே என அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. தரமான கல்வி, சுகாதாரம், சமூகப் பாதுகாப்பு மற்றும் நீதியில் சமத்துவ அணுகலினைக் கொண்டுள்ள சமூகங்கள் ஒருவருக்கொருவரிடையிலும் அரசின் மீதும் கொண்டுள்ள அதிகளவான நம்பிக்கையானது நல்லிணக்கம் மற்றும் கூட்டு நடவடிக்கை தொடர்பில் வலுவான அத்திவாரத்தினை இடுகின்றது.

அரசு மற்றும் மதத்தின் வகிபங்கு

சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் பொறிமுறையின் முக்கிய கூறாக அரசாங்கத்தின் கிளைகளான நிறைவேற்றுத் துறை, நிர்வாகத் துறை, நீதித்துறை நிறுவனங்களின் திறன்களை குடிமக்களுக்கு பதிலளிக்க மற்றும் பொறுப்புக் கூறலினை மேம்படுத்தும் வகையில் வலுப்படுத்துவதாக அமைகின்றது. செயற்றிறன் மிக்க மற்றும் பாரபட்சமற்ற நிறுவனங்கள் சமூகத்தின் அனைத்துப் பிரிவுகளிலுமுள்ள குடிமக்களுக்கு தங்களுடைய நாளாந்த வாழ்க்கையினை பாதிக்கின்ற பிரச்சினைகளை தீர்க்கின்ற மற்றும் அபிவிருத்தியை ஊக்குவிக்கின்ற அரசின் திறன்கள் மீது நம்பிக்கையினை ஏற்படுத்துகின்றது. இது அரசுக்கும் பிரஜைகளுக்கும்மிடையிலான சமூக ஒப்பந்தத்தினை வலுப்படுத்துவதுடன் வன்முறைகளற்ற வகையில் பிணக்குகளுக்குத் தீர்வு காண்கின்றதும் மற்றும் பொதுவான இலக்குகளை நோக்கி பயணிக்கின்ற பூசல்களற்ற ஒத்திசைந்த சமூகங்களின் உருவாக்கத்திற்கும் வசதியேற்படுத்துகின்றது.

நல்லிணக்கத்திற்கான அரசாங்கத்தின் அணுகுமுறை என்பது மோதலின் அறிகுறிகளை முகவரியிடுவதாக மாத்திரமன்றி, விசேடமாக மோதலின் அடிப்படைக் காரணிகளை முகவரியிடும் வகையில் நீண்ட நோக்கிலானதாக அமைய வேண்டும். அரசியற் காரணிகளை கருத்திலெடுக்கும் போது எளிதான பணியல்லாத மறுசீரமைப்பு தொடர்பான நீண்டகால அணுகுமுறையினை இது வேண்டி நிற்கின்றது. அது விரைவான அரசியல் நன்மைக்கான கிரயத்தில் மேலோங்கிய பொதுநலத்திற்கான அர்ப்பணிப்பு மற்றும் வலுவான தலைமைத்துவத்தினை வேண்டி நிற்கின்றது.

நல்லிணக்கத்தில் மதத்தின் வகிபங்கு என்பதன் முக்கிய தடையாக மக்கள் என்ன உணர்கின்றார்கள் என்பதுடன் தொடர்புடைய காரணிகளில் தங்கியுள்ளது என்பது கவனத்தில் எடுக்கப்பட வேண்டும். மதமானது தடுக்கும் காரணியாகவும் ஆக்கும் காரணியாகவும் உள்ளது. மக்கள் அதனை கருத்திலெடுப்பதனை விரும்பின் அது கருத்திலெடுக்கப்படல் வேண்டும். மதத் தலைவர்கள் மக்களின் கருத்துக்களை மாற்றுவதில் பெருமளவானதும் செல்வாக்கானதுமானவர்கள் என்ற காரணத்தின் நிமிர்த்தம் மதமானது செயன்முறையின் பகுதியொன்றாக உள்ளடக்கப்பட முடியும். மதங்களினை மிதமான அல்லது தீவிரவாத நிலைப்பாட்டிலிருந்து பொருள்கோடல் செய்ய முடியும் எனினும் மதங்கள் ஒருமித்த அல்லது பொது மதிப்புக்கள் மற்றும் கொள்கைகளை முன்வைப்பதாக அமைகின்றது.

மனித உரிமைகள் மற்றும் சட்டவாட்சிக்கான பூரணமான கட்டமைப்புக்குள் அரசாங்கத்தின் கிளைகளான நிறைவேற்றுத் துறை, நிர்வாகத் துறை, நீதித்துறை என்பவற்றிற்கிடையே அதிகளவான சமநிலை சரிபார்த்தல்களை உருவாக்க வேண்டும். ஆட்சியில் இருந்த அரசாங்கங்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு மேலாகக் கூறி வருவதனைப் போன்று, மதிப்பு சார்ந்த கல்வி முறைமை, பொதுத்துறைச் சீர்திருத்தங்கள், நிலச் சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் அரசியற் கட்சி சீர்திருத்தங்கள் போன்ற நாட்டின் நீண்ட கால அக்கறையான பிரிவுகளில் கடினமான முடிவுகளை எடுக்க அரசியல் செயற்பாட்டாளர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில்

பொது வாழ்வு மற்றும் குடியியல் பொறுப்புடைமை தொடர்பில் பிரஜைகளின் ஒன்றிணைப்பு அவசியமாகும். இறுதியில் மக்களால் தெரிவு செய்யப்படுவதால் அரசாங்கங்கள் நல்லவையே. மதிப்புக்கள், பரஸ்பர நம்பிக்கை, சமூக நீதி, கண்ணியம் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட சிறப்பிமை மற்றும் ஆதரவு என்பதிலிருந்து விலகி நடக்கத்தக்க வகையில் சமூக மாற்றமானது தேவையாகும்.

சம்பவ கற்கை – 29

பெயர் :	வேண்டுகோளுக்கிணங்க பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை
தொழில் :	சட்ட மாணவி / சட்ட பயிலுனர்
இனம் :	முஸ்லீம்
வயது :	25
தொழில் புரியும் இடம் :	கொழும்பு

நல்லிணக்கம்

ஏற்கனவே நிலவுகின்ற பதற்றம் அல்லது அடிப்படைப் பிரச்சினைகளை கையாள்வதற்கு நாம் கடக்க வேண்டிய பாலமாக மீளிணக்கம் அமைகின்றது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் இச்செயல்முறையே வெவ்வேறு சமூகங்கள் ஒருவருக்கொருவர் பேசத் தொடங்குவதற்கானதாக இருக்கின்றது. ஆம், நாங்கள் ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றோம், இருப்பினும் மீளிணக்கத்தினை தெளிவாக உணர்ந்து கொள்வதற்கு இடம் பெற வேண்டிய பேச்சுவார்த்தை இன்னும் ஆழமானதாக அமைய வேண்டும். இலங்கையில், சிங்கள மற்றும் தமிழ் சமூகங்களுக்கிடையிலான பதற்றம் நல்லிணக்கத்திற்கான மையப்புள்ளியாக அமைவதுடன், இது பல நேரங்களில், குறிப்பாக முஸ்லிம் சமூகத்தினர் உட்பட பிற சமூகங்களின் இடையிலும் மற்றும் சமூகங்களினுள்ளும், நிலவுகின்ற பதற்றத்திலிருந்து நல்லிணக்கத்திற்கான மையப்புள்ளியை விலகலடையச் செய்துள்ளது.

எனக்கு களத்தில் பணிபுரிந்த அனுபவ வெளிப்பாடு இல்லையென்பதால், நல்லிணக்கம் தொடர்பான எனது கருத்துக்கள் என்னுடைய பல்கலைக்கழக அனுபவங்களினாலேயே பெரிதும் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. எனது கருத்தினடிப்படையில் பெரும்பாலானோர் முஸ்லிம் பெண்களைப் பற்றி தவறான புரிதலினையே கொண்டுள்ளனர். மத ஆடை அணியும் முஸ்லிம் பெண்கள் தொடர்பில் அப்பெண்கள் பிறருடன் கலந்துரையாட விருப்பமற்றவர்கள் என்ற முடிவுகள் பெறப்பட்டுள்ளன. பிற சமூகத்தினர் தொடர்பில் ஊகங்களை உருவாக்குவது ஒன்றிணைவதற்கான சாத்தியப்பாடுகளுக்கு பெரிதும் தடையாகவுள்ளது. சமூகங்களுக்கிடையேயான பேச்சுவார்த்தைகள் தவறாக புரிந்து கொள்ளப்பட்டும், தவறாக அல்லது குறைவாகப் பயன்படுத்தப்பட்டும் வருகின்றது. சில நேரங்களில், நாம் எமது தவறான கருத்துக்களை மீள உறுதிப்படுத்தவே பிற சமூகங்களுடன் பேசுகின்றோம். முஸ்லிம் பெண்களின் ஆடைத் தெரிவு தொடர்பான ஆணவ மோதல் பயனற்றதொன்றாக தோல்வியடைந்துள்ளது மட்டுமன்றி, உண்மையில் தனிமை மற்றும் சேய்மைப்படுத்தல் தொடர்பான பிரச்சினைகளை மேலும் மோசமாக்கியுள்ளது. ஹிஜாப், ஹபாயா அல்லது நிகாப் போன்ற ஆடைகளை அணியும் பெண்கள் பிறருடன் கதைக்க விரும்புவதில்லை அல்லது மதத்தினால் ஒடுக்கப்பட்டதுடன் தெரிவு செய்வதற்கான சுதந்திரம் மட்டுப்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்ற முடிவுகள் அடிக்கடி எடுக்கப்படுகின்றன. உண்மையான ஒன்றிணைவுக்கான முயற்சிக்குப் பின்னர் தவறான கருத்துக்கள் பெருமளவில் எப்போதும் அகற்றப்பட்டன. எனது கருத்தினடிப்படையில் இவ்வுரையாடலானது நல்லிணக்கத்திற்கானதாக அமைகின்றது.

இலங்கையில் நல்லிணக்கம்

நீடித்த பதற்றம் மற்றும் கலவரம் இருக்கின்ற போதிலும், இலங்கையில் நல்லிணக்கம் எய்தப்படுவதற்கான சாத்தியப்பாடுகள் உண்டெனவும் நாம் இக்கலவரத்திலிருந்து மீண்டு வருவதற்கான சாத்தியப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளோம் எனவும் நான் நம்புகின்றேன். நகர்ப்புற மற்றும் கிராமப்புற பிளவானது சமூகங்களுக்கிடையில் அர்த்தமுள்ள பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெறுவதற்கு சிக்கல்களைத் தோற்றுவிப்பதாக நான் காண்கின்றேன். நான் பாடசாலை மட்டத்திலிருந்து தொடங்கி ஒன்றிணைவதற்கான சாத்தியப்பாடுகள் கொழும்பில் அதிகமுள்ளதாக உணர்கின்றேன். அவ்வாறான சாத்தியப்பாடுகள் பழைமைவாதத்தினை பேணுகின்ற கிராமப்புறங்களில் வரையறுக்கப்பட்டதாகவே அமைகின்றது.

நடைமுறையில், கற்கை நிறுவனங்கள் பெரியதொரு வகிபங்கினை கொண்டிருப்பதாக நான் நினைக்கின்றேன். இவ்வாத வழியிலான பாகுபாடு மற்றும் இன அடிப்படையில் வசதிகளை வழங்குதல் என்பன சிறுவர்களின் உலகம் தொடர்பான கண்ணோட்டத்தினை மிக ஆரம்ப கட்டத்திலேயே கடுமையாகப் பாதிக்கின்றது. நமது அணுகுமுறைகள் மற்றும் முன்னோக்குகள் எமது அனுபவத்தின் விளைவாகவே அமைகின்றன. நம்பிக்கையினையும் புரிந்துணர்வையும் கட்டியெழுப்புவதற்கு இந்த அனுபவங்கள் கட்டமைக்கப்படுகின்றமை அல்லது மீளக் கட்டமைக்கப்படுகின்றமை முக்கியமாகும்.

பெண்களும் நல்லிணக்கமும்

பாரம்பரிய ரீதியில் பெண்கள் பாராமரிப்பினை வழங்குபவர்களாக நோக்கப்படுவதுடன், பெண்களுக்கு கல்வி வழங்குவதன் மூலம் குடும்பத்திற்கு கல்வி வழங்கப்படுவதாக பொதுவான வாதமொன்றும் உள்ளது. பெண்ணொருவரால் வீட்டினுள் ஏனைய சமூகங்கள் தொடர்பில் உருவாக்கப்படுகின்ற அணுகுமுறை தொடர்பான உதாரண பிம்பமானது மிகவும் முக்கியமானது. உலகம் முழுவதிலும் கூட, மத ஆடை அணிகின்ற முஸ்லிம் பெண்கள் தம்மை தனிமைப்படுத்துபவர்கள் எனவும் சமூகத்திலிருந்து தம்மை வெளியகற்றிக் கொள்பவர்கள் எனவும் பரவலான தவறான கருத்தொன்று உள்ளது. இது பாரிய தவறான புரிதலாகும். எனது சமூகம் தொடர்பிலான பழங்கதைகளையும், தவறான புரிதல்களையும் களையும் முகமாக எனது நண்பர்களுக்கு கற்பித்தலினை வழங்குவது நல்லிணக்கத்திற்கான எனது பங்களிப்பாக அமைகின்றது.

எனது சொந்த ஊர் பேருவளையாகும். அங்கு மிகவும் குறுகிய மனப்பாங்கு மற்றும் பழமைவாதச் சிந்தனை என்பன உள்ளது. ஒவ்வொரு சமூக மோசமடைதலையும் கடுமையாக பாதிக்கின்ற காரணியாக வறுமை காணப்படுகின்றது. வறுமையின் காரணமாக பெண்கள் தங்கள் திறமைகளை அடைவதிலிருந்து தடுக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்பது உண்மையாகும்.

கிராமப்புற முஸ்லிம் சமூகத்திடையே சிக்கலான பிரச்சினைகள் உள்ளன. திருமணமாகும் வரையில் முஸ்லிம் பெண்களின் உரிமைகள் வலிதற்றதாக காணப்படும் அதேவேளையில் சில நேரங்களில் சில முஸ்லிம் பெண்களுக்கு திருமணமே சுதந்திரத்தினை பெறுவதற்கான வாய்ப்பாக அமைகின்றது.

நல்லிணக்கம், நிலைமாறுகால நீதி மற்றும் அபிவிருத்தி

வெவ்வேறு சமூகத்தினர் வெவ்வேறு ரீதியில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்பதினை ஒப்புக் கொள்ளல் என்பது மீண்டுமொரு இனக்கலவரம் ஏற்படாதிருக்க அவசியமானதாகும். பேச்சுவார்த்தைகள் எப்போதும் தமிழ் மற்றும் சிங்கள சமூகங்களுக்கிடையிலான மோதலினையே மையப்படுத்தியிருந்தது. முஸ்லிம்களினுடைய துன்பத்தினையும் கருத்திலெடுக்கும் பொருட்டு பேச்சுவார்த்தைகளின் நோக்கம் முற்றுமுழுதாக விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டியது அவசியமாகும்.

உண்மை மற்றும் நட்புட்டிற்கான உரிமையினைப் பொறுத்த வரையில், நினைவுபடுத்தல் மற்றும் இழப்பீடு என்பன சந்தேகத்திற்கிடமின்றித் தேவையானவையாகும். இருப்பினும், அனைத்து சமூகத்தினருடைய வலிகளும் வேதனைகளும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதுடன் சாதாரண மன்னிப்பாக அன்றி மிக ஆழமான அளவில் ஒப்புக் கொள்ளப்படுவதன் மூலமே இப் பேச்சுவார்த்தைகளில் அடையாள அர்த்தத்திலான நட்புடு என்பது சாத்தியமாகும். அதேபோன்று இலங்கையில் நிலைமாறுகால நீதிக்கு பால்நிலை நீதி என்பது முக்கியமான அம்சமாகும்.

நல்லிணக்கமானது அபிவிருத்திக்கு இன்றியமையாததாகும். இலங்கையின் பொருளாதாரத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு அனைத்து சமூகத்தினரும் பாலினரும் இணைந்து செயற்படுவது அத்தியாவசியமானதாகும்.

மதமும் நல்லிணக்கமும்

தனிமனித அடையாளத்தினை வடிவமைப்பதில் மிக முக்கிய காரணியாகத் திகழும் மதமானது நல்லிணக்கம் தொடர்பில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. அதே போன்று, மக்களின் வாழ்வில் மதத்தின் நெருக்கமான பங்கின் காரணமாக நல்லிணக்கத்திற்கு மதப் பரிணாமத்தினை (இனம்சார், பொருளாதார மற்றும் பாலின பரிணாமத்திற்கு மேலதிகமாக) கொடுப்பதற்கு வலுவான செயலாக்கம் காணப்படுகின்றது. எல்லா மதங்களும் குறிப்பிட்ட உலகளாவிய மதிப்புக்களான மரியாதை, தனிமனித கண்ணியம், சமத்துவம், நீதி போன்றவற்றை போதிப்பதுடன் மற்றவர்களுக்கெதிரான ஒடுக்குமுறைகளுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுக்கின்றன. இப்பண்புகளை ஒரு புன்னகையினைக் கூட தொண்டாகக் கருதுகின்ற இஸ்லாத்தில் கூட காண முடிகின்றது. எனவே, தனிநபர்கள் பொதுவானவையாக கொண்டுள்ளவை அவர்களிடையேயான வேறுபாடுகளைக் களைந்து நல்லிணக்கத்திற்கு வழிகோலுகின்றது. மதத்தின் மூலமாக வேறுபாடுகளை உருவாக்குவதனை விடுத்து இப்பொதுவான அடிப்படையினைக் கண்டுபிடித்து கொண்டாட முடியும்.

அரசின் வகிபாகம்

மேற்புச்சு அரசியற் பிரச்சினைகள் நல்லிணக்கத்திற்கான செயற்பாடுகளுக்கு எப்போதும் இடையூறாக அமைந்துள்ளது. இங்கு நான் ஊழல், அரசு வளங்களின் பிறழ்வு முகாமைத்துவம் மற்றும் நிர்வாக வினைத்திறனின்மை என்பவற்றினையே குறிப்பிடுகின்றேன். அவ்வாறான பிரச்சினைகள் அவற்றின் தாக்கம் காரணமாக அர்த்தமுள்ள பேச்சுவார்த்தையின் வழியில் இடம்பிடிக்கின்றன. இப்பிரச்சினைகள் அரசின் பிரதான முயற்சியாக நல்லிணக்கம் அமைவதனை தடுக்கின்றன. அரசியல் விவகாரங்கள் பேரண்ட அளவில் அர்த்தமுள்ள பேச்சுவார்த்தைகள் இடம்பெறுவதனை ஆபத்தினுள் தள்ளியுள்ளன.

தற்போது நடைபெறுகின்ற அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தமானது நம்பிக்கைக்குரியதாக இருக்கின்றது. நாடொன்றில் பன்முகத்தன்மையினை வளப்படுத்துவதற்கான அரசியலமைப்பின் சாத்தியப்பாடுகள் தொடர்பில் நான் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளேன். தென்னாபிரிக்க உதாரணத்தைப் போன்று இப்பன்முகத்தன்மையானது ஒப்புக் கொள்வதன் மூலமே நிகழ்கின்றது.

வேறொரு வழியில் குரலெழுப்ப முடியாத குறிப்பாக சிறிய விவகாரங்களில் கூட குரலெழுப்ப முடியாது வீட்டுக்குள் முடக்கப்பட்டுள்ள பெண்கள் தவிர்க்கப்பட்ட குரல்கள் ஆலோசனைச் செயன்முறையில் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என பரிந்துரைக்கப்படுகின்றது. இட ஒதுக்கீட்டு முறைமை மற்றும் அதிகாரப்பரவலாக்கம் என்பன பெண்களின் பங்களிப்பினை அதிகமாக்க ஓரளவேனும் உதவுகின்றது.

முடிவாக, தனிப்பட்ட அடிப்படையில் எந்தவொரு அடிப்படை விரோதத்தினையும் ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும் என வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன். பேரண்ட மாற்றங்கள் நல்லவையாகவும் விளைவு மிக்கவையாகவும் இருக்கின்ற போது, மிக நுண்ணிய அளவிலான மாற்றங்கள் உண்மையிலேயே தவிர்க்க முடியாதவையாக இருக்கும் என நான் நம்புகின்றேன்.

சம்பவ கற்கை – 30

பெயர் :	மல்லவராச்சிகே சத்துரானி ரசிக்கா
தொழில் :	சட்ட மாணவி / சட்ட பயிலுனர்
இனம் :	சிங்களவர்
வயது :	34
தொழில் :	சிறு வணிக உரிமையாளர், சக்தி அமைப்பின் இயக்குனர். (சக்தி மகளிர் அமைப்பு)

நல்லினக்கம்

நல்லினக்கம் என்ற பதமானது அனைத்து உயிரினங்களுக்கிடையேயான உறவினை விளக்குவதற்கு பயன்படுத்தப்படும் பிறிதொரு சொல்லாகும். தனிநபரொருவரை புரிந்து கொள்வதும் உதவுவதும் கூட நல்லினக்கமாக அமைய முடியும்.

பெண்கள் இனத்திடையே மோதலினை தவிர்ப்பதற்கும் நிம்மதியாக வாழ்வதற்குமான விருப்பம் எப்போதுமே உள்ளது. அவர்களுடைய வாழ்வின் ஒவ்வொரு நொடிப் பொழுதும் பிறருக்கு உதவுதல் மற்றும் புரிந்து கொள்ளுதல் என்பதற்கான வழிகளை சிந்திப்பதிலேயே கழிகின்றது. பெண்ணொருவர் என்ற ரீதியில் பெண்களே நல்லினக்கம் தொடர்பில் அதிகம் சிந்திக்கின்றார்கள் என்பது எனது நம்பிக்கையாகும். இதேபோல் பெண்களே நல்லினக்கத்தையும் அதன் தேவையையும் அதிகமாக உணர்கின்றார்கள்.

மூன்று சமூகத்தவரும் ஒன்றிணைந்து அமைதியாக வாழ முடியும். இலங்கை மக்கள் முதிர்ந்த மனநிலையினையுடைய அறிவார்ந்த மக்களாவர். மோதலின்றி அமைதியாக எவ்வாறு வாழ்வதென்பதனை அனைத்து சமூகத்தவருக்கும் விளக்க முடியும். ஒரு சமூகத்தவர் இன்னொரு சமூகத்தவரினை காட்டிக் கொடுப்பதனை தடுப்பின் சமரசத்தினை அடைய முடியும்.

சமூகங்களிடையே காணப்படுகின்ற பிரச்சினைகளை (அவற்றின் மூல காரணியையும்) கண்டறிவதே முதற்படியாகும். பின்னர் அந்த மூல காரணிகளைக் களைவதற்கான தீர்வுகள் கண்டு பிடிக்கப்பட வேண்டும். மத்தியஸ்தம் மூலமாக அனைத்து மக்களுக்கும் குடிமக்களது உரிமைகள் மற்றும் பொறுப்புக்கள் தொடர்பில் உறுதியான பயிற்சியளிக்கப்பட வேண்டும். (வெவ்வேறு சமூகங்களிடையே பொறுப்புக்கள் மற்றும் உரிமைகள் தொடர்பான சீரான பரவல்). இந்த மத்தியஸ்தம் மற்றும் தொடர்புடைய அனைத்து நடவடிக்கைகளும் அரசினால் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

நல்லினக்கத்தில் பெண்களின் வகிப்பங்கு

பெண்களுக்கு வலியினைத் தாங்குவதற்கும் அதிலிருந்து மேலே உயர்வதற்கும் திறன் உண்டு. அவர்கள் தலைமைத்துவ வகிப்பங்கினை எடுக்கக் கூடிய குழுவினராகவும் உள்ளனர். பெண்கள் தம் வாழ்வின் ஒவ்வொரு நொடிகளிலும் சமூகத்தினுள் பல்வேறுபட்ட வகிப்பங்கினை கொடுக்கின்றார்கள். இதேபோல், அவள் நல்லினக்க செயன்முறையிலும் வகிப்பங்கொன்றைக் கொண்டிருக்க முடியும்.

அவள் குடும்பத்தினுள் தொடங்கி பின்னர் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் சமூகத்தினை நோக்கி அதனை செயற்படுத்த முடியும். உதாரணமாக, பெண்கள் குழுவொன்று தம் சமூக உறுப்பினர்களுக்காக நல்லினக்கத்தினை கருப்பொருளாகக் கொண்ட தெரு நாடகங்களை ஏற்பாடு செய்ய முடியும். அவளின் குடும்பத்தினுள் குடும்ப உறுப்பினர்களின் மனநிலையினை உருமாற்ற முடியும். அவள் தனித்தனியாக தனது கணவர், மகள் மற்றும் மகனினை இலக்கு வைத்துச் செயற்பட முடியும். இது அவர்களுக்கு எவ்வாறு

மற்றைய சமூகத்தினருடன் சமாதானமாக வாழ வேண்டும் என்பதனை புரிந்து கொள்ள உதவும். அத்தகைய தலையீடுகள், ஆண்கள் மற்றையவர்களினை கையாளும் போது ஆக்ரோசத்தன்மையாகச் செயற்படுவதனை தடுக்க உதவலாம். தனியொரு பெண் இத்தகையதான நடவடிக்கைகளுக்கான அடித்தளத்தினை அமைப்பதன் படிப்படியாக குழந்தைக்கு அதனை தரப்படுத்தலாம். அவ்வாறான குழுவொன்று சுதந்திரமாக இயங்குவதற்கு அரசு ஆதரவு வழங்கலாம். என்னால் தனிப்பட்ட முறையில் சமூகங்களிடையே மோதல் உணர்திறன் குறித்த விழிப்புணர்வை அதிகரிக்க உதவி செய்ய முடியும்.

கடந்த இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளாக நான் தேசிய சமாதானப் பேரவையின் பங்காளராக உள்ளேன். போரினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள பிரதேசங்களில் உள்ள பெண்களுக்காக நான் மத்தியஸ்த நிகழ்வுகளை ஒழுங்கமைத்துள்ளேன். இதற்கு மேலதிகமாக, நான் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் வசிக்கின்ற அதிவிசேட தலைமைத்துவ திறனையுடைய பெண்களை ஒன்று திரட்டி நல்லிணக்க நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்காக வலைப்பின்னலொன்றை உருவாக்கியுள்ளேன்.

நல்லிணக்கமும் நிலைமாறுகால நீதி, அபிவிருத்தி மற்றும் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதுடன் அதனுடைய தொடர்பும்

போருக்குப் பின்னர், நாம் நிலைத்து நிற்கும் சமாதானத்திற்கான நம்பிக்கையுடனே வாழ்கின்றோம். எம்மை தனிப்பட்டவர்களாக கருதிக் கவனஞ்செலுத்துவதனை விடுத்து, அனைத்து மக்களதும் மற்றும் சமூகங்களதும் கூட்டு அபிலாசைகளையும் கனவுகளையும் நோக்கி நகர்வதே முக்கியமாகும். இதற்கு “நல்லிணக்கம்” என்ற பாலம் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இப்பாலத்தினை கடப்பதன் மூலம் இடைநிலை நீதியினை அடைய முடியும். பெண்ணொருத்தியாக போரின் காரணமாக பெண்களே அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டதாக நான் கருதுவதுடன் அதன் காரணமாகவே நல்லிணக்கம் (மற்றும் நிலைமாறுகால நீதியில்) அவர்களின் தலையீட்டினை இன்றியமையாதாதாக்கின்றது. அவர்கள் தலைமைத்துவ பாத்திரத்தினை பெறுவதனை எது தகுதியாக்குகின்றது எனில் அவர்கள் அந்நிலைக்கு வந்தவுடன் மற்றவர்கள் எதிர்கொள்ளும் துன்பங்களை களைய முயற்சி செய்வார் என்பதேயாகும். அவள் பிறரின் வாழ்வினை வளப்படுத்தும் முகமாக அவர்களின் சார்பாக செயற்படுவாள். ஆண்கள், குறிப்பாக அரசியலில் ஈடுபடுபவர்கள், தங்களின் சொந்த நலனில் அக்கறை கொள்கின்றனரே தவிர பிறரின் துன்பங்கள் தொடர்பில் அக்கறை கொள்வதில்லை. இவ்வாறாக பெண்கள் செயற்படுவதற்கான சாத்தியப்பாடுகள் குறைவாகும். அரசியலில் பிரவேசித்தவுடன் சில பெண்கள் மாறினும், பெரும்பான்மையானமையானோர் மற்றவர்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவே செயற்படுகின்றனர்.

“நல்லிணக்கம்” என்று கூறப்படுகின்ற பாலமானது அபிவிருத்தியினையும் ஆதரிக்கின்றது. அபிவிருத்தியானது அனைத்து சமூகத்தினரையும் சமனாக நன்மையடையச் செய்ய வேண்டும். மூன்று சமூகங்களும் சமமான கால நேரத்தில் ஒரே விதமான வளர்ச்சி நிலையினை அடைய வேண்டும் என்பதுடன் நல்லிணக்கத்தினை மறந்து விடின் அதனை அடைய முடியாது.

சமாதானத்திற்கும் நல்லிணக்கத்திற்குமிடையில் நெருக்கமான பிணைப்பு காணப்படுகின்றது. ஒன்று மற்றையதின்றி இருக்க முடியாது. சமாதானத்தினை உருவாக்க பரிமாற்ற நிகழ்வுகள் மற்றும் கொண்டாட்ட நிகழ்வுகள் போன்ற பல நிகழ்வுகள் உள்ளன. இருப்பினும் உண்மையில் மக்களின் மனதில் நல்லிணக்கம் இருந்தால் மாத்திரமே சமாதானம் இருக்க முடியும்.

நல்லிணக்கத்தினை அடைவதற்கு பெண்களால் எதிர்கொள்ளப்படும் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டும். சமூக நிலையிலும் அரசியலிலும் அவர்கள் தலைமைத்துவ நிலைக்கு கொண்டு வரப்பட வேண்டும். நல்லிணக்கத்தனை அடைய வேண்டுமெனில் பெண்களின் உழைப்பு சுரண்டப்படுதல் தொடர்பில் கவனம் செலுத்துவதுடன் கல்வி மற்றும் தலைமைத்துவ வாய்ப்புக்களுக்கான அணுகலினை அதிகரிக்க வேண்டும்.

அரசு மற்றும் மதத்தின் வகிபங்கு

மதத் தலைவர்களின் குழுக்கள் மற்றும் கிராம புற நடவடிக்கைகள் மூலம் அரசு இதில் ஈடுபடுகின்றது என எனக்குத் தெரியும். இருப்பினும் எனக்கு அதுபற்றி அதிகம் தெரியாது.

மதத்திற்கும் வகிபாகமொன்று உண்டு. அனைவரும் குறிப்பிட்டதொரு மதத்தினை நம்பினாலும், நல்லிணக்கமானது எந்நவொரு குறிப்பிட்ட மதத்தினது சார்பாகவும் இருக்க முடியாது. நல்லிணக்கத்திற்கான திட்டமானது வரையப்படும் போது, அனைத்து மதங்களும் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். அந்த வகையில் மதத்திற்கு வகிபங்குண்டு என்று நான் கருதுகின்றேன்.

அரசானது தன் அனைத்து அலுவலகங்களிலும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களிலும் நல்லிணக்கத்தினை உள்ளடக்க முடியும். அவ் அலுவலகங்களில் அனைத்து மதத்தினை சார்ந்தவர்களும் சேவையாற்றுவதால் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் கடமைகளின் எல்லைக்குள் நல்லிணக்கத்தினை முன்னுரிமையாக்கின் அதனை அடைவது கடினமாக அமையாது. உதாரணமாக, வீடுகளைக் கட்டும்போது மூன்று சமூகத்தின் அங்கத்தவர்களும் பயனாளிகளாக சேர்க்கப்படின் அவர்களுக்கு மத்தியில் நல்ல உறவு ஏற்படும்.

பெண்கள் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களின் ஆரம்பத்தில் சேர்க்கப்படுகின்றார்களா என்பது தொடர்பில் நான் சந்தேகம் கொண்டுள்ளேன். பெண்களை நிகழ்ச்சித் திட்டங்களின் அரைவாசியிலோ அல்லது முடிவிலோ சேர்த்துக் கொள்வதில் பயனில்லை. பெண்கள் இடையிலோ அன்றி முடிவிலோ அன்றி ஆரம்பத்திலிருந்தே சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். பெரும்பாலும் முழுமை பெறுவதில்லை என்பதனால் நான் இதனை பிரச்சினையானதாகக் கருதுகின்றேன். அனைத்து நிகழ்ச்சித்திட்டங்களிலும் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் என்பது கட்டாயமானதாகும்.

பொகூஸ் விமென்

34 ஏ, சுலைமான் அவனியூ, கொழும்பு 5, இலங்கை.

தொலைபேசி / தொலைநகல் +94112055404

வலைத்தளம்: <http://www.fokuskvinner.no> <http://www.fokuswomen.lk>

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org